

Δ.Ε. 14

1965

Karyocies

ΠΟΝ ΚΟΥ ΥΠΟΧΡΩΝ ΗΡΟΕΛΕΙΛΕ ΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ
Απογευματινὰ Ἐφημερίδες Ἀθηναίῳ

ΟΛΙΓΑ ΚΑΙ ΑΠΛΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΝ
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΔΕΗ

Τό σύνολον τῶν ἐγκαταστάσεων παραγωγῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας τῆς ΔΕΗ ἦτο, συμφώνως πρὸς τὴν "Ἐκθεσιν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1963, τὴν 31.12.63 συνολικῆς ἰσχύος 721.850 KW (κίλοβάττ). Ἐκ τούτων οἱ μὲν ἀτμοηλεκτρικοὶ σταθμοὶ ἦσαν συνολικῆς ἰσχύος 473.750 KW, οἱ δὲ ὑδροηλεκτρικοὶ 248.100 KW. Ἡ ἰσχύς, ὡς γνωστόν, δύναται νά μετρηθῇ καὶ εἰς ἵππους (HP), ἑνὸς κίλοβάττ ἰσοδυναμοῦντος πρὸς 1,36 ἵππους. Ἡ "ἱπποδύναμις" δηλαδὴ τῶν ἡλεκτροπαραγωγικῶν σταθμῶν τῆς ΔΕΗ ἀνῆρχετο τὴν 31.12.63 εἰς 981.716 ἵππους. Τό τελευταῖον τοῦτο ἀναφέρεται μόνον παρεμπιπτόντως.

Ὡς γνωστόν, ἰσχύς ἑνὸς κίλοβάττ (KW) ἀναπτυσσομένη ἐπὶ μίαν ὥραν παράγει ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν μιᾶς κίλοβαττώρας (KWH). Τοῦτο βεβαίως δέν σημαίνει ὅτι δύναται ἡ ΔΕΗ νά παράγῃ κατ' ἔτος ἀριθμὸν κίλοβαττωρῶν ἴσον πρὸς 721.850×8760 (ὅσαι εἶναι αἱ ὥραι τοῦ ἔτους τῶν 365 ἡμερῶν). Καμία ἡλεκτροπαραγωγικὴ μονάς δέν ἔχει συντελεστήν χρησιμοποίησεως 100%.

Ἐνας ἀτμοηλεκτρικὸς σταθμὸς (ΑΗΣ) π.χ. μπορεῖ νά ἀποδόσῃ κατ' ἔτος ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν ἴσην πρὸς τὰ 80 - 85% τῆς θεωρητικῆς του ἱκανότητος. Τοῦτο δέ' διὰ διαφόρους λόγους. Ἡ παραγωγή ἀτμοῦ π.χ. δέν εἶναι καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀπολύτως σταθερά, ὑπόκειται εἰς, μικρὰς ἔστω, διακυμάνσεις πρὸς τὰ κάτω ἐν σχέσει μὲ τὴν θεωρητικὴν ἱκανότητα τοῦ ἢ τῶν λεβήτων. Ἄλλη αἰτία εἶναι π.χ. ἡ ἀνάγκη ἐπιθεωρήσεων, καθαρισμῶν, συντηρήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων κ.τ.τ. Ὄταν περισσότεροι ἀτμοηλεκτρικοὶ σταθμοὶ εἶναι διασυνδεδεμένοι μεταξύ των, ὅπως συμβαίνει εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ΔΕΗ, τότε ὁ συντελεστὴς χρησιμοποίησεως τοῦ ὅλου συστήματος εἶναι δυνατόν νά κυμαίνεται γύρω εἰς τὰ 90%.

Μὲ τοὺς ὑδροηλεκτρικοὺς σταθμούς, διὰ τῶν ὁποίων γίνεται, ὡς γνωστόν, ἡ ἐκμετάλλευσις ὑδατοπτώσεων (ΥΗΣ), τὰ πράγματα εἶναι χεϊρότερα, ὁ συντελεστὴς χρησιμοποίησεως εἶναι πολὺ χαμηλότερος. Αἰτία βασικὴ εἶναι ἐδῶ τὸ γεγονός ὅτι ἡ ὑδραυλικότης τῶν ποταμῶν ἀνεβοκατεβαίνει καὶ

κατά τήν διάρκειαν ενός έτους (χειμῶνας - καλοκαίρι), ἀλλά καί ἀπό χρόνο σέ χρόνο. Κατ'ἀνάγκην λοιπόν αἱ καθ'αὐτό ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας κατασκευάζονται οὐσιωδῶς μεγαλύτεραι (μεγαλυτέρας ἰσχύος, ἱπποδυνάμεως) ἀπό ὅσον θά ἤρκει διὰ τήν διαρκῆ πλήρη ἀπασχόλησίν των. Εἶναι φανερόν ὅτι αἱ ἐγκαταστάσεις πρέπει νά εἶναι ἀρκετά μεγάλαι ὥστε νά μπορῇ νά γίνεται, εἰς ὅσον εἶναι δυνατόν μεγαλύτερον βαθμόν, ἐκμετάλλευσις τῆς ὑδραυλικῆς δυνάμεως πού ἡ φύσις προσφέρει π.χ. κατά τήν χειμῶνα ἢ κατά τά ἔτη μεγαλυτέρας ὑδραυλικότητος. Οὕτω, ὡς μέσος συντελεστῆς χρησιμοποίησεως τῶν ὑδροηλεκτρικῶν σταθμῶν τῆς ΔΕΗ (τῶν ὑφισταμένων τήν 31.12.63) δύναται ἔσως νά τεθῇ τό 40%.

Σύμφωνα μέ τά ἀνωτέρω ἡ ΔΕΗ μπορεῖ νά παράγῃ ἐτησίως μέ τὰς ἡλεκτροπαραγωγικάς ἐγκαταστάσεις, πού διέθετε τήν 31.12.63:

1) Ἀπό τοῦς ΑΗΣ:

$473.750 \text{ KW} \times 8760 \text{ ὥρ.} \times 0,9 \approx 3.740 \text{ ἑκατομμ. KWH}$

2) Ἀπό τοῦς ΥΗΣ: *

$248.100 \text{ KW} \times 8760 \text{ ὥρ.} \times 0,4 \approx 870 \text{ ἑκατομμ. KWH}$

Ἦτοι, ἐν συνόλῳ $\approx 4.610 \text{ ἑκατομμ. KWH}$

Ἐναντι τούτων ἡ συνολικῇ παραγωγῇ ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας τῆς ΔΕΗ κατά τό 1963 ἀνῆλθεν εἰς 2.940 ἑκατομμ. KWH, τό ὅποion σημαίνει ὅτι κατά τό ἐν λόγω ἔτος ἡ ΔΕΗ ἐξεμεταλλεύθη τὰς ἡλεκτροπαραγωγικάς ἐγκαταστάσεις της κατά 63,7%.

Ὁ λόγος, διὰ τόν ὅποion ἔμειναν κατά τό ἐν τρίτον καί πλέον ἀνεκμετάλλευσται αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς ΔΕΗ, εἶναι γνωστός. Διὰ νά παράγῃ ἡ ΔΕΗ τό μέγιστον τῆς ἐνεργείας, πού δύναται νά παράγῃ ἐτησίως, πρέπει κατ'ἀνάγκην καί οἱ πελάται της (συμπεριλαμβανομένων καί τῶν ἀπωλειῶν τοῦ ὅλου ἐθνικοῦ ἡλεκτρικοῦ συστήματος) νά ζητοῦν πρός κατανάλωσιν ὁλόκληρον αὐτήν τήν ποσότητα ἐνεργείας καί ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλά τήν ἐνέργειαν αὐτήν νά τήν καταναλίσκουν ὁμοιομόρφως κατανεμημένην καθ' ὁλόκληρον τό εἰκοσιτετράωρον. Τοῦτο ὁμως, ὡς γνωστόν, ποτέ καί πουθενά δέν συμβαίνει, μέ τήν ἐξαίρεσιν μόνον (ὄχι ἀπόλυτον) τῶν μεγάλων ἡλεκτροβόρων βιομηχανιῶν καί ἐλαχίστων ἄλλων περιπτώσεων μικροτέρας σημασίας. Οἱ περισσότεροι πελάται τῆς ΔΕΗ (καί ὅλων τῶν ἄλλων ἐπιχειρήσεων

ήλεκτρισμοῦ εἰς τόν Κόσμον) ζητοῦν ήλεκτρικήν ἐνέργειαν ὠρισμένας μόνον ὥρας τοῦ εἰκοσιτετραώρου. Ἡ ΔΕΗ ὁμως εἶναι ὑποχρεωμένη νά ἐξυπηρετήσῃ καί αὐτούς τοὺς πελάτας καί χάριν αὐτῶν ἀναγκάζεται νά ἔχῃ ήλεκτροπαραγωγικάς ἐγκαταστάσεις, πού ἀδρανοῦν κατὰ τὰς ὑπολοίπους ὥρας. Ἀναγκάζεται ὁλαδὴ νά διαθέτῃ ἐγκαταστάσεις ἐπαρκεῖς διὰ νά ἀνταποκρίνεται εἰς τήν συγκεντρωμένην ζήτησιν ήλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐντός ὠρισμένων μόνον ὥρων τοῦ εἰκοσιτετραώρου, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ μαμπύλη καταναλώσεως ήλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐμφανίζει αἰχμὰς πρὸς τὰ ἄνω. Διὰ τήν κάλυψιν αὐτῆς τῆς ζητήσεως αἰχμῆς προσφέρονται ἄριστα οἱ ὑδροήλεκτρικοὶ σταθμοί, πού, ὅπως ἐλέχθη ἀνωτέρω, διαθέτουν ἰσχύν (κιλοβάττ) οὐσιωδῶς μεγαλύτεραν ἀπὸ ἐκείνην πού ἀντιστοιχεῖ εἰς τήν ἐνέργειαν (τὰς κιλοβαττῶρας) πού μποροῦν νά παράγουν ἐτησίως.

Τοὺς πελάτας τῆς ΔΕΗ δύναται λοιπόν κανεῖς νά διαιρέσῃ εἰς δύο μεγάλας κατηγορίας. Ἡ μία ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς καταναλωτὰς ήλεκτρικῆς ἐνεργείας βιομηχανικῆς (καί γεωργικῆς) χρήσεως. Ἡ κατηγορία αὐτὴ τῶν πελατῶν χρησιμοποιεῖ ήλεκτρικήν ἐνέργειαν ἐπὶ πολλὰς ὥρας τοῦ εἰκοσιτετραώρου καί μάλιστα ἐν πολλοῖς κατὰ τὰς ὥρας, πού ὁὐκ ὑπάρχει μεγάλη ζήτησις ἀπὸ ἄλλους πελάτας. Οἱ πελάται αὐτοὶ βοηθοῦν, οὕτως εἰπεῖν, περισσότερον εἰς τό νά γίνεταί πληρεστέρα ἐκμετάλλευσις τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς ΔΕΗ καί συμβάλλουν περισσότερον ἀπὸ ἄλλους εἰς τήν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως τῶν κεφαλαίων, πού ἔχει ἐπενδύσει ἡ ΔΕΗ. Πέραν τούτου ἕκαστος ἐξ αὐτῶν καταναλίσκει μεγάλας μᾶλλον ποσότητας ήλεκτρικῆς ἐνεργείας καί συνεπῶς ἀπασχολεῖ ἀνά κιλοβαττῶραν (KWH) ὀλιγώτερον προσωπικόν τῆς ΔΕΗ (ὀλιγωτέρους καταμετρητὰς, ὀλιγωτέρους εἰσπράκτορας κλπ.) καί συνεπῶς ἐπιβαρύνει τήν ΔΕΗ μὲ ὀλιγωτέρας δαπάνας προσωπικοῦ ἀνά KWH ἐν συγκρίσει μὲ ἄλλους πελάτας. Δίκαιον εἶναι λοιπόν οἱ πελάται αὐτοί, οἱ καταναλίσκοντες ήλεκτρικήν ἐνέργειαν βιομηχανικῆς χρήσεως, νά πληρῶνουν τήν κιλοβαττῶραν ὀλιγώτερον ἀπὸ ἄλλους. Ἀλλὰ ὁὐκ εἶναι μόνον δίκαιον. Εἶναι καί σιόπιμον ἐν ὅφει τῆς προσπάθειας πού καταβάλλεται διὰ τήν βιομηχανικήν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας (ὑπάρχει καί ὁ συναγωνισμός μὲ τὰς βιομηχανίας τοῦ ἐξωτερικοῦ), ἡ δὲ ΔΕΗ ὁὐκ εἶναι κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρησις, ἀλλ' ἐπιχειρήσις κοινῆς ὠφελείας καί ὀφείλει ἀναλόγως νά καθορίζει τήν τιμολογιακὴν καί λοιπὴν πολιτικὴν τῆς. Ἐς σημειωθῇ ὅτι καί μόνῃ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἀτμοήλεκτρικῶν σταθμῶν κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀδρανείας των μπορεῖ νά ὀδῇ εἰς τήν βιομηχανίαν πολὺ εὐθηνήν ήλεκτρικήν ἐνέργειαν χωρὶς ἐπιβαρύνειν οὐδενὸς ἄλλου καταναλωτοῦ. Μὲ ἱκανοποίησιν λοιπόν εἶχεν ἀκουσθῇ εἰς τό Συνέδριον τῶν Μηχανολόγων-Ἡλεκτρολόγων, πού συνήλθεν εἰς τό Ναύπλιον τόν Νοέμβριον τοῦ

1963, ότι η ΔΕΗ ήτο προητοιμασμένη ήδη από τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1963 νά θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τοῦ 1965 τιμολόγιον βιομηχανικῆς χρήσεως, ποῦ θά εἶναι ἐκ τῶν χαμηλοτέρων τῆς Εὐρώπης. Ἀντὶ τούτου, λήγοντος τοῦ 1964, ἐδημοσιεύθη ἡ πληροφορία ὅτι ἀνετέθη εἰς τὸν Ἄγγλον κ. BOLTON ἡ κατάρ-
τισις μελετῶν διὰ τὸ θέμα τῆς τιμολογήσεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας γενικῶς καὶ ἰδιαίτερα διὰ τὴν βιομηχανίαν. Ὡς σημειωθῇ, ὅτι, ἐναντι συνόλου καταναλωτῶν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας 1.414.798 κατὰ τὸ 1963, οἱ καταναλωταὶ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας βιομηχανικῆς χρήσεως ἦσαν 37.016 (2,6%), ἀπερρόφησαν ὅμως τὰ 47,8% τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ποῦ ἐπώλησεν ἡ ΔΕΗ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ἐναντι γενικῆς μέσης τιμῆς 88 λεπτῶν ἀνά κιλοβαττῶραν ἡ μέση τιμὴ τῆς κιλοβαττῶρας βιομηχανικῆς χρήσεως ἦτο 60 λεπτά, ἥτοι κατὰ 31,8% μικρότερα ἀπὸ τὴν πρώτην. Ἡ τιμὴ τῆς κιλοβαττῶρας διὰ τὰς μεγαλυτέρας ἠλεκτροβάρους βιομηχανίας ἦτο, ὡς εἰκός, ἀκόμη μικρότερα.

Ἡ ἄλλη μεγάλη κατηγορία πελατῶν τῆς ΔΕΗ εἶναι οἱ καταναλίσκοντες ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν οἰκιακῆς καὶ ἐμπορικῆς χρήσεως. Οὗτοι κατὰ τὸ 1963 ἦσαν 1.345.283 (95%) καὶ ἀπερρόφησαν τὰ 41,84% τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ποῦ ἐπώληθη κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος. Διὰ τούτους ἡ μέση τιμὴ τῆς κιλοβαττῶρας ἦτο ὀρχμ. 1,21, ποῦ εἶναι κατὰ 37,5% μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν γενικὴν μέσην τιμὴν καὶ κατὰ 101,5% μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν τιμὴν τῆς κιλοβαττῶρας βιομηχανικῆς χρήσεως. Κατ'ἀνάγκην ἐζητήθη ἀπὸ τοὺς καταναλωτὰς αὐτῆς τῆς κατηγορίας τιμὴ κιλοβαττῶρας διπλασία ἀπὸ τὴν τιμὴν τῆς βιομηχανικῆς κιλοβαττῶρας. Οἱ λόγοι ἐξηγήθησαν ἀνωτέρω. Οἱ πελάται αὐτῆς τῆς κατηγορίας εἶναι ποῦ δημιουργοὺν τὰς αἰχμὰς εἰς τὴν κατανάλωσιν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας καὶ ὄχι ἡ βιομηχανία. Δι'αὐτοὺς τοὺς πελάτας ἡ ΔΕΗ ἠναγκάσθη νά προβῇ εἰς τὴν ἐσπευσμένην προμήθειαν τῶν τεσσάρων ἀεροστροβίλων καὶ τῶν γεννητριῶν των. Ἄν καλῶς ἢ ἀνωμάλως ἔγινε αὕτη ἡ προμήθεια οὐκ εἶναι τοῦ παρόντος. Πάντως αἱ αἰχμαὶ ἀντιμετωπίζονται καλύτερα μὲ ἀεροστροβίλους παρά μὲ ἀτμοηλεκτρικοὺς σταθμοὺς. Καὶ εὐθυνότερα. Τὸ κιλοβάττ ἰσχύος αἰχμῆς ἀπὸ ἀεροστροβίλους ὑπολογίζεται ὅτι στοιχίζει ἐτησίως περὶ τὰ 20 δολλάρια, ἐνῶ ἀπὸ ἀτμοηλεκτρικοὺς σταθμοὺς ἴσως καὶ τὸ διπλάσιον. Ἀλλ'ὁ κατὰ πολὺ καλύτερος τρόπος ἀντιμετώπισεως τῶν αἰχμῶν τῆς ζητήσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας εἶναι ἀπὸ τὴν περισσεύουσαν ἰσχύν (κιλοβάττ) τῶν ὑδροηλεκτρικῶν σταθμῶν καὶ τοῦτο ἐφαρμόζει κατὰ σύστημα καὶ ἡ ΔΕΗ. Εἰσπράττουσα δὲ ἀπὸ τοὺς

καταναλωτάς αίχμης ^{μεγαλύτερη αυτήν δι τὴν κηροβανύρα (αίχμη)} (παραγομένην κυρίως ἀπὸ ΥΗΣ) ἐπιβαρύνει κατ' οὐσίαν
τούτους - ὀρθῶς - μέ τιμήμα τῆς δαπάνης κατασκευῆς τῶν ὑδροηλεκτρικῶν
τῆς σταθμῶν. Ἡ ἰδέα, ποῦ ἐρρήφθη τελευταίως, νά κατασκευασθοῦν ἀτμο-
ηλεκτρικοὶ σταθμοὶ πλησίον μικρῶν λιγνιτορυχείων διὰ τὴν κάλυψιν τῆς
ζητήσεως αἰχμῆς δέν φαίνεται ἐπιτυχῆς ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω.

Αἱ ἀνωτέρω ὀλίγαι γραμμαὶ ἐγράφησαν, ὅπως δηλώνει καὶ ὁ τίτλος
των, ἀπὸ μὴ εἰδικῶν, ἀλλ' ἀσχοληθέντα κάπως μέ τὰ θέματα αὐτά, διὰ νά
κατατοπίσουν μέ γενικὰς γραμμάς τοὺς μὴ εἰδικοὺς ποῦ θέλουν νά ἔχουν
μίαν γενικὴν ἰδέαν. Τὸ θέμα τῆς ἡλεκτρικῆς οἰκονομίας εἶναι πολὺπλοκον
καὶ προσφέρεται διὰ πολλὰς συζητήσεις μεταξὺ τῶν εἰδικῶν. Ἀλλὰ
ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν χρησιμοποιεῖ καὶ ὁ μὴ εἰδικὸς καὶ τὴν πληρῶνει.
Καὶ φυσικὸν εἶναι - καὶ πρέπει - κάτι νά θέλει νά καταλάβῃ καὶ αὐτός.

Η ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ

Ι. ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

*Αριθ. Πρωτ. 20

*Εν Αθήναις τη 13 Ὀκτωβρίου 1964

*Υπολογίζονται εἰς τὸν κατὰ τὸν ν. ΦΠΣΤ/1876 χρόνον τῆς παραγραφῆς καὶ αἱ ἑκτακτοὶ σύνοδοι τῆς Βουλῆς;

Πρὸς

τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν ὅτι ἐπὶ τῶν ζητημάτων περὶ ὧν τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε Π. 9/1964 ἔγγραφον Ὑμῶν, ἡ ἡμετέρα γνώμη εἶναι ἡ ἑξής:

Α. Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου ΦΠΣΤ τῆς 22/12/1876 (δημοσιευθέντος τῇ 23/2/1877) «περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν, ἰσχύοντος καὶ νῦν κατὰ πάσας τὰς διατάξεις αὐτοῦ δυνάμει τοῦ ν. 1443/1950 καὶ τῆς ἐρμηνευτικῆς δηλώσεως ὑπὸ τὸ ἄρθρον 80 τοῦ Συντάγματος (1952), ὁρίζει ὅτι τὸ ἀξιόποιον τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προβλεπομένων ἀδικημάτων ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῇ πράξει βουλευτικῶν συνόδων, ἐὰν δὲ τὸ ἀδίκημα διαπραχθῇ διαρκούσης τῆς συνόδου ἢ παραγραφῇ αὐτοῦ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης συνόδου.

Τὸ γράμμα τοῦ ἁρθρου τούτου λαλεῖ γενικῶς περὶ «συνόδων» χωρὶς νὰ προσδιορίζεται ἐν αὐτῷ ἢ ταῖς λοιπαῖς διατάξεσι τοῦ νόμου ΦΠΣΤ ἢ τοῦ τροποποιήσαντος αὐτὸν νόμου ΧΕ/1877 τὸ εἶδος τῆς συνόδου, δηλ. τακτικῆς μόνον ἢ καὶ ἐκτάκτου, μολοντί τὸ κατὰ τὴν νομοθέτησιν τῶν νόμων τούτων ἰσχύον Συντάγμα (1864) διέκρινε τὴν σύνδον εἰς τὰ δύο ταῦτα εἶδη αὐτῆς (ἄρθρ. 37 ἐδ. 1), ἅτινα κατ' τὸ νῦν ἰσχύον Συντάγμα (1952) διετήρησεν (ἄρθρ. 37 ἐδ. 1, 54, 60).

Λόγῳ τῆς γενικότητος τοῦ ὅρου «σύνδοξ» ὑπεστηρίχθη, ὅτι ὡς τοιαῦται νοοῦνται ἐν τῷ μνησθέντι ἁρθρῳ 8 οὐ μόνον αἱ τακτικαὶ ἀλλὰ καὶ αἱ ἑκτακτοί, συγχρόνως δ' ἐπεκρίθη τὸ ἄρθρον τοῦτο διότι τάσσει λίαν σύντομον χρόνον παραγραφῆς (βλ. I Ἀραβαντινοῦ, Πραγματεία περὶ εὐθύνης τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ὑπουργῶν, 1880, § 25 σελ. 254, Κ. Γεωργιοπούλου, Μαθήματα Συνταγματικοῦ δικαίου, 1958, σελ. 152, Ο. Ν. Ν. Σαρίπολος, Ἑλλην. Συνταγμ. Δίκ., Α' 1915, (§ 18 σελ. 240 παρετήρησε μὲν ὅτι ἡ ἐν ἁρθρῳ 8 προθεσμία τῆς παραγραφῆς «εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον βραχεῖα», δὲν ἐξέφρασεν ὅμως γνώμην περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὅρου «σύνδοξ»). Ἀντιθέτως ὑπεστηρίχθη ὅτι ὡς σύνδοι νοοῦνται ἐν τῷ ἁρθρῳ 8 μόνον αἱ τακτικαί, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ἑκτακτοί (Χ. Συγοῦριτσας, Συνταγ. Δίκαιον, Α, 1959 (§ 42 σελ. 410, Α. Βαμβέτσου, Αἱ παρεκβάσεις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος 1960 σελ. 40-41).

Τὸ γεγονός ἀπλῶς καὶ μόνον, ὅτι τὸ γράμμα τοῦ νόμου δὲν διακρίνει τὸ εἶδος τῆς συνόδου, δὲν ἀρκεῖ νὰ στηρίξη ἐρμηνείαν ὅτι ἐν τῷ εἰρημένῳ ἁρθρῳ 8 ὡς σύνδοξ νοεῖται καὶ ἡ ἑκτακτος. Διὰ λογικῆς ἐρμηνείας δέον νὰ ἀνευρεθῇ ἡ βούλησις τοῦ νομοθέτου καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐννοία τῆς ἐν τῷ ἁρθρῳ 8 συνόδου. Βούλησις δὲ καὶ σκοπὸς τοῦ νομοθέτου τοῦ ν. ΦΠΣΤ, ρυθμίζοντος τὰ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν εἰς ἐκτέλεσιν ἐπιταγῆς τοῦ Συντακτικοῦ Νημοθέτου ἐν ἁρθρῳ 80 § 3 τοῦ τότε ἰσχύοντος Συντάγματος (1864), ἦτο προφανὲς νὰ καταστήσῃ κατ' ἑκτασιν καὶ κατὰ χρόνον δυνατόν ἐν τῇ πράξει τὴν πραγμάτωσιν τῆς ὑπουργικῆς εὐθύνης. Τοῦτο καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι:

α) Αἱ πράξεις, δι' ἃς ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ κατηγορηθῇ ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου, ἀναγράφονται ἐν τοῖς ἁρθροῖς 1 καὶ 2 τοῦ ν. ΦΠΣΤ οὐχὶ εἰδικῶς (ἀναλυτικῶς), ὡς ἐν τῷ Ποινικῷ Νόμῳ, ἀλλὰ συνθετικῶς κατ' εὐρυτάτας κατηγορίας περιλαμβανούσας καὶ πάσαν ἄλλην

πρᾶξιν, ἥτις δὲν θὰ εἶχεν εἰδικῶς προβλεφθῇ ἐν τῷ ἀντιθετῷ νομοτεχνικῷ συστήματι τῆς εἰδικῆς ἀναγραφῆς ἐκάστης πράξεως.

β) Τὰ ἄρθρα 12-14 καὶ 17-25 τοῦ ν. ΦΠΣΤ ἀναγράφουσι τὴν ἐν τῇ Βουλῇ διαδικασίαν τῆς ποινικῆς διώξεως ὡς διεξακτέαν κατὰ τὴν αὐτὴν σύνδον ἢ ἐν συνεχείᾳ καὶ κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης περιόδου, ἐπιβαλλομένης οὕτω τῆς ἀρχῆς τῆς συνεχείας τῶν συνόδων (περὶ ἧς βλ. Ν. Ν. Σαρίπολου, αὐτόθι § 27 σελ. 474 σημ. 3), καίπερ ἀνηκουσῶν εἰς διαφόρους περιόδους προδήλως χάριν ἀποφυγῆς καθυστερήσεων τῆς διαδικασίας. Ἐκ τοῦ εἰδικοῦ τούτου σκοποῦ συνάγεται, ὅτι ἐν τοῖς ἁρθροῖς 22, 24 καὶ 25 ὡς σύνδοξ νοεῖται οὐ μόνον ἡ τακτικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ἑκτακτος.

γ) Ἐνῶ ὁ αὐστριακὸς περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν νόμος τῆς 25/7/1867 (βλ. αὐτὸν ἐν Ε. Β. e r n a t z i k, Die österreichischen Verfassungsgesetze, Wien 1911 σελ. 371-378), ὅστις κυρίως ἀπετέλεσε τὴν βάσιν τοῦ νόμου ΦΠΣΤ (Ν. Σαρίπολου, αὐτόθι σελ. 228 σημ. 5), ἔτασσε βραχυτάτην παραγραφὴν (ὁρίσας ἐν § 27 ὅτι «ἡ διώξις τοῦ ὑπουργοῦ ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου παύει οὕσα ἐπιτρεπτή ἐὰν ἡ κατηγορία δὲν ἔξη ἐγερθῇ ἐν τῇ μετὰ τὴν παρὰνομον πράξιν ἀμέσως ἐπομένῃ, βουλευτικῇ συνόδῳ ἢ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ πρᾶξις ἐγένετο κατὰ πρῶτον γνωστὴ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς περατώσεως δημοσίου τινος λογαριασμοῦ, ἐν τῇ βουλευτικῇ ἐκείνῃ συνόδῳ καθ' ἣν ὁ λογαριασμὸς ὑπεβλήθη εἰς ἐξέτασιν»), ὁ ἡμέτερος νομοθέτης ἀπέστρεξε τὸν βραχυτάτον χρόνον παραγραφῆς ὡς ἀνεπαρκῆ καὶ ματαιοῦντα ἐν τῇ πράξει σχεδὸν πλήρως τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου, ἀναγράφας τρεῖς βουλευτικὰς συνόδους. Ἐθέσπισεν οὕτω ρύθμισιν συνάδουσαν πρὸς τὰ ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ ταῖς νομοθεσίαις κρατοῦντα, καθ' ἃ ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τῆς βουλῆς πρὸς ποινικὴν διώξιν τῶν ὑπουργῶν ἐνδείκνυται μὲν νὰ εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον βραχύς, οὐχὶ ὅμως βραχυτάτος (βλ. I. Ἀραβαντινοῦ, αὐτόθι § 25, Δ. Κυριακοῦ - Α. Διομήδους, Ἑρμηνεία τοῦ Συντάγμ. τόμ. Β', 1904).

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω συνάγεται ὅτι ὡς «σύνδοξ» ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ ν. ΦΠΣΤ νοοῦνται μόνον αἱ τακτικαί, οὐχὶ δὲ καὶ ἑκτακτοὶ διότι αὗται, συγκαλούμεναι ἐλευθέρως ὁσάκις κριθῇ εὐλόγον (ἄρθρ. 37 ἐδ. 1 τῶν Συνταγμάτων 1864 καὶ 1952) καὶ δυνάμεναι νὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ ἐλάχιστον χρόνον (ἄτε μὴ ὀριζομένου ἐν τῷ Συντάγματι κατωτάτου ὁρίου διαρκείας αὐτῶν), καθιστῶσι τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τῆς Βουλῆς πρὸς διώξιν τῶν ὑπουργῶν βραχυτάτον καὶ εἰς ἣν ἔτι περιπτώσιν ἐκ τῶν τριῶν συνόδων αἱ δύο εἶναι τακτικαί, δεδομένου ὅτι τὸ κατώτατον ὄριον διαρκείας τῆς τακτικῆς συνόδου εἶναι τρεῖς μόνον μῆνες (ἄρθρ. 54 § 2 τῶν Συνταγμάτων 1864 καὶ 1952). Συνάγεται ἐπίσης ὅτι αἱ διὰ τὴν παραγραφὴν ἀπατούμεναι τρεῖς τακτικαὶ σύνδοι δύνανται νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς ἢ καὶ ἄλλης περιόδου.

Β. Ἐπὶ τοῦ λοιποῦ περιεχομένου τῶν ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἔγγραφῳ ἐρωτημάτων, συναπτομένου πρὸς ὠρισμένα πραγματικὰ γεγονότα (ἥτοι πρὸς ὠρισμένας ληξάσας βουλευτικὰς συνόδους καὶ τὸν ἐν σχέσει πρὸς αὐτὰς ζητούμενον ὡς συμπληρωθέντα ἢ μὴ χρόνον παραγραφῆς) δὲν δυνάμεθα νὰ γνωμοδοτήσωμεν, διότι ἡ Εἰσαγγελία Ἀρείου Πάγου γνωμοδοτεῖ ἐπὶ καθαρῶς νομικῶν ζητημάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος (ὡς ἀνωτέρω στοιχ. Α') ἀσχετῶν πρὸς συγκεκριμένην περίπτωσιν πραγματικῶν γεγονότων ὑποβληθείσαν ἢ τυχόν ὑποβληθησομένην εἰς τὴν κρίσιν τῶν δικαστηρίων, ὅσον εἶναι καὶ τὸ ἐν ἁρθρῳ 80 τοῦ Συντάγματος δικαστήριον διὰ τοὺς ὑπουργούς.

Μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς

Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀντεισαγγελεὺς

Μιχ. Καλλιμόπουλος

II. ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Ἡρωτήθημεν πῶς πρέπει νὰ ὑπολογίζεται ὁ καθ' ἄρθρ. 8 τοῦ νόμου ΦΠΣΤ]1876 «περὶ τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν» χρόνος τῆς παραγραφῆς τοῦ ἀξιοποίνου τῶν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένων ἀδικημάτων.

Ἡ γνώμη μας ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ἐρωτήματος εἶναι ἡ ἀκόλουθος :

I

Ὁ νόμος ΦΠΣΤ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1876]23 Φεβρουαρίου 1877 «περὶ τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν» (ισχύων καὶ νῦν δυνάμει τοῦ νόμου 1443 τῆς 16]23 Ἰουνίου 1950 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀναγομένων εἰς τὴν περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν νομοθεσίαν» καὶ τῆς ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 80 τοῦ Συντάγματος ἐρμηνευτικῆς δηλώσεως) ἐγένετο ἰδίως (δρα καὶ I. Ἀραβαντινοῦ, Πραγματεία περὶ εὐθύνης τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν Ὑπουργῶν, 1888, σελ. 195, Ν. Ν. Σαριπλόου, Ἑλληνικὸν Συνταγματικὸν Δίκαιον, τ. Α, 3η ἔκδ. 1915, σελ. 228 σημ. 5) ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν Αὐστριακοῦ νόμου τῆς 25 Ἰουλίου 1867 (ὄν βλ. ἐν E. B e r n a t z i k, Die österreichischen Verfassungsgesetze mit Erläuterungen, 2α ἔκδ. 1911, σελ. 371 ἐπ.).

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἡμετέρου νόμου, καθορίζον τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς τῶν ἐν αὐτῷ προβλεπομένων ἀδικημάτων, ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν § 27 τοῦ εἰρημένου αὐστριακοῦ νόμου ἔχουσιν οὕτω : «Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δίωξις τῶν Ὑπουργῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἐὰν ἡ κατηγορία δὲν ἐγερθῇ ἐν τῇ μετὰ τὴν παράνομον πράξιν ἀμέσως ἐπομένῃ συνόδῳ, ἢ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ πράξις ἐγένετο τὸ πρῶτον γνωστὴ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς περατώσεως λογαριασμοῦ τινος, ἐν τῇ συνόδῳ ἐκείνῃ καθ' ἣν ὑπεβλήθη οὗτος πρὸς ἔλεγχον». Ὡς καταφαίνεται ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης, ὁ δι' αὐτῆς ὀριζόμενος χρόνος παραγραφῆς εἶναι βραχυτάτος, διότι ἀπαγορεύεται ἡ ἔγερσις κατηγορίας μετὰ τὴν πάροδον τῆς μετὰ τὴν τέλει τῆς πράξεως ἀμέσως ἐπομένης συνόδου κατὰ κανόνα καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, πλην ἐὰν ἡ πράξις καταστῇ γνωστὴ ἔκ τινος λογαριασμοῦ, ὅποτε ἀπαγορεύεται ἡ ἔγερσις κατηγορίας μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνόδου διαρκούσης τῆς ὁποίας ὑπεβλήθη οὗτος (πρβλ. J. U l b r i c h, Das österreichische Staatsrecht, 1909, σελ. 152).

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις τοῦ αὐστριακοῦ νόμου, περιορίζουσα αἰσθητῶς τὸν χρόνον παραγραφῆς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἐξαιρετικὴ ἡ μοναδική, καθόσον καὶ εἰς τὰς νομοθεσίας ἄλλων Κρατῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρατηρεῖται (πρβλ. καὶ I. Ἀραβαντινοῦ, ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 252) τάσις πρὸς περιορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ διαπραττομένων ἀδικημάτων κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων. Ὡς παράδειγμα ἀρκεῖ νὰ μνημονευθῇ ὁ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμος (§ 11) τῆς Σουηδίας τῆς 10 Φεβρουαρίου 1810, ὅστις δὲν συγχωρεῖ τὴν δίωξιν πράξεως, ἡ ὁποία παρέμεινεν ἀνεξέταστος ἐν τῇ ἀμέσῳ μετὰ τὴν τέλει αὐτῆς ἀρξαμένη συνόδῳ, περιορίζων οὕτω τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς εἰς μίαν μόνον σύνοδον.

Πρὸς τὴν ξένην ταύτην νομοθεσίαν ἦτο ἀκόλουθος καὶ ἡ ἐν τῇ θεωρίᾳ παρ' ἡμῖν, πρὸ τοῦ νόμου ΦΠΣΤ]1876, διατυπωμένη ἀπαίτησις, ὅπως προσδιορισθῇ παρὰ τοῦ νομοθέτου βραχὺς ὁ πρὸς παραγραφὴν χρόνος διὰ νὰ μὴ ἐπικρέματα ἐπὶ μακρὸν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ Ὑπουργοῦ ἡ σπάθη τοῦ Δαμοκλέους. Ὅρα Ν. I. Σαριπλόου, Πραγματεία τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου, 2α ἔκδ. τ. Γ, 1873, σελ. 125, Διομήδους

Κυριακοῦ, Περὶ δικαστικῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν, σελ. 22, Ὁ τελευταῖος οὗτος συγγραφεὺς ἐν τῷ μετὰ θάνατον ἐκδοθέντι, ἐπιμελεῖα τοῦ Α. Ν. Διομήδους, ἔργου τοῦ «Ἑρμηνεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος» τ. Β' 1904, σελ. 240 - 241, χαρακτηριστικῶς τονίζει ὅτι πρέπει νὰ συντηθῇ ὁ τῆς παραγραφῆς χρόνος «ἐπειδὴ αἱ κατὰ τῶν Ὑπουργῶν κατηγορίαι, γινόμεναι μάλιστα ὑπὸ πολιτικοῦ σώματος, ἴτοι τῆς Βουλῆς, ὑποδεικνύουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παθῶν ἔξασιν καὶ προσιωνίζονται οὐχὶ ἀτάραχον τῶν πνευμάτων κατάστασιν, δὲν εἶναι οὔτε δίκαιον, οὔτε συμφέρον τῇ πολιτείᾳ νὰ παρέχῃ ἡ ἀνωτάτη ὑπουργικὴ θέσις εἰς τοὺς καταλαβόντας αὐτὴν ἀέναν φόβον καταφορᾶς πολιτικῆς». Ἐπισημαίνων δὲ ὅτι «διὰ μὲν τοῦ γαλλικοῦ νομοσχεδίου ἡλαττώθη ἡ παραγραφὴ, περιορισθεῖσα εἰς τὸν χρόνον μιᾶς βουλευτικῆς περιόδου, διὰ δὲ τοῦ πρωσικοῦ ἐπέρχεται ἡ παραγραφὴ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρώτης συνόδου μετ' ἐκείνην καθ' ἣν ἐπαύθη ἡ παρητήρησις ὁ Ὑπουργός», οἰοεὶ χαίρων ἐπάγεται : «οὕτω δὲ καὶ σπανιότερον θέλουσιν ἀναφαίνεσθαι ποινικαὶ δίκαια κατὰ πεπαιγμένων Ὑπουργῶν, οἵτινες ἰδιωτεύοντες καὶ ὅλως ἀπροσάτευτοι ἴσως τυγχάνοντες, δύνανται νὰ γίνωσι θύματα πνεύματος ἐκδικήσεως».

II

Τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ νόμου ΦΠΣΤ]1876 ὀρίζει : «Τὸ ἀξιοποῖνον τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προβλεπομένων ἀδικημάτων ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῇ πράξει βουλευτικῶν συνόδων. Ἐὰν τὸ ἀδίκημα διαπραχθῇ διαρκούσης τῆς συνόδου, ἡ παραγραφὴ αὐτοῦ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης συνόδου». Ἡ διάταξις αὕτη κατεκρίθη παρὰ τινων συγγραφέων (I. Ἀραβαντινοῦ, Ν. Ν. Σαριπλόου, Κ. Γεωργοπούλου, περὶ ὧν κατωτέρω) ἐπειδὴ καθιεροῖ μικρὸν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς παραγραφῆς χρόνον, τὴν παρέλευσιν δηλονότι μόνον τριῶν βουλευτικῶν συνόδων ἀμέσως ἐπομένων τῆς τελέσεως τῆς πράξεως. Ἀλλ' ἡ ἐπικρισις ἡ καὶ γενικώτερον ἡ ἀντίληψις περὶ τῆς βραχυπροθέσου παραγραφῆς, οὐδεμίαν ἀπολύτως σημασίαν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃ διὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρ. 8 τοῦ νόμου ΦΠΣΤ]1876, εἰδικώτερον δὲ εἶναι τελείως ἄσχετος πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου «σύνδοδος». Ὁ ὅρος οὗτος, χρησιμοποιοῦμενος ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου οὐ μόνον ἐν ἄρθρ. 8 ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄρθρ. 22, 24, 25 § 2, πρέπει νὰ ἐρμηνευθῇ, ὅπως πράττουσι καὶ οἱ ὡς ἄνω τρεῖς συγγραφεῖς καθὰ ἐκτεθήσεται κατωτέρω, αὐτοτελῶς καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐπέρχεται ἡ παραγραφὴ. Ἐντεῦθεν συνέπεται ὅτι δὲν εὐσταθεῖ ἡ διατυπωθεῖσα ἀποφῆς ὑπὸ τοῦ Χρ. Συγοῦριτσα, Συνταγματικὸν Δίκαιον, τ. Α', 1959, σελ. 410, καθ' ἣν, τοῦ νόμου μὴ διακρίνοντος μεταξὺ τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου συνόδου, ἐπειδὴ διὰ τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς εἰς ἑκτακτον σύνοδον «θὰ ἦτο δυνατόν ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς νὰ συντέμνεται», δέον νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὡς «σύνοδοι» νοοῦνται μόνον αἱ τακτικαὶ καὶ οὐχὶ αἱ τυχόν παρεμβληθεῖσαι ἑκτακτοί. Τῆς αὐτῆς γνώμης εἶναι καὶ ὁ Ἀλ. Βαμβέτισος, Παρεκβάσεις τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Πολιτεύματος, 1960, σελ. 40 - 41, χωρὶς ὅμως νὰ δικαιολογῇ αὐτὴν.

Ἡ ἀνωτέρω ἀποφῆς οὐ μόνον ἀντίκειται (δρα κατωτέρω III) εἰς τὸ γράμμα καὶ τὴν λογικὴν ἐρμηνείαν τοῦ εἰρημένου ἄρθρ. 8 (οὐχ ἦττον καὶ τὸν ἄρθρ. 22, 24, 25 § 2) τοῦ νόμου ΦΠΣΤ]1876, ἀλλὰ καὶ ἀποκρούεται διὰ τῆς ἀντιθέτου διδασκαλίας ἐτέρων συγγραφέων, οἵτινες, καίτοι κατακρίνουσι τὸν βραχὺν τῆς παραγραφῆς χρόνον, ἐν τούτοις ὑποστηρίζουσι, καὶ ὀρθῶς, ὅτι ὡς «σύνδοδος» νοεῖται οὐ μόνον ἡ τακτικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκτάκτος. Τὴν ὁρθὴν ταύτην ἀποφιν διε-

δ) 'Εφόσον, κατά τὰ ὑπὸ στοιχ. γ' ἀναπτυχθέντα, ἡ περὶ καταδίωξεως τοῦ 'Υπουργοῦ πρότασις δύναται νὰ ὑποβληθῇ ἐν οἰαδήποτε τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ συνόδῳ, δηλὸν καθίσταται ὅτι ὁ νομοθέτης ἀπέβλεψε μετὰ λόγου εἰς τὸ νὰ παράσχη περισσοτέρας εὐκαιρίας πρὸς ἄσκησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς. Τοῦτο εἶχε δι' αὐτὸν ἰδιαζόντως προέχουσαν σημασίαν, —καὶ οὐχὶ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ὁ χρόνος (ὅρα κατωτέρω ὑπὸ στοιχείων στ'), διό καὶ ἐξεφράσθη κατὰ τρόπον ἀνεπίδεκτον οἰαδήποτε παρερμηνείας : «μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῇ πράξει βου-
λεωτικῶν συνόδων». Ὁ νομοθέτης δὲν ἠρέκασθ' εἰς τὴν ἀπλουτέραν διατύπωσιν «τριῶν ἐπομένων τῇ πράξει συνόδων», ἀλλὰ προέταξε καὶ τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα «ἀμέσως», οὕτως ὥστε νὰ παράσχη εἰς τὴν Βουλὴν τὴν εὐχέριαν εἰς οἰανδήποτε σύνδον, τακτικὴν ἢ ἐκτάκτον, καὶ ἂν τελῇ αὕτη, νὰ δύναται ν' ἀσκήσῃ τὴν ποινικὴν δίωξιν. Διὰ δὲ τοῦ ἐπιθέτου «ἐπομένων» ἐξεφράσθη ὡς ῥητὸς ὁ νομοθέτης τὴν περὶ συνεχείας, ἀδικοῦ ὅπου τῶν ἐπακολουθουσῶν συνόδων, ἀνεὺ οἰαοδήποτε διακρίσεως αὐτῶν εἰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους, βούλησιν αὐτοῦ.

10) ε) Τὴν ὥς ἄνω ἀρχὴν τῆς συνεχείας τῶν συνόδων ἀκολουθεῖ ὁ νόμος ΦΠΣΤ]1876 καὶ εἰς τὰ ἄρθρ. 22 καὶ 25 § 2 αὐτοῦ καὶ μάλιστα πολὺ πέραν τῶν γενικῶς παραδεδεγμένων. Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι μετὰ τὴν οἰαοδήποτε (τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου) συνόδου τῆς αὐτῆς βουλευτικῆς περιόδου, κρατεῖ παρ' ἡμῖν συνέχεια (Kontinuität), ἐνῶ κρατεῖ, ἀντιθέτως, ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ συνεχείας (Diskontinuität) μετὰ δύο βουλευτικῶν περιόδων, ἀφορώσα οὐ μόνον εἰς τὰ νομοθετικά ἀλλ' εἰς τὰ ἐν γένει ἔργα τῆς Βουλῆς. Τὴν τελευταίαν ταύτην ἀρχὴν διασπᾷ ὁ νόμος ΦΠΣΤ] 1876 διὰ τῶν εἰρημένων ἄρθρ. 22 καὶ 25 § 2, καθιερώων τὴν ἀρχὴν τῆς συνεχείας τῶν συνόδων δύο διαφερῶν περιόδων (πρβλ. Ν. Ν. Σα-
ριπόλου, ἐνθ' ἄνωτ. τ. Α, σελ. 474 σημ. 3) διότι ἐπιτρέπει ὅπως ἡ ποινικὴ δίωξις τοῦ 'Υπουργοῦ συνεχισθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἢ καὶ κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης περιόδου σύνδον τακτικὴν ἢ ἐκτάκτον, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς τῆς συνεχείας τῶν συνόδων, ἔστω καὶ ἂν ἀνήκωσιν αὗται εἰς διαφόρους περιόδους. Ἡ σύμφωνος ἐν προκειμένῳ ἄρθρ. 20 τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1964 γνωμοδότησις Εἰσαγγ. Ἀρείου Πάγου ῥητῶς δέχεται ὅτι, «χάριν ἀποφυγῆς καθυστερήσεων τῆς διαδικασίας», ὡς «σύνδοτος» ἐν τοῖς ἄρθρ. 22, 24 καὶ 25 § 2 τοῦ νόμου ΦΠΣΤ]1876, δέον νὰ νοητῇ «οὐ μόνον ἡ τακτικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκτάκτος». Ἀλλ' ἐρωτᾶται : ἐπιτρέπεται εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὅρος, ὡς ἡ «σύνδοτος», ἐπαναλαμβάνομενος εἰς διάφορα ἄρθρα ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ νόμου, νὰ νοητῇ κατ' ἄλλα μὲν εἰδικῶς, κατ' ἄλλα δὲ γενικῶς, ἐπομένως δὲ ὡς «σύνδοτος» νὰ νοητῇ κατὰ μὲν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ εἰρημένου νόμου μόνον ἡ τακτικὴ, κατὰ δὲ τὰ ἄρθρ. 22, 24, 25 § 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἡ τε τακτικὴ καὶ ἡ ἐκτάκτος ; Ἀν «ἐκ τοῦ εἰδικοῦ σκοποῦ τῆς ἀποφυγῆς καθυστερήσεων τῆς διαδικασίας», ὡς «σύνδοτος» κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ταῦτα ἄρθρα νοητῇ οὐ μόνον ἡ τακτικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκτάκτος, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ὁ ἕτερος εἰδικὸς λόγος παροχῆς περισσοτέρων εὐκαιριῶν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἄσκησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς, καθὰ προεῖρηται ὑπὸ στοιχ. δ', ἐπιβάλλει ὅπως ὡς «σύνδοτος» κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου νοητῇ ἡ τε τακτικὴ καὶ ἡ ἐκτάκτος.

11) στ) Ἀν ὁ νομοθέτης δὲν ἤθελε ν' ἀποβλέψῃ κυρίως —κατὰ τὰ προεῖρημένα ὑπὸ στ. δ' καὶ ε'— ὅπως παράσχη εὐκαιρίας πρὸς ἄσκησιν τῆς ποι-

νικῆς διώξεως κατὰ πᾶσαν, τακτικὴν ἢ ἐκτάκτον, σύνδον τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἀπέβλεπεν εἰς τὸν χρόνον καθ' ἑαυτὸν, θὰ ἐχώρει εὐθέως εἰς τὴν διατύπωσιν διατάξεως περὶ παραγραφῆς τῶν ἀδικημάτων διὰ τῆς παρελεύσεως χρόνου τινὸς τὸν ὁποῖον ῥητῶς θὰ ὥριζεν. Οὕτως ἄλλως τε ἐπραττεν, ἐπὶ παραδείγματι, αὐτὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ Ὀλδεμβούργου τοῦ 1852 ὀρίζον τετραετὴ τὴν παραγραφὴν (ἄρθρον 204), ὁ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμος τῆς Ὀλλανδίας τοῦ 1855 ὀρίζων ὡς χρόνον πρὸς παραγραφὴν τὴν πενταετίαν (ἄρθρ. 33). Καὶ αὐτὸ τὸ ὑπὸ τοῦ Χ. Τρικούπη ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ 1875 σχέδιον νόμου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, ὥριζεν (ἄρθρ. 33) ὅτι τὸ ἀξιόποιον ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν (ὅρα Παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς Περ. Ζ συν. Α, σελ. 15) Μὴ ὀρίσας ὅμως ὁ νόμος ΦΠΣΤ]1875 ὅτι τὸ ἀξιόποιον ἀποσβέννυται διὰ τῆς παρελεύσεως ὠρισμένου χρόνου, σαφῶς ἅμα διεδήλωσεν ὅτι δὲν ἤθελε νὰ ὑπολογίζωνται εἰς τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς μόνον αἱ τακτικαὶ σύνδοτοι. Διότι, ἐφ' ὅσον κατ' ἑτορ μόνον εἰς μίαν τακτικὴν σύνδον συνέρχεται ἡ Βουλὴ, εὐλογον εἶναι ὅτι ὁ νομοθέτης, θὰ ἠρέκετο νὰ τάξῃ ὠρισμένον τῆς παραγραφῆς χρόνον, ὡς λ.χ. τριετίαν, καὶ δὲν θὰ ἐξεφράζετο, καθ' ὃν τρόπον εὐρητὰ διατετυπωμένη ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ εἰρημένου νόμου ἡ βούλησις αὐτοῦ.

ζ) Ἀν ἐκ τοῦ συνυπολογισμοῦ ὁμοῦ μετὰ τῶν τακτικῶν συνόδων καὶ τῆς τυχόν παρεμβληθείσης ἐκτάκτου, συντομεύεται ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς καὶ ἀποβαίνει βραχυτέρος τῆς τριετίας ἐφόσον ὡς «σύνδοτοι» θὰ ἐνοοῦντο μόνον αἱ τακτικαί, ἐν τούτοις οὐδὲν ἄτοπον ἢ παράδοξον ἐνυπάρχει ἐν τούτῳ. Διότι καὶ εἰς ξένας, νεωτάτας, νομοθεσίας ὁ τῆς παραγραφῆς χρόνος ὀρίζεται συντομώτερος τῆς καθ' ὑπόθεσιν τριετίας. Ἐν Αὐστρίᾳ λ.χ. ὁ νόμος (Verfassungsgesetzgesetz) τοῦ 1925, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ τελευταίως διὰ τοῦ τῆς 11 Ἰουν. 1947 νόμου, ὀρίζει (§ 80) τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς εἰς ἔν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραιτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ (ὅρα τὸ κείμενον ἐν L. A d a m o - v i c h, Die Bundesverfassungsgesetze, 1948. σ. 569, πρβλ. τὸ ὑ α ὕ τ ο ὦ, Handbuch des österreichischen Verfassungsrechts, 5η ἐκδ. ὑπὸ H. S p a n n e r, 1957, σ. 406). Ὁ ἡμέτερος νομοθέτης, ὅταν αἱ ξένοι νομοθεταὶ ὥριζον χρόνον παραγραφῆς 1 ἕως 5 ἔτη, ἀποφεύγων ν' ἀναφέρῃ ὠρισμένον χρόνον ἐντός τοῦ ὁποῖου ἐπέρχεται ἡ παραγράφῃ, ἐπιθυμῶν ἅμα νὰ δημιουργήσῃ διὰ τὴν Βουλὴν περισσοτέρας εὐκαιρίας πρὸς ἄσκησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἀφίσῃ τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ μακρὸν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς διώξεως, συνήψε τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ἀξιόποιου διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῇ πράξει συνόδων ἀδιακρίτως τοῦ εἶδους αὐτῶν, ἀδιαφορῶν ἂν ἐν τινι συγκεκριμένῃ περιπτώσει ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς θὰ ἦτο πράγματι βραχυτέρος πῶς τῆς τριετίας.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω καὶ μακρὰν πάσης de lege ferenda ἀπόψεως, ἀποφαινόμεθα ὅτι κατὰ τὸ κείμενον δίκαιον ἡ διὰ τῆς παραγραφῆς ἐξάλειψις τοῦ ἀξιόποιου τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ΦΠΣΤ]1876 (καὶ τοῦ τροποποιητικοῦ τούτου νόμου ΧΕ[1877) προβλεπομένων ἀξιόποιων πράξεων, ἐπέρχεται, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 αὐτοῦ ὀριζόμενα, μετὰ τὴν λήξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομένων τῇ πράξει τακτικῶν ἢ καὶ ἐκτάκτων συνόδων.

Οἱ γνωμοδοτοῦντες καθηγηταὶ

Ἡλίας Γ. Κυριακόπουλος

Ἀριστόβουλος Ι. Μάνσης

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Η' - ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

τῆς 20 Νοεμβρίου 1964

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'

τῆς 28^{ης} Ιανουαρίου 1965

Ὡρα 6 μ.μ.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ ΕΠΕΡΩΤΩΝΤΟΣ

Υπουργεῖον πρὸς ὃ ἀπευθύνεται ἡ ἐπερώτησις

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΝ

197

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Περὶ καταδιώξεως ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἄρθρου 80 τοῦ Συντάγματος τῶν 1) Κωνσταντίνου Καραμανλῆ, τέως Πρωθυπουργοῦ, 2) Νικολάου Μάρτη, 3) Ἀριστείδου Π. Πρωτοπαπαδάκη, 4) Παναγιώτου Παπαληγούρα, 5) Δημητρίου Χέλμη, 6) Λεωνίδα Μπουρνιά, τέως Υπουργῶν, 7) Πέτρου Γουναράκη, τέως Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς ΔΕΗ, 8) Γεωργίου Πεζοπούλου, τέως Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς ΔΕΗ, 9) Ἰωάννου Λαμπρούκου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ Υπουργεῖου Συντονισμοῦ ὡς καὶ κατὰ παντὸς συναίτιου.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 80 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ Δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Υπουργοὺς ἐνώπιον τοῦ ὀριζομένου ἐν αὐτῷ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τοὺς περὶ ἐυθύνης τῶν Υπουργῶν νόμους, δι' ἐρμηνευτικῆς δὲ ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο δηλώσεως γίνεται παραπομπὴ εἰς τὴν ἰσχύουσαν μέχρι τῆς 3.6.1927 νομοθεσίαν, διατηρουμένην ἐν ἰσχύϊ.

Κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον ΦΠΣΤ' ἐτους 1877 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μετὰ τὸν νόμον ΧΕ) 1877 ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου κατηγορεῖται ὁ Υπουργός, ὅστις κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν αὐτοῦ καθηκόντων ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀσυνχωρήτου ἀμελείας..... γ) ἐξέδωκεν ἢ ἐξετέλεσεν ἀποφασίς ἢ διαταγὴν δι' ἧς παραβιάζεται διάταξις τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων ἢ τῶν ἐντολῶν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἐκδιδομένων ἐν Β. Διαταγμάτων (ἄρθρον 1) εἴτε (κατὰ τὸ ἄρθρον, 2 ἐδαφ. α') παρεδίωκε ποινικὴν τινὰ τῶν κειμένων νόμων διότι αὐτὴν ἢ (β) ἐλάφυν ἐκ προθέσεως διὰ πράξεως ἢ παραλείψεως αὐτοῦ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ καθ' ὧν στρέφεται ἡ παρούσα πρότασις ποινικῆς καταδιώξεως καὶ δὴ οἱ μὲν πρῶτοι ἐξ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν αὐτῶν καθηκόντων ὡς Υπουργῶν, οἱ ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ 8 ὡς διαχειριζόμενοι τὰς ὑποθέσεις τῆς ΔΕΗ καὶ οἱ λοιποὶ συμπράξαντες μετ' αὐτῶν ἐγένοντο ἐνοχοὶ παραβάσεως τῶν ἀνωτέρω διατάξεων καὶ ἄλλων διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας καὶ βλάβης ἐκ προθέσεως τῶν συμφερόντων τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐιδικότερον τῶν συμφερόντων τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ (ΔΕΗ) τελέσαντες τὰς κατωτέρω συγκεκριμένους παρανόμους πράξεις.

Εἰς τὸ Ν.Δ. 4230) 1962 ἄρθρον 2 περιελήφθη κατὰ πρότασιν βουλευτοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως διάταξις προβλέπουσα τὴν σύστασιν τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκτάκτου ἐλέγχου τῆς ΔΕΗ ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας, ἐνὸς Ἀρσπαγίτου καὶ ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συνεστήθη ἐκ τῶν Γ. Χαρμπούρη, Συμβούλου Ἐπικρατείας, Κ. Παπαϊωάννου, Ἀρσπαγίτου καὶ Γ. Σακελλαρίου, Συμβούλου τοῦ Ἐλ. Συνεδρίου, ἧτις μετὰ μακρὰν ἐρευναν διετύπωσεν εἰς πόρισμα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐκτάκτου ἐλέγχου, τὸ πόρισμα δὲ τοῦτο ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ αὕτη κατέθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν, χορηγηθὲν ἐν ἀντιτύπῳ εἰς εἰδικὸν τεύχος καὶ πρὸς ὅλους τοὺς βουλευτάς.

Ἐκ τοῦ πορίσματος τοῦτου, περιέχοντος τὰ ἀποτελέσματα ἀνακρίσεως διενεργηθείσης ὑπὸ ἀνωτάτων ἰσοδίων δικαστικῶν λειτουργῶν, βεβαιοῦται κατὰ τὸν πλέον ἀδιάβλητον τρόπον ὅτι εἰς βάρος τῆς ΔΕΗ ἔλαβον χώραν καταχρήσεις καὶ παρανομίαι διὰ σειρᾶς ἀξιοποιῶν πράξεων βαρυνουσῶν τοὺς ὧν ζητεῖται διὰ τῆς παρούσης ἡ καταδιώξις. Οὕτω:

1. Εἰς φύλλα τῆς ἐν Πάτραις ἐκδιδομένης ἐφημερίδας «Νεολόγος» κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον, Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον 1961 καὶ ἐξ αὐτῆς δι' ἀναδημοσιεύσεως εἰς ἄλλας ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν ἐδημοσιεύθησαν σειρὰ ἐπιστολῶν τοῦ Δημητρίου Φιλαρέτου, ἀπευθυνομένων κατὰ τὰ ἔτη 1957 καὶ 1958 πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς ΔΕΗ Γεωργίου Πεζοπούλου. Ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν ἐπιστολῶν τούτων, καταχωρουμένων καὶ εἰς τὸ ρηθὲν πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν Δικαστικῶν καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὁποίων δὲν ἠμφεσβητήθη, προκύπτει σαφῶς ὅτι ὁ Γεώργιος Πεζόπουλος, ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω ιδιότητά του προσέβη εἰς ἀθεμίτους συναλλαγὰς μετὰ τὴν Γαλλικὴν Ἑταιρείαν OL—CO (OMNIUM LYONNAIS ET COTECI), ἧτις εἶχεν ἀναλάβει τὴν προμήθειαν πρὸς τὴν ΔΕΗ τῶν κυρίων μηχανημάτων τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου Μέργοβα (Ταυρωποῦ), δι' ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεων καὶ διὰ συνεργασίας μετὰ τοῦ ἐπιστολογράφου τοῦ Δ. Φιλαρέτου, ἐνεργούντος κατ' ἐντολὴν τῆς OL—CO, καὶ μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς ΔΕΗ Πέτρου Γουναράκη ὡς καὶ ἄλλων ἀναφερομένων εἰς τὰς ἐπιστολάς ταύτας προσώπων ἧτοι τῶν Γεωργίου Παππᾶ, μηχανικοῦ (πορίσματα σελ. 8, 11, 13, 15), Λαμπρούκου Δ) τοῦ Υπουργεῖου Συντονισμοῦ (πορίσμ. σελ. 5, 10 κλπ.) τῶν τότε Υπουργῶν Δ. Χέλμη καὶ Π. Παπαληγούρα.

Εἰδικώτερον οὗτος ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν συνεργατῶν του, συνεφώνησε μετὰ τὴν ἀνάδοχον ἑταιρείαν καὶ εἰσέπραξε παρανόμως προμήθειαν 50) α ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν παραδοθέντων εἰς τὴν ΔΕΗ μηχανημάτων, σφετερισθεὶς αὐτὰ μετὰ τῶν συναιτίων του εἰς βάρος τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκπροσωπούμενης ΔΕΗ, δι' ἐπιβαρύνσεως τῶν τιμῶν τῶν μηχανημάτων. Ἐπὶ τῇ προσπορίσει τοῦ παρανόμου τούτου ὠφέλους εἰς βάρος τῆς ΔΕΗ ὁ ρηθείς Γ. Πεζόπουλος καὶ ἄλλοι συναίτιοι προσεπόρισαν ὑπὸ μορφήν ἀντιπαροχῆς πρὸς τὴν Ἑταιρείαν OL—CO παράνομα ὠφέλη δι' ἐπιβαρύνσεως ἐπὶ περαιτέρω τῶν τιμῶν κατασκευῆς τοῦ ὅλου ἔργου, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιβαρύνσεως ἐζημιώθη ἐπίσης ἡ ΔΕΗ. Συγκεκριμένως ἐζημιώθη ἡ ΔΕΗ 1) κατὰ δρχ. 40.000.000 τοῦλάχιστον ἐκ τῆς ἀθεμίτου ἐπιβαρύνσεως τῶν τιμῶν τοῦ κυρίου μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου τῆς ΔΕΗ εἰς Μέργοβα, 2) κατὰ δρχ. 3.000.000 ἐκ σκοπίμου καὶ δολίου λογιστικοῦ λάθους ὡς πρὸς τὸ καταβλητέον εἰς τὴν ἀνάδοχον ἑταιρείαν ποσόν, 3) κατὰ σημαντικὰ ποσὰ ἐκ τῆς ἀναθέσεως ὑπὸ λίαν δυσμενεῖς ὅρους, ἄνευ διαγωνισμοῦ καὶ ἄνευ καθορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἀναδόχου τῶν ἔργων πολιτικοῦ μηχανικοῦ τοῦ ἔργου Μέργοβα πρὸς τὴν ἰδίαν ξένην ἑταιρείαν ἀπολογιστικῶς, 3) κατὰ σοβαρὰ ποσὰ ἐκ τῆς μεγάλης καθυστέρησεως τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, χωρὶς καμμίαν κύρωσιν, 4) ἐκ καταβολῆς πρὸς τὴν ἀνάδοχον ξένην ἑταιρείαν ποσοῦ δραχμ. 12.600.000 ἐπὶ πλέον τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἀμοιβῆς, 6) κατὰ δραχμ. 65.000.000 ἀπὸ σπατάλας καὶ υπερβάσεως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθ' ἑκάστα ἔργων.

Ἀποτελέσματα ἄλλα καὶ ἀπόδειξις τῆς τοιαύτης ἀνωμάλου, ἀνηθίκου καὶ παρανόμου διαχειρίσεως, ὑπῆρξε τὸ γεγονός, ὅτι ἐνῶ ἡ δαπάνη διὰ τὰ ἔργα τοῦ Μέργοβα εἶχε προϋπολογισθῇ εἰς δολάρια Ἡν. Πολιτειῶν 16.500.000, αὕτη ἀνῆλθε τελικῶς εἰς δολλ. 38.000.000, ἧτοι ἐσημειώθη ὑπέρβασις δολ. 21.500.000 ἧτοι δραχμ. 645.000.000.

Οἱ ἀκούοντες τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἐλεγχον τῆς ΔΕΗ

υπουργοί παρ' ότι αντελήφθησαν έκτοτε τὰς σοβαρωτάτας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ὑπερβάσεις τῶν προϋπολογισθεισῶν δαπανῶν, οὐδὲν ἔλαβον μέτρον ἐλέγχου ἢ περιορισμοῦ αὐτῶν καὶ ἀναζητήσεως τῶν ὑπευθύνων. Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐγένοντο αἱ βαρύνταται ἀποκαλύψεις διὰ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω δημοσιεύσεως τῶν ἐπιστολῶν Φιλαρέτου, καὶ καυστικωτάτων σχολίων τῆς ἐφημερίδος, τὰ ὁποῖα τὸ ρηθὲν πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου χαρακτηρίζει ὡς κατηγορίαν δι' ἀτιμωτικά ἀδικήματα, τὰ ὁποῖα θὰ συνεκίνουν «πάντα ἀφανῆ χωρὶς κὼν ἢ ἄσκημον ἰδιώτην», οἱ ὑπεύθυνοι ὑπουργοὶ Δημ. Χέλμης καὶ Παναγιώτης Παπαληγούρας, καὶ οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῶν δημοσιευμάτων τούτων Ὑπουργοὶ Ἀριστείδης Πρωτοπαπαδάκης, Συντονισμοῦ καὶ Νικόλαος Μάρτης, Βιομηχανίας, ὡς καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν «συνενκινήθησαν» καὶ ἐπιδεικνύοντες ἔνοχον ἀνοχήν παρέδωκαν τὸ καθήκον τῶν παραλείψαντες καὶ τότε ἄμεσως καὶ ἔκτοτε μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς των ἐκ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ Ἰούνιον 1963 νὰ διατάξωσιν ἐλεγχον καὶ νὰ προκαλέσωσι δῶξιν τῶν ὑπαίτιων τῆς παρανόμου ζημίας τῆς ΔΕΗ καὶ ἐπιδώξιν ἀστικῆς ἀποζημιώσεως συγκαλύψαντες οὕτω καὶ γενόμενοι συναιτίοι εἰς τὰς παρανόμους πράξεις εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. «Οὐτε οἱ ὑπεύθυνοι ἐτόλμησαν νὰ ἐμιλήσωσιν, οὔτε ἄλλος τις ἐδεώρῃσε χρέος τοῦ νὰ ὑπομνήσῃ τὴν ἐκδηλον ἀνάγκην τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ δημιουργηθέντος τεραστίου ἠθικοῦ θύματος» ἀναφέρει εἰς τὸ πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου, ἐπισημαίνουσα συγχρόνως ὅτι «εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ «Νεολόγου» φέγεται καὶ ἡ σιωπὴ τῆς Κυβερνήσεως πρὸ τῶν πρωτοφανῶν αὐτῶν καταγγελιῶν». Οἱ βαρύνταται οὗτοι καὶ σαρφεῖς ὑπαιτιγμοὶ πορίσματος Ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτάτων δικαστικῶν λειτουργῶν ἐπισημαίνουσιν ὡς βεβαίαν τὴν συνενοχὴν τῆς ὑπευθύνου Κυβερνήσεως καὶ ἰδίως τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἀρμοδίων ὡς ἄνω Ὑπουργῶν, οἱ ὁποῖοι, ὑπόχρεοι ὄντες νὰ προστατεύσωσι τὰ συμφέροντα τῆς ΔΕΗ, νὰ διατάξωσι, διαπιστωθεῖσιν ἀνωμαλίων κατὰ τὴν διαχείρισιν, ἐλεγχον καὶ νὰ προκαλέσωσι ποινικὴν δῶξιν κατὰ τῶν ἀπιστούντων λειτουργῶν αὐτῆς καὶ δικαστικὴν ἐπιδώξιν ὅπως ὑποχρεωθῶσιν οὗτοι καὶ οἱ μετ' αὐτῶν παρανόμως συναλλαγέντες εἰς ὑλικὴν ἀποκατάστασιν τῶν βαρεῶν ζημῶν τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ, παρέδωκαν τὸ καθήκον τῶν τούτο, καίτοι εἶχον πληροφορηθῇ ἐπαρκῶς καὶ διὰ τῶν ὡς ἄνω δημοσιεύσεων, ἀλλὰ ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτευσεως ἐν τῇ Βουλῇ συγκαλύψαντες οὕτω τὰς παρανομίας, ὡς σαφῶς βεβαιούται καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς κατωτέρω ἐν κεφαλαίῳ II τῆς παρούσης ἀναφερομένης ἀλληλογραφίας μεταξὺ Π. Παπαληγούρα καὶ Π. Γουνάρᾳ καὶ Γ. Πεζόπουλου.

Οὕτω σαφεῖς συντρέχον ἐνδείξεις ὅτι εἶναι συναιτίοι τῶν ἐγκλημάτων δωροδοκίας, ἀπιστίας, τῶν τοῦ νόμου 5227/1931 «περὶ μεσαζόντων» κλπ.

II. Προκύπτει ἐκ τοῦ μνησθέντος πορίσματος τῆς ἐκ δικαστικῶν Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου (κεφάλ. ΙΑ') ὅτι εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1960 μέχρι 1962 κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς καὶ τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς ἀνάθεσιν τῶν μελετῶν καὶ τῆς ἐποπτείας τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων Ἀχελώου (Κρεμαστὰ — Κατράκι — Πρεβέντζα) οἱ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, πρόεδρος τότε τῆς Κυβερνήσεως καὶ Νικόλαος Μάρτης Ὑπουργὸς Βιομηχανίας, ἐπίσαν καὶ ἐπέσαν τοὺς Πέτρον Γουνάρᾳ καὶ Γεώργιον Πεζόπουλον καὶ δι' αὐτῶν τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς ΔΕΗ, ὅπως ἀναθέσωσιν τὴν μελέτην καὶ ἐπίβλεψιν τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἔργου Κρεμαστῶν — Ἀχελώου πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν Ἐταιρείαν E.C.I. (ENGINEERING CONSULTANTS INC), παρὰ τὴν ἀρχικὴν ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τοὺς δυσμενεστέρους ὁρους τῆς προσφοράς αὐτῆς ἐναντι τῆς προσφοράς τῆς Ἐταιρείας EBASCO SERVICES INC.

Πρὸς λήψιν τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τῆς ΔΕΗ οἱ Π. Γουνάρᾳ καὶ Γ. Πεζόπουλος, συνεπικουρούμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἀπέκρυψαν ἐγγραφα (ἀντιπροσφορὰν EBASCO, ὁ Γ. Πεζόπουλος ἔφερε τὸ Δ.Σ. πρὸ τετελεσμένου, ἀνακοινώσας τηλεγραφικῶς πρὸς τὸ χρηματοδοτοῦν τὸ ἔργον D.L.F. ὅτι τὸ Δ.Σ. τῆς Δ.Ε.Η. εἶχον ἀποφασίσαι τὴν ἀνάθεσιν τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐποπτείας τοῦ

ἔργου εἰς τὴν E.C.I., χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ πράγματι τοιαύτη ἀπόφασις, ἐρωτῶν δὲ τὸ D.L.F. εἰς ἀποδέχεται τὴν Ἐταιρείαν ταύτην. Οἱ δὲ Ὑπουργοὶ τῆς Βιομηχανίας Νικ. Μάρτης καὶ Π. Παπαληγούρας ἐπίσαν τὸ Γ. Πεζόπουλον καὶ οὗτος ἀπεδέχθη τὴν ὑπουργικὴν πείσιν νὰ παραδώσῃ ἀντικανονικῶς τὸν φάκελλον τῆς προσφοράς τῆς EBASCO πρὸς τὴν ἀνταγωνίστριαν Ἐταιρείαν E.C.I.

Οὕτω οἱ Π. Γουνάρᾳ καὶ Γ. Πεζόπουλος ἔδωκαν τὸ Δ.Σ. πρὸ τοῦ καταπιεστικοῦ ἀδιεξόδου, ὥστε νὰ εἶναι βεβαίον ὅτι «ἀνεξαρτήτως τοῦ τί θὰ ἐλέγετο ἢ τί δὲν θὰ ἐλέγετο κατὰ τὴν συζήτησιν ἐν τῷ Δ. Συμβουλίῳ» μετὰ τὴν διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας διαβιβασθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τούτο, τελικῶς θὰ ἀπεδέχετο τὴν ἀπόφασιν ταύτην (νὰ ἀρχίσῃ διαπραγματεύσεις μετὰ τὴν E.C.I. πορίσματος σελ. 107).

Διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν τούτων ὅμως οἱ Κωνστ. Καραμανλῆς, Νικόλαος Μάρτης, Π. Παπαληγούρας, Πέτρος Γουνάρᾳ, Γεώργιος Πεζόπουλος καὶ ἄλλοι πιθανῶς συναιτίοι ἔδωκαν ἐν γνώσει τὰ συμφέροντα τῆς ΔΕΗ ζημιώσαντες αὐτὴν κατὰ δολλάρια τοῦλάχιστον 290.000 ἥτοι δραχμὰς 8.700.000 πρὸς ὄφελος τῆς Ἐταιρείας E.C.I. εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέδωσαν τὸ ρηθὲν ἔργον, βάσει προσφοράς ἀνωτέρας κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν δολλ. 290.000 τοῦ ποσοῦ τῆς προσφοράς τῆς EBASCO.

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν συνηκῶν ὑφ' ἃς ἔλαβον χώραν αἱ συζητήσεις ἐν τῷ Δ. Συμβουλίῳ τῆς Δ.Ε.Η., αἱ συνενοήσεις τῶν Π. Γουνάρᾳ καὶ Γ. Πεζόπουλου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ καὶ ἡ λήψις ἀποφάσεων, βεβαίονται ὅτι καὶ παρεμβάσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ΔΕΗ πρὸς τὰς ὁποίας δυσκόλως ἠδύνατο αὐτὴ νὰ ἀντιδράσῃ» (σελ. πορίσματος 109) ὑπῆρξαν τοιαῦται, ὥστε ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου νὰ ἐμφανίζετο εἰς συνεδρίασιν αὐτοῦ δηλῶν: «πάντως δὲν ἠμποροῦμεν παρὰ νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ τέλος — τέλος δὲ περισσότερο θὰ λάβῃ ἡ ΔΕΗ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν παρὰ ἀπὸ τὸ D.L.F. διὰ τὸ ἔργον τοῦ Ἀχελώου» (ἐλ. σελ. πορίσματος 198). Οὕτως ἡ Κυβέρνησις διὰ τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς ΔΕΗ παρίσταται, προκειμένου διὰ τὴν ἐνεργειακὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας, ὡς ὁ συναλλασσόμενος τρίτος», ὡς καὶ τὸ D.L.F. μετὰ τὴν νοστοπρίαν «ποῖός θὰ δώσῃ τὰ περισσότερα». Τούτο ἀκριβῶς ἐδημιουργήσεν ἐν κλίμα ἠθικῆς ἀσφυξίας, μίαν ἐπιλήψιμον καὶ ἐγκληματικὴν συναλλαγὴν περὶ τὴν διαχείρισιν ζωτικωτάτων οἰκονομικῶν συμφερόντων τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἓνα δεσμὸν ἐνοχῆς μεταξὺ τῶν ὑπευθύνων, ἐντὸς τῶν ὁποίων συνηγωνίζοντο εἰς ἀθέμιτον δραστηριότητα ὁ Πρωθυπουργὸς Κ. Καραμανλῆς, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας Ν. Μάρτης, ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ Π. Παπαληγούρας, προσπαθοῦντες ἐν συνεχείᾳ νὰ συγκαλύψουν ἀλλήλους. Μίαν σαφὴ εἰκόνα τῆς μορφῆς καὶ πλήρῃ ἀπόδειξιν τῆς φύσεως τῆς ἀθεμίτου συναλλαγῆς παρέχουν ἐπίσημα δημόσια ἐγγραφα, τὴ περιεχόμενον τῶν ὁποίων ἔχει καταχωρηθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς τῆς 27.6.1962.

Τὸ ἐν ἐγγραφοῦν (Ἐμπιστευτικὸν 249 τῆς 7.2.1962) ἀποστέλλουν οἱ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. Πέτρος Γουνάρᾳ καὶ Γεν. Διευθυντὴς Γ. Πεζόπουλος πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τοῦ Συντονισμοῦ Παναγ. Παπαληγούραν, γράφοντες μεταξὺ ἄλλων: «... Τῶν σχετικῶν φακέλων εὐρισκομένων εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ ἐπεξεργασίαν, ἐλήφθη τηλεφώνημα τοῦ κ. Φαρμακίδου... διὰ τοῦ ὁποίου ἐζητεῖτο κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ, ὅπως θέσωμεν ὑπ' ὄψιν ἐνὸς τῶν προσκληθέντων οἰκῶν καὶ συγκεκριμένως τῆς ECI τὸν φάκελλον τῆς EBASCO... Φρονούμεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ σὰς γνωρίσωμεν ὅτι δὲν ἀκολουθεῖται ὑπὸ τῆς ΔΕΗ ἡ ἀρχὴ τῆς μεταδόσεως τοῦ περιεχομένου τῆς προσφοράς τοῦ ἐνὸς προσφέροντος εἰς τὸν ἄλλον... Μοναδικὴ ἀπόκλισις ἐγένετο πρὸ διατίας, ὅτε τῇ ἀξιώσει τοῦ τέως Ὑπουργοῦ Ν. Μάρτη, ἡ E.C.I. ἔλαβε γνώσιν τῶν προσφορῶν τῶν λοιπῶν Οἰκῶν... Ἐχόντες τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς ΔΕΗ παγίως τακτικὴ εἶναι ἡ ὁρὴ καὶ κατοχυρώνει τόσον αὐτὴν ὅσον καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἐναντι πάσης διαβολῆς, προτιθέμεθα νὰ τὴν ἐφαρμόσωμεν καὶ ἐν προκειμένῳ...».

Τὸ δεύτερον ἔγγραφο — ἐπίσης ἐμπιστευτικόν — εἶναι ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς τοὺς ὑφισταμένους του καὶ ὑπὸ τὸν ἑλεγχὸν αὐτοῦ τελούσας Πρόεδρον καὶ Γεν. Διευθυντὴν τῆς Δ.Ε.Η., εἰς τοῦτο δὲ μεταξὺ ἄλλων γράφει πρὸς αὐτούς: «... 3) Ἐπιθυμοῦμεν νὰ σὰς πληροφορήσωμεν ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν Συμβουλῶν τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Δ.Ε.Η., ἵνα προστατευθῇ ἀπὸ πάσης διαβολῆς. Ἀντιθέτως ἔχει τὸ δικαίωμα — καὶ διότι ἡθικοὶ κανόνες τὸ ἐπιβάλλουν — νὰ προστατεύσῃ ἐκεῖνος μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας ἐποπτεύοντος τὴν Δ.Ε.Η. συναδέλφου του τὸ κύρος τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Δ.Ε.Η., ὡς καὶ προσφάτως ἀκόμη, διὰ νὰ μὴ ἀναφερῶ εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθόν, δὲν ἠμέλησε νὰ πράξῃ...».

Ἐνῷ ὅμως ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων καὶ ἐκ τῶν γενομένων ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων ἐπὶ τοῦ θέματος (Πρακτικά 22)6, 26)6, 27)6 καὶ 28)6(1962) ἀπεκαλύφθη ἄνευ ἀμφιβολίας ἡ διαπραξίς ἀδικημάτων δι' ἀδεμίτου διαχειρίσεως εἰς βάρος τῶν συμφερόντων τῆς Δ.Ε.Η. ἡ ὑπεύθυνος τότε Κυβέρνησις καὶ δὴ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς Κ. Καραμανλῆς, ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ Π. Παπαληγούρας, ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας Λεωνίδας Μπουρνιάς, ὡς καὶ οἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαπραξίσεως τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνοι Ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ Ἀριστ. Πρωτοπαπαδάκης καὶ Βιομηχανίας Νικ. Μάρτης, παρέβησαν τὸ καθήκον των παραλείψαντες νὰ διατάξωσι ἑλεγχον καὶ νὰ ἐπιδιώξωσι ποινικὴν δίωξιν τῶν ὑπαίτιων, καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν βαρεῶν ὕλικῶν ζημιῶν εἰς βάρος τῆς Δ.Ε.Η.

III. Ὑποπτος κατὰ παράβασιν τῶν καίμενων περὶ λειτουργίας τῆς Δ.Ε.Η. διατάξεων δραστηριότης, ἐπεδείχθη κατὰ τὴν ὑπογραφήν. τῆς τοσοῦτον προκαλεσάσης δημόσιον σάλον συμβάσεως βιομηχανίας ἀλουμινίου.

Κατὰ τὸ αὐτὸ πόρισμα τῆς ἐκ Δικαστικῶν Ἐπιτροπῆς ὁ Γεώργιος Πεζόπουλος ἤσκησε πίεσιν ἐπὶ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποφυγὸν τὴν ἔγκρισιν ἐνημέρωσιν του ἐπέδωκε τὴν ἐντὸς ὀλίγων ὥρων «ἐγκρίσιν» αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν καὶ ἐξ ὑφαρπαγῆς ἀπέσπασε τελικῶς διὰ μίαν σύμβασιν, ἡ ὁποία προκαλεῖ ὑπερόγκους θετικὰς ζημίας ἐτησίως καὶ διὰ μίαν ὀλόκληρον 50ετίαν, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀποδῇ μοιραία διὰ τὴν Δ.Ε.Η. Πρὸς τοῦτο κατὰ τὸ αὐτὸ πόρισμα ἀπέκρυψεν ἀπὸ τὸ Διοικ. Συμβούλιον αὐτῆς τὰ ἀληθῆ στοιχεῖα περὶ τὸ κόστος τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας καὶ ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν Δ.Ε.Η. τῆς συμβάσεως ταύτης, παρ' ὅτι τὸ Δ.Σ. αὐτῆς ἦτο τὸ μόνον κατὰ νόμον δικαιοῦμενον νὰ ἐκφράσῃ ἐγκύρως τὴν βούλησιν αὐτῆς καὶ φέρον τὴν εὐθύνην τῆς ἐπιμελοῦς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς. Παρεπλάγησε σχετικῶς καὶ τὴν Βουλὴν μὲ παροχὴν στοιχείων διαφόρων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἔδωκεν ὑπὸ ὄψιν τοῦ Δ.Σ. τῆς Δ.Ε.Η., ἠγνόησε τὰς μελέτας τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν αὐτῆς καὶ τελικῶς ἐθεδαίωσε ψευδόμενος τὸ τε Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἐμμέσως τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν ὅτι μὲ τὴν συμφωνηθεῖσαν τιμὴν ἀρχικῶς μὲν τῶν δραχ. 0.093 βραδύτερον δὲ 0.108 κατὰ κίλοβάτ ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας ἡ Δ.Ε.Η. θὰ πραγματοποιῇ κέρδη, ἐνῷ ἐγνώριζε καλῶς ὅτι εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν τὸ κόστος κατὰ κίλοβάτ ἦδύνατο νὰ κατέλθῃ κάτω τῶν δραχ. 0.12, ἐμφανίσας δολίως σειρὰν ὅλην ψευδῶν δεδομένων καὶ στοιχείων (βλ. πόρισμα τῆς σελ. 100 κ.ε.).

Πρὸς δικαιολόγησιν πασῶν τῶν ὡς ἄνω παρανομιῶν του καὶ ἰδίως τοῦ ἐκδασμοῦ πρὸς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Δ.Ε.Η., ὁ Γεώργιος Πεζόπουλος ἐπεκαλύφθη ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Κ. Καραμανλῆς ἐπιθυμῇ τὴν ἄμεσον ἐντὸς ἐνὸς ἀπογεύματος ἔγκρισιν τῆς συμβάσεως ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. προκειμένου νὰ προδῇ οὗτος — ὁ Κ. Καραμανλῆς — εἰς δηλώσεις πρὸς τὸν Τύπον ἐντὸς τῆς αὐτῆς νυκτός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τὸν διεθεδαίωσεν ὅτι θὰ καλύψῃ διὰ δανείων πρὸς τὴν Δ.Ε.Η. τὰς ἀνάγκας αὐτῆς — προφανῶς ἐν περιπτώσει ζημιῶν τῆς ἐκ τῆς συμβάσεως — ὅτι ὁ ἐμφανισθεὶς ὑπ'

αὐτοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον ὑπολογισμὸς τοῦ κόστους τοῦ ρεύματος βασίζεται δὴθεν εἰς λογαριασμοὺς τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, καὶ τέλος ὅτι «τὸ Διοικ. Συμβούλιον δὲν δύναται νὰ διαφωνήσῃ, διότι καὶ διὰ τὴν Κυβέρνησιν δὲν ὑπῆρχε περιθώριον δι' ἄλλους χειρισμοὺς».

Ἐκ πάντων τούτων προκύπτει ὅτι ὁ Γεώργιος Πεζόπουλος ἐνήργησε δολίως εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, εἰς τὴν τοιαύτην δὲ ἐνεργείαν του ἐπέστη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Κ. Καραμανλῆς, τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ Ἀριστ. Πρωτοπαπαδάκης καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας Νικ. Μάρτης, ἀπεδέχθη δὲ οὗτος τὴν πίστιν ταύτην καὶ ἀγνοήσας συμφώνως καὶ πρὸς τὸ πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς (σελ. 93) «ἠθελήμενος ὅτι καὶ ἐὰν ἡ Κυβέρνησις κατέληξεν εἰς τὴν ἣν ἐπέβαλεν εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον ἀπόφασιν, δὲν ἐδικαιούτο νὰ ἀγνοήσῃ καὶ ὑποκαταστήσῃ τὸ μόνον ἀρμόδιον καὶ ὑπεύθυνον κατὰ νόμον Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Δ.Ε.Η. νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοιαύτων θεμάτων».

Ἐκ τῶν τοιαύτων παρανόμων ἐνεργειῶν τοῦ Γ. Πεζοπούλου καὶ τῶν ἀναφερόμενων ὑπευθύνων μελῶν τῆς τότε Κυβερνήσεως ἡ Δ.Ε.Η. ζημιούται διὰ τῆς ὑπογραφείσης συμβάσεως μὲ τοὐλάχιστον 100.000.000 μέχρι 300.000.000 δραχμὰς ἐτησίως ἤτοι κατὰ τὰ 50 ἔτη διάρκειας τῆς συμβάσεως μὲ δραχ. 5.000.000.000 ἕως 15.000.000.000 ἐν συνόλῳ.

Πάντα ὅμως τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα ἀπεκαλύφθησαν καὶ διὰ τοῦ Τύπου καὶ διὰ τῶν συζητήσεων ἐνώπιον τῆς Βουλῆς (βλ. πόρισμα Ἐπιτροπῆς ἐκ δικαστικῶν σελ. 96 κ.ε.) εὐρέως δὲ εἶχε συζητηθῇ, καὶ δημοσίᾳ, πληροφορία περὶ κατὰβολῆς παρανόμου ἀμοιβῆς διὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συμβάσεως ἐκ πολλῶν ἐκατομμυρίων εἰς μετὰζόντας καὶ ἔλαβον πλήρη καὶ σαφῆ γνώσιν αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἀπειλουμένων ζημιῶν, τὰ εἰδικῶς ὑπεύθυνα μέλη τῆς τότε Κυβερνήσεως Κωνστ. Καραμανλῆς, Ἀριστ. Πρωτοπαπαδάκης καὶ Νικ. Μάρτης. Οὗτοι, ὅμως, οὐδὲν μὲν τότε ἔλαβον μέτρον, ὅπως ἀποτραπῇ ἡ ζημία τῆς Δ.Ε.Η. καὶ τῆς Ἑθνικῆς οἰκονομίας, ἀλλ' ἠντιθέτως εἰσληγθήσαν τὴν κύρωσιν τῆς συμβάσεως ἀπὸ τῆν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ καὶ ἐτι πλέον οὗτοι καὶ οἱ διαδεχθέντες αὐτοὺς Ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ Παν. Παπαληγούρας καὶ Βιομηχανίας Λεωνίδας Μπουρνιάς παρέβησαν τὸ καθήκον των ὅχι μόνον παραλείψαντες νὰ προκαλέσουν δίωξιν τῶν ὑπαίτιων τῆς ζημίας τῆς Δ.Ε.Η. καὶ νὰ ἐπιδιώξουν δικαστικῶς τὴν ὕλικὴν ἱκανοποίησιν αὐτῆς διὰ τὰς προκαληθείσας ὕλικας ζημίας, ἀλλὰ καὶ ἀρνηθέντες νὰ ἀποδεχθῶν ἐρευνᾶν τῆς ὅλης ὑποθέσεως δι' ἐξεταστικῆς τῶν πραγμάτων Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Συντάγματος, ὅταν βραδύτερον, ἡ τότε ἀντιπολίτευσις, ἐζήτησε τοῦτο ἐμφανίσασα καὶ πάλιν συγκεκριμένα στοιχεῖα δολίως διαχειρίσεως, μὴ διατάξαντες δὲ οὐδὲ κανὼν διοικητικὸν ἑλεγχον σχετικῶς.

IV. Πρὸς πάσας τὰς ἀνωτέρω παρανόμους πράξεις καὶ παραλείψεις τῶν ὧν ζητεῖται ἡ κατὰδίκαιος δέον νὰ συνδεθῶν, ὑπομνηστικόμενα, ὅσα ἐν τῷ πόρισματι τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτάκτου ἐλέγχου ἀναφέρονται ἐν σχέσει μὲ ὑπόπτους πράξεις καὶ παραλείψεις αὐτῶν σχετικῶς α) μὲ τὰς ἀσφαλίσεις τῶν ἔργων τοῦ Μέγδοβα (σελ. 40 κ.ε.), β) μὲ τὰς μεταφορὰς (σελ. 78 κ.ε.), γ) μὲ τὴν ἐξαγορὰν ἡλεκτρικῶν ἐπιχειρήσεων (σελ. 110 κ.ε.), δ) μὲ τὰς δημοσιεύσεις καὶ συνδρομὰς εἰς τὸν τύπον (σελ. 119 κ.ε.), διὰ πολλὰς τῶν ὁποίων πράξεων καὶ παραλείψεων παρεγράφη μὲν πιθικῶς τὸ ἀξιόποιον κατὰ τὸν περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν Νόμον, ὡς πρὸς ὑπευθύνους τυχόν Ὑπουργούς, δέον ἐν τούτοις νὰ διεξαχθῇ καὶ περὶ τούτων ἀνάκρισις καὶ διότι καὶ αἱ πράξεις αὗται συνδέονται τὸ ὅλον πλῆσιον τῆς παρανόμου δραστηριότητος τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς Δ.Ε.Η. ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐστημειώθησαν καὶ αἱ εἰς τὰ προηγούμενα κεφάλαια παρανομίαι, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν παρεγράφη δι' αὐτάς τὸ ἀξιόποιον προκειμένου περὶ συναιτίων μὴ Ὑπουργῶν.

Τέλος δια τὰ λεπτομερή στοιχεία τῶν ἀναφερομένων τῇ περὶ παρανόμων πράξεων καὶ παραλείψεων ἐπικαλούμεθα συμπληρωματικῶς τὸ πόρισμα τῆς ἐξ ἀνωτέρων δικαστικῶν ἐπιτροπῆς ἐλέγχου συσταθείσης κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 4230/1962, ὡς καὶ τὰς εἰδικὰς ἐκθέσεις ἐκάστου τῶν μελῶν αὐτῆς, ἅτινα πάντα κατατεθέντα εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ἀποτελοῦσι δημόσια ἔγγραφα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1965

Οἱ προτείνοντες βουλευταὶ

Η. Ἡλιοῦ Στ. Ἡλιοπούλου, Β. Νεφελούδης, Ι. Παπαδημητρίου, Δ. Στρατῆς, Β. Ἐφραιμίδης, Μ. Θεοδωράκης, Α. Μπριλλάντης, Ε. Σακελλάρης, Π. Δούκας, Α. Κύρκος, Θ. Παππᾶς, Ε. Γρηγόρης, Ν. Γανίτης, Ν. Κιτσίκης, Γ. Πανάγος, Δ. Παπανικολάου, Μ. Καραγιώργη, Στ. Μερκούρης, Α. Τσιάρας, Ν. Σχοπούλης.

198

Β. Ἐφραιμίδης

(Προεδρ. Κυβερνήσεως, Συντομισμοῦ, Ἐμπορίου, Γεωργίας)

Ἐν συνεχείᾳ 176)1277)16.1.65 σχετικῆς συστάσεως -ἐρωτήσεώς μας στόπ.

Τελευταῖον δεκαήμερον περιοδεύσεως 40 καπναχώρια Παγχαίου, Φιλλίδος, Βισαλτίας καὶ Σιντικῆς Ν. Σερρών, εὐρέθην ἐνώπιον πρωτοφανῶν πυκνῶν συγκεντρώσεων καπνοπαραγωγῶν, ἀγωνιώντων, διαμαρτυρομένων, διότι Κυβέρνησις ἀδεοῦσα ὑποσχέσεις ἀνέβαλε καὶ καθυστέρει ἐξαγγελίαν καπνικῶν μέτρων, παρέχουσα οὕτω, ἐξ ἀντικειμένου τοῦλάχιστον, εὐκαιρίαν δυνατότητα καπνεμπορίου μὲν ἐπαναλάβῃ καταλήστευσιν αὐτῶν, παράγοντας δὲ καλλιεργούντας ἀνωμαλίαν ἐπιχειρήσων ἐκμετάλλευσιν δυσαρεσκείας τῶν στόπ.

Καπνοπαραγωγοὶ ἐκδηλώσαντες ἀνένδοτον ἀπόφασιν τῶν υπερασπίσων ὁμαλότητα, ἀλλὰ καὶ προῖον μόχθου τῶν, μᾶς παρέσχον ἐξουσιοδότησιν ὑποβάλλομεν αἰτήμα τῶν ἐξαγγελιῶν ἀμέσως, ὅπωςδῆποτε δὲ πρὸ ἀναχωρήσεως κ. Προέδρου Κυβερνήσεως Βελιγράδιον, ἀκόλουθα μέτρα στόπ.

1) Τιμὴ ἀσφαλείας: Τοῦλάχιστον 20—30 ο)ο ἀνωτέραν περυσινῆς.

2) Χρόνος ἐνάρξεως καπναγορῶν: Ἀρμαθόδεμα ἀμέσως, σειρὰ παστάλι πρῶτον δεκαήμερον Φεβρουαρίου, καλὸ παστάλι δευτέρου δεκαήμερον Φεβρουαρίου.

3) Λήξις καπναγορῶν: Δίμηνος προθεσμία δι' ἐκάστην κατηγορίαν, μετὰ δὲ λήξιν ταύτης ἀγοραῦπολειφθησομένων καπνῶν χεῖρας καπνοπαραγωγῶν διὰ κρατικῆς παρεμβάσεως.

4) Ἀπαγόρευσις νυκτερινῶν καπναγορῶν.

5) Πριμοδοτήσεις κλασσικῶν εὐγενῶν καπνῶν.

6) Ρυθμιστικὴ κρατικὴ παρέμβασις μέσῳ συνεταιρισμῶν μὲ πραγματικὰς τιμὰς στηρίξεως ἀποκλειομένης ἐμπαικτικῆς τακτικῆς ΕΟΚ διὰ τιμῶν καπνεμπορίου στόπ.

Ἀνωτέρω αἰτήματά τῶν παραγωγοῦ στηρίζουν πρῶτον, ἀκρίβειαν ζωῆς, ποσοτικὴν κάμψιν ἐσοδείας τῶν 1964 καὶ ἰ-

δίως ἀπαραδέκτως ὑψηλὸν ποσοστὸν κέρδους καπνεμπορίου κατὰ παρελθόν, ἀνελθόν πέρυσι δραχμὰς 15 κατὰ κιλὸν καπνοῦ, οἵοιού τὴν ἐπανάληψιν εἶναι ἀποφασισμένοι ἀποτρέφουν δι' ἐντόνων ἀγώνων στόπ.

ὑποβάλλοντες ἐκτεθέντα αἰτήματα παραγωγῶν:

α) Παρακαλοῦμεν κυβερνητικὴν πλειοψηφίαν, υἱοθετήσῃ πρότασιν συστάσεως διακομματικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐλεγχὸν στοιχείων ἐπιβεβαιούντων ληστρικὰ κέρδη καπνεμπορίου.

β) Συνιστῶμεν ἄμεσον ἱκανοποίησιν ἐν λόγῳ αἰτημάτων.

γ) Παρακαλοῦμεν ἀρμοδίους κ.κ. Ὑπουργούς, καταθέσων ἀμέσως Βουλὴν μέσσην παραγωγικὴν καὶ ἐξαγωγικὴν τιμὴν ἐσοδείων 1962—63 καθὼς καὶ συνολικὸν ὄγκον ὑπὸ τούτων διαχειρισθέντος κατὰ δύο αὐτὰς ἐσοδείας καπνοῦ στόπ.

(Ἀριθ. βιβλ. ἐπερ. 199, ἡμερ. καταθ. 22.1.65)

199

Δ. Βρανόπουλος

(Ὑφυ. Συγκοινωνιῶν)

Τὴν 9ην Ἰουλίου κατέθεσα ἐρώτησιν ἔχουσα οὕτω:

Εἶναι γνωστὸν ὅτι μὲ τὴν ὁσημέραι αὕξησιν τοῦ πληθυσμοῦ ἰδίᾳ τῆς πρωτευούσης, αὐξάνεται αὐτομάτως καὶ ἡ διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀλληλογραφία τοῦ κοινοῦ, καὶ ἰδιαίτερα εἰς τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην.

Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι νὰ παρατηρῆται συνωστισμὸς τοῦ κοινοῦ εἰς τὸ Κεντρικόν, ἰδίᾳ Ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν, τὸ δὲ διατιθέμενον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ προσωπικόν, ἐλάχιστον πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν, νὰ μὴ ἐπαρξῇ πρὸς τούτο.

Ἐπίσης παρατηρεῖται, παρὰ τὰς φιλοτίμους προσπάθειας καὶ τῶν Ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων, καθυστέρησις εἰς τὴν διακίνησιν καὶ παράδοσιν τῆς ἀλ)φίας διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους.

Ἐπειδὴ σὺν τῷ χρόνῳ τὸ κακὸν τοῦτο θὰ αὐξηθῇ καὶ θὰ προκαλέσῃ τὰ εὐλογα παράπονα καὶ διαμαρτυρίας τοῦ κοινοῦ, παρακαλεῖται ὁ κ. Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνιῶν νὰ πληροφρήσῃ τὸ Σῶμα, ἐὰν ἔχῃ ἔλθει εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ συναδέλφου του, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα λάβῃ τὰς σχετικὰς πισταώσεις διὰ τὴν αὕξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτῶν, πρὸς θεραπείαν τῶν εὐλόγων παραπόνων τοῦ κοινοῦ.

Ἐπειδὴ οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἔλαβον, ἐπερωτᾶται ὁ ἀνωτέρω κ. Ὑφυπουργὸς καὶ παρακαλεῖται νὰ πληροφρήσῃ τὸ Σῶμα, εἰς ποίας ἐνεργείας προῆλθεν ἵνα βελτιώσῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὰ εὐλογα παράπονα τοῦ κοινοῦ διὰ τὴν παρατηρουμένην καθυστέρησιν εἰς τὴν διακίνησιν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ γενικῶς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν τοῦ Ταχυδρομείου.

(Ἀριθ. βιβλ. ἐπερωτ. 199, ἡμερ. καταθ. 25.1.65)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - ΝΟΒΑΣ

Молодые и опытные, русские, восточные
 и южные и другие

Бедная кап.

1) Бедная кап. с экспедицией
 в 1871 - 72 году в 1871 году

2) Анна Анна - в 1871 году
 в 1871 году.

(Бедная кап. в 1871 году
 в 1871 году)

Бедная кап.

1) в 1871 году

2) в 1871 году

3) в 1871 году

4) в 1871 году в 1871 году
 в 1871 году в 1871 году (в 1871 году)

Бедная кап.

Бедная кап. в 1871 году

Бедная кап.

- 1) 3 ciatacy = 3 osoby dla "złoty jenny" i
kapitału
wobec nas są: w domu i w pracy
Dobra codziennie;

2) Expon OLCO cum pe anagorolucide
 din capete la jum

[illegible]

4/ Бегот и оупрелогн ала дигоророр
пору јасније ову

§) Hier is een voorbeeld van een
korte en snelle manier om te schrijven

c) Myer per vesperton 17 ca £.
 App^{rs} sub your Dr^{es} per

ΘΕΜΑ Ε.Σ.Ι. - ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΑΧΕΛΩΟΥ

Ἡ Κυβέρνησις ἀσκοῦσα ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῆς ΔΕΗ ὀφείλεν ἐξ ἐπιταγῆς τοῦ συστατικοῦ νόμου περί ΔΕΗ, ἐφ' ὅσον ἐτέθη θέμα νά ἐκφράσῃ τήν γνώμην της περί τῆς καταβολῆς ἰδιαιτέρας προσοχῆς πρὸς ἔκδοσιν ἀδιαβλήτου ἀποφάσεως.

Ἡ ἐκδοθεῖσα ὁμόφωνος ἀπόφασις τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀπέτρεψε ἥθι-
κήν καὶ ὑλικήν ζημίαν τῆς ΔΕΗ διὰ τούς κάτωθι λόγους:

Μετά τήν ὑπογραφήν τῆς συμβάσεως τοῦ δανείου μετά τοῦ D.L.F. ἐγεννήθη τό θέμα ἐκλογῆς τοῦ μελετητοῦ. Κατά τούς "... ἰσχύοντες εἰς Η.Π.Α. δέν ἐπιτρέπεται διαγωνισμός διὰ τήν ἀνάθεσιν μελέτης καὶ ἐπιβλέψεως ἔργων, ἀλλά δεόν ὅπως ^{κατόπιν} διαπραγματευθῇ μεθ' ἑνὸς οἴκου, καὶ ἂν δέν ἐπέλθῃ συμφωνία νά διακρίβῃ καὶ νά ἀρχίσῃ διαπραγματεύσεις μεθ' ἑτέρου..." (ἔκθεσις δικαστῶν σελίς 102, παρ. 3 στήλη 2)

Ἡ Κυβέρνησις παρὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπέδειξεν ὅπως χάριν τοῦ ἀδιαβλήτου ^{διαπραγματευθῇ} διαγωνισμός. (ἔκθεσις δικαστῶν σελίς 102, παρ. 4 στήλη 4)

Εἰς τήν πρόσκλησιν τῆς ΔΕΗ ἀπήντησαν 82 οἴκοι. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς ΔΕΗ ἐπέλεξεν κατ' ἀρχήν 50 ἐξ αὐτῶν, καὶ τελικῶς τό Δ.Σ. ἐνέκρινεν ὡς καταλληλοτέρους 4 οἴκους. (ἔκθεσις δικαστικῶν σελίς 102)

Συνεπῶς πρώτη ὑπόδειξις τῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο διὰ μὰ ἐξασφαλισθῇ διαγωνισμός εἰς μίαν περίπτωσιν ποῦ ὅχι μόνον δέν ἀπημιτεῖτο ἀλλ' ἀπηγορεύετο ρητῶς ὁ διαγωνισμός καὶ τοῦτο χάριν τοῦ ἀδιαβλήτου τῆς ἀποφάσεως καὶ τῶν καλυτέρων δυνατῶν ὄρων.

Δευτέρᾳ ὑπόδειξις ἔλαβε χώραν μετά τό ἀνοίγμα τῶν προσφορῶν, ὅτε ἐζητήθη παρὰ τῆς δευτέρας εἰς σειρὰν ἐπιτυχίας ἐταιρείας Ε.Σ.Ι. νά ἐπιτραπῇ νά λάβῃ γνῶσιν τῶν προσφορῶν τῶν ἄλλων.

Τό αἶτημα τοῦτο ἐγένετο δεκτόν ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας διὰ τούς κάτωθι λόγους:

α) Ἦτο αἶτημα νόμιμον διότι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνοίξουν αἱ προσφο-
ραὶ διαγωνισμοῦ, ἡ προσφορά εἶναι δημόσιον ἔγγραφον, καὶ πᾶς τις ἠδύνα-
το νά λάβῃ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου, καὶ κακῶς ἠκολουθεῖτο ὑπό τῆς ΔΕΗ εἰς τό παρελθόν ἢ ἀντίθετος τακτική.

β) Ἦτο αἶτημα χρήσιμον διότι μόνον ὅταν αἱ προσφοραὶ τεθοῦν ὑπό τήν κρίσιν τῶν ἀνταγωνιστῶν τότε ἡμπορεῖ κανεὶς νά ἐπιτύχῃ ἀποκά-
λυψιν τῶν λανθανουσῶν ρητρῶν καὶ ζέξασφαλίσῃ περισσότερον ἀντικειμε-
νικήν ἀπόφασιν ἀλλὰ καὶ καλυτέρους ὅρους. Τοῦτο ἀναγνωρίζει ὡς ὀρθόν καὶ ὁ κ. Πεζόπουλος εἰς τήν ἐπιστολήν του τῆς 9ης Φεβρουαρίου 1962 δημο-
σιευθεῖσαν εἰς τὰ Πρακτικά τῆς Βουλῆς τῆς 27ης Ἰουνίου 1962 (σ.22)

γ) 'Ως γνωστόν ή EBASCO επί μίαν πενταετίαν διηύθυνε τήν ΔΕΗ καί ήτο φυσικόν νά υποστηρίζεται ότι ήτο δυνατόν νά άσκη έπιρροήν έπ' αύτης. Πλεόν τούτου είχε προηγηθῇ τοῦ διαγωνισμού αύτου ή άπ'εὐθείας ανάθεσις τῆς μελέτης τοῦ ἔργου ^{αὐτοῦ} παρά τῆς ΔΕΗ εἰς τήν EBASCO διά τήν επίτευξιν τοῦ δανείου τοῦ D.L.F. "Έπρεπε συνεπῶς νά μή μείνῃ παραμικρά άμφιβολία εἰς ξένον οἶκον λόγω τῶν άνωτέρω γεγονότων ότι ήτο δυνατόν νά υπάρξῃ μεροληψία υπέρ τῆς EBASCO. -~~Πέ-αί~~

Τό αἴτημα τῆς E.C.I. διεβιβάσθη εἰς τόν κ. Πεζόπουλον ὅστις καί τό ένέκρινε, ὡς καί υπόδειξις ὅτι έπρεπε νά κληθοῦν ὅλοι αἱ "Εταιρεῖαι νά λάβουν γνῶσιν τῶν προσφορῶν τῶν ἄλλων. Τό ὅτι ή υπόδειξις άφεώρα δικαίωμα ὅλων τῶν προσφερουσῶν "Εταιριῶν περί μελέτης τῶν φακέλλων τῶν ἄλλων, ὁμολογεῖται καί άπό τήν ἐπιστολήν Πεζοπούλου τῆς 9ης Φεβρουαρίου 1962, δημοσιευθεῖσαν εἰς τά Πρακτικά τῆς Βουλῆς τῆς 27ης "Ιουνίου 1962 (σ. 22. παρ. 3)

Μετά τήν μελέτην τῶν φακέλλων γενομένην ένώπιον τῆς "Επιτροπῆς τῆς ΔΕΗ ή E.C.I. κατήγγειλεν έγγραφως διά τῆς άπό 18 Μαρτίου 1960 ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τήν ΔΕΗ, ὅτι αὕτη συνεμορφῶθη πλήρως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως, ένῷ ή EBASCO δέν έπραξε τοῦτο καί ὅτι συνεπεῖα σοβαρωτάτης φύσεως ἐπιφυλάξεων τῆς EBASCO, ηῦξανε κατά πολύ τό κόστος τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς.

Τό ὅτι πράγματι ή E.C.I. συνεμορφῶθη πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως ένῷ άντιθέτως ή EBASCO δέν έπραξε τοῦτο, ἐξάγεται ἐξ αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως τῶν δικαστικῶν. Οὕτω α) σελίς 103 α'σειρά2) ὅτι ή E.C.I. συνεμορφῶθη πλήρως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως, ένῷ ή EBASCO δέν συνεμορφῶθη έπακριβῶς..." καί β) σελίς 109, παρ. 3 στήλη 1, ὅπου ὁ κ. "Ανάργυρος Δημητρακόπουλος, τότε αντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. καί νῦν Κυβερνητικός ἐπίτροπος ἀναφέρει: " ἐφήφισεν υπέρ τῆς ἀναθέσεως τοῦ ἔργου εἰς τήν E.C.I. λαμβάνων υπ'ὄψιν τήν άπροσδιοριστίαν τῆς προσφορῆς EBASCO"

Συγκεκριμένως ή E.C.I. κατήγγειλεν έγγραφως ὅτι έν τῇ προσφορᾷ τῆς ή EBASCO παρά τοὺς άντιθέτους ὅρους τῆς διακηρύξεως, Α) ἐζήτει δικαίωμα ἀναπροσαρμογῆς

α) λόγω μεταβολῆς τιμαρίθμου

β) λόγω καθυστερήσεων πάσης φύσεως ἐκ μέρους τῆς ΔΕΗ

γ) λόγω τροποποιήσεων τῶν "εργατικῶν νόμων συνεπαγομένων αύξησιν μισθῶν ή ήμερομισθίων.

Β. "Εν περιπτώσει ἐπεκτάσεως τοῦ ἔργου πρόσθετον πληρωμήν διά δαπάνας καί άμοιβήν.

Γ. "Εζήτει ὅπως ή ΔΕΗ ἀναλάβῃ τὰς δαπάνας

α) Διά τὰ γραφεῖα ἐργοταξίου

β) "Εξόδα τηλεπικοινωνιῶν "Αθηνῶν - "Εργοταξίου

γ) Ὡς καί τὰ ἔξοδα ταξιδίου μεταξύ Ἀθηνῶν-Ἀμερικής τοῦ προσωπικοῦ ἐκείνου (ὡς καί τῶν οἰκογενειῶν του) τό ὅποῖον δέν θά ἐγένετο ἀποδεκτόν ἀπό τήν ΔΕΗ.

δ) Κόστος ἐρευνῶν ὑπεδάφους

Δ. Ἡ EBASCO ἐπρότεινε ὡς πρός τό προσωπικόν

Δέκα (10) Ἀμερικανούς

Εἴκοσι πέντε (25) Ἕλληνας

Ἡ E.C.I. ἐπρότεινε:

Πεντήκοντα (50) Ἀμερικανούς

Ἑβδομήκοντα (70) Ἕλληνας

Ἐν συμπεράσματι ἡ E.C.I. εἰς τήν ἔγγραφον καταγγελίαν της ἐτόνιζεν ὅτι ἐνῶ αὕτη ἐκ τῆς προτάσεώς της συνεμορφούτο πλήρως πρός τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως τῆς ΔΕΗ, ἀναλαμβάνουσα τήν ἀπορροφησιν ὅλων τῶν προβλεπομένων δαπανῶν, καί ὅλους τοὺς σχετικούς κινδύνους διὰ τήν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, ἡ EBASCO μὴ συμμορφωθείσα πρός τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως ἐπεζητεῖ τήν καταβολήν προσθέτων δαπανῶν, αἵτινες ἤξξαναν τό κόστος τῶν ὑπηρεσιῶν της προσέτι δέ ἤρνεϊτο νά δεχθῇ τήν ἀνάληψιν τῶν σχετικῶν κινδύνων, μεταθέτουσα τούτους εἰς βάρος τῆς ΔΕΗ. Τελικῶς δέ ἡ E.C.I. δήλου εἰς τήν ἔγγραφον καταγγελίαν της, ὅτι ἐν ἡ ΔΕΗ ἐνδιαφέρετο διὰ μίαν πρότασιν διὰ τοιαύτην σοβαράν παρέκλησιν, θά ἐδέχετο ἡ E. C. I νά μειώσῃ τό κόστος τῶν δαπανῶν της, καί χαμηλότερον τῆς EBASCO.

Μετά τὰς ἐγγράφους αὐτάς καταγγελίας τῆς E.C.I. ἐκλήθη ὁ Πρόεδρος τῆς ΔΕΗ κ. Γουνανάκης ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καί παρουσίᾳ τοῦ Ἀντεπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καί τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καί Βιομηχανίας, τοῦ εἶπεν ὅτι φρονεῖ ὅτι πρός ἀποφυγὴν πιθανῶν διαμαρτυριῶν καί ἐξασφάλισιν τοῦ ἀδιαβλήτου τῆς ἀποφάσεως τῆς ΔΕΗ, τό Δ.Σ. ἐξετάσει μετά προσοχῆς τό ὅλον θέμα ἐκ τῶν καταγγελιῶν τῆς E.C.I.

Τό Δ.Σ. μετά συζήτησιν ὁμοφώνως ἀπεφάσισεν ὅπως καλέσει πρός ἔναρξιν διαπραγματεύσεων, πρῶτον τόν οἶκον E.C.I. Τό ὅτι τό Δ.Σ. σοβαρῶς ἡσχολήθη μέ τό θέμα ἐξάγεται καί ἀπό τήν δήλωσιν Ἀναργύρου Δημητρακοπούλου (σ. 109 παρ. 3 τῆς ἐκθέσεως τῶν δικαστῶν) καθ' ἣν φέρεται δηλώσας "... ὅτι ἐφήφισεν ὑπέρ τῆς ἀναθέσεως τοῦ ἔργου εἰς τήν E.C.I. λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τήν ἀπροσδιοριστίαν τῆς προσφορᾶς τῆς EBASCO ἀλλά καί διὰ τήν προστασίαν τοῦ ἀδιαβλήτου ἀπὸ ἀπόφews ΔΕΗ"

Ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Δ.Σ. δέν ἀφεώρα ἀμεσον ἀνάθεσιν ἀλλ' ἀπλῶς ἔναρξιν διαπραγματεύσεων ἀφοῦ προηγουμένως ἐξησφαλίσθη καί ἔγκρισις τοῦ D.L.F. Ἐπικολοῦθησαν μακράι διαπραγματεύσεις Γεν. Δ/νοῦ καί E.C.I., αἱ ὁποῖαι μετά περικοπὴν 700.000 δολλαρίων κατέληξαν

είς όριστικήν απόφασιν έγκριθείσαν υπό του Δ. Συμβουλίου καί του D.L.F.

*Εκ τών άνωτέρω συνάγεται σαφώς ότι άν δέν έλαμβαβε χώραν ή διαπίστωση τών άσαςειών της προτάσεως EBASCO, άνεξάρτητα από την αντίθεσιν τών προτάσεων προς τους σαφείς όρους της δικαιηρύξεως της ΔΕΗ, γεγονόςς όπερ αυτό καθ' έαυτό καθίστα ταύτας άπορριπτέας, υπήρχε κίνδυνος όπως ή ΔΕΗ πλην τών ηύξημένων ποσών άτινα θά κατέβαλλε διά τας προσθέτους έπιβαρύνσεις άς έζητεί ή EBASCO, νά αντιμετωπίση ένδεχομένως καί άγνωστον τελικόν κόστος του έργου, λόγω τών σοβαρωτάτων όρων άναπροσαρμογών τών τιμών ούς έθετεν ή EBASCO έν τη προτάσει της. *Η άνάγκη ιδιαιτέρας προσοχής κατέστη επί του έν λόγω θέματος, κατέστη πλέον έκδηλος εκ τών ύστέρων, ότι από τετραμήνου περίπου, βέγενετο αποκάλυψις της οίκονομικής κατασκοπίας (κατά τόν χαρακτηρισμόν τών έφημερίδων) της γενομένης υπό του αντιπροσώπου της EBASCO, δι' ύπεξαίρέσεως δημοσίων έγγράφων του Υπουργείου Συντονισμού.

Σημ. *Επί της έκθέσεως τών δικαστικών διά τό θέμα Ε.Ο.Ι.

Ούχι όρθως έν τη έκθέσει τών οί δικαστικοί δέν έζητήσαν νά πληροφορηθοῦν από την έπιστολήν Πεζοπούλου της 9.2.1962, ότι ή σύστασις του ύπουργού Βιομηχανίας διά την μελέτην τών προσφορών άνεφέρετο είς όλας τας προσφοράς. Καί έπίσης ούχι όρθως είς τά συμπεράσματά των ήγνόησαν την δήλωσιν Δημητρακοπούλου (σελίς 109 παρ. 3) καθ'ήν φέρεται δηλώσας "... ότι έψήφισεν υπέρ της άναθέσεως του έργου είς την Ε.Ο.Ι. λαμβάνων υπ'όψιν την άπροσδιοριστίαν της απόφασεως EBASCO, αλλά καί διά την προστασίαν του άδιαβλήτου από απόψεως ΔΕΗ".

ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Η' — ΣΤΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ.'

Παρασκευή 29 'Ιανουαρίου 1965

"Ωραν 6.45' ο Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Γ. 'Αθανασιάδης — Νόβας ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἑδρας καὶ διαπιστώσας τὴν ὑπαρξὴν ἀπαρτίας, κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Πρόεδρος. Ἐχὼ τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω εἰς τὸ Σῶμα, ὅτι ὁ κ. Γ. Μπακατσέλος (Ἵπουργὸς Ἐργασίας) καταθέτει σχέδια νόμων :

1) «Περὶ συνταξιοδοτήσεως καπνεργατῶν τυχόντων ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως», καὶ

2) «περὶ χορηγήσεως ἀποδοχῶν καὶ ἐπιδόματος ἀδείας εἰς ἐργατοτεχνίτας οἰκοδόμους».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Κοινοβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ καταδέτει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀναγνώσεως ὡς ἰσότητος πρὸς τὰ δημόσια σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ, ὑπὸ τοῦ «Προτύπου Εἰδικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου», ἰδρυθέντος ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου Κωφῶν καὶ Βαρυκῶν Παίδων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ καταδέτει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου, «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμῆσεως ἀστικῶν οἰκοπέδων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. 1) Δ. Λαντζοῦνης, Α. Καλατζάκος, Σ. Πολυζωγόπουλος, Κ. Μανιαδάκης, Α. Τσαλδάρης, Γ. Σταμάτης, Κ. Ράλλης, Κ. Γιαννούσης καὶ Κ. Παπαδόπουλος, 2) Ε. Τομαράς, 3) Α. Περρωτῆς Κ. Τσέντος, Η. Κατριβάνος, καταθέτουσι προσθήκας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 2 Ν. Δ. 4028/1959 «περὶ ἱεραρχίας προαγωγῶν καὶ τοποθετήσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. Α. Λαγάκος, Δ. Θεοχαρίδης καὶ Θ. Μανιαβῆς καταθέτουσι προσθήκην ἐπὶ τοῦ σχε-

δίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ προστασίας ἀναπήρων πολέμου καὶ εἰρηνικῆς περιόδου στρατιωτικῶν νομοθεσίας».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. 1) Τ. Κατσικόπουλος, Α. Πετραλιάς, Α. Αὐγερινός, Γ. Παπαδημητρίου καὶ Δ. Κρόκος, 2) Α. Λώρας, Δ. Λαγάκος, Ε. Ζαπάρτας καὶ Ε. Πέτσος, καταθέτουσι προσθήκας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος κλπ.».

Ἀνακοινούνται τὰ ἐξῆς :

Ὁ βουλευτὴς Ἡλείας κ. Χ. Πιπιλῆς καταδέτει ὑπόμνημα τοῦ Πανελληνίου Ἱατρικοῦ Συλλόγου, αἰτουμένου ταχέαν ἐπίλυσιν τῶν ἐπειγόντων αἰτημάτων του.

Ὁ βουλευτὴς Αἰτωλίας κ. Γ. Σεργάνος καταδέτει ὑπόμνημα κατοίκων Κοινότητος Σπολαίτης Τριχωνίδος, αἰτουμένων χορηγήσιν σίτου διατροφῆς.

Ὁ βουλευτὴς Χανίων κ. Ι. Βαλυράκης, καταδέτει ἀναφορὰν τοῦ ἐκ Χανίων Κρήτης χωροφύλακος Στυλιανοῦ Φασαράκη, αἰτουμένου προαγωγὴν του ἐπ' ἀνδραγαθία.

Ὁ βουλευτὴς Λασιθίου κ. Ε. Κοφρῆς καταδέτει ὑπόμνημα τῆς Ἐνώσεως Μεραμβέλου, αἰτουμένης ἐπιδότησιν τοῦ κατατοσπόρου «Μάζεστικ».

Ὁ βουλευτὴς Κοζάνης κ. Γ. Καστανίδης καταδέτει ὑπόμνημα τῶν Συνεταιριστικῶν Ὁργανώσεων καπνικῶν περιοχῶν, αἰτουμένων ἐξαγγελίαν τῶν ὑπὲρ τοῦ καπνοῦ μέτρων, καθορισμὸν τοῦ χρόνου ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῶν ἀγορῶν κλπ.

Ὁ βουλευτὴς Ἀχαΐας κ. Κ. Στεφανόπουλος καταδέτει ἀναφορὰν τοῦ Νικολάου Ἀναγνωστοπούλου, κατοίκου Πατρῶν, αἰτουμένου συνταξιοδότησιν γερόντων ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν, ἐργασθέντων ἐπὶ πολὺ ἐκτὸς τῶν ἀσφαλιστικῶν περιοχῶν τοῦ ΙΚΑ.

Ὁ βουλευτὴς Λασιθίου κ. Ε. Κοφρῆς καταδέτει ὑπόμνημα τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Ὑπαλληλικῶν Προσωπικοῦ ΟΤΕ Τμήματος Ἡρακλείου, αἰτουμένου ἴσπην μεταχείρισιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐν λόγῳ Ὁργανισμοῦ τῶν Νομῶν Ἡ-

βακλείου—Λασιθίου πρὸς τοὺς συναδέλφους των τῶν Νομῶν Χανίων — Ρεθύμνης.

Ὁ βουλευτὴς Ἡλείας κ. Χ. Πιπιδῆς καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Ἐπιχειρηματιῶν Κατασκευαστῶν Οἰκδομικῶν καὶ Τεχνικῶν Ἔργων, αἰτουμένης τροποποίησιν τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινῶν διατάξεων».

Ὁ βουλευτὴς Κοζάνης κ. Γ. Καστανίδης καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Κοινότητος Βελθενδοῦ, αἰτουμένης προαγωγὴν τῆς εἰς Δῆμον.

Ὁ βουλευτὴς Σερρών κ. Β. Ἰντζὲς καταθέτει ὑπόμνημα συσκέψεως Σωματείων Κουρέων καὶ Κομμωτῶν Βορ. Ἑλλάδος, αἰτουμένων ἱδρυσιν εἰς Θεσ/νίκην καὶ εἰς ἄλλας μεγάλας πόλεις Κρατικῶν Σχολῶν κομμωτῶν, κατάργησιν τῶν ἐργαστηρίων ἐλευθέρων σπουδῶν Κομμωτικῆς Τέχνης κλπ.

Ὁ βουλευτὴς Πέλλης κ. Ι. Προκοπίδης καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Συνδέσμου ἐργολάβων Ἡλεκτρολόγων Ν. Πέλλης, αἰτουμένων τροποποίησιν τῆς παρ. 2 ἐδ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως τοῦ ὑποχρεωτικοῦ Κρατικοῦ ἐλέγχου τῶν ἐσωτερικῶν ἡλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Οἱ βουλευταὶ Μαγνησίας κ.κ. Α. Φροντιστῆς καὶ Στ. Ἐλαφρός καταθέτουν ὑπόμνημα τοῦ Συνδέσμου Ἐμποροῦπαλλήλων Βόλου αἰτουμένων αὐξῆσιν μισθῶν καὶ συντάξεων, χορήγησιν συμπληρωματικῶν δανείων ἐργατικῆς κατοικίας κλπ.

Ὁ βουλευτὴς Κοζάνης κ. Γ. Καστανίδης καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Διευθυντρίας τοῦ Νηπιαγωγείου Ἀναρράχης αἰτουμένης ἀνέγερσιν διδακτηρίου πρὸς στέγασιν τοῦ ἐν λόγῳ Νηπιαγωγείου.

Ὁ βουλευτὴς Θεσσαλονίκης κ. Στ. Τσαπάρης καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Συλλόγου Συνταξιούχων Νομικῶν Ἀδελφῶν αἰτουμένων αὐξῆσιν τῶν συντάξεων των καὶ ἐπιδότησιν τοῦ Ταμείου Νομικῶν πρὸς κάλυψιν τυχόν ἐλλειμμάτων του.

Ὁ βουλευτὴς Λαρίσης κ. Τ. Καρδάρης καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Κοινότητος Ἀγιάς αἰτουμένης συγχρονισμόν τῆς ἐν αὐτῇ ἐδρευούσης Μεσοδασικῆς Σχολῆς.

Ὁ βουλευτὴς Χανίων κ. Ι. Βαλυράκης καταθέτει ἀναφορὰν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ χωρίου Πα-

τελαρίου Κυδωνίας Χανίων, αἰτουμένης οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν πρὸς ἀποπεράτωσιν ἀνεγειρομένου ναοῦ.

Ὁ βουλευτὴς Λασιθίου κ. Ε. Κοθρῆς καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θυμάτων Γερμανικῆς Κατοχῆς «Ο ΦΟΙΝΙΞ» αἰτουμένης συνταξιοδοτικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐν λόγῳ θυμάτων.

Ὁ βουλευτὴς Λακωνίας κ. Δ. Δαβάκης καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Κοινότητος Ἐλους αἰτουμένης ὁλοκλήρωσιν τῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ καὶ ἐκτέλεσιν ἐν συνεχείᾳ ἀρδευτικῶν τοιούτων.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. Ι. Παπαδημητρίου, Μ. Θεοδωράκης, καταθέτουν ἀναφορὰν Προσφύγων Δήμου Κερασινίου αἰτουμένων ταχεῖαν κατάθεσιν καὶ ψήφισιν τοῦ προσφυγικοῦ νομοσχεδίου, ἀναστολὴν ἐξοφλήσεως προσφυγικῶν χρεῶν κλπ.

Ὁ βουλευτὴς Σερρών κ. Β. Ἰντζὲς καταθέτει ὑπόμνημα σπουδαστῶν τῶν τμημάτων Δομικῶν καὶ Σχεδιαστῶν τῆς Δημ. Σχολῆς Ἐργοδηγῶν Τεχν. βοηθῶν Σερρών αἰτουμένων χορήγησιν ἐργοληπτικοῦ πτυχίου Δημοσίων Ἔργων κλπ.

Ὁ βουλευτὴς Χανίων κ. Ι. Βαλυράκης καταθέτει ἀναφορὰν συνταξιούχων Τ.Ε.Β.Ε. Κοινότητος Κανδάνου, Πλεμενιανῶν καὶ Κακοδικίου Ἐπαρχίας Σελίνου Χανίων αἰτουμένων ἴσην μεταχείρισιν πρὸς τοὺς τοιούτους τῶν πόλεων.

Ὁ βουλευτὴς Αἰτωλοακαρνανίας κ. Γ. Σταμάτης καταθέτει ὑπόμνημα Συλλόγων καὶ Ὁργανώσεων Ἀγρινίου αἰτουμένων ὅπως συμπεριληφθῇ ἡ ἐν λόγῳ πόλις εἰς τὸ πρόγραμμα ἐκδηλώσεων τοῦ Ε.Ο.Τ.

Ὁ βουλευτὴς Αἰτωλοακαρνανίας κ. Γ. Σταμάτης καταθέτει ὑπόμνημα ἰδιοκτητῶν ἀλωνιστικῶν συγκροτημάτων Ν. Αἰτωλοακαρνανίας αἰτουμένων μὴ χορήγησιν νέων ἀδειῶν εἰς τοιαῦτα συγκροτήματα καὶ καθορισμὸν ἱκανοποιητικῆς τιμῆς ἀσφαλείας διὰ τὸν σίτον.

Ὁ βουλευτὴς Κοζάνης κ. Γ. Καστανίδης καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ Κηδεμόνων Σπουδάζουσας Νεολαίας Νεαπόλεως Βοΐου Κοζάνης αἰτουμένου τοποθέτησιν καθηγητῶν Ξένων Γλωσσῶν εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος.

Ὁ βουλευτὴς Θεσσαλονίκης κ. Στ. Τσαπάρης, καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Τοπικοῦ Ὁργανισμοῦ Ἐγγείων Βελτιώσεων Πέλλης αἰτουμένου ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἀρδευτικοῦ δικτύου Πέλλης.

Καταχωρίζονται αί κάτωθι απαντήσεις Υπουργείων εις ερωτήσεις κ.κ. Βουλευτών.

1) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου.

Α) τοῦ Υπουργείου Ἐθν. Ἀμύνης.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7/7/2-1-65 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 1133 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α. Συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 1 τοῦ Ν.Δ. 4369/1964 ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Μον. ὑπαζ'κῶν τῆς Β. Ἀεροπορίας ἔχει καθορισθῇ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 286975/8-12-64 κοινῆς ἀποφάσεως ἡμῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργοῦ, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 608/11-12-64 Φ.Ε.Κ. (Τεύχος Β').

β. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 234031/9-12-64 ἀποφάσεως τοῦ Υφυπουργοῦ Ἐθν. Ἀμύνης, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 624/15-12-64 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Β') ἐγένετο κατανομή τῶν ἀνωτέρω ὀργανικῶν θέσεων κατὰ κλάδους, κατηγορίας καὶ ειδικότητας καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐξεδόθησαν αἱ σχετικαὶ Διοικητικαὶ πράξεις περὶ προαγωγῆς ὑπαζ'κῶν βάσει τῶν ὀργανικῶν τούτων θέσεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Υπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

2) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Τσαλδάρη.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17752/14196/15-12-64 ὑμετέρου δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 1022 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Τσαλδάρη, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι οὐδεμία διεΐσδυσις στοιχείων τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις ἐγένετο οὔτε διεπιστώθη ὁ δὲ δημιουργούμενος θόρυβος ἐκ μέρους τινῶν ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφημερίδων εἶναι ἀβάσιμος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Υπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

3) 'Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Φροντιστοῦ καὶ Ε. Ἀνερούση.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17195/13676/9-12-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 938 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Φροντιστῆ καὶ Ε. Ἀνερούση, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ ἀρμοδία Θρησκευτικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Στρατεύματος καταβάλλει πάντοτε πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα ἡ Ἐθνικοθρησκευτικὴ διαπαιδαγώγησις τῶν στρατευμένων ἐπιτελῇται κατὰ τὸν καλλίτερον δυνατὸν τρόπον.

2. Τὸ θέμα συμπληρώσεως τῶν θέσεων προσωπικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης εὐρίσκεται ὑπὸ μελέτην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Υπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

4) 'Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Β. Ἐφραιμίδη καὶ Α. Κύρκου.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17758/14202/15-12-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 1029 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Β. Ἐφραιμίδη καὶ Α. Κύρκου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α. Ὁ ἰδιώτης Καλαμπότσος Γ. ὑπηρέτησεν εἰς 3107 Τ.Ε.Α. ἀπὸ 1-7-63 μέχρι 1-1-64 ὁπότε ἀπελύθη λόγῳ ἡλικίας.

β. Ὁ ἰδιώτης Καλογερόπουλος Α. κατετάγη ἀπὸ 1-7-64 ἥτοι μετὰ ἐπτάμηνον καὶ οὐχὶ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ πρώτου, ὅστις εἶχεν ἀντικατασταθῇ ὑπὸ ἐτέρου ὀπλίτου. Ἦδη καὶ οὗτος ἀπελύθη ἀπὸ 1-1-65.

γ. Τὸ θέμα τῶν Τ.Ε.Α. εἶναι γενικωτέρας φύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Υπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

5) 'Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Γ. Πανάγου, Β. Ἐφραιμίδη καὶ Α. Κύρκου.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16213/12918/27-11-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 796 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Γ. Πανάγου, Β. Ἐφραιμίδη καὶ Α. Κύρκου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α. Ὁ καταγγελλόμενος ὡς ὑπεξαίρεσας στρατιωτικὰ εἶδη ὑπάλληλος τῆς 652 Π.Α.Υ. Π. Κουγιμτζῆς Χ. συνελήφθη πράγματι ὑπὸ τῆς Ε.Σ.Α., κατασχεθέντων εἰς τὴν οἰκίαν του ἐνίων παλαιῶν εἰδῶν μικρᾶς ἀξίως.

β. Κατόπιν ἐνεργηθείσης ἐνόρκου διοικητικῆς ἐξετάσεως ὁ εἰρημένος ἀπελύθη ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἡ σχετικὴ δὲ δικογραφία διεβιβάσθη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν Θεσσαλονίκης διὰ τὴν ποινικὴν δίωξίν του.

γ. Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως οὗτος ἀπηλλάγη πάσης κατηγορίας τὰ δὲ κατασχεθέντα εἶδη τῷ ἐπεστράφησαν.

δ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑλοπωλεῖον τοῦ Δ/τοῦ Π.Α.Υ.Π. τοῦτο τυγχάνει ἰδιοκτησίας τῆς συζύγου του καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ 40ετίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Υπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

6) 'Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ἠλ. Ἡλιοῦ, Στ. Ἡλιοπούλου, Α. Μπριλλάκη καὶ Β. Ἐφραιμίδη.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15631/12489/18-11-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 692 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Η. Ἡλιοῦ, Στ. Ἡλιοπούλου, Α. Μπριλλάκη καὶ Β. Ἐφραιμίδη, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α. Οἱ μέχρι σήμερον ἀνακληθέντες εἰς μικρὸν ἀριθμὸν ἀξιωματικοί, ἃ καλύπτουν σοβαρὰς ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας ἢ ἐκλήθησαν διὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα πρὸς συμπλήρωσιν συνταξίου χρόνου.

β. Αἱ ἀνάγκαι ἐγένοντο βάσει αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ κατόπιν γνωματεύσεως τῆς ἱεραρχίας.

γ. Ἐπειδὴ αἱ ὑπάρχουσαι πιστώσεις ἦσαν λίαν περιορισμέναι, δὲν ἐκαλύφθησαν ἅπασαι αἱ ἀνάγκαι, προτιμηθέντων κατ' ἀρχὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας καταλαμβανόμενων ἐντὸς τοῦ 1964.

2. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὲς τὸ ὅτι ἔχουσιν ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἀξιωματικοὶ κατ' ἐπιλογὴν βάσει ἐτέρων κριτηρίων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Υπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

7) 'Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Β. Ἐφραιμίδη, Α. Κύρκου καὶ Π. Παρασκευοπούλου.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15634/12492/18-11-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 695 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Β. Ἐφραιμίδη, Α. Κύρκου καὶ Π. Παρασκευοπούλου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰδικὴ συγκέντρωσις ὀρισμένης κατηγορίας ὀπλιτῶν εἰς 10ον Τ.Ο.Μ., οὔτε ἰδιαιτέρα μεταχείρισις τούτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Υπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

8) 'Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Β. Ἐφραιμίδη, Α. Κύρκου.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17064/13569/8-12-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 915 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Β. Ἐφραιμίδη καὶ Α.

Κύρκου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι δι' ἐκδοθείσης διαταγῆς ἐντέλλονται τὰ Γενικά Ἐπιτελεῖα ὅπως προβῶσι τὸ ταχύτερον εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας πρὸς ρύθμισιν τῶν θεμάτων μονίμων καὶ ἐφεδρῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ διὰ τοὺς τρεῖς Κλάδους τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

9) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Φροντιστοῦ, Κ. Δαμιανοῦ.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18092]14467]1-12-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 1085 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Φροντιστοῦ καὶ Κλ. Δαμιανοῦ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι δι' ἐκδοθείσης διαταγῆς ἐντέλλονται τὰ Γενικά Ἐπιτελεῖα ὅπως προβῶσι τὸ ταχύτερον εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας πρὸς ρύθμισιν τῶν θεμάτων μονίμων καὶ ἐφεδρῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ διὰ τοὺς τρεῖς Κλάδους τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

10) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ι. Προκοπίδου.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 17763]14207]15-12-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 1034 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Ι. Προκοπίδου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, ὡς προέκυψεν ἐξ ἐνεργηθείσης ἐνόρκου διοικητικῆς ἐξετάσεως, τὸ δημιουργηθὲν ἐπείσοδιον μεταξὺ τοῦ Διμοιρίτου ΤΕΑ Καρφίτσοπούλου καὶ τοῦ Δημοδιδασκάλου Νερατζάκη Ε. προσεκλήθη ἐκ φράσεως τοῦ δευτέρου ἥτις ἀνεφέρετο εἰς τὰ φρονήματα τοῦ φονευθέντος ἢ θανόντος ἀδελφοῦ τοῦ Καρφίτσοπούλου, ὅτε οὗτος ἦτο ἐντεταλμένος εἰς τὸν ΕΛΑΣ κατὰ τὴν κατοχὴν.

2. Κατόπιν τῆς ὡς ἄνω ἐξετάσεως καὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σχετικοῦ πορίσματος ὁ Καρφίτσοπούλος ἀπελύθη τοῦ ΤΕΑ κατόπιν διαταγῆς τῆς Π. Μεραρχίας.

3. Τὰ λοιπὰ ἐν τῇ ἐρωτήσει ἀναφερόμενα, περὶ μεταθέσεως ἀξιωματικῶν κατόπιν τηλεγραφημάτων βουλευτῶν κ.λ.π. τυγχάνουν τελείως ἀνακριβῆ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

11) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Β. Ἐφραιμίδου, Α. Κύρκου.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15001]11940]9-11-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 625 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Β. Ἐφραιμίδου καὶ Α. Κύρκου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α) Ὁ Ταγματάρχης ἐ.α. Καραϊωσηφόγλου Χ. ὑπηρετεῖ εἰς τὸν Κεντρικὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν Ἐνόπλων Δυνάμεων ὡς ὑπάλληλος ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Ἡ σύμβασις τοῦ εἰρημένου λήγει τὴν 31-1-65, μὴ ἀνανεωθείσα περαιτέρω λόγῳ περιορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων.

β) Τὰ εἰς Κ.Ε.Ν. Κορίνθου συνθήματα εἶναι καθαρῶς ἐθνικοῦ καὶ ἀντικομμουνιστικοῦ περιεχομένου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

12) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Π. Δούκα.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16604]13200]2-12-1964 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 852 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Π. Δούκα ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, ὡς προέκυψεν ἐξ ἐνεργηθείσης ἐνόρκου Διοικητικῆς ἐξετάσεως τὰ περὶ ἐξυβρίσεως τοῦ προσώπου τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τοῦ Ἀνθ'γοῦ Γκιότα τυγχάνουσιν ἀναληθῆ.

2. Ὁ εἰρημένος Ἀξ'κὸς ἠλέγχθη πειθαρχικῶς διὰ τὴν ἀπαράδεκτον συμπεριφορὰν τοῦ ἐναντι τοῦ ἰδιώτου Γκιότα Δημητρίου, προκληθεῖσαν ἐκ προηγηθείσης λογομαχίας, ἀσχετοῦ πρὸς τὰ καταγγελλθέντα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

13) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Θ. Ὠνδρεάδου.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16133]12885]26-11-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 791 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Θ. Ἀνδρεάδου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, κατόπιν ἐνεργηθείσης ἐξετάσεως, τὰ κάτωθι :

α) Τὸ 3203 ΤΕΑ Ἀριδαίας κατόπιν διαταγῆς ἐνήργησε στράτευσιν μεταξὺ πολιτῶν ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων. Τοῦτο συνέβη καὶ εἰς τὸ χωρίον Δωροθέα ἐνθα ἐξ ὀπλῆται ἐπὶ δέκα πέντε κληθέντων ἀνήκουσι πολιτικῶς εἰς τὴν Ἐνωσιν Κέντρου, ὡς προέκυψεν ἐκ καταθέσεων τῶν ἰδίων.

β) Ὡς πρὸς τὸ δημιουργηθὲν ἐπείσοδιον μεταξὺ Διμοιρίτου ΤΕΑ Ε. Καρφίτσοπούλου καὶ τοῦ Δημοδιδασκάλου Νερατζάκη Ἐμ., τοῦτο προσεκλήθη ἐκ φράσεως τοῦ δευτέρου ἥτις ἀνεφέρετο εἰς τὰ φρονήματα τοῦ φονευθέντος ἢ θανόντος ἀδελφοῦ τοῦ Καρφίτσοπούλου, ὅτε οὗτος ἦτο ἐντεταλμένος εἰς τὸν ΕΛΑΣ κατὰ τὴν κατοχὴν.

Ὁ Καρφίτσοπούλος προσέβη εἰς πρᾶξιν ποινικῶς κολάσιμον, διετάρχη δὲ ἡ ἀφαίρεσις ἀπὸ τοῦτον τῆς Διοικήσεως τοῦ Τμήματος ΤΕΑ Μιλέας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

14) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17179]13659]9-12-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 921 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ πλήρης ἀπαλλαγὴ ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ πολυτέκνων διὰ καταβολῆς ἀντισφαίματος ἢ ἡ μείωσις τοῦ χρόνου στρατεύσεως τούτων δὲν καθίσταται δυνατή, ὡς ἐπιφέρουσα μείωσιν εἰς τὸ δυναμικὸν τοῦ στρατεύματος ἀλλὰ καὶ κυρίως ὡς ἀντικειμένη εἰς τὸ Σύνταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

15) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ι. Προκοπίδου.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17536]14059]14-12-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 999 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Ι. Προκοπίδου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι τὸ 3203 ΤΕΑ Ἀριδαίας κατόπιν διαταγῆς, ἐνήργησε στράτευσιν μεταξὺ πολιτῶν ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων.

2. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὸ χωρίον Δωροθέας Ἀλμωπίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

16) Ἐπὶ ἐρωτήσεως βουλευτοῦ κ. Σ. Κωτιάδου.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16689/13306/3-12-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 875 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Σ. Κωτιάδου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι τὸ κόστος τῶν παρασχεθεισῶν ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ ὑπηρεσιῶν, διὰ τὸν ἐντοπισμὸν καὶ ἀνέλκυσιν τοῦ βυθισθέντος ἀλιευτικοῦ σκάφους «Μαρίτσα», ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 788.500 δραχμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

17) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Κ. Στεφανοπούλου.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18084/14459/19-12-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 1077 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Κ. Στεφανοπούλου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α) Οὐδεμία διαταγή περὶ μετασταθεύσεως τῆς 5ης Μ.Ο.Μ.Α. ἀπὸ Πάτρας εἰς Ἄρταν ἐξεδόθη.

β) Προκειμένου ν' ἀντιμετωπισθῶσιν αἱ ἔκτακται ἀνάγκαι τῆς περιοχῆς Ἄρτης — Πρεβέζης ἐκ τῶν πλημμυρῶν, διατάχθη ἡ συγκρότησις κλιμακίου Μ.Ο.Μ.Α., ἀποτελεσθὲν ἐκ τμημάτων ληφθέντων ἐκ τῶν ὑπολοίπων, ἐν αἷς καὶ ἡ 5η Μ.Ο.Μ.Α. ἐξ ἧς ἀποσπῶνται μόνον 3 — 4 μηχανήματα, καὶ δὴ ἐκ περιοχῶν εἰς ἃς ἀποπερατώθησαν τὰ ἀναληφθέντα ἔργα. Ἡ ἀπόσπασις τῶν μηχανημάτων τούτων ἐγένετο διὰ περικορισμένον χρόνον, θέλουσι δὲ ταῦτα ἐπιστραφῆ ἐν καιρῷ εἰς τὰς Μ.Ο.Μ.Α. εἰς ἃς ἀνήκουσιν.

γ) Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω συγκροτηθὲν κλιμάκιον, ὑπῆχθη ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς 1ης Μ.Ο.Μ.Α.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

18) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Β. Ἐφραιμίδη.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17175/13659/19-12-64 ὑμετέρου δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 918 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Β. Ἐφραιμίδη ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α) Αἱ ἀμυντικαὶ περιοχαὶ καὶ αἱ ἐπιτηρούμεναι ζῶναι ἔχουσι καθορισθῆ διὰ νόμου, ἀναρρῦθμισις δὲ τούτων δὲν ἀντιμετωπίζεται σήμερον, διὰ λόγους Ἐθνικῆς ἀσφαλείας.

Ὡς πρὸς τὴν κίνησιν τοῦ πληθυσμοῦ ἐντὸς αὐτῶν καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀγαθῶν, ἔχουσιν ἐκδοθῆ προσφάτως σχετικαὶ διαταγαί, δι' ὧν παρέχεται εὐρεῖα διευκολύνσεις τῶν πολιτῶν, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν πεποιθήσεων.

β) Θέμα διαλύσεως τῶν Τ.Ε.Α. ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας δὲν ὑφίσταται.

γ) Τὸ καθεστῶς τῶν Ραδιοφωνικῶν Σταθμῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ρυθμίζεται διὰ σχετικοῦ νόμου καὶ συνεπῶς δὲν ὑφίσταται θέμα ὑπαγωγῆς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων Σερρῶν ὑπὸ τὸ Ε.Ι.Ρ. Ὑπουργεῖον Προεδρίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

19) 'Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Τσιάρρα, Β. Ἐφραιμίδη, Γ. Πανάγου.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17198/13679/9-12-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 941 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Τσιάρρα, Β. Ἐφραιμίδη, καὶ Γ. Πανάγου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι αἱ ἀμυντικαὶ περιοχαὶ καὶ ἐπιτηρούμεναι ζῶναι ἔχουσι καθορισθῆ διὰ νόμου, ὁ χαρακτηρισμὸς δὲ τοῦ Νομοῦ Κιλκίς ὡς παραμεθορίου περιοχῆς ἐγένετο διὰ τοῦ ἀπὸ 21/25 Ὀκτωβρίου 1938 Β.Δ.

2. Ἀναρρῦθμισις τῶν Ζωνῶν τούτων δὲν ἀντιμετωπίζεται σήμερον διὰ λόγους Ἐθνικῆς ἀσφαλείας.

3. Ὡς πρὸς τὴν κίνησιν τοῦ πληθυσμοῦ ἐντὸς αὐτῶν ἔχουσιν ἐκδοθῆ προσφάτως σχετικαὶ διαταγαί, δι' ὧν παρέχεται εὐρεῖα διευκολύνσεις τῶν πολιτῶν, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν πεποιθήσεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

20) 'Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν, κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Β. Ἐφραιμίδη, Π. Παρασκευοπούλου.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10884/8481/24-8-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 164 ἐρώτησις

τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Β. Ἐφραιμίδη, Π. Παρασκευοπούλου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α) Τὴν 9-8-64 ἡμέραν Κυριακὴν ἔλαβε χώραν διανομὴ δεμάτων «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου» εἰς ὀπλίτας Τ.Ε.Α. χωρίου Βιλλίων.

Κατὰ τὴν διανομὴν παρίστατο καὶ ὁ ὀπλοηγὸς τοῦ Τάγματος διὰ τὴν κεκατονισμένην ἐπιθεώρησιν ὀπλισμοῦ.

β) Εἰς τὸ χωρίον Ἀγία Ἄννα — Εὐβοίας ἐγένετο ἀντικατάστασις ὀπλίτου Τ.Ε.Α. διὰ νέου τοιούτου, παραδοθέντος ἀντιστοίχως τοῦ ὀπλισμοῦ.

γ) Τὰ λοιπὰ ἐν τῇ ἐρωτήσει ἀναφερόμενα τυγχάνουν ἀνακριβῆ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης.
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

21) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀθ. Τσαλδάρη.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16353/3008/28-11-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 816 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀθ. Τσαλδάρη ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ψηφισθέντος ἐσχάτως Ν.Δ. 4369/64 «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 16/13-2-64 Π.Υ.Σ. «περὶ διατάξεων ἀφορῶσιν τοὺς Ὑπ/κοὺς τῆς Β. Ἀεροπορίας» καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», κατηρτίσθη ὑφ' ἡμῶν σχέδιον Κοινῆς Ἀποφάσεως, δι' ἧς, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἐν λόγῳ Ν.Δ. καθορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων Ἀρχισμηνίων καὶ Ἐπισμηνίων - Σμηνίων τῆς Ε.Β.Α., προκειμένου αὗται νὰ πληρωθῶσι διὰ προαγωγῆς Ὑπαρχικῶν παραμενόντων ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν.

2. Τὸ ἐν λόγῳ σχέδιον εὐρίσκεται εἰς Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν πρὸς προσυπογραφήν ὑπὸ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης.
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

22) 'Επὶ ἐρωτήσεως βουλευτῶν κ.κ. Α. Φροντιστή, Κ. Δαμιανοῦ

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16886/13498/5-12-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 896 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Φροντιστῆ καὶ Κλ. Δαμιανοῦ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α) Αἱ συσταθεῖσαι παρὰ τῷ Γ.Ε.Σ., κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 4193/61, ΙΙΙ θέσεις μονίμων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων προστετέθησαν εἰς τὰς ὑφισταμένας 2 παλαιὰς τοιαύτας Γ' κατηγορίας, ὡς ὥριζε τὸ ἀνωτέρω Ν.Δ.

Εἰς τὰ Γ.Ε.Ν. καὶ Γ.Ε.Α. αἱ παλαιαὶ θέσεις ὁδηγῶν ὑπῆγοντο εἰς τὴν Β' κατηγορίαν καὶ οὕτω αἱ συσταθεῖσαι νέαι τοιαῦται ὑπῆχθησαν εἰς ταύτην.

Πρὸς ἄρσιν τῆς οὕτω δημιουργηθείσης ἀδικίας τὸ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον προέβη εἰς τὸν καταρτισμὸν σχεδίου Νόμου, δι' οὗ προβλέπεται ἡ ὑπαγωγή εἰς τὴν Β' κατηγορίαν ὀρισμένων εἰδικότητων ὑπαλλήλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων τῆς Στρατ. Ὑπηρεσίας.

β) Αἱ ἀπομείνασαι ἀσυμπλήρωτοι κεναὶ θέσεις Γραφείων — Δακτυλογράφων ἀνερχόμεναι εἰς 200 περίπου δὲν ἐπληρώθησαν διότι δὲν ὑπῆρχον ὑποψήφιοι ἔχοντες τὰ νόμιμα τυπικὰ προσόντα, ἥτοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου, ὡς ὥριζε τὸ Ν.Δ. 4193)61. Οἱ ἐκ τούτων ἀποκλήσαντες ἀπολυτήριον Γυμνασίου μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ εἰρημένου Ν.Δ. δὲν δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσι καθ' ὅσον ἀπέκτησαν τοῦτο μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὡς ἔνω Ν.Δ.

γ) Αἱ ἀνωτέρω κεναὶ θέσεις θὰ συμπληρωθῶσιν ὡς ὀρίζει ὁ Ὑπαλληλικὸς Κώδιξ ἐν καιρῷ ἐφ' ὅσον ὑπάρξουν ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

23) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. 'Ε. Ἀνερούση.
1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16136]12888]26-11-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 794 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. 'Ε. Ἀνερούση, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α) Ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας «περὶ στρατολογίας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων» ρητῶς κατονομάζονται αἱ κατηγορίαι τῶν ἐκ τῆς στρατεύσεως ὀριστικῶς ἢ προσωρινῶς ἐξαιρουμένων.

β) Μεταξὺ τῶν κατηγοριῶν τούτων δὲν περιλαμβάνονται οἱ τυγχάνοντες ναυτολογημένοι ἐπὶ πλοίων ἐκτελούντων ὑπερποντίους πλόας.

γ) Παρὰ τ' ἀνωτέρω ἐλήφθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν μέτρα προσωρινῆς ἐξαίρεσεως τούτων ἐκ τῶν προσκλήσεων κατατάξεως, μέχρι ἐπανόδου των εἰς Ἑλλάδα, ταῦτα ὅμως ἀπὸ τοῦ 1961 δὲν ἐπανελήφθησαν διὰ τοὺς κάτωθι λόγους :

1. Ἐκ τῶν στατιστικῶν στοιχείων προσέκυψε μέγας ἀριθμὸς τῶν ἐκ τούτων καταστάντων ἀνυποτάκτων.

2. Διεπιστώθησαν δυσχέρειαι ἐπαρκοῦς ἐκπαιδεύσεως των, κατὰ τὴν εἰς προκεχωρημένην ἡλικίαν στρατεύσιν τούτων.

3. Αἱ ἀνάγκαι τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ ἡ ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὰς ἀνάγκας ταύτας μειωμένη ἀπόδοσις εἰς στρατευσίμους τῶν καλουμένων νῦν κλάσεων, προσερχομένων ἐκ τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς κατοχῆς ἢ μετ' αὐτὴν γεννηθέντων.

δ) Ἡ ἐν τῇ ἐρωτῇ ἀναφερομένη ἐξαίρεσις ἐκ τῆς στρατεύσεως τῶν ἐν Δυτικῇ Γερμανίᾳ ἐργατῶν, δὲν πρέπει νὰ παραλληλίζεται μετ' αὐτὴν τῶν ναυτολογημένων, καθ' ὅσον.

2. Ἡ ἐκ τῆς στρατεύσεως ἐξαίρεσις των εἶναι βραχυτάτης διαρκείας, ἐξινουμένης μέχρι τῆς λήξεως τοῦ κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐγκυκλίου διαταγῆς προσκλήσεως ὑφισταμένου ἑτησίου συμβολαίου ἐργασίας.

3. Οἱ ἀνωτέρω ἐπανερχόμενοι ἐγκαίρως ἐν Ἑλλάδι δι' ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν των ὑποχρεώσεων, μὴ καθίστάμενοι οὕτω ἀνυπότακτοι.

2. Διὰ τοὺς ἀνωτέρω οὐσιαστικοὺς καὶ τυπικοὺς λόγους δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐξαίρεσις ἐκ τῶν προσκλήσεων κατατάξεως τῶν ἐπὶ ποντοπόρων πλοίων ναυτολογημένων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

24) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17413]13886]11-12-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 964 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, ἐπὶ τοῦ ἀναφερομένου ἐν αὐτῇ θέματος μονιμοποιήσεως τῶν ἐφέδρων ἐξ ἀνακατατάξεως Ὑπαζ]κῶν Ε.Β.Α. ἐδόθη ὑμῖν ἀπάντησις διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ. 153]10567]21-12-64 ἐγγράφου ἡμῶν, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 929 παανομοιοτύπου ἐρωτήσεως τοῦ ἰδίου κ. βουλευτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης.
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ
ΑΡΙΘΜ.Φ.153]10567

ΣΧΕΤ. 17186]13667]9-12-64 Ὑμέτερον

Π Ρ Ο Σ

Τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Θέμα : Ἀπάντησις εἰς ἐρώτησιν ὑπ' ἀριθμ. 929 βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπερθεῖν ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 929 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι τὸ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον κατήρτισεν ἤδη σχέδιον Νόμου, δι' οὗ προβλέπεται ἡ μονιμοποίησις τῶν ὑπηρετούντων ἐφέδρων ἐξ ἀνακατατάξεως Ὑπαζ]κῶν Ε.Β.Α.

2. Τὸ ἐν λόγῳ σχέδιον Νόμου θέλει κατατεθῇ συντόμως εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν.

3. Ἡ ἀπόλυσις τῶν ἀνωτέρω Ὑπαζ]κῶν ἀνεστάλη δι' ἡμετέρας ἀποφάσεως, μέχρις ὀριστικῆς τακτοποιήσεως των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

25) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11725]9208]9-9-64 ὑμετέρου δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 258 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου, ἐπὶ ζητημάτων ἀποστράτων ἀξιωματικῶν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ τούτων ἐδόθη ὑμῖν ἀπάντησις διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ. 153]8685]1-10-64 ἐγγράφου, κατόπιν τῆς παανομοιοτύπου ὑπ' ἀριθ. ἐρωτήσεως τοῦ ἰδίου κ. βουλευτοῦ.

2. Ἀντίγραφον τοῦ ὡς ἄνω ἐγγράφου ἐπισυνάπτεται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ
ΑΡΙΘΜ. Φ. 153]8685
ΣΧΕΤ. 11315]8856]1-9-64 Ὑμέτερον
ΚΟΙΝ. : ΓΡΑΦ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Πρὸς
Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Θέμα : Ἀπάντησις εἰς ἐρώτησιν ὑπ' ἀριθμ. 236 βουλευτοῦ κ. Βρανοπούλου.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπερθεῖν ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 236 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α) Τὸ θέμα τοῦ ἀποστρατευτικοῦ βαθμοῦ ρυθμίζεται νῦν ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος Νόμου 4028]59 βάσει τοῦ ὁποίου χορηγεῖται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατ. Συμβουλίου ὑπὸ περιοριστικὰς προϋποθέσεις αἱ κυριώτεραι τῶν ὁποίων εἶναι αἱ κάτωθι :

(1) Νὰ ἔχῃ ὁ ἀξιωματικὸς συμπεπληρωμένα τὰ τυπικὰ προσόντα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸν βαθμὸν του

(2) Ἡ προγενεστέρα τῆς ἀποστρατείας του κρίσις νὰ εἶναι κρίσις προκατέου.

β) Διὰ τοὺς ἀποστρατευθέντας ἀπὸ τοῦ 1949 μέχρι 1955 ἡ ὑπηρεσία ἔχει ἐπιληφθῇ τόσον ἐκ σχετικῶν ἀναφορῶν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅσον καὶ αὐτεπαγγέλτως τοῦ θέματος, τὸ ὁποῖον ἤδη εὐρίσκεται ὑπὸ μελέτην.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ συνταξιοδοτικὰ θέματα, γνωρίζεται ὅτι πρὸς ἀναβίωσιν τῶν καταργηθεισῶν διατάξεων ἀπαιτεῖται ἡ λήψις νομοθετικοῦ μέτρου, ἥτις ἀνάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

3. Τέλος, τὸ θέμα τῆς ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τῶν Β.Δ. 602]1962 καὶ 871]1963 εἰς τοὺς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τούτων ἀποστρατευθέντας ἀξιωματικούς, ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἐγνώρισεν ἡμῖν ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα θὰ ἐξετασθῇ κατὰ τὴν νομοθετικὴν ρύθμισιν καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκρεμούντων συνταξιοδοτικῶν θεμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

26) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Τσαλδάρη.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15005]11944]9-11-1964 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 629 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀθ. Τσαλδάρη περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἐνδεχομένως ἀδικηθέντων ἀπὸ τοῦ ἔτους

1946 και έντεϋθεν άξιωματικόν, έχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ύμιν ότι τό θέμα τοϋτο εύρίσκεται υπό μελέτην.

Έν Αθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ο Υπουργός Έθν. Αμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

27) Έπὶ έρωτήσεως τοϋ βουλευτοϋ κ. Α. Κωνσταντινίδη.

1. Εἰς άπάντησιν τοϋ ύπ' αριθ. 15955]12815]24-11-64 ύμετέρου δι' οϋ διεβιβάσθη ήμιν ή ύπ' αριθμ. 740 έρώτησις τοϋ βουλευτοϋ κ. Α. Κωνσταντινίδη, έχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ύμιν ότι ή άκριβής ήμερομηνία έναρξεως λειτουργίας τοϋ Ραδιοφωνικοϋ Σταθμοϋ Ένόπλων Δυνάμεων Όρεστιάδος, δέν δύναται νά καθορισθῇ άκριβώς καθ' όσον ό χρόνος άποπερατώσεως τών τεχνικών εγκαταστάσεων και ιδίως τοϋ ίστοϋ έκπομπῆς (κεραίας), ύψους 60 μέτρων, θά έξαρτηθῇ έκ τών καιρικών συνθηκών τῆς περιοχῆς.

2. Πλήν τούτου άπαιτεῖται χρόνος και έρευνα διά τήν άνεύρεσιν και έπιλογήν τοϋ Τεχνικοϋ και Διοικητικοϋ Προσωπικοϋ τοϋ Σταθμοϋ.

Έν Αθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ο Υπουργός Έθν. Αμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

28) Έπὶ έρωτήσεως τών βουλευτῶν κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Β. Έφραιμίδη, Ι. Παπαδημητρίου.

1. Εἰς άπάντησιν τοϋ ύπ' αριθ. 15123]12015]10-11-64 ύμετέρου δι' οϋ διεβιβάσθη ήμιν ή ύπ' αριθ. 635 έρώτησις τών βουλευτῶν κ.κ. Α. Μπριλλάκη Β. Έφραιμίδη και Ι. Παπαδημητρίου, έχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ύμιν τά κάτωθι :

α) Οἱ στρατεύσιμοι Β.Ν. τών έν τῇ έρωτήσει άναφερομένων κλάσεων άπελύθησαν κατά τό τελευταῖον πενθήμερον τοϋ παρελθόντος μηνός Νοεμβρίου.

β) Η μείωσις τοϋ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς θητείας, βάσει τών ύφισταμένων σήμερον δεδομένων και τών άμυντικών άναγκών τῆς χώρας, δέν καθίσταται δυνατή.

Έν Αθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ο Υπουργός Έθν. Αμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

29) Έπὶ έρωτήσεως βουλευτῶν κ.κ. 'Η. 'Ηλιοϋ Α. Μπριλλάκη, Β. Έφραιμίδη, Α. Κύρκου,

1. Εἰς άπάντησιν τών ύπ' αριθ. α. 14472/11538/31-10-64,β. 14451/11517/31-10-64 ύμετέρων, δι' όν διεβιβάσθησαν ήμιν ή ύπ' αριθ. 582 έρώτησις — Σύστασις ύπ' αριθ. 60 τών βουλευτῶν κ.κ. 'Η. 'Ηλιοϋ, Α. Μπριλλάκη, Β. Έφραιμίδη, και Κ. Κύρκου, έχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ύμιν τά κάτωθι :

α) Υπό τῆς Δ/σεως τοϋ 10ου Τ.Ο.Μ. διατάχθησαν οἱ εἰς αὐτό ύπηρετοῦντες στρατιῶται Βαρτσάκης Δ. και Τασιόπουλος Παν. όπως αναλάβωσι καθήκοντα Αστυνομίας Μονάδος.

β) Η άνάθεσις τοιούτων καθηκόντων εἰς όπλίτας προβλέπεται υπό τών σχετικῶν κανονισμῶν και Διαταγῶν, κυρία δέ άποστολή τούτων εἶναι ή φρούρησις τῆς εἰσόδου τών μονάδων και ό έλεγχος τών εἰς τά Στρατόπεδα εἰσερχομένων προσώπων και όχημάτων.

γ) Οἱ προαναφερθέντες όπλίται ήρνήθησαν κατηγορηματικῶς τήν έκτέλεσιν τῆς άναθεθείσης αὐτοῖς ύπηρεσίας, υποπέσαντες οὕτω εἰς τό ποινικόν άδίκημα προβλεπόμενον υπό τοϋ άρθρου 70 τοϋ Στρατ. Ποινικοϋ Κώδικος, όπερ διαλαμβάνει :

«Στρατιωτικός, όστις προσταχθεῖς υπό τοϋ Αρχηγοϋ του, όπως έκτελέσῃ οἰανδήποτε ύπηρεσίαν άρνεῖται νά ύπακούσῃ ή παραλείπει τήν έκτέλεσιν Δ/γῆς τιμωρεῖται...»

δ) Κατόπιν τούτου ύπεβλήθη νομίμως μήνυσις κατ' αὐτῶν, άρξαμένης ήδη τῆς διεξαγωγῆς προανακρίσεως.

ε) Τά λοιπά έν τῇ έρωτήσει άναφερόμενα δέν άνταποκρίνονται εἰς τήν πραγματικότητα.

Έν Αθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ο Υπουργός Έθν. Αμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

30) Έπὶ έρωτήσεως βουλευτοϋ κ. Ι. Διαμαντοπούλου.

1. Εἰς άπάντησιν τοϋ ύπ' αριθ. 16462/13076/1-12-64 ύμετέρου, δι' οϋ διεβιβάσθη ήμιν ή ύπ' αριθ. 830 έρώτησις τοϋ βουλευτοϋ κ. Ι. Διαμαντοπούλου περί τών γενομένων άπολύσεων και προσλήψεων έργατοτεχνιτῶν εἰς τήν 655 Α.Β.Π. Μαλακίας, κατά τό άπό 16-2-64 μέχρι 30-11-64 χρονικόν διάστημα, έχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ύμιν τά κάτωθι :

α) Απολυθέντες :

1) Σουρδῆ Μαρία, Λόγω άθαιρέτων άπουσιῶν.

2) Δοῦρος Ιωάννης, Συνταξιούχος Ι.Κ.Α.

3) Τσαπάρας Δημήτριος, Λόγω άθαιρέτων άπουσιῶν

4) Γεωργακόπουλος Δημ., Συνταξιούχος Ι.Κ.Α.

5) Ζερμπίνης Αριστ. Λόγω άθαιρέτων άπουσιῶν

6) Μίχας Κων/νος » » »

7) Γαλάνης Αβραάμ » » »

8) Μαργάρης Νικόλαος » » »

9) Παπανδρέου Αναστ. » » »

β) Προσληθέντες :

1) Πλατουνάρης Γεώργιος, Έκ Νέας Έρυθραίας

2) Αγγελάκης Αγγελος, Έξ Αγίας Βαρβάρας Αιγάλεω

3) Κοροβέσης Αθανάσιος, έξ Αφιδνῶν (Κιούρκα)

Έν Αθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ο Υπουργός Έθν. Αμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

31) Έπὶ έρωτήσεως τών βουλευτῶν κ.κ. Φ. Πιτούλη, Α. Λώρα.

Εἰς άπάντησιν τοϋ ύπ' αριθ. 12924/10158/5-10-64 ύμετέρου, δι' οϋ διεβιβάσθη ήμιν ή ύπ' αριθ. 407 έρώτησις τών βουλευτῶν κ.κ. Φ. Πιτούλη και Α. Λώρα, έχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ύμιν ότι οϋδεμία έκτόπισις πολιτῶν έγένετο εἰς τόν Νομόν Θεσπρωτίας.

Έν Αθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ο Υπουργός Έθν. Αμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

32) Έπὶ έρωτήσεως τοϋ βουλευτοϋ κ. Δ. Βρανοπούλου.

1. Εἰς άπάντησιν τοϋ ύπ' αριθ. 17186/13667/9-12-64 ύμετέρου, δι' οϋ διεβιβάσθη ήμιν ή ύπ' αριθ. 929 έρώτησις τοϋ βουλευτοϋ κ. Δ. Βρανοπούλου, έχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ύμιν, ότι τό καθ' ήμῶς Υπουργεῖον κατήρτισεν ήδη σχέδιον Νόμου, δι' οϋ προβλέπεται ή μονιμοποίησις τών ύπηρετούντων έφένδρων έξ άνακατατάξεως Υπαζ/κῶν Ε.Β.Α.

2. Τό έν λόγω σχέδιον Νόμου θέλει κατατεθῇ συντόμως εἰς τήν Βουλήν πρός ψήφισιν.

3) Η άπόλυσις τών άνωτέρω Υπαζ/κῶν άνεστάλη δι' ήμετέρας άποφάσεως, μέχρις όριστικῆς τακτοποιήσεώς των.

Έν Αθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ο Υπουργός Έθν. Αμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

33) Έπὶ έρωτήσεως τοϋ βουλευτοϋ κ. Χ. Μπουγᾶ.

1. Εἰς άπάντησιν τοϋ ύπ' αριθ. 16040/12833/25-11-64 ύμετέρου έγγραφου, δι' οϋ διεβιβάσθη ήμιν ή ύπ' αριθ. 746 έρώτησις τοϋ βουλευτοϋ κ. Χ. Μπουγᾶ, έχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ύμιν τά κάτωθι :

α) Τά θέματα τροποποιήσεως τοϋ άρθρου 24 τοϋ Ν. 4436/29, βάσει τοϋ όποῖου προσλαμβάνονται οἱ έργατοτεχνῖται τῆς Στρατ. Υπηρεσίας, ως και καταργήσεως τῆς

κρατήσεως 40 % εκ των αποδοχών των υπέρ Μ.Τ.Σ., εύ-
ίσκονται υπό μελέτην.

β) Μονιμοποίησις του υπηρετούντος εργατοτεχνικού
προσωπικού της Στρατ. Υπηρεσίας δεν καθίσταται δυνατή,
λόγω του μεγάλου αριθμού τούτων και της τεραστίας δα-
πάνης ήτις απαιτείται.

Άλλωστε πρό διετίας έμονιμοποιήθη μέγας αριθμός
ήμερομισθίων υπαλλήλων της Στρατ. Υπηρεσίας βάσει
του Ν.Δ. 4193/61 σήμερα δέ δεν υφίστανται ανάγκαι μονι-
μοποιήσεως και έτέρου εργατοτεχνικού προσωπικού.

γ) Θέμα αισθήματος ασφαλείας δεν υφίστανται, καθ'
όσον άπαντες οι εργατοτεχνίται υπάγονται εις την Έργατι-
κήν νομοθεσίαν και τας Κοινωνικάς Ασφαλίσεις, ως και
άπαντες οι έλευθέρως εργαζόμενοι πάσης φύσεως εργατο-
τεχνίται.

Έν Αθήναις τή 21 Δεκεμβρίου 1964

Ό Υπουργός Έθν. Αμύνης

Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

34) Έπί έρωτήσεως του βουλευτού κ. Ε. Σαββο-
πουλου.

1. Εις άπάντησιν του υπ' αριθ. 16050/12843/25-11-64
υμετέρου, δ' ού διεβιβάσθη ήμιν ή υπ' αριθ. 757 έρώτησις
του βουλευτού κ. Ε. Σαββοπούλου, έχομεν την τιμήν νά
γνωρίσωμεν ήμιν τά κάτωθι :

α. Η έκτασις του Στρατοπέδου Παπαδοπούλου (πρώην
Διλοχίας Πειραιώς) άνέρχεται μόνον εις 6.335 τ.μ. καλυ-
πτομένη εν πολλοίς υπό κτιριακών εγκαταστάσεων, εις άς
στεγάζονται αι κάτωθι Στρατ. υπηρεσίαι.

Η Σχολή Πληροφοριών.

Ό 952 Λόχος Ε.Σ.Α.

Τό Γραφείον της Υπηρεσίας Εφέδρων.

Εις τό ως άνω Στρατόπεδον θέλει στρατωνισθ ή και
μάχιμον τιμήμα, έφ' όσον λόγοι ασφαλείας τό επιβάλλουν.

β. Η μεταστέγασις των ως άνω Στρατ. Υπηρεσιών
θα επεβάρυνεν έτι περισσότερον τόν προϋπολογισμόν του
καθ' ήμās Υπουργείου διά μίσθωσιν ακινήτων, δεδομένου
ότι δεν υφίστανται διαθέσιμα τοιαύτα.

γ. Πλέον των άνωτέρω μελετάται ή εγκατάστασις εν
τω Στρατοπέδω του Σ.Ε.Ο. Πειραιώς ως και των ψυκτικών
θαλάμων της 862 Α.Ε.Β. προς κάλυψιν των αναγκών συν-
τηρήσεως εφοδίων, δι' άς καταβάλλεται μηνιαίον μίσθωμα
εις ιδιωτικούς θαλάμους δραχ. 70.000 περίπου.

δ. Διά τούς άνωτέρω λόγους δεν καθίσταται δυνατή ή
παραχώρησις του Στραπέδου.

Έν Αθήναις τή 21 Δεκεμβρίου 1964

Ό Υπουργός Έθνικης Αμύνης

Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

35) Έπί έρωτήσεως βουλευτών κ.κ. Α. Μπρι-
λάκη, Β. Έφραιμίδη και Ν. Σκοπούλη.

1. Εις άπάντησιν του υπ' αριθ. 13218/10446/8-10-64
υμετέρου, δι' ού διεβιβάσθη ήμιν ή υπ' αριθ. 446 έρώτησις
των βουλευτών κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Β. Έφραιμίδη και Ν.
Σκοπούλη, έχομεν την τιμήν νά γνωρίσωμεν τά κάτωθι :

α. Τά αναγραφόμενα επί των εν τή έρωτήσει αναφε-
ρομένων πινακίδων συνθήματα, έχουσιν αναγραφή πρό
τριετίας.

β. Τό πολυγραφημένον έντυπον «Πρόοδος», του 3214
Τ.Ε.Α. Κολώνδρου, έπαυσε νά κυκλοφορή κατόπιν έκδοθεί-
σης γενικής Διαταγής ήμιν, περί άπαγορεύσεως κυκλοφο-
ρίας βιβλίων, έφημερίδων κ.λ.π. εις τας Μονάδας άνευ
έκδόσεως ειδικής διαταγής.

Έν Αθήναις τή 21 Δεκεμβρίου 1964

Ό Υπουργός Έθν. Αμύνης

Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

36) Έπί έρωτήσεως των βουλευτών κ.κ. Α. Μπρι-
λάκη, Ν. Σκοπούλη και Β. Έφραιμίδη.

Εις άπάντησιν του υπ' αριθ. 12298/9574/22-9-64
σχετικού, δι' ού διεβιβάσθη ήμιν ή υπ' αριθ. 330 έρώτησις
των βουλευτών κ.κ. Α. Μπριλλάκη, Ν. Σκοπούλη, Β.

Έφραιμίδη έχομεν την τιμήν νά γνωρίσωμεν ήμιν ότι ουδε-
μία έκτόπισις πολιτών έγένητο εις τόν Νομόν Θεσσαλονίκης.

Έν Αθήναις τή 21 Δεκεμβρίου 1964

Ό Υπουργός Έθνικης Αμύνης

Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

37) Έπί έρωτήσεως των βουλευτών κ.κ. Δ. Παπα-
νικολάου, Μ. Καραγιώργη και Ε. Σακελ-
λάρη.

Εις άπάντησιν του υπ' αριθ. 16108/12860/26-11-64
υμετέρου, δι' ού διεβιβάσθη ήμιν ή υπ' αριθ. 764 έρώτησις
των βουλευτών κ.κ. Δ. Παπανικολάου, Μ. Καραγιώργη
και Ε. Σακελλάρη, έχομεν την τιμήν νά γνωρίσωμεν ήμιν
ότι, επί του αναφερομένου θέματος έρεύνης διά την ανεύρε-
σιν χρυσών ληρών εις χωρίον Πόρτι-Μουζακίου-Καρδίτσης
έχει ήδη επιληφθ ή αρμόδιος Εισαγγελεύς.

Έν Αθήναις τή 21 Δεκεμβρίου 1964

Ό Υπουργός Έθνικης Αμύνης

Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

38) Έπί έρωτήσεως των βουλευτών κ.κ. Α. Φρο-
ντιστοϋ και Κλ. Δαμιανού.

1. Εις άπάντησιν του υπ' αριθ. 16887/13499/5-12-64
υμετέρου, δι' ού διεβιβάσθη ήμιν ή υπ' αριθ. 897 έρώτησις
των βουλευτών κ.κ. Α. Φροντιστή και Κλ. Δαμιανού, έχομεν
την τιμήν νά γνωρίσωμεν ήμιν ότι διά καταρτισθέντος
σχεδίου Νόμου ρυθμίζονται ζητήματα προαγωγών των
Μον. Υπαζ/κών.

2. Τό εν λόγω σχέδιον Νόμου θέλει κατατεθ ή εις την
Βουλήν προσεχώς προς ψήφισιν.

Έν Αθήναις τή 21 Δεκεμβρίου 1964

Ό Υπουργός Έθνικης Αμύνης

Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

39) Έπί έρωτήσεως του βουλευτού κ. Α. Μπουρ-
νιά.

1. Εις άπάντησιν του υπ' αριθ. 16679/13299/30-12-64
υμετέρου, δι' ού διεβιβάσθη ήμιν ή υπ' αριθ. 868 έρώτησις
του βουλευτού κ. Α. Μπουρνιά, έχομεν την τιμήν νά γνω-
ρίσωμεν ήμιν τά κάτωθι :

α. Κατά τό άρθρον 1 του Ν.Δ. 4399/64 άπαλλάσσονται
των ποινικών συνεπειών της άνυποταξίας και της προσθέτου
υπηρεσίας οι εκ των καταστάσεων άνυποτάκτων έξωτερικού
μέχρι 31-10-64 στρεψύσιμοι άδιακρίτως κλάσεως, έφ'
όσον καταταχώσιν εις τας τάξεις του Στρατού έντός έτους
άπό της ισχύος του εν λόγω Ν.Δ. ήτοι μέχρι 10-11-65.

β. Βάσει του άρθρου 3 του αύτου Ν.Δ. προβλέπεται
όπως εξαγοράζουσι τας στρατιωτικές των υποχρεώσεις
οι εκ των άνωτέρω άνυποτάκτων έξωτερικού κλάσεων 1950-
1960 διαμένοντες μόνιμως εις υπερπόντια Κράτη, Κράτη
της Αφρικης και Ηνωμένον Βασίλειον.

γ. Εκ των άνωτέρω σαφώς έξάγεται ότι μεταξύ των
ως άνω άρθρων ουδεμία σχέση υφίσταται, καθ' όσον έκ-
στον τούτων άφορā και διαφορετικήν κατηγορίαν άνυπο-
τάκτων, διότι :

(1) Η υπό του άρθρου 3 παρεχομένη παντελής εκ της
στρατεύσεως άπαλλαγή διά καταβολής άντισηκώματος,
άφορā άνυποτάκτους δημιουργήσαντας μόνιμον πλέον κα-
τοικίαν εις τά αναφερόμενα Κράτη (κτήσις, ξένης ιθαγε-
νείας, δημιουργία οικογενείας κ.λ.π.) των όποιων καθί-
σταται προβληματική αν μη άδύνατος ή επάνοδος εν Έλ-
λάδι.

(2) Η τυχόν παροχή του αύτου ευεργετήματος και εις
τούς μη μόνιμως εγκατεστημένους εις τό εν λόγω Κράτη
άνυποτάκτους, άφ' ένός μόν θα άντέκειτο εις θεμελιώδεις
διατάξεις του Συντάγματος και άφ' έτέρου θα άπετέλει
επιβράβευσιν των εξ ιδιοτελών ύπολογισμών άποφευγόντων
την στράτευσιν.

Έν Αθήναις τή 21 Δεκεμβρίου 1964

Ό Υπουργός Έθνικης Αμύνης

Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

40) 'Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μ π ρ ι λ λ ά κ η, Β. Ἐ φ ρ α ι μ ῖ δ η, Ν. Σ κ ο π ο ὕ λ η.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11014]8545]26-8-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 195 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μ π ρ ι λ λ ά κ η, Β. Ἐ φ ρ α ι μ ῖ δ η, καὶ Ν. Σ κ ο π ο ὕ λ η, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ἐξ ἐνεργηθείσης ἐνόρκου προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως κατόπιν ὑποβολῆς σχετικῆς ἐγκλήσεως, οὐδεμία ἐκ τῶν ἀποδοθεισῶν κατηγοριῶν εἰς βάρος τοῦ ὁπλίτου Τ.Ε.Α. Γαστεράτου Γεωργίου ἀπεδείχθη.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης

Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

41) 'Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ν. Σ κ ο π ο ὕ λ η, Α. Μ π ρ ι λ λ ά κ η.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16477]13091]1-12-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 845 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ν. Σ κ ο π ο ὕ λ η καὶ Α. Μ π ρ ι λ λ ά κ η ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α) Ὑπὸ τοῦ 3161 Τ.Ε.Α. ΚΟΝΙΤΣΗΣ ἐστρατεῦθι νομίμως ἀριθμὸς τις δημοσίων Ὑπαλλήλων.

β) Οἱ ἀνωτέρω πλὴν τοῦ ὅτι εὐρίσκονται ἐγγεγραμμένοι ὡς ὁπλίται καὶ ἐχρεώθησαν τὸν προβλεπόμενον ὅπλισμόν οὐδόλως ἀπασχολήθησαν ἢ ἀπασχολοῦνται ὑπὸ τοῦ Τ.Ε.Α. κατὰ τρόπον παρακωλύοντα ἔστω καὶ εἰς τὸ ἐλάχιστον τὴν ὑπηρεσίαν των.

γ) Ἡ ἀπασχολήσις των προβλέπεται μόνον εἰς περίπτωσιν Ἐθνικῆς ἀνάγκης.

δ) Ἡ δραστηριότης τῶν Τ.Ε.Α. εὐρίσκεται ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν Διαταγῶν καὶ Κανονισμῶν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης

Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

42) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ.Δ.Β ρ α ν ο π ο ὕ λ ο υ.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15825]12652]20-11-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 711 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α) Ἡ Σ.Υ.Κ.Ε.Α. οὐδέποτε ἡσχολήθη μὲ τὴν σύνταξιν παραγωγικῶν χαρτῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων.

β) Κατὰ τὸ παρελθόν, κυρίως κατὰ τὰ ἔτη 1960, 1961, 1962 καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῇ προγράμματος, προέβη, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων, εἰς τὴν σύνταξιν μελετῶν τμημάτων ἐνίων ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, μετὰ τῶν ἀντιστοίχων κτηματολογίων.

γ) Ἡ σύνταξις τῶν ἀνωτέρω μελετῶν καὶ κτηματολογίων ἐγένετο 950]ο δι' ἀναθέσεως εἰς ἰδιώτας Μηχανικοὺς (Τοπογράφους ἢ Πολιτ. Μηχανικοὺς) προταθέντας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων, καταβληθείσης αὐτοῖς τῆς νομίμου ἀμοιβῆς καὶ μόνον ἐλάχισται μελέται μικρᾶς ἐκτάσεως καὶ ἐπειγούσης μορφῆς, ὡς τοπικαὶ τροποποιήσεις καὶ βελτιώσεις χαράξεως, ἐγένοντο ὑπὸ Στρατιωτικοῦ προσωπικοῦ.

δ) Ἡ κατασκευὴ ἢ ἐπισκευὴ ὁδῶν ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τοὺς λόγους δι' οὓς ἡ προηγουμένη Κυβέρνησις συνεκρότησε τὴν Συκέα καὶ τὰς Μ.Ο.Μ.Α.

Τὰ ὑπὸ τῆς ΣΥΚΕΑ συνήθως ἀναλαμβάνόμενα ἔργα ὁδοποιίας ἀφοροῦν περιοχὰς ἐνθα δυσχερῶς ἀνευρίσκονται ἐργολῆπται Δημ. Ἔργων διὰ νὰ ἀναλάβωσι τὰς ἐργασίας (λίαν ὀρεῖνὰ ἐδάφη κλπ.) καὶ δὴ μέ, ὑψηλὰς τιμὰς, ἢ δὲν ἀνευρίσκονται καθόλου ἐργολῆπται λόγῳ μονώσεώς των (μικραὶ νῆσοι Κυκλάδων κ.λ.π.)

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 2 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης

Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

43) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Α. Τ σ α λ δ ά ρ η.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16354]13009]28-11-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 817 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ.Α. Τσαλδάρη, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι τὸ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον κατήρτισεν ἤδη σχέδιον Νόμου, δι' οὗ προβλέπεται ἡ μονιμοποίησις τῶν ὑπηρετούντων ἐφέδρων ἐξ ἀνακατατάξεως Ὑπαζ]κῶν Ε.Β.Α..

2. Τὸ ἐν λόγῳ σχέδιον Νόμου θέλει κατατεθῇ συντόμως εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν.

3. Ἡ ἀπόλυσις τῶν ἀνωτέρω Ὑπαζ]κῶν ἀνεστάλη δι' ἡμετέρας ἀποφάσεως μέχρις ὁριστικῆς τακτοποιήσεώς των.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης

Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

44) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ι. Δ ι α μ α ν τ ο π ο ὕ λ ο υ.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15458]12292]16-11-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 658 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ.Ι. Διαμαντοπούλου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α) Οἱ ἀνακληθέντες ὡς Ἐφ. ἐκ Μον. Ἀξ]κοὶ κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον 1940-45, διὰ τὰς παρασχεθείσας ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσίας εὐηργετήθησαν ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 595]48 «Περὶ ρυθμίσεως προαγωγῶν Ἐφ. ἐκ Μον. ὑπηρετησάντων κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον 1940-45» δι' οὗ, ἀναλόγως τῶν ὑπ' αὐτῶν προσφερθεισῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῆς ἐν γένει στρατιωτικῆς των σταδιοδρομίας καὶ τῆς διαγωγῆς των κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κατοχῆς, ἐκρίθησαν ὑπὸ πενταμελοῦς Συμβουλίου ἐξ Ἀνωτάτων Ἀξ]κῶν, διοικησάντων εὐδοκίμως μεγάλας Μονάδας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιχειρήσεων 1940-44 καὶ κατετάγησαν εἰς τρεῖς πίνακας (Α'Β'Γ').

β) Οἱ ἐγγραφέντες εἰς τὸν Α' πίνακα ἐδικαιούντο προαγωγῆς κατὰ δύο βαθμοὺς, εἰς τὸν Β' κατὰ ἓνα καὶ εἰς τὸν Γ' οὐδένα, ὑπελογίνθη δὲ δι' ἅπαντας ὁ ἐκτὸς Στρατεύματος διανυθεὶς χρόνος, μέχρι καὶ τῆς 15-8-1945 ὡς χρόνος ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας.

γ) Ὁ ἀνωτέρω ἀναγνωρισθεὶς χρόνος ὑπηρεσίας, ἐλογίσθη ὡς πλασματικὸς βάσει τοῦ ἄρθρ. 36 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 1854]51 (Συντ. Κῶδιξ).

δ) Οἱ ἀπονεμηθέντες βαθμοὶ ἀνέτρεχον εἰς χρονολογίαν καθ' ἣν προήχθησαν νεώτεροί των, ὁ δὲ ἐπὶ πλέον χρόνος, μέχρι καὶ τῆς 15-8-1945, ὑπελογίζετο διανυθεὶς εἰς τὸν κατεχόμενον βαθμόν ὅποτε ἐλάμβανον τὴν σύνταξιν τοῦ ἐπομένου βαθμοῦ.

ε) Εἰς τὸ γεγονός αὐτὸ στηρίζεται ἡ ἐρώτησις τοῦ κ. βουλευτοῦ ὅστις αἰτεῖται λῆψιν Νομοθ. μέτρου καθ' ὃ, οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν ἀνωτέρου βαθμοῦ ἐκ τῆς ἀνωτέρου αἰτίας, νὰ λάβωσι καὶ τὸν βαθμόν τῆς συντάξεώς των

στ) Τοιοῦτον μέτρον θὰ ἀνέτρεπε τὴν βάσιν τοῦ Ν.Δ. 595]48, ὅπερ σαφῶς καθώρισε τὰ ὅρια τῶν ἀπονεμητέων ἢ μὴ βαθμῶν, ἀναλόγως τῶν προσφερθεισῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἰδιαίτερος τοῦ Γ' πίνακος οἵτινες, ἐκ τοῦ λόγου τούτου θὰ προήγοντο κατὰ βαθμόν, ἐνῶ τοιοῦτον τι ἀπεκλείσθη ρητῶς ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἔθετεν εἰς ἥσσονα μοῖραν Ἀξ]κοὺς τοῦ Β' ἢ Α' πίνακος οἵτινες θὰ ἐξισοῦντο μὲ τοὺς τοῦ Γ' πίνακος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1964

Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

45) 'Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μ π ρ ι λ λ ά κ η, Β. Ἐ φ ρ α ι μ ῖ δ η.

1. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10490]8147]13-8-64 ὑμετέρου δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 122 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μ π ρ ι λ λ ά κ η καὶ Β. Ἐ φ ρ α ι μ ῖ δ η ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α) Ἐπὶ τῶν συνθηκῶν θανάτου τοῦ στρατιώτου Παντερη Κ. ἐδόθη ὑμῖν ἀπάντησις διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ.153]9047]16-10-64 ἐγγράφου ἡμῶν, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 60 ἐρωτήσεως τῶν ἰδίων κ.κ. βουλευτῶν.

β) "Όσον άφορᾷ τὸν θάνατον τοῦ στρατιώτου Τροχοπούλου Παύλου, γνωρίζεται ὅτι οὗτος μεταβαίνειν εἰς ὑπηρεσίαν μὲ ἐπικεφαλῆς Ἀξ)κόν, ἐπῆδυσεν αἰφνιδίως ἐπὶ τῶν γλουτῶν τοῦ ἡμίονου του, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν αἰφνιδιασμὸν τοῦ ἡμίονου, τὴν ἀνατροπὴν του καὶ τὸν θανάσιμον τραυματισμὸν τούτου. Οὗτος μετεφέρθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Νιγρίτης (Πολιτικὸν καὶ οὐχὶ στρατιωτικόν) τὸ ὁποῖον καὶ ὀξυγόνον διαθέτει καὶ ἅπαντα τὰ μέσα διετέθησαν πρὸς διάθεσιν του, ὡς καὶ 4 Στρατιωτικοὶ Ἱατροὶ τῆς ἐκεῖ Μονάδος καὶ ἕτεροι 3 εἰδικοί Ἱατροὶ τοῦ 424 Στρατ. Νοσοκ) μείου (Θεσ)κης.

Παρὰ ταῦτα ἡ διάσωσίς του δὲν κατέστη δυνατή.

Οὗτος πράγματι ἀπελύετο μετὰ δίμηνον. Ἐκ τῆς γενομένης ἐξετάσεως ἐξηκριβώθη ὅτι οὗτος δὲν εἶχεν ὑποβάλει αἵτησιν ἀπαλλαγῆς ὡς καὶ ὅτι ὁ ἡμίονος ὅστις τὸν ἐτραυμάτισε δὲν εἶναι ἄγριος.

γ) Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τραυματισμοῦ ἑτέρου στρατιώτου ὁμοίως ὑπὸ ἡμίονου γνωρίζονται τὰ κάτωθι :

1. Τὴν 23-5-64 ὁ στρατιώτης Λάτρας Ἀθ. ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν ὁδήγησιν ἡμίονου πρὸς βοσκήν.

Ὡς ἐξηκριβώθη οὗτος ἀφίσας τὸν ἡμίονον ἐλεύθερον κατεκλίθη πλησίον τοῦ χώρου βοσκῆς πρὸς ἀνάπαυσιν. Ὁ ἡμίονος του διὰ τοῦ σιδηροῦ δεσμοῦ περιπλακεῖς εἰς τεμάχιον λαμαρίνης παρέσυρε ταύτην καὶ τρέχων διῆλθεν ἐγγὺς τοῦ εἰρημένου στρατιώτου, ὃν καὶ ἐτραυμάτισεν εἰς τὴν ὠτοκροταφικὴν χώραν.

2. Οὗτος διεκομίσθη, εἰς Νοσοκομεῖον πρὸς περίθαλψιν εὐρίσκεται δὲ ἐν πλήρει ὑγείᾳ καὶ οὐδεμίᾳ κώφωσις παρέμεινε εἰς τοῦτον.

δ) Ὑπὸ τοῦ 10ου Τ.Ο.Μ. ἐπεβλήθη ποινὴ 20ημέρου φυλακίσεως εἰς 12 ὀπλίτας διότι οὗτοι ἀπουσιάζοντες τοῦ ἐσπερινοῦ προσκλητηρίου καὶ ἀναζητηθέντες εὐρέθησαν διασκεδάζοντες εἰς καφενεῖον τοῦ χωρίου Θερμα-Νιγρίτης. Οὗτοι διαταχθέντες νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν Μονάδα οὐ μόνον δὲν ὑπήκουσαν ἀλλ' ἐτήρησαν ἀντιπειθαρχικὴν στάσιν.

Τὰ φρονήματα τοῦ ιδιοκτῆτος τοῦ καφενεῖου οὐδεμίαν ἥσκησαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν γεγονότων ἢ τοῦ ὕψους τῆς ποινῆς.

ε) Τὰ περὶ συσσιτίου ἀναφερόμενα δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν πραγματικότητα. Γενικῶς εἰς τὸν Στρατὸν λαμβάνονται συνεχῶς μέτρα βελτιώσεως τῆς σιτίσεως καὶ διαβιώσεως τῶν ὀπλιτῶν.

Ἡ μεταπολεμικὴ γενικῶς διατροφή τῶν ὀπλιτῶν εἶναι ἐν πολλοῖς ἀνωτέρα τῆς ιδιωτικῆς των τοιαύτης. Αἱ συνθῆκαι διαβιώσεως καὶ ψυχαγωγίας των, εἶναι ἐφάμιλλοι τῶν εὐρωπαϊκῶν Στρατῶν.

στ) Τέλος ὅσον ἀφορᾷ τὴν ζωὴν καὶ ἀκεραιότητα τῶν ὀπλιτῶν ὑφίστανται νόμοι κανονισμοὶ καὶ Δ)γαὶ αὐστηρῶς ἐφαρμοζόμενοι, οἱ δὲ παραβάται τούτων ἐλέγχονται αὐστηρότατα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

46) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Η. Ἡλιοῦ, Α. Μπριλλάκη, Β. Ἐφραιμίδη, Α. Κύρκου.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπ' ἀριθ. α) 14681[11751]4-11-64 β) 14677[11747]4-11-64 σχετικῶν, δι' ὧν διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 600 ἐρώτησις σύστασις ὑπ' ἀριθμ. 62, τῶν βουλευτῶν κ.κ. Η. Ἡλιοῦ, Α. Μπριλλάκη, Β. Ἐφραιμίδη καὶ Α. Κύρκου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἐπὶ τῶν ἐν αὐταῖς θιγομένων θεμάτων ὀπλιτῶν τοῦ 10ου Τ.Ο.Μ. ἐδόθη ὑμῖν ἀπάντησις διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 153[10261]21-12-64 ἐγγράφου ἡμῶν, οὗτινος ἀντίγραφον ἐπισυνάπτομεν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

Σχετ. α.14472[11538]31-10-64 Ὑμέτ. β.14451[11517]31-10-64

1. Εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπερθεῖν ὑμετέρων, δι' ὧν διεβιβάσθησαν ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀρ. 582 ἐρώτησις-Σύστασις ὑπ' ἀριθ. 60 τῶν βουλευτῶν κ.κ. Η. Ἡλιοῦ, Α. Μπριλλάκη, Β. Ἐφραιμίδη καὶ Α. Κύρκου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

α) Ὑπὸ τῆς Δ)νσεως τοῦ 10ου Τ.Ο.Μ. διετάχθησαν οἱ εἰς αὐτὸ ὑπηρετοῦντες στρατιῶται Βαρτσάκης Δ. καὶ Τασιοπούλου Παν. ὅπως ἀναλάβωσι καθήκοντα Ἀστυνομίας Μονάδος.

β) Ἡ ἀνάθεσις τοιούτων καθήκοντων εἰς ὀπλίτας προβλέπεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν κανονισμῶν καὶ Διαταγῶν, κυρία δὲ ἀποστολὴ τούτων εἶναι ἡ φρουρὰ τῆς εἰσόδου τῶν Μονάδων καὶ ὁ ἐλεγχὸς τῶν εἰς τὰ Στρατόπεδα εἰσερχομένων προσώπων καὶ ὀχημάτων.

γ) Οἱ προαναφερθέντες ὀπλίται ἠρνήθησαν κατηγορηματικῶς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ὑπηρεσίας, ὑποπείσαντες οὕτω εἰς τὸ ποινικὸν ἀδίκημα προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ Στρατ. Ποινικοῦ Κώδικος, ὅπερ διαλαμβάνει : «Στρατιωτικῶς, ὅστις προσταχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ του, ὅπως ἐκτελέσῃ οἰανδήποτε ὑπηρεσίαν ἀρνεῖται νὰ ὑπακούσῃ ἢ παραλείπει τὴν ἐκτέλεσιν Δ)γῆς τιμωρεῖται.....».

δ) Κατόπιν τούτου ὑπεβλήθη νομίμως μήνυσις κατ' αὐτῶν, ἀρξαμένης ἤδη τῆς διεξαγωγῆς προανακρίσεως.

ε) Τὰ λοιπὰ ἐν τῇ ἐρωτήσει ἀναφερόμενα δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν πραγματικότητα.

Ἀθῆναι τῇ 21 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης
Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

Β) Τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν.

1) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Κ. Δαμιανοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 18095[14470]19-12-64 ἐγγράφου σας καὶ εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1088 ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Κλ. Δαμιανοῦ, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν, ὅτι τὰ Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια Προσωπικοῦ ἁρμοδιότητος Γεν. Διευθύνσεων Ταχ)μείων, Ταχ. Ταμιευτηρίου καὶ Τηλεπικοινωνιῶν μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4352[64, συγκρότησιν των λειτουργοῦν κανονικῶς. Μόνον τὸν παρελθόντα μῆνα Νοέμβριον ἐ.ε. παρετηρήθη ποία τις καθυστέρησις εἰς τὰς συνεδριάσεις τούτων συνεπείᾳ τῆς ἀνάγκης συμπληρώσεως των δι' ἐνὸς εἰσέτι μέλους, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δημοσιευθέντος τὴν 12.11.64 Ν.Δ. 4441] 64.

Πάντως κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα καὶ παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου προεδρεύει ὁκτώ (8) ἐν συνόλῳ Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων προσωπικοῦ, ταῦτα λειτουργοῦν μὲ ἐντατικὸν ρυθμὸν, διὰ τὴν κατάρτισιν πινάκων προακτέων καὶ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν λοιπῶν διοικητικῶν θεμάτων τῆς ἁρμοδιότητός των.

Ἡδὴ ἔχει περατωθῇ ἡ σύνταξις τῶν πινάκων προακτέων τοῦ τρέχοντος ἔτους ὡς καὶ ἡ ἀνασύνταξις τοιούτων παρελθόντων ἐτῶν, οὔτινες εἶχον ἀκυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ταχ. Ταμιευτηρίων καὶ τῆς Γεν. Δ)νσεως Τηλ)γιῶν ἀπομένουν δὲ οἱ πίνακες δύο μόνον βαθμῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ταχ)μείων, οὔτινες θέλουσι καταρτισθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

2) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Στ. Κωτιάδη.

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 15628[18-11-64 ἐγγράφου σας, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡ ὑπ' ἀριθμ. 689 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Σ. Κωτιάδη περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ εἰς Κάλυμνον πρατηρίου ὑγρῶν καυσίμων τοῦ Νικ. Κουντούρη ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὰ ἑξῆς :

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 6-10-63 αἰτήσεως τοῦ Ν. Κουντούρη συνοδευομένης ὑπὸ πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενων δικαιολογητικῶν, ἐχορηγήθη εἰς αὐτὸν ἄδεια ἐγκαταστάσεως βενζιναντλίας πρὸ τοῦ εἰς Κάλυμνον πρατηρίου

του, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 593]19-3-64 ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Δωδεκανήσου.

Μετά τὴν ἐγκατάστασιν παρὰ τοῦ ἀνωτέρω τῆς ἀντλίας βενζίνης ὑπεβλήθη παρ' αὐτοῦ αἰτήσεις εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Συγκοινωνιῶν Δωδεκανήσου διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας λειτουργίας τῆς βενζιναντλίας καὶ ἐγκαταστάσεως ἀντλίας πετρελαίου πρὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω πρατηρίου.

Διὰ τὴν ἐκθεσιν αὐτοφίας τοῦ Προϊσταμένου τῆς ἀνωτέρω Ὑπηρεσίας ὑποστηρίζεται ὅτι, δὲν ἐτηρήθησαν ἅπαντες οἱ προβλεπόμενοι ὅροι.

Ἀκολουθῶς καὶ διὰ τὴν διαμόρφωσιν πληρεστέρας γνώμης διετάξαμεν τὴν μετάβασιν εἰς Κάλυμνον ἀνωτέρω ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου μας ὅστις διενήργησε διεξοδικὴν ἐξέτασιν τοῦ ὅλου θέματος καὶ μᾶς ἀνέφερεν ὅτι ἐτηρήθησαν ὑπὸ τοῦ Ν. Κουντούρη οἱ θεθέντες παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας ὅροι, καὶ ὅτι ὑφίστανται αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας λειτουργίας τῆς πρὸ τοῦ πρατηρίου τοῦ ἐγκατεστημένης βενζιναντλίας, δι' ἧς καὶ ἐγκρίναμεν τὴν χορήγησιν ἀδείας λειτουργίας ταύτης.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν χορήγησιν ἀδείας λειτουργίας τῆς πετρελαιαντλίας διὰ τὴν ὁποίαν εἶχον ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Συγκοινωνιῶν Δωδεκανήσου αἱ ἀπὸ 2-9-1964 καὶ 4-12-64 αἰτήσεις μετὰ παραβόλου πεντακοσίων (500) δραχμῶν, ἐδόθη ἐντολὴ ὅπως τηρηθῇ ἡ νόμιμος διαδικασία.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

3) Ἐπὶ ἐρωτήσεως βουλευτῶν κ.κ. Δ. Καρατζένη καὶ Κ. Παπαδημητρίου.

Ἐπὶ ὑπ' ἀριθ. 17201/9-12-64 ἐγγράφου σας, δι' οὗ μᾶς διεβιβάσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 944 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Δ. Καρατζένη καὶ Κ. Παπαδημητρίου περὶ τῆς συγκοινωνιακῆς ἐξυπηρέτησεως τῆς γραμμῆς Ἀρτης Κεντρικοῦ, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι ἡ ἀρμοδία ἐν προκειμένῳ Νομαρχία Ἀρτης μᾶς ἐγνώρισε τὰς ἀπόψεις τῆς διὰ ὑπ' ἀριθ. 31434/24-12-64 ἐγγράφου τῆς, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου σᾶς ἀποστέλλομεν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΡΤΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 31434

Π ρ ὶ ς

Τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν

Γεν. Δ/σιν Μεταφορῶν

Δ/σιν Δ'-Τμήμα Α'

«Ἐκτέλεσις ἐπιβατικῆς συγκοινωνίας δι' αὐτ/του Κοινότητος Κεντρικοῦ τοῦ Νομοῦ Ἀρτης.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. Δ. 199638/12-12-1964 ὑμετέρας διαταγῆς δι' ἧς διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 944 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Δ. Καρατζένη καὶ Κ. Παπαδημητρίου, ἀφορῶσα τὴν συγκοινωνιακὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐπιβατικοῦ κοινοῦ Ἀρτης Κεντρικοῦ, μέσῳ τοῦ συν/σμοῦ Φτέρης, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρωμεν ὑμῖν τ' ἀκόλουθα :

1. Ἡ Κοινότης Κεντρικοῦ ἀπέχει ἀπὸ τὴν Ἀρταν 44 χιλιόμετρα καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς συνοικισμοὺς α) Κεντρικὸν (Νησίαν Παλαιὰς Ἑλλάδος) μὲ κατοίκους 185, β) Βαθύκαμπον μὲ κατοίκους 194, γ) Κρουονέριον μὲ κατοίκους 111, δ) Λαγκάδια μὲ κατοίκους 101 καὶ ε) Φτέρης μὲ κατοίκους 121 ἥτοι σύνολον κατοίκων βάσει τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς 712. Ἐκ τῆς ἑδρας τῆς Κοινότητος οἱ ἄνω συνοικισμοὶ ἀπέχουσι κατὰ χιλιόμετρα βαθύκαμπος 2 περίπου, Κρουονέριον 2 περίπου, Λαγκάδια 2 περίπου καὶ Φτέρης 2 καίτοι δὲ ἡ ἐν λόγῳ Κοινότης εἰς τὴν ὁρεινὴν περιοχὴν Δυτικῶν Τζουμέρκων τοῦ Νομοῦ Ἀρτης. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ὑπὸ τοῦ αὐτοκινήτου, τῆς διαδρομῆς Ἀρ-

της-Κεντρικοῦ καὶ τὰνάπαλιν τὸ αὐτοκίνητον κινεῖται μέχρι Κάτω Καλεντίνης, ἐπὶ τμήματος τῇ Ἑθνικῇ ὁδῷ Ἀρτης Δροσοπηγῆς Τρικάλων καὶ ἀπὸ Κάτω Καλεντίνης καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ ἐπαρχιακῇ ὁδῷ. Τὸ αὐτοκίνητον κινούμενον ὡς ἀνωτέρω μὲ ἀφετηρίαν τὴν Ἀρταν ἐξυπηρετεῖ ἐκτὸς τῆς Κοινότητος Κεντρικοῦ καὶ τὰ ἐνδιάμεσα χωρία Κάτω Καλεντίνην συνοικισμὸν Μελάτες τῆς Κοινότητος Μαρκινιάδος, τὴν Κοινότητα Διστράτου, τὸν συνοικισμὸν Μακρυκάμπου τῆς Κοινότητος Λεπιανῶν καὶ τοὺς συνοικισμοὺς Ρωμανὸς καὶ Γουριανὰ τῆς Κοινότητος Γραικικοῦ. Ὁ Πληθυσμὸς εἰς κατοίκους τῶν ἀνωτέρω ἐξυπηρετουμένων κοινοτήτων καὶ συνοικισμῶν ἔχει ὡς ἑξῆς.

Κάτω Καλεντίνη 365, Μελάτες 376, Δίστρατον 574, Μακρυκάμπος 221, Ρωμανὸς 236 καὶ Γουριανὰ 205. Σημειωτέον ὅτι ἡ Κάτω Καλεντίνη καὶ αἱ Μελάτες ἐξυπηρετοῦνται συγκοινωνιακῶς καὶ ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα τὰ ἐκτελοῦντα τὴν συγκοινωνίαν Ἀρτης-Δροσοπηγῆς καὶ τῶν πέριξ.

2. Εἰς τὴν ἀνωτέρω γραμμὴν Ἀρτης Κεντρικοῦ, κυκλοφοροῦν σήμερον ἐν συνόλῳ τέσσαρα αὐτοκίνητα, ἀπασχολούμενα μὲ τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν. Ταῦτα εἶναι α) ὑπ' ἀριθ. 52045 τύπον STAF CAR ιδιοκτησίας Ἐπαμεινώνδα Παπακρήστου, τυχόντος ἀδείας δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ Ν.Δ. 3334/55 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 191629/55 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων. β) τὸ ὑπ' ἀριθ. 51077 ἰδίου ὡς ἄνω τύπου ιδιοκτησίας Κων/νου Ἀναγνωστάκη, τυχόντος ἀδείας δυνάμει τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω διατάξεων, γ) τὸ ὑπ' ἀριθ. 1139 ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον Δημοσίας Χρήσεως, μὲ ἑδραν τὴν Κοινότητα Κεντρικοῦ ιδιοκτησίας Κων/νου Ἀναγνωστάκη καὶ ὅπερ ἔτυχεν ἀδείας ἐκτελέσεως συγκοινωνίας διὰ παραλαβῆς ἐπιβατῶν ἐπὶ κομίστρῳ ἐπὶ τῆς γραμμῆς Ἀρτης-Κεντρικοῦ δυνάμει τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω διατάξεων καὶ δ) τὸ ὑπ' ἀριθ. 14554, ιδιοκτησίας Γεωργίου Σιαφάρικα, φορτηγὸν κατὰ τὸ πλαίσιον μὲ ἀμάξιμα λεωφορείου ἀκαθαρσίτου τύπου καὶ ὅπερ ἔτυχεν ἀδείας ἐκτελέσεως συγκοινωνίας ἐπὶ τῆς γραμμῆς Ἀρτης Κεντρικοῦ-Μακρυκάμπου δυνάμει τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω διατάξεων.

3) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω αὐτοκινήτων τὸ ὑπ' ἀριθ. 52045 ἐκτελεῖ τὴν συγκοινωνίαν μὲ ἀφετηρίαν τὴν Ἀρταν καὶ τέρμα τὸ Δίστρατον. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 51077 ἐκτελεῖ τὴν συγκοινωνίαν μὲ ἀφετηρίαν τὴν Ἀρταν καὶ τέρμα τὸ Κρουονέριον. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 51139 ἐκτελεῖ συγκοινωνίαν μὲ ἀφετηρίαν τὴν Ἀρταν καὶ τέρμα τὸν Μακρυκάμπον καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 14554 ἐκτελεῖ συγκοινωνίαν μὲ ἀφετηρίαν τὴν Ἀρταν καὶ τέρμα τὸ Κρουονέριον. Γίνεται μνεία ὅτι ἡ λέξις ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς διανυκτερεύσεως.

4) Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἀδείας εἰς τὸν Γεώργιον Σιαφάρικαν, συνεπεῖα ὑφισταμένων σχετικῶν αἰτημάτων συνήλθε τὴν 14-11-63. Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον αὐτοκινήτων καὶ ὁμοφώνως ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ τῆς τοποθετήσεως αὐτοκινήτου πρὸς ἐκτέλεσιν συγκοινωνίας ἐπὶ τῆς ἀγρόνου γραμμῆς Ἀρτης-Κεντρικοῦ-Μακρυκάμπου, ἐκτιμῆσαν δεόντως τὰς ὑφισταμένας ἀνάγκας καὶ συνθήκας. Κατόπιν τούτου ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 27036/30-11-64 πρόσκλησις ἡμῶν. πρὸς ὑποβολὴν δικαιολογητικῶν ὑπὸ τῶν ἐπιθυμούντων ν' ἀναλάβωσι τὴν ἐκτέλεσιν συγκοινωνίας, ἐπὶ τῆς περὶ ἧς πρόκειται γραμμῆς, ἥτις πρόσκλησις ἐδημοσιεύθη συνταχθέντος ἀπδεικτοῦ δημοσιεύσεως τὴν 3-12-1963.

Μετά τοῦτο ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 28970/21-12-63 ἡμετέρα ἀπόφασις περὶ χορηγήσεως ἀδείας ἐκτελέσεως τῆς ἄνω συγκοινωνίας εἰς τὸν Γεώργιον Σιαφάρικαν, ὅστις εἶχεν ὑποβάλει μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν, εἰς τὴν Νομαρχίαν, τὴν ἀπὸ 16-12-1963 αἴτησίν του, καὶ διὰ τὴν κρινομένην περίπτωσιν δὲν εἶχεν ὑποβληθῇ ἄλλη αἴτησις ἐνδιαφερομένου, ἵνα παραστῇ ἀνάγκη, κατὰ τὸν Νόμον, τῆς ἐκ νέου συγκλήσεως καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ ἄνω Τοπικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ κατὰ τὰ γνωστὰ καὶ ὑμῖν μετέχει μετὰ ψήφου καὶ ὁ οἰκεῖος Νομομηχανικὸς καὶ ὅστις ὡς καθίσταται δῆλον κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς προλεχθείσης ὑπ' ἀριθ. 11/14-11-63 γνωματεύσεως τοῦ ἄνω

Συμβουλίου, δὲν διευτύπωσεν ἀντίρρησην τινα, ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητος του καὶ τῆς ἀποστολῆς του ὡς μέλους εἰς τὸ ἄνω Συμβούλιον διὰ τὴν μὴ τοποθέτησιν αὐτοκινήτου ἐπὶ τῆς ὡς εἴρηται γραμμῆς.

Κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ./148168/14-7-64 διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, ἡ χορήγησις τῆς ἀδείας κυκλοφορίας αὐτοκινήτων γίνεται ἐφ' ὅσον ἡ ὁδὸς εἶναι ἀπὸ ἀπόψεως ὁδοστρώματος καὶ κλίσεων κατάλληλος διὰ τὴν ἀσφαλῆ κυκλοφορίαν αὐτοκινήτου. Τὴν συνδρομὴν δὲ τῆς προϋποθέσεως ταύτης, τὴν βεβαιῶν ὁ ἀρμόδιος Δ/ντὴς Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν γεγονὸς ὅπερ καὶ ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἀνωτέρω συνεδρίασιν τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐκδοσιν τῆς ἀδείας εἰς τὸν Γ. Σιαφαρίκαν, ὅστις ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὰ προβλεπόμενα προσέκομισε τὸ αὐτοκίνητόν του εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐλέγχου Συγκοινωνιῶν Ἡπείρου διὰ τὰ παραitéρω.

Κατ' ἀκολουθίαν πάντων τούτων, τὰ ἀφορῶντα τὸ πρῶτον σκέλος τῆς προκειμένης ἐρωτήσεως, ἐλέγχονται νόμῳ καὶ οὐσίᾳ ἀβάσιμα, καθ' ὅσον καὶ αἱ ὑφιστάμεναι ἀνάγκαι συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς χορηγήσεως τῆς ἀδείας ἐκτελέσεως συγκοινωνίας κατὰ τὰνωτέρω καὶ ὁ Δ/ντὴς Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐγνωμοδότησε κατὰ τὰ προβλεπόμενα διὰ τὴν καταλληλότητα τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ.

5) Ὡς δεικνύται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁ Κ. Ἀναγνωστάκης ἔχει εἰς τὴν κατοχὴν του τὰ ὑπ' ἀριθ. 51077 καὶ 51139 δυὸ αὐτοκίνητα τύπου STAF CAR ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ὑπ' ἀριθ. 51139 εἶναι ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον Δ.Χ. διεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1795/51 μὲ ἔδραν τὴν Κοινότητα Κεντρικοῦ, τὸ δὲ ἕτερον ὑπ' ἀριθ. 51077 εἶναι συγκοινωνιακὸν αὐτοκίνητον, εἰς ὃ ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις συγκοινωνίας δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν.Δ. 3334/55.

Ὁ ἀνωτέρω Κ. Ἀναγνωστάκης, διὰ τῆς ἀπὸ 16-9-64 αἰτήσεώς του, λαβούσης ἀριθ. Πρωτοκόλλου Νομαρχίας 22633/21-9-64 ἠτήσατο ἀδείαν, ἵνα ἀντικαταστήσῃ τὸ ἤδη κυκλοφοροῦν αὐτοκίνητόν του, μὲ τοιοῦτον ἐκ τῶν ἀποσυρομένων τῆς κυκλοφορίας παρὰ τοῦ ΚΤΕΛ καὶ ἐπὶ τῆς ἄνω αἰτήσεως ἐγνωρίσαμεν αὐτῷ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 25274/6-11-64 ἐγγράφου μας, ὅτι δὲν ὑφίστανται αἱ ἀπαιτούμεναι προϋποθέσεις διὰ τὴν χορήγησιν τῆς αἰτουμένης ἀδείας, πρὸς τοποθέτησιν λεωφορείου αὐτοκινήτου τύπου T1 ἢ T2 διὰ τὴν ἐν λόγῳ ὁδὸν Ἀρτὴς Διστράτου-Κεντρικοῦ, καθ' ὅσον κατὰ τὰ προκύπτοντα ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κρίσιν θέματος ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4912/15-10-1964 γνωμάτευσιν τῆς Δ/σεως Τελωνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ Ἀρτὴς δὲν συντρέχουσιν αἱ προαναφερθεῖσαι προϋποθέσεις.

6) Ἐπομένως καὶ ὡς πρὸς τὸ δεῦτερον σκέλος τῆς ἐν λόγῳ ἐρωτήσεως οἱ προβαλλόμενοι ἰσχυρισμοὶ τυγχάνουσιν ἀβάσιμοι, καθ' ὅσον διὰ τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν πρὸς τὸν Κων/νον Ἀναγνωστάκην, ἐλάβομεν ὑπ' ἔψιν τὴν ἀνωτέρω γνωμάτευσιν τοῦ Δ/ντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν (Νομομηχανικοῦ καὶ δὲν ἐφηρμόσθη ἡ τηρηθεῖσα κατὰ τὰ ἄνω διαδικασία ὡς πρὸς τὸν Σιαφαρίκαν, λόγῳ τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς τῶν αἰτημάτων Γ. Σιαφαρίκα καὶ Κ. Ἀναγνωστάκη.

Καὶ τοῦτο διότι ὁ μὲν Γ. Σιαφαρίκας ἠτήσατο τὸ πρῶτον τὴν χορήγησιν αὐτῷ ἀδείας ἐκτελέσεως συγκοινωνίας, ὁ δὲ Κ. Ἀναγνωστάκης τὴν ἀντικατάστασιν κατὰ τὰ ἄνω αὐτοκινήτου του, διὰ λεωφορείου T1 ἢ T2 θέσεων, 24, ὅποτε κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δὲν προβλέπεται ἡ γνωμοδότησις τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων, ἀλλὰ γνωμάτευσιν τοῦ Δ/ντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Νομάρχης
ΧΡ. ΔΕΠΑΣ

4) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Τ. Μιχαηλίδη.
Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18075/19-12-64 ἐγγράφου σας, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1068 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Τ. Μιχαηλίδη περὶ συμμετοχῆς ἀντιπροσώπου τοῦ μεταφορικοῦ Συνεταιρισμοῦ Μισθωτῶν Αὐτοκινήτιστῶν Ἐάνθης

εἰς τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Αὐτοκινήτων Νομοῦ Ἐάνθης ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν, ὅτι οἱ μετέχοντες νῦν εἰς τὰ Τοπικὰ Συμβούλια Αὐτοκινήτων, ὡς ἐκ θέσεώς των εἶναι ἐνήμεροι τῶν συγκοινωνιακῶν θεμάτων τῆς περιοχῆς των καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συμμετοχὴ εἰς ταῦτα καὶ ἐκπροσώπων τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων.

Παρὰ ταῦτα, ὅσας οὖν συζητοῦνται θέματα τὰ ὁποῖα ἀφορῶν τὴν τάξιν τῶν ἐνδιαφερομένων, δύναται κατόπιν αἰτήσεως, νὰ παρίσταται ἐκπρόσωπός των εἰς τὰ ὡς ἄνω Συμβούλια.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργός
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

5) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου.

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17184/9-12-64 ἐγγράφου σας, δι' οὗ διεβιβάσθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημ. Ἔργων ἡ ὑπ' ἀριθ. 927 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν κ. Δημ. Βρανοπούλου, περὶ μὴ ἰδρύσεως νέων πρατηρίων ὑγρῶν καυσίμων εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς κλπ. ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὰ ἑξῆς :

1. Διὰ τὴν ἀποσυμφόρησιν τῶν κεντρικῶν ἀρτηριῶν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἐκ τῶν δυσχεραίνοντων τὴν κυκλοφορίαν πρατηρίων διαθέσεως ὑγρῶν καυσίμων ἔχει συσταθῇ, δι' ἀποφάσεώς μας, εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἔχει λάβει ἐντολὴν νὰ ὑποβάλῃ τὸ πόρισμά της μέχρι τῆς 31-3-1965.

2. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν δὲν ἀντιμετωπίζει τὴν ἵδρυσιν νέων πρατηρίων διαθέσεως ὑγρῶν καυσίμων εἰς τὴν ἀστικὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς (περιφέρεια κύκλου ἀκτίνος 20 χιλιομέτρων μὲ κέντρον τὴν πλατεῖαν Ὀμονοίας Ἀθηνῶν).

3. Ὁ καθορισμὸς τῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν πετρελαιοειδῶν δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου μας.

4. Δὲν περιήλθεν εἰς γνώσιν μας περίπτωσις πωλήσεως πετρελαιοειδῶν ὑπὸ μὴ νομίμως λειτουργούντων πρατηρίων ὑγρῶν καυσίμων (πειρατικῶν).

5. Ἡ ἵδρυσιν πρατηρίων εἰς ὑπεραστικὰς ὁδούς, ἐκτὸς τῶν πόλεων, εἶναι ἐλευθέρη κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ 3990/59 Ν. Δ]τος.

6. Ἡ πώλησις ὑγρῶν καυσίμων καὶ πετρελαιοειδῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς Ἑταιρίας διαθέσεως τοιούτων εἰδῶν ὑπὸ τῶν νομίμως λειτουργούντων πρατηρίων διαθέσεως ὑγρῶν καυσίμων ἐξ οὐδεμιᾶς διατάξεως νόμου ἐμποδίζεται, οὐδὲ εἶναι δυνατόν νὰ ἔχωμεν ἐν προκειμένῳ ἀνάμειξιν καθ' ὅσον αὕτη ἀφορᾷ τὰς σχέσεις πρατηριοῦχων καὶ Ἑταιριῶν ἢ τὰς μεταξὺ Ἑταιριῶν τοιαύτας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργός
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

6) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ι. Τσιριμώκου, Σ. Πολυζωγόπουλου,

Ἐπὶ ὑπ' ἀριθ. 18205/22-12-64 ἐγγράφου σας, δι' οὗ μᾶς διεβιβάσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1107 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ι. Τσιριμώκου καὶ Σ. Πολυζωγόπουλου, περὶ παρατάσεως τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου τῶν δικαιολογητικῶν τῶν ὑποβαλόντων αἰτήσεις διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας κυκλοφορίας ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου Δ.Χ. εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Πρωτευούσης ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Δ. 174520/25-9-64 κανονιστικῆς ἀποφάσεώς μας συσταθεῖσα ὡς ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ, κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑποβληθέντων δικαιολογητικῶν διεπίστωσεν ὅτι, εἰς πλεῖστα ἐξ αὐτῶν, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰς ἐνὸρκους βεβαιώσεις, ὑφίσταντο πολλαὶ παραλείψεις, αἰτίνας προφανῶς δὲν ὠφείλοντο εἰς ὑπατιότητα τῶν ἐνδιαφερομένων, πλὴν ὅμως καθίστων τὰς αἰτήσεις τῶν ἀπορριπτέας.

Κατόπιν τῆς διαπιστώσεως ταύτης ἀπεδέχθημεν πρότασιν τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς, ὅπως ἀνακοινωθῇ εἰς τοὺς ὑποβαλόντας αἰτήσεις διὰ τὴν παροχὴν ἐγκρίσεως θέσεως εἰς κυκλοφορίαν ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου, δημοσίας χρήσεως διὰ τὴν περιοχὴν τῆς Πρωτευούσης, ὅτι δὲν πρόκειται

νά ληφθῶν ὑπ' ὅσων δικαιολογητικὰ ἐκπροθέσμως ὑποβαλόμενα, ἤτοι μετὰ τὴν 31-10-64, ἐκτὸς διευκρινιστικῶν ἢ συμπληρωματικῶν δικαιολογητικῶν τῶν ἐμπροθέσμως ὑποβληθέντων τοιούτων καὶ μέχρι τῆς ὁρισθείσης ἡμερομηνίας περατώσεως τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς (18-12-64).

Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη τῆς Ἐπιτροπῆς ἔλαβεν εὐρεῖαν δημοσιότητα, τοιχοκολληθεῖσα ἐξώθεν τοῦ καταστήματος τοῦ Ὑπουργείου μας καὶ τοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν καὶ ἀναγγελλθεῖσα διὰ τοῦ ἡμερησίου Ἀθηναϊκοῦ Τύπου καὶ τοῦ ραδιοφώνου.

Πίναξ ἀπορριφθέντων δὲν συνετάγη, οὐδὲ ἐδημοσιεύθη μέχρι τοῦδε.

Ἀκριβὲς εἶναι ὅτι ἀνεκοινώθη μόνον κατάλογος τῶν ὑποβαλόντων ἀσαφῆ δικαιολογητικά, διὰ τὰς ὁποίας οὗτοι νὰ προσκομίσουν συμπληρωματικά ἢ διευκρινιστικά αὐτῶν, ὅπου καὶ ἐγένετο, δοθείσης οὕτω τῆς εὐκαιρίας εἰς πολλοὺς ἐνδιαφερομένους, ἀσκοῦντας ἐπὶ μακρὸν τὸ ἐπάγγελμά τοῦ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτων, νὰ ἀποφύγουν δυσμενῆ κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ νὰ περιληφθοῦν εἰς τοὺς πίνακας τῶν δικαιούχων.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγκρίνωμεν περαιτέρω παράτασιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας διὰ τὴν ὑποβολὴν νέων δικαιολογητικῶν καὶ μάλιστα μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ἔργου τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς, οὐδὲ τροποποίησιν τῆς ἐν ἀρχῇ μνημονευομένης ἀποφάσεώς μας, ὡς πρὸς τὰ τεθέντα κριτήρια διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἐξακοσίων (600) νέων ἀδειῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων τῆς περιοχῆς Πρωτευούσης, διότι τοῦτο θὰ ἀνέτρεπεν ἄρδην καὶ θὰ ἡρχίστουε τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθὲν ἔργον τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς, θὰ προσκάλει δὲ τὰς εὐλόγους διαμαρτυρίας τῶν νομοταγῶν πολιτῶν, οἵτινες ἔσπευσαν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

7) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Εὐάγ. Σαββοπούλου

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἐν θέματι ἐρώτησιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Εὐάγ. Σαββοπούλου, ἥτις διεβιβάσθη ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17915/14289/17-12-64 ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῆς μονιμοποιήσεως ἐκτάκτων ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων μέσου οἰκονομικοῦ προσωπικοῦ καὶ προσωπικοῦ δακτυλογράφων ὅτι μελετᾶται ἡ κατὰ τρόπον δίκαιον καὶ ἐντὸς τοῦ συμφέροντος τοῦ Ο.Τ.Ε. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων μονιμοποιήσεως τοῦ προσωπικοῦ τούτου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

8) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Δ. Δαβάκη.

Ἐπὶ ὑπ' ἀριθ. 17753/15-12-64 ἐγγράφου σας δι' οὗ μᾶς διεβιβάσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1024 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Δημ. Δαβάκη περὶ τῆς συγκοινωνιακῆς ἐξυπηρέτησεως τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς Οἰτύλου — Ἀρεοπόλεως ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 102990/13-1-65 ἐγγράφου μας πρὸς τὴν Νομαρχίαν Λακωνίας συνεστήσαμεν τὴν ὑπαγωγὴν τῆς γραμμῆς Ἀρεοπόλεως — Οἰτύλου εἰς τὴν ὑπεραστικὴν λεωφορειακὴν γραμμὴν Σπάρτης — Γυθείου — Ἀρεοπόλεως — Πύργου Δυροῦ, ὡς διακλάδωσιν ταύτης καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς διὰ λεωφορείων τύπου T1 ἢ T2 τοῦ 5ου Κ.Τ.Ε.Α. Νομοῦ Λακωνίας ἢ διὰ λεωφορείων τοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἰδιοκτητῶν λεωφορείων τοῦ ἐν λόγῳ Κ.Τ.Ε.Α. συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 παραγρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 4354/64 δοθέντος ὅτι ἡ γραμμὴ Ἀρεοπόλεως — Οἰτύλου εὐρίσκειται εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Νομοῦ Λακωνίας.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

9) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Κωνσταντινίδη

Ἐπὶ ὑπ' ἀριθ. 18366/29-12-64 ἐγγράφου σας, δι' οὗ μᾶς διεβιβάσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1117 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Κωνσταντινίδη περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναμενόμενων νὰ ἀφίχθωσιν εἰς Ἑλλάδα Ἑλλήνων μεταναστῶν ἐργαζομένων εἰς Δ. Γερμανίαν, Βέλγιον, Ἑλβετίαν, κλπ. ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὰ ἑξῆς :

α) Διὰ τὴν κάθοδον ἐκ Γερμανίας εἰς Ἑλλάδα πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) περίπου Ἑλλήνων ἐργατῶν κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐσρτῶν ἐπιογραμμάτισθη ἡ κυκλοφορία ἀπὸ 12 ἕως 27-12-64 τριάκοντα ἑξ (36) εἰδικῶν ἀμαξοστοιχιῶν, τῶν ὁποίων ἐξετελέσθησαν ἤδη τὰ δρομολόγια.

β) Διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐν λόγῳ ἐργατῶν εἰς Γερμανίαν ἐπιογραμμάτισθη ὁμοίως ἡ κυκλοφορία ἀπὸ 8 ἕως 18-1-65 ἑξ (6) εἰδικῶν ἀμαξοστοιχιῶν.

γ) Ἐπίσης διὰ τὴν ὡς ἄνω περίοδον καὶ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν προεβλέφθη ἡ ἐνίσχυσις τῶν τακτικῶν διεθνῶν ἀμαξοστοιχιῶν διὰ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ προσθέτων ὀχημάτων.

δ) Ἐξ ἄλλου τὰ Ὑπουργεῖα Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως διέταξαν τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Τελωνειακῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν Εἰδομένης, διὰ τὴν ταχεῖαν προώθησιν τῶν ὡς ἄνω ἀμαξοστοιχιῶν ἐκ τοῦ συνοριακοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Εἰδομένης.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

10) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανόπουλου.

Ἐπὶ ὑπ' ἀριθ. 551[283]14-1-65 ἐγγράφου σας, δι' οὗ μᾶς διεβιβάσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1191 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν κ. Δημ. Βρανόπουλου περὶ ἰδρύσεως νέας λεωφορειακῆς γραμμῆς Παγκρατίου καὶ μεταφορᾶς τοῦ τέρματος τῆς ὑφισταμένης γραμμῆς εἰς τὴν πλατεῖαν προφῆτου Ἡλίου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν, ὅτι ἀνεξαρτήτως τῶν ὑφισταμένων συμβατικῶν περιορισμῶν διὰ τὴν ἰδρύσιν νέας λεωφορειακῆς γραμμῆς Παγκρατίου ἢ τὴν τροποποίησιν τῆς διαδρομῆς τῆς ὑφισταμένης γραμμῆς τρόλλεϋ καὶ λεωφορείων, (ἄρθρον 6, παράγρ. 1 καὶ 2, τῆς ἀπὸ 27-8-57 συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Η.Ε.Μ. τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 3954[59] δὲν εἶναι συγκοινωνιακῶς ὁρθὴ ἡ δημιουργία προεκτάσεων ἢ διακλαδώσεων μιᾶς γραμμῆς καὶ μάλιστα συμβατικῆς πρὸς βελτίωσιν τῆς συγκοινωνιακῆς ἐξυπηρέτησεως ἄλλης περιοχῆς, ἄνευ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λεωφορείων τῆς κυρίας γραμμῆς.

Ἐν προκειμένῳ ἡ αὐξήσις τῆς δυνάμεως τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ κυκλοφορία ἐπὶ τῆς γραμμῆς Πλατ. Κολιάτσου-Παγκρατίου παραλλήλως πρὸς τὰ ὀχήματα τῆς Η.Ε.Μ. εἶναι ἀνέφικτος ἄνευ συνδρομῆς τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἁρθροῦ 8 τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω συμβάσεως.

Παρὰ ταῦτα, κατόπιν ἐντολῆς μας, τὸ ὅλον θέμα τῆς συγκοινωνιακῆς ἐξυπηρέτησεως τῶν περιοχῶν Προφῆτου Ἡλίου, Πλατ. Βαρνάβα κ.λ.π. μελετᾶται ἐκ νέου παρὰ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου μας πρὸς ἐξεύρεσιν, εἰ δυνατόν παραδεκτῆς λύσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

11) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀχ. Γερόκωστοπούλου.

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 556[288]14-1-65 ἐγγράφου σας, δι' οὗ μᾶς διεβιβάσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1196 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ Α. Γεροκωστοπούλου, περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας ἀριθμοῦ τινος Σιδηροδρομικῶν Σταθμῶν καὶ στάσεων μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Πατρῶν τὸ Μιντιλόγλι καὶ τὰ Βραχνέικα ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι οὔτε ἀπόφασις ἐλήφθη, οὔτε πρόθεσις ὑφίσταται διὰ τὴν μὴ λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω στάσεων.

Ἡ προσωρινὴ ἀναστολὴ τῆς λειτουργίας τῶν στάσεων τούτων ὑπῆρξεν ἀπότοκος ἀδερτίου ἀνάγκης, συνεπεία τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δώρου εἰς τὸν κλάδον τῶν σταθμαρχῶν.

Ἐντονος πάντως καταβάλλεται προσπάθεια, ὅπως διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῆς δυνάμεως τοῦ κλάδου τῶν σταθμαρχῶν ἐπαναληφθῇ, τὸ ταχύτερον ἡ λειτουργία τῶν ἀνωτέρω στάσεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

12) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Π. Δ ο υ κ α Β. Ἐ φ ρ α ι μ ῖ δ η.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 913 ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Π. Δ ο υ κ α Β. Ἐ φ ρ α ι μ ῖ δ η ἀφορώσης τὴν διανοκτέρευσιν τοῦ Τηλεπικ. Κέντρου (ΟΤΕ) Θάσου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὰ κάτωθι :

1. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 838 [15] 9] 1964 ἀναφορὰ τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου περὶ ἧς ἡ ἄνω ἐρώτησις ἔχει κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Λυμπερή καὶ ἔχει διαβιβασθῇ ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 12833 [3277] 1] 10] 1964 ἐγγράφου ὑμῶν.

2. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἀναφορᾶς ἀπηντήσαμεν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 160968 [5] 12] 1964 ἐγγράφου τοῦ ὁποίου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀποστείλωμεν ἀντίγραφον συνημμένως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΙΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Ἀριθμ. Πρωτ. 160968

Ὑμέτ. ἐγγρ. 12833 [3277] 1-10-64

«Τηλεφων. ἐπικοινωνία Θάσου».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Κατόπιν τῆς κατατεθείσης εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Λυμπερή καὶ διαβιβασθείσης ἡμῖν ὑπ' ἀριθμ. 838-1-10-64 ἀναφορᾶς τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ κάτωθι :

1. Τὸ αἶτημα τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου «περὶ διανοκτερέσεως τοῦ Τηλεπικοινωνιακοῦ Κέντρου ΟΤΕ, πρὸς ἐξασφάλισιν συνεχοῦς Τηλεφωνικῆς συνδέσεως μετὰ τῆς Καβάλας, εἶναι δίκαιον ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ικανοποιηθῇ ἀμέσως ἐξ ὀγκοκλήρου διὰ παρατάσεως τῶν ὥρων λειτουργίας τοῦ Τηλεπικ. Κέντρου τοῦ ΟΤΕ.

2. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξασφαλίζεται συνεχὴς σύνδεσις τῆς Θάσου μετὰ τῆς Καβάλας, διότι μετὰ τὸν ἀποκλεισμόν τοῦ Γραφείου, τὰ τηλεφωνικὰ κυκλώματα διατίθενται εἰς τὰς λιμενικὰς καὶ Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς, μέσῳ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ἐπείγουσαι ἀνάγκαι ἐπικοινωνίας τῶν κατοίκων μετὰ τῆς Καβάλας κατὰ τὰς νυκτερικὰς ὥρας.

3. Πρὸς ὀλοκλήρωσιν τοῦ μέτρου καὶ διὰ νὰ παρασχεθῇ δυνατότης ἐπικοινωνίας καὶ τῶν χωρίων μετὰ τῶν πληρυσιστέρων Τηλεπικοινωνιακῶν Κέντρων καὶ τῶν πόλεων, εἰς περιπτώσεις ἐκτάκτου ἀνάγκης μελετᾶται καὶ πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως ἐφαρμοζόμενον σταδιακῶς, εὐρύτερον πρόγραμμα εἰκοσιτετραώρου λειτουργίας ὅλων τῶν Τηλεπικοινωνιακῶν Γραφείων τῆς Χώρας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

13) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Π α π α λ ο υ κ α ἁ.

Κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 552 [14-1-65] ὑμετέρου ἐγγράφου ἐπὶ τῆς κατατεθείσης ὑμῖν ἀπὸ 11-1-65 ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Παπαλουκᾶ ἀφορώσης τὴν εὐπρεπῆ ἐμφάνισιν, τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν καὶ τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ταχ. διανομέων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ ἑξῆς :

1. Κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ν.Δ. 4119 [1960] οἱ διανομεῖς τῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας δικαιούνται μιᾶς χειμερινῆς

καὶ μιᾶς θερινῆς στολῆς ἀνὰ διετίαν ἐνὸς ἀδιαβρόχου ἀνὰ τριετίαν μιᾶς βραχείας χλαίνης ἀνὰ πενταετίαν καὶ πρὸς τούτοις οἱ ἐξ αὐτῶν ἀγροτικοί, ἐνὸς ζεύγους ἀρβυλῶν καθ' ἕκαστον ἔτος.

Ἡ ἀξία ἀπάντων τούτων βαρύνει τὸ Δημόσιον πλὴν τοῦ 1] 4 τῆς ἀξίας τοῦ ὑφάσματος τῶν στολῶν καὶ τῶν ραπτικῶν τῶν στολῶν ἅτινα βαρύνουν τοὺς διανομεῖς.

Τὰ ἀνωτέρω εἶδη παρέχονται ἀνελλιπῶς εἰς τοὺς δικαιοῦχους.

2. Ἡ Βελτίωσις τῶν ἀποδοχῶν τῶν διανομέων ὑπάγεται εἰς τὸ γενικὸν θέμα τῆς μελετωμένης βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἐν τούτοις διὰ κα-
ταρτισθέντος καὶ προωθουμένου Β.Δ. προβλέπεται ἡ παροχὴ εἰς τοὺς ταχυδρομικοὺς ἐν γένει ὑπαλλήλους ἐκ 100] 0 ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ αὐτῶν κατὰ συνέπειαν ἐπέρχεται βελτί-
ωσις καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν διανομέων.

Πλέον τούτου δι' ὑπογραφομένης σχετικῆς ἀποφάσεως θὰ χορηγηθῇ εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς διανομεῖς ἀποζημιώσεις δια-
νυκτερέσεως, διὰ πρώτην φορὰν θεσπιζομένου τοῦ μέτρου παρὰ τὰς ἀπὸ ἐτῶν παρακλήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων.

3. Διὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπηρετούντων δια-
νομέων ἔχουν προσληφθῇ δυνάμει ἀλλεπαλλήλων πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πεντακάσιοι πεντήκοντα (550) περίπου ἔκτακτοι διανομεῖς ἐνῶ διὰ διατάξεως καταρτι-
σθέντος καὶ ἐκκρεμοῦντος παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Οἰκονομικῶν εἰδικοῦ σχεδίου Νόμου παρέχεται ἡ δυνατότης αὐξήσεως τούτων εἰς ὀκτακοσίους περίπου.

Ἐξ ἄλλου καθιερώθη διὰ πρώτην εἰς τὴν ἱστορίαν ἡμέρα ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ἀγροτικῶν διανομέων, καθι-
εροῦται δὲ συντόμως ὅπου εἶναι δυνατόν ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀγροτικῶν αὐτῶν δρομολογίων διὰ μοτοποδηλάτων καὶ οὕτω
ϊκανοποιούνται πλεῖστα σοβαρά αἰτήματα τῶν πτωχῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων τὰ ὁποῖα ἔμειναν ἀνικανοποίητα ἀπὸ ἐξῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

14) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Φ ρ ο ν τ ι σ τ ῆ, Σ. Ἐ λ α φ ρ ο ῦ.

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 291 [136] 11-1-1965 ἐγγράφου σας καὶ εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Φροντιστῆ καὶ Σ. Ἐλαφροῦ περὶ ταχυδρομικῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν χωρίων Στεφανοβίκου καὶ Ριζομύλου παρὰ Ταχ. Γραφείων τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας εἰς ὃν ὑπάγονται διοικητικῶς, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὰ κάτωθι :

1. Τὸ χωρίον Ριζομύλος ἐξυπηρετεῖται δι' ἀγροτικοῦ διανομέως τοῦ Γραφείου Βελεστίνου τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας. Οὕτω δὲν ὑφίσταται θέμα διὰ τὸ χωρίον τοῦτο.

2. Τὸ χωρίον Στεφανοβίκου εἰς τὸ ὁποῖον ἐδρεύει Κοι-
νοτικὸν Ταχυδρομεῖον ἀνταλλάσσει ταχυδρομικὰς ἀποστο-
λὰς τόσον μετὰ τοῦ Γραφείου Λαρίσης ὅσον καὶ μετὰ τοῦ τοιούτου Βόλου καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐπέρχεται καθυστέρη-
σις εἰς τὴν ἐκ Βόλου διὰ Στεφανοβίκου ἀποστελλομένην ἀλληλογραφίαν. Ἀπὸ διαχειριστικῆς ἀπόψεως (Ὑπηρεσία Ἐπιταγῶν) ἐξυπηρετεῖται ὑπὸ ἀγροτικοῦ διανομέως τοῦ Γραφείου Λαρίσης.

Ἡ ἐξυπηρετήσις τοῦ ὑπὸ ἀγροτικοῦ διανομέως τοῦ Γρα-
φείου Βόλου ἢ Βελεστίνου δὲν εἶναι δυνατὴ καθ' ὅσον τὰ ἀγροτικὰ δρομολόγια τῶν Γραφείων τούτων εἶναι ἄκρως βεβαρυνμένα καὶ τυχὸν προσθήκῃ τοῦ χωρίου Στεφανοβίκου θὰ εἶχε ὡς συνέπειαν τὴν μείωσιν τῆς συχνότητος τῆς παρε-
χομένης σήμερον ταχ. ἐξυπηρετήσεως εἰς τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴν τῶν εἰρημένων Γραφείων.

Ἡ δὲ εὐρίσκεται ἐν ἐξελίξει μέλετι ἀναδιαρθρώσεως τοῦ ἀγροτικοῦ ταχ. δικτύου ὀλοκλήρου τῆς χώρας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς βελτιώσεως τῆς ταχ. ἐξυπηρετήσεως τοῦ πλη-
θυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου. Ἐδόθη διαταγὴ εἰς τὴν ἀρμοδίαν παρ' ἡμῖν Ὑπηρεσίαν ἵνα ικανοποιήσῃ τὸ αἶτημα τῆς ἐξυπηρε-
τήσεως τοῦ χωρίου Στεφανοβίκου παρὰ Γραφείου τινὸς τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας ἐφ' ὅσον προκύψωσι εὐνοϊκὰ προϋποθέ-

σεις ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναδιαρθρώσεως τοῦ ἀγροτικοῦ δικτύου τῆς οἰκείας περιοχῆς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

15) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου.

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 559]291]14-1-65 ἐγγράφου σας, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1199 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν κ. Δ. Βρανοπούλου, περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν πληγέντων ἐκ τῆς τεχνικῆς ἐξελίξεως τῶν μεταφορικῶν μέσων καρροποιῶν καὶ πεταλωτῶν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὰ ἑξῆς :

1. Ἡ ὑπηρεσία μας μελετᾷ τὸ θέμα τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν κυκλοφορούντων εἰς τὰς πόλεις τετρατροχῶν ὀχημάτων ἱππηλάτων μὲ εἰδικὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα, ἀπαιτεῖται ὅμως νομοθετικὴ ρύθμισις, ἡ ὁποία θ' ἀντιμετωπισθῇ ἐν καιρῷ.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον μας ἔλαβε μέτρα ὑπὲρ τῆς πληγείσης ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν μεταφορῶν τάξεως τῶν ἀμαξοκαρραγωγῶν χορηγήσαν εἰς αὐτοὺς ἀδείας εἰς τὴν κυκλοφορίαν τριτροχῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων (μοτοσυκλεττῶν) δημοσίας χρήσεως, πρὸς ἐκτέλεσιν μεταφορῶν, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τὸ παρελθόν διὰ τῶν ζηηλάτων ὀχημάτων των.

3. Ἡ μέριμνα ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς ἐξελίξεως ἐν γένει πληγυστῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων εἶναι θέμα ἐμπίπτον κυρίως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

16) Ἐπὶ ἐρωτήσεως βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἐν θέματι ἐρώτησιν τοῦ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν κ. Δ. Βρανοπούλου, ἥτις διεβιβάσθη ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 258/290/14-1-65 ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τῆς νέας Διοικήσεως τοῦ Ο.Τ.Ε. ὑπῆρξεν συναρτήσεσι, βεβαίως, τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ο.Τ.Ε. ἡ μελέτη τοῦ θέματος τῆς γενικῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν ὑπηρεσιακῶν λειτουργιῶν τοῦ Ο.Τ.Ε., εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀρίστη λειτουργία τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου καὶ ἡ ὑψηλότερα δυνατὴ ἀπόδοσις τῶν στελεχῶν του.

Πρὸς τοῦτο, καὶ ὡς πρῶτον στάδιον τοῦ εἰς τὴν τελικὴν του ἐπεξεργασίαν εὐρισκόμενου σχετικοῦ Σχεδίου Ἀναδιαρθρώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ο.Τ.Ε. ἐνεκρίθη δι' ἀποφάσεως ἡμῶν ἡ ἀπὸ τοῦ λήξαντος ἔτους 1964 αὐξήσις τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ Ἀνωτάτου Προσωπικοῦ κατὰ 10 μονάδας (δημιουργία 2 θέσεων Δ/ντῶν ΑΟ καὶ 8 θέσεων Ὑποδιευθυντῶν ΑΟ1). Ἡ Αὐξήσις αὕτη θὰ ἔχῃ ὡς εἶναι εὐνόητον, τὰς ἀναλόγους, εὐνοϊκὰς διὰ τὸ λοιπὸν Ἀνώτερον, μέσον καὶ κατώτερον Προσωπικόν, ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ὑφισταμένων ὀργανικῶν θέσεων του, οὕτω δὲ διὰ τῶν μέτρων τούτων ἀναμένεται βασίμως ὅτι ἡ βαθμολογικὴ ἐξέλιξις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ο.Τ.Ε. θὰ προωθηθῇ εἰς στάθμην ἱκανοποιούσαν, ὅσον ποτὲ εἰς τὸ παρελθόν, τὰ αἰτήματά του.

Προτίθεται ὅτι καὶ κατὰ μῆνα Δεκέμβριον τοῦ ἔτους 1963 αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ ἠὲξήθησαν κατὰ 1036 μονάδας (ποσοστὸν 10,6 %).

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

17) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Γεροκωστοπούλου

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 555/14-1-55 ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ

τρόπον ἀρτίως ἐξυπηρετήσεως τῆς διακινήσεως τῶν ἀγαθῶν κατὰ τὸν οἰκονομικώτερον τρόπον καὶ διασφάλισέως θεμιτοῦ ὀφέλους ὑπὲρ τοῦ μεταφορέως, συστήσασα πρὸς τοῦτοις ἐπιτροπὴν ἐξ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων καὶ μετακαλέσασα τὸν Ἀμερικανὸν καθηγητὴν κ. T. Kuhn.

Εὐθὺς ὡς ολοκληρωθῇ ἡ ἔρευνα θὰ προβῶμεν εἰς τὴν λήψιν τῶν προσηκόντων μέτρων.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

18) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ι. Βαρβιτσιώτη.

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 227]9-1-65 ἐγγράφου σας, δι' οὗ μᾶς διεβιβάσθη ἡ ὑπ' ἀριθμ. 1154 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν κ. Ι. Βαρβιτσιώτη περὶ τῆς συγκοινωνιακῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν περιοίκων τῶν ὁδῶν Θηβῶν, Δερβενακίων, Χρυσ. Σμύρνης, Γούναρη κ.λ.π. περιοχῆς Περιστερίου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς συγκοινωνιακῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν κατοίκων τῆς ἀνωτέρω περιοχῆς ἀπεφασίσθη, κατ' ἀρχὴν ἡ τροποποίησις τῆς διαδρομῆς τῶν λεωφορείων τῆς γραμμῆς Ἀνω Λόφου Ἀξιωματικῶν καὶ ἡ διέλευσις αὐτῶν διὰ τῶν ὁδῶν Γούναρη Δερβενακίων, Θηβῶν, Ἀγ. Τριάδος κ.λ.π.

Ἐπειδὴ τὸ μεταξὺ τῶν ὁδῶν Δερβενακίων καὶ Ἀγίας Τριάδος τμήμα τῆς ὁδοῦ Θηβῶν καὶ ἡ ὁδὸς ἡ συνδέουσα τὸ τέρμα τῆς τοπικῆς γραμμῆς Ἀγίας Τριάδος (Λόφου Ἀξιωματικῶν) μετὰ τοῦ τέρματος τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς Ἀνω Λόφου Ἀξιωματικῶν εἶναι ἀκατασκευάστα ἀπευθύναντες ἐγγράφον εἰς τὸ ΕΤΜΟΑ παρακαλοῦντες, ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἀσφαλτόστρωσιν τῶν ὡς ἄνω ὁδικῶν τμημάτων.

Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν (Ε.Τ.Μ.Ο.Α.) διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5887]3-9-64 ἐγγράφου του μᾶς ἐγνώρισεν, ὅτι διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὡς ἄνω ὁδῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀλλαγῆς τῆς διαδρομῆς τῶν λεωφορείων τῆς γραμμῆς Ἀνω Λόφου Ἀξιωματικῶν, ἐδημοπρατήθησαν αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι μὲ προϋπολογισμὸν δαπάνης δύο ἐκατομμυρίων πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν (2.350.000).

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν κατασκευῆς τῶν ὡς ἄνω ὁδῶν θὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

19) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν Η. Ἡλιοῦ, Θ. Παππαῖ, Ν. Γανίτη.

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 299]144]11-1-65 ἐγγράφου σας, δι' οὗ μᾶς διεβιβάσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1183 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ἡλ. Ἡλιοῦ, Θ. Παππαῖ, καὶ Ν. Γανίτη περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν συγκοινωνιῶν τῆς νήσου Λέσβου αἵτινες διεκόπησαν συνεπείᾳ τῆς προσφάτου θεομηνίας ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν, ὅτι ὡς μᾶς ἀνέφερεν τηλεφωνικῶς ὁ Νομάρχης Λέσβου, λόγῳ τῶν καταρρακτωδῶν βροχῶν προσελήθησαν καταστροφαὶ πολλῶν τμημάτων ὁδῶν τῆς νήσου καὶ διεκόπη ἡ δι' αὐτῶν συγκοινωνία.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ἡ Νομαρχία διέταξεν τὴν διάθεσιν πάντων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας μηχανημάτων ἐζήτησεν δὲ καὶ τὴν συνδρομὴν μονάδων τῶν Μ.Ο.Μ.Α.

Εἰδικώτερον διὰ τὴν διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας παλαιοχωρίου-Πλωμαρίου μᾶς ἐγνώρισεν ὅτι αὕτη ἐγένετο ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομομηχανικοῦ δι' ὃ καὶ διέταξε τὴν διενέργειαν ἐξετάσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

Γ') Το ὕψος Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων.

1) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1131 ἐρωτήσεως ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ αὐτόματος φωτεινὴ σηματοδότησις τῶν διασταυρώσεων ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς κυκλοφορίας, ὅπου τὰ κυκλοφοριακὰ κριτήρια (φόρτου, συχρότητος, ρευμάτων κ.λ.π.) δικαιολογοῦν ταύτην, δὲν εἶναι πάντοτε ἡ ἐνδείξιμὴ λύσις πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς κυκλοφορίας ἀτυχημάτων.

Τοῦτο δὲ καθ' ὅσον ἡ λειτουργία αὐτομάτου σηματοδότησεως εἰς διασταυρώσεις περιορισμένης ἐγκαρσίας ἢ στρεφούσης κινήσεως προκαλεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀδικαιολογήτους ἀναμονάς (ἐπὶ τῆς κυρίας ἀρτηρίας) αἵτινες συμβάλλουν εἰς τὴν παραβίασιν τῶν ἐνδείξεων τῶν σηματοδοτῶν ὑπὸ ὁδηγῶν καὶ πεζῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου εἰς τὴν καλλιέργειαν πνεύματος ἀπειθαρχίας εἰς αὐτοὺς, μὲ δυσμενεστέατα ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς κυκλοφορίας.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἡ ἐγκατάστασις αὐτομάτου φωτεινῆς σηματοδότησεως πρὸ τοῦ IB' Γυμνασίου Θηλέων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουλιαχμένης δὲν προβλέπεται πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸ πρόγραμμα σηματοδότησεως, ἡ δὲ ἀσφάλεια τῆς κυκλοφορίας τῶν μαθητῶν κατὰ τὰ περιορισμένα χρονικὰ διαστήματα προσελυθείσας καὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἐκ τῶν Σχολείων μέχρις σηματοδότησεως τῆς ὁδοῦ Βουλιαχμένης δέον ὅπως ἐπιδιωχθῇ διὰ ρυθμίσεως τῆς κυκλοφορίας κατὰ τὰς ὥρας ταύτας ὑπὸ τροχονόμων (ἀστυνομικῶν ἢ παιδονόμων ἢ μαθητῶν τῶν τελευταίων τάξεων καταλλήλως καταρτιζομένων) ὡς συμβαίνει καὶ εἰς τὰς πλείστας χώρας τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

2) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Σ. Κωτιάδης,

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17922/17-12-64 ὑμετέρου δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 1052 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ Δωδεκανήσου κ. Στ. Κωτιάδης, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

Τὸ στεγαστικὸν πρόβλημα τῆς Ρόδου δέον νὰ ἐξετασθῇ ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς, τοῦτο δὲ οὐ μόνον διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς τηρήσεως τῶν Πολεοδομικῶν κανόνων γενικώτερον ἀλλὰ καὶ λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ παρουσιάζει ἡ πόλις αὕτη, τόσον ἀπὸ Τουριστικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ Ἀρχαιολογικῆς πλευρᾶς.

Καθ' ἡμᾶς ὁ ὁρθὸς τρόπος ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος εἶναι ἡ κατόπιν σχετικῶν προτάσεων τοῦ οἰκείου Δήμου ἐπέκτασις τοῦ ἐγκειμένου σχεδίου τῆς πόλεως καὶ τοῦτο μετὰ τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἡμῶν.

Ἀπαραίτητος ἐπὶ τοῦ προκειμένου τυγχάνει ἡ προηγουμένη ἀποτύπωσις τῶν πρὸς ἐπέκτασιν περιοχῶν.

Μέχρις στιγμῆς οὐδεμία πρότασις ἐπεκτάσεως ὑπεβλήθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Δήμου.

Ἄμα τῇ ὑποβολῇ τυχὸν τοιαύτης θέλομεν ἐπιληφθῇ καὶ ἐνεργῇσι τὰ δέοντα κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀφ' ἐτέρου δὲν ἐνδείκνυται—Νόμῳ καὶ οὐσίᾳ—ἡ ἱκανοποίησις τοῦ διατυπωμένου αἰτήματος περὶ προεγκρίσεως οἰκισμῶν κ.λ.π. καθ' ὅσον ἡ ὑπὸ τῶν διαφόρων οἰκοδομικῶν Συνεταιρισμῶν δημιουργία μεμονωμένων οἰκισμῶν ἐκτὸς σχεδίου, θὰ ἀποβῇ ἀσφαλῶς εἰς βάρος τῆς πόλεως ἀπὸ Πολεοδομικῆς πλευρᾶς.

Τὸ τοιοῦτον ὅμως θὰ ᾔτο καὶ παράνομον (ἄρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. 690/1949/Φ.Ε.Κ. 133/Α).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑφυπουργὸς Δημ. Ἔργων
ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΥΣΗΣ

3) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Μ. Θεοδωράκη, Σ. Γρηγόρη.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17207/9-12-64 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 950 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Μ. Θεοδωράκη καὶ Σ. Γρηγόρη, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, ἡ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐρωτήσει ἀναφερομένη ὁδὸς Ἀγ. Ἰωάννου Καρουσάδων Κερκύρας εἶναι τῆς εὐθύνης καὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Νομοῦ Κερκύρας, τὸ ὁποῖον ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ δικτύου ἐπαρχιακῶν ὁδῶν τοῦ Νομοῦ καὶ τὸ ὁποῖον ἐπεχορηγήθη κατὰ τὸ ἔτος 1964 ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 9.480.000 δραχμῶν.

Πρὸς τὸ ἐν λόγῳ Ταμεῖον ἐγένετο σχετικὴ σύστασις ὅπως ἐν τῷ πλαίσίῳ τῶν Οἰκονομικῶν δυνατοτήτων ἐπιληφθῇ καὶ τῆς συντηρήσεως τῆς ὑπ' ὀψει ὁδοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

4) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Βασιλάτου

Εἰς ἀπάντησιν τῆς, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ ἀπευθυνθείσης ὑπ' ἀριθ. 1019 ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Βασιλάτου σχετικῶς μὲ τὴν ἐπίλυσιν τῆς ὑδρεύσεως τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς καὶ κατόπιν τοῦ καὶ ὑμῖν κοινοποιηθέντος ὑπ' ἀριθ. 59139/Ε.Ν./781 ἀπὸ 4-1-65 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, τὸ ὡς ἄνω ἀναφερόμενον θέμα τῆς ὑδρεύσεως, συνεζητήθη κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς 4-12-64, τῶν πρακτικῶν τῆς ὁποίας παρακαλῶ ὅπως λάβῃ γνώσιν ὁ κ. Βουλευτῆς. Δίδεται ἐκεῖ πλήρης ἐνημερωτικὴ ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ ὅλου θέματος τῆς ὑδρεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

5) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Η. Ἡλιοῦ Ν. Κιτσίκης.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18200/22-12-64 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ διεβιβάσθη τὴν κατατεθεῖσαν καὶ καταχωρηθεῖσαν ὑπ' αὐξ. ἀριθ. βιβλίου ἐρωτ. 1102, ἐρώτησιν τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ηλ. Ἡλιοῦ καὶ Ν. Κιτσίκης, σχετικῶς μὲ αὐθαίρετα ἀναγερόμενα κτίσματα εἰς Προφήτην Ἡλὶν Γουρκοβουνίων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσωμεν τὴν Βουλὴν, ὅτι, τὸ θέμα τῆς παραχωρήσεως τῶν, ἐφ' ὧν ἀνηγέρθησαν τὰ ἐν λόγῳ αὐθαίρετα κτίσματα, οἰκοπέδων ἀνάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, διαχειριζομένου τὰς ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου, τὸ δὲ θέμα τῆς ἀναστολῆς διώξεως τῶν παραβατῶν, εὐρίσκει τὴν προσωρινὴν θεραπείαν του, ἐντὸς τῆς διὰ τῆς ἡμετέρας ἐγκυκλίου διαταγῆς ὑπ' ἀριθ. Α 70/1963 διαταχθείσης, ὡς γενικὸν μέτρον, ἀναστολῆς κατεδαφίσεως αὐθαιρέτων κατοικουμένων κτισμάτων κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον, μέχρι 30 Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑφυπουργὸς Δημ. Ἔργων.
ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΥΣΗΣ

6) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Θεοδοσιάδης, Α. Γκιλλῆ, Χ. Ἐρμεῖδης.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15512 ἀπὸ 17-11-64 ὑμετέρου ἐγγράφου δι' οὗ διεβιβάσθη καὶ ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 678 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Θεοδοσιάδης σχετικῶς μὲ τὴν ἐπέκτασιν τῆς παραλιακῆς λεωφόρου Θεσ/νίκης ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι τὸ θέμα τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὅπερ παρεκλήθη διὰ τοῦ ἐν ἀντιγράφῳ ἐπισυναπτομένου ὑπ' ἀριθ. 157130/8-1-965 ἐγγράφου ἡμῶν ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐρώτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ
Ἀριθ. Πρωτ. Γ. 57130 π.ε.

Π ρ ό ς

Τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν
Γενικὴ Δ/σιν Φορολογίας
Τμήμα 17

Θ Ε Μ Α : Ἐπέκτασις παραλιακῆς Λεωφόρου Θεσ/νίκης
Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ πέμψωμεν ὑμῖν συνημμένως τὴν ὑπ' ἀριθ. 678/14-11-64 ἐρώτησιν τοῦ βουλευτοῦ Θεσ/νίκης, κ. Θεοδοσιάδου σχετικῶς μετὰ τὸ ἐν θέματι ἀντικείμενον καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως λόγῳ ἀρμοδιότητος ἀπαντήσητε ὑμεῖς εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐρώτησιν, δοθέντος ὅτι τὸ θέμα τοῦτο ἄπτεται τῆς παραχωρήσεως ἢ ἐκποιήσεως Δημοσίων κτημάτων.

Ἐπὶ τούτοις γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς παραλιακῆς Λεωφόρου μήκους 950 μ. θ' ἀνέλθῃ περίπου εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 37.000.000 δραχ. καὶ ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῆς παραλιακῆς ταύτης Λεωφόρου θὰ ἐξυπηρετήσῃ ζωτικὰς ἀνάγκας τῆς κυκλοφορίας καὶ θὰ ἀποσυμφορήσῃ τὴν πυκνὴν καὶ ἐντατικὴν κυκλοφορίαν τῆς Λεωφόρου Βασ. Ὀλγας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Φ. ΚΑΤΣΙΑΜΠΑΣ

7) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Γ ρ α φ ά κ ο υ,
Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 825 π.ε. ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Λακωνίας κ. Γ. Γραφάκου, τῆς διαβιβασθείσης ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Υ.Ε.Β. 57281/10299/14-12-64 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, περὶ ἐκτελέσεως ἐργασιῶν διευθετήσεως τοῦ ποταμοῦ Εὐρώτα εἰς τὴν περιοχὴν Σιάλας καὶ Κοινοτήτων Ἐλούς καὶ Λεήμονος Νομοῦ Λακωνίας ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ἡμῶν πλήρους διευθετήσεως τοῦ ἐν λόγω ποταμοῦ εἰς τὴν ὡς ἄνω περιοχὴν, διατάχθη ἡ σύνταξις τῆς σχετικῆς μελέτης ἥτις καὶ περαιοῦται κατ' αὐτάς.

Εἰς τὴν ὡς ἄνω μελέτην περιελήφθη καὶ ἡ διευθέτησις τοῦ παραχειμάρρου Βουρβῶ.

Διὰ ἀμφοτέρω τὰ ἄνω ἔργα, προϋπολογισμοῦ δαπάνης δραχμῶν 10.000.000 περίπου, θὰ καταβληθῇ προσπάθεια ἔστω καὶ σταδιακῆς ἐκτελέσεώς των ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου νέου ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

8) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Β ρ α ν ο π ο ύ λ ο υ.

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 16037]12830]25-11-64 ὑμετέρῳ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

Διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ κυκλοφορικῶς ἐπαρκὴς σύνδεσις τοῦ Κέντρου τῆς Πρωτευούσης μετὰ τοῦ Ἀεροδρομίου καὶ ἐν συνεχείᾳ μετὰ τὰς ὑπὸ πλήρη ἐξέλιξιν καὶ τουριστικὴν ἀνάπτυξιν Ν.Α. ἀκτὰς τῆς Ἀττικῆς διὰ τῆς ὑπὸ ἀνακαίνισιν Λεωφ. Βουλιαγμένης ἡρυσινήθησαν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας διάφοροι λύσεις.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀναμενομένου ὑψηλοῦ κυκλοφοριακοῦ φόρτου τὸν ὁποῖον καλεῖται ὅπως ἐξυπηρετήσῃ ἡ νέα Λεωφόρος Βουλιαγμένης, εἶναι φανερόν ὅτι ἡ ἀπαιτούμενη ὡς ἄνω σύνδεσις θὰ ἀπαιτήσῃ σημαντικὰς ρυμοτομικὰς τροποποιήσεις καὶ διευρύνσεις.

Ὡς ἀρτιωτέρα ἀπὸ κυκλοφοριακῆς τεχνικῆς σύνδεσις προέκυψεν ἡ κατὰ προέκτασιν τῆς μελλοντικῆς ὁδοῦ Βουλιαγμένης, ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν κατεύθυνσιν τῆς ὁδοῦ Μενεκράτους καὶ Καρέα καὶ συναντᾷ τὴν Λεωφ. Ἀμαλίας εἰς τὴν συμβολὴν τῆς μετὰ τῆς Λεωφ. Συγγροῦ καὶ ὁδοῦ Διάκου παρὰ τὸ Ὀλυμπεῖον.

Ἡ σύνδεσις αὕτη καταλήγει εἰς τὴν Λεωφ. Ἀμαλίας ἥτις ἔχει πλάτος 8 λωρίδων κυκλοφορίας καὶ ὁδηγεῖ πρὸς τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Αἱ κυκλοφοριακαὶ δυνατότητες τῆς Λεωφ. Ἀμαλίας θὰ αὐξηθοῦν ἐτι περαιτέρω λόγῳ τῆς ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ἀναμενομένης ἀπορροφῆσεως σημαντικοῦ κυκλοφοριακοῦ φόρτου πρὸς ὁδὸν Μακρυγιάννη καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς Λεωφ. Θησέως. Ἡδὴ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τῆς παροχθείου Λεωφ. Ἰλισσοῦ ὁ παρὰ τὴν Πύλιν τοῦ Ἀδριανοῦ φόρτος κυκλοφορίας τῆς Λεωφ. Ἀμαλίας ἐμειώθη σημαντικῶς.

Ὁ καταλαμβανόμενος διὰ τὴν σύνδεσιν ταύτην χώρος εὐρίσκεται εἰς χαμηλὴν οἰκοδομικὴν στάθμην μετὰ πεπαλαιωμένα καὶ μικροῦ ὕψους κτίσματα. Ὡς ἐκ τούτου αἱ αἰτηθησόμεναι ἀποζημιώσεις θὰ ἀφοροῦν κατὰ κύριον λόγον μόνον εἰς τὴν ἀξίαν τῶν οἰκοπέδων, ἥτις καὶ θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἡ σύνδεσις αὕτη προβλέπεται ὑπομετρικῶς ὅτι θὰ συνδέσῃ δι' ἐνιαίας κλίσεως 1,5 ο]ο τὰς ὑφισταμένας σήμερον στάθμας τοῦ ἐδάφους (ἀπὸ τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Καρέα καὶ Τιμολέοντος μέχρι τῆς γωνίας Λεωφ. Συγγροῦ καὶ Διάκου) ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξάρσεως ὑπὲρ τὸ ἔδαφος. Οὕτω ἐπιτυγχάνεται ἀνισόπεδος διάβασις ἄνω τῆς Λεωφ. Ἰλισσοῦ διὰ περικομισμένης γεφυρώσεως ἥτις καὶ ἐπιτρέπει τὴν κατάλληλον κυκλοφορικὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου κόμβου εἰς τὴν θέσιν ταύτην.

Μετὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς περιοχῆς βάσει τῶν ἰσχυόντων ὑψῶν τῶν οἰκοδομῶν ἡ προβλεπομένη περιορισμένη καὶ χαμηλὴ γεφύρωσις οὐδάλως θὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ τοπίου. Ἡ τεχνικὴ μελέτη πάντως τοῦ ἔργου πρὸ τῆς κατασκευῆς θὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν τὸσον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ὅσον καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους οἰαδήποτε ἀναστολὴ ἥτις θὰ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ματαίωσιν τῆς ὡς ἄνω μελέτης κρίνεται καταστρεπτικὴ διὰ τὸ μέλλον τῆς πόλεως καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ υἱοθετηθῇ ὑφ' ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

9) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Β ρ α ν ο π ο ύ λ ο υ.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 17919]17-12-64 ὑμετέρου δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ Ἀθηναίων κ. Δ. Βρανοπούλου σχετικῶς μετὰ τὰ παρατηρούμενα ἐργατικὰ ἀτυχήματα εἰς ἀνεγειρομένας οἰκοδομὰς, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι βάσει τοῦ ἀπὸ 17-2-56 Β.Δ]τος «περὶ ἀσφαλείας τῶν ἐν ταῖς οἰκοδομικαῖς ἐργασίαις ἀσχολουμένων ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν (Φ.Ε.Κ. 106]Α)» ἀρμόδια διὰ τὴν λήψιν τῶν προσηκόντων μέτρων πρὸς κολασμὸν τῶν ὑπαίτιων, ὡς καὶ διὰ τὸν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διὰ τοῦ ὡς ἄνω Δ]τος προβλεπομένων μέτρων ἀσφαλείας κ.λ.π. εἶναι ὅργανα τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τὰ Ἀστυνομικὰ τοιαῦτα, ὡς τοῦτο ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 39 τοῦ ὡς ἄνω Δ]τος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑφυπουργὸς Δημοσ. Ἔργων
Α. ΑΓΓΕΛΟΥΣΗΣ

10) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Δ. Παπανικολάου, Μ. Καραγεώργη, Ε. Σακελλάρη.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16045]25-11-64 ὑμετέρου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ἐν θέματι ἐρώτησις, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, τὸ κοινοτικὸν καὶ ἐπαρχιακὸν ὁδικὸν δίκτυον, τοῦ ὁρεινοῦ τμήματος τοῦ Νομοῦ Τρικάλων ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου τοῦ Νομοῦ τὸ ὁποῖον χρηματοδοτεῖται τακτικῶς καὶ ἐκτάκτως εἰς εἰδικὰ περιπτώσεις καὶ διὰ τῶν διαφορῶν προγραμμάτων ἐπαρχιακῆς ὁδοποιίας, κοινοτικῆς ὁδοποιίας, μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων, κλπ. μεριμνᾷ διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τούτου.

Οὕτω κατὰ τὸ ἔτος 1964 ἢ πρὸς τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον ἐπιχορήγησις διὰ τὴν ἐπαρχιακὴν ὁδοποιΐαν τοῦ Ν. Τρικάλων ἀνῆλθεν ἡ μὲν τακτικὴ εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 1.200.000 ἡ δὲ ἑκτακτος εἰς 5.600.000 ἢτοι συνολικῶς εἰς δραχ. 6.800.000.

Ἐπίσης διετέθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 235.000 δραχμῶν διὰ μικρὰ τεχνικὰ καὶ γεφύρας ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1.400.000 διὰ κοινοτικὰς ὁδοὺς.

Τὸ ἐθνικὸν δίκτυον συντηρεῖται κανονικῶς διὰ τῶν τεθεισῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς τῆς Εἰδικῆς Ὑπηρεσίας Ἐθνικῶν Ὁδῶν καὶ τῆς Δ/σεως Τεχν. Ὑπηρε. Νομοῦ Τρικάλων πιστώσεων.

Πέραν τούτων περιελήφθη εἰς τὸ πρόγραμμα Δημοσίων Ἐπενδύσεων 1964 διὰ τὸν αὐτὸν Νομὸν διὰ πλήρη ἀνακαίνισιν καὶ κατασκευὴν 1) ἡ ἐπαρχιακὴ ὁδὸς «Πύλη-Στουρνάρεϊνα-Μεσοχώρα-Ἀρματωλικὸν» προϋπολογισμοῦ 60.000.000 δημοπρατηθέντος ἤδη κατὰ τὸ 1964 τμήματος ταύτης προϋπολογισμοῦ 17.000.000 δραχμῶν καὶ 2) ἡ Ἐθνικὴ ὁδὸς Ἀρτης-Τρικάλων μὲ πίστωση 6.600.000 δραχ. διὰ τὸ 1964, ἣτις συνεχίζεται εἰς τὸ πρόγραμμα 1965 μὲ προϋπολογισμὸν 180.000.000 Ἐξ ἄλλου εἰς τὸν τομέα τῶν Ὑδραυλικῶν Ἐργῶν τοῦ Νομοῦ Τρικάλων διετέθησαν κατὰ τὸ 1964 1) δι' ἐπείγοντα ἔργα ποταμῶν Πηνειοῦ Παρταϊκοῦ καὶ Ληθαίου δραχ. 300.000 καὶ

2) δι' ἐργασίας συντηρήσεων διευθετήσεως κοιτῶν καὶ ἀποκαταστάσεως ζημιῶν ἐκ πλημμυρῶν δραχ. 750.000.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

11) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Μ. Θεοδωράκης, Ξ. Γρηγόρης.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 17199]9-12-64 ὑμετέρου ἐγγράφου δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 935 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Μ. Θεοδωράκη καὶ Ξ. Γρηγόρη, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

Εὐθὺς ὡς περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν ὅτι διεπιστώθησαν κακοτεχνίαι καὶ ἀτέλειαι εἰς τὰ ἀρδευτικὰ ἔργα περιόδου Λάμαρης Πρεβέζης, συνεστήσαμεν ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν ἀνωτέρων τεχνικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου ἵνα προβῇ εἰς λεπτομερῆ ποσοτικὸν καὶ ποιοτικὸν ἔλεγχον τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν, διαπιστώσῃ τυχὸν ὑπαρχούσας κακοτεχνίας καὶ ἀτελείας καὶ καταλογίσῃ εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου τὰς δαπάνας ἀποκαταστάσεως τούτων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ὑποβάλῃ ἡμῖν ταχέως τὸ πόρισμα αὐτοῦ καὶ θὰ προβῶμεν εἰς τὸν καταλογισμὸν τῶν εὐθυνῶν ἐνὸς ἐκάστου.

Πάντως τὸ ὅλον ἔργον δὲν ἔχει εἰσέτι περατωθῇ ὥστε νὰ τεθῇ εἰς λειτουργίαν ἡ δὲ δοθεῖσα εἰς τοὺς κ.κ. βουλευτὰς πληροφορία ὅτι τοῦτο κατέστη ἀχρηστον οὐδὲ ὅπως ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πραγματικότητα.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

12) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 926 ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Βρανοπούλου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

1. Ἡ ὁδὸς Σαρανταπόρου-Τσῶντα ἣτις ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς ὁδοῦ Λασκαράτου, ἐξυπηρετεῖ τὴν σύνδεσιν μιᾶς ἀρκετὰ σημαντικῆς καὶ πυκνοκατοικημένης περιοχῆς (Πατήσια, Νέα Ἰωνία κ.λ.π.) μετὰ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν Λαμίας καὶ προβλέπεται ὅτι θὰ ἀνακουφίσῃ σημαντικῶς τὴν ὁδὸν Πατησίων ἣτις ἔχει ὑπερκορεσθῇ κυκλοφορικῶς.

2. Οἱ ἀναμενόμενοι κυκλοφοριακοὶ φόρτοι τόσον τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ὅσον καὶ τῆς ὁδοῦ Σαρανταπόρου-Τσῶντα, ἐπιβάλλουν τὴν ἀνισόπεδον διάβασιν (τῆς ὁδοῦ Σαρανταπόρου Τσῶντα διὰ τῶν γραμμῶν τῶν ἠλεκτρικῶν σιδηρο-

δρόμων (ΕΗΣ) καὶ τὴν ἀνισόπεδον διάταξιν κόμβου εἰς τὴν συμβολὴν ταύτης μετὰ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν-Λαμίας.

3. Διὰ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου, δὲν ἀχρηστεύονται ἑκατοντάδες οἰκιῶν ἀλλὰ ρυμοτομοῦνται τινὲς περιτοιχίσσεις οἰκιῶν ἐκ τῆς καταργήσεως τῆς ὑφισταμένης πρασιᾶς, μὲ συνέπειαν τὴν μετατόπισιν κλιμάκων αἱ ὁποῖαι τεχνικῶς δύνανται νὰ ἀντιμετωπισθοῦν εὐχερῶς.

4. Ὁ καταβιβασμὸς τῶν ἠλεκτρικῶν γραμμῶν τῶν ΕΗΣ καὶ ἡ τοποθέτησις αὐτῶν ἐντὸς ὁρύγματος, εἶναι ἔργον μακρᾶς πνοῆς καὶ σημαντικωτάτης δαπάνης τὸ ὅποιον δέον νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ καὶ οὐχὶ μεμονωμένως μετὰ τῶν σταθμῶν Ἀγ. Ἐλευθερίου καὶ Κάτω Πατησίων ὡς ἐν τῇ ἐρωτήσει σας ἀναφέρεται.

5. Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἔχει ἐκπονηθῇ καὶ ἡ μελέτη, οἰαδήποτε δὲ ἀναστολὴ κατασκευῆς τοῦ ἔργου θὰ εἴχεν ὡς συνέπειαν τὴν ἀπομόνωση σημαντικῶν περιοχῶν τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ καὶ ὑπερφόρτωσιν τῆς ἤδη ὑπερκορεσμένης κυκλοφορικῆς ὁδοῦ Πατησίων.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

13) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Ρ. Γκιλλας.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 885]2-12-64 ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀρ. Γκιλλας, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, τῆς διαβιβασθείσης ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 16778]4-12-64 ἐγγράφου ὑμῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἑξῆς :

Αἱ ἐν θέματι ὁδοί, ὡς ἐπαρχιακαί, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ εὐθύνην τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμεῖου Πέλλης, ὅπερ ἐνισχύθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος διὰ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐπιχορηγήσεων, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ Νομαρχιακὰ Ταμεῖα.

Οὕτω κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἢ πρὸς τὸ ὡς ἄνω Νομαρχιακὸν Ταμεῖον ἐπιχορήγησις διὰ τὴν ἐπαρχιακὴν ὁδοποιΐαν τοῦ Ν. Πέλλης ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 3.270.000 (ἔξ ὧν 500.000 δραχ. εἰδικῶς διὰ τὴν ὁδὸν Ἀριδαίας Ἐξαπλατάνου καὶ 1.000.000 δραχ. διὰ τὴν ὁδὸν Γιαννιτσῶν-Ἐξαπλατάνου-Ἀριδαίας) ἐνῶ κατὰ τὸ παρελθὸν αὕτη ἀνῆρχετο κατὰ τὸ 1963 εἰς δραχ. 2.647.000, τὸ 1962 εἰς δραχ. 1.320.000 καὶ τὸ 1961 εἰς δραχ. 1.020.000.—

Δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ ἀνάγκαι τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς χώρας εἶναι τεράστιαι, ὥστε ἐντὸς τῶν ὑφισταμένων, οἰκονομικῶν καὶ τεχνικῶν δυνατοτήτων, νὰ μὴ δύνανται ν' ἀντιμετωπισθοῦν εἰ μὴ σταδιακῶς κατόπιν ἱεραρχήσεως αὐτῶν.

Βάσει τῆς ἀρχῆς ταύτης κατ' ἀκολουθίαν θέλει ἐξετασθῇ τὸ ἐν θέματι ἀντικείμενον ὅπερ ἐτέθη ὑπ' ὄψει τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμεῖου Πέλλης.—

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤΑΛ. ΧΟΥΤΑΣ

14) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Γραφάκου.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 824]27-11-64 ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Γραφάκου περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, τῆς διαβιβασθείσης ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 16456]1-12-64 ἐγγράφου ὑμῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ αἵτημα κατασκευῆς τῆς ἐν θέματι γεφύρας ἐτέθη ὑπ' ὄψει τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμεῖου Λακωνίας ἵνα ἐξετασθῇ ἡ δυνατότης ἱκανοποιήσεως κατὰ τὸν προγραμματισμὸν τῶν ἔργων αὐτοῦ.

Δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅτι αἱ ἀνάγκαι τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς χώρας εἶναι τεράστιαι, ὥστε ἐντὸς τῶν ὑφισταμένων οἰκονομικῶν καὶ τεχνικῶν δυνατοτήτων νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀντιμετωπισθοῦν εἰ μὴ σταδιακῶς καὶ προσδευτικῶς κατόπιν ἱεραρχήσεως αὐτῶν.

Βάσει τῆς ἀρχῆς αὐτῆς κατ' ἀκολουθίαν θέλει ἐξετασθῇ καὶ τὸ ὡς ἄνω αἶτημα.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς
Σ. ΧΟΥΤΑΣ

15) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ν. 'Αθανα-
σίου.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 16602]2-12-64, καὶ 16603]2-12-64 ὑμετέρων ἐγγράφων, διαβιβασθεισῶν ἡμῖν ὑπ' ἀριθμ. 850 καὶ 851 ἐρωτήσεων τοῦ βουλευτοῦ κ. Ν. 'Αθανασίου, σχετικῶς μετὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ 'Ηγουμενίτσας-Μαργαριτίου-Μόρφης-Πάργης μετὰ δια-
κλαδώσεως πρὸς Καναλάκι καὶ τὴν συντήρησιν τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Πρεβέζης-Παραμυθιάς, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρί-
σωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

'Η εἰς τὸ πρόγραμμα Δημοσίων 'Επενδύσεων τρέχ-
ῶν ἐνταχθεῖσα κατασκευὴ τῆς νέας ὁδοῦ 'Ηγουμενίτσας-
Μαργαριτίου-Μόρφης-Πάργης μετὰ διακλαδώσεως πρὸς
Καναλάκι, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν προταθεῖσαν εἰς τὸ πρό-
γραμμα Δημ. 'Επενδύσεων 1965 πρὸς ἐνταξιν νέαν ὁδὸν
Πρεβέζης-Λούτσας-Μεσοποτάμου, ἀποτελεῖ νέαν βασι-
κὴν ἀρτηρίαν, ἣτις θέλει συνδέσει τὴν 'Ηγουμενίτσαν μετὰ τὴν
Πρέβεζαν καὶ περαιτέρω μέσῳ 'Ακτίου μετὰ τὴν Δυτικὴν Στε-
ρεάν 'Ελλάδα διὰ συντομωτέρας διαδρομῆς, ἐνῶ παραλλήλως
θέλει ἀξιοποιήσει καὶ τουριστικῶς τὴν περιοχὴν, ὡς διερχο-
μένη ἐγγὺς τῆς παραλίας.

Κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς μελέτης ἐξητάσθησαν λεπτομε-
ρῶς ἅπασαι αἱ δυνατὰ λύσεις μετὰ βάσιν τὴν ἐπίτευξιν κυρίως
τῶν ὡς ἄνω χαρακτηριστικῶν στοιχείων τῆς ὁδοῦ, ἐν συν-
δυασμῷ βεβαίως καὶ μετὰ τὴν γενικωτέραν ἐξυπηρέτησιν τῆς
περιοχῆς, προκριθείσης καὶ ἐγκριθείσης τελικῶς τῆς ὡς ἄνω
διαδρομῆς ὡς τῆς πλέον προσφορωτέρας. Διέλευσις τῆς
ὁδοῦ κατὰ τὸ τμήμα Πλαταριάς-Πάργης παραλιακῶς
ἀπεκλείσθη, διότι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ ἐπεμηκύνετο ἡ διαδρομὴ
κατὰ 20 χιλιόμετρα περίπου μετὰ σοβαρὰν συνεχῆ ἐπιβάρυνσιν
τῶν μεταφορῶν, θὰ διήρχετο ἡ ὁδὸς εἰς ἑνία τμήματα δι'
ἐδαφῶν ὀλιγώτερον εὐσταθῶν, μετὰ πτυχώσεων καὶ ἀπο-
κρήμων κλιτύων, ὅπου θὰ ἐπεβάρυνε λίαν σημαντικῶς τὸσον
τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ὅσον καὶ τὴν συντήρησιν ταύτης.

'Όσον ἀφορᾷ τὴν παλαιὰν μεσογειακὴν ὁδὸν 'Ηγουμε-
νίτσας-Παραμυθιάς-Καναλακίου-Πρεβέζης, αὕτη οὐδόλως
ἐγκατελείφθη ἀλλὰ ἐντὸς τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων,
συνεχῶς συντηρεῖται, διατεθεισὴν ἀναλόγων πιστώσεων
καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς τὰς οἰκείας Δ' ἡμερᾶς Τ.Τ. Νομῶν
Θεσπρωτίας καὶ Πρεβέζης.

'Εν 'Αθῆναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1964

'Ο Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

16) 'Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ι. Παπα-
δημητρίου, Ε. Σακελλάρη.

'Επὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 774]24-11-64 ἐρωτήσεως τῶν
βουλευτῶν κ.κ. Ι. Παπαδημητρίου καὶ Ε. Σακελλάρη περὶ
τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου τῆς διαβιβασθείσης ἡμῖν διὰ τοῦ
ὑπ' ἀριθμ. 161118]26-11-64 ἐγγράφου ὑμῶν ἔχομεν τὴν
τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἡ κατασκευασθεῖσα νέα 'Εθνικὴ
ὁδὸς 'Αθηνῶν-Λαμίας ἀποτελεῖ βασικὴν ὁδικὴν ἀρτηρίαν
μεγάλης ταχύτητος καὶ κλειστῆς κυκλοφορίας ἣτοι ὁδὸν
μὴ ἐπιδεχομένην διασταυρώσεις ἢ συμβολὴν τῆς ἐκ τῶν πλα-
γίων κυκλοφορίας εἰ μὴ μόνον κανονικῶν κόμβων (εἰσόδων
καὶ ἐξόδων τῆς ὁδοῦ) κατὰ τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς μελέτης
διαστήματα. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐπικοινωνία τῆς ἐκατέρωθεν
ταύτης περιοχῆς θὰ εἶναι δυνατὴ διὰ τοῦ ὑπάρχοντος εἰς
αὐτὴν λοιποῦ δικτύου, συντηρουμένου, καὶ συμπληρωμένου
ἐντὸς τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων μόνον μέσῳ τῶν ὡς
ἄνω προμνησθέντων κόμβων.

Τὸ ἀντίθετον θὰ ὑπεβίβαζει τὴν κατηγορίαν τῆς ὡς ἄνω
ὁδικῆς ἀρτηρίας μετὰ κίνδυνον δημιουργίας ἀτυχημάτων καὶ
μετὰ δυσμενῆ ἐπίπτωσιν ἐπὶ τοῦ ἐνεργοῦμένου διὰ τῶν στα-
θμῶν διόδων ἐλέγχου χρησιμοποίησός της.

'Εν 'Αθῆναις τῇ 23- Δεκεμβρίου 1964

'Ο Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

17) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Τσαλδάρη
Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 17059]8-12-64 ἐγγράφου
δι' οὗ διεβιβάσθη ἡ ὑπ' ἀριθμ. 910]5-12-64 ἐρώτησις τοῦ
βουλευτοῦ κ. 'Αθαν. Τσαλδάρη, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνω-
ρίσωμεν τὰ ἀκόλουθα :

1) Συνετάγη προμελέτη διευθετήσεως τῶν χειμάρρων
περιοχῆς 'Αμφιθέας, ἣτοι τῶν κλάδων Πανωνίου, 'Αγ.
Παρασκευῆς καὶ 'Αμφιθέας, ἣτις καὶ ἐνεκρίθη διὰ τῆς ὑπ'
ἀριθμ. 20204]6-2-64 ἀποφάσεως τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου.

Πέραν δὲ τῆς ὡς ἄνω προμελέτης συνετάγη καὶ ἡ ὀρι-
στικὴ μελέτη τοῦ κλάδου 'Αγ. Παρασκευῆς ἣτις καὶ ἐνε-
κρίθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. Δ.21565]11-6-64 ἀποφάσεως μετ'
προϋπολογισμὸν δαπάνης 7.000.000 δραχμῶν.

'Ο προϋπολογισμὸς τῶν λοιπῶν δύο κλάδων, συμφώνως
πρὸς τὴν ἐγκεκριμένην προμελέτην, διὰ μὲν τὸν κλάδον Πα-
νωνίου εἶναι 3.600.000, διὰ δὲ τὸν κλάδον 'Αμφιθέας,
ὅστις διέρχεται διὰ τῶν ἐν τῇ ἐρωτῇ ὁδῶν 'Ακριτῶν καὶ
'Ιάσωνος εἶναι δραχμαὶ 4.600.000

2) 'Απόφασις διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀπαιτουμένων
ἔργων ἀντιπλημμυρικῆς προστασίας τῆς περιοχῆς θέλει
ληφθῇ μετὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἐγκρίσιν τῶν ὀριστικῶν μελε-
τῶν καὶ διὰ τοὺς κλάδους Πανωνίου καὶ 'Αμφιθέας, ἀνα-
λόγως τῶν διαθεσίμων πιστώσεων καὶ κατὰ συνεκτίμησιν
καὶ τῶν λοιπῶν πολλαπλῶν ἀναγκῶν τῆς περιοχῆς τέως
Διοικήσεως Πρωτευούσης.

'Εν 'Αθῆναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1964

'Ο Ὑπουργὸς
Σ. ΧΟΥΤΑΣ

18) 'Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Τσιάρρα,
Γ. Πανάγου.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15127]10-11-64 ἐγγράφου
σας, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 639 ἐρώτησις τῶν
βουλευτῶν κ.κ. Α. Τσιάρρα καὶ Γ. Πανάγου περὶ παραχω-
ρήσεως εἰς ἀκτὴμόνας τῶν χωρίων Νέας Μαγνησίας-Σίνδου,
Νεοχωροῦδας καὶ Καλοχωρίου τῆς παραλλήλου τοῦ ροῦ τοῦ
ποταμοῦ Γαλλικοῦ ἐκτάσεως κ.λ.π. ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ
γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

Κατὰ μῆκος τοῦ ροῦ τοῦ Γαλλικοῦ ποταμοῦ καὶ δὴ
πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ ἀναχώματος ὑφίσταται ζώνη
πλάτους 15 μέτρων περίπου ἀπὸ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀναχώματος,
ἀνήκουσα εἰς τὸ Δημόσιον λόγῳ ἀπαλλοτριώσεως.

'Η ὡς ἄνω ἐκτασις ἀναγκαῖοι τῇ Ὑπηρεσίᾳ διὰ τὴν ἐν
τῷ ἐγγὺς μέλλοντι ἐκτέλεσιν ἔργων συντηρήσεως δι' ἐνα-
ποθέσεως προϊόντων ἐκσκαφῆς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ πο-
ταμοῦ κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν προσχώσεων, ἢ δι' ἀνύψω-
σιν τῶν ἀναχωμάτων καὶ ἐνίσχυσιν αὐτῶν διὰ τὴν ἀντιμετώ-
πισιν μεγάλων πλημμυρῶν τοῦ ποταμοῦ.

Τοιαῦται ἐργασίαι ἥδη ἔχουσι ἐκτελεσθῇ ἐπὶ 4.000 μ.
κατὰ μῆκος τοῦ ἀναχώματος ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ
καὶ προβλέπεται ὡς προελέχθη ἡ περαιτέρω συνέχισις τού-
των. Διὰ τὴν περίπτωσιν καλλιεργείας ὑπὸ ἀκτὴμόνων
καλλιεργητῶν μὴ κατεχόντων συνεχομένην ἰδιοκτησίαν,
δημιουργεῖται θέμα προσπελάσεως καὶ διατηρήσεως ὁδοῦ,
παραλλήλως πρὸς τὸ ἀνάχωμα, ἥς τὸ πλάτος ἐκτιμᾶται εἰς
4.000 μ. τουλάχιστον, ὅποτε ἡ χρησιμοποίησις ζώνης περιο-
ρίζεται εἰς πλάτος κατὰ μέσον ὅρον μόνον 10μ.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, δὲν ἐνδείκνυται ἡ παραχώρησις
τῆς ἐν λόγῳ ἐκτάσεως εἰς τοὺς ἀκτὴμόνας τῆς περιοχῆς
ταύτης, μέχρι δὲ τῆς χρησιμοποίησός της, εὐνόητον τυγχά-
νει ὅτι αὕτη θὰ ἐκμεταλλεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἐνοι-
κιάσεως.

'Εν 'Αθῆναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1964

'Ο Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

19) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ε. Σκορδίλη.

'Επὶ τῆς διαβιβασθείσης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας
ὑπ' ἀριθ. 455]64 ἐρωτήσεως τοῦ Βουλευτοῦ κ. Ε. Σκορδίλη
σχετικῶς πρὸς τὴν κατεδάφισιν παραπηγμάτων τῆς Λαχα-
ναγοῦρας Καμινίων Πειραιῶς ἀπαλλοτριουμένων ἐκ τῆς ἐφαρ-

μογής του έγκειμένου σχεδίου πόλεως και δη εκ της διανοίξεως της υπό τούτου προβλεπομένης λεωφόρου Βασ. Σοφίας, έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν, ότι ή απαλλοτριώσις εκ της πολεοδομικής ταύτης εφαρμογής, έχει συντελεσθή, νομίμως δημοσιευθείσης περί της γενομένης καταθέσεως της αποζημιώσεως της υπ' αριθ. Α.102217]18-1-64 ειδοποιήσεως του καθ' ήμιας Υπουργείου εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως.

Εκτοτε παρεσχέθη εις τους εγκατεστημένους εις τα απαλλοτριούμενα εύλογος προθεσμία διά την επαγγελματικήν αυτών αποκατάστασιν, ώστε μετά την αποζημιώσιν και των ένοικιοστασιακώς εγκατεστημένων, να πραγματοποιηθή ή διάνοιξις της ως άνω λεωφόρου ήτις εκρίθη απαραίτητος διά την αποσυμφορήσιν της ηύξημένης κυκλοφορίας.

Εν Αθήναις τη 5 Ιανουαρίου 1965

Ο Υφυπουργός Δημ. Έργων

ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΥΣΗΣ

20) Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Π. Δούκα, Β. Εφραιμίδη.

Επὶ τῆς υπ' αριθ. 913]7-12-64 ἐρωτήσεως τῶν Βουλευτῶν κ. Π. Δούκα καὶ Β. Εφραιμίδη περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, τῆς διαβιβασθείσης ἡμῖν διὰ τοῦ υπ' αριθ. 17062]8-12-64 ἐγγράφου ὑμῶν, έχομεν τὴν τὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἐξῆς :

Η ἐν θέματι ὁδὸς ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ εὐθύνην τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμεῖου Καβάλας, ὅπερ ἐνισχύθη παρὰ τοῦ Υπουργείου καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1964 διὰ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐπιχορηγήσεων, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ Νομαρχιακά Ταμεῖα. Οὕτω εἰδικώτερον διὰ τὴν ὡς ἄνω, ὁδόν, τὸ Νομ. Ταμεῖον Καβάλας ἐπεχορηγήθη διὰ ποσοῦ δρχ. 1.000.000 κατὰ τὸ ἔτος 1964 παρὰ τοῦ Υπουργείου.

Δέον νὰ ληφθῇ υπ' ὄψιν ὅτι αἱ ἀνάγκαι τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς Χώρας εἶναι τεράστιαι, ὥστε, ἐντὸς τῶν ὑφισταμένων οἰκονομικῶν καὶ τεχνικῶν δυνατοτήτων, νὰ μὴ δύνανται ν' ἀντιμετωπισθοῦν εἰμὴ σταδιακῶς καὶ προοδευτικῶς κατόπιν ἱεραρχήσεως αὐτῶν.

Βάσει τῆς ἀρχῆς ταύτης κατ' ἀκολουθίαν θέλει ἐξετασθῇ καὶ τὸ ὡς ἄνω αἴτημα, ὅπερ ἐτέθη υπ' ὄψει τοῦ Νομ. Ταμείου Καβάλας.

Εν Αθήναις τη 5 Ιανουαρίου 1965

Ο Υπουργός

ΣΤΥΛ. ΧΟΥΤΑΣ

21) Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Δ. Παπανικολάου, Μ. Καραγεώργη, Ε. Σακελλάριου.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ υπ' αριθμ. 16046 ἀπὸ 25-11-64 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ υπ' αριθμ. 753 ἐρώτησις τῶν Βουλευτῶν κ.κ. Παπανικολάου, Μ. Καραγεώργη καὶ Ε. Σακελλάριου, έχομεν τὴν τιμὴν ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ υπ' αριθμ. Α.105876] ἡμέτερον ἐπὶ τῆς υπ' αριθμ. 752 ἐρωτήσεως τῶν ἰδίων Βουλευτῶν, δι' οὗ παρέχονται στοιχεῖα περὶ τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων κατὰ τὸ 1964 εἰς τὸν Νομὸν Τρικάλων, νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τ' ἀκόλουθα.

Τὸ ἔργον συνδέσεως ὅλων τῶν οἰκισμῶν τοῦ Νομοῦ Τρικάλων, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ὁποίου θὰ ἀπαιτήσῃ δαπάνην 15.000.000 δρχ. έχει μελετηθῇ, καταβάλλεται δὲ προσπάθεια ἵνα προγραμματισθῇ τὸ ταχύτερον.

Η διευθέτησις τοῦ Ληθαίου ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν περίοδον τῶν μεγάλων βροχοπτώσεων προκαλεῖ ζημίας τινάς, εἰς τοὺς πεδικοὺς οἰκισμοὺς πλησίον τῶν ὁποίων διέρχεται ὡς καὶ εἰς τὴν πόλιν Τρικάλων τὴν ὁποίαν διασχίζει, ἐκτελεῖται σταδιακῶς διατιθεμένων ἐκάστοτε πιστώσεων πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐπειγουσῶν περιπτώσεων.

Οὕτω κατὰ τὸ λήγον ἔτος 1964 διαθέσαμεν πίστωσιν 200.000 δρχ. διὰ τὴν προστασίαν ἀφ' ἐνὸς τῆς πόλεως Τρικάλων καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Κοινότητος Θεόπετρας, διὰ δὲ τὸ προσεχές ἔτος θὰ προγραμματίσωμεν παροχὴν ἀναλόγων

πιστώσεων διὰ τὴν πληρεστέραν προάσπισιν τῆς Κοινότητος Θεόπετρας καὶ Κοινότητος Βασιλικῆς.

Πέραν τούτων ἐδώσαμεν διαταγὴν διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ βραχυτέρου δυνατοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἐκπόνησιν τῆς ὀριστικῆς μελέτης διευθετήσεως τοῦ Ληθαίου ποταμοῦ εἰς τὸ τμήμα αὐτοῦ τὸ διερχόμενον διὰ τῆς πόλεως Τρικάλων. Διὰ τὸ ἐν λόγω ἔργον θὰ ἀπαιτηθῇ συμφώνως πρὸς τὴν γενομένην ἤδη προμελέτην τὸ ποσὸν τῶν 5.000.000 δρχ.

Εν Αθήναις τη 5 Ιανουαρίου 1965

Ο Υπουργός

ΣΤΥΛ. ΧΟΥΤΑΣ

22) Επὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Μ. Θεοδωράκη, κ.κ. Ε. Γρηγόρη.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ υπ' αριθ. 17203 ἀπὸ 9-12-64 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ υπ' αριθ. 946 ἐρώτησις τῶν Βουλευτῶν κ.κ. Μ. Θεοδωράκη καὶ Ε. Γρηγόρη, σχετικῶς μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δικαιούχους λόγω ἀπολλοτριώσεως τῶν κτημάτων των εἰς τὴν περιόχην τῆς Κοινότητος Ὁρωποῦ Πρεβέζης κ.λ.π., έχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, ἡ ἀποδοχὴ ἡ ἡ πρότασις μειώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καθοριζομένων τιμῶν μονάδος ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωμένων κτημάτων ἀνάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τοῦ ὁποίου ἀναμένομεν τὴν σχετικὴν γνωμοδότησιν διὰ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν δικαιούχων.

Εν Αθήναις τη 5 Ιανουαρίου 1965

Ο Υπουργός

ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

23) Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Βασιλάτου.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ υπ' αριθμ. 17744 ἀπὸ 15-12-64 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ υπ' αριθμ. 1014 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Βασιλάτου, σχετικῶς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀποχετευτικοῦ ἀγωγοῦ τοῦ Συνοικισμοῦ Καρρέα Ἀθηνῶν κ.λ.π., έχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

Κατόπιν σχετικῶν συνεννοήσεων μετὰ τοῦ Υπουργείου Συντονισμοῦ ἐλήφθη ἀπόφασις διαθέσεως εἰδικῆς πιστώσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὀριστικοῦ ἔργου ἀποχετεύσεως Συνοικισμοῦ Καρρέα καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ τακτοποιηθῇ καὶ τὸ θέμα τῆς ἐγκαταλείψεως ἀνοικτοῦ τμήματος χάνδακος ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Υπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, ἥτις κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχεν ἐπιληφθῇ τῆς κατασκευῆς τοπικῶν ἔργων ἀποχετεύσεως καὶ διέκοψε ταύτην ἐξαντληθείσης τῆς σχετικῆς πιστώσεως.

Εν Αθήναις τη 23 Δεκεμβρίου 1964

Ο Υπουργός

ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

24) Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀθ. Τσαλδάρη.

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς υπ' αριθμ. 16340]28-11-64 ὑμετέρου ἐγγράφου δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ἐν θέματι ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀθ. Τσαλδάρη έχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

Κατόπιν σχετικῶν συνεννοήσεων μετὰ τοῦ Υπουργείου Συντονισμοῦ ἐλήφθη ἀπόφασις διαθέσεως εἰδικῆς πιστώσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὀριστικοῦ ἔργου ἀποχετεύσεως Συνοικισμοῦ Καρρέα καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ τακτοποιηθῇ καὶ τὸ θέμα τῆς ἐγκαταλείψεως ἀνοικτοῦ τμήματος χάνδακος ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Υπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, ἥτις κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχεν ἐπιληφθῇ τῆς κατασκευῆς τοπικῶν ἔργων ἀποχετεύσεως καὶ διέκοψε ταύτην, ἐξαντληθείσης τῆς σχετικῆς πιστώσεως.

Εν Αθήναις τη 23 Δεκεμβρίου 1964

Ο Υπουργός

ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

25) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Γκιλλά.

'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. Α. 92299]12-11-64 ἡμέτερον σχετικῶς μετὰ τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13539]14-10-64 ἐγγράφου ὑμῶν διαβιβασθεῖσαν ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 482 ἐρώτησιν τοῦ βουλευτοῦ κ. 'Αριστ. Γκίλλα, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἕτερον τῶν ἐν αὐτῇ διατυπωμένων ἐρωτημάτων, ἦτοι, τὴν ἐγκατάστασιν ἀντλιοστασίων εἰς τὰς χαμηλὰς περιοχὰς τῆς λίμνης Γιαννιτσῶν πρὸς προστασίαν τῶν ἐκεῖ καλλιεργητῶν ἐκ τῶν πλημμυρῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι αἱ μελέται τῶν ἀντλιοστασίων ἀποστραγγίσεως τῆς περιοχῆς τέως λίμνης Γιαννιτσῶν ἔχουσιν ὑποβληθῇ, προβλέπεται δὲ ὅτι μέχρι τέλους τρέχοντος μηνὸς θὰ ἔχη ἀποπερατωθῇ ὁ ἐλεγχος αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Δ/νσεως μελετῶν, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐγκρίσις των.

Συνεπῶς ἡ δημοπράτησις τῶν ἐργασιῶν θὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Σημειωτέον ὅτι πρόκειται περὶ σοβαρῶν ἔργων συνολικῆς προϋπολογιζομένης δαπάνης 80.000.000 δρχ., τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ θὰ ἀπαιτήσῃ χρονικὸν διάστημα τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν.

'Εν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

26) 'Επὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου.

'Επὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17179]13660]9-12-1964 ὑμετέρου ἐγγράφου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ μὴ τοποθέτησις μέχρι τοῦδε φωτεινῶν σηματοδοτῶν εἰς τὰς ἐν τῇ ἐν θέματι διασταυρώσει τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν παράλειψιν τῆς ὑπηρεσίας ἀλλὰ εἰς λόγους οἰκονομικοὺς καὶ τεχνικοὺς.

Διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς φωτεινῆς σηματοδότησεως εἰς τὰς διασταυρώσεις ταύτας, αἵτινες περιλαμβάνονται εἰς τὸ πρόγραμμα πυκνώσεως τῆς σηματοδότησεως τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν παραπέμπουμεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. Α. 99814 ἡμετέραν ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 742 ἐρωτήσεως τοῦ ἰδίου βουλευτοῦ.

'Εν Ἀθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ

(Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὴν Προεδρικὴν ἔδραν καταλαμβάνει ὁ Α' Ἀντιπρόεδρος κ. Ἐμμ. Παπακλατζῆς).

Πρόεδρος. Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν

ΗΜΕΡΗΣΙΑΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Οἱ κ.κ. Κιτσίκης, Μπριλλάκης, Παπαδημητρίου, Ἡρόπουλος καὶ Α. Κύρκος ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν ἀναφερομένης εἰς τὴν ἀποφασισθεῖσαν κατ' ἀρχὴν αὐξήσιν τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ἀποφινὴ συνεδρίασις ἀπεφασίσθη νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὴν πρότασιν τῶν βουλευτῶν τῆς ΕΔΑ διὰ τὴν σύστασιν ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐφ' ὅσον ὡς ἐκ τούτου παραμερίζεται ἡ ἡμερησία διάταξις τῶν ἐπερωτήσεων, νομίζω ὅτι αὐτονόητον εἶναι ὅτι πρέπει νὰ παραμερισθῇ καὶ ἡ ἡμερησία διάταξις τῶν ἐρωτήσεων. 'Εφ' ὅσον ὅμως ἀρχίστατε θὰ παρεκάλουν τοῦτο: 'Εὰν ἦτο δυνατόν νὰ διαρκέσῃ, ἐφ' ὅσον συμφωνοῦν ὅλα τὰ κόμματα 10 μόνον λεπτὰ ἢ διατύπωσις τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἀπαντήσεις τῶν κυρίων Ὑπουργῶν ὥστε νὰ εἰσέλθωμεν ἀμέσως κατόπιν εἰς τὸ θέμα.

Πρόεδρος. Νομίζω ὅτι τοῦτο εἶναι σωστὸν καὶ ἔτσι θὰ πράξωμεν.

Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ ἔχει τὸν λόγον.

Α. Κανελλόπουλος (Ὑφ. Συντ.) Πρέπει νὰ διαβεβαιώσω τὸ Σῶμα ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπόφασις αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων τῶν λεωφορείων. Εἶχε, βεβαίως, συζητηθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ κομίστρου καὶ συνεστήθῃ πρὸς τοῦτο εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ, τόσον ἐξ ὑπαλλήλων,

ὅσον καὶ Ὑπουργῶν. Ἡ εἰσήγησις τῆς ὑπαλληλικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ ἀπὸ ἐπανειλημμένας συζητήσεις εἰσήχθη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐξ Ὑπουργῶν. Ἡ ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπὴ εἰς οὐδεμίαν ἀπόφασιν προήλθε καὶ κατὰ συνέπειαν, μέχρι στιγμῆς, δὲν ὑφίσταται θέμα ἀναπροσαρμογῆς τοῦ κομίστρου.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Παπαδημητρίου ἔχει τὸν λόγον.

Ι. Παπαδημητρίου. Κύριε Πρόεδρε, ἡ ἀπάντησις δὲν ἱκανοποιεῖ διότι ἡ ἐρώτησίς μας ἔχει τὴν ἐννοίαν τῆς καθυστάσεως τῆς κοινῆς γνώμης ὅσον ἀφορᾷ τὰς πληροφύριαις περὶ ἐπικειμένης αὐξήσεως τῶν εἰσιτηρίων. Τοῦτο ἔχει σπουδαίαν σημασίαν διότι τυχὸν αὐξήσις τῶν εἰσιτηρίων θὰ ἔχῃ ἐπιπτώσεις ὅχι μόνον εἰς τὰ βαλάντια τῶν πτωχῶν ἀνθρώπων ὅπως εἶναι γενικῶς οἱ ἐργαζόμενοι οἱ ὁποῖοι ἀναγκάζονται νὰ πραγματοποιοῦν πολλὰς διαδρομὰς ἡμερησίως, πρὸς μετὰβασιν καὶ ἐπιστροφὴν ἐκ τῶν ἐργασιῶν των ἀλλὰ θὰ ἔχῃ ἐπιπτώσεις καὶ ἐπὶ τοῦ τιμαρίθμου ζωῆς. Ἡ ἀπάντησις ὅμως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ δὲν ἀποτελεῖ καθυστάσιν διὰ τὴν κοινὴν γνώμην δεδομένου ὅτι δὲν ἀποκλείει ἀπόφασιν περὶ αὐξήσεως τῶν εἰσιτηρίων. 'Εφιστῶ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ ἐπιθύμουν μίαν πλέον κατηγορηματικὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Δήλωσιν ἀποκλείουσιν ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας διαβιώσεως τῶν λαϊκῶν τάξεων αὐξήσιν εἰσιτηρίων.

Α. Κανελλόπουλος (Ὑφ. Συντ.). Δὲν εἶναι λογικὸν νὰ δοθῇ διαβεβαίωσις πρὸς τὸ Σῶμα ὅτι εἰς τὸ μέλλον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ κομίστρου, ἐφ' ὅσον αἱ συνθήκαι εἶναι δυνατόν νὰ μεταβληθοῦν. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἀναπροσαρμογὴ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων. Τοιαύτη διαβεβαίωσις θὰ ἦτο παράλογον νὰ δοθῇ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Πρόεδρος. Οἱ κ.κ. Β. 'Εφραιμίδης, Α. Τσιάρας, Ε. Σακελλάρης ἐπὶ ἐρωτήσεως των, δι' ἧς ζητοῦν νὰ πληροφορηθοῦν ἐὰν ἀληθεύουν τὰ ὑπὸ ὠρισμένων Τεχνικῶν οἰκῶν καταγγελλόμενα, συμφῶνως πρὸς τὰ ὁποῖα ἡ ἀνάθεσις τῶν καὶ κηρόντων Γενικοῦ Τεχνικοῦ Συμβούλου τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Ζαχαρέως (Ε.Β.Ζ.) εἰς τὸν οἶκον Δοξιάδη, ἐγένετο ἀνευ δημοπρασίας κλπ.

Α. Κανελλόπουλος (Ὑφ. Συντ.). Τὸ θέμα συνεζητήθη εἰς προηγουμένην συνεδρίαν τῆς Βουλῆς καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἔδωκεν ἐπαρκεῖς ἐξηγήσεις. 'Ετέθη τὸ θέμα ἐὰν ἐν συνεχείᾳ ἡ ΕΔΑ θὰ ἤθελεν ἢ ὄχι νὰ κάμῃ ἐπερωτήσεις καὶ παρέμεινεν ἐκεῖ ἡ συζήτησις. Δὲν νομίζω ἐπομένως ὅτι χρειάζεται νὰ ἐπανέλθωμεν ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ θέματος.

Πρόεδρος. 'Επὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8 τῶν Ὑπουργείων Συντονισμοῦ καὶ Γεωργίας, ὁ κ. 'Εφραιμίδης ἔχει τὸν λόγον.

Η. Ἡλιοῦ. Παρακαλῶ, κ. Πρόεδρε, νὰ ἀναβληθῇ. Λόγω θανάτου τοῦ πρώην συναδέλφου μας ἐκ Σερρῶν Σπυρίδη ἐφυγεν ὁ ἐρωτῶν διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν. Ἄν συναινῇ ὁ κ. Ὑπουργὸς ν' ἀναβληθῇ.

Α. Κανελλόπουλος (Ὑφ. Συντ.). Βεβαίως.

Πρόεδρος. Οἱ κ.κ. Ι. Παπαδημητρίου, Ε. Σακελλάρης ἐπὶ ἐρωτήσεως των, ἀναφερομένης εἰς τὴν ἀνάγκην ἰδρύσεως εἰς Λεβάδειαν μίας ἀκόμῃ μεγάλης μονάδος κλωστοῦφαντουργίας.

Α. Κανελλόπουλος (Ὑφ. Συντ.). Ἡ ἴδρυσις μιᾶς μονάδος κλωστοῦφαντουργείου εἰς τὴν Λεβάδειαν δὲν εἶναι θέμα, τὸ ὅποῖον δύναται νὰ ἀποφασισθῇ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην. Ὁ προγραμματισμὸς τῆς κατασκευῆς βιομηχανικῶν μονάδων ἐν γένει εὐρίσκεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὸ στάδιον τῆς μελέτης. Εἰδικώτερον, προκειμένου περὶ τῆς κλωστοῦφαντουργίας, εἶναι γνωστόν, ὅτι εὐρίσκεται γενικῶς ὑπὸ μίαν ἀναπροσαρμογὴν ὅλον τὸ θέμα τῆς κλωστοῦφαντουργίας, συνεπεία τῶν προόδων, ποὺ ἔχουν ἐπιτελεσθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. 'Επὶ πλέον δὲν εἶναι δυνατόν καὶ ἀν' ἀκόμῃ ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ τὴν ἴδρυσιν μιᾶς μονάδος κλωστοῦφαντουργίας νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ, δοθέντος ὅτι, ἱσχύοντος τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθέρου πρωτοβουλίας, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκδηλωθῇ ἀπὸ μέρους τῶν ἰδιωτῶν ἐνδιαφέρον. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔπρεπε μόνον νὰ ἐνθαρρύνῃ διὰ κινήτρων τὴν ἀπόφασιν τῶν ἰδιωτῶν, ὥστε νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἴδρυσιν αὐτῆς τῆς μονάδος καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, μέχρι τῆς στιγμῆς, δὲν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι εἶναι ὥριμοι αἱ

προϋποθέσεις δια να ιδρυθῇ μία μονὰς κλωστοϋφαντουργίας εἰς τὴν Λεβάδειαν.

Ι. Π α π α θ η μ η τ ρ ί ο υ. Κύριε Πρόεδρε, ἡ ἀπάντησις δὲν ἐκαισιποιεῖ θιότι, ὅπως εἶναι γνωστόν, ἡ Λεβάδεια κατὰ τὴν διακομὴν τῶν γαιῶν τῆς Κοπαίδος ἐθεωρήθη πόλις βιομηχανική καὶ οἱ κάτοικοί τῆς ἐξεηρέθησαν τῆς διακομῆς. Ἡ Λεβάδεια εἶχεν ἄλλοτε 5 κλωστήρια καὶ 15 ἐκκοκκιστήρια. Σήμερον λειτουργεῖ μόνον ἓν κλωστήριον καὶ 5 ἐκκοκκιστήρια. Ὑπάρχει κατὰ συνέπειαν μόνιμος ἀνεργεία εἰς τὴν πόλιν. Ὡς γνωστόν, ἡ Λεβάδεια παράγει τὸ τρίτον τῆς παραγομένης εἰς τὴν χώραν μας ποσότητος βάμβακος. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ πρὸς ἀπορρόφησιν τῶν ἀνέργων προτείνωμεν τὴν ἱδρυσιν μιᾶς μονάδος κλωστοϋφαντουργίας καὶ συγχρόνως καὶ ἄλλας ἀγροτικὰς βιομηχανίας. Ἡ Κυβέρνησις θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τῆς, ὅτι εἰς τὴν Λεβάδειαν ὑπάρχει εἰδικευμένον ἐργατικὸν δυναμικὸν καὶ πρέπει νὰ τοῦ ἐξασφαλίσθῃ ἀπαισχύλησις μετ' ἱδρυσιν μιᾶς μεγάλης βιομηχανικῆς μονάδος εἴτε διὰ κρατικῶν κεφαλαίων, εἴτε ἐνδιαφύρουσα τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Ὁ κ. Ν. Σπειρόπουλος ἐπὶ ἐρωτήσεώς του, δι' ἧς ζητεῖ νὰ πληροφορηθῇ ἐὰν εἶναι ἀκριβὲς ἡ πληροφορία, καθ' ἣν μελετᾶται ἡ ἱδρυσις καὶ νέου ἐργοστασίου σακχαρώσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Δυτικῆς Πελοποννήσου κλπ.

Ἀπὼν διαγράφεται.

Ὁ κ. Θεοχάρης ἐπὶ ἐρωτήσεώς του, δι' ἧς ζητεῖ νὰ πληροφορηθῇ ἐὰν θὰ ἀντιμετωπισθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ ἔτος 1965 τὸ αἶτημα τῆς στεγάζσεως τῶν ἀστέρων ἀγροτῶν κλπ.

Ἀπὼν διαγράφεται.

Ὁ κ. Δ. Θεοχάρης ἐπὶ ἐρωτήσεώς του, δι' ἧς ζητεῖ νὰ πληροφορηθῇ ἐὰν ἐν ὄψει ἱδρύσεως νέου ἐργοστασίου σακχαρώσεως ἐξήτασαν οἱ ἀρμόδιοι τὸν προσφερόμενον χώρον τῆς περιοχῆς Ἀμυνταίου Φλωρίνης διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐργοστασίου.

Ἀπὼν διαγράφεται.

Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Κωτιάδης, ἐπὶ ἐρωτήσεώς του, ἀναφερομένης εἰς τὴν ἀνάγκην λήψεως ἀποφάσεως διὰ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 9660)612 ἀπὸ 14.5.64 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας.

Σ. Κ ω τ ι ά δ η ς. Κύριε Πρόεδρε, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου, ἡ Α.Ε. «Λάβρα», ἡ ὁποία ἐκμεταλλεύεται τὸ μεταλλεῖσμα τῆς κισσῆρεως εἰς τὴν Νίσσηρον, ἀπηλλοτριῇ τοῦ τοπικοῦ φόρου 1 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐξαγομένου φορτίου κισσῆρεως. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη προσέφερε τὰς διακαρτυρίας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Μανδρακίου, Νισσηρου, καθὼς καὶ τῶν κατοίκων τῆς νήσου, διότι ἐπετρήθησαν μιᾶς ἐκ τῶν κυριωτέρων προσόδων τῶν. Κατόπιν τῶν διακαρτυριῶν τούτων ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας εἰς μίαν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν μοῦ ἀπέστειλεν, ἐδήλωσεν ὅτι ἤλθον εἰς ἀπ' εὐθείας ἐπαφὴν μετ' ἡν Εταιρείαν, ἡ ὁποία ἐπροθυμοποιήθη νὰ μὴ κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς τῆς ἀπαλλαγῆς. Νομίζω ὅμως, ὅτι ἡ λύσις αὕτη δὲν εἶναι ριζικὴ καὶ ἐκαισιποιετική, διότι ἐπαφίεται εἰς τὴν καλὴν θέλησιν τῆς Ἐταιρείας νὰ ποιῇται χρῆσιν ἢ οὐ αὐτῆς τῆς ἀπαλλαγῆς. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τοῦ Συντονισμοῦ νὰ μετ' ἐκείνην τὴν γνώρισεν τὸ δίκαιον τοῦ Δήμου καὶ τῶν Κοινοτήτων τῆς νήσου, ἐὰν θὰ ἀνακαλέσθῃ τὴν ἐν λόγῳ κοινὴν ἀπόφασιν ἢ οὐ.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ.

Α. Κ α ν ε λ λ ό π ο υ λ ο ς (Ὑφυπ. Συντονισμοῦ). Ὅπως γνωρίζετε, ἡ ἐπένδυσις 500.000 δολλαρίων ποὺ ἐπραγματοποιήθη ἀπὸ τὴν Ἐταιρείαν «Λάβρα» ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ νόμου 2687 καὶ ἐξεδίδθησαν τὰ σχετικὰ Διατάγματα, τὰ ὁποία παρέχουν ὠρισμένα προνόμια, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ τοπικοῦ φόρου, τὸ 1 ο)ο. Ἐφ' ὅσον ἐξεδόθη τὸ σχετικὸν Διατάγμα εἶναι νομιμῶς καὶ ἡδυνάτως ἀδύνατον νὰ γίνῃ τώρα ἀνάκλησις, δοθέντος, ὅτι θὰ ἐνε-

φάνιζε τὸ Κράτος ἀσυνεπὲς καὶ θὰ παρείχεν εἰς τὴν Ἐταιρείαν τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ νομίμως. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ἡ Κυβέρνησις, προκειμένου νὰ ἐνισχύσῃ τὸν Δήμον παρακάλεσε τὴν Ἐταιρείαν καὶ ἡ Ἐταιρεία ἀπεδέχθη νὰ μὴ κάμῃ χρῆσιν τοῦ ἀπαλλοτριωτικοῦ αὐτοῦ προνομίου, ἀπέστειλε δὲ καὶ σχετικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Βιομηχανίας καὶ πράγματι ἐκτοτε δὲν ἐκαμε χρῆσιν τοῦ παρασχεθέντος προνομίου. Δὲν θὰ ἦτο λογικόν καὶ δυνατόν, νὰ προδῶμεν μονομερῶς εἰς τὴν ἀνάκλησιν τοῦ προνομίου.

Εὐχαρίστως ἡ Κυβέρνησις νὰ καλέσθῃ τὴν Ἐταιρείαν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς διὰ τὴν παραίτησιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ προνομίου αὐτοῦ.

Πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι, διὰ τὴν ἐγκατάστασιν βιομηχανιῶν εἰς περιοχὰς ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς δραστηριότητος, προκειμένου περὶ ἐπενδύσεων κεφαλαίων, εἶναι ἀνάγκη νὰ παρέχονται εἰδικαὶ διευκολύνσεις, ὅχι μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν Δήμων.

Εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, παρέχονται εἰδικὰ προνόμια ἀπὸ τοῦς Δήμους. Παρέχονται ὅχι μόνον εἰδικὰ φορολογικὰ ἀπαλλαγὰί, ἀλλὰ δίδονται δωρεὰν οἰκὸπεδα καὶ παρέχονται ἄλλαι ἐγκαταστάσεις καὶ διευκολύνσεις διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Ἐφ' ὅσον ἐπιδιώκομεν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας ἡ τὴν πρᾶγματποίησιν ἐπενδύσεων εἰς ἄλλας περιοχὰς ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, εἶναι ἀνάγκη νὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὴν νοσοτροπίαν αὐτήν, ἡ ὁποία θὰ προσελκύσῃ καὶ τὸ ἴδιόν μας καὶ τὸ ξένον κεφάλαιον. Ἀναγνωρίζω τὴν ἀνάγκην τοῦ Δήμου, ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τοῦ Δήμου, συνίσταται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου 1 ο)ο ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας, διότι εἶναι ἐνδεχόμενον ἡ Ἐταιρεία νὰ μὴ ἐργασθῇ, ἐφ' ὅσον αἱ συνθήκαι δὲν εἶναι συμφέρονται. Ἡ ἐνίσχυσις τῶν Δήμων, εἶναι γενικώτερον θέμα, τὸ ὁποῖον μελετᾷ ἡ Κυβέρνησις.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Παρελθούσης τῆς ὥρας ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἐπερωτήσεων. Θὰ συζητηθῇ ἡ πρότασις ὠρισμένων βουλευτῶν περὶ παραπομπῆς ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ὠρισμένων πρώην Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων προσώπων.

Π. Κ α ν ε λ λ ό π ο υ λ ο ς. Κύριε Πρόεδρε, νὰ μεθοδεύσωμεν τὴν συζήτησιν. Ἡ πρότασις, σύμφωνα μετ' ὃν νόμον «περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν», γίνεται ἀπὸ 20 βουλευτάς. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶναι ἀριθμὸς ποὺ ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν διὰ τὸ ἐγκυρον τῆς προτάσεως. Δὲν ἔχει δηλαδὴ τὴν αὐτὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει προκειμένου περὶ ἐπερωτήσεων.

Ἐὰν ἡ ΕΔΑ —ὅπως φαντάζομαι— ἔχει ὀρίσει ἓνα ὁμιλητὴν διὰ νὰ κάμῃ τὴν ὅλην ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος, θὰ ἐνδομίζον, ὅτι μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτὴν —καὶ αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρακαλῶ καὶ ζητῶ— νὰ δοθῇ ἀμέσως ὁ λόγος —παρεμβαλλομένου ἐνδεχομένως ἐμοῦ ἀπὸ τῆς θέσεώς μου διὰ νὰ εἰπῶ ὀλίγα τινα— νὰ δοθῇ ἀμέσως ὁ λόγος εἰς τοὺς τρεῖς ἐκ τῶν συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ὑφίστανται τὴν ἄμεσον ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῶν 20 βουλευτῶν, τῶν ὑπογραψάντων τὴν πρότασιν παραπομπῆς, τὴν σύστασιν δηλαδὴ ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Νομίζω, ὅτι αὕτη θὰ ἦτο ἡ ὀρθωτέρα διαδικασία καὶ ἀσὺ ὁμιλήσουσι οἱ τρεῖς, τότε θεαίμως ἡμπορεῖ νὰ δευτερολογήσῃ ἡ ΕΔΑ ἢ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὰς ἀπόψεις τῆς καὶ νὰ ἐγγραφῇ οἰσδῆποτε ἄλλος βουλευτής. Ὅχι μόνον νὰ δευτερολογήσῃ ἡ ΕΔΑ δι' εἰδικὸν ἄγορητοῦ, ἀλλὰ νὰ ἐγγραφῇ καὶ οἰσδῆποτε ἄλλος.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Ἡλιοῦ.

Ἡ. Ἡ λ ι ο ῦ. Κύριε Πρόεδρε, νομίζω, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἀντίρρησης ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ. Βεβαίως, δὲν πρόκειται περὶ ἀναπτύξεως τῆς προτάσεως, ἀλλὰ περὶ συμπτύξεως αὐτῆς, διότι, μόνον τὸ δικαστικὸν πόρισμα εἶναι 128 μεγάλες δίστηλες σελίδες. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ κύριον θέμα τῆς ἀναπτύξεως

τῆς προτάσεως, θὰ τὸ ἔχη, ὡς εἰδικὸς ἀγορευτὴς, ὁ κ. Ἡλιόπουλος.

Δέχομαι, ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, καθ' ὃ ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ ἔχει δικαίωμα, ἐνδεχομένως δύναται νὰ λάβῃ ἀμέσως τὸν λόγον.

Π. Κανελλόπουλος. Καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι Ὑπουργοί.

Ἡ. Ἡλιόπουλος. Ἐχουν, θεβαίως, κάθε λόγον, νὰ ἀκουσθῶν καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρῶην Ὑπουργοί. Φυσικά, δὲν δύναμαι, ἐγὼ προσωπικῶς, νὰ παραιτηθῶ, τοῦ ἐνδεχομένου, νὰ δώσω μίαν ἀπάντησιν εἰς τὸν κ. ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ — καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα θὰ γίνῃ μία πρόσθετος ἐγγράφῃ οἰουδήποτε ἄλλου.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ἡλιόπουλος ἔχει τὸν λόγον.

Σ. Ἡλιόπουλος. Κατεθέσαμεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν πρότασιν περὶ ποινικῆς καταδίωξεως, ἡ ὁποία κατεχωρήθη ἤδη εἰς τὰ πρακτικά.

Ἡ πρότασις γίνεται βάσει τοῦ ἄρθρου 80 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ Νόμου ΦΠΣΤ(1877 «περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν»).

Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου κατηγορεῖται Ὑπουργός, ὅστις κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀσυγγνώστου ἀμελείας κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. γ' ἐξέδωκεν ἢ ἐξετέλεσεν ἀπόφασιν ἢ διαταγὴν δι' ἧς παραβιάζεται διάταξις τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων εἴτε κατὰ τὴν παρ. δ' παρέλειψε νὰ ἐκτελέσῃ διάταξιν τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης, εἴτε κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. α' παρεδίωξε ποινικὴν τινα τῶν κειμένων νόμων διατάξιν, εἴτε, κατὰ τὴν παρ. β' τοῦ ἄρθρου 2, χωρὶς νὰ παραβιάσῃ διάταξιν τινα ἐδίδωκεν ἐκ προθέσεως διὰ πράξεως ἢ παραλείψεως αὐτοῦ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας, εἴτε τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 3, χωρὶς νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν διάπραξιν τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων, συνήγεσεν εἰς αὐτὰ ἐν πράξει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου φερούση τὴν ἑαυτοῦ ὑπογραφήν.

Ἐξ ἄλλου ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 10 μετὰ τῶν ὑπαιτίων Ὑπουργῶν διώκονται κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου τούτου καὶ οἱ τυχόν συναίτιοι ἢ συνεργοὶ τούτων.

Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ὁ νόμος ὁρίζει, ὅτι ἡ καταδίωξις γίνεται διὰ προτάσεως πρὸς τὴν Βουλὴν ὑπογεγραμμένη ὑπὸ 20 τοὐλάχιστον βουλευτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ὀρίζωνται ἀκριβῶς τὰ γεγονότα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ πρότασις στηρίζεται καὶ ἡ παράτασις, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς κατηγορίας. Ἐπὶ τῆς τῆς αὐτῆς προτάσεως ἡ Βουλὴ μετὰ συζήτησιν αὐτῆς ἀποφασίζει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ἐὰν θέλῃ νὰ διατάξῃ προανάκρισιν.

Ἐν προκειμένῳ ἡ ὑπὸ συζήτησιν πρότασις φέρει 21 ὑπογραφὰς βουλευτῶν, στηρίζεται δὲ εἰς πλῆθος συγκεκριμένων πράξεων καὶ παραλείψεως τῶν ὧν ζητεῖται ἡ καταδίωξις προσώπων, αἱ ὁποῖαι θεμελιώνουν τὴν ἀντικειμενικὴν ὑπόστασιν, ἐγκλημάτων, διὰ τὰ ὁποῖα ζητεῖται ἡ καταδίωξις, ἀναφέρεται δὲ περαιτέρω ἡ πρότασις εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν ἐκθέσεων καὶ τοῦ πορίσματος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτάκτου ἐλέγχου τῆς ΔΕΗ τῆς συσταθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Δ. 4230/1962.

Κατὰ ταῦτα τυπικῶς νομίμως κατετέθη καὶ φέρεται πρὸς συζήτησιν σήμερον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἡ πρότασις μας.

Ἀπομένει εἰς ἐμὲ νὰ ἀναλύσω τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τῆς προτάσεως καὶ εἰς τοῦτο προβαίνω ἤδη.

Κύριοι συνάδελφοι, εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃτε εἰς μίαν ἐπ' ἀνδράσιν σχετικῶς μὲ τὸν συνάδελφον κύριον Μπουρνιᾶν. Εἰς τὴν κατατεθείσαν πρότασιν μας κακῶς ἀναφέρεται καὶ ζητεῖται ἡ παραπομπὴ καὶ τοῦ τέως Ὑπουργοῦ κ. Μπουρνιᾶ. Ὁ κ. Μπουρνιᾶς εὐτυχῶς, κατὰ τὸ κρίσιμον αὐτὸ διάστημα δὲν ἦτο Ὑπουργὸς Βιομηχανίας. Διὰ τὸ λάθος μας αὐτὸ ζητοῦμεν συγγνώμην καὶ ἐκφράζομεν τὴν λύπην μας πρὸς τὸν κ. Μπουρνιᾶν, διότι ἐπαναλαμβάνω κακῶς καὶ ἐκ λάθους ἐζητήθη ἡ παραπομπὴ του.

Κύριοι βουλευταί, ὅπως εἶναι γνωστὸν, ἡ κατηγορία ἀνα-

φέρεται εἰς τὰ γεγονότα ποὺ ἔχουν προκαλέσει βαρεῖας ζημίας εἰς τὴν ΔΕΗ. Τὰ θέματα ἐπομένως ποὺ πρέπει κατὰ τὴν γνώμην μου νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Βουλὴν κατὰ τὸ παρὸν στάδιον τῆς ἐρεῦνης εἶναι κυρίως:

Α. Ἐὰν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ὑποθέσεων τῆς ΔΕΗ ἔλαβον χώραν πράξεις ἢ παραλείψεις ἀξιοποιοῦν, ποὺ ἐζημιώσαν τὴν ΔΕΗ καὶ ποῖαι.

Β. Ἐὰν αἱ ἀξιοποιοῦν αὐταὶ πράξεις ἢ παραλείψεις συνδέονται πρὸς τὰ πρόσωπα, τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ δίωξις καὶ

Γ. Ἐὰν τὰ ἀδικήματα ἐντάσσονται καθ' ὕλην καὶ ἐὰν συντρέχουν προϋποθέσεις διώξεως, (παραγραφὴ κλπ.) κατὰ τοὺς νόμους περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν. Πρὶν νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν θεμάτων αὐτῶν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναφερθῶ εἰς ὁρισμένας ἀντιδράσεις περὶ τὸ ζήτημα τοῦτο. Κατηγορήθημεν καὶ ἐδῶ, εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἀπὸ τὸν φιλικὸν πρὸς τὴν δεξιὰν τύπον, ὅτι ἐφέραμεν πρότασιν μας τώρα, εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας, πρὸς ἀντιπερισπασμὸν τάχα, ἐναντι τῆς ἐξορμήσεως τῆς ΕΡΕ κατὰ τῆς Ἀριστερᾶς καὶ ἐναντι τῆς δυσχεροῦς δὴθεν θέσεως τῆς Ἀριστερᾶς διὰ τὸ Κυπριακόν.

Αἱ κατηγορίαι δὲν ἔχουν καμμίαν ἀπολύτως βάσιν. Ἡ ἐξόρμησις τῆς ΕΡΕ, ἀπλῶς ἔδωκεν ἀκόμη μίαν εὐκαιρίαν νὰ ἀποδείχῃ εἰς τὸν λαόν, ἡ κενότης τῆς δραστηριότητος τῆς Δεξιᾶς, εἰς δὲ τὸ Κυπριακόν ἡ θέσις μας ὑπῆρξε καὶ εἶναι διαυγής καὶ σταθερά.

Ἐξ ἄλλου ὅμως καὶ κυρίως πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ἀνωμαλιῶν εἰς τὴν ΔΕΗ δὲν ἔρχεται τώρα εἰς τὴν Βουλὴν. Ἦδη ἀπὸ τοῦ Μαΐου 1964 ἐζητήσαμεν τὴν σύστασιν ἐξεταστικῆς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπῆς. Δὲν εἶναι ἰδική μας εὐθύνη ἐὰν δὲν συνεζητήθῃ ἔκτοτε ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ὅταν ἡ ΕΡΕ εἶχε πλειοψηφίαν εἰς τὴν Βουλὴν, ἐζητήθη πολλάκις, ὅπως θὰ ἐκθέσω κατωτέρω καὶ ἀπὸ τὴν Ἐνωσιν Κέντρου (ὑπὸ πολλῶν στελεχῶν της καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ της τότε) νῦν Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τῆς ΕΔΑ, ἡ διενέργεια ἐλέγχου, ἢ σύστασις ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὰ πράγματα τῆς ΔΕΗ. Καὶ ὑπῆρξε κατηγορηματικὴ καὶ ἐπίμονος ἡ ἀρνήσις τῆς ΕΡΕ νὰ δεχθῇ τὸν ἐλέγχον.

Ἦδη ὅμως, ἤλθεν ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς τὸ πόρισμα τῆς ἐπιτροπῆς ἐλέγχου τῆς ΔΕΗ, ἡ ὁποία συνεστήθη μετὰ πρότασιν τοῦ κ. Ζιγρῆ καὶ μετ' ἐπιμονὴν ὁλοκληρῶς τῆς ἀντιπολιτευσεως μετὰ μίαν ὀξυτάτην κριτικὴν συζήτησιν, ἡ ὁποία διεξήχθη εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Νόμου 4230/62 καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναλυτικώτερον θὰ ἀσχοληθῶμεν κατωτέρω.

Τὸ πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τὸ τέλος Νοεμβρίου 1964, εἶναι μακρόν, καὶ ἡ μελέτη του κατέστησεν ἐξ ἀντικειμένου ἀδύνατον οἰανδήποτε περὶ αὐτοῦ ἐνέργειαν ἢ συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ τῶν διακοπῶν τῶν ἐργασιῶν της λόγω τῶν ἐορτῶν.

Ἀλλὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ πορίσματος καὶ τῶν ἐκθέσεων τούτων προσερχόμενον ἀπὸ τρεῖς ἀνωτάτους δικαστικοὺς λειτουργούς, ἀποκαλύπτει ἕναν βούρκο ἀκολασίας εἰς τὸν γῶρον τῆς ΔΕΗ, εἰσάγει εἰς μίαν ἀσφυκτικὴν ἀτμόσφαιραν ὁρισμένων τομέων τῆς δημοσίας ζωῆς, ὥστε δὲν ἐπιτρέπει οὐδεμίαν ἡμέραν ἀναβολὴν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ζητήματος.

Ἐὰν εἰς τὴν χώραν μας, πέραν οἰωνδήποτε πολιτικῶν πεποιθήσεων, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ στοιχειώδης πολιτικὴ ἠθικὴ ἐὰν ὑπάρχῃ στοιχειώδης ἠθικὴ εὐδιξία, ἐπεβαλλετο, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ πορίσματος αὐτοῦ καὶ εἶναι ὅπως θὰ ἀναλύσω κατωτέρω θριμύ κατηγορητήριον κατὰ τῶν συνθηκῶν ποὺ κρατοῦν εἰς τὸν δημόσιον βίον ἢ ἄμεσος ἐρευνα τῶν καταγγελλομένων.

Ἰδοὺ διατὶ κατεθέσαμεν τὴν πρότασιν τώρα. Ἰδοὺ διατὶ ἡ ΕΡΕ δὲν δικαιούται, διότι δὲν νομιμοποιεῖται, νὰ διαμαρτύρεται, οὐδὲ πολλῶ μάλλον νὰ κατηγορῇ διὰ τὴν κατὰ θέσιν τῆς προτάσεώς μας.

Τὸ πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς.

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅπως ὑπενίχθη ἀνωτέρω, πολλὰ καὶ σοβαρῶς ἀνώμαλα περιστατικὰ περὶ τὴν ΔΕΗ εἶχον γνωστῇ δημοσίᾳ καὶ εἶχον προκαλέσει εὐρεῖαν συζήτησιν καὶ ὀξείαν

κριτικήν και εις τὸν τύπον καὶ εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, ὥστε καὶ αὐτὰ μόνον θὰ ἤρουν πρὸς θεμελίωσιν προτάσεως ὡς ἡ συζητούμενη, ἐν τούτοις αἱ ἐκθέσεις καὶ τὸ πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου ἔχει ἰδιόζουσαν ἀξίαν. Τρεῖς ἀνώτατοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ οἱ Γεώργ. Χαρμπούρης, Σύμβουλος Ἐπικρατείας, Κων)νος Παπαϊωάννου, Ἀρεοπαγίτης καὶ Γεώργιος Σακελλαρίου, Σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, μετὰ τὸ ἀδιάβλητον κύρος των, μετὰ τὴν ἐπιστημονικὴν των συγκρότησιν καὶ μετὰ τὴν μακρὰν δικαστικὴν πεῖραν των προσφέρουν μίαν ἐξαιρετικῶς κρίσιμον ὑψηρὰν αὐτὴν τὴν στιγμήν. Διότι μέσα εἰς τὴν κάπως ἐν ἀναταραχῇ τελοῦσαν λόγω των ἀντιθέσεων πολιτικὴν καὶ δημοσίαν ζωὴν παρέχουν τὸ ἀδιάβλητον ἀποτέλεσμα μιᾶς ἀντικειμενικῆς καὶ ἀπηλλαγμένης ἀπὸ οἰασθήποτε προκαταλήψεως καὶ ἐπιρροᾶς ἐρεῦνης διὰ τὰ πράγματα τῆς ΔΕΗ.

Δύσκολα θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ γενικῶς ἀδιάβλητον των ἐγγράφων αὐτῶν ἐκθέσεων καὶ πορίσματος.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς προτάσεως θὰ βασισθῇ εἰς αὐτὰ κυρίως τὰ ἐγγράφα. Ὅπου θὰ ἐπικαλεσθῶμεν στοιχεῖα ἐκτὸς αὐτῶν θὰ γίνῃ μόνον ἐφ' ὅσον ταῦτα εὐρίσκουν ἐπαλήθευσιν εἰς τὰς ἐκθέσεις καὶ τὸ πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μόνον διὰ νὰ φωτίσουν αὐτὰ περισσότερον.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ πορίσματος.

Ἡ ἐκ δικαστικῶν λειτουργῶν Ἐπιτροπῇ Ἐλέγχου ἡσυχολήθη μετὰ τὰς ἐξῆς θέματα:

α) Μετὰ τὴν σύμβασιν ἐγγυήσεων τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς Γαλλικὰς πιστώσεις, 5,5 δισεκ. φράγκων ἔτους 1963 καὶ τὰς συμφωνίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὰς ἀναδόχους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἐξηλεκτρισμοῦ διὰ των πιστώσεων τούτων Ἐταιρείας OMNIUM TIGOUNAIS ET GOTEGI (OLCO).

β) Μετὰ τὰς συμφωνίας τῆς ΔΕΗ καὶ τῆς OLCO διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου Μέργοβα.

γ) Διὰ τὸ λάθος—λογιστικόν—50 ἑκατ. γαλλ. φράγκων εἰς ὄφρος τῆς ΔΕΗ διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς Δαπάνης.

δ) Διὰ τὰς υπερβάσεις καὶ τὰς ζημίας τῆς ΔΕΗ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου λόγω μεταβολῶν τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως.

ε) Μετὰ τὸ θέμα τῆς προμηθείας 50)ο τὴν ὁποίαν ἡ OLCO εἶχε συμφωνήσει νὰ πληρώσῃ πρὸς διαφόρους ἐν Ἑλλάδι.

στ) Μετὰ τὰς ἠυξημένα ἀσφάλιστρα κατὰ τὴν ἀσφάλισιν των ἔργων Μέργοβα.

ζ) Μετὰ τὴν ἐξαγορὰν τῆς HEAP ὑπὸ τῆς ΔΕΗ, ὡς καὶ ἄλλων Ἡλεκτρικῶν Ἐταιρειῶν.

η) Μετὰ τὴν ὑπόθεσιν συμβάσεως ἀλουμινίου (Πεσινὲ — Ρεϊνόντε — Νιάρχου).

θ) Μετὰ διάφορα ἄλλα θέματα, καὶ

ι) Μετὰ τὰς ἐπιστολάς Φιλαρέτου συνδυαζόμενας πρὸς ὅλα τὰ προηγούμενα θέματα.

Ἡ ἐρευνα τῆς Ἐπιτροπῆς εὐθύνεται εἰς τὴν ἀναζήτησιν καὶ διαπίστωσιν ἀνωμαλῶν καὶ ἀδεμίων ἐνεργειῶν περὶ τὴν διαχείρισιν των ὡς ἂν ὑποθέσεων τῆς ΔΕΗ ὡς καὶ τοῦ ρόλου των προσώπων τὰ ὁποῖα ἀρμοδίως ἢ ὄχι ἀνέμιχθησαν εἰς αὐτὰς ἢ παρέλειψαν νὰ ἐνεργήσουν.

Θὰ ἀκολουθήσω τὴν σειρὰν πὺρ διέγραψα ἀνωτέρω εἰς τὴν ἀνάπτυξιν των ἀπόψεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ ἐκάστου θέματος.

Αἱ συμβάσεις πιστώσεων.

Τὴν 15.10.1953 ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις υπέγραψε πρωτόκολλον μετὰ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς ὁποίας ἡ δευτέρα παρέχει τὴν ἐγγύησιν τῆς διὰ 5,5 δισεκ. φράγκα πρὸς Γαλλικὰς Ἐταιρείας διὰ πιστώσεις ὑπ' αὐτὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἐξηλεκτρισμοῦ.

Τὴν 2.11.1953 ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις υπέγραψε μετὰ τῆς Ἐταιρείας OLCO συμφωνίαν βάσει τῆς ὁποίας αὐταὶ ἀνελάμβανον εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὡς ἂν πρωτοκόλλου, νὰ θέσουν εἰς διάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Τεχνικὰς Ὑπηρεσίας, μηχανήματα καὶ ὑλικάς ἀξίας 5,5 δισεκ. φράγκα ἐπὶ πιστώσει.

Κατὰ Νοέμβριον 1953 προεκηρύχθη διεθνὴς μειοδοτικὸς

διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου Μέργοβα, κατὰ τὸν ὁποῖον ἀνεδείχθη, τελευταῖος μειοδότης ἡ OLCO.

Πρὸς ἐκτέλεσιν των συμβάσεων τούτων καὶ τοῦ ἔργου Μέργοβα ἐξουσιοδοτήθη ἡ ΔΕΗ ὑπὸ τοῦ Ἑλλ. Δημοσίου ὅπως ἀναλάβῃ τὰς σχετικὰς ἀρμοδιότητας, υπεγράφη δὲ βάσει προτάσεων τῆς OLCO συμφωνία προβλέπουσα τοὺς ὅρους ἐκτέλεσεως των ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων Μέργοβα.

Κατὰ τὰς συμφωνίας αὐτὰς διὰ τὰς ὑπηρεσίας τῆς OLCO διὰ τὴν χρηματοδότησιν, τὴν μελέτην καὶ τὴν Διεύθυνσιν των ἔργων τῆς ὑδροηλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως καὶ τὰς ἀρδεύσεις τῆς πεδιάδος Καρδίτσης καὶ διὰ τὴν ἐπὶ ἐξάμηνον Διεύθυνσιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐργοστασίου ὁρίζεται ἀποζημίωσις τῆς OLCO κατ' ἀποκοπὴν ἐκ φράγκων Γαλλικῶν 425 ἑκατομμυρίων. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναλύεται ἐν τῇ συμβάσει κατανεμόμενον δι' ἐκάστην των ὡς ἂν ὑπηρεσιῶν. Οὕτω διὰ τὴν μελέτην καὶ ἐπιβλέψιν των ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων ἀρδεύσεως τῆς πεδιάδος Καρδίτσης προβλέπεται ἀποζημίωσις 50 ἑκατ. φράγκων.

Κατὰ τὴν πορείαν των διαπραγματεύσεων πρὸς διατύπωσιν τῆς ὁριστικῆς συμβάσεως τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐζήτησε καὶ ἀπεσπάρθη ἀπὸ τὴν σύμβασιν καὶ ἀπὸ τὰ ἐκτελεστέα ἔργα τὸ τμήμα των ἐγγειοβελτιωτικῶν ἀρδευτικῶν ἔργων Καρδίτσης καὶ ἡ OLCO περιορίσθη εἰς τὸ καθαρῶς ὑδροηλεκτρικὸν ἔργον.

Ἐνῷ ὅμως εἰς τὸ περικυπὸν ἐκ τοῦ ὅλου ἔργου τμήμα ἀντιστοιχεῖ, ρητῶς μνημονευομένη, ἀποζημίωσις 50 ἑκατ. φράγκων, δὲν περιεκόπη εἰς τὴν σύμβασιν τὸ ποσὸν τοῦτο δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἀποζημιώσεως των 425 ἑκατ. φράγκων, ὅπερ ποσὸν παρέμεινε ὡς καταβλητέον πρὸς τὴν OLCO ποσόν.

Τὸ λάθος ἐγένετο ἀντιληπτὸν τὴν 6.10.1956 ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ τῆς ΔΕΗ κ. Παπαλεονάρδου ὅστις τὸ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τῆς ΔΕΗ κ. Μακρῇ ἀναγνωρίζοντα τοῦτο. Ἀμφότεροι ἀνεκοίνωσαν τὸ λάθος εἰς τὴν ἐξ αὐτοῦ ζημίαν τῆς ΔΕΗ πρὸς τοὺς κ.κ. Π. Γουναράκη καὶ Γ. Πεζόπουλον, Πρόεδρον καὶ Γεν. Διευθυντὴν αὐτῆς. Ὁ κ. Παπαλεονάρδος ἐνημέρωσε σχετικῶς τὸν Ἀντιπρόεδρον κ. Α. Δημητράκοπουλον καὶ τὸν σύμβουλον κ. Π. Στουπάκη, πεισθέντας πάντας ὅτι ἦτο προφανὲς καὶ ἀναμφισβήτητον τὸ λάθος.

Περαιτέρω ὁ κ. Παπαλεονάρδος υπέβαλεν εἰς τὸν κ. Γ. Πεζόπουλον καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 6213/10.10.1956 ἐμπιστευτικὸν σημείωμα ἐπὶ των ὅρων μιᾶς συμβάσεως τροποποιούσης τὴν ἀρχικὴν χάριν τῆς OLCO ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζονται δικαιώματα—ἀντιθέτως ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν σύμβασιν καὶ πρὸς ζημίαν τῆς ΔΕΗ, ὅπως θὰ ἴδωμεν κατωτέρω—εἰς τὸ σημείωμα δὲ τοῦτο ὑπογραμμίζεται ἡ ἀνάγκη ὅπως ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα τοῦ «λάθους».

Πάντα τὰ ἀνωτέρω περιγράφονται εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου βιβλίων πρῶτον κεφ. Α'. «Λάθος 50 ἑκ. Γαλλ. φρ. σελ. 1—5».

Περαιτέρω ἀπὸ τῆς σελ. 5 καὶ ἐφεξῆς περιγράφεται ἡ ἀγωνιώδης δραστηριότης τοῦ Παπαλεονάρδου νὰ προκαλέσῃ ὑπόφασιν καὶ ἐνεργείας τοῦ Δ.Σ. τῆς ΔΕΗ πρὸς πρόληψιν τῆς ἐκ τοῦ λάθους ζημίας. Ἀλλὰ διὰ τὴν δραστηριότητά του αὐτὴν οἱ Γ. Πεζόπουλος καὶ Π. Γουναράκης ἐπετέδηνσαν κατ' αὐτοῦ κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τοῦ Δ.Σ. τῆς 31.10.56 λόγω τῆς ἐπαφῆς του, μετὰ τὰ μέλη αὐτοῦ (ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 5).

Παρὰ ταῦτα οἱ Γ. Πεζόπουλος καὶ Π. Γουναράκης ἐχειρίσθησαν χλιαρῶς καὶ δὴ δουλικῶς τὸ θέμα ἐναντι τῆς OLCO (ἐκθ. σελ. 6), τὴν δὲ 16.10.56 υπέγραψαν τὴν μετ' αὐτῆς, σύμβασιν χωρὶς διόρθωσιν τοῦ «λάθους» καὶ χωρὶς νὰ φέρουν προηγουμένως τὸ ζήτημα εἰς τὸ Δ.Σ., τὸ ὁποῖον μόλις τὴν 31.10.56 ἀσχολεῖται ἐν συνεδρίᾳ μετ' αὐτό.

Ἡ συζήτησις ὑπῆρξε θυελλώδης — γράφει εἰς τὴν εἰσήγησιν του σελ. 15 ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Παπαϊωάννου — ὅλα τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. ἐξηγέρθησαν κατὰ τῆς OLCO, πλὴν των Γουναράκη — Πεζοπούλου, οἱ ὁποῖοι εὐθυγραμμισθέντες ἀνέλαβον τὴν υπεράσπισιν τῆς OLCO καὶ ὑπεστήριξαν σταθε-

ρως και πεισιμόνως τὰς απόψεις της, δημιουργήσαντες, οὕτω παραφωνίαν εἰς τὴν γενικὴν κατακραυγὴν . . .».

«Πρέπει νὰ κλείσωμεν αὐτὴν τὴν παρένθεσιν πού καλῶς ἢ κακῶς ἠνοιχθῇ . . .» δηλώνει ὁ Γουναράκης (σελ. 16). Ὁ Πεζόπουλος ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ἀνακαλύψαντος καὶ ἀνακινήσαντος τὸ ζήτημα Παπαλεονάρδου (σελ. 17).

Καὶ οἱ δύο — Γουναράκης καὶ Πεζόπουλος — ἐμφανίζουσι κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Παπαϊωάννου — καινοφανῆ καὶ παράδοξον θεωρίαν καθ' ἣν «εἴτε εἰς λάθος ὀφείλεται ἡ παραδοχὴ τοῦ ποσού τῶν 425 ἐκ. Γαλλ. φράγκων ὡς ἀμοιβῆς τῆς OLCO εἴτε ὅχι ἡ ΔΕΗ δὲν ἐζημιώθη . . . καὶ δὲν προσέκυψε κανὲν κέρδος διὰ τὴν OLCO . . .».

Καὶ συμπεραίνει ἡ ἐκθεσις — εἰσήγησις: Προξενεῖ κατά-πληξιν τὸ υποστηριχθὲν ὅτι καὶ ὑπάρχοντος λάθους οὔτε ἡ ΔΕΗ ἐζημιώθη, οὔτε ἡ OLCO ὠφελήθη . . . Ἡ γνώμη αὕτη ὅχι μόνον εἶναι ἀστήρικτος νομικῶς, ἀλλὰ καὶ λογικῶς ἀπαράδεκτος . . . Τὸ ὅτι ὅμως ἀπετολμήθη ἡ υποστήριξις τει-ούτων παραδοξοτήτων ἀποτελεῖ μίαν χαρακτηριστικὴν περί-πτωσιν τῆς ἐλλείψεως σεβασμοῦ πρὸς τὴν νοημοσύνην καὶ τὴν ἐνημερότητα τῶν Συμβούλων . . . (σελ. ἐκθ. 20).

Μὲ αὐτὸν ὅμως τὸν παραλογισμόν ἡ ΔΕΗ κατέβαλε 50 ἐκ. Γαλλικὰ φρ. (ὑπὲρ τὰ 3' ἐκατ. δραχμὰς) πρὸς τὴν OLCO δι' ἐργασίαν πού δὲν ἔκαμε. Ἀκολουθοῦν εἰς τὴν ἐκ-θεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ποικίλαι απόψεις ἐπὶ τοῦ θέματος τού-του πού δίδουν μίαν θλιβερωτάτην εἰκόνα τῆς ἐπικρατούσης εἰς τὸ Συμβούλιον νοοτροπίας καὶ καταστάσεως.

Σὰς δηλῶ ρητῶς — λέγει ὁ Πρόεδρος τῆς ΔΕΗ πρὸς τοὺς συμβούλους του — ὅτι δὲν ἀνεκοινώθη τίποτε εἰς τὸ Ἰπουργεῖον . . . Δὲν ὑπάρχει στάδιον συζητήσεων μετὰ τὴν OLCO καὶ ὁ Σύμβουλος κ. Γαλάνης (τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος): ἡ ΔΕΗ ἐναντι τῆς OLCO πάν-τοτε ὑπεχώρει . . . (σελ. ἐκθ. Παπαϊωάννου 28). Καὶ πε-ραιτέρω ὁ κ. Γουναράκης πιέζων τὸ Συμβούλιον, λέγει: «Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόφασίν μας δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἶναι κατὰ πλειο-ψηρίαν. Διὰ τοιαῦτα ζητήματα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβά-νυνται κατὰ πλειοψηρίαν ἀποφάσεις . . . (σελ. 29).

Τὸ Συμβούλιον δὲν μετεπεΐσθη καὶ ὁ κ. Γουναράκης ἀνα-βάλλει τὴν συζήτησιν διὰ τὴν 3ην Νοεμβρίου 1956. Τότε «ἀγνώστου πῶς — λέγει ἡ ἐκθεσις — ἡ ἀτμοσφαῖρα μετε-βλήθη χωρὶς οὐδὲν νέον στοιχείον» (σελ. 30), οἱ Σύμβουλοι ἐδέχθησαν τὴν σύμβασιν παρὰ τὸ λάθος καὶ παρὰ τὴν ἀπο-ψιν τοῦ κ. Γαλάνη — ψηφίσαντος ἐπίσης τὴν σύμβασιν καὶ τὸ λάθος — ὅτι ἔχομεν ἓνα συμβαλλόμενον ὁ ὁποῖος νομί-ζει ὅτι ὑπάρχει ἀσυδοσία . . . ἔχομεν μετὰ τὴν OLCO μίαν πείραν ὅχι εὐχάριστον . . . (σελ. 31).

Ὁ Πεζόπουλος προσθέτει ὅτι δὲν θὰ εἴμεθα σοβαροὶ ἀν-θρωποὶ ἐὰν καταγγεῖλωμεν τὴν σύμβασιν ἐπειδὴ βρήκαμεν αὐτὴ τὴν ἀνωμαλίαν» (σελ. 31).

Τέλος ὁ κ. Π. Γουναράκης ἀνακρινόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρεο-παγίτου κ. Παπαϊωάννου καταθέτει ὅτι βεβαίως ἂν ἔγινε λάθος ἀναμφισβήτητως ὑπῆρξε ζημία διὰ τὴν ΔΕΗ (σ. 34).

Πάντως, σημειώνει ἡ ἐκθεσις διὰ τὸ λάθος δὲν ἐζητή-θησαν παντάπασιν εὐδύναι, ἠκολουθήθη ἡ συχνὰ ἐμφανισθεῖσα εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς ΔΕΗ «τακτικὴ τοῦ κουκουλώ-ματος». (σελ. 34).

Τερματίζοντες τὸ Κεφάλαιον τοῦτο πρέπει νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς τὸ συμπέρασμα τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Ἀρεο-παγίτου Παπαϊωάννου ἐπ' αὐτοῦ: Ἰδοὺ τί λέγει: Σελίς 41, παράγρ. 9:

Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν συνε-δρίασιν τῆς 3.11.56 καθ' ἣν ἐκάμφθη ἡ ἀντίστασις τῶν με-λῶν αὐτοῦ, καθ' ὃν εἶδομεν τρόπον, ἐξέφρασε τὴν μεγάλην χαρὰν του διὰ τὸ εὐχάριστον κατ' αὐτὸν συμπέρασμα, «ὅτι θέ-τομεν οἰονεῖ ἐκποδὸν τὸ ζήτημα τῶν 50 ἐκατομμυρίων Γαλ-λικῶν φράγκων καὶ χωροῦμεν μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὴν ἐκτέ-λεσιν τῆς συμβάσεως». Ἡμεῖς μετὰ λύπης μας διαπιστώνομεν ὅτι ἐκ τῶν προαναφερθέντων προκύπτουσιν ἀεὶάτως τὰ ἐξῆς κατ' ἀντικειμενικὴν κρίσιν συμπεράσματα:

1ον) Τὸ λάθος εἶναι ἀναμφισβήτητον, ἡ δὲ ἐξ αὐτοῦ ζημία τῆς ΔΕΗ κατὰ 3.500.000 δραχ. περίπου ἐπὶ ἀντιστοίχῳ ὠφε-λεῖα τῆς OLCO εἶναι τρανῶς ἀποδεδειγμένη.

2ον) Οἱ κ.κ. Πεζόπουλος καὶ Γουναράκης δὲν ἐπίστευον εἰς τὴν ἀνυπαρξίαν τοῦ λάθους, ἀφ' οὗ ὅχι μόνον, δὲν ἦτο δυνατόν μόνον αὐτοὶ ἐναντίον τῶν ἀδιαφύεστων ἀριθμῶν καὶ γεγονότων νὰ πιστεύουσι εἰς τὴν ἀνυπαρξίαν ταύτην, ἀλλὰ καὶ ἐμμέσως ἀνεγνώρισαν τοῦτο.

3ον) Οἱ ἴδιοι οὐδὲν μέτρον ἔλαβον πρὸς ἐπανόρθωσιν αὐτοῦ καὶ οὔτε καὶν εἰδοποίησαν ἐπισήμως τὴν OLCO, ἀποκλείσαν-τες πᾶσαν μετ' αὐτῆς συζήτησιν.

4ον) Εἶναι σχεδὸν βέβαιον ὅτι παρὰ τοῦ κ. Πεζοπούλου ρη-τῶς ὡμολογημένον, ὅτι ἐὰν ἤσκειτο πίεσις κατὰ τῆς OLCO καὶ ἀπεφευγετο ἡ σπουδὴ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως περὶ ἀπολογιστικῶν ἔργων θὰ ἐπετυγχάνετο ἐπωφελεῖς διὰ τὴν ΔΕΗ διευθετήσεις τοῦ λάθους, καὶ

5ον) Ἡ ὅλη στάσις τῶν κ.κ. Πεζοπούλου καὶ Γουναράκη εἰς τὸ ἀνακυψάν ζήτημα τοῦ λάθους καὶ ὁ ὅλος χειρισμὸς αὐτοῦ παρὰ τῶν ἰδίων δημιουργεῖ πολλὰς ὑποψίας καὶ πολλὰ ἐρωτηματικὰ διὰ τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἱκανοποιητικὴ ἀπάντησις ἡ ἀνάγκη ἐπισπεύσεως τοῦ ἔργου.

Μεταβολὴ τῆς συμβάσεως — ἔργα ἀπολογιστικῆς.

Ἐπὶ τοῦ θέματος ἀναφέρεται ἡ ἐκθεσις (Βιβλ. πρῶτον — Κεφ. Β' Μερ. Α'). Κατὰ τὰς ἀρχικὰς διαπραγματεύσεις τῆς ΔΕΗ μετὰ τῆς OLCO, τὰς ὁποίας ἐκ μέρους τῆς ΔΕΗ διε-ξῆγον οἱ Πεζόπουλος, Παπαλεονάρδος, Μακρῆς καὶ Ἀπο-στολάκης, κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβον συχνὰ μέρος καὶ οἱ Ὑ-πουργοὶ Συντονισμοῦ καὶ Βιομηχανίας καὶ αἱ ὁποῖαι λόγω τῶν παραλόγων ἀξιώσεων τοῦ ἀναδόχου διήρκεσαν ἐπὶ 10 μῆ-νας, γεγονὸς πρωτοφανὲς κατὰ τὸν Ἀντιπρόεδρον Δημητρά-κωπουλον, συνετάχθη τὸ πρῶτον σχέδιον τὸ ὁποῖον ἀνεκοινώθη εἰς τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. διὰ σημειώματος τοῦ Γ. Πεζοπούλου τῆς 10.12.54 καὶ εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων προσβλέπετο ὅτι ἡ κατασκευὴ τῶν ἐπὶ μέρους ἔργων τοῦ Ἐργοστασίου ἐγέ-νετο δι' ὑπεργολάβων θάσει τιμῶν μονάδος ἀλλὰ καὶ ὅτι δύ-ναται ἡ ΔΕΗ νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὴν OLCO τὴν ἀπολογιστικὴν κατασκευὴν ἰδιαίτερας σπουδαιότητος τμημάτων ἔργου ἀπαι-τούντων εἰδικὴν ἐμπειρίαν. Εἰς τὸ σημειώματόν του ὁ κ. Πεζό-πουλος ἀναφέρει ὅτι οἱ ἀνάδοχοι διατυποῦν τὴν ἀξίωσιν νὰ κα-θορισθῇ ρητῶς εἰς τὴν σύμβασιν ἡ ἀπολογιστικὴ ἐκτέλεσις ὑπ' αὐτῶν ὠρισμένων τμημάτων τοῦ ἔργου (ὑποχρεωτικὴ καὶ ὅχι δυνατική διὰ τὴν ΔΕΗ) συνιστᾷ δὲ ὁ κ. Πεζόπουλος νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησις αὕτη τοῦ ἀναδόχου. «Οὕτω — γράφει ἡ ἐκθεσις ἐν σελ. 3 — ὁ κ. Πεζόπουλος μόνος αὐτὸς ἐτάχθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μετὰ τὰς απόψεις τῆς OLCO».

Οἱ Ἄν. Δημητράκωπουλος, προεδρεύων τότε καὶ Ι. Καρα-εῖδας, Σύμβουλος, ἀντίστανται κατὰ τῆς ἀξιώσεως ταύτης. Ἐπισημαίνουν τοὺς κινδύνους διενέξεων, σπαταλῶν, ἠϋξήμε-νων ἐξόδων, ὑψηλοῦ κόστους καὶ ζητοῦν ν' ἀποκλεισθῇ τὸ ἀπολογιστικὸν σύστημα (ἐκθεσ. σελ. 3).

Συνετάρχη ἐν συνεχείᾳ σχέδιον συμβάσεων ὑπὸ τοῦ Γ. Πεζο-πούλου, τὸ ὁποῖον κατ' ἐπεξηγηματικὸν σημείωμα αὐτοῦ ἀνα-φέρεται εἰς τὰς γενομένας πρατηρήσεις, τὰς συμφώνους πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ εἰς τὴν προσφορὰν τοῦ ἀναδόχου, εἰς τὰς γνώμας τῆς ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἰδίου σχετικῶς πρὸς τὰς δυνατότητας καὶ τοῦ σκοπίμου τῶν ἐν γέ-νει στοιχείων, ἀγνοεῖται δὲ οὕτως ἐντελῶς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ αἱ απόψεις του.

Διεξήχθησαν ἐντοναί συζητήσεις εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμ-βούλιον. Ἠκούσθησαν απόψεις «ἔχομεν παραδείγματα διὰ τὴν OLCO μὴ ἐποικοδομητικά . . . δὲν εἶναι καλῆς πίστεως», «θὰ μᾶς γελᾶσουν οἱ Γάλλοι . . . θέλουν νὰ μᾶς παρασύ-ρουν νὰ ἀναλάβουν τὸ ἔργον ἀπολογιστικῶς», «ἀπὸ τὴν πείραν τοῦ Λούρου καὶ ἀπὸ τὴν διανομὴν δὲν ἔχομεν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς Γάλλους . . .».

Μόνον ὁ Πεζόπουλος ὑπερήσπισε τὴν OLCO.

Τελικῶς τὸ Δ. Σ. ἀπεφάσισε ὅτι δύναται νὰ δοθῇ ἀπολογι-στικὴ ἐκτέλεσις ἔργου εἰς τοὺς ἀναδόχους ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συμμετοχῆς ἐμπείρου Ἑλληνικοῦ Οἴκου. Παρὰ τοῦτο ὅμως, οὐδὲν ἀπολύτως προσβλέφθη περὶ ἀμοιβῆς καὶ γενικῶς ἐξό-δων τοῦ ἀναδόχου διὰ τὰ ἀναληφθήσμενα ἀπολογιστικῶς ἔρ-γα ἐνῷ ἐπρόκειτο περὶ θεμελιώδους ζητήματος. Ἡ σχετικὴ διατύπωσις τῶν σχετικῶν ἀρθρῶν 9 παρ. 3 καὶ 29 παρ. 7 τῆς συμβάσεως παρὰ τὰς διαμαρτυρίας συμβούλων παρέμεινε

γενική και άριστος και κατά τούτο, ως ήδη λήθη και καταστρώθη υπό του Γ. Πεζοπούλου εν τῷ σχεδίῳ.

Οὕτω προητοιμάσθη έκτοτε τὸ ἔδαφος ὅπως ἡ OLCO ὑπαγορεύσει τοὺς βαρυτάτους ὅρους της εἰς τὴν Δ.Ε.Η. καὶ ἀναλάβῃ ἀπολογιστικῶς ὅχι μόνον τὰ εἰδικῆς ἐμπειρίας ἔργα ἀλλὰ πάντα τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ καὶ δὴ μὲ ἀμοιβὴν ὑπερβάσαν κατὰ πολλὰς δεκάδας ἑκατομμυρίων δραχ. τὰ ζητηθέντα παρ' αὐτῆς δι' ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ἔργων Μέγδοβα 420 ἑκατομμ. Γαλλ. Φράγκων. Ἡ ἐκ τούτου ζήτησις τῆς Δ.Ε.Η. ὑπολογίζεται εἰς δραχ. 20,5 ἑκατ. (ἐκθ. σελ. 14). Ὁ κ. Δημητρακόπουλος χαρακτηρίζει τὴν γενομένην διατύπωσιν τοῦ ἀρθροῦ 9 παρ 3, ὡς εἰδικὴν πρᾶξιν πρὸς τὸν ἐργολάβον, ὁ δὲ κ. Λεονάρδος δηλώνει ὅτι ὁ κ. Παπαληγούρας ἔδωκε τὴν αὐξήσιν τῆς ἀμοιβῆς τῶν καὶ ὅτι συνεφώνησαν (ἐπὶ τῆς συμβάσεως) ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὴν διατύπωσιν ὠρισμένων ἀρθρῶν τὴν ἔχει ζητήσει ὁ κ. Παπαληγούρας» (ἐκθ. σελ. 15).

Ἐπηκολούθησαν συσκέψεις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Βιομηχανίας πρὸς ἐξομάλυνσιν διαφορῶν (σελ. 15).

Μάταιος κόπος. Ἡ OLCO ἀνέλαβε τελικῶς τὴν ἀπολογιστικὴν ἐκτέλεσιν μὲ νέον ἐξ ὑπαρχῆς καθορισμὸν τῆς ἀμοιβῆς της κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις της, ἀνευ οὐδεμιᾶς δεσμεύσεως διὰ τὴν συνεργασίαν της μὲ τὸν ἐλληνικὸν παράγοντα, λησμονηθεῖσιν καὶ ἀγνοηθεῖσιν τελείως τῶν ἐκ τῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεων αὐτῆς (σελ. ἐκθ. 16).

Εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς 11.4.55 ὁ κ. Δημητρακόπουλος τονίζει :

«Ἀπὸ πολλοῦ εὐρισκόμεθα εἰς μίαν περίεργον κατὰστασιν εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ ὀμιλήσῃ ἐλευθέρως.» (σελ. ἐκθ. 16).

Καὶ ἡ ἐκθεσις τοῦ ἀρεσπαγίτου κ. Παπαϊωάννου σημειώνει (σελ. 17) : «Ἄξιον ἰδιαιτέρως ἐξάρσεως εἶναι τὸ ὅτι τὸ Δ.Σ. ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν. τὸ γεγονός ὅτι ἡ σύμβασις αὕτη εἶναι ἀπόρροια Κυβερνητικῶν συμφωνιῶν.».

Εἰς ἐμπιστευτικὸν ὑπόμνημα τοῦ Πεζοπούλου ὑπ' ἀριθ. 1427/26.4.55 ἐκτίθενται αἱ ἐπιτευχθεῖσαι δι' ὑποχωρήσεως τῆς ΔΕΗ συμφωνίαι εἰς τὴν σύσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας (σελ. 17—18).

Εἰς συνεδρίαν τῆς 4.5.55 ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ἐγκρίσεως μὲ νέαν ὑποχώρησιν τῆς ΔΕΗ κατόπιν τῆς δηλώσεως τοῦ Πεζοπούλου ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας διὰ τοῦ κ. Βλαχοπούλου ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ Δ.Σ. ὅτι εἶναι ἀνάγκη τελικῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως διὰ γενικωτέρους λόγους, καὶ ὅτι ἐζήτησε σχετικὰς πληροφορίας ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κ. Καλλίνικης» (ἐκθ. σελ. 18) καὶ ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Παπαϊωάννου ἐπάγειται :

Οὕτω ὑπὸ τὴν ψυχολογικὴν πίεσιν τῶν ἐκφοβιστικῶν δημοσιευμάτων, τῶν Ὑπουργικῶν ἐπεμβάσεων καὶ τῶν λοιπῶν ὡς ἂν παραγόντων. ὑπεγράφη ἡ σύμβασις τῆς 5.5.1955, ἃν καὶ πολλοὶ καὶ οὐσιώδεις ὅροι της ἐκρίθησαν ἀσύμφοροι διὰ τὴν ΔΕΗ (σελ. 18).

Καὶ ἡ ἐκθεσις συνεχίζει :

«Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1427/26.4.55 αὐστηρῶς ἐμπιστευτικὸν σημειωμὰ τοῦ κ. Πεζοπούλου ἐξηγεῖ ὅτι κατὰ τὴν σύσκεψιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας. ἀπεφασίσθη ἡ τροποποίησις τοῦ ἀρθροῦ 14 παρ. 3 τοῦ σχεδίου κατὰ τρόπον ὥστε εἰς τὰς δημοπρασίας περὶ ἀπολογιστικῆς ἐκτελέσεως συμμετέχωσιν ἀντὶ τῶν ἀρχικῶς προβλεπομένων ἀλλοδαπῶν τεχνικῶν οἰκῶν μόνον Γαλλοὶ τοιοῦτοι. Ἡ τοιαύτη, συνεχίζει ἡ ἐκθεσις — σπουδαιότατη τροποποίησις, ἥτις. ἐγένετο «τὴν τελευταίαν στιγμὴν», ἀπετέλεσε τὸ σημαντικώτερον μετὰ τὴν ἀοριστίαν τῆς ἀμοιβῆς ὅπλον, μὲ τὸ ὁποῖον κατώρθωσεν ἡ OLCO νὰ ἐκδιᾷ τὴν ἐπιδικωκομένην ὑπ' αὐτῆς λύσιν τῆς ἀναλήψεως τῆς ἀπολογιστικῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ εὐνοϊκωτάτους δι' αὐτὴν καὶ βαρυτάτους διὰ τὴν ΔΕΗ ὅρους» (σελ. 20).

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω μὲ σκανδαλώδη ἐπιμονὴν τοῦ κ. Πεζοπούλου, μὲ τὸν ἐκδιασμὸν τῶν ἐπικαλουμένων ὑπ' αὐτοῦ ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπόψεων τῶν Ὑπουργῶν Βιομηχανίας καὶ Συντονισμοῦ, τὸ Δ.Σ. ὑπεχρέωθη εἰς συναμολό-

γησιν συμβατικῶν ὁρῶν δυσμενῶν, οἱ ὁποῖοι ἐστοίχισαν ὕλκιως μὲν δεκάδας ἑκατομμυρίων, ἡθικῶς δὲ φοβερά σκάνδαλα. περὶ τῶν ὁποίων ἀσχολεῖται περαιτέρω ἡ ἐκθεσις. Ἀμεσος συνέπεια τῶν συναμολογηθέντων ὁρῶν εἶναι ὁ ἐκδιασμὸς τῆς ὑπογραφῆς νεωτέρας συμβάσεως τῆς 15.10.1956, περὶ ἧς ἀσχολεῖται ἡ ἐκθεσις εἰς τὸ Βιβλ. πρῶτον — Κεφ. Β', Μέρος Β'.

Ἡ OLCO ζητεῖ διὰ προτάσεώς της τῆς 1.3.56 τὴν ἀπολογιστικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ συνόλου τῶν ἔργων (ἐκθ. ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 1).

Ζητεῖ ὡς ἀμοιβὴν ποσοστὸν 38ο)ο (σελ. 4). Ὁ Παπαλεονάρδος εἰς εἰσήγησίν του πρὸς Πεζοπούλου ἀποκρούει τὰς προτάσεις ὡς ὑπερβολικὰς καὶ ἀπαράδεκτους, εἰσηγείται ἐναντίον του μὲ κρίσεις ὅτι ἕνεκα τοῦ ἐλέγχου ἀργεῖ νὰ γίνῃ τὸ ἔργον τοῦ Μέγδοβα (σελ. 4—5).

Τὸ θέμα εἰσάγεται εἰς τὸ Δ.Σ. Ὁ Πεζόπουλος «ἀνακριθῶς» εἰσηγείται, ὅτι διὰ τὰ ἔργα πολιτικοῦ μηχανικοῦ διακιοῦται ἡ ΔΕΗ νὰ ἐνεργήσῃ διαγωνισμὸν μόνον μεταξὺ Γαλλικῶν οἰκῶν, διότι τοῦτο ἰσχύει μόνον διὰ τὰ ἀπαιτούμενα εἰδικὴν ἐμπειρίαν ἔργα (σελ. 9).

Κατὰ τὴν συζήτησιν διεπιστώθη ὅτι εὐλογον ποσοστὸν κέρδους ἦτο 19—20ο)ο πλέον τοῦ 10ο)ο τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως. Κατ' ἀνώτερον ὅριον—ἐν ἀνάγκῃ—24 σὺν 10ο)ο ἦτοι 34ο)ο ἔναντι τοῦ ζητουμένου 48ο)ο. Τὸ 34ο)ο θὰ ἀπετέλει μεγάλην παραχώρησιν, ὡς λύσιν ἀνάγκης πρὸ τοῦ ἐκδιασμοῦ τῆς OLCO. Ἀφοῦ ἡ ΔΕΗ δὲν καθώρισεν ἐκ τῶν προτέρων τὸ ποσοστὸν τῆς ἀμοιβῆς της καὶ περιώρισεν εἰς ἐκλογὴν μόνον μεταξὺ τῶν Γαλλῶν. (σελ. 17).

Τὸ Δ. Σ. κατέληξε εἰς ἀπόφασιν καὶ ἐξουσιοδότησε τὸν Πεζόπουλον νὰ ὑπογράψῃ συμφωνίαν μὲ τὴν OLCO μὲ θάσιν ἀμοιβῆς 20—24ο)ο. (σελ. 18). Ἡ OLCO συνεχίζει τὸν ἐκδιασμὸν καὶ ὁ Παπαλεονάρδος ὑποβάλλει εἰς τὸν Πεζόπουλον τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε 2393/14.9.1956 ἐμπορικὸν σημειώμα διὰ τοῦ ὁποῖου ἀποκρούει τὸν ἐκδιασμὸν καὶ τὴν ἱταμότητα τῆς OLCO, ὅπως ἐπιτύχῃ ἀσυνήθως δυσμενεῖς διὰ τὴν ΔΕΗ καὶ ἀντισυμβατικὸς ὅρους. «Ὑπεχωρήσαμεν καὶ ὑπεχωρήσατε—γράφει—ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπερβῶμεν καὶ ὠρισμένα ὅρια» (σελ. 21). Ἀκολουθεῖ νέα προσφορά τῆς OLCO. Ὁ Παπαλεονάρδος ἐπαναστατεῖ. Σημειώνει ἀξιώσιν τῆς OLCO δι' ἐπιβάρυνσιν τῆς ΔΕΗ μὲ δαπάνας «ἐπιστάτου» ἐκ δολλαρίων 375.000. Ἐπίσης ὑπανεχώρησεν ἀπὸ ἄλλας ὑποχρεώσεις της. Ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν ἐπὶ κινδύνων αὐξήσεως τοῦ κόστους τῶν ἔργων καὶ ἀταξιῶν εἰς τὴν διαχειρίσιν. Ἀποκρούει τὰ ποσοστὰ κέρδους τὰ ὁποῖα μὲ ταχυδακτυλουργικὸς ὑπολογισμὸς ἡ OLCO ἀναδίδει εἰς 40ο)ο. Ὑπογραμμίζει τὴν ἑλλειψιν προθεσμίας διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων. Καὶ συμπεραίνει ὁ κ. Παπαλεονάρδος, «. Ἡ OLCO μᾶς πιέζει ὅπως δεχθῶμεν ὅρους ἡττημένους. Τοὺς ὅρους τούτους βαρεῖς οἰκονομικῶς, ἀσυνήθεις τεχνικῶς καὶ μὴ εἰλικρινῶς διατυπωμένους κρίνω ἀπαράδεκτους καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπορριπτέους» (σελ. 26).

Ὁ Παπαλεονάρδος ἀπὸ τῆς ἐπομένης 22.9.56 ἔπαυσε νὰ καλῆται εἰς τὰς συσκέψεις καὶ νὰ συμμετέχῃ εἰς τὰς διαπραγματεύσεις (ἐκθ. σελ. 27).

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, κύριοι συνάδελφοι, εἶναι ἀνάγκη νὰ σταθῶ δι' ὀλίγον. Αὕτη ἡ ἀποψὶς περὶ τοῦ παράγοντος γρόνου, ὡς πολυτίμου στοιχείου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, κινεῖται εἰς τὴν πολυσέλιδον αὐτὴν ἐκθεσιν, κινεῖται εἰς ὅλην τὴν ἐκθεσιν, εἰς ὅλας τὰς σελίδας, ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ στοιχεῖα πίεσεως, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν οἱ Γουνάρκης καὶ Πεζόπουλος διὰ νὰ πιέσουν τὸ συμβούλιον. Τὸν παράγοντα χρόνον, κατὰ σύμπτωσιν δὲ εἰς αὐτὰς τὰς περιφρούσεις ἐπιστολὰς Φιλαρέτου ὑπάρχει μετάφρασις ἀπὸ τοῦ 1956, ἥδη πρὸς τὸν Πεζόπουλον καὶ τὸν καλεῖ νὰ ἀντιληφθῇ καθαρὰ καὶ νὰ κρεμάσῃ μίαν ταμπέλαν εἰς ὅλα τὰ γραφεῖα τῆς ΔΕΗ μὲ τὸν τίτλον «Τάξις ις μόνεῦ». Εἶναι σύνθημα, τὸ ὁποῖον ὁ Φιλαρέτος ἐνδιαφερόμενος δι' ἄλλους λόγους διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν ἔρριψεν αὐτὸ τὸ σύνθημα τὸ ὁποῖον πλέον ἐχρησιμοποίησεν ἐπιμόνως ὁ Γουνάρκης καὶ ὁ Πεζόπουλος εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ. Σ. διὰ νὰ πιέσουν τὴν ἔγκρισιν. Ὑπῆρχον διαφορίαι διὰ τὰ ποσοστὰ.

Και συνεχίζω την ανάγνωσιν:

Την 5.10.56 ο Πεζόπουλος μονογράφει μετά της OLCO σχέδιον συμφωνίας βάσει των προτάσεων της «τελών υπό την αίρεσιν της έγκρίσεως του υπό του Δ.Σ.». Η έκθεσις σημειώνει: «Δεν χρειάζεται μεγάλη έμπειρία δια να ίδη τις ποίους κινδύνους έγκυμονεί ή εξάρτησις της άμοιβής εκ της δαπάνης του έργου» (σελ. 28).

Ο Γουναράκης εκθειάζει το σύστημα της απολογιστικής εκτελέσεως του έργου υπό του ιδίου του αναδόχου, αποκλείει Έλληνας υπεργολάβους και δηλοί ότι αποδέχεται το σχέδιον Πεζοπούλου (σελ. 30). Τονίζει επίσης «... την OMNIUM LYONNAIS δεν την εδιδόξαμεν ήμεις αλλά ή Έλληνική Κυβέρνησις» (σελ. 40). Σημειούνται έντονοι αντίθετοις του Δ.Σ. Ο κ. Βιδάλης επικαλούμενος την σύμβασιν λέγει, ότι εις την OLCO «θα δώσωμεν τὰ απολογιστικά έργα κατόπιν αποφάσεως του Δ. Σ. Η απόφασις του Δ. Σ. είναι αυτό που λέμε ήμεις». Αλλά προσθέτει επί τούτου ή έκθεσις: «Έλληνισμόνησεν ο κ. Βιδάλης ότι το Δ. Σ. τελικώς απέφασεν ότι ήθελον οι Πεζόπουλος και Γουναράκης» (σελ. 43).

Παρά ταύτα το Συμβούλιον εξουσιοδότησε τον Πεζόπουλον, «να διαθεβάση παράκλησιν προς την OLCO όπως απάλυνη κάπως τους όρους της, εν τη συναισθήσει ότι ή ΔΕΗ έκαμε παραχωρήσεις πέραν των συνήθων όρίων». Αλλά ή OLCO επέμενε ανενδότως εις τας απόψεις της, τας οποίας τελικώς επέβαλεν εις τον Πεζόπουλον, όστις υπέγραψε την από 15. 10.56 επιστολήν χωρίς να ζητήση νέαν γνώμην του Δ. Σ., παρά την υπόσχεσιν του προς αυτό, και χωρίς να συζητήση με την OLCO το ανακαλυφθέν εν τω μεταξύ (6.10.56) λάθος των 50 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων (σελ. 53).

Το Δ.Σ. ακόμη μίαν φοράν σύρεται εις βλαπτικάς των συμφερόντων της ΔΕΗ αποφάσεις υπό των Πεζοπούλου — Γουναράκη με διάφορα μέσα και παρεμβάσεις της Γαλλικής Πρεσβείας και των Υπουργών Βιομηχανίας και Συντονισμού. Ίδου τι γράφει εις το συμπέρασμα της ή έκθεσις εις το βιβλίον Α κεφ. Β μέρος Β σελ. 70 κ.ε.

«22. Δεν νομίζομεν, ότι ο διεξερχόμενος τὰ προεκτεθέντα με προσοχήν αλλά και με σεβασμόν προς την αλήθειαν και κοινήν νοημοσύνην θα δυσκολευθή να συναγάγη τὰ ακόλουθα συμπεράσματα.

1ον. Η OLCO είχαν ανέκαθεν ως κύριον σκοπόν να αναλάβη την απολογιστικήν εκτέλεσιν όσον το δυνατόν περισσοτέρων έργων Πολιτικού Μηχανικού του Μέγδοβα, από τὰ οποία και προσεδόκα τὰ μεγαλύτερα κέρδη. Δι' ο και προσεφέρθη, όπως εκτελέσθω πάντα ταύτα αντί προσθέτου κατ' αποκοπήν άμοιβής 320 εκατομ. Γαλλ. φράγκων ή αναλόγου τμήματος αυτών προκειμένου περί μέρους των έργων τούτων.

2ον. Το Διοικητικόν Συμβούλιον της ΔΕΗ, εξαίρεσει του κ. Πεζοπούλου, εκηρύχθη ανέκαθεν κατὰ πάσης απολογιστικής εκτελέσεως εκ μέρους της OLCO και εδέχθη εν τέλει, όπως επιφυλάξη εις έαυτον το τοιοῦτον δικαίωμα μόνον δια την περίπτωσιν εξαίρετικής ανάγκης και μόνον δια της ειδικής έμπειρίας έργα. πάντοτε όμως υπό δύο βασικάς προϋποθέσεις, του να έπωφεληθῇ της προσφοράς του κατ' αποκοπήν ποσοστού των 320 εκατομμυρίων Γαλλικών Φράγκων και να χρησιμοποιήσῃ εν ταύτῳ και τον ελληνικόν παράγοντα.

3ον. Με διάφορα μέσα και παρεμβάσεις της τε Γαλλικής Πρεσβείας και των Υπουργών Βιομηχανίας και Συντονισμού, με την καταπόνησιν του Συμβουλίου εις παρελκυστικάς ένειμήνους διαπραγματεύσεις και πρό παντός με την πολύτιμον βοήθειαν της άνοχής, ένιοτε δε και αυτής της ενεργού συμπαραστάσεως του εκτελούντος χρέη Γενικού Διευθυντού κ. Γ. Πεζοπούλου, ή OLCO επέβαλε διατύπωσιν εις την σύμβασιν της 5.5.1955 τοιαύτη ώστε να διευκολυνθῇ εις την εκτέλεσιν των περι απολογιστικών σχεδίων αυτής. Ίδια ο μη καθορισμός εκ των προτέρων της άμοιβής της OLCO δια τὰ απολογιστικά και δη κατ' αναλογίαν της προσφοράς των 320 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων οφείλεται αποκλειστικώς εις την

εὐθύνην και την πρωτοβουλίαν του Γ. Πεζοπούλου, ο οποίος επεκατέστη δια τουτο παιδαριώδη δικαιολογίαν.

4ον. Αί διαπραγματεύσεις, αι οποίαι έγιναν δια τὰ απολογιστικά υπό την επίβλεψιν, παρακολούθησιν και καθοδήγησιν του κ. Γ. Πεζοπούλου, α) παρατάθησαν άδικαιολογητως επί 71)2 μήνας, β) διεξήχθησαν έρήμην και εν παντελεί άγνοία του Διοικητικού Συμβουλίου επί 51)2 μήνας και γ) ήγηθησαν εύθως εξ αρχής τας τρεις βασικάς προϋποθέσεις, υπό ός κατόπιν πίεσεως επετράπησαν υπό της άρχικής συμβάσεως ταύτα, ήτοι του να περιτριθώσι μόνον εις τὰ έργα ειδικής έμπειρίας, του να γίνωσι με την συνεργασίαν του ελληνικού παράγοντος και του να καθορισθῇ ή άμοιβή κατ' αναλογίαν των 320 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων.

5ον. Ητο δυνατή ή προκήρυξις δημοπρασίας δια την υπεργολαβικήν εκτέλεσιν των έργων με τιμὰς μονάδος δια μὲν τὰ λοιπά έργα πολιτικού μηχανικού από του Μαΐου 1956, δια δε το φράγμα από του Αυγούστου 1956.

6ον. Η τοιαύτη προκήρυξις ήτο προφανώς επιβεβλημένη δια πλείονας του ενός λόγους και δη διότι α) ή υπεργολαβική εκτέλεσις του έργου θα ήτο κατὰ γενικήν όμολογίαν οικονομικώτερα και θα απέτελει την μοναδικήν εγγύησιν περί της άποστέσεως των συμφωνιών με το απολογιστικόν σύστημα σπαταλών και υπερβάσεων, β) ο υπό της συμβάσεως ανατεθείς εις OLCO ρόλος της μελέτης και επίβλεψεως των έργων δεν συνεβιβάζετο με την ανάθεσιν εις αυτήν και της κατασκευής έστω και τμήματος αυτών και γ) θα έχρησιμοποιείτο ή δημοπρασία, εν όψει της ακολουθουμένης υπό της Δ.Ε.Η. παγίως τακτικής του να δεσμεύηται εκ του αποτελέσματος αυτής, ως άσφαλές μέσον βελτιώσεως των όρων της OLCO ή τουλάχιστον άμύνης κατὰ της εκβιαστικής συμπεριφοράς της.

7ον. Υπήρχον σοβαροί λόγοι, γενικώς γνωστοί δι' οὗς επεβάλλετο δεδικαιολογημένη δυσπιστία προς την OLCO ιδίαι ως προς την κατασκευαστικήν οργάνωσιν και έμπειρίαν αυτής αν όχι και προς την τιμιότητα και την ήθικήν της.

8ον. Ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Έλέγχου Έργων Μέγδοβα και διεξαγωγών τας διαπραγματεύσεις δια τὰ απολογιστικά κ. Παπλεονάρδος ως σαφώς εκθέτει και εις την υπ' αριθ. 46 απάντησιν του, ο ειδικός σύμβουλος της Δ.Ε.Η. καθηγητής κ. STUCKU, ο κ. Δημητράκοπουλος και άλλοι ήγωνίσθησαν έρωμένως δια να άποτρέψωσιν την ανάθεσιν της απολογιστικής εκτελέσεως των έργων εις την OLCO καθ' όν τουλάχιστον τρόπον όν έγένετο.

9ον. Το Διοικητικόν Συμβούλιον εδέχθη εξ ανάγκης και την απολογιστικήν εκτέλεσιν υπέρ της OLCO και τους επιβληθέντας παρ' αυτής εν πολλοίς άπαραδέκτους, όρους με μόνην την δικαιολογίαν, ότι δεν υπήρχε χρόνος και δυνατότης δημοπρασίας.

1ον. Οί κ.κ. Πεζόπουλος και Γουναράκης προφανώς ήθέλησαν εύθως εξ αρχής να διευκολύνωσι την OLCO εις την βασικήν επιδίωξιν της, όπως αναλάβη την απολογιστικήν εκτέλεσιν των έργων και ήδιαφόρησαν δια την έντεῦθεν ζημίαν της Δ.Ε.Η. Κατώρθωσαν δε να επιβάλωσι την άποψιν των με τρόπον και μέσα άτινα δημιουργούσιν υπόνοιαν περί όν επιφυλασσόμεθα να ήμιλήσωμεν εν καιρώ εν συσχετίσει με άλλας εξ άλλων εκτεθεισόμενων εν συνεχεία στοιχείων προκυπτούσας.

Εκτέλεσις των έργων Μέγδοβα.

Έκθέσεως βιβλ. πρώτον Κεφ. Β' Μέρος Γ' Έκτέλεσις.

Είναι άπίθανα τῶ όντι όσο εις το τμήμα τουτο της εκθέσεως της Επιτροπής έλέγχου περιλαμβάνονται σχετικώς με την βουλίμειαν μεθ' ής ή OLCO, συνεπικουρούμενη υπό των Πεζοπούλου και Γουναράκη, επέπεσε κατὰ του θύματος: των οικονομικών της Δ.Ε.Η.

Κατοχυρωμένη με τους λίαν εύνοϊκούς δι' αυτήν όρους των συμβάσεων και αναλαβούσα την απολογιστικήν — άνευ περιερισμών δαπάνης και κερδών — εκτέλεσιν των έργων πολιτικού μηχανικού, γενομένη ούτω εκτελεστής — έλεγχόμενος και επιβλέπων, έλέγχων συγχρόνως, ή ELCO επεδόθη εις την όσιν το δυνατόν μεγαλυτέραν αύξησιν του κόστους των έργων, άφου εκ του ύψους αυτού προσδιωρίζετο το κέρδος της.

Ματαίως αγωνίζεται ο επιβλέπων εν μέρους της ΔΕΗ Μηχανικός κ. Παπαλεονάρδος να σώσει, ότι δύνηται, επίσημα, εις τον Γενικόν Διευθυντήν και τον Πρόεδρον του Δ. Σ. τους κινδύνους, αλλά μόνον διά να ακούσθι από τον Πρόεδρον: «Ο Παπαλεονάρδος είναι ύψηλης ήθικης ύψιστάς και αναμφισβήτητος έντιμότητος, νομίζω όμως, ότι φοβείται τόσο πολύ μήπως το έργον γίνη ακριβώτερον... ώστε να προκαλή διά των συνεχών υποδείξεών του ένκυσρυσμόν των υπηρεσιών του αναδόχου... ένδεικνύται να δοθούν προς αυτόν αι δέουσαι οδηγίαι και να παρεμβάλη ο Γενικός Διευθυντής».

Το μόνον που έννοχλει τον κ. Γουναράκη είναι ή ένκυσρυστική έντιμότης και ή ήθική του Παπαλεονάρδου, που τον κάνει να φοβάται αυτό που έγινε τελικώς, ο διπλασιασμός της όλης δαπάνης.

Δέν θά παρακολουθήσω εις τας λεπτομερείας της έκτελέσεως την έκθεσιν. Θά περιορισθώ άφ' ενός να θέσω υπ' όψιν της Βουλής ποια είναι τα οικονομικά αποτελέσματα της έκτελέσεως του έργου του Μέγδοβα και να αναγνώσω το συμπέρασμα της έκθέσεως επί του κεφαλαίου τούτου.

Αρχικώς ή εταιρεία KNAPPEN είχε προϋπολογίσει την δαπάνην του έργου τούτου Μέγδοβα εν προμελέτῃ εις δολάρια 11.335.000. Βάσει ταύτης εγένετο ο διαγωνισμός. Μετά τον διαγωνισμόν προεβλέφθησαν ώρισμένα βελτιώσεις και βάσει νέας προμελέτης ή δαπάνη προϋπολογίσθη τελικώς εις δολάρια 19 εκατομμύρια. Το σύνολον όμως των πραγματοποιηθεισών δαπανών ανήλθεν εις δραχμάς 1.093.031.000 ή δολάρια 36.434.333.33 ήτοι, σημειώθη υπέρβασις δολάρια 17.434.333.33 ήδραχμάς 523.030.000.

Και ίδου το συμπέρασμα της έκθέσεως. (σελ. 156 κ. έ.).

«Δυνάμεθα με ήσυχον την συνείδησιν, ότι εξέτιμησαμεν αναρροδοικώς και αντικειμενικώς όσα εξέθεσαμεν ανωτέρω λεπτομερικώς στοιχεία, να συμπεράνωμεν, ότι πέραν της ζημίας ην υπέστη ή ΔΕΗ α) εκ του λόγου ότι άπεφαστίσθη ή άπολογιστική έκτέλεσις άντι της δι' υπεργολαβιών τοιαύτης των έργων πολιτικού μηχανικού και β) εκ του τρόπου καθ' όν κατηρτίσθη ή περί αυτής σύμβασις της 15.10.56 προσέκυψε σημαντική τοιαύτη και από υπερβάσεις, άτσθαλίας και άλλας σπατάλας της OLCO, σημειωθείσας κατά την έκτέλεσιν των άπολογιστικών, έτι δε και από αντισυμβατικήν αύξησιν της εκ του 16 ο)ο άμοιβής αυτής κατά τα προαναφερθέντα. Η τελευταία αύτη ζημία δέν είναι δυνατόν να είναι καθ' ήμάς κατωτέρα των 75.000.000 δραχμών, συνυπολογισμένης και της κατά 12.600.000 αύξήσεως της συμπεφωνημένης άμοιβής της OLCO εκ του 16 ο)ο (12.600.000 συν 63.260 χιλιάδες ήτοι 75.860.000). Ειρησθω, ότι και υπολογισμένης της υπερβάσεως εις ποσόν 10 ο)ο και πάλιν ή ζημία υπερβαίνει τα 45 εκατομμύρια. Είναι δε άδιάφορον αν ή υπέρβασις εκρίθη εύλογος, διεξιμένον ότι, ως διεπιστώθη, ήδύνατο και έπραπε να άποφευχθῃ.

Είναι βέβαιον, ότι εκ μέρους της YEKET και ιδίως των εγκατεστημένων επί τόπου των έργων αυτής έλεγκτών μηχανικών κ. κ. Χρυσικοπούλου, Ρουσσέν, Ταμπακοπούλου και Παπακυριακοπούλου καταβλήθησαν, υπό την άμεσον καθοδήγησιν και παραγγέλων ένίσχυσιν του άξιου Προϊσταμένου αυτής κ. Παπαλεονάρδου, του όποιου ή έντιμότης, ή εύφυα, ή επάρκεια και πρό παντός το σθένος παρ' όλων άγνωρώσθησαν, τεράστιαι προσπάθειαι και ότι χάρις εις αυτάς άπετράπησαν αι προεχθεσμίαι, δι' αύξησιν της άμοιβής της OLCO, κατά πολύ μεγαλύτεραι των πραγματοποιηθεισών άτσθαλίας, συμβάσεις και σπατάλαι. Αίτινες θά ήβξανον έτι μάλλον το κόστος και θά έπολλυπλάσιαζον κατά την γνώμην μας τας γενομένας ζημίας. Έξ ίσου όμως άναμφίβολον, καθ' ήμάς, είναι, ότι το θράσος, την ιταμότητα και την κακοπιστίαν του εργολάβου υπέβαλψαν, αν δέν ένεδάρουναν, ή άρνητική, ένίοτε δε και ή θετική ένίσχυσις του κ. Γεωρ. Πεζόπουλου και εν μέρει του κ. Γουναράκη, μάλιστα δε ή εκ των έπιστολών Φιλάρετου, της άποκαλυφθείσης υπό του Παπαδόπουκα προμηθείας του 5 ο)ο και των άλλου έντεθέντων βεβαιωθείτα άθέμιτος

συναλλαγή και ή συνεπεία ταύτης εξάρτησις τουλάχιστον του πρώτου από την OLCO.

Καθ' όσον ή τελευταία, αν ως προκύπτει εκ των έκτιθέμενων εις τα οικεία μέρη, έδωσαν ή υπεσχέθη προμηθείας, δώρα ή άμοιβάς, φυσικών ήτο να άναμνήνῃ ή να προεξοφλή τας επιδειχθείσας τῷ όντι προς αυτήν διά των προμηθειών των πράξεων ή παραλείψεων πολλαπλώς εύνοιας και μεροληπτικώς ή και χαριστικώς έκδηλώσεις».

Προμήθεια μηχανικού εξοπλισμού.

(Έκθ. βίβλ. Α' κεφ. Κ' Μέρος Α—Β)

Ανάλογως προς την διαχείρισιν εις την έκτέλεσιν των εργασιών, υπήρξεν ή διαχείρισις του έτέρου τομέως του έργου, της προμηθείας του μηχανικού εξοπλισμού διά τα έργα του Μέγδοβα.

Το Διοικητικόν Συμβούλιον έλαθεν αρχικώς την όρδην, σύμφωνα με τας συμβάσεις και συμφέρονταν άπόφασιν, όπως διά την προμήθειαν των μηχανημάτων διενεργήται διεθνής διαγωνισμός, περί του συμφέροντος δε ή όχι των τιμών, θά κρίνη το ίδιον το Διοικητικόν Συμβούλιον (σελίς 2). Η OLCO άντίδρα. Ο Πεζόπουλος υπερασπίζεται την OLCO με τον ισχυρισμόν ότι δέν έχομεν τόσους πόρους έξω των γαλλικών πιστώσεων. Γίνεται επίκλησις των άπόψεων του Υπουργού Συντονισμύ κ. Πρωτοπαπαδάκη ότι «ο καλύτερος τρόπος διακινδύνεως των τιμών είναι ο διεθνής διαγωνισμός... έχομεν την δυνατότητα να στραφώμεν προς όλας τας αγοράς». (σελ. 3).

Ο κ. Γουναράκης εκφέρει την γνώμην ότι ή άξίωσις της OLCO όπως οι άνάδοχοι είναι Γάλλοι, περιέχει «δεσμεύσεις διά τον εργοδότην καινοφανείς και επιζημίους». Τελικώς προτείνει διεθνείς διαγωνισμούς κατ' έλευθέραν κρίσιν της ΔΕΗ (σελ. 5).

Αλλά έρχετο ο Πεζόπουλος: «άποκαλύπτει —ως λέγει ή έκθεσις— ότι ο κ. Υπουργός κατέληξεν εις το σχήμα αυτό (έννοεί του σχεδίου OLCO)—φόβουλα— και ότι οι Γάλλοι έζητήσαν να κριθῇ ή προσφορά των ως Όμιλου και δι' διά το σύνολον των μηχανημάτων (σελ. 5).

Το Διοικητικόν Συμβούλιον άντίσταται, άλλ' ο Πεζόπουλος όμιλει διά τον διεθνῇ διαγωνισμόν ως δι' άλλια εις το κανόν (σελίς 6).

Η σύμβολις διατυπώθη κατά την γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου προς την όποιαν άντετέθη μόνον ο Πεζόπουλος. Κατά την διάταξιν του σχετικού όρου ή ΔΕΗ θά κρίνη κυριερικώς περί του συμφέροντος ή όχι των προσφορών, άνευ οίσθηποτε δικτηρίας (σελ. 7).

Παρά ταύτα ο Πεζόπουλος επανέρχεται και δι' εισηγήσεως του την 4.1.56 εισηγείται να γίνη δεκτή ή πρότασις του OLCO περί δικτηρίας του Πολυτεχνείου Ζυρίχης (σελ. 8). Έκολούθησε μακρά συζήτησις εις το Δ.Σ. με μεγάλην άντίδρασιν όλων των μελών του πλην των Πεζοπούλου και Γουναράκη, οι όποιοι όμως ως πάντοτε εύρον δυστυχώς τον τρόπον να επιβάλωσι τεχνικώς τας άπόψεις των και να κάμψωσι βαθμιαίως την άντίστασιν μέσω του νομίμου επιχειρήματος «ο παράγων χρόνος» (σελίς 8). Ο Πεζόπουλος ζητεί «να λογαριασώμεν και την ήθικήν τάξιν του ζητήματος»:

Οι Γάλλοι μάς έδωσαν πιστώσεις χωρίς διαγωνισμόν (σελ. 11). Και τέλος ο Πεζόπουλος πληροφορεί το Δ.Σ., ότι ή ELCO δέν δίνει τας τιμάς εις την ΔΕΗ διά να μη γνωσθύν εις άλλους και δηλώσεις, ότι ή άπόφασις της δικτηρίας της Ζυρίχης θά είναι υποχρεωτική μόνον διά την ΔΕΗ (σελ. 15).

Έκολούθησε άλλη συνεδρίασις του Δ.Σ. την 15.1.56. Ο Νομικός Σύμβουλος κ. Μακρής βεβαιεί το Δ.Σ. ότι δέν υπάρχουν Νομικά έμπόδια διά την συμφωνίαν περί του Πολυτεχνείου της Ζυρίχης. Αλλά —επάγεται ή έκθεσις— καταλογίζομεν εις τον εν λόγω Νομ. Σύμβουλον την εύθύνην, ότι δέν έθεσαν υπ' όψιν του Δ.Σ. την άπεμπόλησιν του εκ της συμβάσεως δικαιώματος της ΔΕΗ περί έλευθέρας κρίσεως των τιμών (σελ. 15).

Η άντίδρασις του Δ.Σ. εξακολουθεί. Προτείνεται να δεχθῇ τουλάχιστον και ή ELCO το υποχρεωτικόν της δικτηρίας της Ζυρίχης.

Και ή εκθεσις συμπεραίνει. «Είναι φανερόν αλλά αληθές τὸ γεγονός ὅτι ή ΔΕΗ πάντοτε παρεκάλει, ἐνῶ ή OLCO πάντοτε ήξίωνε και οὐδέποτε ὑπεχώρει...και ἐδῶ ἀνήντησε διὰ λογαριασμόν τῆς OLCO ὁ Πεζόπουλος: Οἱ Γάλλοι δὲν ἤμπορουν νὰ τὸ δεχθῶν αὐτὸ διότι ἔχουν δεσμεύσεις» (σελ. 18—19).

Τελικὰ λαμβάνεται ἀπόφασις: Ἡ OLCO ὑποβάλλει προσφοράς, και μόνον ἂν κριθοῦν εἰς τὴν Ζυρίχην μὴ συμφέρουσαι διενεργεῖται διαγωνισμός. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ζυρίχης θὰ εἶναι ὑποχρεωτική διὰ τὴν ΔΕΗ (σελ. 18).

«Διαπορεῖ τις και ἐκπλήσσεται —λέγει ή εκθεσις— διὰ τὴν εὐκολίαν με τὴν ὁποίαν κατώρθωσεν ή OLCO νὰ ἐξοβελίσῃ ἀπὸ τὴν σύμβασιν τὸ σῶτον θεμελιώδες διὰ τὴν ΔΕΗ δικαίωμα ὅπως ἀποφασίσῃ κατ' ἰδίαν κρίσιν περὶ διενεργείας διεθνούς διαγωνισμού» (σελ. 20).

Δριμεῖαν κριτικὴν ἀσκει ή εκθεσις ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ τῶν καταπληκτικῶν τῶ ὄντι ἀπόψεων Πεζοπούλου ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ με γνώμονα πάντοτε τὸν «παράγοντα χρόνον» και προβαίνει εἰς βαρυτάτους χαρακτηρισμούς τῆς συμβάσεως ταύτης (ὡς σκανδαλώδους), ἐνθυμιζούσης «τὴν λεόντειον ἐταιρίαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου». Ἰδού τὰ συμπεράσματα τοῦ σχετικοῦ μέρους τῆς εκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν εἰς βιβλ. πρώτον — Κεφ. Γ' — μέρος Α' — σελ. 27:

«7. Δὲν δυσκολευόμεθα, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, νὰ εἰπώμεν ἀπεριφράστως, ὅτι θεωροῦμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 27)15.2.56 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου σκανδαλώδη, ὅχι μόνον διότι ἀπεστέρησεν ἄνευ λόγου τὴν ΔΕΗ σπουδαίου συμβατικοῦ δικαιώματος, ὅπερ ἐὰν διετηρεῖτο, θὰ προελάμβανεν, ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὰ ἐκτελεσθέντα κατωτέρω, πολλὰς περιπτώσεις και ἐμπλοκάς, μεγάλῃν ἀπώλειαν χρόνου και σπατάλην πολλῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἀλλὰ κυρίως και πρὸ πάντων διότι κατέστησε μονομερῶς διὰ τὴν ΔΕΗ ὑποχρεωτικὴν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πολυτεχνείου Ζυρίχης. Τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι πρωτοφανὲς και πρωτόκουστον, διὰ τὰς συναλλαγὰς και ἐνθυμιζέει τὴν λεόντειον Ἐταιρίαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου. Καθ' ὅσον ἐὰν μὲν τὸ Πολυτεχνεῖον ἀπεφαίνεται πρὸς τὸ συμφέρον τῆς OLCO ή ΔΕΗ θὰ ὑπερεῖτο, ἐὰν δὲ ἀντιθέτως, ή τελευταία οὐδὲν εἶχε νὰ ἀπωλέσῃ εἰς οὐδεμίαν ὑποκειμένην ὑποχρέωσιν. Καὶ νὰ σκέπτεται τις, ὅτι κατὰ τὴν σύμβασιν τὴν πλεονεκτικὴν θέσιν τὴν εἶχεν ή ΔΕΗ, ή ὁποία μόνη ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τρίτων ἠδύνατο νὰ κρίνῃ περὶ τῶν προσφερομένων ὑπὸ τῶν Γάλλων τιμῶν. Ποίαν ἀνάγκην εἶχε νὰ ἀποξενωθῇ ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῆς τοῦτο ἰσχυρίζεται ὁ κ. Πεζόπουλος και οἰοδότηται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὅτι ὑπῆρχε δυσχέρεια διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν τιμῶν. Τί τοὺς ἡμπόδιζε νὰ ζητήσωσι τὰς τιμὰς και ἄλλων οἰκῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, ὡς εἶπεν εἰς τὸ πρακτικόν τῆς 31.1.56 σελ. 28, θὰ ἐπραττεν ὁ κ. Πεζόπουλος, ἐὰν ἦτο εἰς τὴν θέσιν τοῦ Πολυτεχνείου τῆς Ζυρίχης; Διατί ἀκόμη νὰ μὴ ζητήσῃ ἂν και οὐδόλως θὰ ἦτο ἀπραξιότητον, τὴν γνώμην και αὐτοῦ τοῦ Πολυτεχνείου Ζυρίχης ή και οἰοδότησε ἄλλου πραγματογνώμονος ὡς ἀπλήν, μὴ ὑποχρεωτικὴν γνωμοδότησιν, ὅποτε και δὲν θὰ ἐχρειάζετο ή τροποποίησις τῆς συμβάσεως και θὰ ἀπεφεύγετο ή ταπεινώσις τῆς νέας ὑποταγῆς εἰς τὴν OLCO; Τὸ πρᾶγμα εἶναι τοσοῦτον ἀπλοῦν, ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δεχθῇ τις, ὅτι δὲν διήλθεν ἀπὸ τὴν σκέψιν τοῦ εὐφροεστάτου, κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν κ. Πεζοπούλου. Δὲν ἀπομένει ἐπομένως ἄλλη ἐξηγήσις τῆς μονομεροῦς δεσμεύσεως τῆς ΔΕΗ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πολυτεχνείου Ζυρίχης ἀπὸ ἐκείνην, ἥτις ἀποδίδει εἰς αὐτὴν τὸν μοναδικὸν σκοπὸν, ὅπως ἐλευθερώσῃ τὰς χεῖρας τῆς OLCO ἀπὸ τὰ δεσμά τοῦ διεθνούς διαγωνισμού, ἀλλὰ και ἐν αὐτῇ δέσῃ τὰς χεῖρας τῆς ΔΕΗ με τὴν ὑποχρεωτικότητά τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πολυτεχνείου τοῦτου, εἰς τὸν τρόπον ὥστε ή πρώτη νὰ πληττῇ ὅπως και ἐπληξέ, τὴν δευτέραν ἀνενόχλητος. Οὕτω διαπιστώνομεν με λύπην μας μίαν νέαν, ἴσως τὴν σοβαρώτεραν ἐκδήλωσιν τῶν χαρακτηριστικῶν πρὸς τὴν OLCO παραχωρήσεων. Καὶ θεωροῦμεν πρωταρχικῶς ὑπεύθυνον τὸν κ. Πεζόπουλον με συμπαράστασιν τὸν κ. Γουναράκη κατὰ πρῶτον λόγον και τὸν κ. Θ. Μακρήν και τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κατὰ δεύτερον.

Τὰ ἐλατήρια θὰ ἐπιφυλαχθῶμεν και πάλιν νὰ ἐξετάσωμεν ἐν καιρῷ.

19. Αἱ εὐθύναι και τὰ συμπεράσματα ἀναπηδῶσι μόνον τῶν ἐκ τῶν προεκτεθέντων. Ἀλλωστε ἐπεσημάνθησαν διὰ τὰς σπουδαιότερας περιπτώσεις εἰς τὰ οἰκεία μέρη τοῦ παρόντος κεφαλαίου. Δὲν ἀπομένει παρὰ νὰ συναγάγωμεν τὸ γενικὸν συμπέρασμα, ὅτι και εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς διαιτησίας BAUER, ὁ κ. Γ. Πεζόπουλος, κατὰ πρῶτον λόγον και ὁ κ. Π. Γουναράκης κατὰ δεύτερον, ἐβοήθησαν εὐσυνειδήτως τὴν OLCO νὰ ἀνατρέψῃ τὸν περὶ διεθνούς διαγωνισμού διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κυρίων μηχανημάτων ὑπὸ θεμελιώδη ὅρον τῆς συμβάσεως τῆς 5.5.1955. Καὶ οὕτω ἐξημίωσαν τὴν ΔΕΗ κατὰ τοὺς μετριοτέρους ὑπολογισμούς τοῦλάχιστον περὶ τὰ τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια δραχμῶν. Καθ' ὅσον ή συνολικὴ ἀξία τῶν μηχανημάτων κατὰ τὸν προσαρτώμενον τῇ παρῶσιν τρίτον πίνακα, ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 191.234.205, ή δὲ δημοπρασία δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀποδώσῃ μικροτέραν μείωσιν τῶν τιμῶν ἐκτὸς τῆς γενομένης συμβιβαστικῆς δεκτικῆς τοῦ 25 ο)ο, λαμβανομένου ὑπ' ὅψει, ὅτι κατὰ τὸν ἐπίσης ἐπισυναπτόμενον 2ον πίνακα ἐπετεύχθη μείωσις κατὰ 53.6 ο)ο κατὰ 45,4ο)ο κατὰ 34,6ο)ο και κατὰ 24,4ο)ο. Σημειωτέον, ὅτι ή τοιαύτη μείωσις προσαρμόζεται πως πρὸς τὴν προϋπολογισθεῖσαν ἀρχικῶς ἀξίαν τῶν κυρίων μηχανημάτων εἰς τέσσαρα ἑκατομμύρια δολλάρια, ἐναντι τῆς πραγματοποιηθείσης τῶν 33 και ἡμισυ περίπου ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Βέβαιον ἐπίσης εἶναι, ὅτι διὰ τὴν ματαίωσιν τοῦ προβλεπομένου διεθνούς διαγωνισμού ἐχρησιμοποιήθησαν ἐκτὸς ἀνακριβειῶν τινῶν και ἐπιχειρήματα, εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ὁποίων, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑπέρων δὲν ἐπίστευαν ὁ κ. Γ. Πεζόπουλος τοῦλάχιστον. Ἐπιβεβαίωσιν τῶν προσδοκωμένων ἐκ τῆς δημοπρασίας, ὡς ἄνω ἀποτελεσμάτων ἀποτελοῦσι και τὰ ἐξῆς λεχθέντα, ἀπὸ τὸν κ. Βιδάλην εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς 13.11.1957 ἐξ ἀφορμῆς τῆς συζητήσεως τοῦ περιλαμβανόμενου θέματος τῆς προμηθείας τοῦ 5ο)ο. Κατόπιν αὐτοῦ πάντοτε ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν κ. Παπαδόπουλον νὰ πῇ εἰς τὴν NEVRIC, ὅτι ἐὰν ή OLCO δὲν δέχεται τὴν μείωσιν τῶν τιμῶν, νὰ ὑποβάλῃ αὕτη ἀπ' εὐθείας προσφοράς με μειωμένας τιμὰς, διὰ νὰ τὰς ἔχωμεν ὑπ' ὅψιν εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν θὰ συμφωνούσαμεν με τὴν OLCO και ἐκάμαμεν νέον διαγωνισμόν.

Πράγματι δὲ ἐλήφθη προσφορά τῆς NEVRIC με Πολὺ χαμηλὰς τιμὰς ὅσον ἀφορᾷ τὰς τουρομπίνας πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον Μάλιστα ἔκαμεν αἴσθησιν. Οὕτω ἤρκεσε μόνη ή ἀπειλὴ διαγωνισμοῦ διὰ νὰ ὑποβιάσῃ ή NEVRIC, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν περιπτώσιν ταύτην τοσοῦτον χαμηλὰς τὰς τιμὰς τῆς, ὥστε νὰ προκαλέσῃ αἴσθησιν. Εἶναι νομίζομεν και τοῦτο μία πρόσθετος, ἀλλὰ και συντριπτικὴ ἀπόδειξις περὶ τοῦ ἐξοργιστικοῦ τρόπου καθ' ὃν παρεστρεφθῇ και ἐξετελέσθῃ ή ἀπομύζησις τῆς ΔΕΗ διὰ τῆς μεθόδου τῆς διογκώσεως τῶν τιμῶν τῶν προσφερθέντων μηχανημάτων.

Εἰς τὴν προαναφερθεῖσαν ζημίαν τῶν 40 ἐκπ. δραχ. δὲν περιλαμβάνεται και ή ζημία τῆς καθυστέρήσεως τοῦ ἔργου, ή ὁποία θὰ πρέπει νὰ εἶναι σημαντικὴ. Διότι εἶναι γνωστὸν με τὴν διαιτησίαν BAUER ἐπῆλθεν ἀξιόλογος καθυστέρησις. Πράγματι ἐναντι τοῦ τριμήνου, τὸ ὁποῖον ἤλπιζον οἱ κ.κ. Πεζόπουλος και Γουναράκης νὰ κερδίσωμεν ἀπὸ τὴν διαιτησίαν πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον και ἐπεκαλέσθησαν ὡς τὸν σοβαρώτερον λόγον τὸν ἐπιβάλλοντα τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ διεθνούς διαγωνισμού, ἀπωλέσθησαν ἀδικαιολογητῶς 18 μὲν μῆνες ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως περὶ διαιτησίας (15.2.56) μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τῆς προμηθείας τῶν γεννητριῶν (12.8.57) δώδεκα δὲ μῆνες ἀπὸ τῆς κατ' Αὐγούστου 1956 ἐγκρίσεως τῶν προδιαγραφῶν, ἀφ' ὅτου και ἦτο δυνατὴ ή κίνησις τῆς διαδικασίας τοῦ διεθνούς διαγωνισμού. Με τὴν ὑποκειμενικὴν ὑπατιότητα (δύλον ή ἀμέλειαν) τῶν ὑπευθύνων θὰ ἀσχηλῶμεν ἐν καιρῷ.

Ἀκολουθεῖ εἰς τὸ β' μέρος τοῦ κεφαλαίου Γ' τοῦ βιβλίου πρώτου τῆς εκθέσεως ή ἔρευνα περὶ τῆς διαιτησίας BAUER Ζυρίχης.

Ἐζητήθη ἀπὸ τὸ Πολυτεχνεῖον Ζυρίχης νὰ δεχθῇ τὸν ρόλον τοῦ Διαιτητοῦ. Ὁ Πεζόπουλος, ὅμως, αὐθαρέτως και χωρὶς ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου και χωρὶς ἀνάλο-

γον όρον εις την σύμβασιν και έναντίον τών συμφερόντων της ΔΕΗ συνιστά εις τό Πολυτεχνείον, όπως εις την κρίσιν του περί τών τιμών λαμβάνει ύπ' όψιν του και τās ειδικās συνθήκας έγγυήσεως και χρηματοδοτήσεως. (Σελ. 1—2). «Επίσης, αύθαιρέτος και χαρακτηρηστική, λέγει ή έκθεσις, ύπήρξε και ή άπαλλαγή της άποφάσεως του Πολυτεχνείου από οίονδήποτε είδους δικαιολογίας». (Σελ. 2). (Απόλυτος κρίσις).

Τό Πανεπιστήμιον όρίζει ως Πραγματογνώμονα τόν Καθηγητήν BRUNO—BAUER.

Ο BAUER δι' όλιγολόγου γνωματεύσεως άποφάνεται, ότι όλαί αι προσφοραί τών Γαλλικών οίκων έχουν τιμές συμφώνους προς τās της Διεθνούς άγοράς, άνευ οίανδήποτε άλλης αίτιολογίας.

Είς αίτησιν έξηγήσεως υπό της Δ.Ε.Η. προς τόν BAUER ούτος άπαντά εις ύφος καυστικόν, αλλά και περιφρονητικόν, ότι ούδεμία έξηγήσιν έχει νά δώσῃ.

Τεχνικάί επιτροπαί της Δ.Ε.Η. έκριναν, ότι αι προσφερθείσαι τιμαί είναι πολύ ύψηλαί, μέχρι 56000 ακριβώτεροι τών Διεθνών (σελ. 12—13). Προτείνουν διαπραγματεύσεις.

Οί Γάλλοι δέν δέχονται ύποχωρήσεις. Είς τό Διοικητικόν Συμβούλιον γίνεται συζήτησις όξεία. «έχει καταντήσῃ νά εύρισκόμεθα εις συνεχή ένδιασμόν εκ μέρους της OLCO... Δίδω την ψήφον μέ πολλόν άγανάκτησιν και μέ ψυχικήν διάθεσιν άνευ προηγούμενου. . . . Εφ' όσον ό κ. Γεν. Δ)ντής συνιστά νά τό δεχθώμεν». (Στουπάκης σελ. 31). Αλλά ό Γεν. Δ)ντής είχεν επικαλεσθή την άποψιν του κ. Παπαληγούρα, ότι δέν είναι διατεθειμένος νά χυλάσῃ την δουλειά διά 32.000 δολάρια. (Σελ. 29). «Εν τούτοις δι' ώρισμένα είδη τό εργοστάσιον είχε κάμει έκπτώσιν 12000. Παρά την άποψιν OLCO—BAUER—Πεζοπούλου. Έκ τών συναλλαγών διά την άγοράν του μηχανικού έξοπλισμού. Η Δ.Ε.Η. έζημιώθη σοβαρά πόςά. Όπου λόγῳ της αντίστασεως του Διοικητικού Συμβουλίου ήσυχήθη πίστις προς τούς Γάλλους προμηθευτάς. Προέκυψε σημαντική ώφέλεια. Έξ αίτίας μιάς τοιαύτης πίεσεως προς την προμηθεύτριαν εταιρείαν NEVRIC άπεκαλύφθη τό φοβερόν σκάνδαλον της μεσιτικής προμηθείας 50000 προς Έλληνας, περί του όποιου θά είπω κατωτέρω.

Ίδου όμως τό συμπέρασμα της έκθέσεως σχετικώς μέ τό θέμα αυτό: «Βιβλίον Πρώτον Κεφάλ. Γ' μέρος Β' σελ. 35).

17. Θά πρέπει νά είναι πολύ άφελής τις διά νά μή δεχθῇ ότι οίονδήποτε άντικειμενικός και καλόπιστος άναγνώστης διαπιστώνει εκ τών προαναπτυχθέντων ήτοι ότι:

1) Υπήρχε μία άδέμιτος και μυστική συνεννόησις και συνεργασία μεταξύ τών κ.κ. Γ. Πεζοπούλου και Δ. Φιλαρέτου, προς τόν σκοπόν, όπως προσπορισθῇ εις αυτούς παράνομον προσωπικόν όφελος από τās διαφόρους προμηθείας ύλικών και μηχανημάτων της ΔΕΗ και έν γένει τās μετ' αυτής συναπτομένας συμβάσεις.

2) Είς ώρισμένους τουλάχιστον τομείς της ιδιοτελοϋς ταύτης εργασίας έλαθεν ενεργόν μέρος και ό κ. Γ. Παππας.

3) Είμαι βέβαιον, ότι ή ΟΔΚΟ ύπεσχόθη ιδιαιτέρων άμοιβών, υπό τόν τύπον πιθανώτατα της προμηθείας, διά την βοήθειαν ήν ανέλαβε νά παράτῃ εις αυτήν ό κ. Γ. Πεζόπουλος εις τās παντοειδείς μέ την ΔΕΗ συναλλαγάς της και ιδίαι εις τās προμηθείας ύλικών και μηχανημάτων και εις την εκτέλεσιν τών ανάληφθέντων παρ' αυτής έργων του Μέγδοβα.

4) Ο κ. Γ. Πεζόπουλος έν όψει της τοιαύτης άδεμίτου ύποχρέσεως και τῷ εξ αυτής προσδοκώμενου παρανόμου όφέλους του έξεδήλωσε πολλάκις την ύπερ της ΟΔΚΟ εύνοιάν του και εις τινα καιρία σημεία, ως εις την σύμβασιν του Μέγδοβα την προμήθειαν ύλικών διανομής τών Γαλλ. πιστώσεων, την προμήθειαν του κυρίου μηχανικού έξοπλισμού και την ανάληψιν και εκτέλεσιν άπολογιστικών έργων. κατώρθωσε νά βοηθήσῃ αυτήν τοσοϋτον άποτελεσματικώς, ώστε εις βάρος τών συμφερόντων της ΔΕΗ νά άποκομίσῃ σημαντικήν παράνομον ώφέλειαν.

5) Δέν προκύπτει εκ τών περιφώνων έπιστολών πόσας εκ τών ύπεσχημένων άμοιβών εισέπραξεν ό κ. Γ. Πεζόπουλος.

"Οτι όμως εισέπραξε τοιαύτας πιθανολογείται άπογράντως τόσον από τό όλον περιεχόμενον αὐτῶν και ιδίαι τās χαρακτηρηστικάς περί «τῶν περιφώνων ψιλῶν» τών ήμετέρων άμοιβών «ό Γιώργης νά ζητήσῃ ό,τι δικαιούται» φράσεις αὐτῶν, όσον και από όσα έλέχθησαν άλλαχού έν σχέσει μέ τό παρακρατηθέν από τό εργοστάσιον NEBPIΣ προς τοιοϋτον σκοπόν ποσοτόν 50000 επί της αξίας τῶν όν ανέλαβε τοϋτο την προμήθειαν κυρίων μηχανημάτων του Ύδρηνλεκτρικοϋ Έργοστασίου Μέγδοβα. Τά τελευταία ως εκ περισσοϋ ένισχύουσι και επιβεβαιούσι την πολλαπλώς άποδεικνυομένην άθέμιτον συναλλαγήν ακριβώς όπως και ταϋτα επιρρώνονται και χυλυδδούνται διασταυρούμενα μέ τά προεκτεθέντα.

Π. Παπαληγούρας. Παρά τό ότι δέν θά ήθελα νά σās διακόψω, διότι και εγώ δέν θά δεχθῶ διακοπās, αι έπιστολαί δέν γράφουν τοιαϋτα πράγματα. Συγγνώμην διά την διακοπήν.

Σ. Ηλιόπουλος. 6) Τοϋτο, ή εισπραξις δήλον, ότι τῶν άδεμιτών άμοιβών από τόν κ. Γ. Πεζόπουλον, άποδεικνύεται κατά τρόπον πειστικόν και από τό ανακλυφθέν και έγχειρισθέν προσφάτως υπό της Φλώρας συζ. Κ. Αθανασιάδου έπισκεπήριον του κ. Δ. Φιλαρέτου, όπερ απέστειλεν οϋτος εις τόν κ. Γ. Πεζόπουλον, κατά τās αρχάς του 1958, όμω μετ' άποκόμματος του ύπ' αριθ. 3879 φύλλου της έφημερίδος «Βήμα» της 28.12.1957, περιέχοντος άρθρον του πρώτου υπό τόν τίτλον. Η δραδυπορία της άνασυγκροτήσεως. Δέν διαρκούν επί πολύ αι εύκαιρίαί δημιουργίας, όπως αι σημεριναί. Ας παραδειγματισθώμεν από τά ιστορικά προηγούμενα». Είς τό έπισκεπήριον τοϋτο, όπερ φέρει τό όνοματεπώνυμον και την διεύθυνσιν του Δ. Φιλαρέτου δι' έντύπων Γαλλ. γραμμάτων Δ.Τ.Ν. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ. 7 ΚΑΠΛΑΝΩΝ» έγράφησαν ιδιοχείρως παρ' αὐτοϋ, κατά την άνεπιφύλακτον όμολογίαν του τά εξής: «Αγαπητέ Γιώργη, καλώς ήλθες. Έγκαρδίους εύχάς διά τό 58 εις τό βαρύ Σου έργον. Ο Παππας έπιστρέφει κομιστής. Θά πρέπει νά ιδωθώμεν άμέσως σπιτι του έν αρχή νομιζώ. Σου στέλνω την εισφοράν εις άρθρον εις τās κοινάς εύχάς νά άποθῇ γόνιμον—θαρραλέα—τό 58 μέ επίγνωσιν φευγαλέων εύκαιριών ευδείας. Ασπασμός και μονογραφή. Είς τό άπόκομμα της έφημερίδος έπισημαίνονται, α) διά βέλους εξ έρυθράς μελάνης ή παράγραφος του άρθρου εις ήν ψέγεται ή έλλησις «συνεργασίας του Κράτους μέ τό επιχειρηματικόν πνεϋμα τό ξένον και τό έντόπιον» και υπογραμμίζεται, ότι «παρ' ήμίν ή δημιουργία παντός έργου παραγωγικοϋ—έξαιρέσει τῶν παραγωγικών και έγχειροβελτιωτικών—άσφυκτικά από της συλλήψεως του υπό την περίσφϋξιν «άδιαβλήτων» άποκληθεισών γραφειοκρατικών διατυπώσεων, β) διά τριών καθέτων εξ έρυθράς μελάνης γραμμών ή περικοπή του άρθρου: «Τρία χέρατα περισφίγγουν σήμεραν την άνασυγκρότησίν μας αυτήν, προϊόντα της άκολουθουμένης περιδεοϋς και μειωτικής κακής μεθόδου. Εϋθυνοφοβία, συκοφαντία και καρκινοβασία», γ) διά μιάς καμπύλης, εξ έρυθράς μελάνης, γραμμής διοικούσης καθ' όλον τό μήκος της, ή παράγραφος του άρθρου ή έξαιρέσασα «την μέθοδον φωτισμένης και θαρραλέας δημιουργίας (ήν ήκολούθησαν άνδρες έπιφανείς κατά την άφομοίωσιν του πληθυσμού της Μικρασιατικής καταστροφής. Η μέθοδος αύτη ήτο. «Η της άπ' ευδείας έκλογής καταλλήλων ξένων άναδόχων διά την ολοκληρωτικήν ανάληψιν εκάστου παραγωγικοϋ έργου ύπευθύνως. Και ή της συμπράξεως προς τούτοις τῶν μεγάλων Έλληνικών πιστωτικών ιδρυμάτων της έποχής και δ) διά δύο εξ έρυθράς μελάνης γραμμών τεθεισών χιαστί, ό έπίλογος του άρθρου καθ' όν: «Θά ήτο εύτύχημα νά παραδειγματισθώμεν σήμεραν από τό ιστορικόν αυτό προηγούμενον, ότε σπαταλώμεν ασυναισθήτως τό άνεκτίμητον πλεονέκτημα της νομισματικής και οικονομικής σταθερότητος. Ολαί αι έποχαί δέν είναι βέβαια όμοια. Αλλά χερνικαί εύκαιρίαί δημιουργίας, οίαι ή σημερινή, δέν διαρκούν επ' άπειρον. Τά πλέον άδόκητα περιστατικά έσωτερικά ή έξωτερικά έπέρχονται και τās διακόπτουν χωρίς προειδοποίησιν. Η φειδώ του χρόνου είναι ό προστατευτικώτερος παράγων της δημιουργίας».

Είναι φανερόν, ότι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐγράφη πρὸς δημιουργίαν τῆς καταβαλλομένης τὴν ἐποχὴν ἐκείνην προσπάθειας, ὅπως τὸ ἔργον Ἀγγελώου καὶ πρὸ παντὸς τὴν μελέτην αὐτοῦ ἀναλάβῃ ἐπ' εὐθείας, ἥτοι ἄνευ διαγωνισμού ὁ Ἰταλογαλλικός Ὀμίλος, περὶ οὗ ὁμιλήσαμεν προηγουμένως. Σημειώτεον, ὅτι πράγματι, ὡς προκύπτει ἐξ ἐπισήμων στοιχείων ὁ κ. Πεζόπουλος ἀνεχώρησε διὰ τὸ ἐξωτερικὸν τὴν 22.12.1957 καὶ ἐπέστρεψεν ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας τὴν 3.1.58.

Τὸ ἐν λόγῳ ἀπόσπασμα τῆς ἐφημερίδος «Βῆμα» μετὰ τοῦ ὡς εἴρηται ἐπισκεπτηρίου ἀπεστάλησαν εἰς τὸν κ. Πεζόπουλον ἐντὸς φακέλλου περιέχοντος εἰς τὴν προσθίαν πλευρὰν αὐτοῦ τὰ ἐξῆς: «Δ. Φιλαρέτος. Κύριον Γ. Πεζόπουλον, Γεν. Διευθυντὴν ΔΕΗ. Προσωπικῇ».

Δὲν χρειάζεται νὰ ἐξηγηθῇ τί θὰ ἐκόμιζεν ὁ ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ πιθανώτατα ἐκ Παρισίων κ. Γ. Παππᾶς. Ἡ πρότασις τοῦ κ. Φιλαρέτου πρὸς τὸν κ. Γ. Πεζόπουλον, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ σπεύσωσιν «ἀμέσως σπῖτι του» διὰ νὰ ἰδῶσιν μετ' ὅν ἀναμενόμενον κ. Παππᾶν ἐν ἀρχῇ, δὲν ἀφίνει οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ ὑφαιτερία τῆς δάδος Πεζόπουλου — Φιλαρέτου δὲν εἶχε μόνον ἀνυπαμονησίαν νὰ ἰδῇ καὶ παραλάβῃ τὰ κομιζόμενα «ἀμέσως» ἀλλὰ καὶ λόγους νὰ τὸ πράξῃ τοῦτο (ἐν ἀρχῇ καὶ εἰς τὸ «σπίτι» τοῦ κ. Παππᾶ, πράγμα τὸ ὁποῖον ἀποκρύπτει μίαν ἐπιφύλαξιν ἂν μὴ καὶ δυσπιστίαν ἔναντι αὐτοῦ. Ὁ κ. Φιλαρέτος εἰς τὴν ἀπὸ 15.10.63 ἐνορκίον κατὰθεσίν του προτεπάζησε νὰ μᾶς πείσῃ, ὅτι τὰ κομιζόμενα παρὰ τοῦ κ. Παππᾶ ἦσαν προτάσεις σχετικαὶ μετ' ὅν Γαλλοῖταλίκον Συνδυασμὸν τοῦ Ἀγγελώου. Δὲν ἠδυνήθη ὁμως νὰ ἐξηγήσῃ διατὶ τότε δὲν διηκρίνισε τοῦτο εἰς τὸ ὡς ἄνω ἐπισκεπτηρίον του, ὡς ἔπραξεν εἰς τὰς ἀπὸ 15.7.57, 9.8.57, 7.8.57 καὶ 11.5.58 ἐπιστολάς του, εἰς ἃς ρητῶς μνημονεύει τὸ ἰταλογαλλικὸν σχέδιον ἢ συνδυασμὸν καὶ τὴν μελέτην Ἀγγελώου, ὅπου θέλει νὰ θίξῃ καὶ τὸ θέμα τοῦτο. Ἡ διευκρίνισις αὕτη, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ δι' ὀλίγων λέξεων, ὡς διὰ τῶν τοιούτων «προτάσεων Ἀγγελώου» ἢ δι' ἰταλογαλλικὸν συνδυασμὸν» ἢ δι' Ἀγγελῶον» θὰ ἦτο εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τοσοῦτω μᾶλλον ἐπιβεβλημένη, καθ' ὅσον δὲν θὰ ἔπρεπεν ὁ κ. Πεζόπουλος νὰ ἀναμνήνῃ μετ' ὅσον ἀγωνίαν τοιαύτας προτάσεις, ὥστε νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι αὐτῶν θὰ ἦτο κομιστὴς ὁ κ. Παππᾶς, δεδομένου μάλιστα, ὅτι ὡς ὑποστηρίζει εἰς τὰς ἀπὸ 1ης καὶ 2ας Μαρτίου 1963 καταθέσεις του, οὐδεμίαν προσωπικὴν ἀνάμνησιν εἶχε τοῦλάχιστον μέχρι τότε εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀνεξαρτήτως ὁμως τούτου εἶναι γνωστὸν, ὅτι τὸ ἰταλογαλλικὸν σχέδιον μνημονεύεται καὶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς 15.7.57, ἐξ οὗ παρέπεται, ὅτι συνεζητεῖτο 5 1)2 περίπου μῆνας πρὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ κριτολογουμένου ἐπισκεπτηρίου. Ἐξ ἄλλου τὸ σχετικὸν μετ' ὅν Γαλλοῖταλίκον ὁμιλίον πρακτικὸν ὑπεγράφη τὴν 17.5.58, ἥτοι μετὰ ἐτέρους 5 1)2 μῆνας καὶ ἐπὶ πλέον ἀνεφάρετο εἰς προτάσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ὑπεβάλλοντο εἰς τὸ μέλλον, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ΔΕΗ θὰ ἐπετύγχανε, μέσω τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῆς χρησιμοποίησιν διὰ τὸ ἔργον τοῦ Ἀγγελώου τοῦ ὑπολοίπου τῶν ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων κατὰ τὰ ἐν τῇ δωδεκάτῃ παραγράφῳ ἐκτελέντα. Κατὰ ποίαν λογικὴν θὰ ἦτο δυνατόν αἱ προτάσεις, τὰς ὁποίας θὰ ἐκόμιζεν ὁ κ. Παππᾶς, ἐπὶ θέματος, τὸ ὁποῖον συνεζητεῖτο 5 1)2 μῆνας προηγουμένως καὶ τὸ ὁποῖον κατέληξε μετὰ ἐτέρους 5 1)2 μῆνας ὅχι εἰς συγκεκριμένης προτάσεις ἀλλὰ εἰς ἐν ἄπλοῦν διάγραμμα προεργασίας διὰ τὴν ὑποβολὴν μελλοντικῶν τοιούτων, νὰ παρουσιάζωνται τοσοῦτον ἐπείγουσαι, ὥστε νὰ ἐπιβάλληται ἡ κατεσπευσμένη συνάντησις τῶν τριῶν ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ κ. Παππᾶ καὶ δὴ εἰς «τὸ σπῖτι του ἐν ἀρχῇ». Ὁ κ. Φιλαρέτος παρὰ τὴν ἐγνωσμένην εὐφυΐαν του δὲν κατώρθωσε νὰ ἀντιληφθῇ, ὅτι, τοιαῦτα ὑποστηρίζων, ἐδρακίονει ἀντὶ νὰ ἀποδυναμώσῃ τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὰ κομιζόμενα δὲν ἦσαν ἄσχετα πρὸς τὰ ἀναμενόμενα «περίφημα ψιλά» πρὸς τὸ «ἔτι δικαιοῦται ὁ Γιώργης νὰ ζητήσῃ» καὶ πρὸς «τὰς ἡμέτερας ἀμοιβάς», δι' ἃς εἶχον «ὑψίστην ἐνδιαφέρον» καὶ «ὑψίστην πρακτικὴν σημασίαν», αἱ τοσοῦτον ἐπιμόνως διὰ τῶν προηγουμένων ἐπιστολῶν ζητούμενα καταστάσεις μετὰ τῶν γευμάτων καὶ τῶν περιπάτων εἰς τὴν ἐξοχὴν. Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου καὶ ἡ σπουδὴ τοῦ κ. Φιλαρέτου νὰ τὸ ἐμφανίσῃ εἰς τὸν κ. Πε-

ζόπουλον ὡς «εἰσφοράν του», ἀποτελεῖ ἐν πρόσθετον ἐπιχείρημα περὶ τοῦ ἀθεμίτου χαρακτήρος τῶν μεταξὺ τῶν ὑφισταμένων σχέσεων. Ἰσως δὲν εἶναι τυχαῖος ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ ἀρθροῦ ὡς «εἰσφοράς». Ἀφοῦ ὁ ὅρος οὗτος προσθίζεται πρὸς τὴν ἐταιρικὴν μορφήν τῆς συνεργασίας καὶ προσαρμόζεται πρὸς τὸν ἐπιφυλαχθέντα διὰ τὸν κ. Φιλαρέτον πρόσθετον ρόλον τῆς δημοσιογραφικῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἐταιρικῶν συμπεριφορῶν τῆς τριάδος. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσδέσωμεν, ὅτι τὰ τελευταῖα θὰ ἐξυπηρετοῦντο τὰ μέγιστα ἀπὸ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναδέσεως «τῆς ἀπ' εὐθείας ἐκλογῆς καταλλήλων ξένων ἀναδόχων» ἄνευ «τῶν ἀποκλειστικῶν ἀδιαλλήτων γραφειοκρατικῶν διατυπώσεων», παρακαμπτομένων τῶν τριῶν τεράτων τῆς εὐθυνοφοβίας, τῆς συκοφαντίας καὶ τῆς καρκινοβασίας. «Οὕτω θὰ ἀπέβαινε «γόνιμον τὸ 1958» διὰ τοὺς συνεταίρους βεβαίως, ὡς εὐχεται ὁ κ. Φιλαρέτος, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὁμως, ὅτι κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς τελευταίας περικοπῆς τοῦ εὐχετηρίου ὁ κ. Πεζόπουλος θὰ ἐπεδείκνυε περισσότερον θάρρος καὶ μεγαλυτέραν «ἐπὶ γνώσιν τῶν φευγαλέων εὐκαιριῶν εὐθείας». Διότι εἶναι καθ' ἡμᾶς προφανές, ὅτι ἡ τελευταία λέξις παρὰ τὴν ἀνορθογραφίαν τοῦ «εἰ» ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν εὐδίαν, δέχεται καὶ ἡ Δώρα Ἀθανασιάδου καὶ ὅχι εἰς τὴν ἐνδειαν, ὡς ὑποστήριξεν ὁ κ. Φιλαρέτος. Ἡ ἐκμετάλλευστις «τῶν φευγαλέων εὐκαιριῶν» θὰ ἔφερον ἀσφαλῶς «καλοκαιρίαν» διὰ τοὺς συνεταίρους.

Περαιτέρω εἰς τὴν ἐκθεσιν περιλαμβάνεται ἡ εἰσήγησις τοῦ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Γ. Σακελλαρίου σχετικῶς μετ' ὅσον σκάνδαλον τῆς προμηθείας 5ο).

Ὁ Πεζόπουλος εἶχεν ἀναθέσει ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1956 πρὸς τὸν εἰς Λυὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Ραοῦλ Παπαδόπουλον, ὅπως συστήσῃ εἰς τὸ Γαλλικὸν ἐργοστάσιον NEVRIC νὰ παράσῃ καλύτερας τιμὰς εἰς τὴν ΔΕΗ διὰ τὴν προμήθειαν τουρμπινῶν. Ὁ Παπαδόπουλος γράφει πρὸς τὸν φίλον Μάνον Βιδάλην σύμβουλον τῆς ΔΕΗ τὴν περίφημον ἐπιστολὴν — «φραντάσμα» — ὡς τὴν ἐχαρακτήρισεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὸ 1962 ὁ κ. Παπαληγόρου εἰς τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1956 εἰς τὴν ὁποίαν θέτει δύο βασικά ζητήματα.

Ἡ NEVRIC τοῦ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπέσθη ἀπὸ τὴν νὰ ὀρίσῃ τὰς τιμὰς τῆς προσφοράς της πρῶτον διότι αὐταὶ θὰ ἐγκριθοῦν ἀπὸ τὴν διαιτησίαν BAUER καὶ δεύτερον διότι ἡ OLCO ἠξίωσεν αὐξήσιν τῶν τιμῶν 5ο), τὸ ὁποῖον θὰ ἐλάμβανεν αὕτη διὰ νὰ πληρώσῃ ἀμοιβὰς ὠρισμένων μεσολαβήσεων ἐν Ἑλλάδι μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ εἰς τὸν Πεζόπουλον. Εἰς τὴν ἐκθεσιν παρατίθεται ὁλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ «φραντάσματος», ὡς καὶ αἱ καταθέσεις Βιδάλη, Παπαδόπουλου καὶ ἄλλων ἐκ τῶν ὁποίων, βεβαιοῦται πλήρως ὅτι ἐδόθη ἡ ὡς ἄνω πληροφορία τῆς NEVRIC πρὸς τὸν Παπαδόπουλον καὶ ὅτι οὗτος ἐπεβεβαίωσε τὸ περιεχόμενον της παρακολούθησας ἀπὸ δεύτερον ἀκουστικὸν τηλεφωνικὴν συνδιάλεξιν τοῦ τοῦ Διευθυντοῦ NEVRIC μετ' Διευθυντὴν τῆς OLCO (τὸν κ. BILLARD) ὅστις τοῦ ἐπανέλαβεν ὅτι «δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ μείωσις τῶν τιμῶν δεδομένου ὅτι ἔνα 5ο) προσρίζεται διὰ τὰ ἐξόδα τῆς OLCO καὶ διαφόρους ἐπεμβαίνοντες ἐν Ἑλλάδι, μεταξὺ τῶν ὁποίων κατωλόμασε τὸν Πεζόπουλον, (σελ. 12 - 13).

Εὐρυτέραν κάπως ἀνάλυσιν τοῦ θέματος τῆς προμηθείας 5ο) περιέχει ἡ ἐκθεσις τῆς γνώμης τοῦ Ἀρσενάριου κ. Παπαϊωάννου.

Βάσει πάντων τῶν στοιχείων προκύπτει ὅτι ὁ Παπαδόπουλος δὲν ἔλαβεν ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς του ταύτης ἐκ μέρους τοῦ Βιδάλη, ἐνῷ ὁ Βιδάλης ἐξεταζόμενος κατέθεσεν ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται ἐὰν ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην καὶ ἐὰν τὴν ἀνεκρίνωσε καὶ τότε εἰς τὸν Πεζόπουλον. Πάντως βεβαιοῦται ἀπολύτως ὅτι ὅταν ὁ Παπαδόπουλος ἦλθε μετὰ ἐν ἔτος εἰς τὰς Ἀθήνας συνηγνῆθη μετ' ὅν Βιδάλην καὶ μετ' ὅν Πεζόπουλον, καὶ συνωμίλησαν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς. Ὁ Πεζόπουλος ἔφερε τὸ θέμα εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ΔΕΗ τὴν 18.8.1957. Πληροφορεῖ ἀνακριβῶς τὸ Συμβούλιον ὅτι παρεκάλεσε τὸν Παπαδόπουλον πρὸς μὴνὸς ἐνθ' βεβαιοῦται ἐξ ἐπιστολῆς ὅτι τὸν εἶχε παρακαλέσει πρὸ ἐνὸς ἔτους. Ὁ κ. Γουναράκης προέτεινεν ὅπως εἰς ὕψος αὐστηρὸν ζητηθῶν ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν OLCO, ἀπέκρουσε δὲ πρότασιν προσφυγῆς εἰς τὸν Γάλλον Πρεσβευτὴν. Παρὰ ταῦτα εἰς

τά πρακτικά σημειούται προφανώς κατά πλαστογραφίαν αὐτῶν, καὶ ἀπεφασίσθη προσφυγὴ εἰς τὸν Γάλλον Πρεσβευτὴν, ὅπερ καὶ τελικῶς κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου ἐγένετο, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν συμβούλων, εἰς τρόπον ὥστε τὸ θέμα ἐμπλακέν εἰς τὴν διπλωματικὴν διαδικασίαν ἤχθη εἰς τὰς καλλένδας. Ὁ Πεζόπουλος εἰς συζητήσιν ἐν Συμβουλίῳ ἐπεκαλέσθη διὰ τὴν καλύψῃ τὴν ἐνέργειάν του τὴν γνώμην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπεν ὅτι «ὡς ὁ ΛΟΛΟ ὁπωσδήποτε θὰ ἀρνήσῃ. Καὶ ἐπειδὴ κυρίως τὴν ΔΕΗ καὶ ἐν γένει τὴν Κυβέρνησιν ἐνδιαφέρει ἡ συνέχισις τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων, σκοπιμώτερον θὰ ἦτο νὰ ἀπευθυνθῇ ἡ ΔΕΗ εἰς τὸν Γάλλον Πρεσβευτὴν».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1956 μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΔΕΗ, ὡς ὁ κ. Βιδάλης, πιθανώτατα, ὁ κ. Πεζόπουλος, ἐγνώριζε περὶ τοῦ θέματος τῆς προμηθείας 5% καὶ ἐν τούτοις συνέχισαν συζητούντες καὶ διαπραγματευόμενοι μετὰ τὴν ΟΛΚΟ χωρὶς οὐδὲν νὰ ἀνακοινώσουν εἰς τὸ Συμβούλιον, τελικῶς δὲ ἔλαβε γνώσιν τούτου κατὰ τὸ 1957 καὶ ὁ κ. Παπαληγούρας χωρὶς οὐδαμῶς νὰ συγκινήσῃ. Καὶ κατὰ τὸ 1957 ὁ Γ. Πεζόπουλος, ἀναφέρει εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 160)20.6.1957 εἰσηγητικόν του πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον σημείωμα «ψευδῶς» ὡς σημειοῖ ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Παπαϊωάννου «ὅτι ἡ τεχνικὴ ἐπιτροπὴ τῆς ΔΕΗ συνεφώνησεν ἐπὶ τῆς αἰτηθείσης τιμῆς τῶν δολλαρίων 484.000 διὰ δύο ὑδροστρόβιλους» καὶ σπεύδει νὰ δηλώσῃ ὁ κ. Πεζόπουλος «συμφωνῶ καὶ ἐγὼ μετὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς καὶ προτείνω ὅπως ἐγκριθῇ». «Πράγματι», ἐπάγεται ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Παπαϊωάννου «ἐνεκρίθη ἀπὸ τὸ ἀνύποπτον διοικητικὸν συμβούλιον ἡ πρότασις», ἐνῶ ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὰ σχετικὰ πρακτικά τῆς ἐπιτροπῆς, αὕτη εὗρεται ὑπερβολικὰ ὑψηλὴν τὴν τιμὴν τῶν ὑδροστρόβιλων τῆς ΝΕΒΡΙΚ, ἡ ὁποία βεβαίως εἶχε συμφωνήσει νὰ καταβάλῃ τὴν περίφημον προμήθειαν 5%.

Βεβαίως, τὸ στοιχείον τοῦτο ἐξηγεῖ πλήρως τὴν ὅλην τακτικὴν τοῦ Πεζοπούλου καὶ τῆς συντροφίᾱς του, ἀλλὰ ὁ ρόλος του ἐπιβεβαιούται καὶ ἀπὸ ἄλλα περαιτέρω στοιχεῖα καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰς περιφήμους ἐπιστολάς Φιλαρέτου περὶ ὧν θὰ εἰπωμεν κατωτέρω. Ὅτι εἰς τὸ σημεῖον πρέπει ἰδιαίτερος νὰ ἐξαχθῇ ὅτι ἐπλαστογραφήθησαν σχετικῶς μετὰ τὸ θέμα τὰ πρακτικά τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ὅτι ἀπατηλῶς ὑπὸ τοῦ Πεζοπούλου χωρὶς ἀντίδρασιν τοῦ Γουναράκη πρὸς τὸ Δ. Συμβούλιον, ὅτι ἡ τεχνικὴ ἐπιτροπὴ εἶχε συμφωνήσει διὰ τὰς τιμὰς τῶν προσφορῶν τῆς ΝΕΒΡΙΚ.

Ἀσφάλις ἔργων.

Περαιτέρω ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐλέγχου ἀσχολεῖται μετὰ τὸν ἀνώμαλον τρόπον τῆς ἀσφαλίσεως μετὰ τὸ ἔργον τοῦ Μέγδοβα, ἡ ὁποία ἐγένετο ἄνευ διαγωνισμοῦ καὶ ἰδίως ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰς κακοτεχνίας, ὡς εἶναι αὐτονόητον, ἐβάρυναν τὴν ἀνάδοχον ΟΛΚΟ ἡ ὁποία οὕτω ἀπηλλάγη τῶν εὐθυνῶν τῆς διὰ τὰς κακοτεχνίας.

Περαιτέρω ἡ ἐκθεσις ἀσχολεῖται μετὰ τὴν ζημίαν ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἔργων Πτολεμαίδος, ἡ ὁποία ἐγένετο μετὰ τὸν διαγωνισμό, ἀλλὰ σημειοῦται ὡς σκάνδαλον ὅτι ἐτάχθη ἐξαήμερος προθεσμία συμμετοχῆς, ὅτι ἡσκήθη πίεσις διὰ νὰ γίνῃ δεκτὴ εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἡ ΑΛΛΙΑΝΣ, ὅτι κατὰ τὰς σχετικὰς συζητήσεις προσεκομίσθησαν ψευδῆ στοιχεῖα εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ὅτι, τέλος, μόνον μετὰ τὴν ἐπίμονον παρέμβασιν τοῦ Δ) τοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Δεβῆ ἡ ΔΕΗ ὠφελήθη κατὰ 328.000 δραχμάς.

Δὲν θὰ ἐπεκταθῶ εἰς τὰ ἄλλα θέματα τοῦ διενεργηθέντος ἐλέγχου ἐπὶ τῆς δραστηριότητος τῆς ΔΕΗ, διότι ταῦτα ἔχουσιν ἰδιαίτερον πῶς σημασίαν. Εἶναι ἀνάγκη ὅμως νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἐκθεσιν εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Δ. Φιλαρέτου καὶ περὶ τῆς συμβάσεως τοῦ ἀλουμινίου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Δ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ

Ἐκθέσεως βιβλίων 3ον καὶ Α' δημοσίευσίς.

Εἰς τόμον 205 σελίδων ἀσχολεῖται ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν ἔρουναν τοῦ θέματος τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Δ. Φιλαρέτου πρὸς τὸν Γ. Πεζόπουλον. Διότι ἐξ αὐτῶν ἀνεύρεται τὸ νῆμα

τῶν σκοτεινῶν παρασκηνίων ἐκ τῆς δραστηριότητος τῶν ὁποίων ἡ ΔΕΗ ἐζημιώθη κατὰ ἐκατοντάδας ἐκατομμυρίων.

Τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἀναφέρεται εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ὑποκτα σημεία τῶν συναλλαγῶν ΟΛΚΟ—Πεζοπούλου καὶ λοιπῶν καὶ ἐξηγεῖ διατὶ πρὸ τῶν κατὰ κανὼνα ἐκδαστικῶν ἀξιώσεων καὶ τῆς ΟΛΚΟ παρέλυσεν ἡ θύλησις τῆς ΔΕΗ, ἀπουσίαζε οἰαδήποτε κυβερνητικὴ μέριμνα καὶ ἐγίνοντο δεκτὰ καὶ τὰ πλέον παράλογα καὶ ἀνῆθικα αἰτήματα.

Ὁ Γ. Πεζόπουλος, ἠτύχησεν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν του ζωὴν, δημιουργήσας ἐρωτικὸν δεσμόν μετὰ κάποιαν φίλην του Τατιάναν ἐκ τοῦ λόγου δὲ τούτου, ἐλθὼν εἰς διάστασιν μετὰ τὴν νόμιμον σύζυγόν του ἤγειρεν κατ' αὐτῆς ἀγωγὴν διαζυγίου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1958. Τὴν 9.3.1960 διεξήχθητο δίκη ἐπὶ μηνύσεως τοῦ Πεζοπούλου κατὰ τοῦ δημοσιογράφου Σπύρου Λεωτσάκου ἐπὶ ψευδορκίᾳ καὶ τῆς τότε συζύγου του ἐπὶ ἡθικῇ αὐτοουρίᾳ σχετικῶς βεβαίως πρὸς τὴν δίκην περὶ τοῦ διαζυγίου. Ἀπολογουμένη ἡ σύζυγός του, ἐδήλωσεν εἰς τὸ δικαστήριον ὅτι ἡ φίλη τοῦ συζύγου τῆς Τατιάνα, τῆς ἐπρότεινεν ἀποζημιώσιν 10.000 λιρῶν χρυσῶν, τὰς ὁποίας ὁ Πεζόπουλος θὰ ἐξέυρισκε ἀπὸ προμηθείας του ἐκ τῆς ΔΕΗ καὶ ὅτι ἔχει εἰς χεῖρας τῆς ἐπιστολᾶς θάσει τοῦ περιεχομένου τῶν ὁποίων θὰ παύσῃ ὁ σύζυγός της νὰ εἶναι ὄχι μόνον Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ΔΕΗ, ἀλλὰ καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ αὐρίων. ἐκείνη δὲ κράτουσα εἰς χεῖρας της τὰς ἐπιστολάς ταύτας. Εἰς διακοπὴν τῆς δίκης δικηγόρος τῆς συζύγου Πεζοπούλου ὕβρισε καὶ ἔπτυσεν κατὰ πρόσωπον τὸν Πεζόπουλον, ὁ ὁποῖος ὅμως καὶ ἔναντι τούτου καὶ ἔναντι τῆς φοβερᾶς ἀπειλῆς τῆς συζύγου του ἐσιώπησε. Τὴν 16 Μαρτίου 1960 εἰς τὴν ἐφημερίδα «Νεολόγος Πατρῶν» ἐδημοσιεύθησαν πάντα τὰ ἀνωτέρω καὶ περὶ τῆς ἀπειλῆς τῆς συζύγου του. Ἐν τούτοις, οὐτε ὁ Πεζόπουλος, ἀλλὰ οὐτε καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς αὐτεπαγγέλτως προέβησαν εἰς διώξιν τινά.

Ἡ ὑπόθεσις ἐγένετο δημόσιον σκάνδαλον, κατόπιν μάλιστα τῶν ἀλλεπαλλήλων δημοσιευμάτων τοῦ «Νεολόγου».

Ὁ Πεζόπουλος ἐν τῷ μεταξὺ παραιτεῖται τῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1958 ἐκκρεμύσεως ἀγωγῆς του περὶ διαζυγίου, διὰ νὰ καταθέσῃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας νέαν. Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ πορεία ἀγωγῆς αὐτῆς:

Τὴν 14.4.1960 κατατίθεται ἡ ἀγωγή.

Τὴν 25.4.1960 συζητεῖται.

Τὴν 26.4.1960 ἐκδίδεται προδικαστικὴ ἀπόφασις.

Τὴν 2.5.1960 ἐξετάζονται μάρτυρες.

Τὴν 9.5.1960 γίνεται νέα συζήτησις.

Τὴν ἐπομένῃ, 10.5.1960 γίνεται διάσκεψις τοῦ δικαστηρίου.

Τὴν 14.5.1960 δημοσιεύεται ὁριστικὴ ἀπόφασις (9221) 1960) λύουσα τὸν γάμον.

Μετὰ 4 ἡμέρας ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπὴ ἐπὶ ψευδορκίᾳ δίκη καὶ ἐκδίδεται ἀθωωτικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ Πεζοπούλου ὅτι ὁ Λεωτσάκος κατέθεσεν ὅσα κατέθεσε, τελῶν ἐν καλῇ πίστει (σελὶς ἐκθέσεως 7). Τὴν 22 Μαΐου ὁ «Νεολόγος» δημοσιεύει δηλώσεις τῆς διεξυγμένης πλέον Πεζοπούλου «σήμερα ὑπέγραψα παραιτήσιν ἀπὸ τῶν ἐνδίκων μέσων διὰ τὸ διαζύγιον... ἐπέσιθην ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη». Τὸ δημοσίευμα αὐτὸ συνοδεύεται ἀπὸ θαυμάσιας κατηγορίας ἐναντίον τοῦ Πεζοπούλου καὶ καταλήγει: «Ὁ Πεζόπουλος διαχειρίζεται ἐκατομμύρια δολλάρια... Ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ πελωρίου ἡθικοῦ ζητήματος» (ἐκθέσεως σελ. 9).

Ἀλλὰ τὴν 16.7.1961 ὁ «Νεολόγος» δημοσιεύει φωτοτυπίας, δύο ἐπιστολῶν τοῦ Φιλαρέτου, ἐνῶ ἀπὸ τῆς 26.7.1961 μέχρι 16 Ἰουλίου 1961 εἶχε δημοσιεύσει πολὺττηλα ἄρθρα διὰ τὸ σκάνδαλον εἰς τὴν ΔΕΗ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν Ἀλεξάνδρου. Εἰς τὴν ἐφημερίδα προσκαλεῖ τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχὴν νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τοῦ ληστρικοῦ κύματος τοῦ νέου Δήλεσι, ὅπου οἱ σημερινοὶ λησταὶ εἶναι φοβερώτεροι ἐκείνων, κατὰ τῆς μαφίας τοῦ ἐξηλεκτισμοῦ καὶ κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς μαφίας (σελὶς ἐκθέσεως 11). Καὶ ἠκολούθησε τὴν ἐπομένῃ τὸν συντακτικὸν δημοσίευμα τῶν ἐπιστολῶν Φιλαρέτου. Μετὰ μεγάλους τίτλους ζητεῖ νὰ παυθῇ ὁ Πεζόπουλος, νὰ ἐπέμβῃ ὁ Εἰσαγγελεὺς.

Τὴν 22)7 ἡ ἐφημερίς «Ἑστία» δημοσιεύει σχόλιον μετὰ τὸν

τίτλον «ὕποπτος σιωπῇ» εἰς τὸ ὁποῖον στιγματίζουσα τὴν ἀδιαφορίαν ἐκ τῶν ἀποκαλύψεων καλεῖ τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν τῆς ΔΕΗ καὶ τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχὴν νὰ ἐπέμβουν ἀμέσως καὶ δραστηρίως. (σελὶς 17).

Ὁ «Νεολόγος» συνεχίζει ἐπίσης ἐπιθετικὴν ἀφρογραφίαν. Ἐν τούτοις οὐδεμία ἀπολύτως ἀντίδρασις ἐσημειώθη. Ἐπηκολούθησε μακρὰ σιωπὴ ἕως ὅτου τὴν 11.5.62 ἡ ἐφημερίδα «Ἐλευθερία» ἀσχολεῖται μὲ τὴν ΔΕΗ καὶ τὰς ἐπιστολάς, συνεχίζει δὲ τὴν 3)6 καὶ τὴν 6)6 μὲ ἀνάλογα ἄρθρα. Συγχρόνως ὅλος σχεδὸν ὁ τύπος τῶν Ἀθηνῶν γράφει περὶ ΔΕΗ καὶ Πεζοπούλου.

Τέλος τὴν 17.6.62 «ἡ θύμια ἐξερράχη», ὡς γράφει ἡ ἐκθεσις. Δημοσιεύονται ἐν φωτοτυπία πέντε ἐπιστολαὶ Φιλάρτου πρὸς Πεζόπουλον, σχετικῶς μὲ τὰ ἔργα τῆς ΔΕΗ. Ἐν τούτοις, καὶ μετὰ τὴν ἔγερσιν τοῦ πανελληνίου θορύβου περὶ τὸ θέμα αὐτὸ οὐδεμία ἐνέργεια πρὸς ἐκκαθάρισιν αὐτοῦ ἐξεδηλώθη.

Ἡ ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς γράφει ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἰς τὴν σελίδα 33. «Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποκρύψωμεν τὴν ἐκπληξὴν μας πῶς οὕτε τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, οὕτε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ΔΕΗ ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην νὰ ἀσχοληθῶσιν μὲ τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δημιουργηθὲν πελῶριον ἡθικὸν ζήτημα».

Τὴν 19 Ἰουνίου 1962 ὁ τότε Ὑπουργὸς Ζησιάνης, ἐκάλεσε τὸν Δημητρακόπουλον καὶ τὸν Πεζόπουλον καὶ συνεζήτησαν ἐπὶ τοῦ θέματος. Ὁ Δημητρακόπουλος ὑπέδειξεν ὑποβολὴν μηνύσεως ὑπὸ τοῦ Πεζοπούλου, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐσίγησεν ἀπολύτως καὶ παρέμεινε «κυριολεκτικῶς στήλη ἄλατος». Ὁ Ὑπουργὸς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Δημητρακόπουλον εἶπεν: «Κύριε Ἀντιπρόεδρε, μὴ ἐπιμένετε, ἡ πρότασίς σας δὲν εἶναι ἰδικὸν μας ζήτημα. Εἶναι ζήτημα τοῦ κ. Πεζοπούλου καὶ μόνον».

Ἀλλὰ ὁ Πεζόπουλος δὲν τολμᾷ νὰ μηνύσῃ τὸν Φιλάρτον ἢ τοὺς δημοσιεύσαντας τὰς ἐπιστολάς. Προηγουμένως, τὴν 14.11.1961, ὁ Πεζόπουλος εἶχεν ἀνακαλέσει μὴνυσίν του κατὰ τοῦ Π. Παπανδρόπουλου ἐπὶ δυσφημῆσαι δι' ὑπομνήματα τοῦ τελευταίου πρὸς τὸν ὅσον Πταιματοδόχην, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπόμνημα οὗτος ἔγραψε περὶ Πεζοπούλου: «Ζῇ εἰς βορβορώδες περιβάλλον... Ἰσταται τις ἐμβρόντητος πρὸ τοῦ ἀπυθμένου βορβορώδους περιβάλλοντος... Ἰσταται τις ἐμβρόντητος πρὸ τοῦ ἀπυθμένου βορβορώδους εἰς τὸν ὁποῖον κυλίσταί ἕνας καθιγηγῆτης... μὴ διστάζων πρὸ οὐδεμιᾶς ἀσχημίας, πρὸ οὐδεμιᾶς ἀτιμίας, μὴ ἔχων χαλινόν... εἶναι ἀδίστακτος σκευωρὸς, μέγας ψευδολόγος, ταπεινὸς συκοφάντης, ἀχάριστος καὶ ἀγνώμων, ἔχει ἀποβάλλει πᾶν ἔγνος ἐντροπῆς... εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ νὰ κλεισῶ τὸς θρῆαλμοὺς εἰς τὸ φλιερόν τοῦτο θέμα καὶ τὴν ρίνα εἰς τὰς ἀναδιδομένας ἀναθυμιάσεις... θεωρεῖ αὐτὸν ἀσύδοτον... ἰδοὺ ὁ βρωμερὸς συκοφάντης». Παρὰ ταῦτα ὁ Πεζόπουλος ἀνακαλεῖ τὴν μὴνυσίν του χωρὶς ὁ Παπανδρόπουλος νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις καὶ καταδικάζεται μάλιστα ὁ Πεζόπουλος εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη. Ἡ ἐκθεσις συμπαίρνει ὅτι ἡ μόνη δυνατὴ ἐξηγήσις εἶναι ὅτι ὁ Πεζόπουλος ἐφοβήθη κατὰ χειρότερον. Ἀλλὰ προσθέτει καὶ περαιτέρω ἡ ἐκθεσις ἐν σελ. 42 τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά: «Θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν μας νὰ παραθέσωμεν μετὰ λύπης μας ἐνταῦθα ὅτι ἡ Εἰσαγγελικὴ Ἀρχὴ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ὡς ἄλλωστε καὶ εἰς τὸ ὅλον ζήτημα τῶν ἀναφερομένων εἰς διαχείρισιν τοῦ δημοσίου χρήματος συγκεκριμένων καταγγελιῶν, δὲν ἐξέτελεσεν ἀκέραιον τὸ καθήκον τῆς. Ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ὅτι αἱ δημόσιαι αὗται καταγγελίαι, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ μῆνας ἀπηργόλησαν... ἐν τμήμα τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἐπὶ πλέον συνεδέοντο μὲ τὸ δημόσιον συμφέρον δὲν ἐξητάσθησαν οὔτε καὶ ἀκροδιγῶς εἰς τὴν οὐσίαν των». Ἀλλὰ τὴν 29.6.1960 ὁ Πεζόπουλος ἐτέλεσε τοὺς γάμους του ἐν Παρίσι μὲ τὴν Τατιάναν Σακελλαρίδου, ἀποδειχθέντος οὕτω ὅτι ὁ Πεζόπουλος ὑπῆρξε κοινὸς ψευδομνηστὴς καὶ ψευδορκος (ἐκθ. σελ. 43).

Ἡ ἐκθεσις δέχεται περαιτέρω (σελ. 44) ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ Φιλάρτου εἶναι γνήσιαι καὶ περιλαμβάνει τὰ κείμενα αὐτῶν ἀπὸ τῆς σελ. 54 μέχρι 59. Ἀναφέρονται ἐδῶ, ὡρισμένα χαρακτηριστικὰ ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν ἐπιστολῶν.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς 26.8.1956 «Πρὸς τὸν ἀγαπητὸν Γιώργη». «Τὰ ἔργα πρέπει νὰ γίνωνται μὲ ὄπλα...». «Εἶμαι φοβισμένος ὅτι ἄγει καὶ φέρει τὸ συμβούλιον μὲ τὴν χονδρὴν φωνὴν του καὶ μετὰ περὶ ὑπεντιμότητος κλπ.» (πρόκειται περὶ τοῦ Παπαλεονάρδου). «Σὲ παρακαλῶ αὐριο Δευτέρα ἢ Τρίτη πρὶν φύγῃς νὰ ἰδωθῶμε οἱ δύο μας κάπου ἥσυχα, ὥστε νὰ ἀνταλλάξωμεν σκέψεις ἐπὶ τοῦ συμβιβαστικοῦ ποσοστοῦ ποὺ θὰ σοῦ προτείνωμεν κατὰ τὴν ἐπ'ἀνδρὸν σου... Ἀναγνωρίζω πολλὰς ἐκ τῶν μεθόδων σου, ἀλλὰ δὲν μᾶς παίρνει ὁ καιρὸς, οὐδὲ ἡμέρας ἀναβολὴν πλέον, πρὸ χειμῶνος ἐκεῖ ψηλά».

Εἰς ἄλλην ἐπιστολὴν τὴν 15.7.1956 γράφει:

«Τὶ ἐννοίαν ἔχουν τὰ μεταφερθέντα ὅτι ὁ Χάλμης τοῦς εἶπεν ὅτι εἶπες ὅτι κάποιος δικός σου εἶδε τὸν BAUER ὅστις παρεδέχθη ὅτι ὁ ALST, ἦτο 300)ο ἐπάνω... Ζήτημα προσωπικοῦ μου γοήτρου ἀπέναντι τῶν Γάλλων ἂν μπορῶ ἢ δὲν μπορῶ νὰ ἔχω μίαν ἐμπιστευτικὴν διευκρίνισιν ἀπὸ σένα. Ὁμῶς τὸ γοήτρός μου αὐτὸ δὲν εἶναι ἀχρηστον νὰ ὑπάρχῃ». Ἐν ὑστερογράφῳ γράφει: «Πολλὰ ἀναβάλλει ἡ ζέστη. Μιὰ ἀνασκόπησίς μας στὴν ἐξοχὴ θὰ ἦτο γόνιμος. Τὶ γίνεται μὲ τὰς LIVRAISON, θέλω βοήθειάν σου πρὸς ἐξακρίβωσιν ἐν ἀμοιβαίῳ συμφέροντι. Πρέπει νὰ εὕρωμεν μηχανισμόν διὰ νέας πιστώσεις. Ὁ Παπαληγόρας μοῦ εἶπε ρητῶς ὅτι θέλει FORMULE πρὸς χρησιμοποίησιν των. Αὐτὸ θέλει περίπατον ὡς καὶ τὸ Ἰταλο-γαλλικὸν σχέδιον». Εἰς ἄλλην ἐπιστολὴν τῆς 9.8.1958 γράφει: «Ἐδέησε νὰ υπογράψῃ καὶ ὁ τρίτος Ὑπουργὸς τὴν κατακύρωσιν τῶν μηχανημάτων Μέργδοβα».

Ἀνάγκη πᾶσα νὰ διατάξῃς Κρανίδην νὰ στείλῃ πάραυτα τὰς συναλλαγματικὰς AVANOE 200)ο. Φρόντισε ραντεβού μας, γεύμα ἢ περίπατον ἐξοχικόν. Δι' ὅλα... Ἐβγάλε ἄλλο παλούκι ὁ Νιόνιος. Μείωσιν τοῦ FARFAIT δι' ἐργοδηγούς ἐφ' ὅσον δὲν ἔχομε τοὺς 12. Ἀλλὰ θὰ τοὺς ὑπερβούμε καὶ τὸ FORFAIT εἶναι FORFAIT. Φόβος μὴ δὲν δεχθῶν οἱ Γάλλοι καὶ πάλιν δὲν ἐμβάσουν τὰ περίφημα ψιλὰ. Πρέπει νὰ μιλήσουμε διὰ Νιόνιον. Χρειάζεται κάποιο φάρμακο... Ἡ σύναψις Ἑλληνικῶν ἀσφαλειῶν προδήλως σημαίνει προμήθειαν κάποιου ὑπαλλήλου σας. Ὁ Νιόνιος εἶναι μαρτύριο. Ἐπίτηδες(!) Ἡ DEVALUATION τοῦ φράγκου θὰ ξεσπᾷ στὴν καμπούρα μας, ἂν δὲν προφθάσῃ ὁ OMNION νὰ εἰσπράξῃ τὸ κέρδος τῆς καὶ τὰς ἡμετέρας ἀμοιβὰς... Ἀλλὰ τώρα χρειάζεται — ἐπαναλαμβάνω — νὰ δοῦμε πού βρισκόμεθα, ὥστε καὶ ὁ Γιώργης νὰ ζητήσῃ ὅτι δικαιούται».

Θ. Ἀνδρεάδης. Ποῦ βρέθηκαν αὐτὲς οἱ ἐπιστολές;

Σ. Ἡλιοπούλος. Τὶς πῆρε ἡ γυναῖκα του ἀπὸ τὸ συρτάρι. (Γέλωτες). Συνεχίζω τὴν ἀνάγνωσιν. «Ἀνάγκη νὰ ἰδωθῶμε 1) διὰ τὰ τῶν πληρωμῶν ὡς ἄνω (κατὰ λύσιν ΑΛΕΣΤΡΟΜ), 2) διάστασίν σου διὰ νέαν CREDIT — WALL ἐκ συμφώνου μὲ Παπαληγόραν (νὰ προτείνῃ ὁ Παπαληγόρας συμφωνηθησομένην FORMULE), 3) ἐξεταστὸς Ἰταλογαλλικὸς συνδυασμὸς Ἀγγελῶν μετὰ μελέτης...». Ἐπὶ τῇ 4) θέλω νὰ μιλήσωμε δι' ἀλουμίνιον νὰ σὲ ἐνημερώσω. Ὁ Λαμπρούκος μοῦ εἶπε ὅτι σοῦ ἐζητήθη μελέτη. Ἡ προσωπικὴ ἀλουμινίου θὰ παραλύσῃ καὶ κάθε δισταγμὸν ἐξαγορᾶς ΠΑΟΥΡΕ».

Τέλος, εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ 18.8.1957 γράφει:

«..... Ἐπαναλαμβάνω χρησιμωτάτη μιὰ βραδυὰ ἐξοχικὴ Α. ΤΡΟΙΣ».

Σ. Ἡλιοπούλος (διερωτώμενος). Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ 3ος δὲν ξέρω.

Γ. Βασιλάτος. Ὁ Γερμανὸς τοῦ Πύργου.

Σ. Ἡλιοπούλος. Συνεχίζω τὴν ἀνάγνωσιν: «Διὰ λείξε ἡμέραν καὶ εἰδοποίηρέ με. Ὑψίστης πρακτικῆς σημασίας..... κατάστασις LIVRAISON ὕλικου..... ἀντιστοίχων πληρωμῶν..... Ποῖος σαδισμὸς σὲ ὁδηγεῖ νὰ ὀρθῶνῃς τόσες δυσκολίες.... τὸ τελεῖμα τοῦ ΑΛΕΣΤΟΜ..... Ἐδεῖ νὰ κρεμάσῃς σ' ὅλα τὰ γραφεῖα τῆς ΔΕΗ «TIME IS MONEY». Ἀλλὰ καὶ εὐκαιρία εἶναι TALENT. Αὐτὰ περίπου εἶναι τὰ κείμενα τῶν ἐπιστολῶν.....

Ἡ μελέτη τοῦ Ἀγγελῶν θὰ ἦτο πακτωλός. Θὰ χάσωμεν πολλὰ ἐξ ἀτυχευομενίας».

Ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν ἐπιστολῶν τούτων, ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Παπαϊωάννου διεξήγαγεν ἐξοχονιστικὴν ἀνάκρισιν,

κατά την οποίαν σχεδόν πάντες εξετασθέντες, μη εξαίρου-
μένου και του κ. Γουναράκη, θεωρούν το περιεχόμενον ως
επιλήψιμον. Ο κ. Δημητράκοπουλος θεωρεί αναμφίβολον ότι
μεταξύ Φιλαρέτου — Πεζόπουλου υπήρχε μία συνεργασία
διά τα ζητήματα της ΔΕΗ προς άτομικον όφελος άμφοτέρων.
Υπογραμμίζει την επίσκεψιν του Γάλλου Πρέσβους εις τον
Υπουργόν Συντονισμού κ. Χέλμιν προς ματαίωσιν του διαγω-
νισμού διά την προμήθειαν των γεννητριών. Άλλα συντρι-
πτικόν είναι το συμπέρασμα εις το όποιον καταλήγει ή έκθε-
σις της Επιτροπής έλέγχου εις το κεφάλαιον των επιστολών
Φιλαρέτου, εκ του περιεχομένου των οποίων διασπαρρύνται
τά στοιχεία, τα όποια εκτιθέμενα άνωτέρω επί έκαστου ειδι-
κού θέματος, αποκαλύπτουν την ένθεσιν των εις βάρος της
ΔΕΗ καταχρήσεων. Ίδου το συμπέρασμα τουτο έν βιβλίω
τρίτω σελ. 156 κ.έ.

Γ. Β α σ ι λ α τ ο ς. Πρέπει να σημειωθή ότι ο κ. Φιλά-
ρετος άναγνώρισε την γνησιότητα των επιστολών του αυτών
και συνωμολόγησεν ότι θα έδιδετο ποσοτόν διά την έξαγοράν
της συζήτου Πεζόπουλου πού τον έξεβίαζε δήθεν διότι τότε
το ζεύγος έζη άρμονικώς. (Η δυστυχής άνέμενε την έπι-
στροφήν του άνδρου).

Σ. Η λ ι ό π ο υ λ ο ς. Καί έρχομαι εις την Σύμβασιν
άλουμινίου. Τελειώνω, κ. βουλευτά, την εισήγησίν μου επί
των ένθέσεων και του πορίσματος της Επιτροπής έλέγχου
μέ την ανάπτυξιν της ένθέσεως επί του θέματος του άλου-
μινίου περιλαμβανομένην εις το βιβλίον Δ' με εισήγησιν του
Άρσεναχίτου κ. Παπαϊωάννου. Μέγαν σάλον είχε προκα-
λέσει ή υπόθεσις της συμβάσεως αυτής επί μίαν τουλάχιστον
2ετίαν, προβάλλεται δε ως κλασσικόν παράδειγμα χαριστι-
κής έγκωρύψεως προς τρίτους σημαντικού τομέως του ένδι-
κου πλούτου υπό διαδικασίαν και συνδήκας σκανδαλώδεις.
Ο θόρυβος διά την σύμβασιν ταύτην και τας επιστολάς Φι-
λαρέτου υποχρέωσε την Κυβέρνησιν να απομακρύνη την διοί-
κησιν της ΔΕΗ. Ήδη από του έτους 1957 ή γνώριμος διά
την παρούσαν έρευναν δυάς Φιλαρέτου — Παππά δεικνύουν
ένδιαφέρον διά την ίδρυσιν βιομηχανίας άλουμινίου. Άπηρ-
θύνθησαν εις τον κ. Παπαληγούραν, όστις εξέητσε σχετι-
κήν μελέτην από τον Πεζόπουλον, ως διεβεβαίωσε την Φι-
λάρετον ο κ. Λαμπρούκος. Ο κ. Πεζόπουλος ένήργησε μέσφ
Μαγγιώρου μελέτην περί του κόστους του ρεύματος, έν όψει
ιδρύσεως ύδροηλεκτρικών έργοστασίων εις Άχελών. Η με-
λέτη κατέληξεν ότι δι' έργοστάσιον άλουμινίου εις Ίτέαν,
το κόστος θα άνήρχετο εις 4,91 χιλιοστά του δολλαρίου, ήτοι
εις λεπτά 14,73 κατά κίλοβάτ.

Εις συζήτησιν έν τώ Δ. Σ. της 23.10.1957 ο κ. Πεζό-
πουλος αναφέρει, ότι ο Άμερικανικός οίκος Κάιζερ όμιλει
περί τιμής 3,5 χιλιοστά δολλ. αλλά εύρίσκει την τιμήν πολ-
λύ χαμηλήν. Ο ίδιος υποστηρίζει ότι επίσημος άπάντησις
της Δ.Ε.Η. προς τον Υπουργόν Βιομηχανίας ήτο ότι ή τιμή
κατά κίλοβάτ έπρεπε να είναι 4,5 έως 5,5, χιλιοστά του
δολλ. (σελ. ένθ. 111—12) με την επιφύλαξιν άν γίνη ό Ά-
χελώδης.

Εις την αυτήν συνεδρίασιν ο κ. Πεζόπουλος δηλοϊ ότι ή
τιμή μπορεί να φθάση τα 4 χιλιοστά, όχι όμως τα 3,5 πού
ζητεί ο Κάιζερ. Αυτή είναι ή τιμή εις όλον τον κόσμον, από
2—7 χιλιοστά (σελ. 14). Ο Γουναράκης εις έγγραφόν του
προς τον Πεζόπουλον της 15.2.1958 τονίζει «... ή τιμή
την οποίαν θα όρίσωμεν διά το ρεύμα έν ούδεμιά περιπτώσει
πρέπει να μη περιέχη έν έστω και μικρόν, ποσοτόν κέρδους»
(σελ. 18).

Έν συνεχεία μετά 5 ήμέρας ζητεί πληροφορίας από τον
Πεζόπουλον διά τας διεξαγομένας υπό του κ. Χέλμιν συζη-
τήσεις περί άλουμινίου με Άμερικανούς. Μεσολαβεί άδράνεια
14 μηνών και μετά ταύτα (Ίούnius 1959) ο κ. Πεζόπουλος
ζητεί από τον κ. Μαγγιώρον νέαν σχετικήν μελέτην. Ο κ.
Μαγγιώρος άπαντά ότι ή τιμή ρεύματος πρέπει να είναι μι-
κρότερα των τριών μίλς του δολλαρίου και επομένως δεν
δύνανται να γίνη εδώ βιομηχανία άλουμινίου. Έαν όμως πρέ-
πει να γίνη, χρειάζεται μελέτη. Επηκολούθησε συγκέντρωσις
στοιχείων και ο κ. Πεζόπουλος δίδει στοιχεία εις τον Υπουρ-
γόν Βιομηχανίας και προβλέπει πώς μέσην τιμήν χρεώσεως

διά το 1960 μίλς 9,46, διά το 1962, μίλς 5,5, διά το 1964
μίλς 4 και με την Πρέβετζα και Κρεμαστά μίλς 3,53. Ταύ-
τοχρόνως την 3.6.1960 δίδει σημείωμα προς τον Υπουργόν
Βιομηχανίας αναγράφον ως μέσην τιμήν 4,08 έως 4,19 μίλς.
Την 11.6.1960 δίδει σημείωμα προς τον Πρόεδρον της Κυ-
βερνήσεως, τον Υπουργόν Συντονισμού και τον Γεν. Γραμμα-
τέα του Υπουργείου Συντονισμού διά τα έργα Καστρακίου—
Πρεβέντζας αναδιβάζων το σύνολον της δαπάνης εις
43.000.000 δολλάρια. (49 εκ. εις την Βουλήν). Εις όλην
αυτήν την έρευναν το Διοικητικόν Συμβούλιον μένει έντελώς
άκατατόπιστον. Ο κ. Πεζόπουλος στέλλει τον κ. Φλαμπου-
ριάρη—αναπληρωτήν του—την 25.6.60 με προσωπικόν άπόρ-
ρητον σημείωμα, «προφανώς διά να έξασφαλίση την ύποστή-
ριξίν του εις το συνελθόν μετά 2 ήμέρας έκτάκτως Δ. Σ.
προς έγκρισιν της συμβάσεως. Τον είχε παρακαλέσει μάλιστα
να τον αναπληρώση, διότι θα άνεχώρει στο Έξωτερικόν,
άλλ' ήρνήθη ούτος διαφωνών ως προς την τιμήν (σελ. 30).

Περιεχόμενον.

Το μέσον κόστος κατά ΚΗ είναι 6,37 μίλς (με Κρεμα-
στά) (σελ. 35).

Δηλώνει προς τον Φλαμπουριάρη ότι παρεδέχθη μέσην τι-
μήν 3 μίλς.

Μετά 2 ήμέρας παραδίδει, χωρίς να διακείμη, έτερον ση-
μείωμα προς το Δ. Σ. όπου βεβαίώνει ότι έδήλωσε προς τον
Υπουργόν Βιομηχανίας, ότι το κόστος ύπολογίζεται εις 4
μίλς (σελ. 39). Η τιμή 3,1 μίλς θα άφηνε ζημίαν (σελ. 40).

Προσθέτει: Ήρσυνησα έγγύτερον την υπόθεσιν του κό-
στους και κατέληξα ότι ή μέση τιμή παραγωγής θα κυμαν-
θί μεταξύ 5—6 μίλς (σελ. 41) αλλά θα ήτο πρόπον και
δυνατόν διά το άλουμινιον να όρισθί εις τα 3—3,1 μίλς
(σελ. 42), και «να διατεθί το ύπόλοιπον ρεύμα εις πολύ ύψη-
λοτέραν τιμήν» (προφανώς διά τους κάφρους της Ελλάδος).

Βεβαίω (ψευδώς) το Δ. Σ. ότι διεξήγαγε σκληράς δια-
πραγματεύσεις επικοινωνήσας από τους Φλαμπουριάρη —
Μακρήν (σελ. 43) εις μακράς συζητήσεις έντός τριών 24ώ-
ρων. «Οί κ.κ. Υπουργοί Συντονισμού και Βιομηχανίας εξέ-
τησαν να μονογράψωμεν και εμονογράψωμεν το Συμβόλαιον».
(σελ. 43). Δηλαδή ο Πεζόπουλος κατ' εισήγησιν του Υπουρ-
γού και του Προέδρου της Κυβερνήσεως, ο όποιος έχει ανα-
μειχθί εις την υπόθεσιν, μονογράψει την σύμβασιν χωρίς να
ήξεύρη τίποτε το Δ. Σ.

«Βεβαίως ή Κυβέρνησις προεξοφλεί την έγκρισιν του Δ.
Σ.» (σελ. 44).

Τονίζω και πάλιν ότι ή Κυβέρνησις κρίνουσα τας τιμάς
ταύτας ως μη ζημιολόγους έχει υπ' όψιν της τα άποτελέσμα-
τα των ύπολογισμών του Υπουργ. Συντονισμού και όχι εκεί-
να τα όποια σας άνεκοίνωσα ως ιδικά μου». «Αυτούμαι ότι το
Συμβόλαιον ήτο άδύνατον να άχθθί έγκυρότερον πρό του Δ.Σ.
Σας διαδιβάω παράκλησιν του κ. Προέδρου της Κυβερνή-
σεως όπως συζητηθί τουτο σήμερα και ληφθί άπόφασις του
Δ. Σ. προκειμένου ή Κυβέρνησις να προθί εις σχετικώς δη-
λώσεις διά των πρωϊνών έφημερίδων της αύριον» (σελ. 45).

Ίδου αί συζητήσεις έν τώ Συμβουλίω:

«Π ρ ό ε δ ρ ο ς. «Περί της ούσίας του ζητήματος ούδείς
έξ ήμών έλαβεν επισήμως γνώσιν προηγουμένως.

Π ε ζ ό π ο υ λ ο ς. Παρεκάλεσα σήμερα την μεσημβρίαν
τον κ. Πρόεδρον να καλέση εις έκτακτον συνεδρίασιν το Δ.
Σ. κατόπιν της άποφάσεως του Προέδρου της Κυβερνήσεως
να κάμη σχετικώς ανακοινώσεις διά του τύπου αύριον. Δηλ.
ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως έχει αποφασίσει να κάμη
δηλώσεις ότι υπέγραψε σύμβασιν με την «ΠΕΣΣΙΝΕ» χω-
ρίς να γνωρίζη τίποτε περί αυτού το Δ. Σ. της Δ.Ε.Η.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Κατ' άρχήν εκφράζω την λύπην μου διότι
τόσον άργά έρχεται ένώπιον του Δ. Σ. έν τόσον σοβαρόν ζή-
τημα... Είναι δύσκολον να ζητηται από το Δ. Σ. να λάβη
άπόφασιν επί ενός τόσον σοβαρού ζητήματος έντός 1 ή 2 ώ-
ρων, άνευ προετοιμασίας ή μελέτης...

Πάντως ζητώ να με πληροφορήση ο Γ. Διευθυντής εάν θα
μειωθούν τα κέρδη πέραν του σημείου πού θα καταστήση την
ΔΕΗ άνίκανον να επιτελέση το πρόγραμμά της. Καί ο Πε-
ζόπουλος αναπτύσσει πάρα κάτω το πρόγραμμά του.

Γεν. Διευθυντής: 'Εγώ, νομίζω, ότι δεν θα υποστή βλάβην ή ζημίαν, κατ' ουδεμίαν περιόδον ή ΔΕΗ.... Περαιτέρω εξηγεί, ότι ή υπόλοιπος παραγωγή του 'Αγελώου θα πωληται εις πολύ μεγαλύτεραν τιμήν.... Ο Διοικητής της Τραπεζής 'Ελλάδος και ο ΟΒΑ συμφωνούν...

Η σύμβασις εγκρίνεται με το πιστόλι στον κρόταφον. Διότι υπέγραψαν εις μίαν ώραν χωρίς να γνωρίζουν τί αποφασίζουν, διότι ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως ήθελε να κάμη την ιδίαν βραδυά δηλώσεις δια του τύπου. Υπογράφεται ή σύμβασις την 27.8.1960. Αρχίζει εξέις κριτική. «Τερατώδες το σκάνδαλον». «Σκανδαλώδης εκποίησης του εθνικού πλούτου». «Το μέγα σκάνδαλον». «Τό 12ο» ο λέγει. «Η επέκτασις σκανδαλώδους». «Η ληστρική σύμβασις αλουμινίου». Είναι οι τίτλοι δημοσιευμάτων εις τόν τύπον. Ο Πεζόπουλος υποβάλλει εις τόν Υπουργόν κ. Πρωτοπαπαδάκην αναφοράν με έντελώς διαφορετικά στοιχεία. Είναι μία απόπειρα εξαπατήσεως της Βουλής. Είς επερώτησιν εν τη Βουλή, ή σύμβασις «καλύπτει μέγα σκάνδαλον, αποτελεί τραγωδία δια τόν τόπον». Αυτό το σημείωμα είναι διαφορετικόν από εκείνα που είχε ειπεί εις το Διοικ. Συμβούλιον δια να εξαπατηθή ή Βουλή. Και ο Γουναράκης έκαμε ανακοίνωσιν δια τών εφημερίδων και λέγει, ότι δεν επέσθη καθόλου ο ίδιος και απέφασεν εν ήρεμιά και ψυχραιμιά και ότι ή ΔΕΗ θα πραγματοποιήση κέρδη από την υποθέσιν αυτήν, ενώ αι διαπιστώσεις είναι, ότι με την τιμήν τών 3 μίλς θα επέλθη ζημία εις την ΔΕΗ.

Περαιτέρω ή εκθεσις αναφέρεται εις τας εν τη Βουλή συζητήσεις εκ τών οποίων προέκυπτε ότι ή ΔΕΗ υφίσταται σοβαρώτατας ζημίας εκ της συμβάσεως ταύτης.

Η εκθεσις ακολουθώς περιλαμβάνει τμήματα της εκθέσεως του 'Αγγλου ειδικού επί της κοστολογήσεως του ρεύματος.

Η εκθεσις αυτή λέγει: α) αποτελεί βασικόν σφάλμα ή σύμφασις συμβάσεως 50 ετών χωρίς πρόβλεψη διακοπής ή μεταβολής τιμής κατά 10ετίαν, β) είναι λανθασμένον από απόψεως αρχής το τιμολόγιον με σταθεράν τιμήν, γ) ή τιμή είναι εξαιρετικώς χαμηλή αφού το κόστος είναι τουλάχιστον 13 λεπτά, δ) εν συγκρίσει με αμερικανικά εργοστάσια ή τιμή εν 'Ελλάδι έπρεπε να είναι τουλάχιστον 13,2 λεπτά.

Περαιτέρω ή εκθεσις προχωρεί εις καταλυτικήν κριτικήν τών άλλων όρων της συμβάσεως αλουμινίου. Και υπολογίζει ότι ή μέση τιμή παραγωγής ηλεκτροενεργείας της ΔΕΗ θα ανέλθη το 1966 εις 28,6 λεπτά.

Εξ άλλου Έπιτροπή εκ καθηγητών συσταθείσα την 19.3. 1964 υπό του Υπ. Βιομ. υπέβαλεν εκθεσιν σχετικώς με τας συμβάσεις αλουμινίου. Αναφέρει ο κ. Ρεύνολες εις συμβάσιν της προβλέπει τιμήν ρεύματος 4,15 μίλς δολλ. με πρόβλεψιν αναθεωρήσεως, υπολογίζει δε ότι είναι εξοικωμένον το εις την σύμβασιν αναφερόμενον ύψος τών επενδύσεων.

Εκ τών ανωτέρω προκύπτει, ότι ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως χρησιμοποιών ως όργανον τόν Πεζόπουλον υπεχρέωσε το Δ.Σ. της ΔΕΗ «με το πιστόλι στον κρόταφον» να εγκρίνη μίαν σύμβασιν, που ζημιώνει την ΔΕΗ τουλάχιστον 100 εκ. κατ' έτος μέχρι 300 πιθανώτατα. Πρωτοφανής γκαγκστερισμός άγνωστος εις την δημοσίαν ζωήν. Οι αντιμαχόμενοι οίκον Ρεύνολες - Νιάρχος άφ' ενός, Πεσινέ εξ άλλου ενούνται μυστηριωδώς. Ποία δύναμις τούς ήνωσε; Και επιτυγχάνουν να ληστέψουν τόν δημόσιον πλούτον. Η «σκανδαλώδης σύμβασις» υπογράφεται από το Δ.Σ. της ΔΕΗ εις δύο ώρας χωρίς εξηγήσεις. Η Βουλή εκδιάζεται να την ψηφίση με μόνην την κυβερνητικήν πλειοψηφίαν εις μίαν συνεδρίαν. Όλος ο επιστημονικός κόσμος, ο τύπος, οι ειδικοί εξεγείρονται. Επερωτήσεις εις την Βουλήν αίτησις άκυρώσεως του Ν.Δ. του κυρώσαντος την σύμβασιν. Σαφείς κατηγορίαι εις τόν τύπον περί ύψηλών προσώπων. Η σύμβασις αλουμινίου ανάγεται εις «σκάνδαλον του αιώνος» εις την 'Ελλάδα. Δεν υπάρχουν υπεύθυνοι; Και έρχεται το αδιάκλητον συμπέρασμα τών ανωτάτων δικαστικών δια να σφραγίση το σκάνδαλον.

Ίδου τί λέγει (βιβλ. Α' 'Αλουμίνιον).

II. Εκ της προσεκτικής μελέτης τών προαναφερθέντων

στοιχείων και της εν αντιπαράβολή σταθμίσεως αυτών, δυνατόν, χωρίς να εμπλακώμεν εις τεχνικοοικονομικές λεπτομερείας και τας περι αυτών αμφισβητήσεις, να συναγάγωμεν τα ακόλουθα εν γενικαίς γραμμαίς συμπεράσματα, τα οποία θεωρούμεν ασφαλή και κατά την γνώμην μας αδιάσειστα.

1ον) Ο κ. Γ. Πεζόπουλος, αν και από του 1957 έμελέτα το ζήτημα της παροχής ηλεκτρικής ενεργείας εις την Βιομηχανίαν 'Αλουμινίου, απέφυγεν επιμελώς να ενημερώση σχετικώς τα μέλη του Δ. Συμβουλίου, εξαιρέσει της περιπτώσεως, καθ' ήν κατά την συνεδρίαν της 43) 23.10.1957, ουχι εξ ιδίας πρωτοβουλίας, αλλά προκληθείς εκ σχετικών ανακοινώσεων του κ. Γ. Πεσματζόγλου, παρέσχε σχετικώς πληροφορίας. Η παράλειψις αυτή γίνεται ακόμη βαρύτερα από τών μέσων του 1959, όποτε αι μετὰ τών κυβερνητικών παραγόντων και άλλων αρμοδίων συζητήσεις και συνεργασίαι αυτού προσλαμβάνουσι συγκεκριμένην μορφήν και τείνουσιν εις την διαπίστωσιν της χαμηλοτέρας δυνατής τιμής της ηλεκτρικής ενεργείας και εν όψει αυτής εις την εξέτασιν ώρισμένων προτάσεων αξιοποιήσεως τών 'Ελληνικών βοξίτων.

Η έκτακτος και αιφνιδιαστική άνευ προηγουμένης προετοιμήσεως της οίκείας εισηγητικής εκθέσεως, σύγκλησις του Δ. Συμβουλίου και ή ψυχολογική πίεσις αυτού δια της επικλήσεως της συντηρητικής επιθυμίας προς άμεσον έγκρισιν της πρό δημέρου μονογραφηθείσης συμβάσεως του 'Αλουμινίου, εντός όλίγων όρων, δημιουργεί την εύλογον ύπόνοιαν, ότι ο κ. Γ. Πεζόπουλος, δεν ήθέλησε την ενημέρωσιν τών μελών του Δ. Συμβουλίου και επέδωκε να επιτύχη εξ ύφαρπαγής την έγκρισιν των. Τοιούτο ενισχύεται και εκ του γεγονότος το μέν, ότι τόν κ. Ι. Φλαμπουριάδην κατετόπισεν έγγραφως από της 25.6.60, το δε ότι ή σύμβασις μετὰ του δημοσίου υπεγράφη μετὰ δύο ακριβώς μήνας, κατά την διάρκειαν τών οποίων, αν μη και πολύ πρότερον, ήδύνατο και έπρεπε να συζητηθί εξο- νυχιστικώς ή τόσο σπουδαία δια την ΔΕΗ σύμβασις από τα μέλη του Δ. Συμβουλίου, τα όποια και μ' όλα ταύτα κατά νόμον έδικαιούντο να εκφράσωσιν εκχύρως την βούλησιν της και έφερον την εύθύνην της επιμελούς διαχειρίσεως της περιουσίας της.

2ον) Ο κ. Γ. Πεζόπουλος εγνώριζεν, όταν έδέχετο εις την σύμβασιν της 25.6.60 και όταν, εν συνεχεία, υπεστήριζε την τιμήν τών 3,1 και 3,6 χιλιοστών του δολλαρίου, ότι το κόστος της ηλεκτρικής ενεργείας δια την ΔΕΗ υπό ουδεμίαν πρόσα- σιν και εις ουδεμίαν περίπτωσιν ήδύνατο να κατέλθη κάτω τών 4 χιλιοστών, ανά κιλοβατώραν. Ούτω αποδεικνύεται εκ του ότι: α) ο σύμβουλος της Γενικής Διευδύνσεως κ. Ι. Μαγ- γιώρος, δια της από 22.5.57 εκθέσεώς του, μετὰ σύμφωνον από 7.8.58 μελέτην της οίκείας Διευδύνσεως Μελετών της ΔΕΗ, υπολόγισε το κόστος τούτο εις 4,51 χιλιοστά δολλα- ρίου, β) ο ίδιος ο κ. Πεζόπουλος δια της υπ' αριθ. 457) 184) 547) 22.5.57 έμπιστευτικής προς το Υπουργείον Συν- τονισμού αναφοράς του ανεβίβασε το αυτό κόστος «εις περί- πτωσιν εγκαταστάσεως του εν λόγω εργοστασίου εις 'Ιτέαν, Χαλκίδα ή Στυλίδα, εις 5—5,5 χιλιοστά του δολλαρίου ανά ΚΩΗ», γ) ο αυτός εις την υπ' αριθ. 43) 23.10.57 συνεδρία- σιν του Δ. Συμβουλίου επιβεβαιών την αναφοράν του ταύτην, προσθέτει: «νομίζω πάντως, ότι ή τιμή του ρεύματος ήμπορεί να φθάση εις 4 χιλιοστά του δολλαρίου και όχι εις 3,5, την οποίαν ζητεί ο ΚΑΙΣΑΡ, δ) ο χημικός μηχανικός κ. Κού- μουλός εις μελέτην του, συνταχθείσαν κατ' έντολήν της Τρα- πέζης της 'Ελλάδος κατά το 1957 υπολογίζει εις την σελ. 83 αυτής την δυνατήν τιμήν της παροχής ηλεκτρικού ρεύματος δια την Βιομηχανίαν 'Αλουμινίου εν 'Ελλάδι εις 4,5 χιλιοστά μέ- χρι 5,5 χιλιοστά. ε) Εις την έκδοσιν της οικονομικής βιβλιοθή- κης του Έμπορικού και Βιομηχανικού Έπιμελητηρίου 'Αθηνών, υπό τόν τίτλον «Δυνατότητες επενδύσεων εν 'Ελλάδι» τεύ- χος Β' σελίς 95 υποστηρίζεται ή τιμή «πéριξ τών 5 μίλλς κατά ΚΒΩ». στ) Ο ρηθείς Ι. Μαγγιώρος, ενεργών κατ' έντολήν του κ. Πεζοπούλου, υπέβαλε προς αυτόν την 8.6.59 αναφοράν του (αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Η. 2480) 2.7.59) δι' ης απέφάνθη ότι δεν είναι εφικτή δια την 'Ελλάδα ή πραγματο- ποιήσις του κόστους 3 έως 5 χιλιοστών του δολλαρίου ανά ΚΩΗ, ζ) Ο κ. Πεζόπουλος δια του από 2.6.60 σημειώμα-

τός προς τον Υπουργόν Συντονισμού, υπολογίζει το κόστος από του θέρους 1964 δια μέν τα Κρεμαστά Άγελώου εις 4 μίλλες, δια δε τον Συνδυασμόν Κρεμαστών, Πρεβέντζης κα Καστρακίου, εις 3.53 μίλλες, προφανώς εις το εργοστάσιον παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας άνευ εξόδων, μεταφοράς και άλλων απωλειών και γ) ο ίδιος εις την υπ' αριθμ. 3664) 27.6.50 εισήγησίν του προς το Δ. Συμβούλιον της Δ.Ε.Η. υπογραμμίζει, ότι ως εδήλωσεν εις τον Υπουργόν Βιομηχανίας, «τό κόστος κατά παραδομένην κιλοβατώραν θά έπρεπε να υπολογίζεται εις 4 χιλιοστά του δολλαρίου».

3ον) Ο κ. Πεζόπουλος, ακριβώς διότι δέν έπίστευεν εις όσα υπεστήριξεν εν σχέσει με την συμφωνηθείσαν τιμήν των 3.1 και 3.6 χιλιοστών του δολλαρίου το μέν προσεπάθησε να εξασφαλίση «το άλλοθι», δηλώτας δια της μνηθείσης προς το Δ. Συμβούλιον εκθέσεώς του, ότι τας τιμάς ταύτας συνεφώνησεν η κυβέρνησις βάσει «των υπολογισμών της Υπηρεσίας του Υπουργείου Συντονισμού και όχι των τοιούτων του κ. Πεζόπουλου, το δε έπεδίωξε να αποφυγή την λεπτομερή συζήτησιν εις το Διοικητικόν Συμβούλιον και ει δυνατόν και αυτήν ακόμη την κατά την προσωπικήν παρουσίαν του.

4ον) Δια τον λόγον τούτον της ελλείψεως πίστεως και στοιχείων παρουσιάζονται αντιφάσεις μεταξύ της εν λόγω εισήγησεως και των δια μεταγενεστέρων εγγράφων και ιδίως της από 10.10.1960 έπιστολής του προς τον Υπουργόν Συντονισμού εκτεθεισών απόψεων του. Ούτω, ενώ αρχικώς υπεστήριξε την αντιμετώπισιν της παροχής του αναγκάσιου δια την Βιομηχανίαν ηλεκτρικού ρεύματος, δια μόνον των υπό κατασκευήν εργοστασίων Καστρακίου και Πρεβέντζης, βραδύτερον, αποκλυφθείσης της ανεπαρκείας τούτων, ώμίλησε και περί κατασκευής νέου, προς τον σκοπόν τούτον θερμικού εργοστασίου. Ούτω ένεφάνισε το φιλιερνόν θέμα της έπιπολαιότητος και της προχειρολογίας εις εν σοβαρώτατον και βασικόν δι' αυτήν ταύτην την ύπαρξιν της ΔΕΗ θέμα.

5ον. Είναι το όντι άπίστευτον αλλά δυστυχώς αληθές ότι ο κ. Γ. Πεζόπουλος εν τη αγωνιώδη αλλά ματαία προσπάθειά του, όπως συγκλύση την εκ της συμφωνηθείσης μετά της Πεσινέ τιμής του παρασχετέου εις αυτήν ηλεκτρικού ρεύματος τεραστίαν ζήτείαν της ΔΕΗ, τούτο μέν παρέσχε εις την Κυβέρνησιν και το Διοικητικόν Συμβούλιον ανακριβή στοιχεία. Τούτο δε απέκρυψε έσκεμμένως άλλα, τα όποια θά οδηγούν αναποφεύκτως εις διάφορα συμπεράσματα.

Ούτω α) Υπελόγισε την απαιτούμενην δια την βιομηχανίαν άλουμινίου ηλεκτρικήν ενέργειαν εις 800 εκατ. κιλοβατώρας, ενώ είναι βέβαιον, ότι, υπολογιζομένων και των αναγκαστικών απωλειών θά άνήρχετο εις το εν περίπτω διεκατομύριον. Η εισηγητική εκθεση προς την Βουλήν την αναδειβάει εις 900 εκατ. ο κ. Ι. Ζιγδης εις 955 και ο κ. Ν. Κιτσικής εις 1.020 ή 1040 εκατομύρια και ταύτα υπό την προϋπόθεσιν ότι δέν θά ηυξάνετο, ως είναι βέβαιον ότι θά αυξηθίη και θη από των πρώτων έτών κατά τον κ. Στυλιανίδην, ή παραγωγή του άλουμινίου, πέραν των 52.500 τόνων, πράγμα το όποϊον και έπετεύχθη δια της αυξήσεως του ύψους των επενδύσεων και της αντίστοιχου παραγωγής του εργοστασίου Άλουμινίου εις 62.300 τόνους κατά τα άνωτέρω.

β) Υπελόγισεν την διατεθεισομένην προς την βιομηχανίαν Άλουμινίου ισχύν εις 100 χιλ. κιλοβατώρας, ενώ από την σύνθεσιν προβλέπεται 110 χιλ. έως 115 χιλ. KW τσιαυτή.

γ) Υπεβίβασεν αυθαίρετως τα εις την εισήγησίν του προς το Διοικητικόν Συμβούλιον αναφερόμενα 44 εκατομύρια δολάρια, δια κόστος κατασκευής των δύο εργοστασίων Πρεβέντζης και Καστρακίου εις 37 εκατομύρια, αν και εγνώριζεν, ότι δέν υπήρχεν όριστική μελέτη ούδε καν προμελέτη, ούδε καν παρόμοιο έργον εξετελεσθίη εις το παρελθόν άνευ μηχανικής υπερέατσεως του προϋπολογισμού, κειμενομένης από 20 μέχρι και πέραν του 70ο)ο. Τούτο άποδεικνύεται και εκ του ότι η νεωτέρα μελέτη της EBASCO άνεβίβασε το κόστος εις 52.600.000 δολλάρια, άνευ της δαπάνης των γραμμών μεταφοράς εκ δολ. 4.120.000 (όρα υπόμνημα και αναλυτικήν κατάστασιν του Γ. Άποστολάκη).

δ) Έβεβαίωσεν ανακριβώς ότι το δια την βιομηχανίαν άλουμινίου ιδρυθησόμενον εργοστάσιον θά μειώσθ, ενώ πράγματι θά αυξηθίη το εκ των υδροηλεκτρικών εργοστασίων προκύπτων κόστος, κατασκευάσας προς τον σκοπόν τούτον διαφόρους άσπρήχτους και παρικόγους κατά την γνώμην των κ.κ. Ζιγδης, Στυλιανίδη, Κιτσικής, D. I. BOLTON, Έπιτροπής Π. Σακελλαρίου, Μ. Άγγελόπουλου και Κ. Καραλάμους και άλλων θεωρίας περί διαφοροποιήσεως του κόστους των τιμολογίων περί συμφηρισμού ρεύματος, ταμειακής ισορροπίας κλπ. Άπόδειξιν άδιάσειστον των τοιούτων ανακριβείων του κ. Γ. Πεζόπουλου άποτελεί το γεγονός ότι κατά το υπόμνημα του κ. Γ. Άποστολάκη εγκαταλείφθη ή ιδέα του θερμικού εργοστασίου ως ασύμφορος και έγινε προσφυγή εις το έργον Κρεμαστών, του όποιου το κόστος παραγωγής ενέργειας είναι έγγυς προς τας εις την σύμβασιν άλουμινίου περιεχομένας τιμάς. Ειρήσθω, ότι κατά την προσαρμοσμένην εις το υπόμνημα τούτο αναλυτικήν κατάστασιν, το κόστος ενεργείας βάσει της νέας μελέτης της EBASCO θά ανέλθιη εις 4.343 χιλιοστά του δολλαρίου, υπολογιζομένων εξόδων άποσβέσεως.

ε) Ένήργησεν έσφαλμένους λογαριασμούς υπολογίσας το κόστος εις 2.95 χιλιοστά του δολλαρίου (όρα έπιστολήν 10. 10.1960) ενώ πράγματι οι διδόμενοι παρ' αυτού αριθμοί απολήγουσι κατά μέν τον Γ. Λάβδαν εις 3.35 χιλιοστά του δολλαρίου εις το εργοστάσιον παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και 3.75 χιλιοστά του δολλαρίου εις το εργοστάσιον άλουμινίου (όρα κατάθεσιν 27.4.64 Γ. Λάβδα), κατά δε τον BOLTON εις 12.6 έως 13.05, λεπτά ανά KWH, μη υπολογιζομένων των έτών ξηρασίας.

στ) Παρέλειψε να υπολογίση εις τας δαπάνας λειτουργίας του θερμικού εργοστασίου τα καύσιμα, ως και ο ίδιος εγγράφως ώμολόγησε (όρα κατάθεσιν Ν. Κιτσικής 29.4.64 και άνωτ. σελ. 93). ζ) Παρέλειψε να υπολογίση εις τας έτησίως δαπάνας και τας άποσβέσεις ιδίως των μηχανημάτων αι όποιαι κατά παρίαν συνήθειαν έπιβαρύνουσι το κόστος των βιομηχανικών προϊόντων εις πᾶσαν βιομηχανίαν και ειδικώτερον της ηλεκτροικής ενεργείας επί υδροηλεκτρικών και ατμοηλεκτρικών εργοστασίων. η) Παρέλειψε να αναφέρη, ότι οι όροι χορηγοδοτήσεως, έφ' όν έστήριξε τους λογαριασμούς του, δέν ήταν ποσώς βέβαιοι και άσφαλείς. Άρκεί να υπομνησθίη, ότι υπολογίζει τόκους δια τας εις δραχμάς ανάγκας 5.5 ο)ο άντι 6.6 1)2 και 7 ο)ο, ως αναφέροι εις το σημείωμά του προς τον κ. Φλαμπουριάρη (όρα άνωτ. σελ. 30, 120 και 121). θ) Ός προκύπτει από το μνησθέν υπόμνημα του κ. Ι. Φλαμπουριάρη, καθώς και από την 3.12.1963 έπιστολήν του EDGAR F. KAISER καθώς και από τας άνακερουένας εν τη προηγουμένη παραγράφω εκθέσεις προς τον Υπουργόν Βιομηχανίας, ο κ. Πεζόπουλος, αν δέν παραιποίησεν, απέκρυψεν έπιμελώς τουλάχιστον από Διοικητικόν Συμβούλιον της ΔΕΗ τας τιμάς εις τις παρέχεται ή ηλεκτρική ενέργεια δια την βιομηχανίαν Άλουμινίου εις τας διαφόρους γώρας (όρα και από 3.6.60 πληροφοριακών των σημειώμα προς τον Υπουργόν Βιομηχανίας). Ιδιαίτερον αξίαν έχει ή άποσιώπησις του πολλαπλώς μαρτυρουμένου γεγονότος, ότι ή Γαλλική ΔΕΗ ήρνήθη να χορηγήσθ το αναγκαίον εις την Πεσινέ ρεύμα δια το εργοστάσιον άλουμινίου εις τιμήν τεσσάρων και πλέον γιλιοστών του δολλαρίου κατά κιλοβατώραν (όρα άνωτ. σελ. 22, 78, 98 και 135) καθώς και ή τιμή των 4.15 MILLS του δολλαρίου της από 24.12.55 συμβάσεως μεταξύ T.V.A. και της REYNOLDS METALLIS Co και ι) Υπολογίζει τας δαπάνας κατασκευής του θερμικού εργοστασίου άνευ ουδεμιάς μελέτης ή προμελέτης εις 12 εκατομύρια δολλάρια, ενώ εις το προς τον κ. Φλαμπουριάρη σημείωμά του (όρα σελ. 31) τας αναβιβάζει εις 13.3 εκατ. δολλαρίου και υάλιστα δι' εργοστάσιον 67.000 KW. άντι των 70.000 εις τις θά άνήρχετο ή ισχύς του προβλεφθέντος.

θον. Ο κ. Γ. Πεζόπουλος είναι ειδικός δια την ηλεκτρικήν οικονομίαν καθηγητής του Έθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου και έχει πανθολογούμενην εύφ αν. ικανότητα και πείραν, εις τρόπον ώστε να αποκλείεται οίονδήποτε λάθος

αυτού, ὅπερ ἄλλως δὲν εἶναι νοητὸν οὔτε εἰς τοιοῦτον σοβαρώτατον θέμα, οὔτε μετὰ τοσαύτας συζητήσεις, ἀμφισβητήσεις καὶ ἐπικρίσεις. Ἐπομένως τὰ λάθη του ὑπῆρξαν ἡθελημένα, ὡς δέχονται πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ἐπικριταὶ του μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γ. Λάβδαν ὅστις ἀνεπιφυλάκτως ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Γ. Πεζόπουλος «ἐψεύσθη ἐν γνώσει».

Τὸν δὲν εἶναι βέβαιον τὸ ποσὸν τῆς ζημίας, ἥτις θὰ προκύψῃ διὰ τὴν ΔΕΗ ἐκ τῆς συμφωνηθείσης τιμῆς τῆς παρασχεθισμένης εἰς τὴν «Πεσινὲν» ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Αὐτὸ θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὸ τελικὸν κόστος τῶν Ὑδροηλεκτρικῶν Ἐργοστασίων Ἀχελώου, τὰς ἐτησίαις δαπάναις διὰ χρεωλύσια, ἀποσβέσεις καὶ λοιπὰ εἰδικὰ καὶ γενικά ἐξοδα διὰ τὴν παρασχεθισμένην πρωτοβάθμιον ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν καὶ ἀπαιτηθισμένην τοιαύτην διὰ τὸ ἐργοστάσιον Ἀλουμινίου κλπ. Πάντως δύναται ἀπὸ τοῦδε μετὰ βεβαιότητος νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ ζημία αὕτη ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν 100 ἑκατομ. δραχμ. ἐτησίως καὶ τῶν πολλῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων δι' ὅλην τὴν πεντηκονταετὴ διάρκειαν τῆς συμβάσεως. Ἀπὸ τοῦς περισσότερους ὑπολογίζεται εἰς 300 ἑκατομ. ἐτησίως. Ὁ Δ. Ν. Φουντουλάκης τὴν ἀναριθμίζει εἰς 477 ἑκατομ. ἐτησίως (δρα τεῦχος 232 Τεχνικῶν Χρονικῶν Νοεμβρίου 1963).

8ον. Δὲν νομίζομεν, ὅτι ἡ ἀσκηθεῖσα ἐπὶ τοῦ κ. Πεζοπούλου κυβερνητικὴ πίεσις, ἣν πράγματι διηκόλυνεν ἡ κατὰ τὴν ἐπαχὴν ἐκείνην ἐκστρατεία κατ' αὐτοῦ τοῦ «Νεολόγου» τῶν Πατρῶν καὶ ἰδίᾳ ἡ εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς 9.3.60 τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν ἐκπληκτικὴ ἀποκάλυψις τῆς ὑπάρξεως ἐπιστολῶν, τὸ περιεχόμενον τῶν ὁποίων ἐδικαιολογεῖ τὴν ἀπόστολόν, τὸ περιεχόμενον τῶν ὁποίων ἐδικαιολογεῖ τὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν θέσεων τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς ΔΕΗ, δικαιολογεῖ μόνη αὕτη τὰς προαναφερθείσας δολίαις πράξεις καὶ παραλείψεις αὐτοῦ.

Ἀντιθέτως πιστεύομεν, ὅτι ὁ κ. Γ. Πεζόπουλος προῆλθεν εἰς ἀθέμιτον συνεννόησιν καὶ συναλλαγὴν μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων, πράγμα τὸ ὁποῖον ἐνισχύεται τὸ μὲν ἐκ τῆς βεβαιωθείσης μετὰ τῆς ΟΛΓΟ παρομοίας συναλλαγῆς του τὸ δὲ ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν οὗτος ἄνευ ἀνταλλαγματῶν νὰ βοηθήσῃ θετικῶς εἰς τὴν πραγματοποίησιν πολλῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων ἀθεμίτων κερδῶν, ἡ περὶ τῶν ὁποίων εὐθύνῃ κατ' οὐσίαν θὰ ἐβάρυνε κυρίως αὐτόν. Πάντως ὁ κ. Γ. Πεζόπουλος ἐγνώριζεν ὅτι ἐνεργῶν ὡς ἐνῆργησε, θὰ ἐπέφερεν εἰς τὴν ΔΕΗ τὴν ἀνυπολόγιστον ταύτην ζημίαν. Καὶ τοῦτο ἔχει ἀποφασιστικὴν διὰ τὴν ποινικὴν του εὐθύνην σημασίαν.»

Κύριοι βουλευταί, ἐξ ὧν ἐξέθεσα περὶ τῶν συμπερασμάτων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου, προκύπτει ἄνευ ἀμφιβολίας, ὅτι πράξεις παράνομοι ἔλαβον χώραν εἰς βάρος τῆς ΔΕΗ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξηκὼν αὕτη κατὰ ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων εἰς ὄφελος, παράνομον, τρίτων.

Τὸ «λάθος» τῶν 50 ἑκατομ. φράγκων γαλλικῶν, οἱ κατὰ 17 ἑκατομ. δολλάρια ὑπερβάσεις τῶν ἔργων τοῦ Μέργδοβα, αἱ ὁποῖαι καλύπτουν τὸ 50ο)ο τῆς παρανόμου προμηθείας τῶν Πεζοπούλου, Φιλαρέτου καὶ Σία, αἱ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων τῆς χαριστικῆς ὑπὲρ τῶν Πεσινὲ ΡΕΙ-ΝΟΛΤΣ — Νιάρχου καὶ Σία ἐκχωρήσεως τοῦ ἄλουμινίου καὶ μίαι σειρὰ ἄλλων ληστρικῶν πράξεων, προβάλλουν κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον τὸ μέγα ἔγκλημα εἰς βάρος τῆς ΔΕΗ καὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας.

Ἀλλὰ τὰ ἐγκλήματα καθιστοῦν πλέον ἀπεχθὴ αἱ συνθῆκαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας τελοῦνται. Εἰς ὅλας τὰς ἐκθέσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου ὑπογραμμίζεται ὁ θλιβερὸς ρόλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΔΕΗ, τὸ ὁποῖον ἐκδιαιρέμενον συνεχῶς ὑπὸ τῶν Πεζοπούλου, Γουναράκη, τῶν Προϊσταμένων Ὑπουργῶν τῆς ΔΕΗ καὶ ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἐκάλυπτον διὰ τῆς τυπικῆς νομιμότητος τὰς ἐκτεταμέναις παρανομίαις.

Αἱ παράνομοι πράξεις εἶναι ἀδιαβλήτως βεβαιωμέναι ὑπὸ ἀνωτάτων δικαστικῶν λειτουργῶν.

Οὐχ ἦττον ὅμως ἐπισημαίνονται καὶ οἱ ἔνοχοι.

1ον) Διὰ τὸν κ. Πεζόπουλον κατηγορηματικὸν εἶναι τὸ πόρισμα:

«Οὗτος συνεννόησε μετὰ τῆς ΟΛΓΟ μέσω τοῦ Δ. Φιλαρέτου ἢ ἄλλων προσώπων, ὀρισμένα χρηματικὰ ἀνταλλάγματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἔλαβε τμηματικῶς καὶ κατ' ἐξακολουθήσιν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955 καὶ ἐφεξῆς διὰ πράξεις καὶ παραλείψεις ἀντικειμέναις εἰς τὰ καθήκοντά του ὡς Γ. Διευθυντοῦ τῆς ΔΕΗ καὶ ἀποβλεπούσας εἰς παράνομον περιουσιακὸν ὄφελος τῆς ΟΛΓΟ ἐπὶ ἀντιστοίχῳ ζημίᾳ τῆς ΔΕΗ. Προῆλθεν εἰς ἀθέμιτον συναλλαγὴν μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων τῆς Ἐταιρείας Ἀλουμινίου καὶ ἐπὶ ἀνταλλάγματι ἐδοθήθη θετικῶς εἰς τὴν πραγματοποίησιν πολλῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων ἀθεμίτων κερδῶν ἐν γνώσει ὅτι θὰ ἐπέφερεν εἰς βάρος τῆς ΔΕΗ τὴν ἀνυπολόγιστον ταύτην ζημίαν κλπ.

2) Διὰ τὸν κ. Π. Γουναράκην τὸ πόρισμα δέχεται ὅτι εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ οὗτος ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν προεδρίαν τοῦ Δ. Σ. ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1956, ἐδοθήθησιν ἀποτελεσματικῶς τὸν Πεζόπουλον εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς ΟΛΓΟ προσπάθειάς του καὶ ἐχρησιμοποίησεν ἐν πολλοῖς τὰς αὐτὰς μὲ ἐκείνον παραπλανητικὰς τοῦ Δ. Σ. μεθόδους καὶ οὕτω ἐν γνώσει προσεκάλεσε τὰς εἰς τὴν ΔΕΗ ζημίας. Ἐξ ἄλλου οὗτος εὐθύνεται διότι ἀπέστειλεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν τύπον ψευδῆ στοιχεῖα σχετικῶς μὲ τὴν σύμβασιν Ἀλουμινίου, βεβαιῶν ψευδῶς ὅτι δὲν ἐπέσθην τὸ Δ. Σ. καὶ ὅτι ἡ σύμβασις εἶναι κερδοφόρος διὰ τὴν ΔΕΗ.

3) Καταλογίζει περαιτέρω τὸ πόρισμα εὐθύναις εἰς τὸν νομικὸν σύμβουλον κ. Θ. Μακρῶν, τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ ὑπαλλήλους τῆς ΔΕΗ διὰ δοθήσαν εἰς τὰς ζημιολόγους τῆς ΔΕΗ πράξεις ἐξ ἀμελείας τῶν.

Δὲν ἀσχολεῖται τὸ πόρισμα μὲ τὰς Κυβερνητικὰς εὐθύναις, διότι δὲν εἶχεν ἀρμοδιότητα. Ἀπὸ τὸ σύνολον ὅμως τῶν ἐκθέσεων καὶ τῆς περιγραφῆς τῶν γεγονότων, ἐκπρῶν βαρύνεται αἱ εὐθύναις τῶν Κυβερνήσεων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955 καὶ ἐφεξῆς καὶ εἰδικότερον τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Βιομηχανίας. Οὕτω:

4) Ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς, Πρωθυπουργὸς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955, α) ἐνῶ εἶχε πληροφωρηθῇ τὰ συμβαίνοντα στὴ ΔΕΗ, εἴτε μέσω τῶν ἀσκούτων τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐποπτεῖαν Ὑπουργῶν, εἴτε μέσω τοῦ παρὰ τῇ ΔΕΗ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, δὲν ἔλαβε τὰ προσήκοντα μέτρα ἀνακοπῆς τῶν παρανομῶν, διώξεως τῶν παρανομησάντων καὶ ὑλικῆς ἱκανοποιήσεως τῆς ΔΕΗ διὰ τὰς ζημίας τῆς. β) εἰδικότερον οὗτος κατὰ παράστασιν τοῦ ἄρθρου 1 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 1468/1950, κατέλυσε τὴν διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν αὐτοτέλειαν τῆς ΔΕΗ.

Αἰτίαι προσεσφῶν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δ. Σ. τῆς ΔΕΗ, μόνου ἀουδοῖο εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν υποθέσεων αὐτῆς, συνωμολόγησε τὴν σύμβασιν ἄλουμινίου ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Δ. Σ. ὑπεχρέωσε τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῆς ΔΕΗ νὰ μονογραφήσῃ τὴν σύμβασιν ἄνευ γνώσεως καὶ πρὸ οἰασθήποτε ἐγκρίσεως τοῦ Δ. Σ. αὐτῆς καὶ τελικῶς ἥσκησε παράνομον καὶ ποδὸς ἐκδαστικὴν πίεσιν ἐπὶ τοῦ Δ. Σ. ὅπως ὅπως ἐγκρίνῃ ἐντὸς δύο ὥρων τὴν ἀνώνστου εἰς αὐτὸ περιενομένου καὶ οἰκονομικῶν ἐπιπτώσεων σύμβασιν ἄλουμινίου, καθ' ἡ ἀδιαβλήτως βεβαιούται εἰς τὰς ἐκθέσεις τῆς ἐξ Ἀνωτάτων Δικαστικῶν λειτουργῶν Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου. γ) Παραθέσιν ἐπίσης ἐξαναγκάσας εἰς ὁμοίαις παραθέσεις καὶ τὸ Δ. Σ. τῆς ΔΕΗ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 3 ἐδ. γ' τοῦ Ν. 1468/1950 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 2 τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντος Β. Δ. τῆς 21.1.1951 «περὶ ὁργανώσεως τῆς ΔΕΗ», καθ' ἡς αἱ τιμαὶ τοῦ ρεύματος θὰ εἶναι αἱ αὐταὶ διὰ τοὺς καταναλωτὰς τῆς αὐτῆς κατηγορίας ὡς ἐπίσης καὶ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, ὁρίζοντος ὅτι αἱ τιμαὶ τοῦ ρεύματος πρέπει νὰ ἐπιτεέπουν τὴν πραγματοποίησιν ἐσόδων ἀνωτέρων τοῦ ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας κόστους, συνωμολογήσας τιμὴν ρεύματος εἰς τὴν σύμβασιν ἄλουμινίου σοβαρῶς γαυηλοτέραν τοῦ κόστους καὶ προσκαλέσας οὕτω βαρεῖαν ἑνῆς εἰς τὴν ΔΕΗ ἐν συνεχείᾳ καὶ κατ' ἐξακολουθήσιν ἐπὶ 50 ἔτη ἐν γνώσει του.

5) Ὁ κ. Π. Παπαληγούρας ὡς Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας μέγας τοῦ ἔτους 1958 καὶ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1961 ἕως 1963:

αὐτὴν
παρὰ
βασίς
νόμου

οὐκ ἔστιν
ἐξουσιοδότησις
νὰ ἐκτελέσῃ
νόμο

ὁμοίως

α) Υπέπεσαν ως αρμόδιος διά την εποπτεϊάν της ΔΕΗ Υπουργός εις τὰ αὐτὰ μὲ τὸν Κωνσταντίνον Καρχαμνλήν ἀδικήματα ὑπὸ τὰ στοιχεία β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου 4.

Ἐπὶ πλέον οὗτος, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐισηγητῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου, ἐνήργησε τὰς ἐξῆς εἰδικωτέρας παρανομίας πράξεις:

β) Οὐδὲν μέτρον ἔλαβε διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῆς ζημίας τῆς ΔΕΗ ἐκ τοῦ «λάθους» τῶν 50 ἐκ. φράγγων περὶ τῶν ὁποίων ἔλαβε γνώσιν ὁμοῦ μετὰ τοῦ Υπουργοῦ Συντονισμοῦ Δ. Χέλμη.

γ) Ἐνῶ ἔλαβε γνώσιν ὅλων τῶν παρανομίων ἐνεργειῶν τοῦ Πεζοπούλου καὶ τῶν ἄλλων ὁργάνων τῆς ΔΕΗ καὶ τῶν ἐκδισμῶν τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἰς βλάβην τῆς ΔΕΗ, ὅπως τῆς χαρακτηριστικῆς διατυπώσεως τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως μετὰ τὴν ΟΛΓΟ (βιβλ. Α' κεφ. Β', μέρος Α' σελὶς 15) ὁμοῦ μετὰ τοῦ Υπουργοῦ Συντονισμοῦ, ἀντιθέτως ἐνήργησαν ἐξηγήσαντας τὸν Πεζόπουλον ὅπως ἐξαναγκάσουν τὸ Δ.Σ. νὰ ἀποδεχθῇ τοὺς ζημιολογικοὺς ὅρους (σελ. 17—18, 19, 20 ἐνθ. ἀνωτέρω).

δ) Εἰς τὸ βιβλ. Α' κεφ. Γ' μέρος Α' τῆς ἐκθέσεως ἀναφέρεται ὅτι ἔδωκε σχέδιον διατυπώσεως ὅρων ὑπὲρ τῆς ΟΛΓΟ εἰς βάρος τῆς ΔΕΗ περὶ τούτου δὲ (ΦΟΡΜΥΛΑ Παπαληγούρα) ὁμιλεῖ καὶ ὁ Φιλάρετος εἰς τὰς περιλήψεις πρὸς Πεζόπουλον ἐπιστολὰς του.

ε) Εἰς τὸ βιβλ. Α' κεφ. Γ' μέρος Β' σελὶς 29 ἀναφέρεται ἐπανειλημμένως ὡς δηλώσας πρὸς Πεζόπουλον καὶ πιέσας οὕτω διὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅτι δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ χαλάσῃ τὴν δουλειὰ διὰ 32.000 δολλάρια.

στ) Ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐκθεσιν γνώμην Παπαϊωάννου τὴν σχετικὴν μὲ τὴν προμήθειαν τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ Μέγδαλα, ὅτι εἰς τὸ Δ.Σ. ὁ Πεζόπουλος ἐπεκαλέσθη τὴν γνώμην τοῦ Υπουργοῦ, ὁ ὁποῖος εἶπε, ὅτι ἡ ΟΛΓΟ θὰ ἀρνηθῇ, ὅτι εἰσέπραττε τὴν προμήθειαν τοῦ καὶ δι' αὐτὸ σκοπιμώτερον θὰ ἦτο νὰ ἀπευθυνθῇ ἡ Δ.Ε.Η. εἰς τὸν Γάλλον Πρεσβευτὴν, ὁ δὲ Ἀρεσπαγίτης Παπαϊωάννου ἐπάγεται, ὅτι—ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου—ἀπεστράλη διὰ τὴν παράνομον προμήθειαν κατόπιν συνεννοήσεως Πεζοπούλου—Γουναράκη καὶ συστάσεως τοῦ Υπουργοῦ. Οὕτως, ὅμως, βεβαιούται, ὅτι ὁ μὲν κ. Παπαληγούρας ἐγνώριζε τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐπιστολῆς Παπαδόπουκα καὶ τῆς παρανομίας προμηθείας, ὅτι ἐψεύδετο κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος τῆς 22.26.27 καὶ 28 Ἰουνίου 1962 βεβαιῶν τὴν ἐπιτροπὴν, ὅτι οὐδὲν γνωρίζει περὶ τῆς προμηθείας καὶ τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήριζεν «ἐπιστολὴν—φάντασμα» ἐμπαίζων προφανῶς τοὺς βουλευτάς κ.κ. Βαρδινογιάννην, Ζιγδῆν, Βασιλάτον καὶ ἐμὲ ὁμιλοῦντας τότε περὶ τῆς ἐπιστολῆς. Εἶναι ἀκόμη προφανές, ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ τῆς προμηθείας συνδέεται πλήρως πρὸς τὴν «Φόρμουλα» ποὺ ζητεῖ ὁ Φιλάρετος ἀπὸ τὸν Πεζόπουλον γιὰ νὰ τὴν δώσῃ στὸν κ. Παπαληγούρα ὑποσχεθέντα εἰς αὐτὸν νὰ τὴν διαβιβάσῃ εἰς τὴν Δ.Ε.Η. ὡς ἰδικήν του. Τέλος ἡ εὐθύνη του ἐπιτείνεται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι δι' ὑπόθεσιν ἐνδιαφερόμεσαν τὸ δημόσιον παρώδησε τὴν Δ.Ε.Η. νὰ ἀπευθυνθῇ εἰς ξένον πρεσβευτὴν προφανῶς διὰ νὰ κουκουλωθῶν τὰ ἄνομα ἔργα, ὡς καὶ ἔγινε τελικῶς.

Ο κ. Δημ. Χέλμης, ἀναφέρεται ἐπεμβὰς παρὰ τῇ Δ.Ε.Η. πρὸς ματαιώσιν διαγωνισμοῦ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν γεννητριῶν, ἐξ οὗ σοβαρῶς ἐζημιώθη ἡ Δ.Ε.Η. ὡς καὶ εἰς μίαν τῶν ἐπιστολῶν Φιλάρετου ἐνδιαφερόμενος διὰ τὰς ὑποθέσεις του.

Ἐξ ἄλλου ὡς ἀρμόδιος Υπουργός Συντονισμοῦ ὑπέπεσαν εἰς τὰς ἐν τῇ παρ. 4 ἐδάφ. β' καὶ γ' παραβάσεις ἐναντὶ τῆς Δ.Ε.Η.

7. Ο κ. Ν. Μάρτης, Υπουργός Βιομηχανίας ἀπὸ τοῦ 1958 μέχρι 1961 ἀσκῶν τὸν ἐλεγχὸν ἐπὶ τῆς Δ.Ε.Η. ἐπέτρεψεν ἐν γνώσει νὰ διενεργοῦνται τόσαι παράνομοι πράξεις ζημιολογικοὶ ἐντὸς αὐτῆς εἶναι δὲ μετὰ τοῦ κ. Κ. Καρχαμνλή καὶ τοῦ κ. Α. Πρωτοπαπαδάκη, ὁ κυριώτερος ὑπεύθυνος διὰ τὴν σύμβασιν τῆς Δ.Ε.Η. τὴν προκλήσαν καὶ κατ' ἐξακολούθησιν μέλουνται νὰ ἐκρύνῃ μὲ ζημίας ἐκατοντάδων ἐκατομ. αὐτήν. Ἐ-

πίσης καὶ διὰ τὰ ἀδικήματα τῆς παραγράφου 4 ἐδ. β καὶ γ πιέσας τὸ Δ. Σ. τῆς ΔΕΗ εἰς λήψιν ἀποφάσεων ἀντιθέτους πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν καὶ τὴν θέλησιν τῶν.

8) Ο κ. Α. Πρωτοπαπαδάκης Υπουργός Συντονισμοῦ ἀπὸ τοῦ 1958 ἕως 1961 οὐδὲν μέτρον ἔλαβε πρὸς περιστολὴν τῶν παρανομιῶν τῆς ΔΕΗ ἐνῶ ἐγνώριζε ταύτας. Εἶναι ἐκ τῶν κυρίων ὑπευθύνων διὰ τὴν σύμβασιν τοῦ ἀλουμινίου. Ἐν γνώσει τῆς ζημίας τῆς ΔΕΗ ἐξεβίασε μετὰ τοῦ κ. Καρχαμνλή τὸ Δ. Σ. αὐτῆς νὰ ἐγκρίνῃ τὴν σύμβασιν ἣν ἤγγονε.

Διεξάγων τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐβοήθησε καὶ ἐδέχθη τὴν συνένωσιν τῶν εἰς κοινὸν μέτωπον (Πεσινέ—Ρέυνολτς—Νιάρχος κλπ.), ὥστε νὰ καταληστευθῇ ἡ ΔΕΗ εὐχερῶς. Παρεβίασεν ἐπίσης τὰς περὶ τῆς ΔΕΗ ὡς ἀνωτέρω διατάξεις. Ὑψήρπασε κατὰ τρόπον ὄλως ἀνώμαλον τὴν ψήφισιν τοῦ κυρωτικοῦ τῆς συμβάσεως ἀλουμινίου νόμου ἐν μιᾷ νυκτὶ ὑποχρεώσας τοὺς Γουναράκη καὶ Πεζόπουλον νὰ δώσουν ψευδῆ στοιχεῖα εἰς τὴν Βουλὴν σχετικῶς μὲ τὴν σύμβασιν ἀλουμινίου. Καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ νὰ ἀνατρέξω εἰς τὸ παρελθόν.

Ὅταν συνεζητεῖτο εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ψήφισις τοῦ κυρωτικοῦ τῆς συμβάσεως τοῦ ἀλουμινίου καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ ἔθεσα καὶ ἐγὼ ὠρισμένα στοιχεῖα φορολογικὰ κλπ., εἶπον εἰς τὸν κ. Πρωτοπαπαδάκη: Κύριε Πρωτοπαπαδάκη, δὲν σὰς ἐγνώρισα, εἰς τὴν αἴθρουν αὐτὴν. Σὰς ἐγνώρισα καὶ σὰς ἐνθυμοῦμαι ὡς τίμιον ἄνθρωπον. Μὴ θέλετε νὰ σπιλώσετε τὸ ὄνομά σας μὲ αὐτὴν τὴν σύμβασιν. Ἀποσύρατε τοῦλάχιστον τὴν ὑπογραφήν σας. Δὲν μὲ ἤκουσε καὶ τὸ θέμα ἔλαβε τὴν γνωστὴν τροπὴν.

9) Ο κ. Λαμπρούκος, ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐπιστολὰς Φιλάρετου, ὡς ἐρχόμενος συχνὰ μετ' αὐτοῦ εἰς ἐπικοινωνίαν παρέχων καὶ ζητῶν πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι λόγῳ τῆς θέσεώς του ὡς Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Υπουργείου Συντονισμοῦ, ἀποτελοῦν βοήθειαν πρὸς τοὺς ἐγκληματοῦντας κατὰ τῆς ΔΕΗ.

Τέλος, οἱ ἀσκήσαντες λειτουργήματα ὡς μέλη Κυβερνήσεως καὶ δι' ὡς Υπουργοὶ καὶ δι' ὡς Πρωθυπουργοὶ καὶ Υπουργοὶ Συντονισμοῦ καὶ Βιομηχανίας, βαρύνονται πέραν τῶν ἄλλων καὶ μὲ τὸ ὅτι πληροφορηθέντες μετὰ πλήρους βεβαιότητος τὰ διαπραττόμενα εἰς τοὺς κόλπους τῆς ΔΕΗ ἐγκλήματα, δὲν ἔλαβον κανὲν μέτρον ὅπως περιστέλλουν τὴν παρανομίαν καὶ ἀνακόβουν τὰς ζημίας τῆς ΔΕΗ, ἐξακολουθῶντες νὰ διατηροῦν τοὺς ἐγκληματοῦντας εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ΔΕΗ, μέχρις ὅτου ἡ κοινὴ βοή μετὰ τὸ δημόσιον σκάνδαλον, ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐπιστολῶν Φιλάρετου, ὑπεχρέωσε τὴν Κυβέρνησιν νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ. Ἰδίως ὅμως, οὕτε μέχρι τότε, οὕτε καὶ ὕστερον μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1963, ὅτε ἀπεμακρύνθησαν ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἐξουσίας, οἱ καὶ ὧν ἡ πρότασις τέως Υπουργοί, ἤσκησαν ὡς ὄφειλον ποινικὴν δίωξιν κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν καὶ ἐπιδίωξιν ἱκανοποιήσεως ὕλικῶς τῆς ΔΕΗ, διὰ τὰς καταπληκτικὰς ζημίας, παραλείψαντες οὕτω ἐπιβεβλημένην ἐκ τοῦ νόμου, ὡς ἐκ τῶν καθήκοντων τῶν, ἐνεργεῖαν καὶ παραβάντες οὕτω καὶ τὸν ποινικὸν κώδικα καὶ τὸ ἄρθρον 1 ἐδ. δ' καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν. Διὰ τῆς κατ' ἐξακολούθησιν παραλείψεως τῶν ταύτης οἱ μνηνόμενοι ὑπουργοὶ συνεχάλυσαν τοὺς ἐγκληματίας.

Πλήρης ἀποδείξεις περὶ τῶν διὰ παραλείψεως τελεσθέντων ἀδικημάτων παρέχουσι πέραν τῶν στοιχείων τῶν ἐκθέσεων καὶ τοῦ πορίσματος τῆς ἐπιτροπῆς ἐλέγχου καὶ ἀδιάβλητα ἐπίσης ἔγγραφα. Οὕτω εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς 22. 26. 18 Ἰουνίου 1962 συζητουμένου τοῦ νομοσχεδίου περὶ διοικήσεως τῆς ΔΕΗ, ὁ κ. Παπαληγούρας δηλώνει, πρῶτον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δέχεται καθόλου τὴν σύστασιν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποκλείουσιν οὕτω τὴν ἀναζήτησιν καὶ ἀνεύρεσιν τῶν κακοποιῶν. (Πρακτικὰ 26.6.62, σελ. 8). Ἐν τούτοις τὴν σύστασιν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἠξίωσαν:

Ο κ. Ζιγδῆς, ἐξ ὀνόματος τῆς Ε.Κ. ἀξιοῖ τὴν διενέργειαν συστηματικοῦ καὶ ἀδιαβλήτου ἐλέγχου, τὴν ἔκτακτον σύγκλησιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν σύστασιν ἐξεταστικῆς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπῆς. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει τὸ ἡθικὸν δικαίωμα νὰ τὸ ἀρνηθῇ. Ὅμως ὁ κ. Παπαληγούρας τὸ ἀρνεῖται. (Πρακτ. 26.6.62) σελ. 4—5).

Ὁ κ. Μητσοτάκης ἐρωτᾷ: Τί ἄλλα ἔπρεπε νὰ συμβῇ εἰς τὸν μεγάλον αὐτὸν ὀργανισμόν διὰ τὴν ἀρχὴν ἢ Κυβέρνησιν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 58 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν σύστασιν Διακομματικῆς ἐπιτροπῆς; (σελ. 16 ἐνδ. ἀνωτέρω). Καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀρνεῖται. Καὶ ὁ ἔχων τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ὁμιλῇ εἶπεν, ὅτι ὑπάρχει κλοπὴ ἢ ὁποία ἀπειλεῖ τὴν πολιτικὴν ζωὴν. Ποῖοι εἶναι οἱ ἔνοχοι; Ὁ θρόνος εἶναι ἕνας. Νὰ γίνῃ ἐξεταστικὴ τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὴ, σελ. 21). Καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀρνεῖται.

Καὶ ὁ κ. Χούτας ὁμοίως ζητεῖ σύστασιν Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς. Καὶ τὴν δραματικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐκλείπειν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐν. Κέντρου ὁ νῦν Πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου: Ἡ Κυβέρνησις, εἶπεν, εἶναι καὶ ἡθικῶς ἐκπτώτος... τὸ ἐλάχιστον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει, εἶναι νὰ δεχθῇ τὴν ἰδικὴν μαζὴν πρότασιν τῆς συστάσεως Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἀμέσως καθ' ἑαυτὴν τῶν φακέλλων. Πρέπει: ἀμέσως νὰ κατατεθῶν οἱ φάκελλοι—διότι ἡ Κυβέρνησις τότε ἤρνετο νὰ καταθέσῃ τοὺς φακέλλους. Καὶ συνεχίζει ὁ κ. Παπανδρέου: Πρέπει συντομώτατα νὰ κληθῇ εἰς ἔκτακτον σύνοδον ἡ Βουλὴ. Πρέπει νὰ γίνῃ Ἐξεταστικὴ τῶν πραγμάτων Ἐπιτροπὴ. (Πρακτικὰ 28.6.62 σελ. 6). Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις ἡρνήθη τὰ πάντα.

Ἄλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἄρνησις τοῦ ἐλέγχου ποὺ προδίδει πρόθεσιν συγκαλύψεως. Εἰς τὴν αὐτὴν συζήτησιν γίνεται λόγος διὰ τὴν περίφημον προμήθειαν 500 καὶ τὴν ἐπιστολὴν Ραούλ—Παπαδοῦκα. Ἄλλὰ ὁ κ. Παπαληγούρας, ὁ ὁποῖος ὅπως ἀνωτέρω ἐξέθεσα, ἐγνώριζε περὶ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957, ἥδη ἀρνεῖται τὰ πάντα. Εἰς πῶσιν τῶν κ.κ. Ζιγδῆ, Βαρδινογιάννη, Βασιλάτου καὶ ἐμοῦ, ἀπαντᾷ:

«Υπῆρξε μία ὑπόθεσις προμήθειας τουρμπινῶν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐξηκριθῆσα τὰς ἡμέρας αὐτάς. Ἐγὼ ἄλλο τί δὲν γνωρίζω... Εἶναι θανατὸν νὰ ἐγκατασταθῶ ἐγὼ ἢ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας καὶ νὰ κἀμωμεν ἀνακρίσεις;

Ὁ κ. Ζιγδῆς τοῦ ἀπαντᾷ: «Υπάρχουν ἀκόμη χειρότερα, ποὺ τὰ ξέρει ἡ Κυβέρνησις καὶ προποιοῦνται ὅτι τὰ ἀγνοοῦν...». Καὶ ὁ κ. Βαρδινογιάννης ἐρωτᾷ: «Κύριε Ὑπουργέ, ὑπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει ἐπιστολὴ τῆς Πρεσβείας, ἢ ὁποία ὁμιλεῖ περὶ προμήθειας»; Ἄλλὰ ὁ κ. Παπαληγούρας ἀρνεῖται τὰ πάντα. Βεβαίως τὴν Βουλὴν, λέγει, ὅτι ἐγὼ καὶ ὅλην τὴν διαδρομὴν τοῦ Ὑπουργικοῦ μου βίου, τοιαύτην ἐπιστολὴν ποτὲ δὲν εἶδον». Καὶ ὅμως τὴν ἐγνώριζεν ἀπὸ τοῦ 1957. Ἰβού, κ. συνάδελφοι ποὺ ἀνακύπτει θέμα ἀνακρίσεως. Ἐν συνεχείᾳ ὁμιλεῖ ὁ κ. Κισσίνης καὶ ἀναφέρεται εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστολὴν. Καὶ ὁ κ. Παπαληγούρας χάνων, προφανῶς τὴν ὑπομονὴν του, ὁμιλεῖ δι' ἐπιστολὴν—φάντασμα, ποὺ δὲν τὴν γνωρίζει κανεὶς. Δηλώνει ὅτι ἡρώτησε τὴν Ὑπηρεσίαν καὶ δὲν γνωρίζει τίποτε. Ἐν τούτοις ἐρχεται τώρα ὁ ἐλεγχος καὶ ἀφοῦ βεβαιώνει ὅτι ἐγνώριζον περὶ τῆς ἐπιστολῆς ὁ κ. Γουναράκης, ὁ κ. Πεζόπουλος, ὁ κ. Βιδάλης καὶ ὁλόκληρον τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ ὅτι ἀπεστάλη μετὰ σύστασιν τοῦ κ. Παπαληγούρα, μετ' ἐγγραφον πρὸς τὸν Γάλλον Πρεσβευτὴν, τελικῶς καταχωρεῖ εἰς μίαν τῶν ἐκθέσεων του, αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν—φάντασμα, τὴν ἀνυπαρκτον ἐπιστολὴν Ραούλ—Παπαδοῦκα. Τώρα, τί λέγει ὁ κ. Παπαληγούρας, δὲν πρέπει νὰ ἐρευνηθῇ ἡ ὑπόθεσις.

Ἄλλὰ βαρύτεραν κατηγορίαν διὰ τὴν προσπάθειαν συγκαλύψεως τῶν βεβαίων ἐγκλημάτων ὑπὸ τῶν μνησθέντων, παρέχει ἐν ἔγγραφον τοῦ κ. Παπαληγούρα, πρὸς τοὺς Γουναράκη—Πεζόπουλον, εἰς ἀπάντησιν ἰδικῶν τῶν ἐγγράφων πρὸς αὐτόν, τὰ ὁποῖα κατεχωρήθησαν εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς 26.6.1962. Τὰ κατέθεσεν ὁ κ. Ζιγδῆς. Τὸ ἐν ἔγγραφον (ἐμπιστευτικὸν 249) 7.2.1962), ἀποστέλλουν οἱ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. Πέτρος Γουναράκης καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς Γ. Πεζόπουλος, πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τοῦ Συντονισμοῦ Παναγιώτην Παπαληγούραν, γράφοντες μεταξὺ ἄλλων: «... Τῶν σχετικῶν φακέλλων εὐρισκόμενων εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ ἐπεξεργασίαν—πρόκειται διὰ τοὺς φακέλλους τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὰ Κρεμαστὰ—ἐλήφθη τηλεφώνημα τοῦ κ. Φαρακίδη... διὰ τοῦ ὁποῖου ἐζητεῖτο κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ, ὅπως θέσωμεν ὑπ' ὄψιν ἐνὸς τῶν προσκληθέντων οἰκῶν καὶ συγκεκρι-

μένως τῆς ΕΣΙ τὸν φάκελλον τῆς ΕΜΠΑΣΚΟ... Φρονούμεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι δὲν ἀκολουθεῖται ὑπὸ τῆς ΔΕΗ, ἡ ἀρχὴ τῆς μεταδόσεως τοῦ περιεχομένου εἰς προσφοράς τοῦ ἐνὸς προσφέροντος εἰς τὸν ἄλλον... Μοναδικὴ ἀπόκλισις ἐγένετο πρὸς διετίαν, ὅτε τῇ ἀξιῶσει τοῦ τέως Ὑπουργοῦ Ν. Μάρτη, ἡ ΕΣΙ ἔλαβε γνῶσιν τῶν προσφορῶν τῶν λοιπῶν οἰκῶν... Ἐχοντες τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς ΔΕΗ παγίως τακτικὴ, προσθέτουν οἱ δύο αὐτοὶ κύριοι, εἶναι ἡ ὁρμὴ καὶ κατοχυρῶναι, τὸσον ἐαυτήν, ὅσον καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ἔναντι πάσης διαβολῆς, προτιθέμεθα νὰ τὴν ἐφαρμόσωμεν καὶ ἐν προκειμένῳ, δὲν θὰ δώσωμεν τοὺς φακέλλους.

Τὸ δευτέρον ἔγγραφον—ἐπίσης ἐμπιστευτικόν—εἶναι ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς τοὺς ὑφισταμένους του καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον αὐτοῦ τελούντας Πρόεδρον καὶ Γεν. Διευθυντὴν τῆς ΔΕΗ, εἰς τοῦτο δὲ μεταξὺ ἄλλων γράφει πρὸς αὐτούς: «... 3) Ἐπιθυμοῦμεν νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς ΔΕΗ, ἵνα προστατευθῇ ἀπὸ πάσης διαβολῆς. Ἀντιθέτως ἔχει τὸ δικαίωμα... καὶ διότι ἡθικοὶ κανόνες τὸ ἐπιβάλλουν—νὰ προστατευθῇ ἐκεῖνος, μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας συναδέλφου του, ὡς ἐμπονεύοντος τὴν ΔΕΗ συναδέλφου του, τὸ κύριον τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς ΔΕΗ, ὡς καὶ προσφάτως ἀκόμη, διὰ νὰ μὴ ἀναφερθῶ εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθόν δὲν ἠμέλησε νὰ πράξῃ...».

Ἐξ αὐτῶν βεβαιούται ὅτι οἱ Γουναράκης—Πεζόπουλος, κατηγοροῦν τὸν προϊστάμενόν των Ὑπουργόν, ὅτι τοὺς ἐζήτησε νὰ παρανομήσουν, ἀλλὰ δὲν ὑπήκουσαν διὰ νὰ τὸν προστατεύσουν. Καὶ ὁ Ὑπουργὸς ἀπαντᾷ, ὅτι ἐγνώριζεν αὐτὸς καὶ ὁ συναδέλφός του ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας, δηλ. ἡ Κυβέρνησις, ὅτι Πρόεδρος καὶ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Δ. Ε. ἐβαρύνοντο μετὰ πρᾶξεις διαβλητάς καὶ τοὺς ἐκάλυψαν καὶ προσφάτως καὶ εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθόν, λόγῳ τῆς ἐπιταγῆς ἡθικῶν κανόνων. Περιέργοι ἡθικοὶ κανόνες. Τοὺς ἐνόχους μόνον ἢ ἔνοχος συνεχὴς ἐπιτρέπεται νὰ τοὺς καλύπτῃ. Ἀλλὰ ποῖα ἄλλη μαρτυρία χρειάζεται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐγνώριζεν, ἀλλὰ συνεκάλυψε μέχρι τῆς φυγῆς τῆς τὰ διαπραχθέντα εἰς βάρος τῆς ΔΕΗ ἐγκλήματα; Ἀφοῦ ἐγνώριζε πάντα ταῦτα ἡ τότε Κυβέρνησις, διατί δὲν ἔλαβε μέτρα;

Ἄλλὰ πέραν τούτων: Σάλος πανελλήνιος ἡγέρθη ἐκ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἐπιστολῶν Φιλαρέτου. Ἀσφαλῶς κατὰ τὰ ἐπληροφορήθησαν καὶ οἱ Ὑπουργοὶ περὶ τοῦ πανθίου αὐτοῦ τῆς κομπίνας καὶ τοῦ ἐγκλήματος. Ἀλλ' οὐδεὶς, ἀπολύτως οὐδεὶς συνεχινῆθη. Ὁ Πεζόπουλος, ὅχι μόνον κυκλοφορεῖ ἐλεύθερος, ἀλλὰ καὶ διδάσκει τοὺς νέους σήμερον εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἐξελέγη κοσμήτωρ, προφανῶς, λόγῳ τῆς ὑψηλῆς ἡθικῆς στάθμης του.

Ὅμως ἡ ἐκθεσις τῶν ἀνωτάτων δικαστῶν ἐφώτισε τὸ σκότος τῆς διαφθορᾶς. Ζητεῖ καθαρίσιν. Πολλὰ καὶ μεγάλα ἀδικήματα διεπράχθησαν. Τινῶν συνεχίζεται, κατ' ἐξακολουθήσιν ἢ τέλει. Θέμα παραγραφῆς δι' αὐτὰ δὲν ὑπάρχει. Πάντως, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι πλήρως διηκριβωμένοι αἱ συνθήκαι, ὅφ' ἂς διεπράχθησαν τὰ ἀδικήματα πρέπει νὰ γίνῃ ἡ διερεύνησις των, ὥστε νὰ κριθῇ ἐὰν διὰ τινὰ ἐξ αὐτῶν καὶ ποῖα ἔλαβε χώραν παραγραφὴ. Ὅπως δὲ ὅμως τὸ ἀδίκημα τὸ παραχθέν διὰ τῆς παραλείψεως διώξεως τοῦ ἐγκλήματος κατὰ τὰ ἀνωτέρω, παραλείψεως, ἥτις συνεχίζετο ἐξακολουθητικῶς μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως τῶν διωκόμενων ἐκ τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ μέχρι σήμερον, ἀναμφιβόλως δὲν παρεγράφησαν. Συνεπῶς τὸ τιθέμενον ἐρώτημα εἶναι ἡ Βουλὴ θὰ ὀρίσῃ ἀνάκρισιν ἢ ὄχι περὶ τῶν ἀδίκων πράξεων.

Δὲν ἔχουν ἀπασχολήσει συχνὰ τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ θέματα ἡθικῆς τάξεως. Ολίγον παλαιότερον ὅμως ὁμόθυμος, ἐξ ὅλων τῶν πτερύγων εἶχεν ἐκδηλωθῇ ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἄμεσον ἐκκαθάρισιν ἡθικῶν ζητημάτων. Ἀναφέρομαι εἰς τὰς περιπτώσεις Χατζηπάνου καὶ Ἀδέρωφ κατὰ τὸ 1950.

Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν πρώτη καὶ κυρίως ἡ Δεξιὰ, ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ πτέρυγες, τὰ κόμματα τοῦ Κέντρου καὶ ἡ Ἀριστερά, εἶχον ταχθῇ μετὰ τὰς ἀγορεύσεις των ὑπὲρ τῆς συστάσεως Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Σοφοκλῆς Βενιζέλος, εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ

όποιου ήτο ο κ. 'Αβέρωφ, εδήλωσεν εις την Βουλήν, ότι άφί-
νει έλευθερίαν εις τους βουλευτάς της κυβερνητικής πλειοψη-
φίας, παρ' ό,τι εθεώρει, ότι δεν υπήρχεν οιαδήποτε ήθική άνω-
μαλία εις το θέμα της προμηθείας της ζαχαρώς και παρ'
ό,τι ο κ. 'Αβέρωφ ήτο τότε Υπουργός της Κυβερνήσεώς του.
'Αλλά υπήρξε τότε μία υποδειγματική, διά τō περιεχόμενον
της άγόρευσεως που εξέφραζε σχεδόν όλον τō πνεύμα της συ-
ζητήσεως. Θεωρώ χρήσιμον νά την αναφέρω: «Είς την ανά-
πτυξιν των έπερωτώντων υπήρξαν πολλά κενά, όφειλόμενα
εις τō γεγονός, ότι δεν κατείχον τά στοιχεία, τά όποία άλ-
λωστε απέδειχθη ότι δεν κατείχεν ούτε αυτός ο κ. 'Αβέ-
ρωφ... νομίζω, ότι αυτός ούτος ο κ. 'Αβέρωφ, θά έπρεπε
νά παρακαλέσθη την Βουλήν, όπως δεχθῇ την σύστασιν της
'Εξεταστικής των πραγμάτων 'Επιτροπής. 'Εγώ διεφωτί-
σθην έπαρκώς, σχεδόν πλήρως... 'Αλλά... δεν επιτρέπε-
ται εις ώρας λαϊκής δυστυχίας... νά εκδηλωθῇ εκ μέρους
ήμων των μετεχόντων την Βουλήν δισταγμός εις την σύστα-
σιν 'Επιτροπών, των όποιων σκοπός είναι ή διαφώτισις και
ήμων και της κοινῆς γνώμης. Θεωρώ αναγκαίαν την σύστα-
σιν της 'Εξεταστικής 'Επιτροπής... 'Η άποψις του Δ.Ε.Κ.
δεν είναι συνδεμένη με καμμίαν υποψίαν... 'Αλλ' είναι ζη-
τήμα άρχης. 'Οσάκις υπάρχει άγνοια ή αμφιβολία πρέπει νά
ζητούμεν την εξέτασιν των λεπτομερειών...».

Αυτά ήσαν τότε αἱ άπόψεις του 'Αρχηγού της ΕΡΕ κ. Κα-
νελλοπούλου.

Κύριοι βουλευταί, τὰ εγγλήματα εις τόν χῶρον της ΔΕΗ
είναι βεβαιωμένα δικαστικῶς άνευ αμφιβολίας. Πρέπει νά
αναζητηθοῦν οἱ ένοχοι, ὅλοι οἱ ένοχοι. Χωρίς αυτό, ένας κίν-
δυνος μέγας απειλεῖ τόν 'Ελληνικόν χῶρον. Νά κυριαρχήσῃ
εις τήν ζωήν μας μία αμβλησις, μία πωρωσις, ήθική. 'Υπάρ-
χει ὁ κίνδυνος νά λείψουν αἱ ήθικαί αντιδράσεις εις τὰ μεγά-
λα ήθικά ζητήματα, περὶ των ὁποίων συχνά στά τελευταία
χρόνια εγένετο λόγος. Εἰς μίαν ἀπό τὰς εκθέσεις της 'Επι-
τροπῆς ελέγχου εις τήν ἀφορῶσαν τὰς ἐπιστολάς Φιλάρτου,
(σελ. 36) ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Παπαϊωάννου μεταφέρει ἐν τμη-
μα ἐκ τῶ ἡμερολογίου τοῦ 'Αντιπροέδρου τῆς ΔΕΗ κ. 'Αναρ-
γύρου Δημητρακοπούλου, εἰς τὸ ὁποῖον γράφει: «Οἱ ἐπιστολές
ἦσαν ἕνα σκληρὸ ἀτσάλι πού ἔπεσε πραγματικά στὸ κεφάλι τοῦ
λαοῦ. 'Αλλὰ τὸ κεφάλι τοῦ λαοῦ θρέθηκε σκληρότερον ἀπὸ
τὸ ἀτσάλι καὶ δὲν ἔννοιωσε τίποτε».

Σήμερα πιστεύω ὅτι ἔχουν πέσει στὸ κεφάλι τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ
ιδίως στὸ κεφάλι τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ήγερσίας
σὰν μετεωρίτης αἱ εκθέσεις καὶ τὸ πόρισμα των 'Ανωτάτων
Δικαστικῶν, πού ἀξιοῖ ἐμμέσως πλήν σαφῶς τήν παῦσιν τῆς
ήθικῆς ἀδρανείας. Πράγματι μετὰ τήν ἀνωτέρω φράσιν τοῦ
Δημητρακοπούλου ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Παπαϊωάννου προσθέ-
τει: «Εἶναι ἕνα παράπονον ἀλλὰ καὶ μιὰ διαμαρτυρία ἐνὸς
ἐντίμου ἀνθρώπου διὰ τήν ἀδιαφορίαν των συνανθρώπων του
εἰς τοιαύτης φύσεως καὶ ἐκτάσεως δημόσια σκάνδαλα. 'Απο-
τελεῖ τοῦτο τὸ ὀλιθερώτερον καὶ ἀπογοητευτικώτερον σύμπτω-
μα τῆς συγχρόνου κοινωνίας».

Οἱ δικασταί, κ. βουλευταί, ἔπραξαν τὸ καθήκον των. Εἶναι
προφανές ὅτι μᾶς καλοῦν εἰς τὸ ἰδικόν μας. 'Αλλὰ καὶ ὁ
'Ελληνικὸς λαὸς μᾶς καλεῖ νά ἐκπληρώσωμεν τήν ὑπόσχασιν
διὰ τὸν ήθικόν καθαρμόν, τήν ὁποίαν ἔδωκεν ἡ Κυβερνητικὴ
πλειοψηφία, ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ ἄλλα μέλη τῆς Βουλῆς καὶ τῆς
ήγερσίας.

Πιστεύω ὅτι ἡμεῖς ἐπράξαμεν τὸ καθήκον μας. 'Εκαστος
ἄς ἀναμετρήσῃ τὰς ἰδικὰς του εὐδύνas. (Χειροκροτήματα ἐκ
τῆς ἀριστερᾶς.).

Πρόεδρος. 'Ο κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔχει τὸν
λόγον.

Γ. Παπανδρέου (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). 'Επιθυ-
μῶ νά προβῶ εἰς μίαν δήλωσιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐπανάληψιν
παλαιωτέρων δηλώσεων εἰς ἀναλόγους περιπτώσεις. Τὸ συ-
ζητούμενον θέμα δὲν εἶναι θέμα πολιτικόν, εἶναι θέμα ήθικόν
καὶ δικαστικόν. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀπόφασις ἀνήκει εἰς τήν ἔλευ-
θέραν δικαστικὴν συνείδησιν ἐκάστου βουλευτοῦ. (Χειροκρο-
τήματα ἐκ τῆς Κυβερνητικῆς πλειοψηφίας).

Πρόεδρος. 'Ο κ. 'Αρχηγός τῆς ΕΡΕ ἔχει τὸν λόγον.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριοι βουλευταί, ἐν ἀπὸ τὰ
ὑφιστα καθήκοντα των καλουμένων ὑπὸ τοῦ λαοῦ νά ἀσκήσουν
τὸ μέγα λειτουργήμα τοῦ 'Υπουργοῦ, τὸ Κυβερνητικόν λει-
τούργημα, εἶναι νά δέχωνται τήν κριτικὴν, νά δέχωνται τὸν
ἐλεγχόν καὶ νά ὑποδέχωνται μετ' ἄνεσιν, ὑπερηφάνειαν καὶ
ἀξιοπρέπειαν καὶ αὐτὴν τήν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ διὰ τοῦ
εἰδικοῦ Νόμου περὶ εὐδύνης 'Υπουργῶν, προβλεπομένην πρό-
τασιν ὅπως παραπεμφθοῦν εἰς ἀνακριτικὴν ἐπιτροπήν. Δὲν
εἶναι ἐπιτετραμμένον οὐδὲ πρὸς στιγμὴν νά ἐξετάσῃ ὁ ἐγκα-
θούμενος ποῖοι εἶναι οἱ ὑποβαλόντες τήν πρότασιν. Τὸ Σύντα-
γμα δὲν προβαίνει εἰς διακρίσεις. Οἰοδῆποτε καὶ ἂν διατυπώ-
νουν τήν πρότασιν καὶ τήν προέστειναν 20 βουλευταί, ἐκεῖνοι
τοὺς ὁποίους ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ προβλέπει καὶ ἐπιβάλλει
ὁ περὶ εὐδύνης 'Υπουργῶν νόμος, οἰοδῆποτε λοιπὸν καὶ ἐάν
εἶναι, ὁφείλουν ἐκεῖνοι, κατὰ των ὁποίων στρέφεται ἡ πρότα-
σις, νά τήν ὑποδεχθοῦν μετ' ὑπερήφανον ήθος, ἐφ' ὅσον μάλιστα
ἔχουν τήν βεβαιότητα, ὅπως ἔχουν εἰς τήν προκειμένην περί-
πτωσιν, ὅτι εἶναι ἄδικος καὶ ἐπὶ ἐσφαλμένων προϋποθέσεων
θεμελιωμένη ἡ κατηγορία.

Μετ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἀξιοπρεπείας καὶ βαθυτάτου πρὸς
τὸ Δημοκρατικόν μας Σύνταγμα σεβασμοῦ, δέχεται ἡ ΕΡΕ,
ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐν 'Ελλάδι κόμματα, τήν ἐπίθεσιν,
τήν ὁποίαν ἡ ΕΔΑ ἀπεφάσισε νά ἐξαπολύσῃ ἐναντίον της,
χρησιμοποιοῦσα τήν συνταγματικὴν διαδικασίαν. Καὶ οἱ κύ-
ριοι, οἱ ὁποῖοι μετ' ἐμὲ θά ἀνέλθουν εἰς τὸ βῆμα, διὰ νά
εἰσέλθουν εἰς τήν οὐσίαν, διότι βεβαίως θά πρέπει νά ἀκου-
σθῇ ἡ ALTERA PARS, μετ' αὐτὴν ἀξιοπρέπειαν μετ'
τήν ὁποίαν ἀπεδέχθη καὶ ἐγὼ ἐν ὀνόματι ὀλοκλήρου τῆς
ΕΡΕ.

'Επιτρέψατέ μου ὅμως, κύριοι, ἐπειδὴ ὑπάρχουν καὶ τινες
οἱ ὁποῖοι ἀπουσιάζουν ἀπὸ τήν αἴθουσαν αὐτήν, εἴτε διότι δὲν
ἐξελέγησαν βουλευταί ἂν καὶ ἐξέθεσαν ὑποψηφιότητα, ἢ δὲν
ἐξέθεσαν καὶν ὑποψηφιότητα, ἐπειδὴ δὲ κατ' ἐξοχὴν εἶναι
ἐκτὸς τῆς Βουλῆς καὶ ἐκτὸς τῆς ἀμέσου καὶ ἐνεργοῦ πολι-
τικῆς ὁ ἰδρυτῆς τῆς ΕΡΕ, τὸν ὁποῖον διεδέχθη εἰς τήν ἀρ-
χηγίαν, ἐπιτρέψατέ μου νά εἰπῶ ἐν ὀνόματί του καὶ χωρὶς
νά τὸν ἐρωτήσω, ἀλλὰ καὶ ἐν ὀνόματι των ἄλλων, ὅτι μετ'
τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἀξιοπρεπείας καὶ βαθυτάτης ήθικῆς ὑπομο-
νῆς, ὑποδέχονται αὐτὴν τήν τόσον ἀβάσιμον καὶ τόσον σαθράν,
ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιχειρημάτων, ἐπίθεσιν ἡ ὁποία γίνεται ἐναν-
τίον των.

Κύριοι, δὲν εἶπεν ὁ κ. 'Ηλιόπουλος, μολοντί ἀπησχόλη-
σεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας τήν Βουλήν, ἂν καὶ εἶχε δικαίωμα μόνον
μίαν ὥραν νά τήν ἀπασχολήσῃ, δὲν σὰς εἶπε, διὰ νά μὴ δη-
μιουργηθῇ εὐδὺς ἀμέσως ἡ ἐντύπωσις ἐκείνη, ἡ ὁποία ἀνα-
τρέπει σχεδόν τὸ σύνολον των ἐπιχειρημάτων, τὰ ὁποία ἐχρη-
σιμοποίησε, κατ' τὸ ὁποῖον εἶμαι βέβαιος ὅτι πολλοὶ ἐξ ὑμῶν,
ἀξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι τοῦ Κέντρου, δὲν τὸ γνωρίζετε
καὶ εἶμαι βέβαιος περὶ αὐτοῦ, διότι εἰς ἐξ ὑμῶν τὸ ἐπληρο-
φορήθη ἀπὸ ἐμὲ πρὸ ἡμισείας ὥρας.

Ποῖοι νομίζετε, ὅτι ἀνέθεσαν εἰς τοὺς τρεῖς δικαστικούς
νά προβοῦν εἰς αὐτὴν τήν ἐξονυχιστικὴν ἔρευναν; 'Ο τέως
Πρωθυπουργός καὶ ἰδρυτῆς τῆς ΕΡΕ κ. Καραμανλῆς, κατό-
πιν εἰσηγήσεως τοῦ τέως 'Υπουργοῦ Συντονισμοῦ καὶ συνα-
δέλφου μας ἐν τῇ Βουλῇ κ. Παπαληγούρα. 'Η ἐπιτροπὴ των
τριῶν δικαστικῶν κατηρτίσθη ἀπὸ τήν Κυβερνήσιν μας καὶ
ἡ Κυβέρνησις μας εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία διέγραψε τὰ ὅρια, εὐ-
ρύτατα ὅρια ἐντὸς των ὁποίων θά ἔπρεπε νά κινηθοῦν ἔρευ-
νόντες τήν ἐν τῇ ΔΕΗ κατάστασιν.

'Αλλὰ θά μοῦ ἐπιτρέψητε νά προσθέσω καὶ κάτι ἄλλο,
τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς δὲν γνωρίζουν καὶ οἱ περισσότεροι οἱ ὁ-
ποῖοι ἀπαρτίζουν τήν ΕΡΕ. Μήπως νομίζετε ὅτι ὁ τότε Πρω-
θυπουργός, ὁ κ. Καραμανλῆς ἢ ἐγὼ ὡς 'Αντιπρόεδρος ἢ οἱ
ἀμέσως ἀρμόδιοι, ὅπως ὁ 'Υπουργός τοῦ Συντονισμοῦ, ἐσκέ-
φθημεν νά πράξωμεν ὅ,τι ἐπράξαμεν, ὅταν προσέθημεν εἰς τήν
ἀνάθεσιν εἰς ἀνωτάτους δικαστικούς ὠρισμένην ἔρευναν, μή-
πως νομίζετε ὅτι ἐσκέφθημεν νά ἐπιλέξωμεν ἡμεῖς τοὺς
ἀνωτάτους δικαστικούς; Δὲν εἶχομεν ἀκόμη γνωρίσει τὸ πα-
ράδειγμα τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, ἴσως εἶναι ἀξιόμιμη-

τον και ίσως θά έπρεπε αυτήν την τακτικήν νά ακολουθή κανείς εις την ζωήν του.

Κύριοι, και ό Καραμανλής και ό Υπουργός του Συντονισμού και εγώ, καθώς και ό Υπουργός της Δικαιοσύνης ό κ. Παπακωνσταντίνου, ελάβομεν την απόφασιν νά όρίσωμεν διά νόμου, ότι τούς τρεις δικαστικούς έπρεπε νά εκλέξουν τά τρία άνώτατα Δικαστήρια, τό Συμβούλιον Έπικρατείας, ό Άρειος Πάγος και τό Έλεγκτικόν Συνέδριον. Έζητήσαμεν λοιπόν, βάσει του νέου νόμου, νά εκλέξουν τόν ένα δικαστικόν τό Συμβούλιον της Έπικρατείας, τόν δεύτερον ό Άρειος Πάγος και τόν τρίτον τό Έλεγκτικόν Συνέδριον.

Οί τρεις θά απήρτιζαν την Έπιτροπήν της έρεύνης, επί τη βάσει του πορίσματος της οποίας ζητεί ή ΕΔΑ νά παραπέμψη εις Ειδικόν Δικαστήριον εκείνους οι όποιοι, εάν είχαν την παραμικράν μέσα τους άμφισβόλιαν περί του τρόπου καθ' όν έξεπλήρωσαν τό καθήκον των, ουδέποτε θά απήρτιζον τοιαύτην έν λευκώ έξουσιοδότησιν προς οιονδήποτε άνώτατον δικαστήριον.

Αυτή ήτο άξιότιμοι, κύριοι συνάδελφοι, ή πεποίθησις, την όποιαν είχαν ό τότε Πρωθυπουργός κ. Καραμανλής και την όποιαν είχομεν όλοι μας περί της όρθότητος των πράξεών μας και αυτή ήτο ή βεβαιότης την όποιαν όλοι είχομεν περί της άδίκου επιθέσεως όποία είχαν αρχίσει εκτοξευομένη εναντίον μας. Λέγω εναντίον μας, διότι όλοι οι Υπουργοί είναι αλληλεγγύως υπεύθυνοι, αδιαφόρως εάν είχαν ή όχι άμεσον σχέση με την διαχείρισιν των υπό κρίσιν προβλημάτων. Η ύπουργική αλληλεγγύη είναι θεμελιώδης δεσμός του Συντάγματος.

Άξιότιμοι κύριοι, αυτή είναι ή αλήθεια. Ημείς ώρισαμεν την Έπιτροπήν και δεν την ώρισαμεν επιλέξαντες τά πρόσωπα, όπως επέλεξεν ή σημερινή Κυβέρνησις, προκειμένου περί της έρεύνης ώρισμένων θεμάτων εις διάφορα Υπουργεία, τά πρόσωπα εκείνα τά όποία επιθυμεί. Εις την περίπτωσιν αυτήν εάν ήμην εγώ άνώτατος δικαστικός λειτουργός, θά έλεγον, όχι, δεν θέλω νά αναλάβω, διότι τό επιθυμεί. Θά αναλάβω εάν με εκλέξη ή ολομέλεια του Σώματος. Αυτήν την άπάντησιν πρέπει νά δίδου οι άνώτατοι δικαστικοί και δεν την έδωσαν. Άλλά ήμείς δεν τούς έφέραμεν ενώπιον του διλήμματος αυτού. Ημείς απηρτιζόμεν εις τά άνώτατα ιδρύματα και τά άνώτατα ιδρύματα επέλεξαν τούς τρεις. Και ή εκέσις είναι έργον των τριών. Άλλά οι τρεις προσέβησαν εις μίαν βαρείαν παράληψιν, την όποιαν είμαι υπαχρεωμένος νά μνημονεύω. Ο κ. Ηλιόπουλος εις ένα σημείον της άγορεύσεώς του λέγει, ότι κατηγορήσαν μεν άνωτάτους λειτουργούς της ΔΕΗ, αλλά δεν έδικαιούντο, όρθως, νά κατηγορήσουν εύθέως Υπουργούς και επομένως τό θέμα αυτό αναπέμπεται εις την Βουλήν.

Κύριοι, αυτά τά εύθέα και τά πλάγια, τά όποια συνηθίζουν τελευταίως νά ακολουθούν άνώτατοι δικαστικοί της χώρας, δεν μου άρέσουν. Με μελαγχολία διαπιστώνω ότι προβαίνουν, διά πλανάς όδου, εις κάτι τό όποιον δεν έχουν δικαίωμα. Εάν ένδομίζον οι τρεις κύριοι δικαστικοί, τούς όποιους ήμείς κατόπιν υποδείξεως των τριών αυτών άνωτάτων ιδρυμάτων ώρισαμεν, ότι υπάρχουν περιπτώσεις εύθνης των Υπουργών, έπρεπε, χωρίς βεβαίως νά τό είπουν, διότι δεν δικαιούνται, τουλάχιστον νά παραιτάμεν τόν κ. Καραμανλή, όταν ήτο έδω και τόν κ. Παπαληγούρα και τόν κ. Πρωτοπαπαδάκη και τόν κ. Μάρτη και τούς άλλους κυρίους νά δεχθουν νά έξετασθουν. Εκάλεσαν υπαλλήλους και δεν έσκέφθησαν οι κύριοι δικαστικοί ότι ώφειλαν νά καλέσουν και τούς τέως Υπουργούς. Ίσως νά διερωτίζοντο εάν εκάλουν τόν κ. Παπαληγούρα ή τόν κ. Πρωτοπαπαδάκη ή οιονδήποτε εκ των κυρίων και είχαν καθήκον νά τό πράξουν. Δικαιώ εκάλεσαν τόν σεβαστόν και αγαπητόν μου φίλον καθηγητήν Δημητριάδου και όχι τόν Παπαληγούρα; Πώς συνεβή άνώτατοι δικαστικοί, ενώ αφήνουν υπανημους, ελαχίστους και άσημάντους, οι όποιοι και θά ανατραπούν διότι οι υπανημμοί και έτσι όπως τούς ανέπτυξεν ό κ. Ηλιόπουλος είναι άσημαντοι, δεν εκάλεσαν τούς κυρίους, τούς πολιτικώς υπεύθυνους, διά νά διερωτισθουν; Εγώ σας λέγω και εάν

ακόμη δεν έγεννάτο εις την σκέψιν των ή παραμικρά περί εύθνης Υπουργού υποψία, όπως πιστεύει ό κ. Ηλιόπουλος ότι έγεννήθη, έπρεπε νά τούς καλέσουν άσχετως του εάν προέκυπτε περί αυτών εύθνη ή όχι, διά νά τούς διαφωτίσουν. Πώς ήτο δυνατόν νά ήξεύρη ό κ. Παπαϊωάννου ή ό κ. Χαρμπούρης ή οιοσδήποτε δικαστικός όσα ήξεύρουν οι κύριοι; Βεβαίως νά τά κρίνουν μετά ταύτα αντικειμενικώς χωρίς νά έπηρεασθουν. Έφοβούντο μήπως τούς έπηρεάση ό Καραμανλής ή ό Παπαληγούρας ή ό Πρωτοπαπαδάκης ή ό Μάρτης; Άλλοίμονον. Δεν τούς εκάλεσαν. Αυτό αποτελεί βαρύ παράπτωμα και ανήλθον εις τό βήμα, κυρίως διά νά καταγγείλω τό παράπτωμα αυτό. Κατ' έμέ, ουδείς άνώτατος δικαστικός θά πρέπει νά δέχεται, διότι είναι επιθυμητός υπό μιας Κυβερνήσεως, νά αναλαμβάνη μίαν έρευναν. Οί τρεις καλώς έπραξαν και έδέχθησαν διότι δεν ήσαν ούτε επιθυμοί ούτε μη επιθυμητοί, τούς ώρισαν άπλούστατα αι Όλομέλειαι των Άνωτάτων Δικαστηρίων.

Δεύτερον, θά έπρεπε νά προτεχουν, ότανις φθάσουν εις θέματα εύθνης Υπουργών και θά έπρεπε νά σταματούν, διότι δεν έχουν δικαίωμα, βάσει του Συντάγματος νά προχωρούν.

Τρίτον, εάν όπως πιστεύω εις την προκειμένην περίπτωσιν, οι τρεις κύριοι, δεν έθεώρησαν ότι υπάρχει εύθνη Υπουργών, νά προχωρήσουν, αλλά νά καλέσουν και τούς Υπουργούς διά νά άκούσουν και τάς άπόψεις των. Αυτό, κύριοι, είναι χαρακτηριστικόν της όλης υποθέσεως και αυτό είναι άνάγκη αύριον τό πρην νά τό γνωρίζη ό Έλληνικός λαός, διότι δεν τό γνωρίζει. Άλλά φοβούμαι ότι δεν θά τό γνωρίση παρά μόνον ένα τμήμα του Έλληνικού λαού. Αί μεν εφημερίδες, αι όποιαί πρόσκεινται εις την ΕΡΕ δημοσιεύουν συνήθως κατά λέξιν όσα λέγει ό Πρωθυπουργός, έδημοσίεον μάλιστα όσα έλεγε και όταν δεν ήτο Πρωθυπουργός και ήτο αρχηγός Κόμματος, άσχεων μάλιστα άνένδοτον άγώνα εναντίον μας. Αί εφημερίδες αι άλλαι, δεν πράττουν πάντοτε τό αυτό. Αί μεν της Άκρας Άριστερας άπαιτωπούν πλήρως όσα λέγομεν ήμείς, διότι θέλουν νά κρατούν τό τμήμα εκείνο του λαού πού τάς διαβάξει εις πλήρη σκότος. Δεν επιτρέπεται νά άκουσθουν διά των στηλών της «Αύγης» και της «Άλλαγής» αι φωναι του Κιανελλοπούλου, αυτή είναι ή δημοκρατία των, ούτε καν ή φωνή του Πρωθυπουργού κ. Παπανδρέου ότανις δεν συμφέρει πολύ. Άλλά και φιλοκυβερνητικαί εφημερίδες δεν ακολουθούν πάντοτε αυτήν την τακτικήν την όποιαν άπαρεγκλήτως άσπασι αι εφημερίδες της λεγομένης Δεξιάς, άποδεικνύμεναι κατ' αυτόν τόν τρόπον δημοκρατικώτεροι οιασδήποτε άλλης εφημερίδος, δημοσιεύουν και τά μεν και τά δε και ό λαός κρίνει. Αυτή είναι ή όρθή δημοκρατική τακτική. Κύριοι, περματίζω τόν λόγον μου μετά την παρατήρησιν αυτήν, την όποιαν συνδυάζω με προσωπικήν εκκλησιν, όπως άρθουν όλοι αι εφημερίδες υπεράνω αντιθέσεων και δημοσιεύουν αυτά τά όλίγα, τά όποια είπον, όπως και εκείνα τά όποια θά είπουν εισερχόμενοι εις την ουσίαν οι συνάδελφοί μου. Με αυτήν την παρατήρησιν και με αυτήν την εκκλησιν περματίζω την όμιλίαν μου. Κύριοι, τό θέμα θά κριθή από σας, αλλά θά άκούσετε τούς κυρίους, οι όποιοι θά εισέλθουν εις την ουσίαν και εις τό τέλος, εάν παραστή ανάγκη, θά συναγάγω ώρισμένα συμπεράσματα. (Χειροκροτήματα).

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Ο κ. Ηλιοϋ έχει τόν λόγον.

Η. Η λ ι ο υ. Κύριε Πρόεδρε, θά τηρήσω τά συμφωνηθέντα και ένθ δικαιούμαι εκ του Κανονισμού θά άφήσω νά όμιλήσουν πρώτα οι εγκαλούμενοι Υπουργοί, διότι δεν έχω εγώ αυτήν την αντίληψιν, ότι δεν πρέπει νά άκούεται και ή έτέρα πλευρά, όπως ύπεστηρίχθη εις προχθεσινήν συζήτησιν. Άλλά επειδή ήθέλησεν ό κ. Αρχηγός της Ε.Ρ.Ε. νά δημοσιογήση την έντύπωσιν, ότι τή πρωτοβουλία της ή Κυβέρνησις Καραμανλή προεκάλεσε τόν έλεγγον και τό πόρισμα αυτής της Έπιτροπής, ήθελον νά υπενθυμίσω πράγματα, τά όποια ή άγνοεί ένδεχόμενος ή έλησμόνησεν. Έδώ είναι τό σχέδιον Ν. Δ. ως υπεβλήθη από την Κυβέρνησιν Καραμανλή, τότε πού είχαν δημοσιευθή αι έπιστολαί Φιλαρέτου και ύπήρχεν αυτή ή τρομερή, ή άσφικτική πίεσις της δημοσίας γνώμης, αυτή ή γενική άγα-

νάκτηρις και τὸ σχέδιον τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ, οὐδὲ-
λως προέβλεπε περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς Δικαστῶν πρὸς
ἐνέργειαν ἀνακρίσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἐκτὸς τῆς Δ.Ε.Η.
ὑπαρχουσῶν εὐθύνων. Δὲν τὸ προτείνει. Θὰ καταθέσω πρὸς
ὕπομνησιν τὴν εἰσηγητικὴν ἐκθεσιν καὶ τὸ σχέδιον τοῦ Ν. Δ.

Ὑπὸ τὸ κράτος, ὅμως, κῆς ἰσχυρὰς πίεσεως, διότι εἶχε δη-
μιουργηθῇ ἓνα πελῶριον ἡθικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον συνεκλόνη-
ζε τὴν Χώραν, ἡ ἀγκιστρία κατὰ τὴν συζήτησιν νὰ ἀποδεχθῇ
πρότασιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ συγκεκριμένως τοῦ ἡδῆ
Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Ζίγδη περὶ ἀνακρίσεως ἐκ μέ-
ρους τριῶν ἀνωτάτων δικαστῶν. Καὶ περαιτέρω ἀνακριδὲς—
καὶ ἴσως καὶ αὐτὸ τὸ ἀγνοεῖ ἢ δὲν τὸ ἐνθυμεῖται ὁ κ. Ἀρχη-
γὸς τῆς Ε.Ρ.Ε.—ἀνακριδὲς εἶναι, ὅτι ἐκ μεγαλοφυΐας καὶ
κατὰ τρόπον ἀντίθετον πρὸς ὅ, τι πράττει ἡ σημερινὴ Κυβέρνη-
σις, ἐκ μεγαλοφυΐας δὲν διώρισεν αὐτὴ τὰ μέλη τῶν 3 ἀνω-
τάτων Δικαστηρίων, ἀλλὰ ἐζήτησεν ἀπὸ τὰς ὀλομέλειαις τῶν
Δικαστηρίων αὐτῶν νὰ τὰ ὀρίσῃ, διότι καὶ αὐτὸ προεβλέπετο
εἰς τὴν διάταξιν, ἡ ὁποία προτάσει τοῦ κ. Ζίγδη καὶ πίεσει
ὅλης τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὑπὸ τὴν κατάστασιν ἐκείνης
τῆς ἡθικῆς ἐξεγέρσεως ἐπεβλήθη.

Π. Κανελλόπουλος. Εἴχομεν τὴν πλειοψηφίαν κ.
Ἡλίου. Ἡμεῖς ἐσκέφθημεν καὶ ἐδέχθημεν νὰ γίνῃ. Κάλλιστα
θὰ μπορούσαμε νὰ εἰπώμεν νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς αὐτὴν
τὴν περίπτωσιν νὰ εἶναι ἔγκυρος ὁ ἐν ἰσχύι νόμος, ὁ ὁποῖος λέ-
γει, ὅτι ὀρίζονται οἱ δικαστικοὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιο-
σύνης. Θὰ μπορούσαμε κάλλιστα νὰ ἀπαντήσωμεν, ὅτι θὰ ἰσχύ-
σῃ ὅ, τι μέχρι τότε ἴσχυε.

Η. Ἡλίου. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι καὶ εἰς τὰς 11 Ἰουνίου
τοῦ ἐπομένου ἔτους εἶχατε αὐτὴν τὴν πλειοψηφίαν, ἀλλὰ ὑπὸ
τὸ κράτος ἄλλου πελωρίου ἡθικοῦ ζητήματος ἡ ἀγκιστρία νὰ
ἐγκαταλείψετε τὴν ἀρχήν. Ἐγὼ, νομίζω, ὅτι ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ
ἐκθεσις τῶν δικαστῶν μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀπομάκρυνσιν
σας ἴσως δίδει μίαν κλειδὰ ἐξηγήσεως, διατὶ τὴν παραμονὴν
τοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ πρῶτος τῶν ἐγκαλουμένων κ. Καρα-
μανλῆς, τὴν συνδέει μὲ τὴν παραμονὴν τοῦ εἰς τὴν ἑξουσίαν,
τὴν ὁποίαν ἴσως πιστεύει, λόγῳ τοῦ πραξικοπήματος τοῦ 1961,
ὅτι θὰ ἡδύνατο νὰ παρατείνῃ περαιτέρω.

Ἀλλὰ καὶ μὲ οἰανδήποτε ἄλλην ἐκδοχήν, καὶ ἐὰν ἀκόμη
ἀδεσμεύτως προέτεινον αὐτὸ τὸ ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἀνέθετεν
ἐρευνᾶν εἰς δικαστὰς, τοὺς ὁποίους διώρισεν ἡ ὀλομέλεια τῶν
τριῶν ἀνωτάτων δικαστηρίων, ἐὰν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως προέ-
κυψαν εὐθύναι ἀξιοποίνων πράξεων, μήπως διὰ τὸν λόγον
ὅτι τὸ ἐπρότεινον ἐπέρχεται καμμία ἀπόσβεσις ἢ ἐξάλειψις
τοῦ ἀξιοποίνου; Μήπως εἶναι δυνατόν νὰ ἐπικαλεσθῶν ὅτι
δὲν θὰ δώσουν λόγον τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς τῶν
τριῶν δικαστικῶν διαπιστωθεῖσων παρανόμων πράξεων, διότι
εἶχον τὴν ἀφέλειαν νὰ τοὺς διορίσουν; Κατὰ τὰ ἄλλα, τὸ ὅτι
ἐγένετο κάποια ἐπίθεσις, ὅχι ἡ πρώτη, κατὰ τῆς δικαστικῆς
ἐξουσίας, δύναται τις νὰ τὸ ἐννοήσῃ εὐχόλως, ὅπως τὰ παρά-
πονα, ὅτι δὲν δημοσιεύονται εἰς τὸν μὴ φιλικὸν τῆς Ε.Ρ.Ε. τύ-
πον ὅσα λέγονται ἀπὸ τὸν κ. Κανελλόπουλον, ἐκ μέρους τοῦ-
λάχιστον τοῦ τύπου τῆς ἀριστερᾶς; Θέλω νὰ τονίσω ὅτι δη-
μοσιεύονται, σχολιάζονται καὶ ὑπομνηματίζονται. Ἀλλὰ ἐρω-
τῶ: Αὐτὸ τὸ κατηγορητήριον—καταπέλτην τοῦ κ. Ἡλιοπού-
λου, θὰ τὸ δημοσιεύσουν αὖριον αἱ ἐφημερίδες τῆς Ε.Ρ.Ε.;

Π. Κανελλόπουλος. Πῶς νὰ τὸ δημοσιεύσουν, ὅταν
ὠμίλησεν ἐπὶ θωρον; Καὶ μολοντί ἐφρόντισε νὰ τὸ ἔχῃ γραμ-
μένο καὶ νὰ τὸ ἔχῃ διανεμῇ εἰς τὰς ἐφημερίδας πρὶν ἀνέλθῃ
εἰς τὸ Βῆμα, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ δημοσιευθῇ; Ἐὰν ὠμι-
λοῦσε τρία τέταρτα ἀσφαλῶς θὰ τὸ ἐδημοσίευσαν. Ἀλλ' ἐκτὸς
τούτου δὲν ὠμίλησε περὶ τῶν ἐκθέσεων εἰς τὴν μακράν του
ἀγόρευσιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τόσον συνηθίζει ὁ κ. Ἡλιόπου-
λος, καὶ τὸ ὁποῖον ἀποβαίνει εἰς βάρος του, διότι δὲν δύναται
νὰ δημοσιευθῇ, ἀλλὰ ὠμίλησε καὶ περὶ πολιτικῶν τοποθετή-

σεων. Πότε εἰς τὴν «Αὐγὴν» μπῆκε ἰδική μου πολιτικὴ θέ-
σις, ὡς τὴν διετύπωσα; Φοβεῖσθε μήπως τὴν ἀναγνώσει τὸ
τμήμα τοῦ λαοῦ τὸ ὁποῖον σὰς ἀκολουθεῖ. Αὐτὸς εἶναι ὁ λό-
γος.

Πρόεδρος. Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Μαρ-
κεζίνης.

Σ. Μαρκεζίνης. Ἐπιθυμῶ νὰ εἰπῶ ὀλίγα τινὰ ἀπὸ
τῆς θέσεώς μου διὰ νὰ καθορίσω τὴν στάσιν μου.

Θὰ καταψηφίσω τὴν πρότασιν, διότι τὰ ὅσα ἀνεπτύχθησαν
τὸ κατ' ἐμὲ ἔχουν ὑποπέσει εἰς παραγραφὴν.

Εἰς βουλευτῆς.....

Σ. Μαρκεζίνης. Μὴ ἐκφράζεστε δυσφορίαν. Ἐζήτησα
τὸν λόγον διὰ νὰ ἐκφράσω τὰς ἰδικὰς μου ἀπόψεις καὶ ὅχι
τὰς ἰδικὰς σας.

Ἐπαναλαμβάνω, ἔχουν κατ' ἐμὲ, ὑποπέσει εἰς παραγραφὴν.
Μὲ τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς σκέψιν ἄλλωστε καὶ κατὰ τὸ παρελ-
θόντα Ἰούνιον ὅταν προέκυψεν ἑλασσον ζήτημα συστάσεως ἐξε-
ταστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μὲ τὸ ἐνδεχόμενον ὅτι ἦτο δυνατόν
νὰ ὀδηγήσῃ εἰς περαιτέρω ἀναζήτησιν εὐθύνης ἐπὶ θεμάτων
τὰ ὁποῖα εἶχον ἐπίσης παραγραφῇ, κατεψήφισα καὶ τότε τὴν
πρότασιν.

Ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω, ὅτι τὰ ὑπὲρ τῆς παραγραφῆς κατ' ἐμὲ,
ἰσχύουσι οἰανδήποτε καὶ ἂν δεχθῇ τις ἀποψιν. Εἴτε ἐὰν ὅπως
πιστεύω ἔχουν παρέλθῃ τρεῖς τακτικά Σύνοδοι ἢ καὶ ἂν
ἀκόμη θεωρήσωμεν, ὅτι ἡ μία τῶν Συνόδων αὐτῶν εἶναι
ἐκτακτος.

Τὸν τελευταῖον καιρὸν ἐγένετο εὐρυτάτη ἀνάπτυξις τοῦ
θέματος, ὥστε ἐγὼ ὁ ὁποῖος δὲν τὸ συνηθίζω νὰ καταπονῶ
τὴν Βουλὴν δὲν πρόκειται νὰ ἐπανεέλθω εἰς ἀνάπτυξιν ἐπι-
χειρημάτων τὰ ὁποῖα ἐξετέθησαν. Τοῦτο μόνον ἔχω νὰ τονί-
σω, ὅτι ἀρ' ἥς ἡρμηνεύθῃ τὸ πρῶτον ὁ Νόμος «περὶ εὐθύν-
ης Ὑπουργῶν» ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον νομομαθῆ Ἀραβαντινόν,
ἐκτοτε ἔγιναν ἐπανειλημμένως τροποποιήσεις τοῦ Συντάγματος
καὶ σχετικαὶ συζητήσεις. Ἐν τούτοις, ἐγὼ τοῦλάχιστον, δὲν
γνωρίζω, παρ' ὅλον ὅτι ἐκτοτε ἐπεσημάνθη, ὅτι συμπεριλαμβά-
νονται καὶ αἱ ἑκτακτοὶ Σύνοδοι, ὅτι τοῦτο ὀδήγησεν εἰς
συνταγματικὴν διευκρίνισιν τοῦ ζητήματος. Καὶ αἱ ἀντίθετοι
ἀπόψεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Σγουρίτσα, εἶδον τὸ φῶς μόλις
προσφάτως τὸ σύγγραμμα, εἶναι νομίζω τοῦ 1959.

Ἐπίσης εἰς τὴν σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ κ. Ἀντισταγ-
γελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀποδίδεται ἰδιαίτερα ἐκφρασις
εἰς τὸ θέμα ὅτι: ἐὰν ἴσχυεν ὑπ' ἐμοῦ ὑποστηριζομένη ἐρμηνεία
θὰ ἡδύνατο νὰ ὀδηγήσῃ εἰς εὐχολον καταβολῆσιν τοῦ νόμου.
Λυποῦμαι, ὅτι ἡ ἀποψις αὐτὴ ἐξεφράσθη ἀπὸ στόματος Ἀνω-
τάτου Δικαστικοῦ, ὅστις δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὸν κόπον νὰ
ἐξετάσῃ τὸν ἐκατονταετῆ πολιτικὸν βίον τοῦ τόπου αὐτοῦ. Δὲν
θὰ εὕρισκον οὐδεμίαν τοιαύτην περίπτωσιν, καίτοι συνέτρεξαν
περιπτώσεις παραπομπῆς εἰς Εἰδικὸν Δικαστήριον καὶ ἐκδι-
κασεως ἀκόμη. Ἐπὶ πλέον ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ ὁ κ. Ἀντισταγ-
γελεύς, ὅτι ὅταν ἄλλοτε ποτὲ ἡ βουλευτικὴ ἀποζημίωσις ἦτο
συνδεδεμένη οὐχὶ μὲ τὸν παρερχόμενον μῆνα, ἀλλὰ μὲ τὴν
Σύνοδον—αὐτὰ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα—τὰ Κόμματα
διηκούλουν τοὺς βουλευτὰς καλοῦντα ἐπίσης πρὸς τοῦτο
ἐκτάκτους Συνόδους, ἀλλ' οὐχὶ διὰ καταβολῆσιν τῆς περὶ
εὐθύνης Ὑπουργῶν διαδικασίας. Ἐπίσης, ἔπρεπε νὰ γνωρί-
ζῃ, ὅτι ὁσάκις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας συνεκλήθη ἐκτακτος Σύ-
νοδος τῆς Βουλῆς, ἦτο πάντοτε δικαιολογημένη καὶ δι' ὕψιστα
ἐθνικὰ ζητήματα.

Ταῦτα φρονῶν καὶ πιστεύων καὶ ἔχων μορφώσει νομικὴν
πεποίθησιν, ὅτι πρόκειται περὶ θεμάτων τὰ ὁποῖα ἔχουν παρ-
γραφῇ, δὲν ἀρνοῦμαι, ὅτι θὰ καταψηφίσω τὴν πρότασιν, ἀλλὰ
καὶ διακηρύσσω, ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ συνεχίζετο ἡ συζή-
τησις, διότι δύναται νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ψευδῇ ἐντύπωσιν—
ὅπερ νομίζω, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν παρόντων σκέπτεται—ὅτι
ὑπάρχει διάθεσις πολιτικῆς διώξεως.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, τὸ θέμα ὑπάρχει, ἀλλὰ ἡ ΕΡΕ δὲν ἐθεώρησε τὸ θέμα τὸ νομικόν, ὡς δυνάμενον, μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ἡ ΕΔΑ νὰ προβληθῇ πρῶτον. Οὐδεὶς βεβαίως εἶναι δυνατόν νὰ παραιτηθῇ τῆς παραγραφῆς τὴν ὁποίαν ὁρίζει τὸ Σύνταγμα, ἡ ὁ ἐπ' αὐτοῦ βασιζόμενος νόμος. Ὁφείλω ἐπίσης νὰ εἰπῶ, ὅτι εἶναι παράδοξος ἡ θεωρία τῆς ΕΔΑ περὶ τῶν κατ' ἐξακολουθήσιν ἀδικημάτων, ὅταν αὐτὴ τις νὰ εἶναι εἰς τὴν θέσιν ὅπου ἐξυκολουθῇ νὰ προβαίνει εἰς πράξεις ἢ παραλείψεις. Ἀλλὰ δὲν εἰσῆλθον εἰς τὰ θέματα αὐτά, διότι ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐξετασθῇ εἰς τὴν οὐσίαν τὸ πρόβλημα καὶ νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ, ὡς εἶπεν ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, μὲ δικαστικὴν καὶ ἡθικὴν εὐθύνην ἕκαστος, ἐναντι τοῦ τόπου, τοῦ λαοῦ καὶ τῶν προσώπων κατὰ τῶν ὁποίων στρέφεται ἡ κατηγορία. Ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ ἡ ΕΔΑ γνωρίζει, διότι ἔχει ἐγκρίτους νομικοὺς, ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος παραγραφῆς τὸ ὑπατιθέμενον ἀδίκημα. Παρὰ ταῦτα ἔκχευε τὴν πρότασιν. Ἄς κρίνῃ τοῦτο ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Παπαληγούρας, ἔχει τὸν λόγον.

Π. Παπαληγούρας. Κύριοι βουλευταί, ὅπως εἶπεν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, οἱ δημόσιοι ἄνδρες εἰς τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα ὑποδέχονται μὲ χαρὰν καὶ μὲ ὑπερφάνειαν τὸν ἔλεγχον. Μὲ χαρὰν, διότι μόνος ὁ ἔλεγχος ὁδηγεῖ εἰς δικαιοσύνην. Καὶ μὲ ὑπερφάνειαν, διότι ἐλέγχεται τις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου. Οὐδεὶς ἐσκέφθη ποτὲ νὰ ἐλέγξῃ, εἴτε τοὺς ἀδρανεῖς, εἴτε τοὺς πολιτικῶς ἀνυπόκριτους. Οἱ πρῶτοι δὲν προσφέρονται καὶ οἱ δεύτεροι δὲν ἀξίζουν ὡς στόχος. Βεβαίως δὲν μὲ ἐξοργίζει ἡ προέλευσις τῆς ὑπὸ κρίσιν προτάσεως ἀπὸ τὴν ἄκραν ἀριστεράν, μολοντί ὁ σκοπὸς τῆς ὑποβολῆς τῆς εἶναι διαφανῆς. Οὐτε ἀκόμα μὲ ἐξοργίζει ὁ τρόπος ὁ συγκεχυμένος καὶ παραπλανητικὸς κατὰ τὸν ὁποῖον εἶναι συντεταγμένη ἡ πρότασις καὶ ὁ ἔτι παραπλανητικώτερος τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἀνέλυσε τὴν πρότασιν ἀπόψε ὁ κ. Ἡλιόπουλος ἀπὸ τοῦ Βήματος τούτου. Θέλω νὰ εἰσθε εἰλικρινεῖς, κύριοι συνάδελφοι. Καταλάβετε τίποτε ἀπ' ὅσα εἶπεν ὁ κ. Ἡλιόπουλος ἐν σχέσει πρὸς ἐμὴν ὕμνησιν; Εἶναι εἰς θέσιν ἑνὸς ἀπὸ σὰς νὰ σκηνοθῇ αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ νὰ μοῦ εἴπῃ ὅτι διὰ τὸν τῶδε Ὑπουργὸν διεπιστώθη καὶ εἶναι καταλογιστέα ἡ τῶδε πράξις; Εἶμαι βέβαιος, ὅτι οὐδεὶς ἠννόησε τί σχέσιν ἔχουν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶπεν ὁ κ. Ἡλιόπουλος πρὸς ἐμὴν ὕμνησιν Κυβερνητικῆς. Εἶπον ὅμως, ὅτι δὲν ἐξοργίζομαι δι' αὐτό, διότι εἶναι φυσικὸν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δογματικῶς πιστεύουν ὅτι πρέπει τὸν ἕνα μετὰ τοὺς ἄλλους, ὅλους ἡμᾶς, νὰ μᾶς ὑπονομεύουν πολιτικῶς, εἶναι φυσικὸν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς τὸν κομμουνισμόν, νὰ μεταχειρίζονται καὶ τὰ μέσα τῆς διαβολῆς.

Χ. Κιτσίδης. Κύριε Πρόεδρε, ποῦ εἶναι οἱ βουλευταὶ ποῦ θὰ δικάσουν; Ἀπεχώρησαν.

Π. Παπαληγούρας. Εἶναι δυνατόν νὰ ἀγνοήσῃ κανεὶς τὸν διαβολέα, εἰς τὴν διαβολὴν ὅμως, ὀφείλει ἀπάντησιν. Καὶ δι' αὐτό, κύριοι συνάδελφοι, ἴσταμαι ἐνώπιόν σας, διὰ νὰ διαψεύσω τὸ ψεῦδος, διότι καὶ τὸ μεγαλύτερον καὶ διαφανέστερον ψεῦδος, ἔχει ἀνάγκη διαψεύσεως. Τίποτε ἀπ' ὅσα εἶπεν ὁ κ. Ἡλιόπουλος δὲν περιέχονται εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν ἐλεγκτῶν ἐν σχέσει πρὸς τοὺς Ὑπουργούς. Τίποτε τὸ οὐσιώδες, τίποτε τὸ δυνάμενον νὰ δημιουργήσῃ ἔστω καὶ τὴν ὑπόνοιαν περὶ ὑπάρξεως ἡθικοῦ θέματος. Ἀλλὰ διὰ τῆς ἀπομονώσεως, τῆς εὐθαιρέτου ὀρισμένων φράσεων τοῦ κειμένου καὶ διὰ τῆς συναρμολογήσεως, ὅπως θὰ σὰς ἀποδείξω παρακλιτῶν, διαφόρων περιεκτικῶν τοῦ κειμένου, αἱ ὁποῖαι ἀνεμ-γνύοντο μὲ περιεκτικὰ τοῦ ιδίου τοῦ κ. Ἡλιοπούλου, ἐπεχειρήθη ἡ δημιουργία ἐντυπώσεων. Εἰς τὸ βῆθος, ἡ ὅλη προσπάθεια τῆς ΕΔΑ, στηρίζεται εἰς τὴν βασικὴν ἀδυναμίαν τῆς Κοινῆς γνώμης, νὰ διαβάσῃ τὸ σύνολον τῶν ἐκθέσεων — τὸ σύνολον τὸ ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸ πόρισμα καὶ τὰς ἐκθέσεις — καθὼς καὶ εἰς τὴν δυσχερέαν, ἡ ὁποία εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν ἀνάλυσιν περιπλοκωτάτων τεχνικονομικῶν προβλημάτων.

Θὰ προσπαθῶ νὰ ἀπλουστεύσω φυσικὰ τὰ γεγονότα, διὰ νὰ γίνω περισσότερο ἀπὸ τὸν κ. Ἡλιόπουλον κατάπληκτος. Ἀλλὰ ταυτοχρόνως, δὲν θὰ παραποιήσω τὴν ἀλήθειαν. Καὶ θὰ ἀρχίσω ἀπὸ τὸ θέμα τῶν γαλλικῶν πιστώσεων.

Λέγει ἡ ΕΔΑ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἡ ἰδική μας ἠννόησε τὰς Γαλλικὰς πιστώσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἦσαν συνδυασμένοι μὲ διεθνή διαγωνισμόν. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἀντίθετος. Καὶ θὰ ἀρχίσω ἀπὸ τὴν ἀρχήν. Ἀπὸ τοῦ τέλους 1954 μέχρι καὶ τοῦ 1956 ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐθεώρει, ὅτι — βάσει τοῦ Πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑπογραφῇ τὸ 1953 καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου ἀνοίχθηκε διὰ πρώτην φορὰν ὁ δρόμος πρὸς τὰς πιστώσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ — ἐνόμιζε, λέγω, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὅτι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπορροφήσωμεν τὸ σύνολον τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων, ἀνερχομένων εἰς 5,5 δισεκ. Γαλλικὰ Φράγκα. Καὶ νὰ ἀπορροφήσωμεν αὐτὰ τὰ 5,5 δισεκ. διὰ παραγγελιῶν οὐχὶ διανεργουμένων διὰ δημοπρασιῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Πρωτοκόλλου. Εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου καὶ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας κ. Χαρμπόρης θεωρεῖ, ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εἶχε σοβαρὰ ἐρείσματα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀπόψεως ταύτης. Ἐδημιουργήθη, λοιπόν, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς διάστασις — διαφωνία, μεταξὺ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς χρησιμοποίησεως τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων. Αὐτὸ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐκθεσιν τῶν Ἐλεγκτῶν καὶ ὅχι ἐκεῖνα ποῦ εἶπεν ὁ κ. Ἡλιόπουλος. Ἀφοῦ ὑπῆρχε, κύριοι συνάδελφοι, διαφωνία, τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ; Νὰ κηρυχθῇ ὁ Ἑλληνο-γαλλικὸς πόλεμος; Ἡ ἔπρεπε νὰ γίνουσι συσκέψεις; Ὅπως καὶ ἔγινον καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Συντονισμοῦ καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, παρισταμένου τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας καὶ παρισταμένου καὶ ἐκπροσώπων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΔΕΗ, διὰ νὰ ἐξευρεθῇ λύσις. Αὐτὸ καὶ ἔγινε. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τῆς ἐκείνης ἐνεργείας, κύριοι συνάδελφοι εἶναι, ὅτι αἱ Γαλλικαὶ πιστώσεις περιορίσθησαν εὐθὺς ἀμέσως — ὁμιλῶ διὰ τὸ 1955 — εἰς 1,5 δισεκατομμύρια φράγκων χρησιμοποιοῦντων δι' ἐλαφρὰ ὑλικά. Εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι ὁ κ. Γ. Καραβιδας, ἐντεταλμένος Σύμβουλος, τότε, τῆς ΔΕΗ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν ἰδικὴν μας παράταξιν, ἔγραψεν εἰς σημείωμά του τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, σημείωμα ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν ἐλεγκτῶν: «Κατωρθώσαμεν νὰ ἀπαχιστρωθῶμεν εἰς τὸν μέγιστον δυνατόν βαθμὸν ἀπὸ τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας εἰχαμεν ἀναλάβει ἐναντι τῶν Γάλλων». Ὁ κ. Καραβιδας γράφει, ἐπίσης, εἰς ἄλλο σημείωμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης: «Ὁ ἴδιος ὁ κ. Παπαληγούρας, ἤρχισε νὰ καταφέρεται κατὰ τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων». Ταῦτα ἕνα ἢ δύο μῆνας ἀφοῦ εἶχα γίνῃ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ τὸ 1955. Ὡστε ἡ πρώτη μεγάλη ἐνόησις ἦτο ὅτι περιορίσαμεν τὰς Γαλλικὰς πιστώσεις. Τὸ 1956 ὅμως, ἡ Γαλλικὴ πλευρὰ ἐπανῆλθε καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ζωηρότερον, ἐντονώτερον — ἐπὶ τῆς ἀξιώσεως τῆς χρησιμοποίησεως τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων. Εἰς τὸν Γάλλον Πρεσβευτὴ προστίθεται τὸ ἔτος ἐκεῖνο καὶ εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ γίνονται πόλιν συσκέψεις — τὸ 1956 ἡμουν Ὑπουργὸς Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας — εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν μου μὲ τὴν συμμετοχὴν φυσικὰ καὶ πάλιν ἐκπροσώπων τῆς ΔΕΗ. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1956 ἡ Γαλλικὴ Πρεσβεΐα μᾶς πληροφορεῖ — αὐτὰ τὰ γράφει ἡ ἐκθεσις τῶν Ἐλεγκτῶν, κύριοι Βουλευταί, δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν νὰ ἀναγινώσκουν — τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1956 ἡ Γαλλικὴ Πρεσβεΐα μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δὲν δίδει τὴν ἐγκρίσιν τῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπογραφέντων ἤδη παλαιῶν Συμβολαίων, ἐὰν δὲν στέρξωμεν εἰς τὴν ἀποδοχὴν ἄλλων δύο δισεκ. Γαλλικῶν πιστώσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐχρησιμοποιούντο καὶ πάλιν κατὰ διαδικασίαν διάφορον τῆς διαδικασίας τοῦ διεθνoῦς διαγωνισμοῦ. Καὶ μολοντί εὐρισκόμεθα εἰς τὴν δυσχερῆ αὐτὴν θέσιν, εὐρήκαμεν μίαν λύσιν. Καὶ θὰ σὰς εἰπῶ ποῖαν. Ἀπύθυνεν ἡ ΔΕΗ ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Γαλλικὴν πλευράν, δηλοῦσα ὅτι ἐντὸς τοῦ θέρους τοῦ 1956 θὰ διενεργήσῃ διεθνή διαγωνι-

σμών διὰ τὴν προμήθειαν ὑλικού. Ἀφοῦ τελειώσῃ ὁ διαγωνισμός αὐτός καὶ ἀφοῦ πάρῃ ὅσο ὑλικὸ θέλει ἡ ΔΕΗ ἀπὸ ἐκείνων ποὺ θὰ εἶναι ὁ τελευταῖος μειοδότης θὰ προσφέρωμεν τὴν εὐκαιρίαν καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν εἰς τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῦ διαγωνισμού νὰ χορηγήσῃ καὶ ἰδικόν της ὑλικὸν εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀνειλημμένων διὰ τοῦ πρωτοκόλλου. Καὶ τώρα νὰ ἴδωμεν τί λέγει ἡ ἐκθεσις τῶν Ἐλεγκτῶν. Σελὶς 70 :

« Ἀλλῶς τε τὸ παρεχόμενον εὐεργέτημα δὲν ἦτο οὐσιώδες ἐφ' ὅσον καὶ οἱ Γάλλοι θὰ ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ προσφέρουν εἰς τὰς ἐπιτευχθείσας διὰ διεθνούς διαγωνισμού τιμὰς ἴσως δὲ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν ἐφημέροσθη ὡς τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ὑπ' ὅψιν ἡμῶν τεθέντων στοιχείων προκύπτει. Αὐτὴ εἶναι ἡ δευτέρα εὐνοία: ὅτι ἠκολούθησαμεν διαδικασίαν βάσει τῆς ὁποίας ἐφυγὰν οἱ Γάλλοι. Διότι πράγματι οὐδεμία παραγγελία αὐτοῦ τοῦ τύπου ἔγινε. Αὐτὸ λέγει ἡ ἐκθεσις δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν γράμματα Ἑλληνικά. Εἴπομεν, λοιπὸν ποῖα ἦτο ἡ δευτέρα εὐνοία τοῦ 1956: "Ὅτι ἐφυγὰν οἱ Γάλλοι, διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀποδεχθῶν τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς ἐθέσαμεν. Ἐγίνεν βλῶς καὶ τὸ 1957 νέα προσπάθεια διὰ νὰ μεταχειριστοῦμεν πάλι πιστώσεις αὐτοῦ τοῦ τύπου. Ἐπρόκειτο δὲν ἐνθυμούμαι ἀκριβῶς ποῖον μῆνα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΔΕΗ ὁ κ. Γουναράκης νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Παρίσι. Πρὶν μεταβῇ, ἐγγράφως καὶ προφορικῶς — αὐτὰ τὰ λέγει ἡ ἐκθεσις — τοῦ ἐπέστησα τὴν προσοχήν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ στερῇ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν πιστώσεων τοῦ προηγούμενου τύπου, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον θὰ ἠκολουθεῖτο διαδικασία ἐξακριβώσεως τῶν τιμῶν διὰ διαγωνισμό. Αὐτὰ τὰ λέγει ἡ ἐκθεσις ὅτι διεπιστώθησαν, ὅτι δηλαδὴ καὶ τὰ εἶπα καὶ τὰ ἐγραψα πρὸς τὸν κ. Γουναράκη, εἰς τὴν σελ. 71. Ὁ κ. Γουναράκης, ὁ πρόεδρος τότε τῆς ΔΕΗ μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐκ Παρισίων ἐκόμισε πράγματι νέας προτάσεις — εἶναι τὰ περίφημα CREDITS VAL τῶν ἀθλιῶν ἐπιστολῶν τοῦ Φιλάρετου — ἐκόμισε νέας προτάσεις, προτάσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ αὐταὶ δὲν προέβλεπον χορήγησιν πιστώσεων διὰ τῆς ὁμαλῆς διαδικασίας, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἠθέλωμεν τοῦ διεθνούς διαγωνισμού. Αἱ προτάσεις αὗται ἦσαν τοῦ ὕψους τῶν 3—4,5 δις. Γράφει ἡ ἐκθεσις τῶν ἐλεγκτῶν εἰς τὴν σελ. 71: « Δὲν εἶναι ἀπίθανον ὁ Π. Γουναράκης νὰ ἐθέσεν ὑπ' ὅψιν τοῦ Ὑπουργοῦ Παπαληγούρα κατὰ τὴν συνάντησιν τῆς 16ης Μαΐου 1957 τὴν πρότασιν ταύτην καὶ εἰς τοῦτο ὀφείλεται ἴσως ἡ ἐκδηλωθεῖσα εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας τοῦ Ὑπουργοῦ σαφὴς ἀντίθεσις τοῦ εἰς τὴν ἀποδοχὴν προτάσεων ἄνευ διαγωνισμού ».

Ὅπως δὲποτε συνεπείᾳ τοῦ ἐγγράφου μου ἐκείνου, αἱ νέαι αὐταὶ πιστώσεις, τὰς ὁποίας ἐπεχειρεῖ νὰ πάρῃ ὁ Φιλάρετος — αὐτὰ σημαίνει τὸ « νὰ συνεννοηθῶμεν διὰ CREDITS VAL » καὶ θὰ ἐπανέλθω εἰς αὐτό, αἱ νέαι αὐταὶ πιστώσεις δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν. Καὶ αὐτὸ ἀπέτέλεσε τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν εὐνοίαν διὰ τὰς πιστώσεις ἐλαφροῦ ὑλικού.

Καὶ τώρα θὰ ἤθελα νὰ ἐξετάσωμεν μαζὺ πῶς εἶναι πρὸς τὰς τελευταίας ταύτας πιστώσεις συνδεδεμένα αἱ ἐπιστολαὶ — αἱ πανάθλια ἐκείναι ἐπιστολαὶ Φιλάρετου — πρὸς τὸν τότε Γεν. Διευθυντὴν τῆς ΔΕΗ. Φυσικὰ θὰ ἀναφερθῶ εἰς δύο μόνον ἐπιστολάς ἐκ τῶν πολλῶν, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰδικώτερον καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς ἐμέ.

Εἰς τὴν πρώτην ἐπιστολὴν ὁ Φιλάρετος λέγει: « Πρέπει νὰ εὑρωμεν μηχανισμόν διὰ πιστώσεις. Ὁ Παπαληγούρας, μοῦ εἶπε ρητῶς ὅτι θέλει FORMULE διὰ τὴν χρησιμοποίησιν των. Αὐτὸ θέλει περίπατος. . . . ». Εἰς τὴν δευτέραν ἐπιστολὴν — ἡ μία εἶναι εἰς τὰς 15 Ἰουλίου καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὰς 9 Αὐγούστου τοῦ 1957. Λέγει: « Διὰ στάσιν σου διὰ νέα CREDITES WAHL ἐκ συμφώνου μετὰ Παπαληγούραν. Νὰ προτείνῃ ὁ Παπαληγούρας συμφωνηθεῖσάν τινος FORMULE ». Τί εἶναι αἱ δύο αὐταὶ ἐπιστολαί; Ὁ κ. Ἡλιόπουλος ἐπεχείρησε νὰ ἐμπλέξῃ τὸ θέμα μετὰ τὴν προμήθειαν ὑλικού τοῦ Μέγδοβα. Καμμίαν σχέσιν δὲν ἔχει μετὰ τὴν προμήθειαν ὑλικού τὸ θέμα, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν. Ἀλλὰ ποῖα ἦτο δυνατόν νὰ εἶναι ἡ ἐννοία τῶν ριζῶς καὶ ἐγγράφως, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐγύρισεν ἐγὼ εἶχον ἀρ-

ἐπιστολῶν αὐτῶν ἀφοῦ πρὶν φύγει ὁ Γουναράκης καὶ προφηνῇ αὐτὰς τὰς πιστώσεις.

Γράφουν οἱ ἐλεγκταί: « Ὑπὸ τοιούτους ὅρους αἱ κοιμισθεῖσαι προτάσεις δὲν ἠδύναντο νὰ γίνουν δεκταὶ ὑπὸ τῆς ΔΕΗ, πρῶτον μὲν λόγῳ τῆς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως κτηθείσης πείρας καὶ δευτέρον διότι πρὸ ἥδη τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Π. Γουναράκη εἰς Παρίσιους, ὁ Ὑπουργὸς Παπαληγούρας εἶχε καταστήσει γνωστὸν εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ στερῇ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν πιστώσεων τοῦ προηγούμενου τύπου, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον θὰ ἠκολουθεῖτο διαδικασία ἐξακριβώσεως τῶν τιμῶν διὰ διαγωνισμῶν ».

Ἐν τούτοις παραμένει τὸ πρόβλημα τί σημαίνουν αἱ ἐπιστολαὶ Φιλάρετου;

Ἀντὶ νὰ σὰς εἶπω τὴν γνώμην μου, θὰ σὰς εἶπω ποῖα εἶναι ἡ γνώμη ἐπ' αὐτῶν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐλεγκτῶν Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας κ. Χαρμπόρη.

Π. Κανελλόπουλος. "Ὅλα αὐτὰ δὲν τὰ εἶπεν ὁ κ. Ἡλιόπουλος καὶ δὲν θὰ τὰ γράψῃ αὐριο ἢ « Αὐγὴ »;

Η. Ἡλιόπουλος. Θὰ γράψῃ τὸ κατηγορητήριο ἢ Καθημερινή;

Π. Παπαληγούρας. Παρακαλῶ, νὰ συνεχίσω. Αἱ ἀπόψεις λοιπὸν τοῦ κ. Χαρμπόρη λέγουν τὰ ἑξῆς:

« Ὡς ὁ κ. Γουναράκης κατέθεσεν, ἀλλὰ καὶ ὡς εἶναι φυσικὸν ἡ OLCO ἦτο ἐνήμερος τῶν ὑπ' αὐτοῦ κοιμισθεῖσάν προτάσεων τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπεθύμει νὰ γίνουν αὗται ἀποδεκταὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀνετίθεντο εἰς αὐτὴν νέαι προμήθειαι. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκινήθη ὁ Δ. Φιλάρετος, ὁ ὁποῖος φυσικὸν ἦτο νὰ πλησιάσῃ τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν κ. Παπαληγούραν, ἵνα πληροφορηθῇ τὰς κυβερνητικὰς ἀπόψεις. Λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν καὶ τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν δραστηριότητος τοῦ Δ. Φιλάρετου διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων καὶ τῶν ἀποδεδειγμένων ἐπαφῶν του ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς συναργάτου τῆς OLCO, μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, κ. Παπαληγούρα, δὲν θεωροῦμεν αὐτὲ ὡς ἀπίθανον οὔτε ὡς ἀνώμαλον, ὁ κ. Παπαληγούρας θὰ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν Δ. Φιλάρετον τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τῆς δυνατότητος ἀποδοχῆς νέας ἐκ Γαλλίας πιστοδοτήσεως. Ἐν ὅψει τῶν δυσχερειῶν τῶν ὁποίων ὑπῆρξε πρόβλημα, ὁ ὅρος περὶ ἀγορᾶς εἰς τρεχούσας τιμὰς καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 1090) 16.5.1957 ἐγγράφου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς τὸν κ. Π. Γουναράκη, εἶναι λογικὸν νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ὁ κ. Παπαληγούρας ἐδήλωσεν εἰς τὸν Δ. Φιλάρετον ὅτι πιστώσεις περιέχουσιν τοιοῦτον ὅρον δὲν θὰ ἐγένοντο δεκταί, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ καθορισμὸς τῶν τιμῶν θὰ ἐγίνετο διὰ διεθνούς διαγωνισμού. Ἀφ' ἑτέρου ἡ παροχὴ πιστώσεων διὰ τὴν προμήθειαν ὑλικῶν μετὰ τιμὰς διεθνούς διαγωνισμού δὲν ἐνδιέφερε τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν. Ὡς ἐκ τούτου ὁ Δ. Φιλάρετος, προσεπάθει νὰ ἐξεύρῃ ἐνδιάμεσον τρόπον προμήθειας ὁ ὁποῖος νὰ δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ ἀμφοτέρους τὰς πλευράς. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐπέδωκε συνεννόησιν καὶ μετὰ τὸν Γ. Πεζόπουλον. Εἶναι ὁ σαφὴς ρόλος τοῦ μεσάζοντος. Ἡλπίσεν ὅτι ἂν κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τὸν Γ. Πεζόπουλον, ἐπιτύχῃ νὰ συμφωνήσῃ μετ' αὐτοῦ εἰς μίαν διατύπωσιν (FORMULE), ὑπὸ τὴν ὁποίαν οὗτος θὰ ἐνόμιζεν ὅτι δύνανται νὰ γίνουν ἀποδεκταὶ αἱ Γαλλικαὶ πιστώσεις, θὰ ἐπετύγχανε καὶ τὴν συναίνεσιν τοῦ κ. Παπαληγούρα. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν ὅτι προκειμένου περὶ προτάσεως ξένης Κυβερνήσεως διὰ πίστωσιν 3—4½ δις. γαλλ. φράγκων εἶναι φυσικὸν καθ' ἡμᾶς νὰ ἐκινήσῃ ὁ Δ. Φιλάρετος καὶ νὰ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου Ὑπουργοῦ ἐπὶ δὲ νὰ προσεπαθῇ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῆς ΔΕΗ. Ἀνεξαρτήτως τοῦ συμφέροντος ἢ μὴ τῶν γαλλικῶν προτάσεων δὲν ἐπρόκειτο περὶ παρονυχίδος.

Καὶ συνεχίζει ὁ κ. Χαρμπόρης:

« Ἡ σχετικὴ περικοπὴ τῆς ἐπιστολῆς τῆς 9.8.57 διὰ τὴν στάσιν σου διὰ νέα CREDITS WAHL ἐκ συμφώνου μετὰ Παπαληγούραν (νὰ προτείνῃ ὁ κ. Παπ. συμφωνηθεῖσάν τινος FORMULE). « Ὡς πρὸς τὴν ἐνδεχόμενην πρότασιν τοῦ Παπαληγούρα δὲν μετ' ἐξενίξει ἰδιαιτέρως ὡς τὸν κ. Κ. Παπαϊωάννου καὶ τινὰς τῶν ἐξετασθέντων. Πρῶτον καὶ ἂν ὡς « Πάπ » νοῆται ὁ κ. Παπαληγούρας ὡς εἶναι τὸ φυσικώτερον, δὲν εἶ-

ναί βέβαιον ἐάν ὁ Δ. Φιλάρετος μεταφέρῃ ἀκριβῶς τὰ λεχθέντα ἢ ἀπλῶς τὰ ἐπικαλεῖται διὰ τὴν πείσιν τὸν Γ. Πεζόπουλον (ὡς κάθε μεσάζων θὰ ἔπραττε) νὰ υποστηρίξῃ καποικιν εὐνοοῦσαν τὰς νέας πιστώσεις ἁποψίν. Διότι εἶναι προφανές, ὅτι ἐκ λόγων ἀντικειμενικῶν ὁ Γ. Πεζόπουλος δὲν συνεφώνει, εἴτε ἐκ λόγων ὑποκειμενικῶν δὲν ἤθελε ἢ ὑπὸ ἄλλην ἐκδοχὴν δὲν ἐτόλμα νὰ υποστηρίξῃ τὸ σχέδιον τοῦτο. Οὕτω δέ, ὡς εἰς τὸ εἰδικὸν σημείωμά μου ἐπὶ τῶν γαλλικῶν πιστώσεων ἐξέθεσα, ἡ ὑπόθεσις κατὰ τὴν ἐκφρασίν τοῦ κ. Γουναράκη ἔπεσε στὸ νερό. Ἀλλὰ οὔτε θὰ ἀπετέλει τίποτε τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑποπτον ἂν ὁ κ. Παπαληγούρας εἶχεν εἶπει εἰς τὸν Δ. Φιλάρετον ἐπιμένοντα νὰ ἀποδεχθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὴν πιστοδοτήσιν, συνεγνωθεῖτε μὲ τὸν κ. Πεζόπουλον διὰ τὴν ἐξέθετε μίαν διατύπωσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἤδυνάμην νὰ προτείνω, διατύπωσιν βεβαίως συμβιβάζουμένην μὲ τὰς βασικὰς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ ὁποία δὲν ἐξευρέθη, διότι πράγματι ἡ γερύρασις τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἑλληνικῶν ἀπόψεων δὲν ἦτο ἐφικτή. Διότι καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως οἰασθήποτε συνεχείας μόνον ἡ ἔννοια αὕτη δύναται νὰ δοθῇ εἰς τὴν ρηθείσαν περιουσίαν...».

Καὶ συμπεραίνει εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα ὁ αὐτὸς δικαστικὸς λειτουργός: «Θεωρῶ ἐπίσης ὅτι δὲν δικαιολογούνται αἱ διατυπώμεναι ἀπορίαι ὡς πρὸς τὸ ὅτι εἰς τὰς ἐπιστολάς ἀναφέρεται ὁ κ. Παπαληγούρας, ὡς ζητήσας τὴν ἐξέθεσιν FORMULE διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς νέας πιστοδοτήσεως».

Αὐτὰ λέγει ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς. Νὰ σᾶς εἶπω τί λέγω ἐγώ. Φυσικὸν εἶναι νὰ μὴ ἐνθυμούμαι ἂν εἶδον τὸν Ἀπρίλιον ἢ τὸν Μάϊον, ἢ τὸν Ἰούνιον, ἢ τὸν Ἰούλιον ἐκείνης τῆς ἐποχῆς τὸν Φιλάρετον. Περὶ ἐνὸς εἶμαι βέβαιος, ὅτι ὅπου ἐστεκόμην καὶ ὅπου εὐρίσκωμην ὅταν εἶχον ἐπαφὴν εἴτε μὲ ἐπισήμους Γάλλους, εἴτε μὲ ἐκπροσώπους τῶν Γαλλικῶν οἰκῶν, ἔλεγον μονοτόνως ὅτι βεβαίως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει τὴν οἰκονομικὴν συνεργασίαν μὲ τὴν Γαλλίαν, βεβαίως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει νὰ ἀξιοποιήσῃ τὰς Γαλλικὰς πιστώσεις, — θὰ ἰδῇτε μετὰ διατὶ τὰ ἔλεγον αὐτά, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἔλεγον, ὅτι λυποῦμαι πάρα πολὺ, δὲν ἔχομεν εὖρε διαδικασίαν ἄλλην ἐκτὸς διεθνούς διαγωνισμού. Καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι ἐπὶ ἔτη ἀκολοθούσων μεν τὴν πολιτικὴν αὐτήν, τὸ 1955, 1956, 1957 ἀκολουθούσαμεν τὴν πολιτικὴν αὐτήν, τὸ 1955, 1956, 1957 συνέχισα. Γράφει εἰς ἕνα σημείον ἡ ἐκθεσις τῶν ἐλεγκτῶν, ὅτι εἶναι περίεργον ὅτι ἡδύνατο νὰ ἔχη ἐπαφὴν ἕνας ἰδιώτης, ὡς ἦτο ὁ Φιλάρετος, μὲ τὸν Ὑπουργὸν καὶ νὰ γνωρίζῃ τὰς σκέψεις του. Εἰς αὐτὴν τὴν περιουσίαν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν ἀπάντησε ἡδὴ ὁ κ. Χαρμπούρης. Ἀλλὰ θὰ ἀπαντήσω καὶ ἐγώ. Εἶναι δυνατόν κανεὶς νὰ εἶναι Ὑπουργὸς Οἰκονομικοῦ Ὑπουργείου καὶ νὰ μὴ βλέπῃ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν οἰκῶν, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀναλάβει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλων ἔργων; Οἱ Ὑπουργοὶ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως δὲν συνενοοῦνται μὲ τὸν κ. Πάππας ἢ τοὺς ἐκπροσώπους του; Θὰ προσθέσω λοιπὸν ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων — καθ' ὅσον αὐταὶ ἀφοροῦν εἰς τὴν προμήθειαν ἐλαφροῦ ὑλικοῦ — μίαν καὶ μόνον φράσιν: Αἱ πιστώσεις ἀπλούστατα δὲν ἐπραγματοποιήθησαν — παρὰ τὰ οἰαδήποτε σχέδια τῶν οἰωνδήποτε, παρὰ τὴν ὑπαρξίν ἢ τὴν μὴ ὑπαρξίν δόλου οἰουδήποτε. Καὶ αἱ πιστώσεις αὗται δὲν ἐπραγματοποιήθησαν ὅχι διότι δὲν ἤθελεν ἡ Κυβέρνησις ἢ Ἑλληνικὴ νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ, ἀλλὰ διότι ἡ Κυβέρνησις ἐπέμενε ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους, τὸ 1956-57 εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ διεθνούς διαγωνισμού. Τέρμα λοιπὸν κύριοι τῆς ἀριστερᾶς εἰς τὰ ὅσα εἶπατε ἐν σχέσει τοῦλάχιστον μὲ τὰς πιστώσεις ἐλαφροῦ ὑλικοῦ.

Καὶ ἔρχομαι εἰς τὸ περίφημον θέμα τῆς προμήθειας τοῦ 50ο τῆς καταγγελθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Παπαδοῦκα. Πράγματι, ἠρωτήθην εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν πρὸ διετίας, ἂν γνωρίζω τι περὶ μιᾶς προμήθειας 50ο σχέσιν ἐχούσης μὲ τὰς Γαλλικὰς πιστώσεις. Καὶ ἀπάντησα ὅτι δὲν τὸ ἐγνώριζον. Μοῦ εἶπεν ὁ κ. Βαρδινουγιάννης ἢ ἄλλος τις τῶν συναδέλφων τοῦ Κέντρου, ὅτι, κ. Ὑπουργέ, κάνετε λάθος, ὑπάρχει τέτοια ἐπιστολή. Καὶ ἐπανελάθον, δὲν τὸ γινώσκω. Ἐπειδὴ ὁμῶς ἐπέμενε ἡ Ἀντιπολίτευσις καὶ μὲ ἠνώχλησε πράγματι — μετεχειρίσθη ὄντως τὴν λέξιν «ἐπιστολὴ φάντασμα» — ἐκάλεσα τὸν κ. Ἀναρχ. Δημητρακόπουλον καὶ τὸν κ. Γαλάνην

καὶ τοὺς ἐζήτησα νὰ μὲ πληροφορήσουν περὶ τῆς ὑποθέσεως. Καὶ μὲ ἐπληροφόρησαν. Φαίνεται πρᾶγματι, δὲν ἐνθυμούμαι πότε ἀκριβῶς, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1957 περιήλθεν εἰς γνῶσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Δ.Ε.Η. τοῦτο τὸ περιστατικόν: Ὅτι ὁ κ. Ραοῦλ Παπαδοῦκας ἰσχυρίσθη ὅτι τηλεφώνησας εἰς μίαν προμηθεύτριαν ἐταιρείαν εἰς τὴν Γαλλίαν διατὶ δίδετε τόσον ἀκριβὲς τιμὰς ὑλικοῦ, ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν ὅτι οἱ τιμὰς εἶναι τόσον ἀκριβῆς, διότι εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δώσωμεν προμήθειαν ἀνερχομένην εἰς 50ο εἰς μέλη τῆς Διοικήσεως τῆς ΔΕΗ, καὶ ὠνόμασε συγκεκριμένως τὸν κ. Πεζόπουλον. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ΔΕΗ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐξήτασε τὸ θέμα. Καὶ ὑπῆρξαν δύο γνώμαι εἰς τὸ Συμβούλιον. Οἱ μὲν εἶπον νὰ ἀπευθυνθῶν εἰς τὸν Πρεσβευτὴν, οἱ δὲ εἶπον νὰ μὴ ἀπευθυνθῶν εἰς τὸν Πρεσβευτὴν, ἀλλὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ δι' ἑαυτὴν εὐθείας συνεννοήσεων τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς τῶν Γαλλικῶν οἰκῶν. Ἦκούσατε ὅτι εἶπεν ὁ κ. Ἡλιόπουλος ὅτι ἐγνώριζον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ ἀπέκρυψα. Ποῦ τὸ ξέστε κ. Ἡλιόπουλε, ὅτι τὸ ἐγνώριζον; Ἡ ἐκθεσις τῶν ἐλεγκτῶν λέγει στήν σχετικὴν φράσιν: «ἂν εἶναι ἀληθὲς αὐτὸ πού μᾶς εἶπεν ὁ Πεζόπουλος, ὅτι τὸ ἀνέφερεν εἰς τὸν Ὑπουργόν».

Σ. Ἡλιόπουλος. Καὶ ἐγὼ αὐτὸ λέγω.

Π. Παπαληγούρας. Ποῦ τὸ ξέστε σῆς ὅτι μοῦ τὸ ἀνέφεραν; Ὑπάρχει ἔγγραφον; Τὸ βεβαιώνει ἡ ἐκθεσις τῶν ἐλεγκτῶν; Καὶ πῶς τοιμήσατε νὰ εἰπῇτε ὅτι ἐψεύσθην εἰς τὴν Βουλὴν; Καὶ ἐὰν ἀπεφάσιζα νὰ ψευδῶ εἰς τὴν Βουλὴν, θὰ ἀπεφάσιζα νὰ ψευδῶ ἐπὶ ποίου θέματος; Ἐπὶ ἐνὸς θέματος καὶ ἐπὶ τοῦ 50ο εἰς κοινὴν καὶ κοινὴν καὶ κοινὴν καὶ κοινὴν καὶ κοινὴν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΔΕΗ; Εἶναι δυνατόν νὰ ἤθελα νὰ ἀποκρύψω δολίως ἀπὸ τὴν Βουλὴν κάτι, τὸ ὁποῖον ἐγνώριζε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ΔΕΗ, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ 7 μέλη καὶ τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον;

Δ. Θεοχάριδης. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δὲν σᾶς τὸ ἀνέφερον;

Π. Παπαληγούρας. Ὁχι.

Δ. Θεοχάριδης. Διατὶ εἶναι ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, νὰ μὴ σᾶς ἀναφέρει αὐτὸ τὸ σημαντικόν;

Π. Παπαληγούρας. Τώρα θὰ ἰδῶμεν ἐὰν εἶναι σημαντικόν. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος πάντως δὲν τὸ ἀνέφερεν καὶ δὲν προκύπτει ἐξ οἰουδήποτε στοιχείου ὅτι αὕτη ἡ περίπτωσις μοῦ εἶχεν ἀναφερθῆ.

Δ. Θεοχάριδης. Ἀποδέχομαι τὴν δήλωσίν σας ὅτι δὲν σᾶς τὸ ἀνέφεραν.

Πρόεδρος. Παρακαλῶ μὴ διακόπτετε τὸν ρήτορα.

Δ. Θεοχάριδης. Κύριοι Πρόεδρε, ἀφοῦ θὰ ἐκφέρωμεν γνώμην ἐὰν εἶναι ἐνοχος ἢ ὄχι ὁ κ. Παπαληγούρας, νὰ μὴ ἐρωτήσω ἐὰν τοῦ ἀνεφέρθη ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ ὑπαρξίς αὐτῆς τῆς προμήθειας;

Π. Παπαληγούρας. Σᾶς λέγω ὅτι δὲν μοῦ ἀνεφέρθη.

Δ. Θεοχάριδης. Δέχομαι τὴν δήλωσιν τοῦ τέως Ὑπουργοῦ, ὅτι πρᾶγματι ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δὲν τὸ ἀνέφερεν ὡς εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ τὸ ἀναφέρῃ.

Π. Παπαληγούρας. Δὲν εἶχε ἀπλῶς ὑποχρέωσιν νὰ τὸ ἀναφέρῃ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος. Ἀλλὰ εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ μοῦ τὸ ἀναφέρει καὶ ἐγγράφως ἡ ΔΕΗ, διότι ΣΚΡΙΠΤΑ ΜΑΝΕΝΤ. Πάντως ἡ ΔΕΗ, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δὲν ἀπέδωκεν σημασίαν τότε εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Καὶ ὁφείλω νὰ σᾶς εἶπω ὅτι διὰ τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἀπέδωκεν ἐκείνην τὴν στιγμὴν σημασίαν, εἶναι τὰ περισσώτερα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπολύτως δικαιολογημένα. Διότι δὲν ἡμπορεῖται νὰ ἰσχυρισθῇτε ὅτι ἐπειδὴ κάποιος εἶπεν ὅτι ἔγινεν ἕνα τηλεφώνημα τὸ ὁποῖον ἤκουσε, ὅτι αὐτὸ θεμελιώνει μίαν κατηγορίαν ἐναντίον προσώπων τὰ ὁποῖα μέχρι τότε ἐθεωροῦντο ἀπὸ ὅλους ἀνεπίληπτα. Αὐτὸ εἶναι λοιπὸν τὸ περίφημον 50ο τὸ ὁποῖον ἡμπορεῖ νὰ ἀφορᾷ ἄλλους καὶ πρέπει νὰ γίνῃ ἀντικείμενον ἐξετάσεως ποινικῆς ἀλλὰ βεβαίως δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν μὲ τὴν Κυβέρνησιν. Οὕτε λέγει βεβαίως ἡ ἐκθεσις — οὕτε διὰ τοῦ ἀποτέρου ὑπαινιγμοῦ — ὅτι ἔχει οἰανδήποτε σχέσιν.

Ἐρχομαι εἰς τὸ μέγα θέμα τοῦ Μέγδοβα. Βάσει τῶν Γαλλικῶν πρωτοκόλλων τῶν ὑπογραφέντων ἐπὶ Κυβερνήσεως Πα-

πάγου από τον κ. Μαρκεζίνην, κατηρτίσθη μετά μακράς διαπραγματεύσεως την 5ην Μαΐου 1955 υπό της ΔΕΗ και υπεγράφη παρ' αὐτῆς ἡ σύμβασις περὶ κατασκευῆς τοῦ Μέργοβα. Εὐθὺς ἔξε ἀρχῆς, αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς Δ. Ε.Η. καὶ ΟΛΚΟ, δηλ. τῶν Γάλλων, ὑπῆρξαν δυσχερέσταται. Καὶ ἔγιναν ἐπανεπιλημμένως συσκέψεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Συντονισμοῦ μὲ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Γάλλου Πρέσβευς πρὸς ἐξευρέσιν λύσεως, πρὸς συνεννόησιν. Θὰ πρέπει κύριοι συνάδελφοι, νὰ σκεφθῆτε τὴν Ἑλλάδα τοῦ 1955 καὶ ὅχι τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε πόσον δίκαιον εἶχεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐλεγκτῶν ὅταν ἔλεγε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου τοῦ Ταυρωποῦ ἀπετέλει πραγματικότητα μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν γαλλικῶν πιστώσεων ἑστώ καὶ μὲ τοὺς βαρυτέρους ὁρους, τοὺς ὁποίους συνεπῆγαντο. Ἀντιθέτως δὲ ἐκτὸς αὐτῶν ὑπῆρχον ἴσως ἐνδείξεις περὶ τῆς δυνατότητος ἐξευρέσεως χρηματοδοτήσεως ἐξ ἄλλης χώρας, ἀλλὰ οὐδεμία βεβαιότης. Ἡ ρῆξις τῶν μετὰ τῆς ΟΛΚΟ διαπραγματεύσεων θὰ ἀπετέλει πάντως ἄλμα εἰς τὸ ἄγνωστον καὶ τὸ ἂν τὸ ἄλμα τοῦτο καὶ ἡ ἀναβολή, τὴν ὁποίαν θὰ συνεπῆγαντο ἐπετρέπετο ἢ ὅχι δὲν δύναται νὰ κριθῇ εἰμὴ διὰ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀναγεννώμενης τότε οἰκονομικῆς Ἑλλάδος, εἰς ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν. Τόσον ἡ Κυβερνητικὴ ἄποψις τῆς ἀμέσου πραγματοποιήσεως τοῦ ἔργου ὅσον καὶ οἱ δισταγμοὶ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. νὰ ζητήσουν τὴν λήξιν τῶν διαπραγματεύσεων ἀποτελοῦν σοβαρὰς ἐνδείξεις, ὅτι τοιαύτη ἀνάγκη ὑφίστατο. Ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος ἐτήρησε συνεπῆ ἀντίθετον γραμμὴν ὑπῆρξεν ὁ τότε πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. Ἄν. Δημητρακόπουλος, ὁ ὁποῖος πάντοτε ἀντεμετώπιζε τὸ ἐνδεχόμενον νὰ ἀναζητήσῃ ἡ Δ.Ε.Η. ἄλλας ὁδοὺς. Δὲν ἔχουμεν ὁμῶς στοιχεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων νὰ δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι μία τοιαύτη λύσις δὲν θὰ ἀπετέλει περιπέτειαν».

Αὐτὰ λέγει ὁ Πρόεδρος.

Ι. Ζίγγης (Ὑπ. Βιομηχανίας). Ὅχι, Πρόεδρε.

Π. Παπαληγοῦρας. Ἐάν ἐνοχλή τὸν κ. Ὑπουργόν, ὅτι τὸν εἶπον Πρόεδρε, ἀπὸ ἐδῶ καὶ κέρα θὰ τὸν λέγω μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς.

Π. Κανελλόπουλος. Ἐάν ἔχῃ προβάδισμα καλεῖ καὶ τοὺς ἄλλους. Ἐχει αὐτὴν τὴν ἀρμοδιότητα. Διότι κάποιος τοὺς καλεῖ.

Π. Παπαληγοῦρας. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, λοιπὸν διεπραγματεύθημεν καὶ φυσικὰ ἀπεβλέπαμεν εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν σύντηξιν τοῦ χρόνου τῶν μεταξὺ τῆς Δ.Ε.Η. καὶ τῆς γαλλικῆς πλευρᾶς διαπραγματεύσεων. Διότι εἶναι μὲν δυνατόν νὰ ἀποδώσῃ κανεὶς εἰς τὸ ἄξιωμα «ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα» τὴν αἰσχρὰν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ φράσις περιεχομένη ἐν τῇς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Φιλαρέτου, ἀλλὰ τοῦτο βεβαίως δὲν σημαίνει, ὅτι δὲν εἶναι καὶ πράγματι ὁ χρόνος χρῆμα.

Π. Κανελλόπουλος. Ὅπως τὸ εἶχε συλλάβει ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸ εἶπε τὸν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα. Ὁ Βενιαμὴν Φραγκλίνος.

Π. Παπαληγοῦρας. Ὁ ἀρεσπαγίτης κ. Παπαϊωάννου, ἐπίσης μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐλεγκτῶν, ἀναφέρει, ὅτι ὁ τότε ἐπαινούμενος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐλέγχου ἐντιμότερος ὑπάλληλος κ. Παπαλεονάρδος κατέθεσεν ἐνόρκως ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἀποδεικτικὴ ζημία τῆς Δ.Ε.Η., ἥτις προέκυψεν ἀπὸ τὴν καθυστέρησιν τῶν διαπραγματεύσεων τῆς συμβάσεως ὑπερβαίνει τὰ 20 ἑκατ. δραχμῶν. Ὑπὸ αὐτάς, λοιπὸν, τὰς συνθήκας καὶ βεβαίως ὡς προϊόν συμπίπτου, ὅπως καὶ συμφωνία, ὑπεγράφη ὑπὸ τῆς Δ. Ε. Η. ἡ σύμβασις. Βεβαίως ἡ Κυβερνησις, ὅσῳκις ἔφθικεν ἡ Δ.Ε.Η. εἰς ἀδιέξοδον ἐπεχειρεῖ νὰ συνεννοηθῇ ἐκείνη, προστατεύουσα τὰ συμφέροντα τῆς Δ.Ε.Η., ὅπως καὶ ὁ Γάλλος πρεσβευτὴς ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐπροστάτει τὰ συμφέροντα τῶν γαλλικῶν οἰκῶν, ὅπως ἦτο φυσικὸν καὶ ὅπως πράγματι συνέβη.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς συμβάσεως ἀνετέθη φυσικὰ εἰς τὴν Δ.Ε.Η. Καὶ κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐκτελέσεως ἡ Κυβερνησις ἐδοξάσθη τὴν Δ.Ε.Η. ὅσας φορές ἔφθικεν εἰς ἀδιέξοδον μὲ τὸν ἐργολάβον, μὲ τὴν ΟΛΚΟ. Θὰ ἀναφέρω μερικὰ παραδείγματα. Σὰς εἶπεν ὁ κ. Ἡλιόπουλος διὰ τὸ λάθος τῶν 50 ἑκατ. φράγκων. Ὅτι δηλαδὴ, ἐνῶ εἶχε συμφωνηθῇ εἰς τὴν ἀρχήν, ὅτι θὰ περιλαμβάνετο καὶ ἓνα ἔργον, τὸ ὁποῖον τελικῶς δὲν

περιελήφθη, ἡ Δ.Ε.Η. δὲν ἐπρόσβλεπε, καὶ ἔτσι εὐρέθη ἡ ΟΛΚΟ πιστωμένη μὲ 50 ἑκατ. φράγκα, ἤτοι 3 ἑκατ. δραχμῶν —τὰ φράγκα ἦσαν τότε πληθωρικά— τὰ ὁποῖα δὲν τῆς ὠφέλιοντο πρᾶγματι. Ξεῦρετε ποῖος τὸ ἔκαλε τὸ λάθος; Ὁ ἐντιμότερος ὑπάλληλος τῆς Δ.Ε.Η. Καὶ διότι ἀκριβῶς δὲν μὲ ἐπληροφόρησε περὶ τούτου ἡ Δ.Ε.Η.— τὸ γράφει ρητῶς ἡ ἐκθεσις— τῆς καταλογίζεται ὡς ἀμαρτήμα. Διότι δὲν μὲ εἰδοποίησεν. Αὐτὸ διατὶ δὲν τὸ εἶπατε εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, κ. Ἡλιόπουλε; Καὶ διατὶ ἀντιθέτως λέτε καὶ εἰς τὸν λόγον σας, ὅτι πρέπει νὰ παραπεμφθῶ στὸ εἰδικὸν δικαστήριον διὰ τὰ 3 αὐτὰ ἑκατ. δραχμῶν ὅταν ἡ ἐκθεσις τῶν ἐλεγκτῶν λέγῃ, ὅτι ἀποτελεῖ παράβασιν καθήκοντος ἀκριβῶς τὸ ὅτι δὲν τὸ ἀνέφερον εἰς τὸν Ὑπουργόν;

Σ. Ἡλιόπουλος. Τὸ εἶπον, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπροσέξατε.

Π. Παπαληγοῦρας. Κύριε Ἡλιόπουλε, ἐάν τὸ ἐλέγατε καὶ ἐγὼ δὲν τὸ ἐπρόσβλεπα ἀπλῶς, δὲν θὰ τὸ ἐγράφατε ὡς εἰδικὴν κατηγορίαν εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ὁμιλίας σας, ὅπου ὡς εἰδικὸν στοιχεῖον τῶν εὐθυνῶν μου ἀναφέρετε αὐτὸ τὸ λάθος τῶν 50 ἑκατ. γαλλικῶν φράγκων, ἤτοι τῶν 3 ἑκατ. δραχμῶν. Καὶ ἔχω μπροστὰ μου τὰ βιβλία τῆς ἐπιτροπῆς πού λέγει, ὅτι ἡ παράβασις καθήκοντος συνίσταται μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰς τὸ ὅτι δὲν μοῦ τὸ εἶπον.

Δὲν θὰ ἰσχυρισθῶ, κύριοι βουλευταί, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ὑπῆρξεν ἰδεώδης. Ἡ σημειωθείσα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπερβάσις ἀνέρχεται εἰς 23 ο)ο καὶ ὅχι εἰς περίπου 123 ο)ο, ὡς ἀνέφερον ὁ κ. Ἡλιόπουλος. Ἀποδείξεις καὶ παραπομπὴ (σελ. 23 τῆς σχετικῆς εἰδικῆς ἐκθέσεως). Οἱ συγκριτέαι ἀριθμοὶ μεταξὺ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ εἶναι 23.290.000 δολ. πρὸς 28.763.000 δολ. Διατὶ σεῖς ἐπήρατε ἓνα αὐθαίρετον ἀριθμὸν 16 καὶ τὸν συνεκρίνατε μὲ ἓνα ἐπίσης αὐθαίρετον ἀριθμὸν 35 ; 35 εἶναι ἡ λογιστικὴ ἐγγράφη. Αὐτὸ τὸ 35 περιλαμβάνει μεταξὺ ἄλλων καὶ σωρεῖαν ἔργων, τὰ ὁποῖα φυσικὸν ἦτο νὰ μὴ περιλαμβάνῃ ἡ προμελέτη. Δὲν θέλω νὰ κουράσω τὴν Βουλὴν μὲ τοὺς ἀριθμούς. Ἡ Βουλὴ ἔχει ἤδη τὰς ἐκθέσεις καὶ ἡ Βουλὴ παραπέμπεται νὰ κοιτάξῃ εἰς τὴν σελίδα 23 τῆς εἰδικῆς ἐκθέσεως ὅπου ἀναφέρεται ποῖοι ἀριθμοὶ εἶναι μεταξὺ τῶν συγκρίσιμοι. Διερωτῶμαι διατὶ ἡ Ε.Δ.Α. μετεχειρίσθη ἓνα τὸσον χονδροειδὲς ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ψευδὲς, ἀφ' οὗ γνωρίζει ὅτι καὶ ὁ κ. Προτοπαπαδάκης καὶ ἐγὼ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ διαβάσωμεν μίαν ἐκθεσιν. Διότι ἀπλούστατα δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἀλήθειαν ἡ Ε.Δ.Α. Ἐνδιαφέρεται νὰ δημιουργήσῃ ἐντυπώσεις. Ἐξ ἄλλου θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σημειώσω, ὅτι εἶναι ἀπολύτως δυνατόν νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὑπερβάσις οὔτε μίᾳς δραχμῆς καὶ ἐν τούτοις νὰ ὑπάρχῃ τεράστιον σκάνδαλον. Καὶ ἀντιστρόφως νὰ μὴ ὑπάρχῃ σκάνδαλον καὶ ἐν τούτοις νὰ ὑπάρχῃ ὑπερβάσις, ὑπερβάσις ἀκόμη μεγαλύτερα καὶ τοῦ 23 ο)ο, πού εἶναι τὸ ἀληθὲς καὶ τοῦ 123 ο)ο πού λέγει ἡ Ε.Δ.Α. Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ δημιουργήσῃ ἡ Ε.Δ.Α. ἐντυπώσεις.

Βεβαίωτατα, κ. βουλευταί, ἡ ἐκθεσις καταλογίζει εὐθύναν εἰς διοικητικὰ ὄργανα τῆς ΔΕΗ, τὸσον διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τοῦ Μέργοβα. Σεῖς, ὁμῶς, κ. συνάδελφοι, δὲν καλεῖσθε αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ κρίνετε περὶ αὐτοῦ τοῦ εἵδους τῶν εὐθυνῶν. Καλεῖσθε νὰ κρίνετε ἐάν ὑπάρχῃ κυβερνητικὴ καὶ δὴ ποινικὴ, ἡθικὴ, καὶ πολιτικὴ εὐθύνη. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σημειώσω ὅτι, ἐάν ὑπῆρχον τοιαῦτα κυβερνητικὰ εὐθύναι, διὰ τὸ θέμα τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων καὶ τὸ θέμα τοῦ Μέργοβα, τὴν εὐθύνην θὰ τὴν ἔφερον ἀκεραίαν ἐγὼ καὶ μόνον. Καὶ ὅχι, βεβαίως, ὁ κ. Χέλμης, ὁ ὁποῖος, κατὰ τρόπον καταγέλαστον ἀναφέρεται καὶ ἐμπλέκεται εἰς μίαν ὑπόθεσιν, τὴν ὁποίαν δὲν παρηκολούθει. Ἐγὼ καὶ ὅχι, βεβαίως, οἱ ἄλλοι ἀναφερόμενοι συνάδελφοί μου. Ὡς πρὸς αὐτὰ τὰ θέματα ἔχω τὴν εὐθύνην ἐγὼ καὶ ὅχι, βεβαίως, ὁ κ. Καραμανλῆς. Ὁ κ. Καραμανλῆς, ἦτο Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐχάρασεν, ὅπως χαράσσει σήμερον ὁ κ. Παπανδρέου, τὴν γενικὴν πολιτικὴν γραμμὴν. Καὶ δὲν ἡσυχάζετο, βεβαίως, μὲ τὰ ἔργα ἢ μὲ τὰς συμβάσεις, εἴτε τῆς Δ.Ε.Η., εἴτε τοῦ Ο.Α.Π., εἴτε τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀλλ' ἄς σοβαρευθῶμεν ὀλίγον.

Διὰ νὰ γίνῃ ὁ Μέργοβας, κ. βουλευταί, ἐχρειάζοντο χρή-

ματα. Κεφάλαια, άλλα, πλὴν τῶν Γαλλικῶν, ὅπως σὰς εἶπον, δὲν ὑπῆρχον. Τί ἔπρεπε νὰ πράξω; Μὲ συγχωρεῖτε ποὺ μεταχειρίζομαι αὐτὸν τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν, ἀλλὰ τὸν μεταχειρίζομαι, διότι διεκδικῶ καὶ τὴν εὐθύνην, ἀλλὰ διεκδικῶ καὶ τὴν τιμὴν. Τί ἔπρεπε νὰ πράξω; Νὰ δεχθῶ αὐτὰ τὰ κεφάλαια, διαπραγματευόμενος μὲ τοὺς Γάλλους, ὅσον ἡδυνάμην καλύτερα, ἢ νὰ ἐπιχειρήσω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ κ. Χαρμπούρης ἀπεκάλεσε «τὸ ἄλμα εἰς τὸ ἄγνωστον»; Ἀλλὰ ἂν, ἀγαπητοί μου φίλοι, οἱ Ὑπουργοὶ δὲν εἶναι κεκλημένοι νὰ ἐμποδίσουν τοιοῦτου εἶδους ἄλματα εἰς τὸ ἄγνωστον, διερωτῶμαι διατί ὑπάρχουν οἱ Ὑπουργοί; Ἐδέχθην, λοιπόν, τὰς πιστώσεις, τὰς ὁποίας εἶχεν ἐξασφαλίσει ὁ κ. Μαρκεζίνης. Καὶ λυποῦμαι ποὺ θὰ τὸ εἶπω: Ἄν ἐκεῖνος δὲν εἶχεν ἐξασφαλίσει τὰς πιστώσεις καὶ ἂν ἐγὼ δὲν εἶχα τὸ θάρρος νὰ τὰς χρησιμοποίησω, δὲν θὰ ὑπῆρχεν ὁ Μέργδοξ. Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν τί γράφει περὶ τοῦ Μέργδοξ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου. «Ὁ ἐκ τῶν ὑστέρων κρίνων τὰς ἐξελίξεις ὀφείλει νὰ μὴ παραβλέπῃ ὅτι διὰ πρώτην φοράν κατεσκευάζετο εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑδροηλεκτρικὸν ἔργον τοιαύτης ὀλκῆς καὶ εἶναι φυσικὸν καὶ λογικὸν αἰ ὑπηρεσίαι τῆς Δ.Ε.Η. νὰ ἐνεφάνισαν ἀδυναμίας κατὰ τὴν μελέτην καὶ κρίσιν τῶν προτάσεων KNAPPEN καὶ εἴτα τῆς ΟΛΚΟ καὶ ἰδίως τὴν ἐγκαιρον ἀντίληψιν περὶ τῆς ἀποστάσεως, ἥτις ὕψιστο μεταξὺ τῶν σχεδίων καὶ τῆς πραγματικότητος».

Ἔχουν, καμμιά φορὰ περισσότερον ρεαλισμὸν οἱ δικαστικοὶ ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ. Ἐν γνώσει, λοιπόν, αὐτῶν τῶν ἀδυναμιῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν δεδομένα, σὰς θέτω τὸ ἐρώτημα, ἔπρεπε νὰ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιχειρήσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου; Ἀλλ' ἐρωτῶ: Πῶς θὰ ἀπικτηθῶμεν κάποτε καὶ τεχνικὴν καὶ ὁργανωτικὴν πείραν, ἂν δὲν ἀσκηθῶμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων μεγάλων ἔργων; Τὸ δὲ ἔργον αὐτὸ ἦτο εἰς τὴν Ἑλλάδα — ὑποθέτω, ὅτι θὰ τὸ συναμολογήσῃ ἡ αἰδουσα — πρωτοφανές. Θὰ σημειώσω ἐξ ἄλλου, παρεμπιπτόντως, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία καταλογίζει εὐθύναν εἰς τὸν α', τὸν β', τὸν γ', διὰ τὸ τὰδε πράγμα, ἔκαμε καὶ μίαν γενικὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἀποτελέσματος. Θέλετε νὰ τὴν ἀκούσητε; Δέχεται, λοιπόν, ἡ Ἐπιτροπὴ, πρῶτον μὲν ὅτι τὸ κατασκευασθὲν ἔργον εἶναι, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἄρτιον. Καὶ δεύτερον ὅτι ἡ δαπάνη δὲν ὑπερέβη ὅριον, μὴ δυνάμενον μὲν νὰ προσδιορισθῇ, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι καὶ ἀπαράδεκτον. Αὐτὸ τὸ λέγει ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν σελίδα 66. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲ σημειώνει ὅτι τοῦτο ὀφείλεται κυρίως — καὶ ὀφείλεται πράγματι ὁ περιορισμὸς τῆς δαπάνης — εἰς τὸν κ. Παπαλεονάρδον καὶ τοὺς τεχνικοὺς τῆς Ὑπηρεσίας, τῆς ὁποίας προϊστάτο. Διερωτῶμαι, τώρα, κ. συνάδελφοι, μειώνει ἄραγε τὴν σημασίαν ἐνὸς ἔργου καὶ πρὸ παντός — αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα — δημιουργεῖ διὰ τοὺς ὑπουργοὺς εὐθύναν ποινικὰς, ἡθικὰς, πολιτικὰς τὸ ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἐλεγκτῶν, βεβαιούμενον ὅτι ὅργανα τῆς διοικήσεως τῆς Δ.Ε.Η. ὑπέπεσαν εἰς βαρύτατα ἀδικήματα; Τί σχέσιν ἔχουν μὲ οἰονδήποτε μέλος τῆς Κυβερνήσεως, αὐτὰ τὰ ἀδικήματα; Ἀπορῶ, πῶς ὁ κ. Ἡλιόπουλος, σὰς ἔφερον ὡς παράδειγμα τῶν ἐπεμβάσεών μου εἰς τὴν Δ.Ε.Η. τοῦτο τὸ τρομακτικόν. Φέρομαι εἰπών, «διὰ 32.000 δολλάρια, δὲν δέχεται νὰ σταματήσῃ τὴν πρόδον τοῦ ἔργου. Πηγαίνετε καὶ συνεννοηθεῖτε. «Θὰ σὰς ἐρωτήσω, ὅταν τίς κτίξῃ ὀρυζοτοφεῖον 25.000 δραχμῶν — ὅχι ὑδροηλεκτρικὸν ἔργον — μαλώνει μὲ τὸν μάστορα ποὺ τοῦ τὸ κτίζει, διότι ὁ μάστορας θὰ τοῦ εἴπῃ θέλω 25.032 δραχμὰς; Καὶ δγαίνει εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ νὰ ζητήσῃ ἄλλον μάστορα; Καὶ ὅπως αὐτὰ λέγονται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Βεβαίωτατα, κ. συνάδελφοι, δὲν θὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι παρενέβην μόνον γιὰ τέτοια μικροζητήματα.

Π. Κανελλόπουλος. Πέστε τὸ ὕψος τοῦ ἔργου.

Π. Παπαληγοῦρας. Εἶναι 25.000.000 δολλάρ. Καὶ ἡ συζήτησις ἦτο τί θὰ γίνῃ μὲ τὰ 32.000 δολλάρια.

Γ. Βασιλάτος. Τὰ ἑκατομμύρια καὶ τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδας δολλαρίων;

Π. Παπαληγοῦρας. Δὲν ἰσχυρίζομαι, κ. συνάδελφοι, ὅτι μόνον εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ἡ ΔΕΗ ἐζήτησε τὴν βοήθειαν τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν ἰσχυρίζομαι καθόλου, ὅτι τὰ

ἀντικείμενα τῆς διαφορᾶς ἦσαν τῆς τάξεως τῶν 32.000. Βεβαίως δὲν ἦσαν καὶ βεβαίως, ἡγαγκάσθημεν νὰ καμῶμεν καὶ πολὺ μεγαλυτέρας ὑποχωρήσεις. Ἄν ἀνέφερα αὐτὸ τὸ παράδειγμα, τὸ ἀνέφερα μόνον διότι ἐφάνη τόσον περίεργον εἰς τὸν κ. Ἡλιόπουλον ὅτι ἕνας Ὑπουργὸς ἡδύνατο νὰ ἐκστασίη μίαν τοιαύτην φράσιν.

Εἰς πλείστα σημεία τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐιδικωτέρων, τῶν μερικωτέρων ἐκθέσεων, ἀναφέρεται ρητῶς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, κατὰ τὸν χειρισμὸν τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων καὶ τοῦ Μέργδοξ, δὲν ἤθελε νὰ δυσχερστήσῃ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν. Καὶ τοῦτο δὲ ὑπῆρξε, κατὰ τοὺς Ἑλεγκτάς, τὸ κίνητρον τῶν σχετικῶν Κυβερνητικῶν ἐνεργειῶν. Οὐδὲν ἄλλο κίνητρον οἰασθήποτε Κυβερνητικῆς ἐνεργείας ἀναφέρεται, ἔστω καὶ ἐμμέσως, εἰς τὰς ἐκθέσεις. Εἶμαι ἐπομένως ὑποχρεωμένος νὰ λάβω θέσιν ἐπὶ τοῦ θέματος. Ὑποθέτω ὅτι οἰασθήποτε σώφρων Κυβέρνησις δὲν θέλει νὰ δυσχερστήσῃ τὴν Κυβέρνησιν οἰασθήποτε ἄλλης καὶ μάλιστα φίλης χώρας. Ἀρκεῖ νὰ μὴ ὀδηγῇ ἡ ἰδικὴ μας εὐεργετὴς εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις συμπεριφορά, εἰς ἀνεπιτρεπτοὺς ὑποχωρήσεις εἰς βάρος τῶν συμφερόντων μας καὶ εἰδικώτερον εἰς βάρος τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων ἐν τῇ προκείμενῃ περιπτώσει. Ἀπὸ αὐτῆς καὶ μόνης τῆς ἀπόψεως τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῆς χώρας καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ, εἶναι ἐξεταστέον ἐὰν ὀρθῶς ἐνηργήσαμεν ὅπως ἐνηργήσαμεν εἰς τὰς διαφόρους συσκέψεις, τὰς ὁποίας εἴχαμεν τότε μὲ τὴν Γαλλικὴν Πρεσβείαν, συσκέψεις αἱ ὁποῖαι κατέληγον εἰς συγκερασμὸν τῶν ἐκατέρωθεν ἀπόψεων.

Ἡ διαπραγματευτικὴ μας θέσις ἦτο δυσχερὴς διὰ 4 λόγους. Πρῶτον, διότι οἱ Γάλλοι εἶχον νομικὰ εἰσπρακτά. Δὲν θὰ ἐπιμείνω ἐπ' αὐτῶν, διότι εἶναι πολὺ πολλοὺς ἢ ἀνάλυσίς των. Ἀλλ' ὑποθέτω ὅτι οἱ ἀναγκώσαντες τὰς ἐκθέσεις συνάδελφοι, θὰ ἀντιλαμβάνονται τί ἐννοῶ. Δεύτερον ἐγνωρίζαμεν ὅτι, ἀπὸ ἀπόψεως οὐσιαστικῆς, ἐὰν δὲν ἐχρησιμοποιούντο τὰ Γαλλικὰ κεφάλαια θὰ ἀνεβάλλετο ἐπὶ ἀπροσδιόριστον χρόνον ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Μέργδοξ. Καὶ αὐτὸ δὲν θὰ εἶχε μόνον ἐπιζήμιους συνεπείας διὰ τὴν ΔΕΗ. Θὰ εἶχε γενικωτέρας ἐπιζήμιους συνεπείας. Θὰ καθυστέρησεν τὸ ὅλον ἐνεργειακὸν πρόγραμμα τῆς χώρας καὶ ἐπομένως ὅλην τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Τρίτον ἀφ' ἧς ἐγκαιροτάτη, ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ θέρους τοῦ 1954, νομίζω, ὁ Γενικός, οὕτως εἰπεῖν, ἐργολάβος, εἰς τὴν περιοχὴν, ἐδημιουργοῦντο καὶ νέαι δυσχερεῖαι. Ἐπρεπε βεβαίως νὰ πολεμήσωμεν πλῆθος κακοπίστων ἐνεργειῶν. Ἀναφέρεται δὲ εἰς τὴν ἐκθεσιν ὅτι μεταχειρίσθην αὐτὴν τὴν ἐκφρασιν. ἔχω ὅμως τὴν γνώμην ὅτι δὲν ἡδυνάμεθα νὰ φθάσωμεν μέχρι πλήρους ρῆξεως, διότι ἀνεξαρτήτως τῶν νομικῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα θὰ προσέκλειε μία τοιαύτη ἐμπλοκή, θὰ ἐδημιούργει ἱλιγγιώδη πλέον καθυστέρησιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Τέταρτον, τὸ θέμα ἀντιμετωπίσθη μὲ τὰς ὁργανωτικὰς καὶ τεχνικὰς δυνατότητας τὰς ὁποίας ἔχει — ἢ μάλλον εἶχε τότε — ὁ τόπος. Καὶ αἱ δυνατότητες αἱ τεχνικαὶ καὶ ὁργανωτικαὶ ἦσαν πεπερασμέναι καὶ εἶναι ἀκόμη διὰ τὴν Ἑλλάδα πεπερασμέναι.

Αὐτοὶ ἦσαν οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι ὑπεγόρευσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰδικώτερον εἰς ἐμὲ τὰς μετὰ τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας συνεννοήσεις ἐπὶ διαφόρων θεμάτων, ὅσας αἱ μεταξὺ τῆς Δ.Ε.Η. καὶ τῶν ἀναδόχων σχέσεις ἐφθάναν εἰς ἀδιέξοδον.

Αὐτοί, λοιπόν, ἦσαν καὶ οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἠθέλαμεν νὰ δυσχερστήσωμεν τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν καὶ ὅχι βεβαίως διὰ θέσεις ξενοδοουλείας.

Παρὰ τὰς δυσμενεῖς διαπραγματευτικὰς συνθήκας, περὶ τῶν ὁποίων σὰς ὠμίλησα, ἐπετεύχθη ἡ κατασκευὴ ἐνὸς τεραστίου ἔργου, πρωτοφανοῦς διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀρτίου ἔργου, ὅπως εἶπεν ἡ Ἐπιτροπὴ, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ τελικὸν κόστος συνεκράτηθη ἐντὸς παραδεκτῶν ὁρίων. Ἐὰν ἐντεταλμένα τὴν περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τῆς Δ.Ε.Η. Διοικητικὰ ὅργανα παρέδωκαν τὸν ποινικὸν νόμον, θὰ νὰ κολάσῃ ἡ δικαιοσύνη. Αἱ ἐνεργεῖαι, ὅμως, αὐταί, οἰασθήποτε ἐνεργεῖαι, δὲν μειοῦν οὔτε τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου, οὔτε νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, τοὺς τίτλους τιμῆς ὧν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον τὴν εὐθύνην τῆς πραγματοποιήσεώς του. Καὶ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι ὀμίλῳ

απόψε, σημαίνει, ότι έπρεπε να αναλάβη κάποιος ώρισμένως ευθύνας. Καί διερωτώμαι πώς φαντάζεσθε, ότι είναι δυνατόν να γίνουν έργα εις την 'Ελλάδα άλλα, δέν αποφασίζωμεν, όλοι μαζί, πριν έκστομίζωμεν κατηγορίαν τοιούτου είδους κατά συναδέλφου μας, να σκεπτόμεθα, όχι μόνον τί μας συμφέρει πολιτικώς, αλλά να αναλογιζώμεθα καί τόν μέλλον του τόπου. Κανείς δέν θά αναλαμβάνη ευθύνας, εάν έρχεται έκάστους ο κ. 'Ηλιόπουλος καί σάς έρωτά: «πώς είπατε τούτο τό φοβερόν, ότι σεις μόνος σας χηρίζετε 32.000 δολάρια;

Έρχομαι εις τό τελευταίον σημείον τό άφορών την ιδιάν μου δραστηριότητα. Είναι ανακριβές αυτό, τό όποιον σάς είπεν ο κ. 'Ηλιόπουλος, ότι τόν Φεβρουάριον του 1963 δέταξα την Δ.Ε.Η. να δείξη εις ένα εκ των ανταγωνιστών των συμμετασχόντων εις τόν διαγωνισμόν, τόν φάκελλον του άλλου. Έκείνο, τό όποιον δέταξα είναι, άφου είχε τελειώσει ο διαγωνισμός, να ίδουν όλοι τας προσφοράς ο εις του άλλου, διά να ήμπορέση πράγματι να γίνη, ως εκ των άλληλοσπουκαλύψεων, υπό της Έπιτροπής όρθή κρίσις. 'Επί του θέματος αυτού έχωμεν τόσας πολλάς φορές συζητήσει εις την αίθουσαν καί έχω τόσον πολλάς φορές καταθέτει τας έπιστολάς, ώστε ειλικρινώς διερωτώμαι, πώς δέν χαρέθηκεν ή Ε.Δ.Α. να με αναγκάζη να τας καταδέτω. Καί θά τας ξανακαταδέτω. 'Οντως ο κ. Πεζόπουλος έστειλε την 7ην Φεβρουαρίου, εάν δέν άπατώμαι, μίαν έπιστολήν εις τό 'Υπουργείον του Συντονισμού. Σας έχω διηγηθή παλαιότερα πώς συνέβη τό έπεισδόν, —εις την όποιαν ανέγραψεν, ότι του έτηλεφώνησε τη έντολή μου ο Γεν. Γραμματεύς του 'Υπουργείου Βιομηχανίας, κ. Φαρμακίδης να δείξη—φυσικά μετά την άποσφράγισιν—διότι αυτό πού είπατε δέν τό λέγει κανείς κ. 'Ηλιόπουλε, αυτό πού είπατε έδω, τό ότι ο ένας θά εμάθαινε τά μυστικά του άλλου—μετά την άποσφράγισιν να δείξη την προσφοράν του τάδε εις τόν τάδε.

Σ. 'Ηλιόπουλος. Έτσι λέγει ο κ. Πεζόπουλος.

Π. Παπαληγούρας. Ούτε ο κ. Πεζόπουλος λέγει έτσι, διότι έχω την φωτιστημένην έπιστολήν της 7ης Φεβρουαρίου έδω μπροστά μου. Δέν λέγει λοιπόν, αυτό πού λέγετε ο κ. Πεζόπουλος, αλλά λέγει αυτό πού λέγω έγώ.

Σ. 'Ηλιόπουλος. Θα παρακαλέσω να την διαβάσετε, διότι τότε σημαίνει, ότι δέν ήξεύραμεν γράμματα.

Π. Παπαληγούρας. Να την διαβάσω. Μετά τό άνοιγμα, των εσφραγισμένων φακέλων καί την μονογράφησιν εις όλα τά αντίτυπα υπό των μελών της Έπιτροπής...

Σ. 'Ηλιόπουλος. Είς τό σημείον πού γράφει τό τηλεφώνημα του κ. Φαρμακίδη, τί του είπεν ο κ. Φαρμακίδης καί τί απήντησεν εις αυτόν.

Π. Παπαληγούρας. Καί αυτό θά τό ευρωμεν.

Σ. 'Ηλιόπουλος. Καί τί άπαντά εις αυτόν.

Π. Κανελλόπουλος. Χαρακτηριστικόν είναι ότι όταν όμίλει, —δέν ήξεύρω εάν θά τό διορθώση, —είπεν ο κ. 'Ηλιόπουλος, ότι ο Φαρμακίδης διεμήνυσε να δοθή ή πρότασις ενός των διαγωνιζόμενων, αντί να είπη των διαγωνισθέντων. 'Η αλήθεια είναι ότι είχε τελειώσει ο διαγωνισμός. Είχον άνοιγει οί φάκελλοι καί είχαν άνοιγει ενώπιον όλων, ενώπιον μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, ενώπιον εκπροσώπων των διαγωνισθέντων τεχνικών οίκων, ενώπιον του Κυβερνητικού έπιτρόπου καί ενώπιον καί άλλων.

Καί δέν τό είπατε, κ. 'Ηλιόπουλε. Τό άπεσιώπησατε καί έχρησιμοποίησατε ενεστώτα, ώστε να υπήρχεν ακόμη διαγωνισμός. Είναι άφάνταστος ή έλλειψις πνεύματος δικαιοσύνης εις τόν τρόπον, με τόν όποιον ήσυχάσατε τό έργον σας απόψε.

Σ. 'Ηλιόπουλος. Άν μου έπιτρέπατε να ιδώσω τώρα άπάντησιν.

Π. Παπαληγούρας. Μετά.

Π. Κανελλόπουλος. Διότι δέν άποκρύπτει κανείς τά κύρια σημεία καί δέν διαλέγει, ότι θέλει. Αυτό είναι βαρύ άμάρτημα.

Σ. 'Ηλιόπουλος. Θα άκούσετε έν συνεχεία.

Π. Παπαληγούρας. Μόλις έστειλα αυτό τό έγγραφον του κ. Πεζόπουλου...

Π. Κανελλόπουλος. Να μάθετε να γίνετε άστος εις την ήθικήν. Διότι ή άστική ήθική είναι άνωτέρα πάσης άλλης.

Σ. 'Ηλιόπουλος. Πάντως δέν θά διδαχθώμεν ήθικήν από σάς. (Θόρυβος—κωδωνοκρουσίαι). Από σάς ήθικήν όχι.

Π. Κανελλόπουλος. Έγώ δέν έχω κάμει ποτέ αυτό, τό όποιον εκάματε σεις απόψε.

Π. Παπαληγούρας. Πάντως, κ. βουλευτά, εις τό έγγραφον του κ. Πεζόπουλου, τό όποιον ανεφέρτε εις διενεργηθέντα καί τεματισθέντα διαγωνισμόν, απήντησα δι' ενός εγγράφου, τό όποιον έχω πεντάκις αναγνώσει εις την αίθουσαν αυτήν καί διά τό όποιον είμαι υπερήφανος. Άλλά θά ύποστητε τό έγγραφον, διά να ήσυχάσωμεν καί θά τό ύποστούν, δυστυχώς καί εκείνοι οί όποιοι δέν πταίουν. Απήνθυνα λοιπόν όντως τό έξής έγγραφον καί τό απήνθυνα διά του κοινού πρωτοκόλλου καί όχι διά του έμπιστευτικού, όπως είπε καί γράφει εις την πρότασιν του ο κ. 'Ηλιόπουλος.

Π. Κανελλόπουλος. Τό έγγραφε, γνωρίζων ότι είναι ψεύδος.

Σ. 'Ηλιόπουλος. Επήρατε τόν κατήφορον.

Π. Κανελλόπουλος. Επιμένω ότι τό έγγνωρίζατε.

Σ. 'Ηλιόπουλος. Επήρατε τόν κατήφορον, σάς λέγω, διά να μη προχωρήσω πάρα πέρα.

Π. Παπαληγούρας. Λυπούμαι, αλλά θά αναγνώσω τό έγγραφον, είναι τό έξής:

Π ρ ό ς

Τήν Δ.Ε.Η.

(ύπ' όψιν κ.κ. Γουναράκη καί Πεζοπούλου)

Ένταύθα

Έπί του ύπ' αριθ. 249 ύμετέρου έμπιστευτικού έγγραφου ύπ' χθεσινήν ήμερομηνίαν σημειούμεν τά κάτωθι:

1) Είναι ανακριβές ότι ο Γενικός Γραμματεύς του 'Υπουργείου Βιομηχανίας διεβίβασεν έντολήν του ύπογράφοντος, δι' ής έζητεΐτο όπως θέση ή Δ.Ε.Η. ύπ' όψιν ενός των προσκληθέντων καί συγκεκριμένως της ECI τόν φάκελλον της προσφοράς της EBASCO». τό άκριβές είναι ότι ο κ. Γενικός Γραμματεύς, ως εκπρόσωπος της κατά νόμον έποπτευούσης άρχής, πράγματι τη έντολή μου, έζήτησε τηλεφωνικώς όπως άπαντες οί προσκληθέντες οίκοι λάβωσι γνώσιν όλων των προσφορών. Προσέθεσε δε ευθέως ότι εις την ύπόδειξιν ταύτην προβαίνουμεν τη αίτήσει ενός των ενδιαφερομένων καί δη της ECI. Περί του ότι όντως τούτο ήτο τό άκριβές περιεχόμενον του προς τόν κ. Πεζόπουλον τηλεφωνήματος του κ. Φαρμακίδη, μοι άνέφερεν αυτός ούτος ο κ. Πεζόπουλος σήμερα, δηλώσας ότι έξ άπροσεξίας του συντάξαντος τό ύμέτερον έγγραφον διευτυώθη ή σχετική παράγραφος άνακριβώς καί ότι ο ίδιος ο κ. Πεζόπουλος, έξ άπροσεξίας επίσης υπέγραψε τό ως άνω έγγραφον μη παρατηρήσας τί έβεβαίου ή παράγραφος αυτή.

2) Την ως άνω έντολήν έδωσα προς τόν κ. Φαρμακίδη διά τόν κάτωθι λόγον. Δέν έπρόκειτο περί συνήθους δημοπρασίας, τό αποτέλεσμα της οποίας είναι σχεδόν άυτοφάνες. Άντιθέτως, ή έξέτασις των προσφορών των Κρεμαστών απέδειξεν ότι οί συμμετασχόντες τότε οίκοι παρενέβαλον εις τας προτάσεις των δυσκόλως δυναμένων να έκτιμηθούν ρήτρας. Έθεωρήσαμεν δε ότι ή παροχή της ευκαιρίας εις άπαντας τούς προκληθέντας οίκους όπως άποκαλύψωσιν έκαστος τας τυχόν λαμβανούσας ρήτρας του έτέρου θά καθίστα πολύ περισσότερο άντικειμενικήν την άπόφασιν της έντεταλμένης την κρίσιν των προσφορών Έπιτροπής.

Οἱ διαγωνισμοί, κύριοι συνάδελφοι, εἶναι μυστικοὶ μέ-
χρι τῆς ὥρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἀποκαλύπτονται αἱ προσφοραί.
Θὰ εἶπω ὅτι δὲν δίδω τὴν προσφορὰν τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον ;

Π. Κανελλόπουλος. Μετά.

Π. Παπαληγόρου. Μετὰ τὸν διαγωνισμόν ;

Π. Κανελλόπουλος. Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ἀνέλθετε
σεῖς ἐπὶ τοῦ βήματος διὰ νὰ εἴπητε ὅ,τι ἔγινε μετὰ.

Π. Παπαληγόρου. Τώρα θὰ ἴδωμεν καὶ τί
ἔγινε. Θὰ ἴδωμεν καὶ τὸ μετὰ.

«Δὲν εἶναι διαβλητὸν νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς συναγωνιζο-
μένους νὰ λάβῃ ἕκαστος γνῶσιν τῶν προσφορῶν τῶν ἄλλων
καὶ νὰ συντελέσουν ἐνδεχομένως εἰς ἀλληλοαποκαλύψεις.
Διαβλητὸν εἶναι τὸ ἀντίθετον. Νὰ μὴ γνωρίζῃ ἕκαστος τῶν
συμμετεχόντων περὶ τῶν συναγωνιστῶν τοῦ ἢ μὴ ἀπλὴν
σειρὰν ἀριθμῶν, οὕτινες, μόνον ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἐν
ταῖς προσφοραῖς διαλαμβανομέναις ρήταις, ἔχουν νόημα
καὶ αἰτίνας ἀπολύτως λαμβανόμεναι πιθανὸν νὰ μὴ εἶναι
μεταξὺ τῶν συγκρίσιμοι. Διαβλητοὶ δὲν εἶναι ἡ δημοσιότητα
ἀλλ' ἡ μυστικότητα. Τὸ γεγονὸς ἄλλως τε ὅτι ἡ κρίσις τῶν
προσφορῶν εἶναι περίπλοκος μὴ ἐξαρτωμένη μόνον ἐκ τῆς
συγκρίσεως ὀλίγων ἀριθμῶν, προκύπτει καὶ ἐκ τοῦ ὅς ἄνω
ὑμετέρου ἐγγράφου καθ' ὃ ἡ διαδικασία τῆς ἐπιλογῆς δὲν
προβλέπεται νὰ περατωθῇ εἰς διάστημα ἑλασσον τῶν δύο
ἐβδομάδων.

3. Ἐπιθυμοῦμεν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ νὰ σᾶς πληροφω-
ρῶμεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς τοῦ συντονισμοῦ δὲν ἔχει ἀνάγκη
τῶν συμβούλων τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Σ. καὶ τοῦ Γεν. Δ/νοῦ
τῆς Δ.Ε.Η., ἵνα προστατευθῇ ἀπὸ πάσης διαβολῆς». Τοῦτο
τὸ ἔγραψα διότι μοῦ εἶχον γράψει εἰς τὸ προηγούμενον ἔγ-
γραφόν των ὅτι δὲν δίδουν τὰς προσφοράς ἀφοῦ τὰς ἀνοίξουν,
μὴ τυχὸν καὶ γίνῃ παρεξήγησις. Καὶ τοὺς ἀπαντῶ εὐθέως
ὅτι : Σᾶς εὐχαριστῶν πολὺ. Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐξ ἐκείνων οἱ
ὁποῖοι περιμένουν ἀπὸ σᾶς προστασίαν. «Ἀντιθέτως, ἔχει τὸ
δικαίωμα—καὶ διότι ἡ Δ.Ε.Η. εἶναι δημοσία ἐπιχείρησις,
καὶ διότι τὸ δημόσιον θὰ ἐγγυηθῇ τὸ δάνειον καὶ διότι στοι-
χειώδεις ἠθικοὶ κανόνες τὸ ἐπιβάλλουν—νὰ προστατεύσῃ
ἐκεῖνος μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς βιομηχανίας ἐποπτεύοντος τὴν
Δ.Ε.Η. συναδέλφου του, τὸ κῦρος τοῦ προέδρου καὶ τοῦ
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δ.Ε.Η. ὡς καὶ προσφάτως ἀκόμη
διὰ νὰ μὴ ἀναφερθῶ εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθὸν δὲν ἡμέλησε
νὰ πράξῃ. Ζητήσας τὴν δημοσιότητα τὴν ὁποίαν ἐζήτησα
δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διαβληθῶ. Θὰ ἡδυνάμην, ἔντως, νὰ δια-
βληθῶ ἐὰν διέτασσα ὅπως ψευδῶς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑμέ-
τερον ἔγγραφο νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν προσφορῶν εἰς καὶ
μόνον οἶκος. Εἶναι διὰ τοῦτο τὸ ὑμέτερον ἔγγραφον συκοφαν-
τικὸν ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἐρωτῶ διατὶ εἶναι ὑποπτος αὐτὴ ἡ φράσις; Διότι τοῦ γράφω
ὅτι διὰ λόγους ἠθικοὺς ἔχω ὑποχρέωσιν ἐγὼ νὰ σὲ προστα-
τεύσω καὶ ὅχι σὺ νὰ με προστατεύσῃς. Ἐγὼ εἶμαι ὁ προϊ-
στάμενός σου, ἐγὼ σοῦ ὑποδεικνύω. Ἐκατὸ φορὲς ἕνας
ὑπουργὸς, σεβόμενος τὸν ἑαυτὸν τοῦ προστατεύει τὰ ὄργανα
νὰ τὰ ὁποῖα ὑπηρετοῦν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του, ἢ τὰ μέλη
τῶν Δ. Συμβουλίων τῶν ὁργανισμῶν, τοὺς ὁποῖους ἐπο-
πτεύει.

Εἰς βουλευτῆς. Καὶ ὅταν κλέβουν ἀκόμη ;

Π. Παπαληγόρου. Κύριε συνάδελφε, εἶναι ἐρώ-
τησις αὐτή ; Αὐτὸ συζητοῦμεν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ; Εἶχε
διαπιστωθῇ τότε τίποτε ; Ἐξακολουθῶ τὴν ἀνάγνωσιν.

«4. Ὅντως ἐζήτησα νὰ παραστῇ κατὰ τὴν ἀποσφράγι-
σιν τῶν προσφορῶν καὶ ὁ κ. Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου
Βιομηχανίας, μὴ γνωρίζων ὅτι ἐπρόκειτο νὰ παραστῶν
ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τῆς Δ.Ε.Η. Γνωρίζουν ὅμως
ἐπακριβῶς οἱ ὑπογράφωντες τὸ εἰρημένον ἔγγραφον διὰ τίνα

λόγον ἔκριναν τὴν συμπράστασιν τοῦ κ. Γενικοῦ Γραμμα-
ματέως ὡς σκόπιμον. Τοὺς τὸ ὑπενθυμίζω. Εἰς ἐκ τῶν συμ-
μετεχόντων οἴκων, ἡ ΕΜΠΑΣΚΟ, διώκῃσιν ἐπὶ ἔτη τὴν
Δ.Ε.Η. καὶ ἐπέλεξε καὶ διώρισε σειρὰν τῶν στελεχῶν τῆς ἡδὴ
ὑπὸ Ἑλληνικὴν διοίκησιν δημοσίας ἐπιχειρήσεως. Ἐκυκλο-
φόρησαν, ὡς ἐκ τούτου φῆμαι—ἀδικαιολόγητοι καὶ ἀβάσιμοι
κατὰ τὴν κρίσιν μου περὶ τοῦ ὅτι θὰ ἡδύναντο στελέχη τῆς
Δ.Ε.Η. νὰ ἐπηρεασθοῦν εἰς τὰς κρίσεις καὶ ἐνεργείας τῶν
ἐκ τῆς προγενεστέρως μετὰ τῆς ΕΜΠΑΣΚΟ σχέσεως τῶν.
Ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ κινδύνου τῆς διαβολῆς, ἡθέλησα νὰ προφυ-
λάξω τὴν Δ.Ε.Η. ζητήσας νὰ παραστῇ κατὰ τὴν ἀποσφρά-
γισιν καὶ πρόσωπον τρίτον, ἡ προφύλαξις αὕτη δὲν ὑπέκρυ-
πτε βεβαίως, ἐπιφύλαξιν τινὰ ὡς πρὸς τὴν ἐντιμότητα τῶν
μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

5. Ἡ ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἐγγράφου σας
φράσις καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔχη τὰ μέσα νὰ διακριβώσῃ
ἐὰν διὰ τὴν ἐπιλογὴν τοῦ τεχνικοῦ οἴκου ἡκολούθησαν
αἱ συστάσεις τῆς εἶναι βαρύντα ἀνάρμοστος καὶ ἀπαρά-
δεκτος, δοθέντος ὅτι δὲν προέβη ἡ κυβέρνηση εἰς οἰανδήποτε
τοιαύτην σύστασιν, οὐδὲ ἡδύναντο νὰ προβῇ. Δὲν εἶναι, κατὰ
συνέπειαν ἡ Κυβέρνησις διατεθειμένη νὰ δεχθῇ τὴν πρὸς
αὐτὴν ὑποβολὴν ἐγγράφων αὐτόχρημα ἀθήων καὶ βασιζο-
μένων εἰς ψεύδη».

Καὶ ἐδήλουν περαιτέρω ὅτι τὸ ὑμέτερον ἔγγραφον
εἶναι συκοφαντικὸν ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.
Ναὶ περαιτέρω λέγω : «Κατόπιν τούτων ἐπιθυμῶ : α) Νὰ
θεθοῦν παραχρῆμα τὸ ὡς ἄνω ὑμέτερον ἔγγραφον καθὼς
καὶ τὸ παρὸν ὑπ' ὅψει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΔΕΗ
ἀντιγραφόμενα ὁλόκληρα ἐν τοῖς πρακτικοῖς. β) Νὰ προ-
κληθῇ περὶ τῶν ἐγγράφων τούτων συζήτησις τοῦ Διοικη-
τικοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ κοινοποιηθοῦν εἰς ἡμᾶς τὰ πρακτικὰ
τῆς συζητήσεως. Ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν πρὸς τὸ Διοι-
κητικὸν Συμβούλιον τῆς δηλώσεως τῶν ὑπογραψάντων τὸ
ἔγγραφον, θέλομεν ἐξαρτήσῃ τὴν κατ' αὐτῶν ὑποβολὴν
μηνύσεων ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημῇσι.

Τὸ παρὸν κοινοποιεῖται πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυ-
βερνήσεως ἵνα τὸ μὲν εὐαρεστούμενος λάβῃ γνῶσιν τὸ δὲ
ἐγκρίνῃ τὴν ἄμεσον εἰσαγωγὴν τοῦ θέματος πρὸς συζήτησιν
ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. «Ὁ Ὑπουργὸς Π.
Παπαληγόρου».

Ἐρωτῶ αὐτὴ εἶναι ἐπιστολή, ἔγγραφον Ὑπουργοῦ, ὁ
ὁποῖος ἔχει τί νὰ φοβηθῇ ἀπὸ τοὺς κυρίους αὐτοὺς ; Καὶ ὡς
τοιούτον ἔγγραφον ἐπισείεται ; Λοιπὸν ἐπειδὴ ἐβάρυνθηκα
πλέον γράφετε διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς τὰ πρακτικὰ τὴν
ἐπιστολήν. Ἐρωτήσατε κ. συνάδελφοι ὅτι ἐπροστάτευσα
τὸν κ. Πεζόπουλον.

Ι. Κουτσοχέρας. Εἶχαν γίνῃ τὰ δημοσιεύματα
κ. Παπαληγόρου ;

Π. Παπαληγόρου. Διατὶ βιάζεσθε κ. συνάδελφε ;
Σεῖς γνωρίζετε ὅτι θὰ ἐξαντλήσω τὰ θέματα καθ' ὃ μέρος
μὲ ἀφορῶν. Ἐρωτήσατε ἐὰν θὰ ἐπροστάτευσαν τὸν κ. Πεζό-
πουλον γνωρίζοντας ὅτι ἔχει διαπράξει κλοπὴν. Δὲν ἔπρεπε
νὰ μοῦ ἀπευθύνετε αὐτὸ τὸ ἐρώτημα, διότι ἡ ἀπάντησις εἶναι
αὐτονόητος. Θὰ σᾶς εἶπω ὅμως τὸ ἐξῆς : «Ὅταν ἀνέγνωσα
εἰς Κυβερνητικὴν ἐφημερίδα ἔγκριτον, τὴν «Ἀθηναϊκὴν»,
ὅτι ὁ εἰς ὅλους μας γνωστὸς ὁ πάλλευκος ὁ σημερινὸς
ιδιὸς σας Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΔΕΗ
ὁ καθηγητῆς κ. Παππᾶς—τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς εἰς ἄλλας
θέσεις εἰχομεν χρησιμοποίησι—ἐξεταζόμενος ἐξ ἀφορμῆς
ὑποθέσεως τοῦ κ. Πεζοπούλου κατέθεσε περὶ τοῦ ἥθους τοῦ
κ. Πεζοπούλου τὰ βέλτιστα. Διότι ἦτο αὐτὴ πίστις του.
Ἐρωτῶ ἐπὶ πλέον ἡγέρθη ποτὲ εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν
πρὸ ἐκείνων τῶν περιφήμων ἐπιστολῶν θέμα ; Δὲν ἡγέρθη.

Καί θα μου επιτρέψετε να σας εἶπω ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ θέμα εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς δικαιοσύνης, περὶ ἰδιωτῶν δὲν ἔχομεν ἡμεῖς κανένα λόγον νὰ συζητούμεν. Μὲ ἐρωτήσατε ἂν ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἶχε δημοσιευθῇ τότε. Αἱ ἐπιστολαί, ὅταν ἐδημοσιεύθησαν τὴν πρώτην φοράν, ἐδημοσιεύθησαν ἐξ ἀαφρομῆς μιᾶς δίκης, ὅπως μᾶς ἐξήγησεν ὁ κ. Ἡλιοπούλος. Ὅτι ἀπεκαλύφθη, ἀπεκαλύφθη ἐνώπιον δικαστηρίου καὶ ἐγίνε ἀναφορὰ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα ὁ ὁποῖος ὑποτίθεται ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ αὐτεπαγγέλτως. Εἰς τὴν ΔΕΗ ὑπάρχει Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ Συνέλευσις καὶ ὑπάρχει καὶ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον. Καὶ τῆς Συνελεύσεως τῆς ΔΕΗ προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Καὶ ἡ δημοσίευσίς εἰς τὸν «Νεολόγον» τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν δὲν ἤρκεισεν Ἀφ' ἧς ὅμως ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν ἀθηναϊκὸν τύπον καὶ ἀφ' ἧς διεπιστώθη ὅτι ἐξ ἀντικειμένου δὲν ἦδύνατο πλέον ἡ παλαιὰ διοίκησις τῆς ΔΕΗ νὰ εὐρίσκεται ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἤλθομεν ἡμεῖς κ. βουλευταὶ καὶ ἐφέραμεν νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου, πρὸ τοῦ τερματισμοῦ τῆς θητείας τοῦ ἀντικατεστήσαμεν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς ΔΕΗ. Αὐτὸ εἶναι ἀληθὲς ἢ ὄχι; Καὶ αὐτὸ δὲν προσκλήθη τῇ πρωτοβουλίᾳ κανενός, ἀλλὰ τῇ ἰδικῇ μας πρωτοβουλίᾳ διότι ἡμεῖς ἐφέραμεν τὸ σχέδιον νόμου, ὅταν λοιπὸν ἐκάμαμεν τὸ μεῖζον, ἐρωτώμεθα διατὶ δὲν ἐκάμαμεν τὸ ἑλασσον;

Ἐπίσης δὲν ἐννοήσατε κ. Ἡλιοπούλε καὶ ἄλλην φράσιν, φαίνεται τῶν ἐκθέσεων. Ἀνεγνώσατε εἰς τὴν Βουλὴν μίαν συνομιλίαν μεταξὺ Ζησάκη, τοῦ τότε συναδέλφου μας βουλευτοῦ καὶ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας, Πεζοπούλου καὶ Ἀναργύρου Δημητρακόπουλου. Ἐγὼ σέβομαι ὑπὲρ τις καὶ ἄλλος τὸν κ. Ἀναργύρον Δημητρακόπουλον. Ἀλλὰ τὴν Κυβερνητικὴν ἐντολὴν πρὸς τὸν κ. Ζησάκην νὰ καλέσῃ τὸν κ. Πεζόπουλον καὶ νὰ τοῦ εἴπῃ νὰ ὑποβάλλῃ μὴνυσιν, τὴν εἶχα δώσει ἐγώ. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα τὰ πράγματα δὲν μᾶς ἀφοροῦν.

Θὰ ἤθελα ἐπίσης ἐπειδὴ ὠμίλησατε περὶ τῶν παρεμβάσεων τῶν Κυβερνητικῶν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ΔΕΗ, νὰ ἐλέγχετε τί εἶπεν εἰς μίαν ἢ δύο περιπτώσεις ποῦ ἠρωτήθη, ὁ ἴδιος ὁ κ. Ἀναργύρος Δημητρακόπουλος ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι ὅταν ἐρωτήσαμεν τὴν ΔΕΗ θέλετε ἐπὶ τέλους ἢ ὄχι ὠρισμένες παραγγελίες διὰ πιστώσεις ἀναφέρει Γαλλικὰς πιστώσεις, γράφει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν τὰς ἤθελε. «Ἐπικοινωνήσα με τὸν Ὑπουργὸν καὶ διεπίστωσα ποῖα ἦτο ἡ ἐννοία τοῦ μηνύματός του. Μᾶς εἶπε θέλω νὰ ἔχω ἀπάντησιν. Σᾶς τάσσω μίαν προθεσμίαν διὰ νὰ μοῦ ἀπαντήσετε. Οὐδόλως ἠθέλησε νὰ μᾶς ἐπηρεάσῃ ὡς πρὸς τὸ ποῖα θὰ ἦτο ἡ ἀπόφασίς μας». Αὐτὰ τὰ λέγει ὁ κ. Ἀναργύρος Δημητρακόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐντιμολογικὸς.

Συμπεράσματα: Τί ἀπομένει ἀπὸ ὅλα ὅσα μᾶς εἶπε κ. συνάδελφοι ὁ κ. Ἡλιοπούλος; Τί ἀπομένει τὸ σχέσιν ἔχον με εὐθύναις Κυβερνητικὰς; Ἀπομένουν ἄλλα πράγματα. Αὐτὰ τὰ ἄλλα πράγματα θὰ τὰ ἐξετάσῃ ἡ δικαιοσύνη ἢ τακτικῇ. Σεῖς νὰ ἐρωτήσετε ἂν πταίου οἱ Ὑπουργοί, ἂν ὑπάρχουν ποινικαὶ ἢ ἠθικαὶ ἢ πολιτικαὶ εὐθύναι Ὑπουργῶν. Αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα σας. Καὶ δὲν εἶναι τὸ θέμα σας βεβαίως νὰ διαπιστώσῃτε ἐὰν συνέβῃ ἢ ὄχι ἢ α ἢ β παρὰ τοῦ τάδε ὑπουργοῦ διαπραχθεῖσα βαρυτάτη ἀταξία. Καὶ θὰ τελειώσω με τὴν ἐξῆς παρατήρησιν, ὅτι ἐπεβεβαιώθη αὐτὸ ποῦ εἶπα εἰς τὴν ἀρχήν. Ἐπεβεβαιώθη κ. βουλευταὶ ὅτι ὁ κ. Ἡλιοπούλος συνέρραφεν ἓνα κείμενον τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει καμμίαν

σχέσιν με τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεως, τοῦλάχιστον καθ' ὃ μέτρον τὸ κείμενον τοῦ κ. Ἡλιοπούλου ἀφορᾷ κυβερνητικὰς εὐθύναις. Περὶ τοῦ ἀλουμινίου, θὰ σας ὁμιλήσῃ φυσικὰ ὁ συνάδελφός μου κ. Πρωτοπαπαδάκης. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς πτέρυγος τῆς ΕΡΕ).

Δ. Θεοχαρίδης. Κύριε Παπαληγούρα, τί ἐπράξατε σεῖς ὡς προϊστάμενος Ὑπουργὸς ὅταν τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθησαν αἱ ἐπιστολαὶ Φιλαρέτου εἰς τὴν ἐφημερίδα «Νεολόγος», δηλαδή 1 1/2 χρόνον πρὶν δημοσιευθῶν εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον, ὅποτε πράγματι ἐλάβετε αὐτὰ τὰ μέτρα; Καλλοπίστωτε ὑποβάλλω αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν.

Π. Παπαληγούρας. Σᾶς εἶπα τί ἐπράξεν ἡ Κυβέρνησις.

Δ. Θεοχαρίδης. Naί, μετὰ 1 1/2 ἔτος.

Π. Παπαληγούρας. Σᾶς εἶπα τί ἐπράξεν ἡ Κυβέρνησις καὶ σας εἶπα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶχε νὰ σας εἶπω.

Δ. Θεοχαρίδης. Δὲν θέλετε νὰ ἀπαντήσετε ἢ δὲν ἔγινε ἐγὼ ἀντιληπτὸς, ὅταν ἐδημοσιεύθησαν τὸ πρῶτον αἱ ἐπιστολαί, ποῖος ἦτο ὕπουργός;

Π. Παπαληγούρας. Δὲν ἤμουν Ὑπουργός, ἀλλὰ σας εἶπα τί ἔκαμεν ἡ Κυβέρνησις καὶ εἶναι πρόθυμοι νὰ σας τὸ εἴπουν καὶ ἄλλοι.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Κύριε Πρόεδρε, τὸ ἰδικόν μου προσωπικὸν ζήτημα προηγείται καὶ κατόπιν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ἡλιοπούλος.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, θὰ παρεκάλουν, διὰ νὰ μὴ διαταραχθῇ ἡ ἡρεμία τῆς συζητήσεως, νὰ μὴ θεωρηθῶν λεχθέντα οὔτε ὑπ' ἐμοῦ οὔτε ὑπὸ τοῦ κ. Ἡλιοπούλου ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐλέχθησαν καὶ ἔτσι τὸ ζήτημα νὰ θεωρηθῇ τερματισθέν.

Σ. Ἡλιοπούλος. Κύριε Πρόεδρε, ἐζήτησα τὸν λόγον ἐπὶ προσωπικοῦ ζητήματος, ὅχι μόνον διὰ τὰς ὕβρεις, αἱ ὁποῖαι ἠκούσθησαν ἀπὸ ἓνα ἀρχηγὸν κόμματος ἀδοκῆτως νομίζω καὶ διὰ τὰς ὁποίας λυποῦμαι καὶ δὲν θέλω νὰ δώσω καμμίαν συνέχειαν, ἀλλὰ καὶ διότι τόσον ὁ κ. Παπαληγούρας, ὅσον καὶ ὁ κ. Κανελλόπουλος μοῦ ἀπέδωσαν ὅτι διέστρεψα καὶ μετέβαλα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἀνέγνωσα ἀπὸ τοῦ βήματος. Καὶ αὐτὸς εἶναι λόγος προσωπικοῦ ζητήματος.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, τὸ δευτέρον δὲν εἶναι λόγος.

Σ. Ἡλιοπούλος. Παρακαλῶ μὴ διακόπτεται. Μὲ κατηγορήσατε ὕβρίζοντες ὅτι ἐδιάβασα ψευδῶς ἐν γνώσει μου τὰ κείμενα ἀπὸ τοῦ βήματος.

Π. Κανελλόπουλος. Δυστυχῶς διὰ σας τὸ ἐκάματε.

Σ. Ἡλιοπούλος. Λοιπὸν δυστυχῶς διὰ σας ἀκούσατε τί λέγουν τὰ ἔγγραφα, διότι ἐννοεῖτε καὶ τὰ ἔγγραφα νὰ διαστρέψετε. Ἴδου τί λέγει τὸ ἔγγραφο, τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσα. Τὸ ἔγγραφο ποῦ ἀπευθύνουν οἱ κ.κ. Γουναράκης καὶ Πεζόπουλος πρὸς τὸν κ. Παπαληγούραν: «Τῶν σχετικῶν φακέλων εὐρισκομένων εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ ἐπεξεργασίαν, ἐλήφθη τηλεφώνημα τοῦ κ. Ε. Φαρμακίδου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐζητεῖτο κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ ὅπως θέσωμεν ὑπ' ὄψιν ἐπὶ τῶν προσκληθέντων οἰκων». Προσκληθέντων εἶπα καὶ ὄχι προσκαλουμένων καὶ οὔτε διαγωνιζομένων ὠμίλησα: «... ἐπὶ τῶν προσκληθέντων οἰκων καὶ συγκεκριμένα τῆς ECI τοῦ φακέλλου τῆς EBASCO Αὐτά, λέγει τὸ ἔγγραφο. Ἐπὶ τέλους ὅταν τέως Ὑπουργός καὶ ὅταν ἀρχηγὸς κόμματος κάμουν χρῆσιν αὐτῶν τῶν ἐκ-

φράσεων προκειμένου περί έγγραφων, τουλάχιστον θα πρέπει να πάρουν την απάντησιν μέχρι ποίου βαθμού διαστρέφουν τὸ περιεχόμενον αὐτῶν τῶν ἐγγράφων καὶ αὐτὰ τὰ ὅποια ἐλέγχθησαν. Λέγει περαιτέρω τὸ ἐγγράφον τῶν κ.κ. Γουνάρακη καὶ Πεζοπούλου : « Ἐχοντες τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. παγίως τακτικὴ εἶναι ἡ ὁρθὴ καὶ κατοχυρώνει τόσον ἐαυτὴν ὅσον καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἐναντι πάσης διαβολῆς, προτιθέμεθα νὰ τὴν ἐφαρμόσωμεν τὴν τακτικὴν ποὺ ἠκολουθήσαμεν μέχρι τώρα, διότι φρονούμεν, ὀφείλομεν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. δὲν ἀκολουθεῖται ἡ ἀρχὴ τῆς μεταδόσεως τοῦ περιεχομένου τῶν προσφορῶν τοῦ ἐνὸς προσφέροντος εἰς τὸν ἄλλον. Μοναδικὴ ἀπόκλισις ἐγένετο πρὸ διετίας, ὅτε τῇ ἀξιώσει τοῦ τέως Ὑπουργοῦ Ν. Μάρτη ἡ Ε.Σ.Ι. ἔλαβεν γνῶσιν τῶν προσφορῶν τῶν λοιπῶν οἰκῶν. Ἴδου λοιπὸν κατηγορηματικῶς, καταπελτικῶς τί λέγει ὁ Γουνάρακης καὶ ὁ Πεζόπουλος διὰ τὴν πίεσιν ἡ ὁποία ἠσκήθη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον.

Π ρ ὀ ε δ ρ ὀ ς. Σᾶς παρακαλῶ τελειώνετε διότι ὁ ρήτωρ ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης εἶναι εἰς τὸ βῆμα.

Σ. Ἡ λ ι ὀ π ο υ λ ὀ ς. Ἐάν δὲν ὑπῆρχε θέμα παρανόμου ἐνεργείας τοῦ Ὑπουργοῦ, τί νόημα εἶχε τὸ ἐγγράφον ποὺ ἀπέστειλεν ὁ κ. Παπαληγόυρας πρὸς τοὺς Γουνάρακην καὶ Πεζόπουλον διὰ νὰ τοὺς εἴπῃ ὅτι ἐγὼ σᾶς ἐκάλυψα καὶ εἰς τὸ ἀπώτερον καὶ εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὼν καὶ ἐγὼ θὰ σᾶς καλύψω καὶ εἰς τὸ μέλλον ; Ἐάν τίποτε δὲν εἶχεν ἐπιλήψιμον ἢ καταγγεῖλια Γουνάρακη — Πεζοπούλου, διατί αὐτὸ τὸ ὀργισμένον ἐγγράφον τοῦ κ. Παπαληγόυρα ; Ἀς σιωπήσῃ λοιπὸν καὶ ὁ κ. Παπαληγόυρας καὶ ὁ ἀρχηγός του.

Π. Π α π α λ η γ ο ὕ ρ α ς. Εὐχαριστῶ τὸν κ. Ἡλιόπουλον διότι ἐπεβεβαίωσε διὰ τῆς ἀναγνώσεώς τοῦ ἐγγράφου αὐτὰ ποὺ εἶπα διότι σᾶς ἀνέγνωσα ὅ,τι λέγει ὁ κ. Πεζόπουλος, τῶν φακέλων εὐρισκομένων εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ ἐπεξεργασίαν. Ἄρα εἶχον ἀποσφραγισθῇ οἱ φάκελλοι. Τὸ βρῆκα καὶ ἐγὼ τὸ ἐγγράφον καὶ τὸ καταθέτω :

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἀριθ. πρωτ. 249.

Ἀθῆναι, τῇ 7 Φεβρουαρίου 1962
ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΝ

Πρὸς τὸ
Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας
(Γραφεῖον κ. Ὑπουργοῦ)
Ἐ ν τ α ὕ θ α

Κύριε Ὑπουργέ,

Θέμα : Ἐπιλογή μελετητοῦ φράγματος καὶ ὙΗΣ εἰς Καστράκι καὶ Πρεβέντζαν, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἀχελώου.

Ὡς ἔχομεν ἀνακινῶσαι ἤδη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τὸ γεγονός ὅτι προσφεύγομεν εἰς τὸ Development Loan Fund (D.L.F.) (νῦν Department Of State Agency For International Development) (Α.Ι.Δ.), διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα δαπανῶν τοῦ ἐν ἐπικεφαλίδι ἔργου, μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ ἀναζητήσωμεν ἐν Ἀμερικῇ τὸν μελετητὴν καὶ γενικὸν ἐπιβλέποντα αὐτοῦ, συμμορφούμενοι μὲ τοὺς ὅρους καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ D.L.F.

Πρὸς συγκρασμένον τῶν ἀπόψεων τοῦ D.L.F., τὸ ὅποιον ἀντιτίθεται ἀρχῇθεν εἰς τὴν διὰ διαγωνισμοῦ ἐξεύρεσιν τοῦ καταλλήλου Οἴκου, καὶ τῶν ἀπόψεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία, διὰ τὸ ἀδιάρητον τῆς ἀποφάσεως, ἐπεθύμει ὅπως ὁ μελετητὴς ἐξευρεθῇ δι' ἐπιλογῆς ἐκ πίνακος πλειόνων σοβαρῶν οἰκῶν, κατελήξαμεν εἰς τὸ νὰ καλέσωμεν ὁκτώ ἐκ

τῶν γνωστοτέρων ἀμερικανικῶν τεχνικῶν οἰκῶν, τυγχάνοντων τῆς ἐγκρίσεως τοῦ D.L.F., ὅπως ὑποβάλουν σχετικὰς προσφοράς, τῆς προσκλήσεως ταύτης μὴ ἐχούσης τὴν ἐννοίαν διαγωνισμοῦ καὶ συνεπῶς μὴ δημιουργούσης διὰ τὴν Δ.Ε.Η. τὰς μὲ τὴν διεξαγωγὴν δημοσίου διαγωνισμοῦ συμπαρομαρτούσας ὑποχρεώσεις.

Ἀπὸ συμφώνου πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως, ἐγένετο ἡ προσαγωγὴ τῶν ἐσφραγισμένων προσφορῶν εἰς τὴν πρὸς τοῦτο συσταθεῖσαν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἀπ. Κουτσουκώστα, τέως καθηγητοῦ τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου, Ἐπιτροπῇ, ἣτις συνῆλθεν ἐνώπιον τῶν Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου. Εἰς τὸ ἀνοιγμα τῶν προσφορῶν παρέστη (ἀντὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας, ὅστις εἶχεν εἰδοποιήσῃ ὅτι θὰ παρίστατο) ὁ κ. Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου, καὶ οἱ πλείστοι τῶν εὐρισκομένων ἐν Ἀθῆναις ἐκπροσώπων τῶν υποβαλόντων προσφοράς οἰκῶν.

Μετὰ τὸ ἀνοιγμα τῶν ἐσφραγισμένων φακέλων καὶ τὴν μονογράφησιν τῶν προσφορῶν εἰς ὅλα τὰ ἀντίτυπα αὐτῶν ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δ.Ε.Η., αὗται μονογραφηθεῖσαι καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῶν τιμῶν ἐκάστης προσφορᾶς, παραδόθησαν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ σύνταξιν ἐκθέσεως, τοῦ κ. Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου δηλώσαντος πρὸς τοὺς παραστάνας ἐκπροσώπους τῶν οἰκῶν ὅτι ἡ δοθεῖσα δημοσιότης οὐδόλως ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν ὅρων τῆς προσκλήσεως οὐδὲ ὑποχρεοῖ τὴν Δ.Ε.Η. νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν διαδικασίαν τῶν δημοσίων διαγωνισμῶν. Τὴν δῆλωσιν ταύτην ἐπανελάβε καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Δ.Ε.Η., ἐκ μέρους αὐτῆς. Τοῦτο κατέστη ἀναγκαῖον διότι ἡ, διὰ πρώτην φορὰν ἐφαρμοσθεῖσα, μέθοδος τοῦ, ἐνώπιον τοῦ κ. Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ τῆς ὁλομελείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Δ.Ε.Η. συμπεριλαμβανομένου τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἀνοίγματος φακέλων προσφορῶν, ἡδύνατο νὰ προκαλέσῃ παρεξηγήσεις εἰς τὴν σκέψιν τῶν προσκληθέντων.

Τῶν σχετικῶν φακέλων εὐρισκομένων εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ ἐπεξεργασίαν, ἐλήφθη τηλεφώνημα ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Φαρμακίδη, ἀναπληροῦντος τὸν ἀσθενοῦντα Ὑπουργὸν Βιομηχανίας, διὰ τοῦ ὁποίου ἐζητεῖτο κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, ὅπως θέσωμεν ὑπ' ὅψιν ἐνὸς τῶν προσκληθέντων οἰκῶν καὶ συγκεκριμένως τῆς Ε.Ε.Ι. τὸν φάκελλον προσφορᾶς τῆς EBASCO.

Ἐν σχέσει μὲ τὸ ἀντικείμενον τοῦ τηλεφωνήματος τούτου, φρονούμεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι δὲν ἀκολουθεῖται ἐν τῇ Δ.Ε.Η. ἡ ἀρχὴ τῆς μεταδόσεως τοῦ περιεχομένου τῆς προσφορᾶς τοῦ ἐνὸς προσφέροντος εἰς τὸν ἄλλον ἐν ταῖς λεπτομερείαις τῆς, ὁμοίως δὲ πράττει καὶ ἡ Ε.Σ.Ι. κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν προσφορῶν εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς οὓς διεξάγει ἡ ἰδίᾳ διὰ τὰ ἔργα τῆς Δ.Ε.Η. τὰ ὅποια ἐπιβλέπει. Μοναδικὴ ἀπόκλισις ἐκ τῶν ὅσων ἐφαρμόζονται ἐν τῇ Δ.Ε.Η. ἐγένετο πρὸ διετίας ὅτε, τῇ ἀξιώσει τοῦ τέως Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Ν. Μάρτη, ἡ Ε.Σ.Ι. ἔλαβε γνῶσιν τῶν προσφορῶν τῶν λοιπῶν οἰκῶν οἵτινες ἔλαβον πρόσκλησιν διὰ τὴν ἀνάδειξιν μελετητοῦ καὶ γενικοῦ ἐπιβλέποντος τοῦ ἔργου Κρεμαστῶν.

Ἐχοντες τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. παγίως τακτικὴ εἶναι ἡ ὁρθὴ καὶ κατοχυρώνει τόσον ἐαυτὴν ὅσον καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἐναντι πάσης διαβολῆς, προτιθέμεθα νὰ τὴν ἐφαρμόσωμεν καὶ ἐν προκειμένῳ. Μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πορίσματος τῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν εἰσήγησιν

τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν λήψιν ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ τελευταίου, διαδικασία ἣτις προβλέπεται νὰ περατωθῇ ἐντὸς διαστήματος οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν δύο ἐβδομάδων, θὰ ἀνακοινώσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις μέλλει νὰ ἐγγυηθῇ πρὸς τὸ D.L.F. τὸ δάνειον αὐτοῦ πρὸς τὴν Δ.Η.Ε., τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, θέτοντες συγχρόνως εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς ἅπαντας τοὺς φακέλλους τῶν προσφορῶν, τὴν ἐκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὡς καὶ τὰ Πρακτικὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἀκολούθως ἡ Κυβέρνησις, καθ' ὃ ἐγγυήτρια τοῦ δανείου καὶ ἐνδιαφερομένη συνεπῶς διὰ τὸ ὅλον ἔργον, θὰ θέσῃ, ἐὰν τὸ ἐπιθυμῇ, ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῆς τὸν ὅλον φάκελλον ἵνα διακριβώσῃ ἐὰν διὰ τὴν ἐπιλογὴν τοῦ τεχνικοῦ οἴκου ἠκολουθήθησαν αἱ συστάσεις τῆς καὶ ἐὰν ἡ ἐπιλογὴ ἐγένετο μὲ τὰ ἐπιβαλλόμενα κριτήρια, τόσον ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν τεχνικὴν Ἐπιτροπὴν ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν καὶ τέλος ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Κατὰ τὸ στάδιον αὐτὸ ἡ Κυβέρνησις, ἐὰν τὸ κρίνῃ σκόπιμον θὰ δώσῃ καὶ εἰς οἰονδήποτε τῶν ἐνδιαφερομένων τὸν φάκελλον μὲ ὅλας τὰς προσφοράς, τὸ γνήσιόν καὶ ἀμετάβλητον τῶν ὁποίων—καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελεν ἀμφισβητηθῇ ἡ καλὴ ὁργάνωσις τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τὸ ἥθος τῶν διοικούντων αὐτὴν—ἐγγυᾶται ἡ μονογραφὴ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. Ὁ Γεν. Δ/ντῆς & Σύμβουλος
Π. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ Γ. Ν. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ

Π. Κανελλόπουλος. Θὰ ἤθελα νὰ ἐρωτήσω τὴν συνειδήσιν ἐκάστου ἐκ τῶν παρισταμένων βουλευτῶν τῆς Ε.Ρ.Ε. τῆς Ε.Κ. τῶν Προοδρευτικῶν, καὶ τῆς Ε.Δ.Α. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαντήσουν παρὰ μόνον μέσα τους.

Γ. Βασιλαῆτος. Δὲν ἡμποροῦμεν, θὰ ἀπαντήσωμεν.

Π. Κανελλόπουλος. Λυποῦμαι πολὺ δι' αὐτὸ τὸ ὅποιον πράττετε αὐτὴν τὴν στιγμὴν κύριε συνάδελφε. Παρακαλῶ μὴ δὲ διακόπτετε. Θέλω νὰ ἀπαντήσῃτε μέσα σας ἐὰν καταλάβετε ὅταν ὠμιλοῦσεν ὁ κ. Ἡλιόπουλος ὅτι αὐτό, τὸ ὅποιον διὰ τοῦ Φαρμακίδου παρήγγειλεν ὁ Παπαληγούρας ἀφεώρα τὰς προσφοράς μετὰ τὸ ἀνοιγμα αὐτῶν. Δὲν τὸ καταλάβετε καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ βαρεῖα εὐθύνη τοῦ κ. Ἡλιοπούλου. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δημιουργοῦνται αἱ ἐντυπώσεις αὐταί.

Γ. Βασιλαῆτος. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ τὸ ἐξετάσῃ.

Πρόεδρος. Ὅριστε κ. Πρωτοπαπαδάκη.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Κύριοι βουλευταί, ὑποστηρίζω ὅτι αἱ ὁμιλίαι ἡμῶν, κατὰ τῶν ὁποίων ἀπηρθύνθη ἡ πρότασις τῆς Ε.Δ.Α., εἶναι ὁμιλίαι ἐπὶ προσωπικοῦ ζητήματος, προσωπικοῦ ζητήματος προηγηθέντος τοῦ προσωπικοῦ ζητήματος τὸ ὅποιον ἐπεκαλέσθη ὁ κ. Ἡλιόπουλος, καὶ εἶχεν ὑποχρέωσιν ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν κ. Ἡλιόπουλον νὰ ὁμιλήσῃ πρὸ ἐμοῦ. Λυποῦμαι διότι ἐπιτρέψας ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἰς τὸν κ. Ἡλιόπουλον νὰ ὁμιλήσῃ πρὸ ἐμοῦ ἐπὶ προσωπικοῦ ζητήματος, παρέβη τὸν Κανονισμόν.

Κύριοι βουλευταί, ὅταν τὴν περασμένην Παρασκευὴν, ἀργὰ μᾶλλον τὸ βράδυ, ἐπληροφορήθην ὅτι ἡ Ε.Δ.Α. κατέθεσε τὴν πρότασιν πὺ συζητοῦμεν, ἐδήλωσα πρὸς τὸν Τύπον ὅτι τὸ κατ' ἐμὲ εἶμαι ἱκανοποιημένος διότι θὰ δοθῇ δι' ἄλλην μίαν φορὰν ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναπτυχθῇ πῶς ἔχει τὸ ζήτημα τῆς Συμβάσεως τοῦ Ἀλουμινίου. Πράγματι ἀπὸ τότε πού ὑπεγράφη καὶ ἐκυρώθη διὰ νόμου ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἡ Σύμβασις περὶ τῆς ὁ λόγος, ἔχει παρέλθει σημαντικὸν χρονικὸν διάστημα, ἐμεσολάβησαν, ὡς γνωστὸν, αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1961, 1963, 1964, ἡ σύνθεσις τῆς Βουλῆς μετεβλήθη, σημαντικὸς δὲ ἀριθμὸς βουλευτῶν τῆς σημερινῆς Βουλῆς δὲν ἦσαν τότε βουλευταί, καὶ δὲν παρηκολούθησαν τὰς σχετικὰς συζητήσεις, αἱ ἀποαἱ σημειωτέον ὑπῆρξαν διεξοδικώταται.

Ἀλλὰ πέραν τῆς Βουλῆς ὑπάρχει ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ὁ ὁποῖος βεβαίως δὲν ἀσχολεῖται, ὅσον θὰ ἔπρεπε νὰ εἶσαι, μὲ θέματα παρελθόντα. Καὶ δὲν βλάπτει πού καὶ πού νὰ τοῦ ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν μνήμην διαφόρους ὑποθέσεις πού τὸν ἀφοροῦν φυσικὰ καὶ πού κατὰ καιροὺς ἐπανεμφανίζονται ὅχι πάντοτε μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην πληρότητα. Ἐπιλαμβάνομαι λοιπὸν τῆς εὐκαιρίας πού μοῦ δίδει ἡ πρότασις τῆς ΕΔΑ διὰ νὰ ἀναπτύξω ἐν πάσῃ δυνατῇ συντομίᾳ, ἐν πάσῃ δυνατῇ ἀπλοποιήσῃ βεβαίως ὅχι ὀλόκληρον τὸ θέμα τοῦ Ἀλουμινίου, ἀλλὰ τὸ εἰδικὸν θέμα τῆς συμβάσεως παραγωγῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας ὑπὸ τῆς ΔΕΗ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν τοῦ Ἀλουμινίου. Κατ' ἀνάγκην ὅμως θὰ θίξω καὶ μερικὰ γενικώτερα θέματα, σχετιζόμενα μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν Βωξιτῶν μας.

Ἐὰν δὲν μὲ ἀπατᾷ ἡ μνήμη, μέχρι τοῦ 1958, πού ἀνέλαβον τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, εἶχον καταρτισθῇ 11 προγράμματα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως μὲ διάφορον ἐκάστην ἔκτασιν καὶ πληρότητα. Εἴτε τὰ προγράμματα ἦσαν 11 ἢ 12 εἴτε ὀλιγώτερα, εἴτε περισσώτερα, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὅλα ἀνεξαιρέτως προέβλεπον τὴν ἵδρυσιν ἐργοστασίου παραγωγῆς ἀλουμινίου ἀπὸ τοὺς βωξίτας μας. Καὶ ὁρθῶς. Ἡ ἐξαγωγή ἀκατεργάστων μεταλλευμάτων εἶναι χαρακτηριστικὸν ὑπαναπτύκτου χώρας. Ἐν ὅψει δὲ ἐκβιομηχανίσεως, ἡ τοιαύτη ἐξαγωγή, μακροχρονίως θεωρουμένη, εἶναι ζημία, καὶ εἶναι δυνατόν νὰ ἀποβῇ καὶ ζημία ἀνεπανόρθωτος. Τοῦτο δὲ διότι ὅσον ἐκτεταμένα καὶ ἐὰν εἶναι τὰ κοιτάσματα τῶν μεταλλευμάτων τῆς χώρας, πάντως δὲν εἶναι ἀπεριόριστα. Ἐξαντλοῦνται σὺν τῷ χρόνῳ, ἐπὶ ζημία προφανῶς τῆς ἐκβιομηχανίσεως, διὰ τὴν ὁποίαν αἱ πρῶται ὕλαι ἔχουν τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ὅλοι γνωρίζομεν. Πέραν τούτου ὅμως ἐξάγοντες τὰ μεταλλεύματά μας ἀκατέργαστα στερούμεθα τῆς ἀξίας, ἡ ὁποία προστίθεται διὰ τῆς ἐπεξεργασίας των.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν βωξιτῶν καὶ τοῦ ἀλουμινίου ἡ προστιθεμένη ἀξία, ὡς ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν βωξιτῶν καὶ τῆς παραγωγῆς ἀλουμινίου, εἶναι σημαντικωτάτη. Ἀρκεῖ νὰ εἰπῶ ὅτι διὰ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν 4 τόννων βωξίτου, ὅσοι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν παραγωγὴν ἐνὸς τόννου ἀλουμινίου, εἰσπράττομεν περὶ τὰ 20 δολλάρια. Ἐνῶ 1 τόννος ἀλουμινίου πληρώνεται γύρω εἰς τὰς 500 δολλάρια. Διακυμάνσεως βεβαίως τῆς τιμῆς τοῦ ἀλουμινίου εἶναι γνωσταὶ καὶ πολλάκις ἀρκετὰ σημαντικά. Γνωστὴ ἡ πληροφορία πού ἔδωσα, ἀλλὰ νομίζω χρήσιμος διὰ τὴν διατύπωσιν τῶν περαιτέρω συλλογισμῶν μου.

Εἶναι γνωστὸν, κύριοι βουλευταί, ὅτι ἡ παραγωγή ἀλουμινίου ἀπὸ τὸν βωξίτην, ἀπορροφᾷ μεγάλαν ποσότητα ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας. Ἡ βιομηχανία ἀλουμινίου εὐρίσκεται εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ἡλεκτροβόρων βιομηχανιῶν. Ἡ τιμὴ συνεπῶς τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐπιδρᾷ κατὰ τρόπον ἀποφασιστικόν ἐπὶ τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ τῆς συναγωνιστικότητος τῆς βιομηχανίας ἀλουμινίου. Ἡ ΕΔΑ, διὰ τοῦ κ. Κιτσίχη, εἶχε παλαιότερον ἐπανειλημμένως διατυπώσῃ τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ βιομηχανία ἀλουμινίου ἐν Ἑλλάδι δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ διὰ τὴν ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν περισσώτερον ἀπὸ 101/2 λεπτά τῆς δραχμῆς, ἀνὰ KWH ἐὰν πρόκειται νὰ εἶναι διεθνῶς συναγωνιστική.

Τὸ πρόβλημα λοιπὸν οὕτω ἐτίθετο. Τὸ ἐθνικὸν συμφέρον ἐπέβαλε τὴν ἵδρυσιν ἐργοστασίου ἀλουμινίου. Δύναται ἡ ΔΕΗ νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν βιομηχανίαν αὐτὴν ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν εἰς τόσον χαμηλὴν τιμὴν χωρὶς ζημίας.

Ὅπως γνωρίζετε, ἡ ΔΕΗ λειτουργεῖ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως. Δὲν παύει ὅμως νὰ εἶναι καὶ ἐπιχειρήσις κοινῆς ὠφελείας. Καθορίζουσα τὴν τιμολογιακὴν καὶ λοιπὴν πολιτικὴν τῆς ὀφείλει νὰ κινῆται ἐντὸς τῶν πλαισίων πού ὀρίζει τὸ γενικώτερον ἐθνικὸν συμφέρον.

Δὲν εἶναι κερδοσκοπικὴ ἐπιχειρήσις ἡ Δ.Ε.Η. Βεβαίως ἔχει ὑποχρέωσιν, νὰ μὴ ἀναλαμβάνῃ ὑποχρεώσεις δυναμένας νὰ κλονήσουν τὴν οἰκονομικὴν τῆς ὑπόστασιν καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἐξηλεκτρίσμοῦ τῆς Χώρας. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικήσεως τῆς ΔΕΗ εἶναι γνωστὸν ὅτι, πλὴν ὀλίγων περιπτώσεων, δὲν τίθενται ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Ὑπάρχει ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, τὸ Συμβούλιον Ἐλέγχου καὶ ἡ Ἀντιπροσωπευτικὴ Συνέ-

λευσις, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἀνωτάτους Δικαστικούς καὶ ἄλλους Κρατικούς λειτουργοὺς καὶ ἀπὸ ἀντιπροσώπων τῶν ὀργανομένων ομάδων τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας. Αὐτὰ εἶναι κατὰ νόμον τὰ ὄργανα ποὺ ὀφείλουν νὰ παρακολουθοῦν καὶ νὰ ἐλέγχουν τὰς πράξεις τῆς Διοικήσεως τῆς ΔΕΗ. Τὰ μνημονεῖω διότι ἡ ΕΔΑ εἰς τὴν πρότασιν τῆς καταλογίζει εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργοὺς τὴν παράλειψιν διώξεως τῶν Διοικούντων τὴν ΔΕΗ. Ὑπάρχει φυσικὰ πάντοτε καὶ ἡ Εἰσαγγελικὴ ἀρχή. Καὶ ἐρωτῶ, μὲ πᾶσαν εἰλικρίνειαν ἐρωτῶ : Ἐξεδήλωσαν ποτὲ τὰ ὄργανα αὐτά, τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου τεταγμένα, ἀνησυχίας ὡς πρὸς τὴν ἐντιμότητα τῶν Διοικούντων τὴν ΔΕΗ, ὥστε νὰ λάβῃ ἐκ τούτου ἀφορμὴν ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, ἡ ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα; Δὲν εἶναι, κύριοι βουλευταί, οἱ Ὑπουργοὶ ἀσυννόμοι, οὐτε ἐλεγχταί, οὐτε Εἰσαγγελεῖς. Οἱ Ὑπουργοὶ πρέπει νὰ ἔχουν ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν τῶν πρὸς δημιουργίαν. Αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος προορισμὸς τῶν Ὑπουργῶν καὶ νομίζω ὅτι μὲ αὐτὰ τὰ κριτήρια πρέπει νὰ ἐκτιμηθῇ ἐν προκειμένῳ ἐὰν ὑπάρχουν ὑπουργικαὶ εὐθύναι.

Σχετικῶς πρὸς τὸ ἐὰν ἐπίσεν ἡ Κυβέρνησις μας τὴν Διοίκησιν τῆς ΔΕΗ διὰ νὰ λάβῃ τὴν Α' ἢ Β' ἀπόφασιν, θὰ ἀναγνώσω δύο περικοπὰς ἀπὸ μίαν συνέντευξιν ποὺ εἶχε δώσει πρὸς τὸν Τύπον εἰς τὰς 22-11-61 ὁ τότε Γεν. Δ/ντῆς τῆς ΔΕΗ. Ἐλεγε ὁ τότε Γεν. Δ/ντῆς τῆς ΔΕΗ : «Ἐκεῖνο τό, ὁποῖον θέλω νὰ τονίσω ἐξ ὑπαρχῆς εἶναι ὅτι οὐδέποτε ἐπιέσθημεν ἐν ὑπογράφωμεν τὴν σύμβασιν ἢ νὰ συμφωνήσωμεν εἰς μίαν τιμὴν—ὁμιλῶ τώρα εἰδικῶς διὰ τὴν ΔΕΗ— ἡ ὁποία νὰ εἶναι εἰς βλάβην τῶν συμφερόντων τῆς ΔΕΗ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Θέλω νὰ εἶπω ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως—ὁ Κύριος Καραμανλῆς— μὲ ἐκάλεσεν ὅταν ἤρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις μὲ τὴν ἐταιρείαν ΠΕΣΙΝΕ διὰ τὸ στενὸν θέμα τῆς πωλήσεως τοῦ ρεύματος καὶ ἐδήλωσε σαφῶς ὅτι δὲν δέχεται ἡ Κυβέρνησις καὶ αὐτὸς προσωπικῶς οὐδεμίαν συμφωνίαν μεταξὺ ΔΕΗ καὶ ΠΕΣΙΝΕ ἡ ὁποία θὰ ὠδήγη ἐἰς αὐτό, τὸ ὁποῖον καλῶς ἢ κακῶς χαρακτηρίζεται ὡς ἐπιδότῃσις» καὶ περαιτέρω. «Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως—ὁ ἴδιος ὁ Γεν. Διευθυντῆς τὰ λέγει αὐτὰ— ἡ ὁδηγία αὐτὴ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐσήμαινε νὰ μὴ διατάσωμεν νὰ διαρρήξωμεν τὰς διαπραγματεύσεις ἐν ᾗ περιπτώσει θὰ ὠδήγουν πρὸς τιμὴν χαμηλοτέραν τοῦ κόστους παραγωγῆς».

Ὅταν λοιπὸν κύριοι βουλευταί ὑπάρχη αὐτὴ ἡ δημοσία δῆλωσις τοῦ τότε Γεν. Δ/ντοῦ τῆς ΔΕΗ, τί ἀξίαν ἔχουν τὸ τί εἶπαν μεταξὺ τῶν; Ὅταν ὑπάρχη δημοσία ἐκδήλωσις αὐτῆς τῆς μορφῆς, τῆς ὁποίας βεβαίως ἔλαβε γνῶσιν καὶ τὸ ἐγνώριζεν ὁ τότε Γεν. Δ/ντῆς τῆς ΔΕΗ καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τί ὠφελοῦν ὅλα αὐτὰ τὰ κείμενα ποὺ παρατίθενται εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν τριῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν;

Εἰς Βουλευτῆς. Ποῖος ἦτο τότε Γεν. Δ/ντῆς;

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Ποῖος ἔκαμε τὴν ἐρώτησιν αὐτήν;

Γ. Βασιλαῖτος. Ἐγὼ εἶπον : ἔφα ὁ κύριος Πεζόπουλος.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Δὲν ἀντιλαμβάνομαι τὴν σημάσιαν τῆς διακοπῆς. Δὲν ἔχομεν θέμα Πεζοπούλου αὐτὴν τὴν στιγμὴν. Ἐχομεν θέμα Ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως. Συνεπῶς δὲν ἔχει σημάσιαν ποῖος ἦτο Γεν. Δ/ντῆς. Κύριοι βουλευταί, δὲν ἀντιλαμβάνομαι διατὶ αὐτὴ ἡ ἀνησυχία. Δὲν ἀντιλαμβάνομαι διατὶ φαντάζεσθε ὅτι δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαντήσω καθ' ὃν τρόπον νομίζω ἐγὼ εἰς τὴν πρότασιν τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν ἡ ΕΔΑ.

Κύριοι βουλευταί, πολλὸς λόγος ἔγινε καὶ γίνεται καὶ ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τῆς αἰθούσης αὐτῆς διὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν τριῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν. Τὸ ἐγγράφον βεβαίως τοῦτο εἶναι σημαντικὸν ἀλλὰ ἔχει καὶ ἁλλεῖψεις καὶ ἀδυναμίας καὶ σφάλματα. Τὸ δὲ ὅφον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι συντεταγμένον, ἐπιτρέπει τὴν ἐρώτησιν, μήπως ὑπῆρξε καμμία ὑποσυνείδητος προκατάληψις, μήπως ὑπῆρξε καὶ καμμία

σκοπιμότης, καλοπροαίρετος ἔστω, ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐξυπηρετηθῇ. Ὅμιλῶ φυσικὰ διὰ τὸ κεφάλαιον περὶ Ἀλουμίνιου. Ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐκθεσις αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ δικαστικὴν ἀπόφασιν καὶ πολὺ ὀλιγώτερον τελεσίδικον τοιαύτην. Καν δὲν πιστεύω οἱ δικασταὶ ποὺ ἐνδεχομένως θὰ δικάσουν τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερόμενα νὰ ἐπηρεασθοῦν εἰς τὴν λήψιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐκθεσις συνετάγη ἀπὸ Ἀνωτάτους Δικαστικούς. Ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ συμβῇ τοῦτο, θὰ ἦτο ἀτόπημα.

Προτοῦ προχωρήσω εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς ὁμιλίαις μου, εἶναι ἐπ' ἀναγκῆς, κύριοι βουλευταί, νὰ ζητήσω τὴν ὑπομονὴν σας διὰ νὰ σᾶς ἀναπτύξω μὲ κάθε δυνατόν συντομίαν καὶ ἀπλοποίησιν μερικὰς γενικωτέρας ἀπόψεις σχετικὰς πρὸς τὴν ἡλεκτρικὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας μας. Διότι ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπόψεων, ὅσοι μοῦ κάμουν τὴν τιμὴν νὰ μὲ προσέξουν, θὰ βοηθηθοῦν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν ἀπαραιτήτων συμπερασμάτων ὡς πρὸς τὸ εἰδικὸν θέμα τῆς τιμῆς, εἰς τὴν ὁποίαν παρεσχέθη ἡ ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια πρὸς τὸ ἀλουμίνιον.

Τὸ σύνολον τῶν ἐγκαταστάσεων παραγωγῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας τῆς ΔΕΗ ἦτο συμφώνως πρὸς τὴν Ἐκθεσιν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1963, τῆς 31-12-63, συνολικῆς ἰσχύος 721.000 KW. Ἐκ τούτων οἱ μὲν ἀτμοηλεκτρικοὶ σταθμοί, ἡ παραγωγὴ δηλαδὴ ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας δι' ἀτμομηχανῶν, τουρμπινῶν, αἱ ὁποῖαι κινοῦνται μὲ ἀτμὸν καὶ συνεπῶς ὑπάρχουν καὶ λέβητες, οἱ ἀτμοηλεκτρικοὶ σταθμοὶ ποὺ διέθετεν ἡ ΔΕΗ εἰς τὰς 31-12-63 ἦσαν συνολικῆς ἰσχύος 472.000 KW, οἱ δὲ Ὑδροηλεκτρικοὶ σταθμοὶ 248.000 KW. Καὶ ἐπειδὴ, κύριοι βουλευταί, συχνάκις γίνεται σύγχυσις μεταξὺ KW καὶ KWH (κιλοβάτ καὶ κιλοβατώρας), μεταξὺ ἰσχύος ἡλεκτρικῆς καὶ ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς εἶπω ὅτι ἡ ἰσχὺς εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἄλλως ὀνομάζεται καὶ ἰποδύναμις (HP). Ἐνα KW ἰσοῦται πρὸς 1,36 HP καὶ συνεπῶς ἡμποροῦμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι εἰς τὰς 31-12-63 ἡ ΔΕΗ διέθετεν ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας συνολικῆς ἰποδυναμίας 980.000 PH. Οἱ περισσώτεροι ἐξ ἡμῶν κύριοι συνάδελφοι, φαντάζομαι ὅτι γνωρίζετε ὅτι ἡ ἰσχὺς ἐνός KW ἀναπτυσσομένη ἐπὶ μίαν ὥραν ἰσοῦται πρὸς πρῶτης ὀψείας ἡ ΔΕΗ νὰ δύναται νὰ παράγῃ ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν ἴσην πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν KW ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἰσχύὴν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν 8760, ποὺ εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους τῶν 365 ἡμερῶν.

Ἀλλὰ ἓνας ἀτμοηλεκτρικὸς σταθμὸς εἶναι ζήτημα ἐὰν ἡμπορῇ νὰ ἀποδώσῃ περισσότερα ἀπὸ 80-85 % τῆς θεωρητικῆς του ἱκανότητος καὶ αὐτὸ εἶναι φυσικὸν διότι δὲν εἶναι δυνατόν πάντοτε π.χ. ὁ ἀτμὸς νὰ εὐρίσκειται ὑπὸ τὴν πίεσιν τὴν θεωρητικὴν, χρειάζεται νὰ σταματήσῃ ἡ ἐγκατάστασις διὰ ἐπιθεωρήσεις, ἐπισκευὰς καὶ συντήρησιν καὶ συνεπῶς δὲν εἶναι δυνατόν ποτὲ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ 100 % τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας ποὺ ἡδύνατο θεωρητικῶς νὰ θεωρηθῇ ὅτι εἶναι τὸ τέλειον.

Ὅταν ὑπάρχη διασύνδεσις διαφόρων σταθμῶν, ὡς συμβαίνει μὲ τὸ ἡλεκτρικὸν σύστημα τὸ ἰδικὸν μας, τότε ὁ συντελεστὴς χρησιμοποίησεως ὅλων αὐτῶν τῶν ἀτμοσυντηρητικῶν σταθμῶν δύναται νὰ φθάσῃ τὸ 90 ο/ο. Μὲ τοὺς ὑδροηλεκτρικοὺς σταθμοὺς, διὰ τῶν ὁποίων γίνεται ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ὑδατοπτώσεων τῆς Χώρας, ὁ συντελεστὴς χρησιμοποίησεως, εἶναι πολὺ μικρότερος. Ὅπως εἶναι γνωστόν, ἡ ὑδραυλικότης τῶν ποταμῶν κυμαίνεται μεταξὺ σημαντικῶν περιθωρίων καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαφόρων ἐποχῶν τοῦ ἔτους καὶ ἀπὸ χρόνον σὲ χρόνον. Διὰ νὰ μὴ πηγαίη χαμένο τὸ νερὸ κατὰ τὰς ἐποχὰς μεγάλης ὑδραυλικότητος, συνήθως αἱ ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς εἰς τοὺς ὑδροηλεκτρικοὺς σταθμοὺς, αἱ ὑδροτουρβίνες, κατασκευάζονται διὰ πολὺ μεγαλυτέραν ἰσχύν, ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἀντιστοιχοῦσεν εἰς τὴν ἱκανότητα παραγωγῆς ὑδροηλεκτρικῆς ἐνεργείας τοῦ συγκεκριμένου ποταμοῦ, εἰς τρόπον ὥστε, ἐνῶ προκειμένου περὶ ἀτμοηλεκτρικῶν σταθμῶν ὁ συντε-

λεστής χρησιμοποίησες είναι 90 ο.ρ., όταν ούτοι είναι διασυνδεδεμένοι, εις την περίπτωση του υδροηλεκτρικού σταθμού και δη εκείνων που διέθετεν η Δ.Ε.Η. εις τας 31—12—63 δύναται να θεωρηθῇ ὅτι οὗτος είναι μόνον 40 ο.ρ. Ὅποτε ἀπὸ τοὺς ἀτμοηλεκτρικοὺς σταθμοὺς δύναται ἡ Δ.Ε.Η. νὰ παραγάγῃ (473.000X3760X0,9) 3 δισ. 400 ἐκ. κιλοβαττῶρας, ἐνῶ διὰ τοὺς υδροηλεκτρικοὺς σταθμοὺς 890 ἐκατ. κιλοβαττῶρας. Αὐτὰ διὰ τὸ ἔτος 1963. Τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τῶν δύο ποσοστῶν μᾶς δίδει 4 δισ. 600 ἐκατ. κιλοβαττῶρας. Ἐνῶ αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς Δ.Ε.Η. (τοῦ Δεκεμβρίου 1963) εἶχον τὴν ἰκανότητα ἐτήσιας παραγωγῆς 4 δισ. 600 ἐκατ. κιλοβαττῶρων, ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν ἡ Δ.Ε.Η. κατῴρθωσε νὰ πωλήσῃ μόνον 2 δισ. 940 ἐκ. κιλοβαττῶν, τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι ἡ Δ.Ε.Η. κατῴρθωσε νὰ ἐκμεταλλεῖται τὰς ἡλεκτροπαραγωγικὰς τῆς ἐγκαταστάσεις μόνον κατὰ 63,7 %, δηλαδὴ κατὰ τὸ ἐν τρίτον ἔμμενον αἱ ἐγκαταστάσεις ἀνεκμετάλλετοι. Εἶναι γνωστὸν πὺ ὀφείλεται τοῦτο καὶ δὲν εἶναι ἰδιάζον χαρακτηριστικὸν τῆς ἰδικῆς μας ἐπιχειρήσεως ἡλεκτρισμοῦ. Ὅλος ὁ κόσμος δὲν χρησιμοποιεῖ ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν καθ' ὅλον τὸ 24 ὥρον,

Ἰδιαίτερος δὲ οἱ χρησιμοποιοῦντες ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν οἰκιακῆς καὶ ἐμπορικῆς χρήσεως τὴν χρησιμοποιοῦν καθ' ὅρισμένης ὥρας τοῦ 24 ὥρου, εἶναι δὲ ὑποχρεωμένη ἡ Δ.Ε.Η. καὶ πᾶσα ἄλλη ἐπιχείρησις νὰ ἔχῃ ἐγκαταστάσεις ἐπαρκεῖς, ὥστε νὰ δύναται νὰ τροφοδοτῇ μετ' ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν τὸν πληθυσμὸν κατὰ τὰς ὥρας ἐκείνας, ὅπου ἡ καμπύλη καταναλώσεως ἡλεκτρισμοῦ παρουσιάζει αἰχμὴν πρὸς τὰ ἄνω. Ἀλλὰ, ἐνῶ ἔχομεν αὐτοὺς τοὺς καταναλωτὰς ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν, οἱ ὅποιοι στοιχίζουσιν εἰς τὴν ΔΕΗ ὅχι μόνον τὴν ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν πὺ τοὺς πωλεῖ ἀλλὰ καὶ τὸ γεγονός ὅτι χάριν αὐτῶν κρατεῖ ὑπὸ ἀδράνεια ση-μαντικὰ κεφάλαια ἐπενδεδυμένα ὑπ' αὐτῆς, ἐκτὸς τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἔχομεν καὶ τὴν ἄλλην κατηγορίαν καταναλωτῶν, ἔχομεν τοὺς καταναλωτὰς γεωργικῆς καὶ βιομηχανικῆς χρήσεως. Οἱ καταναλωταὶ βιομηχανικῆς χρήσεως εἶναι οἱ καλῶτεροι πελάται πάσης ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως, διότι καταναλίσκουν ἐνέργειαν ἐπὶ πολλὰς ὥρας τοῦ 24 ὥρου, πολλὰ δὲ ἀπὸ αὐτάς, κατὰ τὰς ὥρας πὺ δὲν εἶναι ὥρα αἰχμῆς. Θὰ σᾶς δώσω δύο ἀκόμη ἀριθμοὺς διὰ νὰ τελειώσω τὴν μικρὰν αὐτὴν ἀνάπτυξιν, τὴν ὅποιαν θεωρῶ χρήσιμον διὰ τὴν κατανόησιν τῶν περαιτέρω θεμάτων. Τὸ 1963 ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν πελατῶν τῆς ΔΕΗ ἦτο 1 ἐκατ. 400 χιλ. Ἀπ' αὐτοὺς καταναλωταὶ ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας βιομηχανικῆς χρήσεως ἦσαν μόνον 37 χιλ., δηλαδὴ δυόμισι τοῖς ἑκατὸν μόνον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν πελατῶν τῆς Δ.Ε.Η. Ἀπερρόφησαν δὲ αὐτοὶ τὸ 47,8 % τῆς παραγωγῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας. Ἀντιθέτως οἱ ἄλλοι πελάται, οἱ ὅποιοι χρησιμοποιοῦν οἰκιακὴν καὶ ἐμπορικὴν ἐνέργειαν καὶ οἱ ὅποιοι ἀπετέλουν τὸ 95 % τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν πελατῶν ἀπερρόφησαν τὸ 41,2 %. Δηλαδὴ τὸ δυόμισι τοῖς ἑκατὸν ἀπερρόφησε τὸ 48 %, τὸ 95 % ἀπερρόφησε τὸ 42 %. Ἀντιλαμβάνεσθε συνεπῶς ὅτι δίκαιον εἶναι ὁ πελάτης ἐκεῖνος τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας ὁ ὁποῖος συμβάλλει καθ' ὅν τρόπον συμβάλλει ὁ καταναλωτὴς ἡλεκτρισμοῦ βιομηχανικῆς χρησιμοποίησεως νὰ πληρώνῃ τὴν ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν εἰς τιμὴν μικροτέραν ἀπὸ ὅ,τι τὴν πληρώνει ὁ πελάτης ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας οἰκιακῆς χρήσεως. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον δίκαιον εἶναι ἐν ὅψει τῆς προσπαθείας ἐκβιομηχανίσεως τῆς Χώρας καὶ σκόπιμον.

Πῶς διεμορφώθησαν λοιπὸν τὰ τιμολόγια τῆς ΔΕΗ τὸ 1963 χωρὶς Ἀλουμίνιον καὶ χωρὶς Ἀχελῶν;

Ἡ μέση τιμὴ τῆς κιλοβαττῶρας ὁλοκλήρου τῆς πωληθείσης ποσότητος διὰ τὸ 1963 ἦτο 88 λεπτά. Ἡ μέση τιμὴ τῆς κιλοβαττῶρας βιομηχανικῆς χρήσεως ἦτο 60 λεπτά. Καὶ ἡ μέση τιμὴ τῆς κιλοβαττῶρας οἰκιακῆς χρήσεως ἦτο 1,21 λεπτά. Παρακαλῶ προσέξαιτε αὐτοὺς τοὺς ἀριθμοὺς. Μέση τιμὴ Α'. Τιμὴ βιομηχανικῆς χρήσεως 30 ο.ο παρακάτω. Τιμὴ οἰκιακῆς χρήσεως 40 ο.ο παραπάνω ἀπὸ τὴν μέσην τιμὴν. Ἐχει σημασίαν διὰ τοὺς περαιτέρω συλλογισμούς.

Π. Κανελλόπουλος. Καὶ θὰ παρακαλέσω νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὀνομάζῃ κανεῖς τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὅποιοι πληρώνουν παραπάνω διὰ φωτισμόν, ὡς ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ κανεῖς κἄφρους, διότι τὸ ἡκούσατε καὶ αὐτό. Ἀκριβῶς, διὰ νὰ προαχθῇ ἡ οἰκονομία των. Καὶ διὰ νὰ γίνουσιν ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομίας, ἂν ὅχι πλουσιώτεροι, διότι οἱ Ἕλληνες ἀπλῶς ὀλιγώτερον πτωχοὶ θὰ γίνωνται, μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς εὐημερίας, ἀκριβῶς δι' αὐτὸ χρειάζεται ἡ βιομηχανία. Ἐὰν δὲν δώσῃ εὐθιγότερον ρεῦμα εἰς τὴν βιομηχανίαν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσδεύσῃ ὁ Ἕλληνικὸς λαός. Καὶ ἐν τούτοις, ὁ κ. Ἡλιόπουλος ἐχρησιμοποίησε τὴν λέξιν ὅτι αἱ Κυβερνήσεις μας ἐθεώρησαν τοὺς Ἕλληνας «κἄφρους», διότι ἔδωσαν εὐθιγότερον ρεῦμα εἰς τὴν βιομηχανίαν. Καὶ ἡ σημερινὴ ὁμῶς Κυβέρνησις τὸ ἴδιον θὰ πρέπει νὰ κάμῃ. Αὐτονόητον εἶναι καὶ δὲν πρέπει νὰ δημιουργοῦμεν ρεῦματα ἐδῶ περίεργα. Κἄφροι ὅχι! Ἀπλούστατα, χάριν τῶν Ἑλλήνων, γίνεταί ἡ ἐνίσχυσις τῆς Βιομηχανίας. Πῶς εἶναι δυνατόν μία μεγάλη βιομηχανία νὰ ἐγκαθιδρυθῇ εἰς τὴν Χώραν, ἐὰν δὲν διευκολυνθῇ ἀπὸ ἀπόψεως ρεύματος, ἐὰν δὲν ρίψῃ τὸ κόστος, διότι ἄλλως δὲν ἔρχεται κανεῖς.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Κύριοι βουλευταὶ, δὲν εἶναι μόνον ἡ σκοπιμότης περὶ τῆς ὁποίας ὠμίλησεν ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς ΕΡΕ. Ὅπως ἐξήγησα, προηγουμένως, ἡ δικαιοσύνη ἐπιβάλλει ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀπασχολεῖ τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς ΔΕΗ, χωρὶς νὰ τὰς ἐκμεταλλεύεται ἐπαρκῶς νὰ πληρώνῃ περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐκμεταλλεύεται πλήρως τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς ΔΕΗ. Ἐλπίζω ὅτι μοῦ ἐκάματε τὴν τιμὴν νὰ μὲ προσέξετε προηγουμένως καὶ ὅτι συνεπῶς δὲν χρειάζεται νὰ τὰ ἐπαναλάβω.

Θὰ ἔλθω τώρα, κ. βουλευταὶ, εἰς τὸ θέμα τῆς τιμῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἐχορηγήθῃ ἡ ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια εἰς τὴν Ἑταιρείαν Ἀλουμινίου. Ἐγὼ εἰς χεῖράς μου ἄρκετὰ καὶ ἐπαρκῆ στοιχεῖα, παλαιότερα καὶ νεώτερα, διὰ τῶν ὁποίων δύναμαι νὰ ἀποδείξω κατὰ τρόπον θετικόν, ὅτι ὀρθῶς ἐπραξεν ἡ τότε Διοίκησις τῆς ΔΕΗ νὰ ὑπογράψῃ τὴν, ὅταν ὑπέγραψε μετ' ἡν Ἑταιρείαν Ἀλουμινίου σύμβασιν καὶ τὴν ὁποίαν, ὅπως εἶπον, ὑπέγραψε, χωρὶς καμμίαν, πίεσιν ἐκ μέρους τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῆς τότε Κυβερνήσεως. Ἀνέγνωσα ὁμῶς ἐπανειλημμένως εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διεξάγει διαπραγματεύσεις διὰ τὴν βελτίωσιν αὐτῆς τῆς συμβάσεως καὶ δὲν νομίζω ὅτι λεπτομερῆς ἀνάπτυξις τοῦ θέματος δύναται νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν εὐόδωσιν αὐτῶν τῶν διαπραγματεύσεων πὺ διεξάγει ἡ Κυβέρνησις. Ἐὰν ὁμῶς προκληθῇ, ἀντιλαμβάνεσθε, κ. βουλευταὶ, ὅτι θὰ εἶμαι ὑποχρεωμένος, ἐν τῇ ὑπερασπίσει τῆς ἀπόψεώς μου, νὰ προχωρήσω εἰς πλήρη καὶ λεπτομερῆ ἀνάλυσιν.

Εἰς τὴν ἐκθεσιν, ἐπὶ τοῦ ἐκτάκτου ἐλέγχου τῆς ΔΕΗ τῶν τριῶν ἀνωτάτων δικαστικῶν, ἀναφέρονται διάφοροι τιμαὶ ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας, εἰς τὰς ὁποίας εἶχον καταλήξει αἱ Ὑπηρεσίαι τῆς ΔΕΗ καὶ ὁ τότε Γενικὸς Διευθυντὴς αὐτῆς. Εἰς ποίαν ἐποχὴν ὁμῶς; Τὸ 1957. Ἀλλὰ ἄλλαι ἦσαν αἱ δυνατότητες τῆς ΔΕΗ τὸ 1957 καὶ ἄλλαι τὸ 1960. Ἀναφέρεται περαιτέρω εἰς τὴν ἐκθεσιν, καὶ ὁμιλῶ πάντοτε περὶ τοῦ κεφαλαίου διὰ τὸ Ἀλουμίνιον, ἐκεῖ περιόρισα τὴν μελέτην τῆς ἐκθέσεως μία τιμὴ δῆθεν καθ' ὑπόλογισμὸν τοῦ κ. Κουμούλου πάλιν κατὰ τὸ ἔτος 1957, ἐνῶ ὁ κ. Κουμούλος δὲν προβαίνει εἰς ὑπολογισμὸν, ἀλλὰ ἀπλῶς παρέχει πληροφορίαν, τὴν ὁποίαν, προφανῶς ἤντησεν ἀπὸ τὴν ΔΕΗ, ὁ δὲ κ. Κουμούλος εἶχεν ὑπ' ὄψιν του, σαφῶς τὸ διατυπώνει εἰς τὴν μελέτην του, παροχὴν ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας ἀπὸ τὴν Πτολεμαῖδα καὶ ὅχι ἀπὸ τὸν Ἀχελῶν. Καὶ διερωτῶμαι, κ. βουλευταὶ, ὅταν παραλείπονται ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις καὶ ἀπλῶς ἀναφέρονται αἱ τιμαὶ ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας τοῦ 1957 καὶ τοῦ κ. Κουμούλου, πῶς θέλετε νὰ χαρακτηρίσω τὴν ἐκθεσιν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό; Ἀναφέρονται, ἐπίσης, εἰς τὴν Ἐκθεσιν γινώμαι τῶν κ.κ. Ζίγδη, Στυλιανίδη, Κιτσίκη καὶ ἄλλων, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ

γίνεται μνεία και των αντιθέτων προς ταύτας απόψεων. Αναφέρονται δημοσιεύματα των εφημερίδων, περί των οποίων ωμίλησε και ο κ. Ηλιόπουλος. Ποίων εφημερίδων; ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΒΗΜΑ, ΕΘΝΟΣ, ΕΣΤΙΑ, όλαι αντιπολιτευόμεναι τότε, και κανένα δημοσίευμα από φιλοκυβερνητικήν εφημερίδα της εποχής, εκείνης. Τι να σάς πω; Είναι ομολογουμένως συγκινητικός ο υπερβάλλων ζήλος των αγαθών αυτών και αξιοτίμων Ανωτάτων Δικαστικών.

Η μόνη αξιόλογος πληροφορία που παρέχεται εις την εν λόγω έκθεσιν, σχετικώς με το κόστος της ηλεκτρικής ενέργειας, είναι η αναφερομένη εις την μελέτην της ΕΜΠΑΣΚΟ, του Μαρτίου 1963. Εις την μελέτην αυτήν η ΕΜΠΑΣΚΟ υπολογίζει κόστος ηλεκτρικής ενέργειας από το έργο Καστρακίου 4,3 μίλες ανά κιλοβατώραν. Σας υπενθυμίζω ότι η Σύμβασις διά το 'Αλουμίνιον, όριζε τιμήν, διά τα πρώτα 16 έτη 3,1 μίλες και διά τα υπόλοιπα 3,6. Υπελόγισε λοιπόν η ΕΜΠΑΣΚΟ ότι το έργο Καστρακίου, δύναται να δώση ηλεκτρικήν ενέργειαν με κόστος 4,3 χιλιοστά του δολλαρίου ανά κιλοβατώραν.

Αλλ' η τιμή αυτή είναι, κ. βουλευτά, η μέση τιμή της κιλοβατώρας του Καστρακίου. Είναι η τιμή που αντιστοιχεί εις τα 88 λεπτά της δραχμής που ανέφερα προηγουμένως ως μέσην τιμήν της κιλοβατώρας του έτους 1963. Αλλά ο 'Υδροηλεκτρικός σταθμός Καστρακίου θα είναι τελικώς ισχύος 240 χιλιάδων κιλοβάτ, ενώ το 'Αλουμίνιον, ούδέποτε, σύμφωνα με την σήμερα ισχύουσαν σύμβασιν, θα άπασχολήση ισχύν μεγαλυτέραν από 115 χιλιάδας κιλοβάτ. Έχουμεν δηλαδή εις το Καστράκιον περίσσειαν ισχύος 125 χιλιάδας κιλοβάτ. Η επί πλέον ισχύς του Καστρακίου θα χρησιμοποιηθί από την ΔΕΗ διά την κάλυψιν αίχμων καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας. Είναι γνωστόν πόσον σοβαρόν πρόβλημα είναι το ζήτημα των αίχμων διά την ηλεκτροδότησιν μιάς οίασδήποτε περιοχής. Η ΔΕΗ ήναγκάσθη προσφάτως να προβή εις ταχίστην προμήθειαν των γνωστών αεριοστροβίλων, ένεκα ακριβώς της έλλείψεως έπαρκους ισχύος κατά τας ώρας των αίχμων καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας. Δεν πρόκειται να συζητήσω αυτήν την στιγμήν το θέμα των αεριοστροβίλων. Το λέγω μόνον διά να τονίσω την σημασίαν που έχει η ηλεκτρική ισχύς. Και όταν έχη τοιαύτην σημασίαν η ηλεκτρική ισχύς, είναι δυνατόν να άγνοούμεν ότι το Καστράκι θα μάς δώση 125 χιλιάδες κιλοβάτ ισχύν περισσότεραν άπ' ό,τι χρειάζεται το 'Αλουμίνιον και ότι αυτήν την ισχύν την παραπανήσιαν η ΔΕΗ θα τη μοσχοπωλήση; Διότι άκριβοπληρώνεται η ΔΕΗ και κάθε ηλεκτρική επιχείρησις διά την ηλεκτρικήν ενέργειαν που πωλεί κατά τας ώρας των αίχμων, διά την οικιακήν δηλαδή και έμπορικήν χρήσιν. Δεν είναι δυνατόν λοιπόν να λέγωμεν ότι με κόστος 4,3 μίλες, πωλούμεν την ηλεκτρικήν ενέργειαν εις το 'Αλουμίνιον 3,1 και συνεπώς ζημιώνομεν την διαφοράν. Όποιος το υποστηρίζει αυτό άποδεικνύει άπλως ότι δεν έχει έντροφήσει έπαρκώς εις τα προβλήματα της ηλεκτρικής οικονομίας. Η ΔΕΗ η ίδια το 1963 έδωσεν όπως είπον προηγουμένως 30 ο) έκπτωσιν έναντι της μέσης τιμής εις την βιομηχανίαν και χωρίς άκόμα η βιομηχανία μας να περιλαμβάνη ηλεκτροβόρους πράγματι βιομηχανίας.

Κύριοι βουλευτά, ήκούσθη, ότι η ΔΕΗ υφίσταται ζημίαν θα ύποστῃ ζημίαν κατά τα έτη της Συμβάσεως του 'Αλουμινίου 500 εκατομ. δολάρια. Και διερωτώμαι: Πώς ύποστηρίζουν το πρᾶγμα αυτό οι 'Ανώτατοι αυτοί Δικαστικοί Κύριοι όταν γνωρίζουν ότι ο 'Οργανισμός Δανείων Βιομηχανικής άναπτύξεως της 'Αμερικῆς έχορήγησε σημαντικώτατον δάνειον εις την ΔΕΗ διά το έργο Καστρακίου άφού εξέητασεν έμπεριστατωμένως την οικονομικήν κατάστασιν την σημερινήν και την μέλλουσαν και έν γνώσει της ύπάρξεως των υποχρεώσεων της ΔΕΗ έναντι της 'Εταιρίας του 'Αλουμινίου. Είναι δυνατόν να πιστευσθί κανείς ότι ο 'Οργανισμός αυτός θα έχορήγει τόσον σημαντικά δάνεια εις έναν 'Οργανισμόν ο οποίος δεν είναι οικονομικώς εύρωστότατος; Σας πληροφορώ, κύριοι βουλευτά, ότι

ο 'Οργανισμός Δανείων Βιομηχανικής 'Αναπτύξεως της 'Αμερικῆς δεν εξέταζει άπλως και μόνον την οικονομικήν κατάστασιν της επιχειρήσεως που ζητεί δάνειον. Εξετάζει άκόμη και ποιοί διοικούν τας επιχειρήσεις αυτές. Η δέ μελέτη της ΕΜΠΑΣΚΟ διά το Καστράκι η οποία έγινε επί σκοπῷ να ύποστηριχθί η αίτησις του δανείου της ΔΕΗ εις τον έν λόγῳ 'Οργανισμόν, άφού αναλύει την οικονομικήν κατάστασιν της ΔΕΗ όλόκληρον, αναφέρει και τα καθέκαστα διά τα πρόσωπα που την διοικούν.

Αλλά θέλετε και άλλην απόδειξιν διά του ποία είναι η οικονομική κατάστασις της Δ.Ε.Η., που πρόκειται να χρεωκοπήσῃ με αυτήν την τεραστίαν ζημίαν που παραδέχονται άνεξέλεγκτως οι 'Ανώτατοι αυτοί Κύριοι Δικαστικοί; Πόσα δάνεια της Δ.Ε.Η. δεν υπερεκαλύφθησαν από το 'Ελληνικόν κοινόν, άφού έγινεν ο θόρυβος που έγινεν διά την Σύμβασιν του 'Αλουμινίου; Αυτό είναι δείγμα έλλείψεως έμπιστοσύνης προς την Δ.Ε.Η.;

Αλλά ύπάρχει και κάτι άκόμη. Κατά το τέλος Νοεμβρίου με αρχάς Δεκεμβρίου έλαβε χώραν εις το Ναύπλιον το τρίτον, νομίζω, συνέδριον των μηχανολόγων-ηλεκτρολόγων. Εις το συνέδριον αυτό, νομίζω, ότι είχε μεταβῇ και ο 'Υπουργός Βιομηχανίας. Εκεί εξέφώνηθησαν λόγοι. Πρόεδρος της Δ.Ε.Η. ήτο και τότε ο και σήμεραν Πρόεδρος, ο Καθηγητής Παππᾶς. Ο Γενικός Διευθυντής ήτο άλλος. Ο τότε Γενικός Διευθυντής της Δ.Ε.Η., δεν γνωρίζω εάν παρόντος και του κ. 'Υπουργού, έν πάση περιπτώσει παρόντος του Προέδρου της Δ.Ε.Η., είπεν ότι η Δ.Ε.Η. ήτο προητοιμασμένη ήδη από του Φεβρουαρίου 1963 να θέσῃ εις εφαρμογήν από του 1965 τιμολόγιον βιομηχανικής χρήσεως που θα είναι εκ των χαμηλοτέρων της Εύρώπης. Πώς είναι δυνατόν λοιπόν να ισχύσῃ έδω εις την Δ.Ε.Η. τιμολόγιον εκ των χαμηλοτέρων της Εύρώπης, εάν έπρόκειτο να είναι πραγματική η ζημία, την οποίαν αναφέρουν, έν άγαστῇ συμποία, οι 'Ανώτατοι Δικαστικοί εις την 'Εκθεσίν των και η ΕΔΑ εις την συζητούμενην πρότασιν της;

Κύριοι βουλευτά, δεν είμαι ούτε νομικός ούτε δικηγόρος και δεν έτυχε να έχω διεξέλθῃ πολλά δικαστικά έγγραφα. Θέλω να έλπίζω και εύχομαι να μη χαρακτηρίζονται πολλά δικαστικά έγγραφα από την αντικειμενικότητα και την έμβριθειαν που χαρακτηρίζουν την περί ης ο λόγος 'Εκθεσιν των τριών αγαθών αυτών 'Ανωτάτων Δικαστικών.

Βεβαίως έκαμε μίαν άπροσεξίαν ο κ. Ηλιόπουλος-δεν γνωρίζω εάν είναι παρών-άπροσεξίαν το χαρακτηρίζω, όταν μάς είπεν ότι αυτή η τριμελής επιτροπή των καθηγητῶν που κατήρτισεν ο 'Υπουργός Βιομηχανίας, διεπίστωσεν, ότι προσπαθεῖ η 'Εταιρία 'Αλουμινίου να μάς ξεγελάσῃ με τας έπενδύσεις. Τα παλαιά καλά χρόνια, όταν ήμουν 'Υπουργός Συντονισμού και 'Αντιπολιτευόμενος ο κ. Ζιγδης, είχε γίνει έδω εύρυτάτη και διεξοδικωτάτη συζήτησις περί του πόση είναι η αξία του έπενδυομένου κεφαλαίου.

Εις την Σύμβασιν του 'Αλουμινίου, την γενικωτέραν, αναφέρεται το ύψος των 75 εκατ. δολλαρίων, άλλα ο κ. Ζιγδης ύπεστήριζεν ότι μάς ξεγελούν κατά 25 εκατ. δολάρια, ότι μόνον 50 εκατ. δολάρια θα στοιχίσῃ αυτή η έγκατάστασις. Σημειωτέον ότι δεν μάς ενδιαφέρει ήμας, πρόκειται περί ιδιωτικής έπενδύσεως. Αυτήν την σκέψιν ύποθέτω ότι άνέπτυξε και ο κ. Ηλιόπουλος και είπεν ότι αυτά ύποστηρίζουν και οι 3 αξιότ. καθηγηταί, οι όποιοι ήσχολήθησαν και με την ηλεκτρικήν ενέργειαν, άλλα ήσχολήθησαν και με αυτό. Είχα ζητήσῃ από τον κ. 'Υπουργόν της Βιομηχανίας να μου καταθέσῃ την γνωμοδότησιν της 'Επιτροπῆς. Ίσως του διέφυγεν. 'Υπάρχει και εις την 'Εκθεσιν του κ. Παπαϊωάννου. Άλλη είναι η έκθεσις των κ.κ. Σακελλαρίου, 'Αγγελοπούλου και Χαράλαμπος.

Ίδου τι λέγει κατ' αντίθεσιν των όσων εξ άπροσεξίας είπεν ο κ. Ηλιόπουλος.

Π. Κανελλόπουλος. Και εγώ διορθώνω την λέξιν και λέγω διά τα όσα άνέφερεν ο κ. Ηλιόπουλος ότι τα είπεν εξ άπροσεξίας.

Α. Παροπαδάκης. Ίδου τι λέγει η έκθεσις εις την σελ. 189. Κατά τους ως άνω ύπολογισμούς συνεπώς η δαπάνη άνεγέρσεως και θέσεως εις λειτουργίαν ενός συγκρο-

τήματος αλουμίνιας και ενός έτερου αλουμινίου των αυτών αποδόσεων, ως τὰ τῆς συμβάσεως, ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 80 ἐκ. καὶ ὑπεστήριζον τότε 75 ἐκ. δολλάρια.

Ι. Ζίγδης. (Υπ. Βιομ.) Προσέξατε εἰς τὰ νούμερα

Ἄ. Πρωτοπαπαδάκης. Νὰ μᾶς τὰ διορθώσετε τὰ νούμερα. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὕτῃ ἤθελα νὰ σᾶς εἰπω ὅτι σέβομαι τὴν προσπάθειαν τὴν ὁποῖαν καταβάλλετε διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς Συμβάσεως παροχῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἀλλὰ ζητῶ νὰ ἀντιληφθῇτε ὅτι ὑπερασπίζω μία ἀποψιν) αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ προχωρῶ καὶ περαιτέρω καὶ σᾶς λέγω ὅτι θεωρῶ πιθανὴν ἀπάντησιν σας διὰ τὸ θέμα τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας πὺλ χορηγεῖ ἡ ΔΕΗ εἰς τὸ Ἀλουμίνιον. Ἀλλὰ παρακαλῶ μὴ μὲ βάζετε εἰς δύσκολον θέσιν διότι θὰ ἀναγκασθῶ νὰ μεταχειρισθῶ στοιχεῖα, πὺλ ἔχω καὶ δὲν τὰ ἐχρησιμοποίησα καὶ τὰ ὁποῖα ἂν χρησιμοποίησω δὲν νομίζω ὅτι θὰ συνέβαλον εἰς εὐδωσιν αὐτῶν τῶν διαπραγματεύσεων. Ἀλλὰ κ. Βουλευτά, φυσικὰ ἡ ΕΔΑ καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα— εἰς ὅσα γράφει ἡ ἔκθεσις, προσθέτει εἰς τὴν πρότασιν τῆς καὶ μερικὰ ἄλλα. Λέγει π.χ. «εὐρέως δέ, εἶχε συζητηθῇ καὶ δημοσίᾳ πληροφορία περὶ καταβολῆς παρανόμου ἀμοιβῆς διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως ἐκ πολλῶν ἑκατομμυρίων εἰς μεσάζοντας καὶ ὅτι ἔλαβον πλήρη καὶ σαφῆ γνῶσιν αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἀπειλουμένων ζημιῶν, τὰ εἰδικῶς ὑπεύθυνα μέλη τῆς τότε Κυβερνήσεως Κων/νος Καραμανλῆς, Ἀριστ. Πρωτοπαπαδάκης καὶ Νικ. Μάρτης.»

Εἶναι πολὺ βαρὺ αὐτὸ διὰ νὰ τὸ ἀφήσω ἀπαρτήρητον. Ἔχει τὸ χρέος ἡ ΕΔΑ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ νὰ εἶναι σαφὴς καὶ περιμένω αὐτὴν τὴν διευκρίνισιν, διότι ἂν δὲν ὑπάρξουν διευκρινήσεις θὰ μοῦ δώσητε ἡ ΕΔΑ, οἱ συνάδελφοι τῆς ΕΔΑ, τὸ δικαίωμα νὰ εἰπῶ ὅτι αὕτῃ εἶναι συκοφαντία.

Ἀλλὰ εἰς τὴν πρότασιν τῆς ΕΔΑ μὲ κατηγοροῦν ὡς ἐνοχρὸν βλάβης ἐκ προθέσεως τῶν συμφερόντων τῆς Ἐπικρατείας. Δὲν πιστεύω κ. βουλευτά, κανεὶς ἀπὸ σᾶς νὰ περιμένῃ νὰ δώσω ἀπάντησιν εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν. — (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ΕΡΕ).

Πρόεδρος. Ὁ κ. Μπουρνιάς ἔχει τὸν λόγον.

Λ. Μπουρνιάς. Βεβαίως θὰ ἐπερήτευεν ἡ ἰδική μου ὁμιλίαν μετὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς λύπης τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς αἰτήσεως συγγνώμης, ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ θέμα εἶναι ἠθικῆς τάξεως καὶ συνδέεται μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀρκεσθῶ εἰς ἔκφρασιν λύπης. Λυποῦμαι ἀλλὰ θὰ ζητήσω καὶ δι' ἐμὲ ἀπόφασιν τοῦ Σώματος, διότι ἔτσι θὰ τακτοποιηθῇ ἐφ' ὅσον περιλαμβάνεται τὸ ὄνομα μου εἰς τὴν πρότασιν παραπομπῆς. Δὲν εἶναι δυνατόν καὶ ἂν δὲν εἰσάγηται ἡ πρότασις μόνον μὲ τὴν ἔκφρασιν τῆς λύπης νὰ τακτοποιηθῇ πᾶς συνάδελφος ἐναντίον τοῦ ὁποῖου κατετέθη αἰτήσις παραπομπῆς. Κύριε Πρόεδρε, προκειμένου λοιπὸν νὰ κριθῶ καὶ ἐγὼ ὅπως αἰτοῦμαι καὶ δὲν θὰ μοῦ τὸ ἀρνηθῇτε ὡς νομικὸς κρίνω ὅτι ἀσφαλίζομεν περισσότερον μόνον μὲ μίαν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος θὰ καταθέσω δύο ἔγγραφα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν οἱ κ. συνάδελφοι διὰ νὰ ἴδουν ποῖα ἦτο ἡ στάσις μου ἐναντὶ τῆς παλαιᾶς Διοικήσεως τῆς Δ.Ε.Η. Τὸ ἓνα ἔγγραφο εἶναι πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας φέρει χρονολογίαν 20-12-1962 ὅταν ἀπέστειλα τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως προκειμένου νὰ συζητηθῇ αἰτήσις ἀκυρώσεως τῶν κ. Πεζοπούλου καὶ Γουναράκη κατὰ τοῦ Διατάγματος τοῦ ὁποῖου ἐξεδόθη βάσει τοῦ Νόμου τὸν ὁποῖον ἐψηφίσαμεν καὶ τὸν ὁποῖον προσέβαλλον ὡς ἀντισυνταγματικόν. Δὲν περιωρίσθη νὰ ἀποστείλω ἀπλῶς τὸν φάκελλον, ἀφοῦ ἐξέθεσα διὰ μακρῶν τὰ νομικὰ ἐπιχειρήματα προσέθεσα καὶ τὰ ἐξῆς οὐσιαστικὰ πρὶν ὑπάρξῃ κρίσις κατὰ τῶν περὶ ὧν πρόκειται κυρίων. Ἰδοὺ τί λέγει τὸ ἔγγραφο :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Πρὸς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας
Γραφεῖον Συμβούλου κ. Γ. Δ. Σπυροπούλου

Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 2511]30.8.62 καὶ 2497]29.8.62 πράξεων ὑμῶν, περὶ ὁρισμοῦ δικασίμου διὰ τὴν 18ην Ἰανουαρίου 1963, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν αἰτήσεων ἀκυρώσεως, 1) τοῦ κ. Γεωργίου Πεζοπούλου, τῶς Γενικοῦ Διευθυντοῦ

Δ.Ε.Η. καὶ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, (περὶ ἀκυρώσεως α) παραλείψεως τῆς Διοικήσεως, β) τοῦ ἀπὸ 5.7.1962 Β. Δ]τος διορισμοῦ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Καλλίνσκη, ὡς Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δ.Ε.Η., γ) πάσης ἐτέρας συναφούς πράξεως τῆς Διοικήσεως καὶ 2) τοῦ κ. Πέτρου Γουναράκη τῶς Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Δ.Ε.Η., (περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5.7.1962 Β. Δ]τος (ὡς ἄνω) (Φ.Ε.Κ. 171]1962 Τ.Γ.)», ἔχομεν τὴν τιμὴν ν' ἀποστείλωμεν συνημμένως ἐπὶ ἐπιστροφῇ ἅπαντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς ὑποθέσεις ταύτας ἔγγραφα, ἐντυπα καὶ λοιπὰ στοιχεῖα καὶ νὰ γνωρίσωμεν ὅτι αἱ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεις εἶναι ἀπορριπτέαι ὡς ἀβάσιμοι διὰ τοὺς ἀκολουθοῦν λόγους καὶ δι' ὅσους ἐν καιρῷ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐκθέσωμεν διὰ τοῦ Νομικοῦ ἡμῶν Συμβούλου κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Διὰ τοῦ Ν.Δ. 4230]62 οὐδεμία διάταξις τοῦ Συντάγματος παραβιάζεται. Εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 3 αὐτοῦ ρητέον ὅτι τοῦτο διαφυλάσσεται εἰς τὸ ἀκέραιον ὑπὸ τοῦ Ν. Δ]τος. Ἡ Νομοθεσία περὶ Δ.Ε.Η. ὀρίζει ρητῶς ὅτι ὁ ὁργανισμὸς οὗτος ἀποτελεῖ Δημοσίαν Ἐπιχειρήσιν ἀνήκουσαν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Ἑλλ. Δημόσιον λειτουργοῦσαν χάριν τοῦ Δημοσίου συμφέροντος, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας, ἀπολαμβάνουσα διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς αὐτοτελείας, τελούσαν ὅμως ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους. Ὅριζει δὲ περαιτέρω ὅτι τὸ Δ.Σ. διορίζεται διὰ Β. Δ]τος. Ἐντεῦθεν συνάγεται ἐν ὅψει καὶ τῆς γενικῆς ἀρχῆς, ὅτι Νόμοι τροποποιοῦνται συμπληροῦνται, ἀντικαθίστανται καὶ καταργοῦνται διὰ νεωτέρων Νόμων, ὅτι εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἀπόκειται νὰ ρυθμίσῃ διὰ νεωτέρου Νόμου τὸ θέμα τῆς διοικήσεως τῆς Δ.Ε.Η. χωρὶς τὸ παράπαν τοῦτο νὰ προσκρούσῃ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἰσότητος, δεδομένου ὅτι ἡ Ἐπιχειρήσις ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον ἐξ ὁλοκλήρου, προεβλέφθη δὲ διὰ τοῦ ἰδρυτικοῦ τῆς Νόμου ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως αὐτῆς, ἐξ οὗ πρόδηλον καθίσταται κατὰ τὴν προεκτεθεῖσαν ἀρχὴν ὅτι οὐδὲν τὸ καλῶν ὅπως διὰ τῆς αὐτῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ θεσπισθῇ τροποποιήσις τῶν περὶ διοικήσεως διατάξεων εἰς ἃς αὐτονοήτως περιλαμβάνεται καὶ ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἕτινα ὡς γνωστὸν δὲν εἶναι ὑπάλλληλοι.

Οὕτως ἐξ ἀπόψεως Συνταγματικῆς ἰσότητος, οὐδαμῶς εἶναι δυνατόν νὰ ψευθῇ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοθετικὸν Διάταγμα.

Πέραν τῶν προεκτεθέντων ἡ θέσις τῶν διατάξεων τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἐπεβάλετο ἐκ λόγων προστασίας γενικωτέρων συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Εἶχεν ἐπικρατήσει γενικῶς ἡ ἀντίληψις ὅτι λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης εἰς τὸν ὁργανισμὸν ἀνωμαλίας ἡ συνέχισις τῆς προόδου καὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων αὐτοῦ ἐτίθετο ἐν κινδύνῳ καὶ ὅτι εἰς ὃ σημεῖον εἶχον ἀχθῇ τὰ πράγματα ἐκ τοῦ δημιουργουμένου δημοσιογραφικῶν θορύβου καὶ τῶν παρὰ τοῦτο δημοσιευομένων διαφόρων πληροφοριῶν ἐγγράφων καὶ στοιχείων ἐξ ὧν ἐδημιουργεῖτο ἀνάλογος ἐντύπωσις καὶ ἀνησυχία παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ ἐπεβάλετο κατεπειγόντως ἡ ἀνανέωσις τῆς διοικήσεως τῆς Δ.Ε.Η. Περὶ πάντων τούτων ἀνάγκη τὴν εἰκόνα παρέχουν τὰ πρὸς εὐκολίαν ὑμῶν ἀποστέλλόμενα πρακτικὰ τῆς συζητήσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος, διάφοροι ἐφημερίδες πάσης πολιτικῆς ἀποχρώσεως ὡς καὶ τὰ λοιπὰ συνυποβαλλόμενα ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καθίσταται ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ἐκδοθὲν ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας περιστάσεις οὐδαμῶς ἀντιστρατεύεται εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἢ εἰς ἄλλην τινὰ διάταξιν τοῦ Συντάγματος, συνεπῶς καὶ τὸ κατ' ἐξουσιοδότησιν τούτου ἐκδοθὲν Βασ. Διάταγμα εἶναι κατὰ πάντα νόμιμον καὶ ἔγκυρον.

Ὁ Ὑπουργὸς
Λ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

Ἐν συνεχείᾳ τὴν 21-3-1963 ἀπευθύνω κ. Πρόεδρε πρὸς τὴν ΔΕΗ ἔγγραφον Θέμα : α) Ὅπως ὑπερασπίσῃ συμφέροντα ΔΕΗ κατὰ δίκην κατὰ Γ. Πεζοπούλου καὶ Μακρή». Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἐν ἀντιγράφῳ ὑποβληθεῖσαν ὑμῖν ἀπὸ 9-3-1963 ἐπιστολὴν τοῦ Γεωργίου Ι. Σπηλιωτοπούλου πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ὑμετέρου Διοικητικοῦ

Συμβουλίου, σχετικῶς μετὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐνώπιον τοῦ Γ' Τριμελοῦς Ἐφετείου Ἀθηνῶν διὰ τὴν 3 Ἀπριλίου ἐ.ε. δίκην κατὰ Γ. Πεζοπούλου καὶ Θ. Μακρῆ, ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος κατόπιν παραπεμπτικοῦ Βουλευματος τοῦ Συμβουλίου Πλημμικῶν ὑπ' ἀριθμ. 217]17—4—63, παρακαλοῦμεν ὅπως προβῇτε εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ υπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῆς ΔΕΗ κατὰ τὴν ὡς ἄνω δίκην.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

Ὡστε ἐκ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν ἀποδεικνύεται πόσον ἀπροσώπως καὶ σύμφωνα μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Ν. Διατάγματος τὸ ὁποῖον ἐψήφισεν ἡ παράταξις μας εἶχον ἐνεργήσει ὡς Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας.

Κύριε Πρόεδρε, ἔχω ἐκπεφρασμένην γνώμην ὅσον ἀφορᾷ τὴν νομοθεσίαν περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν. Εἶχα τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ βήματος νὰ ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις μου καὶ νὰ ὑποστηρίξω ὅτι καὶ εἰς ἄλλας χώρας ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ ὅπου μετεφωτεύθη ὁ ἴσχυος περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν εἰς τὴν χώραν μας, ἐγκαταλείπεται κ. συνάδελφοι ἡ ποινικὴ εὐθύνη τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἐνισχύεται ἡ πολιτικὴ εὐθύνη, ἡ κοινοβουλευτικὴ εὐθύνη, ἡ ὁποία παρ' ἡμῶν ἔχει καταστῆ ἀπὸ τὸ ἄρθρον 78 παρὰ γρ. 2 τοῦ Συντάγματος νομικὴ εὐθύνη καὶ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν ἡ ἐκάστοτε πλειοψηφία ἡ ὁποία θὰ ἔρχεται εἰς τὴν ἐξουσίαν νὰ κατηγορῇ βάσει τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, βάσει τῆς ἐιδικῆς νομοθεσίας ἡ ὁποία ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιῇται μόνον εἰς περιπτώσεις βαρείας, μόνον εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχει ἀποδεδειγμένη κατὰ πτωσις καὶ ἀναξίότης τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ παραβάσεις κ. συνάδελφοι καὶ ἐκ προθέσεως ὅπως λέγει ὁ νόμος ἡ ἐξ ἀμελείας βαρείας ἡ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ παραβάσεις νόμου ἐκ προθέσεως, πάντοτε ὁρίζει ὁ νόμος βλάβη τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους.

Αὐτὰς λοιπὸν τὰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἀναξίων δημοσίων ἀνδρῶν προβλέπει ὁ νόμος ὁ ἐιδικὸς καὶ δι' αὐτὸ ἔχει ἐγκαταλειφθῇ, εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν καὶ ἡμεῖς κάμωμεν κατὰ χρῆσιν ἐσχάτος τοῦ νόμου αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχει διαφορὰ ἀπόψεων, τὸν ἐπικαλούμεθα καὶ ἡμεῖς καὶ τὸ λέγω αὐτὸ ἀπευθυνόμενος κ. Πρόεδρε πρὸς τὴν πλειοψηφίαν ἡ ὁποία ἀρέσκειται νὰ ἀποκαλῇ τὰς πλειοψηφίας τῆς δημοκρατίας καὶ Κυβερνήσεως τῆς δημοκρατίας. Λησμονοῦμεν ὅτι ἐδῶ τὸ κοινοβούλιον εἶναι Νὰὸς τῆς Δημοκρατίας καὶ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται μέσα εἰς αὐτὸν τὸν Νάον οἱ βουλευταὶ νὰ λησμονοῦν ὅτι εἶναι λειτουργοὶ τῆς καὶ νὰ λησμονοῦν τὸν νόμον καὶ τὴν δικαιοσύνην, θὰ ἦτο ἀσύλληπτον κ. Πρόεδρε, θὰ ἦτο ἀδιανόητον εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Μία Κυβέρνησις ἡ ὁποία δὲν περιορίσθῃ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ κοινοῦ δικαίου ἀλλὰ ἔκαμεν ἐιδικὸν νόμον ὅπως ἐγένεν ὁ νόμος 4230, νόμος ἀποκλειστικοῦ ἐλέγχου, ὑπὸ τὰς ἐγγυήσεις τὰς ὁποίας ἐθέθεν ὁ ἀρχηγὸς μου καὶ ὅλοι οἱ συνάδελφοι τοῦ ἐλέγχου ἀπὸ δικαστὰς Ἀνωτάτους τοὺς ὁποίους θὰ ὠρίζεν ἡ Ὀλομέλεια τῶν Οἰκείων Σωμάτων, δὲν εἶναι λέγω δυνατόν ποτὲ ὕστερα ἀπὸ αὐτὸν τὸν νόμον νὰ ἐρχώμεθα κατὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς ἡ ὁποία ἐφθάσε νὰ κάμῃ τὸν νόμον τὸν ἀποκλειστικὸν διὰ τοῦ ὁποίου κατηγορήθῃ τὸ κοινὸν δίκαιον, καὶ ὁρίζεται μέσα εἰς τὸν νόμον αὐτὸν κ. Πρόεδρε ὅτι κατὰ τὴν πάσιν τυχόν ἀντιθέτου αὐτοῦ διατάξεως, πᾶσα γενικὴ ἢ ἐιδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν.Δ. καταργεῖται. Τόσον ἐντονος ἦτο ἡ βούλησις τῆς Πολιτείας τὴν ὥραν ἐκείνην, νὰ κάμῃ ἐιδικὸν καὶ ἀποκλειστικὸν ἔλεγχον. Ὅταν λοιπὸν αὐτὰ πράττῃ μία Κυβέρνησις, εἶναι δυνατόν νὰ εὐσταθῇ ὑπὸ τοιαύτας προϋποθέσεις κατηγορία ὅτι ἐκ προθέσεως τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς ἐβλάψαν τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους ἢ παρεβίασαν διατάξεις τοῦ νόμου; Ἰδοὺ τί ἤθελα νὰ εἶπω καὶ διατὶ ζητῶ καὶ ἐγὼ νὰ κριθῶ ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν συνάδελφων. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς πτέρυγος τῆς ΕΡΕ).

Δ. Κίνιας. Κύριε Πρόεδρε, μίαν διευκρινιστικὴν ἐρώτησιν, εἶχα ζητήσῃ ἀπὸ τὸν κ. Πρωτοπαπαδάκη καὶ νομίζω ὅτι θὰ ἤθελε νὰ μοῦ δώσῃ ἀπάντησιν ἐπὶ θέματος πού με ἀπασχόλησε.

Ἀ. Πρωτοπαπαδάκης. Βεβαίως.

Δ. Κίνιας. Ἦκουσα μετὰ προσοχῆς τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη, ἡ ὁποία πράγματι ἦτο καὶ εἶδος διαλέξεως, ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ ἐπὶ ἐνὸς ἐρωτήματος, τὸ ὁποῖον με ἀπασχόλησε ἀπὸ καιροῦ καὶ με ἀπασχολεῖ. Σήμερον ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης ὑποστηρίζει καὶ δέχεται ὅτι ἡ τιμὴ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, ἡ ὁποία δίδεται πρὸς τὴν ΠΕΣΣΙΝΕ, εἶναι ἡ δέουσα τιμὴ, ἡ μήπως ἔχει ἀναθεωρήσῃ τὴν γνώμην του. Διότι ἤκουσα εἰς τὴν ὁμιλίαν του, ὡς εἶπεν, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Καστρακίου θὰ παράγῃ 240.000 κιλοβάτ.

Ἀ. Πρωτοπαπαδάκης. Θὰ ἀναπτύσῃ. Ἄλλο τὸ θὰ ἀναπτύσῃ ἰσχὺν καὶ ἄλλο τὸ θὰ παράγῃ ἐνέργειαν.

Δ. Κίνιας. Θὰ ἀναπτύσῃ. Ἐκ τῶν 240.000, τὰ 125.000 θὰ μοσχοπωλοῦνται εἶναι ἡ φράσις σας—καὶ τὰ ἄλλα 115.000, θὰ διατίθενται εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἀλουμίνου. Εἶναι δίκαιον, εἶναι ὀρθὸν ἡ ΔΕΗ νὰ μοσχοπωλῇ τὰ 125.000 κιλοβάτ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὰ 115.000 κιλοβάτ νὰ δίδονται ὅχι εἰς τιμὴν βιομηχανικὴν, διότι ἡ βιομηχανικὴ τιμὴ, ὡς εἶπεν ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, κυμαίνεται εἰς τὰ 0,60 λεπτά, εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ πωλοῦνται αὐτὰ τὰ 125.000 κιλοβάτ εἰς τὴν τόσον εὐθνήν τιμὴν; Τώρα, τὸ ὑποστηρίζει ἀκόμη ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης; Αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν ἤθελα νὰ κάμω.

Ἀ. Πρωτοπαπαδάκης. Κύριε Πρόεδρε, θὰ ἀπαντήσω. Πρῶτον θὰ ἐκφράσω τὴν λύπην μου, κ. Πρόεδρε, διότι ὁ ἀξιότιμος κ. Κίνιας ἤθελε νὰ εἶπῃ αὐτὰ πού εἶπον κατὰ τρόπον ἀκόμη ἀπλούστερον διὰ νὰ τὰ καταλάβῃ. Ἐγὼ δὲ εἶπον ὅσον τὸ δυνατόν ἀπλούστερον τὰ περὶ ἡλεκτρικῆς οἰκονομίας, δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ τὰ εἶπω ἀπλούστερον, ὁ κ. Κίνιας τὰ θέλει ἀπλούστερα ἀκόμη.

Δ. Κίνιας. Μοσχοπωλεῖ.

Ἀ. Πρωτοπαπαδάκης. Ὅπως μοσχοπωλοῦσε καὶ τὴν ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν πού διέθετε τὸ 1963. Οὔτε καὶ κάθε βιομηχανία μπορεῖ νὰ πληρῶνῃ οὔτε καὶ τὸ 1963 συνέβη αὐτὸ τὴν κιλοβατώραν εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν. Εἰς ἄλλην τιμὴν πληρῶνῃ τὴν κιλοβατώραν ἓνα ὕφαντουργεῖον μικρόν, εἰς ἄλλην τιμὴν πληρῶνῃ τὴν κιλοβατώραν ἓνα σιμεντοποιεῖον, ὑπάρχει ὁλόκληρος κλίμαξ, ἀλλὰ δὲν σὰς ἀρκεῖ αὐτὸ πού εἶπεν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ΔΕΗ, ὁ τότε Γενικὸς Διευθυντὴς εἰς τὸ Ναύπλιον, ὅτι ὑπάρχει ἔτοιμον τιμολόγιον ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1963 βιομηχανικῆς χρήσεως δι' ὅλας τὰς βιομηχανίας, ὁλοκληρωμένον φυσικὰ ἀναλόγως μετὰ τὰς προϋποθέσεις καταναλώσεως, τιμολόγιον τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἀπὸ τὰ χαμηλότερα τῆς Εὐρώπης; Δὲν σὰς ἀρκεῖ αὐτό; Θὰ ἡμποροῦσα κ. Κίνιας νὰ σὰς δώσω λεπτομερεῖς ἀριθμοὺς. Εἶπον διατὶ δὲν τὸ κάνω.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Κεφαλληνὸς ἔχει τὸν λόγον.

Τ. Κεφαλληνός. Κύριοι συνάδελφοι, ὁ κ. Μπουργιῆς εἶπεν, ὅτι ἡ παράταξις τῆς Ε.Κ. ἀρέσκειται νὰ λέγεται δημοκρατικὴ. Τὸν πληροφορῶ ὅτι δὲν ἀρέσκειται νὰ λέγεται δημοκρατικὴ, ἀλλὰ τὸ πιστεύει καὶ τὸ ἀποδεικνύει. Σέβομαι καὶ ἐπικροτῶ τὴν ἀποφιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι εἰς τὴν ἀποφινὴν συζήτησιν δὲν θὰ κρίνωμεν μετὰ πολιτικὰ κριτήρια, ἀλλὰ μετὰ δικαστικὰ κριτήρια. Δὲν με ἐνδιαφέρει ἀπὸ ποίαν πολιτικὴν παράταξιν προέρχονται οἱ κρίνοντες ἀπόψε. Ἀλλὰ ἡ εὐθύνη βαρύνει αὐτὸν πού ὑπέπεσεν εἰς παραπτώμα. Ἐπὶ μίαν δετίαν ὑπάρχει ἓνα ἐρώτημα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Τί συνέβη μετὰ τὴν Δ.Ε.Η. Ποῖα τὰ σκάνδαλα; Ποῖες οἱ ρίζες τῶν καὶ εἰς ποῖον σημείον σταματοῦν; Οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι συνέβη κάτι τὸ ἀνώμαλον. Καὶ ὅταν ἡ Ε.Ρ.Ε. ἦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπεδέχθη τὴν ἀνωμαλίαν αὐτὴν καὶ ἐξηναγκάσθη μάλιστα νὰ ψηφίσῃ ἐιδικὸν νόμον διὰ νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν Δ.Ε.Η. τὰ πρόσωπα αὐτὰ πού ἔπαυσαν νὰ εἶναι ἀδιάβλητα. Καὶ ἀπόψε ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. εἶπεν ὅτι ἡμεῖς διατάξαμεν τὸν δικαστικὸν ἔλεγχον εἰς τὴν Δ.Ε.Η. Ἐκ τούτων ἀποδεικνύεται ὅτι ὑπῆρχεν ἀνωμαλία, εἰς τὴν Δ.Ε.Η. Λυ-

πούμαι, διότι ηκούσθησαν εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτὴν φωναὶ ἐναντίον τοῦ ἐκδοθέντος πορίσματος καὶ ἐναντίον τῶν δικαστικῶν οἱ ὅποιοι διεξήγαγον τὰς ἀνακρίσεις.

Π. Κανελλόπουλος. Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς θέσω τὸ ἐξῆς ἐρώτημα: Πράγματι πρέπει νὰ προσέχωμεν τὰς ἐκφράσεις μας ὅταν ἀναφερόμεθα εἰς Ἀνωτάτους Δικαστικούς. Ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι ἀποτελεῖ οἰανδήποτε παράβασιν αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ἀπολύτου προσοχῆς, ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον εἶπον καὶ τὸ ὅποιον τώρα ὑπὸ μορφήν ἐρωτήσεως τὸ θέτω εἰς σᾶς. Διὰ τὸ οἱ κύριοι αὐτοὶ ἀνώτατοι δικαστικοὶ δὲν παρεκάλεσαν τοὺς κ. Ὑπουργοὺς διὰ νὰ διαφωτισθοῦν ὑπ' αὐτῶν;

Γ. Βασιλᾶτος. Τοὺς ἐκάλεσαν.

Π. Κανελλόπουλος. Διὰ τὸ δὲν τοὺς παρεκάλεσαν νὰ δώσουν τὴν γνώμην των; Ὅχι νὰ τοὺς καλέσουν ὡς μύρτυρας. Ἦσαν ἐλεγκταί, οἱ ὅποιοι ἐκάλεσαν τόσους ἄλλους. Ὡς πολιτικοὶ ἄνδρες δὲν δικαιούμεθα εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτὴν νὰ κρίνωμεν μίαν παράλειψιν οἰουδήποτε ἀνωτάτου δικαστικοῦ, διότι αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν βαρεῖαν δι' ἐμὲ παράλειψιν.

Γ. Βασιλᾶτος. Εὐθὺς, ὡς ἐπελήφθησαν τῶν καθκόντων των εἰς ἐμὲ ἀπηύθυνον ἔγγραφον νὰ ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις μου καὶ συνέταξα ὑπόμνημα, τὸ ὅποιον θὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐθν. Ἀντιπροσωπείας. Ταῦτοχρόνως τὸ ἐπέδωσα καὶ ἠρώτησα τὸν κ. Παπαϊωάννου. Μόνον ἐμένα ἐκάλεσαν; Διὰ τὴν αὐτὴν ἡ ἐξαιρεσις; Καὶ ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἐκάλεσαν ὅλους ὅσοι ἀνενίχθησαν εἰς τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς. Καὶ γνωρίζω καὶ τὸ βεβαίω ὅτι εἰς ἐκ τῶν τριῶν ἢ καὶ οἱ τρεῖς ἐπεσκέφθησαν τὸν Ὑπουργόν κ. Παπαληγοῦραν καὶ τὸν παρεκάλεσαν νὰ τοὺς δώσῃ ἐξηγήσεις. Ἀλλ' ὁ κ. Παπαληγοῦρας δὲν ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις. Δὲν τοῦ ἐζήτησαν κατὰθεσιν, διότι δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ κατὰθεσιν ἀπὸ Ὑπουργόν. Συνεπῶς τὸ σφάλμα δὲν εἶναι τῶν διακεκριμένων ἀνωτάτων δικαστικῶν, οἱ ὅποιοι τιμοῦν τὴν δικαιοσύνην μας.

Ἐὰν τυχὸν ὑπάρχῃ παράλειψις ἢ ἑλλειψις βαρύνει ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι δὲν ἐσπευσαν νὰ παράσχουν διευκρινίσεις.

Π. Κανελλόπουλος. Ὅταν ἔλθῃ ὁ κ. Παπαληγοῦρας, διότι μόνον, ὡς πρὸς τὸν κ. Παπαληγοῦραν ὠμίλησεν ὁ κ. συνάδελφος, ὅταν ἔλθῃ νὰ ἐρωτηθῇ. Δὲν νομίζω ὅτι προσεκλήθησαν, δὲν ἤμπορῶ, βεβαίως, νὰ τὸ ἠξεύρω ἐξ ἀμέσου ἀντιλήψεως, ἀλλὰ μετὰ βεβαιώσεν ὅτι δὲν προσεκλήθησαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν προσεκλήθη καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ μάλιστα δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ προσκληθῇ, ἔπρεπε νὰ πᾶν νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσουν διὰ νὰ τοὺς διαφωτίσῃ.

Κ. Μανιὰδάκης. Ὁ κ. Βασιλᾶτος ἰσχυρίζεται ὅτι πάντες ὅσοι ἀνενίχθησαν εἰς τὴν συζήτησιν ἐκλήθησαν. Ἐγὼ δὲν ἐκλήθην καὶ εἶμαι ἐκ τῶν ὀλίγων οἱ ὅποιοι καὶ μάρτυρες προσήλθον εἰς τὸ δικαστήριον καὶ εἶχα καὶ στοιχεῖα πλήρη καὶ τότε ὠμίλησα εἰς τὴν Βουλὴν.

Π. Κανελλόπουλος. Νὰ ἀπαντήσῃ ὁ κ. Παπαληγοῦρας.

Τ. Κεφαλληνός. Κύριε Πρόεδρε, νὰ σᾶς ἀπαντήσω καὶ ἂν ἡ ἀπάντησίς μου ἀφήνῃ κενὰ νὰ ἐπανέλθῃτε. Ἐγὼ δέχομαι τὴν ἀποψὲν σας ὅτι οἱ κ.κ. δικασταὶ δὲν ἐκάλεσαν τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς. Ἀφοῦ τὸ λέγετε ἐγὼ τὸ δέχομαι. Καὶ πάλιν εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν ἔχομε δικαίωμα νὰ ὑποβάλωμεν παράπονον.

Π. Κανελλόπουλος. Γνώμη σας εἶναι τὴν σέβομαι.

Τ. Κεφαλληνός. Γνώμη μου εἶναι αὕτη. Θὰ εἶπω τὴν γνώμην μου, νὰ τὴν δικαιολογήσω. Δὲν ἔχομε δικαίωμα νὰ λέγωμεν γνώμας χωρὶς νὰ τὰς αἰτιολογοῦμεν. Θὰ ὑπῆρχε παράπονον κατὰ τῶν δικαστῶν ἐὰν ἐκαλοῦσαν τοὺς πολιτικούς τῆς μίας πλευρᾶς καὶ δὲν ἐκαλοῦσαν τοὺς πολιτικούς τῆς ἄλλης.

Γ. Σταμάτης. Ἐκάλεσαν τὸν κ. Βασιλᾶτον.

Π. Παπαληγοῦρας. Μίαν διακοπὴν κ. συνάδελφε. Δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ σᾶς διακόψω ἐὰν δὲν ἤθελα ἀπλῶς

νὰ σᾶς δώσω μίαν πληροφορίαν. Ἐὰν δέχεται ὁ κ. συνάδελφος καὶ ἐπιτρέπῃ ὁ κ. Πρόεδρος θέλω νὰ δώσω μίαν διευκρίνισιν. Δηλῶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὅτι ὁ κ. Χαρμπούρης τὸν ὅποιον εἶδα ἄπαξ μετ' ἐπεσκέφθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι μοῦ εἶπε. Ἔχετε φακέλλους ἢ τι σχετικόν; Τότε ἤμην Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ. Κανένα φακέλλον δὲν ἔχω. τοῦ εἶπον. Θὰ δώσω γενικὴν ἐντολὴν εἰς ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου νὰ σᾶς δώσουν πάντα φακέλλον. Αὐτὸ συνέβη τὴν 5ην τὴν 6ην ἡμέραν ἀφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της. Εἶχα τὴν τιμὴν νὰ ἴδω τὸν κ. Παπαϊωάννου, ἐξ ἐντελῶς ἄλλης τυχαίας ἀφορμῆς. Δὲν μοῦ εἶπε τίποτε περὶ τῆς Δ.Ε.Η. καὶ τοῦ διεξαγομένου ἐλέγχου καὶ εἶχα καὶ ἐγὼ τὴν εὐπρέπειαν νὰ μὴ τοῦ εἶπω εἰ μὴ τὰ τυπικά.

Εἰς Βουλευτῆς. Ποιὰ εἶναι τὰ τυπικά.

Π. Παπαληγοῦρας. Τὰ τυπικά εἶναι ὅτι ἐλπίζω ὅτι θὰ τελειώσῃτε γρήγορα αὐτὴ τὴ δουλειὰ καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ βγάλετε τὸ ἀντικειμενικώτερον δυνατόν πόρισμα.

Εἰς Βουλευτῆς. Ἄρα συνεζητήσατε.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν ἐκλήθησαν οἱ κύριοι καὶ παρεπλανήθη ἀσφαλῶς καλὴ τῇ πίστῃ ὁ κ. Βασιλᾶτος καὶ ἔδωκε πληροφορίας ἀνακριβεῖς χωρὶς νὰ τὸ ξέρῃ. Καὶ ἐνῶ ἐκλήθη ὁ κ. Βασιλᾶτος, δὲν ἐκλήθησαν οἱ κύριοι Ὑπουργοί.

Π. Παπαληγοῦρας. Ἀντιθέτως ἐπληροφόρηθην ἀπὸ δῆλωσιν τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ὑπάλληλοι τῆς ΔΕΗ ἢ ὄργανα τῆς ΔΕΗ ἠρωτῶντο ἐπὶ συγκεκριμένῳ ἐρωτηματολογίῳ. Πῶς ἦτο δυνατόν ἐγὼ νὰ φαντασθῶ ποιὰ ἦσαν τὰ ἐιδικὰ θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἔπρεπε καὶ ἐμὲ νὰ μερωτήσουν; Πράγματι σᾶς εἶπον ὅτι τὴν 5ην τὴν 6ην ἢ τὴν 7ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ὁ κ. Χαρμπούρης μετ' ἐπεσκέφθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ μοῦ εἶπε διὰ νὰ διευκολύνετε τὸ ἔργον μας θέσατε εἰς τὴν διαθεσίμην μας τοὺς φακέλλους. Οὐδὲν ἄλλο ἔγινεν. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἠρωτήθησαν συγκεκριμένως. Ἐνώπιον ὅλων τῶν ἄλλων ἐτέθησαν συγκεκριμένα ἐρωτήματα. Αὕτη εἶναι ἡ διαφορά. Ἄλλη ἀλήθεια δὲν ὑπάρχει καὶ δὲν ἔχω συνηθίσει νὰ ψεύδωμαι. Θὰ σᾶς εἶπω ὅτι ἐγὼ δὲν ἠπόρησα δι' αὐτό. Διότι δὲν ἠδυνάμην νὰ διανοηθῶ ὅτι θὰ ὑπῆρχεν ἔστω καὶ τὸ ἀπώτατον ὑπονοούμενον διὰ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἐκθεσιν. Εἶπον—διότι ἐγὼ ὠμίλησα πράγματι βάσει τῶν ἐκθέσεων—τί περιέχουν αἱ ἐκθέσεις τὸ ὅποιον δύναται ἔστω καὶ ἐμμέσως νὰ θεωρηθῇ ὅτι κάπως θίγει τὴν Κυβέρνησιν. Τὸ μόνον τὸ ὅποιον περιέχουν αἱ ἐκθέσεις εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν σύνταξιν τῆς συμβάσεως τοῦ Μέγδοβα καὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων διὰ τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων, ἐπεχειρεῖ νὰ μὴ δυσχεραστήρῃ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἔδωσα ἀπάντησιν. Ὁφείλω δὲ νὰ εἶπω, διότι θέλω νὰ εἶμαι ἐντιμὸς, ὅτι ἡ ἀπάντησις αὕτη δὲν εἶναι μόνον ἀπάντησις ἰδική μου. Εἶναι εἰς τὴν οὐσίαν νομίζω καὶ ἀπάντησις τοῦ κ. Χαρμπούρη εἰς τὴν ἐκθεσὶν τοῦ πού σᾶς ἐδιάβασα.

Ἐγὼ δὲν παραπονοῦμαι.

Ι. Ζίγδης (Ὑπ. Βιομηχανίας). Κύριε Πρόεδρε, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ παρέμβω ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ, διότι νομίζω ὅτι τὸ ἀνακινηθὲν θέμα εἶναι ἠθικῆς τάξεως καὶ κύρους διὰ τοὺς δικαστάς.

Π. Κανελλόπουλος. Βεβαίωτατα.

Ι. Ζίγδης (Ὑπ. Βιομηχανίας). Βεβαίως ἐν πόρισμα δικαστικῶν ὑπόκειται εἰς κρίσιν ἄλλα ὀφείλομεν νὰ σεβώμεθα καὶ τὸ κύρος καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν δικαστῶν.

Π. Κανελλόπουλος. Πρωτίστως νὰ σεβῶνται αὐτοὶ τοὺς πολιτικούς ἄνδρας τῆς χώρας.

Ι. Ζίγδης (Ὑπ. Βιομηχανίας). Κύριε Πρόεδρε, παρακαλῶ νὰ μὴ με διακόπτετε. Προσπαθῶ νὰ ἀποκαταστήσω τὰ πράγματα, διότι ἂν διατυπῶνται μομφαὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐναντίον τριῶν ἀνωτάτων δικαστικῶν καὶ ἡ Κυβέρ-

νησις παρακολουθεῖ χωρίς νὰ παρεμβαίνει, νομίζω ὅτι θὰ ὑπολειφθῇ τοῦ καθήκοντός της.

Κύριε Πρόεδρε, γνωρίζω ὅτι οἱ δικασταὶ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν.Δ. 4320/62 δὲν ἠδύνατο νὰ καλέσουν πολιτικούς καὶ νὰ λάβουν καταθέσεις οὔτε νὰ καλέσουν Ὑπουργοὺς πρὸς ἀπολογία. Οἱ δικασταὶ ἐν τούτοις, εὐθὺς ὡς ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των, ἀπηύθυνον εἰς ὅλους ὅσους ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Ἰουνίου 1962 τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν συμβαίνει νὰ ἔχω καὶ ἐγὼ εἰς τὰς χεῖρας μου.

Εἰς βουλευτῆς. Ὀνόματα.

Ι. Ζίγδης (Ὑπ. Βιομ.). Ἀπεστέλλει εἰς ὅλους, ὅσοι ἔλαβον μέρος ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Ν.Δ. διὰ τοῦ ὁποίου κατηργεῖτο ἡ παλαιὰ διοίκησις τῆς ΔΕΗ, ἵνα διορισθῇ ἡ νέα. Ἀπηύθυναν, εἰς ὅλους ἐπιστολὴν ἔχουσιν οὕτω. Ἀναγινώσκω αὐτὴν πού ἔλαβον ἐγώ. :

«Ι. Ζίγδην βουλευτὴν ἐνταῦθα»

Ἐν ὅφει κλπ. (ἀναγινώσκει).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1962. Χαρούρης, Παπαϊωάννου, Σακελλαρίου.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Δὲν τὴν ἐλάβομεν ἡμεῖς.

Ι. Ζίγδης (Ὑπ. Βιομ.). Τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν, ὡς πληροφοροῦμαι, θὰ ζητήσω δὲ νὰ κατατεθῇ καὶ ἐγγράφος ἐπιβεβαιώσις τῶν δύο Δικαστικῶν, ὁ τρίτος δυστυχῶς ἀπεβίωσεν, ἀπηύθυναν εἰς ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ καλέσουν πολιτικὰ πρόσωπα ἵνα καταθέσουν ἢ ἀπολογηθῶν.

Π. Παπαληγοῦρας. Ποία ἀπολογία;

Ι. Ζίγδης (Ὑπ. Βιομ.). Μὴ ἐξάψετε.

Π. Κανελλόπουλος. Ἐπιτρέπεται; Ξεκινᾷτε ἀπὸ μίαν ἐσφαλμένην ὅτι θὰ ἐκαλοῦντο

Ι. Ζίγδης (Ὑπ. Βιομ.). Ὡς μάρτυρες.

Π. Κανελλόπουλος. Οὔτε καὶ ὡς μάρτυρες.

Ι. Ζίγδης (Ὑπ. Βιομ.). Ἀλλὰ ὡς τί;

Π. Κανελλόπουλος. Θὰ παρεκαλοῦντο νὰ διαφωτίσουν τὴν Ἐπιτροπὴν.

Ι. Ζίγδης (Ὑπ. Βιομ.). Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔκαμεν ἡ Ἐπιτροπὴ.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν τὸ ἔκαμε. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἰς τοὺς ὑπαλλήλους εἶπε «θὰ ἔλθετε νὰ σᾶς ἐξετάσω». Τοὺς πολιτικούς δὲν ἤμποροῦσε νὰ

Ι. Ζίγδης (Ὑπ. Βιομ.). Δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα.

Π. Κανελλόπουλος. Εἶχε τὸ δικαίωμα. Πῶς κάλεσεν ὁ κ. Τούσης τὸν κ. Ἀφέρωφ καὶ πῶς ἐκάλεσεν ὁ κ. Σακελλαρίου ἢ μᾶλλον ὁ Ἐφέτης, ὁ ὁποῖος συνειργάζετο μαζί του, τὸν κ. Δαβάκη. Μὴ λέγετε, λοιπόν, πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι σωστά.

Ι. Ζίγδης (Ὑπ. Βιομ.). Λησμονεῖτε κ. Πρόεδρε, ὅτι τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου τῆς ΔΕΗ καθορίζεται σαφῶς ἀπὸ τὸν εἰδικὸν Νόμον 4230/62, ἐνῶ ὁ κ. Τούσης ἐνήργησε βάσει ἄλλου γενικοῦ νόμου. Εἶναι σαφεστάτῃ ἡ διαφορά.

Π. Κανελλόπουλος. Ὁ κ. Σακελλαρίου ἐνήργησε ἐπὶ τῇ βάσει οὐδενὸς νόμου, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς ἀρχῆς δικαίου τὴν ὁποίαν ἀναγνωρίζω, ἀλλὰ οὐδενὸς νόμου, ὁ ὁποῖος νὰ προβλέπῃ διαδικασίαν.

Ι. Ζίγδης (Ὑπ. Βιομ.). Ἐγὼ σᾶς λέγω πῶς ἐνήργησαν, κατὰ τὰς πληροφορίες τὰς ὁποίας ἔχω οἱ τρεῖς ἀνώτατοι δικαστικοί.

Σᾶς ἐπαναλαμβάνω τὴν πληροφορίαν, τὴν ὁποίαν θὰ ζητήσω νὰ ἐπιβεβαιωθῇ καὶ ἐγγράφως.

Π. Κανελλόπουλος. Δυσπιστεῖτε; Ἐχετε ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῆς δηλώσεως τοῦ συναδέλφου σας. Ὁχι κ. Ὑπουργέ.

Ι. Ζίγδης (Ὑπουργὸς Βιομηχανίας). Βεβαίως, προσπαθεῖτε κ. Πρόεδρε. Ἐγὼ προσπαθῶ, ὁμιλῶ τόσο ἥρεμα νὰ ἀποκαταστήσω τὰ πράγματα. Διότι, ὅπως δὲν πρέπει νὰ ἐκφράζωμεν ὑπονοίας περὶ τῆς φιλαληθείας καὶ τῆς ἐντιμότητος τοῦ κ.

Πρωτοπαπαδάκη, ἐστὶ δὲν πρέπει νὰ ἐκφράζωμεν ὑπονοίας καὶ περὶ τῆς ἀντικειμενικότητος καὶ τοῦ κύρους τῶν τριῶν αὐτῶν ἀνωτάτων δικαστικῶν. Μεταφέρω τὴν πληροφορίαν, τὴν ὁποίαν ἔχω ἐξ ἐπισήμου πηγῆς, ἀπὸ τοὺς ἰδίους. Ἥθελον νὰ μεταφέρω μὲ δύο λέξεις μίαν πληροφορίαν διὰ νὰ μὴ εὐρεθῶμεν ἐν ἀταξίᾳ. Δὲν ἔχω καμμίαν διάθεσιν ἀντιδικίας. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἔχω μίαν πληροφορίαν. Εἶναι ἡ ἀκόλουθος: Ὅτι τὴν 27ην Ἰουλίου 1962 οἱ τρεῖς δικαστικοὶ ἀπηύθυναν πανομοιότυπον ἐπιστολὴν εἰς ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν συζήτησιν διὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποπομπῆς τοῦ παλαιοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ διορισμοῦ τοῦ νέου.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Εἰς ποίαν συζήτησιν ἔλαβον μέρος;

Ι. Ζίγδης (Ὑπουργὸς Βιομηχανίας). Ἐπαναλαμβάνω τὰ ἴδια πράγματα τόσας ἤδη φορές.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Ἐχει σημασίαν.

Ι. Ζίγδης (Ὑπουργὸς Βιομηχανίας). Μὰ εἶπα: Εἰς τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Ἰουνίου κατὰ τὴν ὁποίαν ἐψηφίσθη ὁ Νόμος 4230/1962 διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς παλαιᾶς διοικήσεως τῆς ΔΕΗ.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Ἐτερον, ἐκάτερον. Τώρα ἐξηγεῖται τὸ πρᾶγμα.

Ι. Ζίγδης (Ὑπουργὸς Βιομηχανίας). Βλέπετε, κ. Πρόεδρε, διὰ νὰ μὲ διακόπτετε;

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου ἐγὼ βεβαίως δὲν ἔλαβον μέρος. Ἐγὼ ὅταν ἐψηφίσθη ὁ νόμος ἐκεῖνος ἤμουν Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ἀλλὰ ἔπρεπε οἱ Ἀνώτατοι αὐτοὶ Δικαστικοί, οἱ ἀγαθοὶ αὐτοὶ ἄνδρες, ἔπρεπε νὰ καλέσουν αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποίου ἐκυρώθη ἡ Σύμβασις τοῦ Ἀλουμινίου καὶ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἤμποροῦσαν νὰ παράσχουν πληροφορίας διὰ τὰ θέματα τούλαχιστον τοῦ Ἀλουμινίου.

Ι. Ζίγδης (Ὑπουργὸς Βιομηχανίας). Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ὅτι τὰ πράγματα ἀπεκατεστάθησαν.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Ὑπουργέ, ἤθελον νὰ σᾶς εἶπω τὸ ἐξῆς:

Εἶπατε 2—3 φορές, ὅτι στρεφόμεθα ἐναντίον των. Δὲν στρεφόμεθα ἐναντίον των. Κρίνομεν ἀπλῶς καὶ λέγομεν, ὅτι ἀπετέλεσε παράλειψιν. Δὲν εἶναι σωστὸν νὰ θίξετε εἰς τὴν ἐννοίαν τῆς παραλείψεως, τὴν ὁποίαν ἐπιστημαίνομεν, τὴν μορφήν μιᾶς μηνύσεως, μιᾶς κατηγορίας ἐναντίον των. Παρέλειψαν νὰ καλέσουν τὸν κ. Πρωτοπαπαδάκη καὶ, ἐν τούτοις ἡσχολήθησαν μὲ τὸ ἀλουμίνιον καὶ ἡδιαφόρησαν διὰ τὴν γνώμην ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἤμποροῦσε νὰ τοὺς διαφωτίσῃ, περισσώτερον παντὸς ἄλλου καὶ νὰ τὸν κρίνουν ἀντικειμενικῶς. Ἐὰν δὲ δὲν συνεφώνουν μὲ τὸν κ. Πρωτοπαπαδάκη, νὰ κατέληγον εἰς τὸ ἰδικὸν των συμπέρασμα. Ἀλλὰ σεῖς, Ὑπουργὸς Βιομηχανίας ἤμπορεῖ νὰ λέγετε, ὅτι εἶναι δυνατόν ἀνώτατοι δικαστικοὶ μὴ κατέχοντες αὐτὰ τὰ ζητήματα, νὰ παρεμφερῶν ἕνα τεχνικὸν Ὑπουργόν, ὅπως εἶναι ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης καὶ νὰ μὴ τὸν καλοῦν νὰ τοὺς διαφωτίσῃ; Ἡ παράλειψις εἶναι βρεῖα καὶ ἔχομεν τὸ δικαίωμα εἰς τὴν αἰθούσαν αὐτὴν νὰ ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ τοὺς δικαστικούς νὰ μὴ προβαίνουν εἰς παραλείψεις, αἱ ὁποῖαι θίγουν τὸν πολιτικὸν κόσμον, ὅπως δὲν προβαίνομεν ἡμεῖς εἰς παραλείψεις, αἱ ὁποῖαι θίγουν τὸν δικαστικὸν κόσμον. Ἀπεναντίας μάλιστα, εἰς τὴν αἰθούσαν αὐτὴν, κάθε ἄλλο, παρὰ χρεώσται εἰσελθεῖν ἐπὶ πάντων δικαστῶν. Τοὺς τιμῶμεν πάντοτε. Τοὺς ὑμνοῦμεν πάντοτε, καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ φθάνωμεν μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται νὰ κρίνωμεν μίαν παράλειψιν των. Δὲν εἴμαστε χρεώσται των. Τοὺς ἔχομεν πάντοτε τιμῆσαι καὶ ὑμνῆσαι, ἀλλὰ δικαιοῦμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ὥφειλον νὰ καλέσουν ἐκτὸς τοῦ κ. Βατίλατου καὶ τὸν κ. Πρωτοπαπαδάκη.

Ι. Ζίγδης (Ὑπ. Βιομηχανίας). Κύριε Πρόεδρε, νομίζω, ὅτι θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ νὰ ὁμιλήσω ἄνευ διακοπῶν. Ἀπευθύνετε σοβαρωτάτην μορφήν ἐναντίον των τριῶν δικαστικῶν, ἡ ὁποία ἐκ των πραγμάτων ἀποδεικνύεται ἔωλος.

Εἰς βουλευτῆς. Πῶς;

Ι. Ζίγδης (Υπ. Βιομηχανίας). Παρενέβην, διὰ τὸ νὰ σὰς διαφωτίσω καὶ νὰ σὰς πληροφορήσω ὅτι οἱ ἀνώτατοι αὐτοὶ δικαστικοὶ ἔχοντες συνειδήσιν τοῦ ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ καλέσουν ὡς μάρτυρας πρόσωπα τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἐθεώρησαν κακὴν τὴν ὁποίαν ἐποίησαν πρὸς διαφωτισμὸν τῶν ἀπευθυνοῦν εἰς ὅσους ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐψηφίσθη ὁ νόμος 4230/62 διὰ τῆς ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν σὰς ἀνέγνωσα. Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐλάμβανεν τὴν ἐπιστολήν, ἀπηντήσαμεν, δι' ἐγγράφου ὑπεμνήματος. Ἐὰν ὁ κ. Παπαληγούρας δὲν ἀπήντησε, βεβαίως δι' αὐτό, δὲν ἔχουν εὐθύνην οἱ δικαστικοί. Ὁ κ. Παπαληγούρας, καθ' ἃ ἔχω πληροφορίαν ἐδέχθη τὴν ἐπισκεψιν τῶν κ.κ. Χαμπόρη καὶ Παπαϊωάννου ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀνέφερεν ὅτι δὲν ἔχει στοιχεῖα ἄλλα ἀπὸ ἐκείνα τὰ ὁποῖα ἐξέθετε κατὰ τὴν συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ. Περαιεβλήθη τὸ θέμα τοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη. Ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης λέγει:—καὶ δὲν ἔχω οὐδένα λόγον νὰ τὸ ἀμφισβητήσω ὅτι δὲν ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν. Ἀλλὰ αὐτὸ δικαιολογεῖται ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι τῆς ὁποίας ἐνηργήσαν οἱ 3 δικαστικοί.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Κύριε Πρόεδρε, ἀκριβῶς αὐτὸ ἤθελον νὰ εἶπω, ὅτι ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ὁποίας ἔγιναν αἱ προσκλήσεις ὑπῆρξε, διὰ νὰ μὴ εἶπω τίποτε ἄλλο ἐσφαλμένον. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μορφωθῶν γινώσκων με ἀξίωσιν ἀντικειμενικότητος ἐπὶ τοῦ συζητουμένου θέματος, χωρὶς νὰ ἀκούσων καὶ ἐμὲ ὁ ὁποῖος ἐχειρίσθη τὸ θέμα πρὸς ὅλας τὰς πλευράς. Καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει κ. Πρόεδρε, ἐνῶ ἀναφέρονται αἱ ἀγορεύσεις τοῦ κ. Ζίγδης καὶ τοῦ κ. Κιτσίκη, νομίζω εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Παπαϊωάννου ποῦ δὲν λέγεται καὶ ὅτι ὑπῆρξε καὶ κάποιος Πρωτοπαπαδάκης ἐπὶ τέλους, ὁ ὁποῖος εἶπε καὶ αὐτὰ τὰ πέντε λόγια. Λοιπὸν τούτων οὕτως ἐχόντων, ἔχω δίκαιον ἢ ὄχι νὰ ἐξαίρω τὴν ἀντικειμενικότητα τῶν ἀνωτάτων αὐτῶν ἀγαθῶν καὶ ἀξιοτίμων ἀνθρώπων; (Ψέθυρο: Νὰ διακόψωμεν).

Π. Κανελλόπουλος. Ἀκούω συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι λέγουσιν ὅτι πρέπει νὰ διακόψωμεν. (Θόρυβος, κωδωνοκρουαί).

Τ. Κεφαλληνός. Ἐπὶ τοῦ παρόντος διακόπτομαι, μόνον ἐγώ.

Π. Κανελλόπουλος. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ εἶπω ὅτι ἡ διακοπὴ σας αὕτη ἔχει καὶ πράγματι κατὰ τὸ ἀσυνήθιστον. Καὶ σὰς ζητοῦμεν ὅλοι συγγνώμην. Ἀλλὰ ἐὰν δὲν παρενέβαινεν ὁ κ. Βασιλάτος, διὰ τῆς δηλώσεως εἰς τὴν ὁποίαν προέβη, δὲν θὰ παρετεινέτο ἔτσι ἡ συζήτησις. Ἀλλὰ θὰ ἤθελον νὰ εἶπω τοῦτο εἰς τὸν κ. Πρόεδρον, ἐπειδὴ ἠκούσθησαν φωναὶ ὅτι πρέπει νὰ διακοπῇ ἡ συνεδρίασις. Εἴθισται, ὅταν τίθενται ὑπὸ κρίσιν αἱ συνειδήσεις καὶ ἡ ἠθικὴ ὑπόστασις πολιτικῶν ἀνδρῶν εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτήν, νὰ συνεχίζεται ἡ συζήτησις καὶ νὰ καταλήγῃ εἰς ψηφοφορίαν. Αὐτὸ σημαίνει παράδοσιν κοινοβουλευτισμοῦ. Καὶ παρακαλῶ, ὅλους τοὺς συναδέλφους, νὰ ἀντιληφθῶν τὴν σοβαρότητα τοῦ πράγματος καὶ νὰ μὴ θελήσων νὰ δημιουργήσων εἰς τὸν λαὸν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι μεταβάλλονται ἐδίμα τὰ ὁποῖα εἶναι θεμελιωμένα ἐπὶ ἀρχῶν, τὰς ὁποίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀρνηθῶμεν. Δὲν μένουσιν ἐκκρεμεῖς αἱ συνειδήσεις ἐκείνων, κατὰ τῶν ὁποίων στρέφονται κατηγορίαι καὶ ἀποφαίνονται αἱ Βουλαί, ἐντὸς τῆς αὐτῆς βραδυᾶς, ἢ ἔστω καὶ τὴν ἐπομένην πρωΐαν.

Η. Τσιριμώκος (Υπ. Ἑσωτ.). Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ εἶπω ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ τῶν βουλευτῶν τῆς πλειοψηφίας. Εἰς τὴν οὐσίαν, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἔκαμε τὴν δηλώσιν, τὴν ὁποίαν γνωρίζετε καὶ ἡ ἀνάμειξις τῶν Ὑπουργῶν εἶναι ἐντελὲς συμπτωματικὴ καὶ δὲν θέλω καθόλου νὰ ἔχῃ τὴν ἐννοίαν τῆς ἀναμίξεως εἰς τὴν συζήτησιν τῆς οὐσίας. Ἀλλὰ θὰ ἤθελον νὰ εἶπω ὅτι ἡ πλειοψηφία δικαιοῦται νὰ παρατηρήσῃ ὅτι δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ ἓνα γυνάσιον ἐξοντώσεως πᾶσα συζήτησις. Βεβαίως ἀντιλαμβάνομαι ὅτι ὅταν ὑπάρχῃ ἓνα ἠθικὸν θέμα πρέπει ἡ συζήτησις νὰ τερματίζεται τὸ ταχύτερον, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν ὅταν εἶναι ἐγγεγραμμένοι τόσοι ρήτορες ἐπὶ ἐνός τόσοσιν σοβαροῦ θέματος νὰ εἰπώμεν ὅτι πρέπει ἡ συζήτησις νὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους. Διότι καὶ μὲν εἶναι δυνατόν ἡ πλειοψηφία νὰ ὑποστῇ τὴν κατηγορίαν ὅτι θέλει νὰ παρατείνεται ἡ συζήτησις αὕτη, ἡ ὁποία ἀρκετὰ ἔχει παραταθῇ με-

χρι τῆς στιγμῆς καὶ εἰς ἄλλας ἡμέρας, ἀλλὰ δύναται, ἐπίσης νὰ ἀπευθυνθῇ ἡ κατηγορία εἰς ἐκείνους εἰς ὅσους τῶν ὁποίων γίνεται ἡ συζήτησις, ὅτι ἐπιθυμοῦν διὰ τῆς προσπαθείας τῆς ἐξοντώσεως ἐξ ὑφαρπαγῆς νὰ λυθῇ ἓνα θέμα, τὸ ὁποῖον τοὺς ἀφορᾷ. (Χειροκροτήματα). Δι' αὐτὸ θὰ παρεκάλουν, κ. Πρόεδρε, νὰ δεχθῆτε νὰ δεῖξουν οἱ βουλευταὶ τῆς πλειοψηφίας, ὅσῃν ἀντοχὴν δύναται, ἀλλὰ ἐντὸς τῶν ὥρων τῶν λογικῶν τῆς διαρκείας μιᾶς συνεδριάσεως. Καὶ δὲν εἶναι πάντοτε ποῦ ἔχει συμβῇ ἔτσι. Ἡ συζήτησις, ἡ ὁποία ἔγινε περὶ παραπομπῆς Δόξα, ἐξακολουθήσεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν ἦτο τὸ ἴδιον.

Η. Τσιριμώκος (Υπ. Ἑσωτ.). Ἦτο αἴτησις παραπομπῆς. Ἀλλὰ πέραν τούτου πᾶσα ἐπερώτησις, ἡ ὁποία ἴσως ἔμπορεῖ νὰ περιέχῃ ἠθικὰ θέματα, ἔμπορεῖ νὰ συζητηθῇ ἐπὶ τρεῖς συνεδριάσεις. Δὲν ἔμπορεῖ εἰδικῶς δι' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν μιᾶς περιπλοκῆς ὑποθέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν θέλετε νὰ κρίνωμεν ὡς δικασταὶ καὶ ὄχι πολιτικά, δὲν εἶναι δυνατόν ἐδῶ εἰδικῶς νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἀποψὶς ὅτι πρέπει μέχρ' ἐξοντώσεως νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις.

Π. Κανελλόπουλος. Ἡ θεωρία, τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξεν, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, εἶναι θεωρία, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε πρὶν εἰσελθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ τὴν εἶχεν ἐφαρμόσει.

Γ. Λαζαρίδης. Εἶναι θέμα ἰδικόν μας πότε εἰσῆλθεν, ὁ κ. Τσιριμώκος, εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, εἶναι ἀδύνατον νὰ συνεχισθῇ ἔτσι ἡ συζήτησις με αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν στοιχειώδους προσοχῆς τῶν κυρίων.

Κύριε Πρόεδρε, ἡ θεωρία, τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, ἔπρεπε πρὶν ἢ εἰσελθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ εἶχε γίνῃ σεβαστὴ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθε καὶ δὴ πρὸ τῶν ἐορτῶν, συζητουμένων νομοθετημάτων εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτήν. Καὶ ὡς γνωστόν, ἡ συζήτησις νομοθετημάτων δὲν εἶναι συζήτησις συνδεομένη μετὰ τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν οἰουδήποτε ἐκ τῶν κυρίων συναδέλφων. Καὶ ἐν τούτοις παρετεινέτο ἡ συζήτησις ἕως τὴν 4ην πρωΐαν καὶ ἕως τὴν 6.30' πρωΐαν, διὰ νὰ περάσων οἱ κύριοι Ὑπουργοὶ νομοθετήματα. Καὶ ὅταν διεμαρτυρήθημεν, διότι νομίζω, ὅτι ἡ κόπωση καὶ τὸ μέτρον τῆς κόπωσης εἴτε εἶναι κανεῖς κυβερνητικοί, εἴτε ἀντιπολιτευόμενος, εἶναι τὸ αὐτό, διότι ἄνθρωποι νομίζω εἴμεθα καὶ ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν εἴμεθα κυβερνητικοί. ἐν τούτοις τότε δὲν ἐγένετο σεβαστὴ αὕτη ἡ ἀρχή, τὴν ὁποίαν θέλετε νὰ εἰσηγηθῆτε ἀπὸψε, κύριε Τσιριμώκο, εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτήν. Λυποῦμαι δὲ διότι προέβητε σεῖς, ὁ ὁποῖος ἔχετε μακρὰν κοινοβουλευτικὴν παράδοσιν προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακὴν, σεῖς μετὰ τὸν ὁποῖον ἔχω θαυμάσιαν διαφωνίαν ἰδεολογικὴν, ἀλλὰ ὡς πρὸς τὴν κοινοβουλευτικὴν παράδοσιν δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ τὴν ἀναμφισβητήσω οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον, οὔτε τὸν ψυχικόν σας κόσμον, λυποῦμαι ὅτι σεῖς εἰσθε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος προέβητε εἰς τὴν ἐκτόξευσιν τῆς ὑπονοίας ἢ μᾶλλον τῆς κατηγορίας, ὅτι θέλομεν ἐξ ὑφαρπαγῆς νὰ λυθῇ τὸ θέμα. Εἶναι λυπηρόν ὅτι ἐκάματε τὴν ἐναρξιν τῆς παρουσίας σας εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτήν ὡς Ὑπουργός, εἶναι λυπηρόν ὅτι ἀπόψε ἠγέρθητε διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτήν, ἀφ' ὅτου ἀνελάβατε ὑπουργικὰ καθήκοντα, διὰ νὰ ἐκτοξεύσετε αὐτὴν τὴν κατηγορίαν, ὅτι ἐξ ὑφαρπαγῆς θέλομεν νὰ λυθῇ τὸ θέμα. Ὁχι, κύριε Τσιριμώκο. Ὁχι, δὲν θέλομεν νὰ λυθῇ ἐξ ὑφ' ἡμῶν ὑφαρπαγῆς, ἀλλὰ εἴχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τοὺς κυρίους συναδέλφους, νὰ τοὺς παρακαλέσωμεν νὰ θεωρήσων ἀναγκαίαν τὴν συνέχισιν τῆς συζητήσεως, διὰ νὰ καταλήξωμεν ἐντὸς τῆς νυκτὸς εἰς ἀπόφασιν. Θέλετε νὰ εἶναι ἡ ἀπόφασις καταδικαστικὴ; Πάρετε τὴν, κύριοι. Δὲν πρόκειται νὰ μᾶς πειράξῃ. Ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ὀρθόν νὰ παραταθῇ ἐπὶ 2 καὶ 3 ἡμέρας, παρεμβαλομένου τοῦ Σαββατοκύριακου, μία συζήτησις, ἡ ὁποία ἀφήνει ἐκκρεμὴ τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν συναδέλφων σας εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτήν. (Χειροκροτήματα).

Η. Τσιριμώκος (Υπ. Ἑσωτ.). Κύριε Πρόεδρε, μετὰ συγχωρεῖτε. Ὁρῶ μίαν ἀπάντησιν. Προσωπικῶς γνωρίζετε, ὅτι εἰς τὰ θέματα τὰ προσωπικά, ἔχω ἀπειρον προσοχὴν καὶ διότι ἀκριβῶς, λόγῳ μιᾶς κοινοβουλευτικῆς παραδό-

σεως και σεβασμού του θεσμού του κοινοβουλίου, δεν νομίζω, ότι πρέπει με ευκολία να προσπαθώμεν να εκτοξεύωμεν κατηγορίες εναντίον των άλλων. "Ο,τι σας είπον, ήτο εις απάντησιν του ιδιικού σας υπαινιγμού, ότι θέλωμεν να παρατείνωμεν την συζήτησιν διὰ τὰ ζημιώνωμεν την τιμήν συναδέλφων. Καί ἀπήντησα, όχι. "Αν πρόκειται δι' υπαινιγμόν τότε θὰ ἠδύνατο νὰ γίνη ὁ υπαινιγμός εναντίον σας, ὅτι θέλετε ἐξ ὑπαρχαγῆς νὰ ληφθῇ ἀπόψε ἡ ἀπόφασις.

Π. Κανελόπουλος. Δὲν τὸ εἶπα οὔτε διὰ τὴν Κυβέρνησιν, οὔτε διὰ τοὺς συναδέλφους.

Η. Τσιριμώκος (Ἵπ. Ἑσωτ.). Αὐτὸ ἀντελήφθην. Ἀνεξαρτήτως ὅμως αὐτῶν τῶν εἰδικῶν ὁρῶν ὑπὸ τοὺς ὁποίους γίνεται ἡ συζήτησις, ἂν ἦτο ἐν θέμα νέον τὸ ὁποῖον διὰ πρῶτην φοράν ἐμφανίζετο, θὰ ἔλεγα ὅτι ἡ εὐαισθησία αὐτῇ, ἡ εὐπάθεια εἶναι δικαιολογημένη. Ἀλλὰ τὸ θέμα αὐτὸ ἔχει ἀπασχολήσει τὴν κοινὴν γνώμην ἀπὸ ἐτῶν, δὲν εἶναι νέον. Εἶναι ἓνα θέμα, τὸ ὁποῖον θὰ εὕρη τὴν κατάληξίν του. Δὲν δύναται νὰ τὴν εὕρη παρὰ φύσιν, θὰ τὴν εὕρη φυσιολογικῶς, ὅταν κάποτε ἡμπορεῖ νὰ λήξῃ ἡ συζήτησις. Ἐὰν νομίζετε, ὅτι ἡμπορεῖ ἐντὸς τῆς νυκτὸς νὰ λήξῃ ἡ συζήτησις, λέγω ἐκ τῶν προτέρων ὅτι κάμετε λάθος. Νὰ παραταθῇ ὅσον θέλετε, ἀλλὰ θὰ ἴδῃτε, ὅτι δὲν ἡμπορεῖ νὰ πάῃ μέχρι τέλους ἡ συζήτησις.

Τ. Κεφαλληνός. Ἐχῶ ὑποχρέωσιν νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἐσταμάτησα. Ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴν καὶ μοῦ ὑπέβαλεν ἓνα ἐρώτημα. Ἡρχίστα νὰ ἀπαντῶ, ἀλλὰ δὲν ἐπρόλαβα διότι καὶ πάλιν διεκόπη. Ἀξιότιμοι συνάδελφοι καὶ ἀξιότιμοι κ. ἀρχηγὲ τῆς ΕΡΕ, ἔχει γεννηθῇ μετὰ τὰς διακοπὰς ἐν ζήτημα ἀφορῶν τοὺς Ἀνωτάτους Δικαστικοὺς τῆς χώρας. Εἴπατε ὅτι ἐμεῖς δὲν εἴμεθα χρεωμένοι ἐναντὶ ἐκείνων καὶ ὅτι ἐκεῖνοι εἶναι χρεωμένοι ἐναντὶ ἡμῶν. Διαφωνῶ ἀπολύτως. Ἡμεῖς θὰ εἴμεθα πάντοτε χρεωμένοι ἐναντὶ τῶν Δικαστικῶν ἀναλογιζόμενοι ὅτι ὅταν τὰ πάντα ἐσεῖοντο ἐκεῖνοι, ἔμελλαν ἀσκηπτοί. Ἡ συμπεριφορὰ των μᾶς ἀναγκάζει νὰ εἴμεθα ἐσχαὶ εὐγνώμονες πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Κεὶ ἂς ἴδωμεν τώρα τί ἐπραξάν οἱ 3 δικαστικοί. Ἀντεθῇ εἰς 3 δικαστικούς ἢ διενέργειν ἐνὸς ἐλέγχου παφῶς καθωρισμένου. Καὶ οἱ ἄνθρωποι αὗτοί ἡργάσθησαν πρὸς διεκπεραίωσιν τῆς ἀναπεθείτης εἰς αὐτοὺς ἐντολῆς ἀόκνως καὶ μετὰ τὴν ἐπιβαλλομένην ἀντικειμενικότητα. Ποίους μάρτυρας θὰ ἐξήταζον εἶναι θέμα τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ μόνον ἐκεῖνους. Ὁ Ἀνακριτὴς καλεῖ καὶ ἐξετάζει ἐκεῖνους διὰ τοὺς ὁποίους θὰ κρίνῃ ὅτι ἔχουν καὶ κάτι νὰ ἀποκαλύψουν. Πέραν αὐτῶν δὲν ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐξετάσῃ ἄλλους, ἐκτὸς ἐὰν ὁ μνηνόμενος προτείνει μάρτυρας ὑπερασπίσεως. Οἱ 3 λοιπὸν αὗτοί δικαστικοὶ ἔπρεπε νὰ ἀπαντήσουν εἰς τὴν συνειδήσιν των ἐὰν παρέμεινε κενὸν τί ὅποτε θὰ ἔπρεπε νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργον των. Προφανῶς οἱ δικαστικοὶ αὗτοί ἐκρίναν ὅτι οὐδὲν κενὸν ἔμεινε καὶ ὑπέβαλλον τὸ πόρισμά των. Πρέπει, κύριοι βουλευταί, νὰ τιμῶμεν τὰς ἀπόψεις των Δικαστικῶν, διότι ἄλλως ἐὰν τὸ ἄλλος μωραχνεῖ ἐν τίνι ἀλιπείᾳ. Δὲν ἀνῆλθον, κύριοι βουλευταί, εἰς τὸ Βῆμα διὰ νὰ ὑπερασπισθῶ τοὺς δικαστικούς, ἀνῆλθον εἰς τὸ Βῆμα διὰ νὰ εἶπω τὰς ἀπόψεις μου ἐπὶ τοῦ κρινόμενου θέματος. Καὶ λέγω λοιπὸν ὅτι ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ἔγινε κάποιος ἐλέγχος καὶ ὑπῆρξεν ἐν πόρισμα. Τὸ πόρισμα αὐτὸ κατὰ τὴν ἰδικὴν μου κρίσιν, ἡ ὁποία αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶναι κρίσις δικαστικῆς, εἶναι ἐπιβαρυντικὸν διὰ τοὺς ἐλεγχομένους.

Μ. Μυριδάκης. (Ὁμιλεῖ μὴ ἀκουόμενος).

Τ. Κεφαλληνός. Ὁ ἀξιότιμος κύριος, ἐν Ζαχύνῳ ἀντίπαλός μου, ἐνεθυμήθη τὸν ἑαυτὸν καὶ ἐγὼ τὸν ἰδικόν μου. Ὁμιλῶ μετ' εὐγένειας καὶ ἀντικειμενικότητα καὶ ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀκουσθῶ ἐν ἡσυχίᾳ. Ἐκαστος προσφέρει εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτὴν ὅ,τι ἔχει καὶ ἐγὼ πιστεύω ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν προσφέρω μίαν κρίσιν ἀντικειμενικὴν. Εἰς τὸν κ. συνάδελφον δὲν θὰ ἀπαντήσω, διότι τέθραμξεν τὸν ἀρχηγόν, τὸν ἀξιότιμον κ. Κανελλόπουλον. Λέγω ὅτι κρίνω τὸ συζητούμενον θέμα κατὰ τρόπον ἀντικειμενικόν. Ἰσως δὲν θυνηθῶ νὰ ὁλοκληρώσω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θέλω νὰ εἶπω. Αὐτὸ, κύριοι βουλευταί, δὲν θὰ ὀφείλεται εἰς νικῆν πρόθεσίν μου, ἀλλὰ εἰς ἀδυναμίαν μου. Ἐὰν ὁ κ. συνάδελφος μετ' ἤκουε ἀπὸ τὴν

ἀρχὴν θὰ ἀντελαμβάνετο ὅτι ἀδίκως μοῦ ἐπετίθη. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ κατηγορήσω κανένα. Θὰ κρίνω τὸ θέμα μετὰ τὴν ἐπιβαλλομένην ἀντικειμενικότητα. Καὶ νομίζω ὅτι ἐὰν κρίνωμεν μετὰ τὴν ἐπιβαλλομένην ἀντικειμενικότητα θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν συζήτησιν αὐτὴν ἡ Βουλὴ. Ἀλλως θὰ ἐξέλθῃ νικημένη ἡ Βουλὴ. Ἐπιτρέψατέ μου λοιπὸν νὰ εἶπω ὁλοκληρώων τὴν σκέψιν μου ὅτι διαφωνῶ μετ' ἐκείνους πού νομίζουν ὅτι θὰ εἶναι ὠφέλιμον διὰ τοὺς ἐλεγχομένους νὰ λάβουν ἀπόψε μίαν ἀπαλλοτριτικὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Ἐὰν ἐγὼ ἤμην εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐλεγχομένων θὰ προτιμούσα νὰ συνεχισθῇ ὁ κατ' ἐμοῦ ἐλέγχος διότι ἐὰν ἐμποδισθῇ τότε ὁ λαὸς θὰ μᾶς κατηγορήσῃ μετὰ τὴν σκέψιν ὅτι ὁ κόρακας - κόρακας μάτι δὲν βγάζει ἢ ὅτι τὰ ἐβάλεν μετὰ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐσκέπασαν τοὺς ἑαυτοὺς των. Ἐδῶ ὅμως δὲν ἔχομεν πρόθεσιν νὰ καλύψωμεν κανένα. Διὰ τὴν ἀλήθειαν ψάχνωμεν. Καὶ σὰς ἐρωτῶ ποῖος ἐξ ὑμῶν αὐτὴν τὴν στιγμὴν δύναται νὰ εἶπῃ μετὰ βεβαιότητος καὶ συνειδήσιν δικαστικὴν ὅτι πρέπει νὰ παραπεισθῶσιν οἱ κύριοι συνάδελφοι ἢ όχι. Δὲν γνωρίζω ἐὰν θὰ ψηφίσω ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς προτάσεως. Ἡ ψηφοφορία εἶναι μυστικὴ. Καὶ θὰ τηρήσω τὴν ἐπιταγὴν αὐτὴν. Καὶ νομίζω ὅτι ὅλοι πρέπει νὰ σεβώμεθα αὐτὰς τὰς ἀρχάς. Αἱ Κυβερνήσεις ἐρχονται καὶ παρέρχονται. Εἰς τὰ ἐθώλια πού καθήμεθα τώρα ἡμεῖς πρὸ ἡμῶν ἐκείνηντο ἄλλοι καὶ μετὰ ἀπὸ ἡμᾶς θὰ καθήσουν ἄλλοι. Ὁ Κοινοβουλευτισμὸς ὅμως παρκαμένει ὁ ἴδιος καὶ πρέπει νὰ παρκαμῖνῃ.

Σὰς εἶπα, ὅτι ξεκίνησα ἀπὸ μίαν βᾶσιν, τὴν ὁποῖαν ἔδωκε ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ.

Ἐχῶ ὑποχρέωσιν νὰ ὑπογραμμίσω δύο σημεία. Καὶ τὸ κάμω μετὰ μίαν σκέψιν. Δίδω τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ἐλεγχομένους νὰ σκεφθοῦν δύο σημεία, τὰ ὁποῖα, εἰς ἐμὲ τοῦλάχιστον, ἄφησαν κάποιον κενόν. Τὰ δύο ταῦτα σημεία, εἶναι τὰ ἑξῆς: Ὁ ἀξιότιμος κ. Παπαληγούρας, ἡσχολήθη μετὰ τὴν ἐνοσίαν τῆς ἐνεργείας τοῦ κ. Φαρμακίδου, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἤκουσα, ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῆς ἄλλας ἐταιρείας τὴν προσφορὰν τῆς βῆτα. Καὶ ὁ κ. Παπαληγούρας εἶπεν, ὅτι τοῦτο ἦτο θεμιτόν, ἦτο νόμιμον. Μοῦ ἔμεινε ὅμως ἓνα κενόν. Ἐὰν ἦτο, πού γίνεται πάντοτε, ἐὰν ἦτο νόμιμον, διατὶ νὰ δώσῃ εἰδικὴν διαταγὴν;

Π. Κανελόπουλος. Γίνεται συνήθως τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, θέλει νὰ μάθῃ.

Τ. Κεφαλληνός. Δὲν εἶχε γίνῃ αἵτησις ἐν προκειμένῳ, δὲν μᾶς τὸ εἶπεν ὁ κ. Παπαληγούρας. Καὶ δευτέρον, μοῦ ἔμεινε καὶ ἓνα ἄλλο κενόν.

Π. Παπαληγούρας. Ὅχι μόνον εἶπα τῇ αἰτήσῃ, ἀλλὰ κατέθεσα τὸ ἔγγραφο, τὸ ὁποῖον λέγει καὶ τῇ αἰτήσῃ τίνος ἐπονύμου.

Τ. Κεφαλληνός. Καὶ ἐὰν δὲν ὑπέβαλεν αἵτησιν, δὲν θὰ ἡμπορούσε νὰ τὸ ζητήσῃ;

Π. Παπαληγούρας. Ἐὰν δὲν ἐνδιεφέροντο οἱ ἐνδιαφερόμενοι, δὲν θὰ ἐνδιεφερόμην ἐγώ.

Τ. Κεφαλληνός. Κύριοι συνάδελφοι, ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῇ ἡ αἵτησις εἰς τὸν Ὑπουργόν, διὰ νὰ λάβῃ γνώσιν; Ὅχι.

Π. Παπαληγούρας. Κατὰ τὴν γνώμην μου, όχι. Μετ' ἐπληροφόρησεν ἡ ΔΕΗ, ὅτι ἡκολουθήθη ἀντίθετος τακτικὴ, καὶ τὴν διέταξα νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν τακτικὴν, ἡ ὁποία θεωρεῖται τὴν μεγαλύτεραν δυνατὴν δημοσιότητα καὶ ἡ μεγαλύτερα δυνατὴ δημοσιότης εἶναι ὁ πᾶς τις νὰ λαμβάνῃ γνώσιν μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν φακέλων τῆς προσφορᾶς τοῦ ἄλλου ἐφ' ὅσιν τὸ θέλει. Ἐὰν ἓνας δὲν τὸ θέλῃ, δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ, ἐὰν, ὅμως, ἓνας τὸ θέλῃ, πρέπει νὰ δικαιούται νὰ δῇ τὴν προσφορὰν τοῦ ἄλλου.

Κύριε συνάδελφε, κάμετε τὸν κόπον, ἀφοῦ θέλετε νὰ γίνετε καὶ δικαστὴς ἰδικός μου, νὰ διαβάσετε τὰς ἐπιστολάς πού κατέθεσα.

Τ. Κεφαλληνός. Δεύτερον σημεῖον πού ἔμεινε κενόν: Δώσατε ἐντολὴν νὰ μελετηθοῦν οἱ φακέλλοι καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλ-

λους; Και τρίτον που από εμάς είναι απαράδεκτον: 'Ο κ. συνάδελφος επεκαλέσθη μίαν επιστολήν. Την επιστολήν του τότε Γενικού Διευθυντού της ΔΕΗ. Και είπεν: Διὰ τὸ λείπει ὁ κ. Γενικός Διευθυντής τί ἄλλο θέλεις; Εἰς τὴν αἰθούσαν αὐτὴν, κ. συνάδελφε, τὸ ὄνομα τοῦ τότε Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὄζει. Ἀπορῶ, πῶς ὁ κύριος αὐτὸς ἐξακολουθεῖ νὰ κυκλοφορῇ ἐλεύθερος, καθ' ἣν στιγμὴν ἄλλοι που διέπραξαν τὸ 1)10 ἀπ' ὅσα διέπραξεν αὐτὸς λυώνουν εἰς τὰς φυλακάς. Διατυπῶν ἀκόμη μίαν ἀπορίαν. Ἡρχισεν ἡ ὑπόθεσις Πεζοπούλου δύο ἔτη πρὶν ἀπομακρυνθῇ οὗτος ἀπὸ τὴν θέσιν του. Τί περιμένετε, κύριοι τῆς ΕΡΕ ἐπὶ τόσον χρόνον; Ἐσπασε πλέον ὁ βόθρος. Ἐὰν αἱ ἀκαθαρσίαι τοῦ βόθρου τούτου συμπαράσφουρουν καὶ ἄλλους ἃς αἰτιῶνται οὗτοι ἑαυτοὺς διότι ἐπὶ τόσον χρόνον δὲν εἶχον κάμει, ὡς θὰ ὤφειλον, τὸ καθήκον των.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Θανόπουλος ἔχει τὸν λόγον, ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ.

Δ. Ανόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, προσέκυψεν ἓνα θέμα ἡθικῆς τάξεως. Ὁ κ. Βασιλάτος προσέβη εἰς μίαν διαβεβαίωσιν σχετικῶς μετὰ τὸ ἔργον τῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν τῆς Ἐξεταστικῆς Επιτροπῆς. Ἐπεβεβαίωθη δὲ ἡ θεαίωσις αὕτη τοῦ κ. Βασιλάτου καὶ ἀπὸ χειρὸς ἐπίσημα, ὡς εἶναι τὰ χειρὸς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας. Εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας ὅτι ἐκλήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν ὅλοι οἱ λαθόντες μέρος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος. Γνωρίζω εἰς τὴν Βουλὴν, κ. Πρόεδρε, ὅτι ἤμουν εἰσηγητῆς τοῦ νομοθετήματος ἐκείνου καὶ διαβεβαίω τὴν Βουλὴν ὅτι καίτοι ἤμουν ὁ εἰσηγητῆς ἐν τούτοις δὲν ἐκλήθη καὶ ἐγώ, ὡς θὰ ἔπρεπε, ἀπὸ τοὺς Δικαστὰς ἐκείνους, διὰ νὰ γνωρίσω εἰς αὐτοὺς ὅτι σχετικὸν μετὰ τὴν ὑπόθεσιν ἐκείνην.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν πρέπει νὰ κρίνωμεν τοὺς δικαστὰς μολοντί ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ε. Κ., εἶπε τὸ 1961, κύριε συνάδελφε ἐκ τῆς Ζακύνθου, ὅτι οἱ κρίνοντες κρίνονται. Καὶ ἐπομένως ἃς ἀφήσωμεν ὅτι μᾶς συμφέρει νὰ τὸ θέλωμεν καὶ ὅτι δὲν μᾶς συμφέρει νὰ μὴ τὸ θέλωμεν.

Η. Τσιριμώκος (Ὑπ. Ἐσωτερικῶν). Κύριε Πρόεδρε, διὰ νὰ εἰμὲν συνεννοημένοι, εἶμαι καὶ ἐγὼ τῆς γνώμης ὅτι καὶ οἱ κρίνοντες κρίνονται. Νὰ εἴμαστε ἐξηγημένοι ἅπασι διὰ παντός. Καὶ τὸ ἔχω κάμει αὐτό, ἔχω κρίνει τοὺς κρίνοντας καὶ σκέπτομαι νὰ τὸ κάμω καὶ εἰς τὸ μέλλον, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι θὰ δεχθῶμεν ὅλοι μαζί ὅτι οἱ δικασταί, οἱ ὁποῖοι ὑπεδείχθησαν κατὰ τὸν Α' Β' τρόπον δικαιούνται κατ' ἀρχὴν νὰ θεωρηθῶν ὡς ἐντίμοι δικασταί, οἱ ὁποῖοι ἤθελον νὰ κάμουν τὸ καλύτερον. Καὶ ἂν ἔκαμιν μίαν παράλειψιν δύναται νὰ τοὺς προσχρῇ κυρίως τὸ ὅτι δὲν ἐζήτησαν τὰς ἀναγκαίους ἐξηγήσεις. Δὲν σημαίνει ὅμως αὐτὸ ὅτι κατ' ἀρχὴν δὲν πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἤθελον νὰ κάμουν ἐντίμως τὸ καθήκον των.

Ἦκουσα τὸν κ. Ζίγδην καὶ διὰ τὸ ἔγγραφον, τὸ ὅποιον ἔχει καὶ εἶναι ἀρμόδιος νὰ προσθέσῃ αὐτὸ τὸ στοιχεῖον εἰς τὴν συζήτησιν, εἰς τὸ παρεμπίπτον θέμα τῶν παραλείψεων τῶν δικαστῶν. Ἦκουσα καὶ τὸν ἀξιότιμον κ. Παπαληγόρου λέγοντα ὅτι ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας κ. Χαρμπούρης ἐπεσκέφθη τὸν Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν του τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο νὰ θέσῃ. Αὐτὸ ἐσήμενιν ὅτι ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα καὶ ἔλαβε νομίζω. Ἐπὶ τῶν στοιχείων δὲ αὐτῶν ἐστῆριξε τὴν ἔγκρισιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἡ Βουλὴ καλεῖται ὅχι νὰ παραπέμψῃ, ἀλλὰ νὰ κρίνῃ ἐὰν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ μία ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία νὰ ἐξετάσῃ τὸ θέμα βαθύτερον. Ἀντὶ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς ἤμπορούσε νὰ τοῦ στείλῃ μίαν ἀπλὴν ἐπιστολήν. Τὰ στοιχεῖα τὰ ἐπῆρε ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν ἢ τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον. Νομίζω ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπερασπίζω τὸν κ. Χαρμπούρη. Δὲν ἔχω καμμίαν διάθεσιν νὰ ὑπερασπίσω τὸν κ. Χαρμπούρη. Ἀλλ' ὡς δικαστῆς δὲν ἔκαμε καμμίαν παράλειψιν.

Π. Παπαληγόρου. Κύριε Πρόεδρε, ἡ ἀποψὶς ἡ ἰδική μας εἶναι σαφὴς καὶ τὴν ἐξέθεσεν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματός μας. Ἐγὼ μὴ παρὰλειψας. Ἐὰν σεῖς δὲν τὸ νομίζετε, τὸ ἀφήνω εἰς τὴν κρίσιν σας. Νομίζω, ὅμως ὅτι προτι-

μότερον θὰ εἶναι νὰ συνεχίσωμεν τὴν συζήτησιν διὰ νὰ τελειώσωμεν κάποτε.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Πανάγος ἔχει τὸν λόγον.

Ἡ Ἡλιού. Κύριε Πρόεδρε, συμμερίζομαι ἀπολύτως καὶ κατανοῶ τοὺς λόγους εὐδιέξεως τοῦ ἀξιότιμου κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε. καὶ δικαιολογῶ τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ περικυβηθῇ ἡ συζήτησις. Ἐὰν, κ. Πρόεδρε, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων νὰ ἐμιλήσουν θὰ ἦτο δυνατόν μέσα σὲ μία ἢ δύο ὥρες νὰ τελειώσωμεν θὰ ἦτο ἀνεκτὸν νὰ προχωρήσωμεν ἔστω καὶ μετὰ τὴν τὴν κατανόησιν. Ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων βουλευτῶν καὶ ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀνελάβομεν, καὶ ἐγὼ ἐκ μέρους τῆς παρατάξεώς μας θέλω νὰ εἶπω μερικὰς λέξεις, δὲν νομίζω ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ τελειώσωμεν ἀπόψε. Εἶναι ἐγγεγραμμένοι 18.

Δὲν εἶναι συνεπὲς δυνατόν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων νὰ ἐμιλήσουν νὰ ἐξαπλήρουν ἐντὸς λογικοῦ χρόνου τὰς ἀγορεύσεις των καὶ νὰ τελειώσωμεν. Κατ' ἀνάγκην θὰ χρειασθῇ μία συνεδρίασις ἀκόμη. Τὸ ἀπόλυτον ποῦ εἶπεν ὁ κ. Κανελλόπουλος, δὲν ἰσχύει, ἄλλως τε κ. Πρόεδρε, ὑπάρχει καὶ τὸ προηγούμενον τῆς αἰτήσεως παραπομπῆς Δόξα, ἡ ὁποία διήρκεσεν ἐπὶ 14 συνεδριάσεις.

Πρόεδρος. Ἦτο ἄλλη περίπτωση.

Ἡ Ἡλιού. Δὲν θὰ ἔλεγα νὰ διακόψωμεν ἐὰν δὲν ἦσαν ἐγγεγραμμένοι νὰ ἐμιλήσουν 18 βουλευταί. Δι' αὐτό, νομίζω ὅτι δυνατόν νὰ διακόψωμεν καὶ νὰ τεματίσωμεν τὴν Τρίτην.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, εἶπεν ὁ κ. Ἡλιού ὅτι ἔκαμε τὴν παραχώρησιν ἀπέναντί μας καὶ ἐμίλησαν, ὅπως ἐζήτησα, οἱ δύο κύριοι συνάδελφοι, κατ' οὐσίαν, διότι ὁ κ. Μπουρνιάς εἶπεν ὀλίγας λέξεις. Οὐδεμίαν παραχώρησιν ἔκαμε, διότι ἡ παραχώρησις αὕτη συμπηφίζεται μετὰ τὴν παραχώρησιν ποὺ ἔκαμα ἐγώ, διότι θὰ ἦτο δυνατόν, μόλις συνεπλήρωσε μίαν ὥραν ὁ κ. Ἡλιόπουλος ἀγορεύων, νὰ ζητήσω νὰ σταματήσῃ, ἀλλὰ ἐμίλησε τρεῖς ὥρες καὶ ἐπομένως ὑπάρχει καὶ ὑπόλοιπον χρόνος ὥρολογιακοῦ τῆς ΕΔΑ ἀπέναντί μας.

Δεύτερον, λυποῦμαι, διότι διαπιστώνω ὅτι διαρκῶς ἐγγράφονται περισσότεροι καὶ ἐνῶ πρὸ εἰκοσι λεπτῶν ἦσαν ἐγγεγραμμένοι ὀκτώ, τώρα αἰφνιδίως ὁ ἀριθμὸς ὀκτὼ ἐφθάσε εἰς τοὺς δεκαοκτώ. Λυποῦμαι, διότι αὐτὸ εἶναι ἐνδεικτικὸν μιᾶς ἀντιδράσεως εἰς τὴν πράκλιν τὴν ὁποίαν διεπίστωσα, νὰ τελειώσωμεν σήμερον. Λέγω, σήμερον, διότι ἐὰν εἶπω ἀπόψε ἐν τῷ μεταξὺ ἡ νύκτα ἡμπορεῖ νὰ ἔγῃ περᾶσει. Ἐπίσης, λυποῦμαι, διότι αἱ παρεμβολαὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἦσαν μακρόταται....

(Φωναί: Ὁχι, ὄχι).

Ἀς μοῦ ἀπαντήσῃ ὁ ἴδιος ὅτι δὲν ἦσαν μακραί. Νὰ μετρήσωμεν τὰ φύλλα τῶν στενογράφων. Σὰς βεβαίω ὅτι θὰ εἶναι τοὐλάχιστον 20—25 σελίδες χειρογράφων.

(Θόρυβος).

Κύριε Πρόεδρε, καὶ ἡ παρέμβασίς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἡ παρέμβασίς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας, χωρὶς νὰ ἀναφέρονται εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος, κατέστησαν δύσκολον τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν πράκλιν τὴν ὁποίαν διετύπωσα. Ἐπεσήμανα τὸ γεγονὸς τῆς ἐλλείψεως κάποιας προσοχῆς, ἐνῶτι συνάδελφων, οἱ ὁποῖοι βάλλονται, προσοχῆς, ἡ ὁποία εἶναι ἐπιβεβλημένη εἰς τὴν αἰθούσαν αὐτήν. Ἐὰν θέλωμεν πράγματι ὁ Κοινοβουλευτισμὸς νὰ μὴ εἶναι μόνον τυπικός, ἀλλὰ οὐσιαστικός, φεσμός, φεμελιωμένος ἐπὶ ἡθικῶν ἀρχῶν καὶ παραδόσεων. Τὸ γεγονὸς ὅτι διήρκεσεν ἐπὶ ἡμέρας ἡ συζήτησις περὶ παραπομπῆς τοῦ Στρατηγοῦ Δόξα καὶ τῶν ἄλλων κυρίων τῶν ὁποίων εἶχε ζητηθῇ ἡ παραπομπή, δὲν αἶρει τὴν βάσιν τῶν συλλογισμῶν καὶ σεῖς ὁ ἴδιος κ. Πρόεδρε, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν επεκαλέσθη ὁ κ. Ἡλιού τὴν περίπτωσιν, εἶπατε ὅτι δὲν ἦτο τὸ ἴδιον πολιτικὸν θέμα καὶ δὲν ἦτο θέμα διαχειρίσεως ἐξουσίας ὑπὸ τὴν ἑνωσίαν νὰ εἶναι ὅπως εἶναι ἡ διαχείρισις εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν. Καὶ ἐκτὸς τούτου τότε ἦτο γνωστὸν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, δεδομένου ὅτι ἡ πλειοψηφία ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἦτο ἡ ΕΡΕ, ἡ ὁποία

είχε αποφανθῇ ἐξ ἀρχῆς, ὅπως ἀποφάνθῃ. Δὲν ἐτίθετο ἐπομένως ζήτημα.

Διαπιστώνω, κύριε Πρόεδρε, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐκείνη ἡ βῆσις τῆς ἡθικῆς ἀλληλεγγύης ἀσχετῶς νομμάτων εἰς τὴν αἰθούσαν αὐτὴν, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ. Κατόπιν αὐτοῦ σὰς παρακαλῶ ἐγώ, κ. Πρόεδρε, νὰ λύσετε τὴν συνεδρίασιν καὶ νὰ πᾶμε εἰς οἰκονομικὰς ἡμέρας καὶ ἴσως εἰς οἰκονομικὰς ἡμέρας θέλουν οἱ κύριοι. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει θὰ ἀγωνισθῶμεν ὅπως ἀγωνιζόμεθα εἰς ὅλους τοὺς τομείς καὶ εἰς ὅλας τὰς σφαίρας (χειροκροτήματα) δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἐὰν θὰ μᾶς κρατήσετε ἐπὶ τοῦ θέματος ἐπὶ 3 ἢ καὶ 10 ἡμέρας, δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει καὶ τί θὰ πράξετε, δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἐὰν θὰ ψηφίσετε κατὰ ἢ ὑπὲρ τῆς προτάσεως τῆς ΕΔΑ, μᾶς ἐνδιαφέρει ἕνα πράγμα, ὁ ἀγὼν τὸν ὁποῖον καὶ διεξάγουμεν, ὁ ἀγὼν τὸν ὁποῖον διεξάγουμεν καὶ εἰς τὴν αἰθούσαν αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ λαοῦ καὶ ὁ ἀγὼν αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς τὴν μεγαλύτεραν ἡθικὴν ἱκανοποίησιν. (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος. Ὁ κ. Μιχαηλίδης ἔχει τὸν λόγον.

Σ. Μερκούρης. Κύριε Πρόεδρε, ἔχω ζητήσει τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ τὴν ὥραν.

Πρόεδρος. Κύριε Μερκούρη, χρειάζεται πρότασις ὑπογεγραμμένη ὑπὸ δύο βουλευτῶν διὰ νὰ ὁμιλήσετε. Αὐτὸ λέγει ὁ Κανονισμός. Μετὰ τὸν κ. Μιχαηλίδην, ὁ ὁποῖος ἐκφράζει τὰς γνώμας τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν, θὰ σὰς δώσω τὸν λόγον.

Τ. Μιχαηλίδης. Κύριε Πρόεδρε, ἀνεξαρτήτως τῆς γνώμης τοῦ κόμματος καὶ ὡς ἄνθρωπος εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ εἶπω ὅτι εἶμαι ἀπὸ αὐτοὺς πού παραμένουν μέχρις πρῶτας εἰς τὴν αἰθούσαν αὐτὴν. Ἀκόμη καὶ διὰ τὸ καπρίτσιο ἐνὸς Ὑπουργοῦ πού πάει ταξίδι καὶ θέλει νὰ ψηφίσῃ τὰ νομοσχέδια του, ἐνῶ ἔχει δύο Ὑπουργοὺς μᾶς κρατᾷ ἕως τὸ πρωῒ. Σήμερον, μὲ γεμάτην τὴν αἰθούσαν ἀπὸ βουλευτὰς καὶ πού συζητεῖται ἕνα θέμα ἡθικῆς τάξεως ἀφορῶν συναδέλφους, θέλομεν νὰ λύσωμεν τὴν συνεδρίασιν. Αὐτὸ δὲν εἶναι πρὸς τιμὴν ὅλων ἡμῶν καὶ τοῦ κοινοβουλίου (χειροκροτήματα ἐκ τῆς Ε.Ρ.Ε.).

Πρόεδρος. Ὁ κ. Μερκούρης ἔχει τὸν λόγον.

Σ. Μερκούρης. Κύριε Πρόεδρε, θὰ ἤθελα νὰ εἶπω ὀλίγα λόγια ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς διακοπῆς τῆς συνεδρίασεως καὶ ἐὰν ἦτο παρὼν ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε., εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ συμφωνεῖ μαζί μου. Συζητοῦμεν, κ. Πρόεδρε, γιὰ ἕνα θέμα ἡθικὸν πού πρόκειται νὰ κρίνῃ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου. Ἐπ' αὐτοῦ ἔχω μίαν εὐαισθησίαν, (Θόρυβος ἐκ τῆς Ε.Ρ.Ε.). Θὰ ἤθελα, κ. Πρόεδρε, ὅταν ὁμιλῶ ἐγώ καὶ θέλουν οἱ κύριοι συνάδελφοι νὰ μὲ διακόψουν νὰ ἔχουν τὸ θάρρος νὰ σηκώνωνται καὶ νὰ διακόπτουν.

Εἴχαμε μίαν ἀγόρευσιν, τοῦ κ. Ἡλιοπούλου, ἡ ὁποία ἐκράτησε περίπου 2,5 ὥρες καὶ ἡκούσαμε πᾶς ἀπόψεις του. Εἴχομεν ἐν συνεχείᾳ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Παπαληγοῦρα, ἡ ὁποία ἐκράτησεν ἐπὶ 1,5 ὥραν καὶ κατέθεσεν ὀρισμένα στοιχεῖα. Ἐπὶ αὐτὴν ἐπὶ μίαν ὥραν περίπου, ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔκαμε μίαν ὥραιαν διάλεξιν περὶ ἀλουμινίου καὶ κατέθεσε στοιχεῖα. Ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ κρίνωμεν τοὺς κυρίους, θὰ πρέπει νὰ ἀναγνώρωμεν τὰ πρακτικά, καὶ νὰ ἐνημερωθῶμεν ἐπὶ τῶν στοιχείων πού κατατέθησαν καὶ κατόπιν νὰ προβῶμεν ὡς εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν κατὰ συνείδησιν λήψιν ἀποφάσεως.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Διαμαντόπουλος, ἔχει τὸν λόγον.

Ι. Διαμαντόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, ἐὰν προσωπικῶς ἤμην ἐγκαλούμενος, δὲν θὰ ἤθελα ποτὲ νὰ παραταθῇ ἡ συζήτησις καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι κάθε εἰς ἀπὸ ἡμᾶς ὅλους θὰ ἐπεθύμει τὸ ἴδιον.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτου δὲν νομίζω οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ὑπάρχουν σοβαρότατα θέματα καὶ κίνδυνοι ἐθνικοὶ ὅτι δὲν πρέπει ἡμεῖς ἐπὶ μακρὸν νὰ ἀσχολούμεθα διὰ προσωπικὰ θέματα, διότι στὸ κάτω-κάτω ἡ θὰ γίνῃ παραπομπὴ τῶν συναδέλφων εἰς ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν ἢ ὅχι, δὲν πρόκειται νὰ καταδικασθῶν, ἀδωαυθῶν.

Πρόεδρος. Ἐρωτῶ τὴν Βουλὴν ἐὰν καὶ μετὰ τὴν δὴλῶσιν τοῦ ἀξιότιμου Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε. ὅτι δέχεται νὰ λύ-

σωμεν τὴν συνεδρίασιν, ἐφ' ὅσον ἡ πλειοψηφία δὲν συναινεῖ εἰς τὴν συνέχισιν, ἐρωτῶ τὴν Βουλὴν δέχεται νὰ λύσωμεν τὴν συνεδρίασιν;

Πολλοὶ βουλευταί. Μάλιστα, μάλιστα.

Πρόεδρος. Παρακαλῶ νὰ ληφθῇ ἀπόφασις πότε θὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς συζητουμένης προτάσεως.

Κ. Ροδόπουλος. Ἡ συζήτησις συνεχίζεται εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις.

Πρόεδρος. Κύριε Ροδόπουλε, σεῖς ὑπεστηρίξατε ἄλλοτε ὡς Πρόεδρος, ὅτι εἶναι θέμα Ἡμερησίας Διατάξεως τῶν Ἐπερωτήσεων καὶ ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. εἶπεν ὅτι εἶναι θέμα ἡξημένης ἐπερωτήσεως. Ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι θέμα δικαστικῆς συνειδήσεως ἡκολούθησα τὴν ἰδικήν σας μεθόδευσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ εἶπον νὰ ἀκολουθῇ ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν ἡκολούθησατε σεῖς, εἰς τὰ 1962, λαβὼν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν δὴλῶσιν τοῦ κ. Κανελλοπούλου ὅτι πρόκειται περὶ ἡξημένου ἐλέγχου. Σὰς ὑπεθυμίζω δὲ ὅτι ὅταν ἡγέρθη τὸ θέμα ὁμιλήσατε ἐπὶ μακρὸν ὡς Πρόεδρος διὰ νὰ πείσετε τὴν Βουλὴν ὅτι πρόκειται περὶ Ἡμερησίας Διατάξεως ἐπερωτήσεων. Αὐτοῦμαι διὰ τὴν σημερινήν σας ἄποψιν. Δὲν περίμενα ἀπὸ σὰς νὰ φέρετε αὐτὴν τὴν ἔνστασιν, ἡ ὁποία εἶναι ἄκρως ἀντίθετος πρὸς ὅσα ὑπεστηρίξατε πρὸ ἐτῶν.

Α. Βερνίκος. Κύριε Πρόεδρε, ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. εἶχεν ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παραιωθῇ ἡ συζήτησις ἀπόψε. Μήπως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξετάσῃ ἡ Βουλὴ τὴν δυνατότητα νὰ θεωρηθῇ λήξασα ἡ συζήτησις καὶ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ψηφοφορία δι' ἐτέραν συνεδρίασιν; Νομίζω ὅτι θὰ ἠδύνατο τὸ θέμα νὰ τεθῇ εἰς αὐτὴν τὴν βῆσιν.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ἡλιοῦ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιφυλάσσεται νὰ ὁμιλήσῃ ὡς ἐκπρόσωπος τῆς ΕΔΑ εἰς τὸ τέλος τῆς συζητήσεως.

Ἐπίσης ἠρώτησα τὴν Ε.Δ.Α., διότι ἕκαστος τῶν ὑπογραφάντων ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκ τοῦ κανονισμοῦ νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν, ἀλλὰ εἶπον ὅτι τὰ πλαίσια ἐν προκειμένῳ ἦσαν ἐλαστικά, διότι ἐπρόκειτο περὶ ἐξαιρετικῆς περιπτώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο, ἐφ' ὅσον μὲ δικαστικὴν συνείδησιν ἐνεργούμεν, παρὰ νὰ δώσωμεν πᾶσαν δυνατότητα ἄνεσιν εἰς τὰς ὁμιλίας. Μοῦ ἀπήντησαν ὅτι θὰ ὁμιλήσουν ὅλοι οἱ ὑπογράψαντες τὴν πρότασιν παραπομπῆς.

Η. Τσιριμώκος (Ὑπ. Ἐπ.). Μὲ κίνδυνον παρεξηγήσεως ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν ὑπεστηρίξα ὅτι ἔπρεπε νὰ διακοπῇ ἡ συνεδρίασις, ἐν τῇ πεποιθῆσαι ὅτι ταλαιπωρεῖται τὸ Σῶμα, ἐφ' ὅσον δὲν ἡμπορεῖ ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ λήξῃ τὸ ζήτημα ἀπόψε. Μὴ ταλαιπωρούμεθα μὲ ἀνύπαρκτα θέματα. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. ἐδήλωσε καὶ παρεκάλεσε νὰ λυθῇ ἡ συνεδρίασις ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιθυμεῖ ἡ πλειοψηφία τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως, δὲν ὑπάρχει ἄλλο θέμα. Ἐπομένως θὰ πρέπει νὰ διακοφῇ τὴν συνεδρίασιν διὰ τὴν Τρίτην.

Κ. Ράλλης. Κύριε Πρόεδρε, ὑπάρχουν δύο θέματα. Τὸ πρῶτον εἶναι ὅτι ὀρισμένοι συνάδελφοι, νομίζουν ὅτι πρέπει νὰ ὁμιλήσουν. Δικαίωμά των κατ' ἀρχήν, καίτοι δὲν εἶναι δικαίωμα εἰς 20 ἀνθρώπους νὰ ἐπαναλάβουν τὰ ἴδια. Ἀλλὰ δικαίωμα ὅλων τῶν ἄλλων συναδέλφων εἶναι νὰ μὴ ταλαιπωροῦνται. Νὰ καθίσωμεν ἀπόψε νὰ ὁμιλήσουν ὅσοι θέλουν, οἱ ἄλλοι νὰ ἀπέλθουν καὶ νὰ ὀρισθῇ ἡ ψηφοφορία δι' αὐρίον τὸ ἀπόγευμα. (Θόρυβος ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

Κύριε Ἡλιοῦ, εἶναι συμπεριφορὰ αὐτὴ ἐκπροσώπου κόμματος πρὸς ὁμιλοῦντα βουλευτὴν; Δὲν εὐρίσκεσθε εἰς γιάφκην, ἀλλὰ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων.

Πρόεδρος. Ἐλήφθη ἀπόφασις τοῦ Σώματος. Τὸ θέμα ἦτο πότε θὰ ὀρισθῇ ἡ συνέχεια τῆς παρουσίας συζητήσεως.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Κύριε Πρόεδρε, ἀντιλαμβάνομαι ὅτι ὅλοι οἱ συνάδελφοι πιστεύουν ὅτι ἡ συζήτησις πρέπει νὰ λήξῃ τὸ ταχύτερον. Ἐὰν ὑπάρχῃ κόπωση ἀπόψε καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν ὑπάρχει διάθεσις ἐπιταχύνσεως τῆς συζητήσεως, παρακαλῶ νὰ συζητήσωμεν καὶ αὐρίον καὶ τὴν Κυριακὴν καὶ τὴν Δευτέραν νὰ τελειώσωμεν.

Πρόεδρος. Τὸ Προεδρεῖον συμμερίζεται τὴν ἄποψιν ὅτι τοιοῦτου εἶδους συνεδριάσεις πρέπει νὰ λήγουν τὸ ταχύτε-

ρον. Ἐφ' ὅσον ὁμως ἐτέθη τὸ θέμα ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρᾶς ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤρχισεν ἡ συζήτησις παύσαμε νὰ ἔχωμεν πολιτικὴν συνείδησιν, ἡ ὁποία μᾶς ὠθεῖ εἰς παρατάξεις καὶ ἔχομεν συνείδησιν δικαστικὴν, θὰ πρέπει νὰ κρίνωμεν μὲ αὐτὴν τὴν προϋπόθεσιν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἰς τοιαῦτα θέματα πρέπει ἡ συζήτησις νὰ λήγῃ τὸ ταχύτερον δυνατόν. Εἰς τὴν περίπτωσιν Χατζηπάνου διακεκριμένου συναδέλφου καὶ ὑπουργοῦ, ἡ συζήτησις διήρκεσε τρεῖς ἡμέρας. Εἰς τὴν περίπτωσιν Δόβα ἐὰν καὶ δὲν πρόκειται περὶ ὁμοίας περιπτώσεως, διότι οὔτε περὶ συναδέλφου ἐπρόκειτο καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς κατηγορίας ἦτο πολιτικόν, ἡ συζήτησις διήρκεσεν ἐπὶ 14 συνεδριάσεις. Συνεπῶς ἐγώ, ὡς Πρόεδρος, δὲν ἔχω καμμίαν ἀντίρρησην, ἂν ἡ Βουλὴ τὸ ἀποφασίσῃ, νὰ μείνωμεν καὶ νὰ συνεχίσωμεν ἀπόψε. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε νὰ ἔχῃ ἀνάμειξιν εἰς τὴν συζήτησιν, ἀνέτρεξα εἰς τὴν νομολογίαν τοῦ Σώματος. Ἀνεῦρον τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Ροδοπούλου καὶ ἂν θέλετε νὰ τὴν ἀναγνώσω, καὶ ἔλαβον ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι πρόκειται περὶ ηὐξημένου ἐλέγχου καὶ ἀνέγραψα τὴν πρότασιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἐπερωτήσεων. Σεῖς νομίζετε, κύριε Πρωτοπαπαδάκη, ὅτι εἶναι δυνατόν αὔριον Σάββατον νὰ κρατήσωμεν τοὺς βουλευτὰς ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας

τῶν διὰ νὰ συνεδριάσουν;

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Νομίζω ὅτι ἔχετε ἡθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ βοηθήσετε εἰς ταχύτεραν περαιοσιν τῆς συζήτησεως.

Ι. Διαμαντόπουλος. Θὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ. Δὲν ἡμπορεῖτε νὰ διαλύσετε... (θόρυβος, διαμαρτυρία).

Πρόεδρος. Ἐρωτῶ καὶ πάλιν τὴν Βουλὴν. Ἐὰν δέχεται, κατόπιν τῆς προτάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ καὶ τῆς ἐπιθυμίας ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς Βουλῆς, νὰ λυθῇ ἡ συνεδρίασις;

Πολλοὶ βουλευταί. Μάλιστα, μάλιστα.

Β. Ἐφραιμίθης. Κύριε Πρόεδρε, περὶ τῆς ἡμερησίας Διατάξεως δὲν θὰ ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ. Σεῖς θὰ λύσητε τὴν συνεδρίασιν μόνον καὶ θὰ κοινοποιήσητε ἐν συνεχείᾳ ἡμερησίαν διάταξιν διὰ τὴν Δευτέραν. Δὲν ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

Πρόεδρος. Λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν Δευτέραν.

Μεθ' ἰδ. ὥραν 2.45' μ.μ. λύεται ἡ συνεδρίασις συναίνεσι τῆς Βουλῆς διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν καὶ ὥραν 6ην μ.μ. με ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως Ἀναφοράς, Ἐρωτήσεις καὶ Νομοθετικὴν Ἑργασίαν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Η' — ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΕ'.

Τρίτη 2 Φεβρουαρίου 1965

Ὡραν 6.15' μ.μ., ὁ Πρόεδρος κ. Γ. Ἀθανασιάδης — Νόθεας, ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἑδρας καὶ διαπιστώσας τὴν ὑπαρξίν ἀπαρτίας, κηρύσσει τὴν ἐναρξίν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεώρεϊα.

Πρόεδρος. Ἐχὼ τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω εἰς τὸ Σώμα ὅτι:

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Μ. Μυριδάκης καὶ Γ. Μεταξάς, καταθέτουσι πρότασιν νόμου «περὶ δωρεὰν παροχῆς κρατικῆς στεγαστικῆς συνδρομῆς πρὸς ἀπόρους καὶ ἀκτήμονας σεισμοπλήκτους».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. 1) Φ. Ζαΐμης καὶ 2) Γ. Τζώρτζης, καταθέτουσι προσθήκας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ προστασίας ἀναπήρων πολέμου καὶ εἰρηνικῆς περιόδου στρατιωτικῶν νομοθεσίας».

Ὁ βουλευτὴς κ. Α. Τζιζῆς, καταθέτει προσθήκην ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως τῶν ἐκτάκτων μέτρων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. 1) Θ. Ὑψηλάντης, Α. Παπαϊωάννου, Δ. Κρίκος, Γ. Παπαδημητρίου, 2) Χ. Χονδροματίδης, Γ. Βασιλάτος, Ι. Παπασπύρου, Π. Κατσώτας, καὶ Δ. Διμαντίδης, 3) Χ. Ἀποστολάκος καὶ Ι. Τσιριμῶκος, καταθέτουσι προσθήκας καὶ τροπολογίας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος κλπ.».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Χ. Ἀποστολάκος, Α. Ρουσόπουλος, Ε. Κοθρῆς, Χ. Βασιματζίδης, Ν. Στεϊρόπουλος καὶ Ε. Κεφαλογιάννης, καταθέτουσι προσθήκην ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀναμορφώσεως διὰ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 5367/1932 «περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἑργων».

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἐξῆς:

Ὁ βουλευτὴς Κοζάνης κ. Γ. Καστανίδης, καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Κοινότητος Βελθενοῦ, αἰτουμένης γεφύρωσιν τοῦ χειμάρρου Γρατσάνης.

Ὁ βουλευτὴς Χανίων κ. Ι. Βαλυράκης, καταθέτει ἀναφορὰν πλανοδίων μικροπωλητῶν Χανίων, αἰτουμένων ἐπίλυσιν αἰτημάτων των.

Ὁ βουλευτὴς Φλωρίνης κ. Δ. Θεοχαρίδης, καταθέτει ἀναφορὰν τῆς Κοινότητος Φλαμπούρου—Φλωρίνης, αἰτουμένης ἐπέκτασιν καὶ εἰς ταύτην τοῦ δικτύου διανομῆς ἡλεκτρικοῦ ρεύματος.

Οἱ βουλευταὶ Μαγνησίας κ.κ. Α. Φροντιστής καὶ Σ. Ἐλαφρός, καταθέτουσι ὑπόμνημα τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Συνεταιρισμοῦ Πλανοδίων καὶ Ὑπαιθρίων Μικροπολιτῶν Βόλου αἰτουμένων τὴν ἔστω καὶ καθυστερημένην ἐπιδότησιν των, λόγῳ τῶν ἐορτῶν Χριστουγέννων καὶ Νέου ἔτους.

Οἱ βουλευταὶ Μαγνησίας κ.κ. Α. Φροντιστής καὶ Σ. Ἐλαφρός, καταθέτουσι ὑπόμνημα τῆς Κοινότητος Κεραμιδίου, αἰτουμένης διάθεσιν τοπογραφικοῦ συνεργείου πρὸς ἀποτύπωσιν ἐκτάσεων τῆς.

Ὁ βουλευτὴς Ἀρκαδίας κ. Κ. Ἀποσκήτης, καταθέτει τηλεγραφικὴν ἀναφορὰν τοῦ Συνδέσμου Γεωπόνων Ἀρκαδίας διχαρτυρομένων διὰ μελετωμένην ἐντάξιν τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς εἰς τὸ ὑπὸ ἴδρυσιν Ἀττικὸν Πανεπιστήμιον.

Ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Χ. Μπουγάς, καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Νικολάου Ι. Ἀξελοῦ, ἰδιοκτῆτου ἐργοστασίου κατασκευῆς πετρελαιομηχανῶν καὶ ἀντλῶν, αἰτουμένου ρύθμισιν ἐξοφλήσεως ὀφειλῶν του πρὸς τὸ ΙΚΑ κ.λ.π.

Ὁ βουλευτὴς Καβάλας κ. Α. Λυμπέρης, καταθέτει ἀναφορὰν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων καὶ Γεωργ. Πιστωτικῶν Συνεταιρισμῶν χωρίων Μουσθένης, Δαματίων, Μελισσοκομείου καὶ Σιδηροχωρίου ἐπαρχίας Παγγαίου, αἰτουμένων ὅπως κατὰ τὴν κατανομήν τοῦ συμπληρωματικοῦ τμήματος διὰ τὰ καπνὰ ἐσοδείας 1964 συμπεριληφθοῦν καὶ αἱ ἐν λόγῳ Κοινότητες εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κλασσικῶν περιοχῶν.

Ὁ βουλευτὴς Λασηθίου κ. Ε. Κοθρῆς, καταθέτει ἀναφορὰν τῶν Προέδρων Κοινοτήτος καὶ Συνεταιρισμοῦ χωρίου Λαγοῦ, αἰτουμένων ἐπιδότησιν τῶν πατατοπαραγωγῶν ποιλίας «Μάζεστι» ἐκ δραχ. 1.50 κατὰ κιλόν.

Ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Χ. Μπουγάς, καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Ἐξωραίστικοῦ καὶ Ἐκπολιτιστικοῦ Συλλόγου «ἡ Χαλκηδὼν», αἰτουμένου ἀπομάκρυνσιν τῶν λατομείων ἐκ τῆς κατοικηρίου περιοχῆς Νικαίας κ.λ.π.

Ὁ βουλευτὴς Λαρίσης κ. Κ. Περραιβός, καταθέτει ἀναφορὰν Προέδρων Κοινοτήτων καὶ Συνεταιρισμῶν, χωρίων Γόννων, Ἰτέας, Τεμπῶν, Εὐαγγελισμοῦ, Ἐλατείας, Συκουρίου, Πουρναρίου, Ὁσσης καὶ Κυψελωρίου, αἰτουμένων λήψιν μέτρων ὑπὲρ τῶν καπνοκαλλιεργητῶν.

Ὁ βουλευτὴς Καβάλας κ. Α. Λυμπέρης, καταθέτει ἀναφορὰν τῆς Ἐνώσεως Ὁδηγῶν Αὐτοκινήτων Καβάλας «Ἡ Ὀμόνοια», αἰτουμένων ὅπως ἡ ἐπαγγελματικὴ τῶν ἡσυχασμένων εἰς τὸ ΤΣΑ διαπιστοῦται ἐκ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ἐιδικίου τῶν προκειμένου περὶ χορηγήσεως αὐτοῖς πιστοποιητικῶν παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου.

Ὁ βουλευτὴς Αἰτωλ(ν)ίας κ. Γ. Σεργάνος, καταθέτει ἀναφορὰν πληγέντων ναυτικῶν Ἀντιρρίου, Ἰδιοκτητῶν Πορθμείου («Ἅγιος Νικόλαος»), αἰτουμένων καθυμερινὴν δρομολόγησιν τοῦ ἐν λόγῳ Πορθμείου ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα, πρὸς ἀποφυγὴν οἰκονομικῆς τῶν καταστροφῆς.

Ὁ βουλευτὴς Αἰτωλ(ν)ίας κ. Γ. Παπαδημητρίου καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, αἰτουμένου διευθέτησιν τοῦ χώρου τοῦ Θεάτρου Ἀρχαίας Στράτης.

Ὁ βουλευτὴς Λαρίσης κ. Κ. Περαϊβός, καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ἀμπελακίων Λαρίσης διαμαρτυρουμένου δι' ἀξίωσιν τῆς ΑΤΕ, ὅπως καταβληθῇ ἡ ἀξία διαφόρων εἰδῶν χορηγηθέντων πρὸ 12ετίας εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος.

Ὁ βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Κ. Ράλλης καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Σωματείου Μοτοσυκλετιστῶν «Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων», αἰτουμένου χορήγησιν ἀδειῶν τριτροχῶν φορητῶν μηχανισίας χρήσεως.

Οἱ βουλευταὶ Μαγνησίας Α. Φροντιστῆς καὶ Σ. Ἐλαφρός καταθέτουν ὑπόμνημα τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου, αἰτουμένου ρύθμισιν ἐξοφλήσεως χορηγηθέντων εἰς σεισμοπλήκτους ἐπαγγελματίας καὶ βιοτέχνους τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας δανείων.

Ὁ βουλευτὴς Ἀρκαδίας κ. Η. Παπαηλίου καταθέτει ὑπόμνημα συνταξιούχων ΤΕΒΕ Παραδεισιῶν Ἀρκαδίας, διαμαρτυρουμένων διὰ μὴ διπλασιασμὸν τῶν συντάξεων τῶν.

Οἱ βουλευταὶ Μαγνησίας Α. Φροντιστῆς καὶ Σ. Ἐλαφρός καταθέτουν ὑπόμνημα τοῦ Συλλόγου Καρροποιῶν Κατασ(ρ)χῶν καὶ Κατασκευαστῶν Καρροσερὶ Μαγνησίας, αἰτουμένων ἀποζημιώσιν λόγῳ ὀλοσχεροῦς ἀφανισμοῦ τοῦ ἐπαγγελματός των ἐκ τῆς μηχανοποιήσεως τῶν μεταφορικῶν μέσων κλπ.

Ὁ βουλευτὴς Πέλλης κ. Ι. Προκοπίδης καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Σωματείου ἐργατοτεχνιτῶν οἰκοδόμων Γιαννιτσῶν, αἰτουμένου χορήγησιν ἀδείας ἀναπαύσεως μετ' ἀποδοχῶν, ὑπαγωγὴν ὅλων τῶν οἰκοδόμων ἐργατῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν κλπ.

Ὁ βουλευτὴς Καρδίτσας κ. Α. Ταλιαδοῦρος καταθέτει ὑπόμνημα πλημμυροπαθῶν τῆς Κοινότητος Παλαμᾶ αἰτουμένων χορήγησιν δανείων πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν οἰκιῶν των.

Ὁ βουλευτὴς Δράμας κ. Δ. Γρίβας καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Κοινότητος Βαθυτόπου, αἰτουμένης οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν πρὸς ἀνέγερσιν Κοινοτικοῦ Καταστήματος.

Ὁ βουλευτὴς Κοζάνης κ. Γ. Καστανίδης καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνωσεως Κέντρου Βελθενδοῦ, αἰτουμένης ἴδρυσιν ἐν τῇ Κωμοπόλει ταύτῃ αὐτοτελοῦς τηλεπικοινωνιακοῦ Κέντρου Δ' τάξεως.

Ὁ βουλευτὴς Αἰτωλ(ν)ίας κ. Γ. Σταμάτης καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ - Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Αἰτωλ(ν)ίας, αἰτουμένου τροποποίησιν τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου ἐπὶ τέλει ἐπιβολῆς φόρου ὑπερτιμῆσεως μόνον ἐπὶ τῶν Ἀστικῶν ἀκινήτων τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς.

Ὁ βουλευτὴς Αἰτωλ(ν)ίας κ. Γ. Σεργάνος καταθέτει ἀναφορὰν Συνταξιούχων ΤΕΒΕ Ἀραχώβης, διαμαρτυρουμένων δι' ἄνισον ἔναντι τῶν συνταξιούχων τῶν πόλεων μεταχείρισιν τῶν τοιούτων τῶν χωρίων ὡς πρὸς τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ ΤΕΒΕ αὐξήσεις τῶν συντάξεων.

Ὁ βουλευτὴς Αἰτωλ(ν)ίας κ. Γ. Σεργάνος καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Ὀμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἀγρινίου, αἰτουμένων μείωσιν τοῦ φορολογικοῦ συντελεστοῦ διὰ τοὺς μικροβιοτέχνους κλπ.

Ὁ βουλευτὴς Ἠλείας κ. Χ. Πιπιλῆς καταθέτει ἀναφορὰν τῶν ἐκ τοῦ φράγματος Πηνειοῦ πληττομένων Κοινοτήτων, αἰτουμένων ἀποζημιώσιν κλπ.

Καταχωρίζονται αί κάτωθι απαντήσεις Υπουργών εις ερωτήσεις κ.κ. βουλευτών.

Α) τοῦ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

1) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ε. Σαββόπουλου.

Ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 40791 [340] 2029 [19-12-64] ἐγγράφου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ ὑποβληθείσης ἡμῖν ἐν φωτοαντιγράφῳ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Σαββόπουλου ἦν συναποστέλλομεν, σχετικῶς μὲ τὴν ἀσκήσιν μεταφορικῶν ἐργασιῶν ὑπὸ τουριστικῶν λεωφορείων ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι :

1) Ἡ μεταφορὰ τὴν ὁποῖαν δικαιοῦνται νὰ ἐκτελῶσι τὰ εἰδικὰ τουριστικὰ λεωφορεῖα καθορίζεται διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 116273 [11-6-62] κοινῆς ἀποφάσεως ἡμῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Υπουργοῦ, ἧς ἀντίγραφον συναποστέλλομεν.

2) Ἡ δῶξις τῆς πειρατείας διὰ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τῆς κειμένης Νομοθεσίας περὶ αὐτοκινήτων, ἀνάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν πρὸς ἃς κατ' ἐπαλήψην ἔχουσι δοθῇ ὁδηγία διὰ τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Υπουργὸς
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ Δ/ΝΙΣ Δ' ΤΜΗΜΑ Α'

Ἀριθ. πρωτ. 116273

Δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως
ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Θέμα : «Περὶ τῶν μεταφορῶν ἃς δικαιοῦνται νὰ ἐκτελῶσι μόνον τὰ εἰδικὰ Τουριστικὰ λεωφορεῖα».

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν :

1) Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3221 [55] «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 211 [54] πράξεως τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 2119 [52] «Περὶ τῶν διὰ τῶν λεωφορείων αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν.

2) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ/γματος 3741 [1957].

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 4962 [21-12-57] ἡμετέραν κανονιστικὴν ἀπόφασιν «Περὶ τῶν μεταφορῶν, ἃς δικαιοῦνται νὰ ἐκτελῶσι μόνον τὰ εἰδικὰ τουριστικὰ λεωφορεῖα.

4) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 18081 [23-3-62] ἐγγράφον τοῦ ΕΟΤ.

5) Τὰς διατάξεις τῆς ἀπὸ 17 Μαρτίου 1964 Διεθνούς Συμβάσεως Γενεῖς ἐπὶ Οἰκονομικοῦ Κανονισμοῦ διὰ Διεθνεῖς μεταφορὰς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν.Δ. 3588 [1956].

6) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Δ/τος 4109 [1960] «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ νομοθεσίας κλπ.».

7) Τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 223897 [8-11-60] ἀποφάσεως ἡμῶν «Περὶ προϋποθέσεων χορηγήσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας Τουριστικῶν λεωφορείων», ἀποφασίζομεν :

1) Τουριστικὴ μεταφορὰ, τὴν ὁποῖαν καὶ μόνον δικαιοῦνται νὰ ἐκτελῶσι τὰ βάσει τῶν διατάξεων τῶν Ν. 3221 [1955] καὶ Ν.Δ. 4109 [1960] κυκλοφοροῦντα εἰδικὰ Τουριστικὰ λεωφορεῖα θεωρεῖται :

α) Ἡ μεταφορὰ ἐπιβατῶν ἀπὸ πόλεως εἰς Ἀερολιμένα καὶ τανάπαλιν ὑπὸ τῶν Ἀεροπορικῶν Ἑταιρειῶν, εἴτε δι' ἰδιοκτητῶν λεωφορείων εἴτε δι' ἐκμισθώσεως Τουριστικῶν λεωφορείων ἀνηκόντων εἰς τρίτους.

β) Ἡ ἐκτέλεσις ἐκτάκτων διαδρομῶν βάσει ὁλοκληρωτικῆς μισθώσεως τοῦ Τουριστικοῦ λεωφορείου ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας οἱ ἐπι-

βάται θὰ εἶναι πάντοτε οἱ ἴδιοι καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τοῦ λεωφορείου.

γ) Ἡ ἐκτέλεσις ἐκδρομῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὄργανο-μένων παρὰ γραφείων γενικοῦ Τουρισμοῦ λειτουργούντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 864 [1937], ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦς ὅρους καὶ περιορισμούς :

1) Τὰ προγράμματα τούτων διὰ μίαν ἢ πλείονας ἐκδρομὰς, θὰ ἐγκρίνωνται ὑπὸ τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

2) Οἱ μετέχοντες τῶν οὕτω ὀργανωμένων ἐκδρομῶν θὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι δι' εἰσιτηρίων μετ' ἐπιστροφῆς ὀρισμένης χρονικῆς διαρκείας καὶ μὲ προσορισμὸν τόπον ἢ τόπους κειμένους ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

Καταστάσεις τῶν μετεχόντων τῆς ἐκδρομῆς προσώπων θὰ παραδίδεται κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ λεωφορείου εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τοῦ μεθοριακοῦ σταθμοῦ, ἵνα ἐλέγχεται ἐξ αὐτῆς ἡ ἐπιστροφή, ἐντὸς τοῦ χρόνου ἰσχύος τῶν εἰσιτηρίων, τοῦ ἐκδρομέως ἡ ὁμάδος ἐκδρομῶν, ἥτις δέον νὰ πραγματοποιηθῇ ἀπαραιτήτως διὰ λεωφορείων τῆς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως.

3) Τοῦ ἐκτελοῦντος τὴν ἐκδρομὴν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν λεωφορείου θὰ ἐπιβαίνουν γλωσσομαθῆς συνοδὸς ἡ ξεναγὸς τοῦ γραφείου τοῦ προγραμματίζοντος τὴν ἐκδρομὴν ὡς καὶ δεύτερος ὁδηγός.

4) Ἐν τῷ εἰσιτηρίῳ θὰ σημειοῦται ὑπὸ τοῦ μεταφορέως ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐν περιπτώσει διακοπῆς τοῦ ταξιδίου, ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας, ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ ἐπαναφέρει τοὺς ἐκδρομῆς εἰς τὸν τόπον ἐκκινήσεως ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ εἰς τὸν τόπον ἢ τοὺς τόπους ἐπισκέψεως τῶν.

Ἡ μεταφορὰ θὰ γίνεταί δι' ἀναλόγων μεταφορικῶν μέσων καὶ ἐξόδους τοῦ μεταφορέως.

5) Διὰ 24 ὥρων διαδρομὴν καὶ κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας θὰ πραγματοποιηθῇ ὑποχρεωτικῶς ἀνὰ ὀκτώωρον τοῦλάχιστον στάθμευσις τοῦ ἐκτελοῦντος τὴν ἐκδρομὴν λεωφορείου πλησίον ξενοδοχείων ἢ ἄλλων καταλλήλων καταλυμάτων, ἵνα παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς τοὺς ἐκδρομῆς ν' ἀναπαυθῶσιν ἐκτὸς τοῦ ὀχήματος.

Ἀδεια τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ ΕΟΤ δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως μὴ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐν λόγῳ στάθμευσις δι' ἐκδρομὰς διαδρομῆς διαρκείας ἐνὸς 24 ὥρων.

Παράβασις τῶν ἀνωτέρω ὁρῶν καὶ περιορισμῶν συνεπάγεται ἄρσιν τῆς παρασχεθείσης ἐγκρίσεως ἐκτέλεσεως ἐκδρομῶν τοῦ προγραμματίσαντος τὴν ἐκδρομὴν γραφείου ὡς καὶ μὴ ἔγκρισιν νέων τοιούτων ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἐξάμηνον.

δ) Ἡ ἐκτέλεσις ἐκδρομῶν ὑπὸ τῶν ἐκδρομικῶν καὶ Τουριστικῶν σωματείων, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν σωματείων τῶν δικαιουμένων νὰ ὀργανώσουν ἐκδρομὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 864 [37].

ε) Ἡ ἐκτέλεσις προγραμματισμένων ἐκδρομῶν, ὑπὸ τῶν νομίμως λειτουργούντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 864 [1937] Τουριστικῶν γραφείων.

Τὰ προγράμματα τῶν ἐκδρομῶν τούτων, δέον νὰ ἐγκρίνωνται προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ τοῦ ΕΟΤ.

Διὰ τῶν ἐκδρομῶν τούτων θὰ ἀποσκοπῇται ἀποκλειστικῶς ἡ ἐπίσκεψις ἀρχαιολογικῶν καὶ γενικώτερον τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος περιοχῶν, θὰ περιλαμβάνουν δὲ ἀπαραιτήτως ἐπίσκεψιν αὐτῶν ἢ χρονικὴ διάρκεια τῆς ὁποίας θὰ καθορίζεται ἐν τῇ ἐγκριτικῇ ἀποφάσει, μὴ δυναμένη ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι μικρότερα τῆς ἡμισείας ὥρας, θὰ περιλαμβάνουν ἐπίσης ἐπίσκεψιν τῆς πόλεως τοῦ τέρματος τῆς διαδρομῆς.

Ἡ ξενάγησις θὰ γίνεταί ὑπὸ διπλωματούχου ξεναγοῦ ἢ δὲ χρονικὴ διάρκεια τοῦ ἡμερησίου προγράμματος δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰς δέκα (10) ὥρας).

Ἐπίσης εἰς τὰς ἐκδρομὰς διαρκείας μεγαλυτέρας τῆς μιᾶς ἡμέρας δέον νὰ προβλέπεται ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, καὶ διανυκτερεύσεις τῶν ἐπιβατῶν, τὸ ἀντίτιμον τῆς ὁποίας δέον νὰ περιλαμβάνεται εἰς τὴν τιμὴν τοῦ εἰσιτηρίου.

II) Αἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐγκρίσεις παρέχονται διὰ

κοινών αποφάσεων του Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου Συγκριτών ή κατ' εξουσιοδότησιν τούτου του Γενικού Διευθυντού Μεταφορών και του ΕΟΤ.

III) Ο Έλεγχος των Τουριστικών λεωφορείων, όσον αφορά την συμμόρφωσιν των προς τας διατάξεις της παρούσης θα διενεργήται μόνον εις την αφετηρίαν το τέρμα και τους ενδιάμεσους σταθμούς του δρομολογίου υπό των αρμοδίων οργάνων του Υπουργείου Συγκριτών, των Αστυνομικών Αρχών και της Τουριστικής Αστυνομίας.

IV) Πάσα παράβασις των διατάξεων της παρούσης και ιδία δια την καταστρατήγησιν της κειμένης Νομοθεσίας προς μεταφοράν επιβατών επί κομίστρω θα τιμωρήται συμφώνως προς το άρθρον 18 του Ν. Δ]τος 3741]1957, δι' αφαιρέσεως της άδειας κυκλοφορίας του λεωφορείου κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού Συγκριτών ή του Νομάρχου επί διάστημα 3 μηνών, εν ύποτροπή δέ και όριστικώς.

V) Υπεύθυνοι διά πάσαν παράβασιν των διατάξεων της παρούσης έσονται οι οργανωταί των εκδρομών και οι ιδιοκτήται των εκτελούντων την διαδρομήν Τουριστικών λεωφορείων.

Η ύπ' αριθ. 4962]21-12-57 άποφασίς ήμών άνακαλείται.

Έν Αθήναις τή 11-6-1962

Οί Υπουργοί

Έπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως
Δ. ΜΑΚΡΗΣ

Έπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν
Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

2) Έπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ι. Παπαδημητρίου, Θ. Παππᾶ.

Έπὶ ύπ' αριθ. 819]411]18-1-1965 ἐγγράφου σας, δι' οὗ διεβιβάσθη ή ύπ' αριθ. 1246 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ι. Παπαδημητρίου καὶ Θ. Παππᾶ περὶ ἀντικαταστάσεως αὐτοκινήτων Δ.Χ. δι' ἐτέρων μεγαλύτερου ὤφελ. φορτίου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν, ὅτι κατὰ τὴν ύπ' αριθ. 656]1957 πρᾶξιν τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ή ὁποία ἐφαρμόζεται ἀντικατάστασις φορτηγοῦ αὐτοκινήτου Δ.Χ. ἐπιτρέπεται διὰ νέου τοῦ αὐτοῦ ὠφελίμου φορτίου, μὲ τὸ τοῦ, ἀντικαθιστωμένου αὐτοκινήτου. Τὸ θιγόμενον θέμα θὰ μελετηθῇ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ὅλον θέμα τῆς ὁργανώσεως τῶν διὰ φορτηγῶν αὐτοκινήτων μεταφορῶν.

Έν Αθήναις τή 25 Ἰανουαρίου 1965

Ο Υπουργός
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

3) Έπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Γ. Πανάγου, Α. Τσιάρα.

Έπὶ ύπ' αριθ. 821]413]18-1-65 ἐγγράφου σας, δι' οὗ μᾶς διεβιβάσθη ή ύπ' αριθ. 1248 ἐρώτησις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Γ. Πανάγου, Α. Τσιάρα περὶ τοῦ ψηφίσματος Δημοτ. Συμβουλίου Θεσσαλονίκης καθ' ὃ ὁ ΟΑΣΘ ἀδυνατεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ στοιχειώδεις ὑποχρεώσεις συγκοινωνίας πόλεως ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν συγκοινωνιακῶν ἀναγκῶν Θεσσαλονίκης, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ΟΑΣΘ, συμφωνούντος καὶ τοῦ Υπουργοῦ Συγκοινωνιῶν, ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Υπουργείου Ἐμπορίου ή διακήρυξις διαγωνισμοῦ προμηθείας 45 νέων θερμικῶν λεωφορείων. Έπὶ τῆς αἰτουμένης προσωρινῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ ἐπιβατικοῦ κοινῶ διὰ λεωφορείων τοῦ 39ου ΚΤΕΛ Θεσσαλονίκης καὶ ταξί, γνωρίζομεν ὅτι ἐκ τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ ΟΑΣΘ συναφθείσης Συμβάσεως δὲν παρέχεται εὐχέρεια ἱκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματος τούτου, διότι διὰ τῆς Συμβάσεως ταύτης ή ἐκμετάλλευσις τῶν ἀστικῶν συγκοινωνιῶν Θεσσαλονίκης παρεχωρήθη εἰς τὸν ΟΑΣΘ.

Έν Αθήναις τή 25 Ἰανουαρίου 1965

Ο Υπουργός
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

4) Έπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Τ. Πλεόρη. Κατόπιν τοῦ ύπ' αριθ. 828]1120]18-1-65 ὑμετέρου καὶ εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς ύπ' αριθ. 1256]15-1-65 ἐρωτήσεως τοῦ ἀξιότιμου βουλευτοῦ Ἡρακλείου κ. Τηλεμ. Πλεόρη ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν περιλήψει ζήτημα, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς ὅτι εἰς τὸ πρόγραμμα ἐπεκτάσεως τοῦ τρέχοντος ἔτους 1965 περιλαμβάνεται ή ἐγκατάστασις εἰς τὴν πόλιν τῶν Μοιρῶν ἐνὸς αὐτομάτου Ἀγροτικοῦ Κέντρου χωρητικότητος 200 παροχῶν.

Αἱ πληροφορίες περὶ μεταφορᾶς τοῦ ἐν λόγω Κέντρου εἰς ἐτέραν πόλιν δὲν εἶναι ἀκριβεῖς.

Έν Αθήναις τή 23 Ἰανουαρίου 1965

Ο Υπουργός
Ε. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

5) Έπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Φ. Ζαῖμη, Κ. Στεφανοπούλου.

Έπὶ ύπ' αριθ. 1184]745]22-1-65 καὶ 1339]856]25-1-65 ἐγγράφων σας δι' ὧν μᾶς διεβιβάσθησαν αἱ ύπ' αριθ. 1311 καὶ 1340 ἐρωτήσεις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Φ. Ζαῖμη καὶ Κ. Στεφανοπούλου περὶ τῆς προσωρινῆς ἀναστολῆς καὶ λειτουργίας ἀριθμοῦ τινος σιδηροδρομικῶν σταθμῶν καὶ στάσεων ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν, ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀπόψεις μας διευτυπώθησαν εἰς τὸ ύπ' αριθ. 498]α]20-1-65 ἐγγράφον μας, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου σᾶς ἀποστέλλομεν.

Έν Αθήναις τή 28 Ἰανουαρίου 1965

Ο Υπουργός
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΜΑΤΩΝ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθ. Πρωτ. 498]α

Πρὸς

Τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Δ]νσιν Νομοθετικῶν καὶ Νομοπαρασκευαστικῶν Ἐργασιῶν

Τμῆμα Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Ένταῦθα

Έπὶ ύπ' αριθ. 556]288]14-1-65 ἐγγράφου σας, δι' οὗ μᾶς διεβιβάσθη ή ύπ' αριθ. 1196 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀχ. Γεροκωστοπούλου περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας ἀριθμοῦ τινὸς σιδηροδρομικῶν σταθμῶν καὶ στάσεων, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Πατρῶν τὸ Μιντιλόγλι καὶ τὰ Βραχνεῖκα ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι οὔτε ἀπόφασις ἐλήφθη, οὔτε πρόθεσις ὑφίσταται διὰ τὴν ἢ λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω στάσεων. Ἡ προσωρινή ἀναστολή τῆς λειτουργίας τῶν στάσεων τούτων ὑπῆρξεν ἀπότοκος ἀδήριτου ἀνάγκης, συνεπεία τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ 8ώρου εἰς τὸν κλάδον τῶν σταθμαρχῶν. Ἐντονος πάντως καταβάλλεται προσπάθεια, ὥπως διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῆς δυνάμεως τοῦ κλάδου τῶν σταθμαρχῶν ἐπαναληφθῇ τὸ ταχύτερον ή λειτουργία τῶν ἀνωτέρω στάσεων.

Έν Αθήναις τή 20 Ἰανουαρίου 1965

Ο Υπουργός
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

6) Έπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Ἀνδριανοπούλου.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἐν θέματι ἐρώτησιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Ἀνδριανοπούλου, ἥτις διεβιβάσθη ἡμῖν διὰ τοῦ ύπ' αριθ. 1345]862 ἀπὸ 25-1-65 ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἀκόλουθα :

Λόγω τῆς συνεχοῦς ἐπεκτάσεως τῶν ἀστικῶν τηλεφω-

νικών κέντρων, ἐν ᾧ τῆς συντελουμένης ἐργώδους προσπά-
θειας καλύψεως εἰς τὸ δυνατόν μεγαλύτερον ποσοστὸν τῆς
ζητήσεως νέων ἀστικῶν τηλεφωνικῶν συνδέσεων, εἶναι ἐπό-
μενον καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τῶν Τηλεφωνικῶν Καταλόγων
νὰ ἐπέρχονται πάντοτε μεταβολαὶ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς κλήσεως
τῶν συνδρομητῶν. Ἐξ ἄλλου, διὰ τεχνικοὺς λόγους δὲν εἶναι
ἐπὶ τοῦ παρόντος δυνατὴ ἡ ἐκδόσις καταλόγου Συνδρομητῶν
τηλεφώνων εἰς διαστήματα μικρότερα τοῦ ἔτους τοῦλάχιστον.

Πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅθεν, ἄρσεως τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω
δεδικαιολογημένων αἰτίων δημιουργουμένων δυσχερειῶν ὁ
ΟΤΕ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκδοσὶν καὶ διανομὴν εἰς ἅπαντας τοὺς
συνδρομητὰς Παραρτημάτων τοῦ Τηλεφωνικοῦ Καταλόγου,
δι' ἄλληπαλλήλων δὲ ἀνακοινώσεων εἰς τὰς ἡμερησίας ἐφη-
μερίδας καὶ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ πληροφοριοδοτεῖ
τούτους περὶ τῆς ἡμερομηνίας λειτουργίας τῶν νέων ἀριθμῶν
καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τῶν ἐξ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης
ὑπαγερευμένων ἐκαστοτε μεταβολῶν.

Συγκεκριμένως, διὰ τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς, τὸ σχετι-
κὸν Παράρτημα ἐξεδόθη καὶ διανεμήθη ἤδη εἰς τοὺς συνδρο-
μητὰς.

Ἐπὶ τούτοις, γνωρίζομεν ὅτι τὸ θέμα τῆς κατὰ βραχύ-
τερα χρονικὰ διαστήματα ἐκδόσεως τῶν τηλεφωνικῶν κατα-
λόγων, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τελειότερων συστημάτων συντά-
ξεως καὶ ἐκδόσεων τούτων, ἀποτελεῖ ἤδη ἀντικείμενον μελέ-
της τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ΟΤΕ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑφυπουργὸς

Ε. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

Β) Τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

1) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ἀ Φ ρ ο ν τ ι -
σ τ ῆ, Σ. Ἐ λ α φ ρ ο Ὡ.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 18082]14457]
19-12-64 ἐγγράφου ὑμῶν διαβιβασθείσης ἀπὸ 17.12.64
ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Φροντιστῆ καὶ Σ. Ἐλα-
φροῦ, ἀφορώσης τὴν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν λιμένα Βόλου
ἐκφόρτωσιν τῶν διὰ τὴν κτηνοτροφίαν Θεσσαλίας καὶ λοιπῶν
πρὸς ταύτην ὁμόρων περιοχῶν προοριζομένων ζωοτροφῶν
καὶ κομιζομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ
γνωρίσωμεν τὰ ἀκόλουθα :

Αἱ προμηθευόμεναι κατ' ἔτος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ποσό-
τητες ζωοτροφῶν πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς κτηνο-
τροφίας τῆς χώρας κυμαίνονται εἰς 200.000—250.000
περίπου τόννους, ἡ μεταφορὰ τῶν ὁποίων κατὰ τὸ πλεῖστον
ἐνεργεῖται διὰ πλοίων TANKERS χωρητικότητος ἄνω τῶν
10.000 τόννων.

Εἰς τὴν σχετικὴν διακλήρυσιν ναυλώσεως πλοίων πρὸς
μεταφορὰν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τῶν ὡς ἄνω ἐφοδίων, περι-
λαμβάνεται καὶ ὁρος ἀποδοχῆς προσφορῶν δι' ἐκφόρτωσιν
τούτων εἰς Πειραιᾶ ἢ καὶ ἕτερον λιμένα, ὡς Βόλου, Πατρῶν,
Θεσ/νίκης καὶ Καβάλας καὶ διὰ πάσας τὰς κατηγορίας
τῶν ὑπὸ ναύλωσιν πλοίων, ἀνεξαρτήτως ἐὰν ταῦτα τυγχάνουν
LINERS TRAMPS ἢ TANKERS.

Παρά ταῦτα δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ναύλωσις πλοίων
πρὸς ἐκφόρτωσιν εἰς τοὺς ἐκτὸς τοῦ Πειραιῶς λιμένας καθ'
ὅσον οἱ πλοιοκτῆται ἐκτὸς σπανιωτάτων ἐξαίρέσεων, δὲν
προσφέρουν πλοῖα λόγῳ τῆς μικρᾶς ἐκφορτωτικῆς δυνατό-
τητος τούτων, δι' ὃ καὶ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης εἰς τὰς
προσφορὰς των οὗτοι θέτουν πάντοτε τὸν ὅρον, (ἐκφόρτωσις
δι' ἀναρροφητῶν) οἷους δὲν διαθέτουν οἱ ἐπαρχιακοὶ λιμέ-
νες.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ἐν τῇ ἐρωτήσει θέμα τῆς
μεταφορᾶς δηλονότι ἐμπορευμάτων TRANZITO διὰ τοῦ
λιμένος Βόλου, θέλει λόγῳ ἀρμοδιότητος ἀπαντήσῃ ὑμῖν
ἡ Δ/σις Ἐμπορικῶν Συμβάσεων τοῦ παρ' ᾧ τελοῦμεν
Ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑφυπουργὸς

Α. ΣΠΑΝΟΡΡΗΓΑΣ

2) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Σ. Κ ω τ ι ᾱ δ ῆ.
Ἐν συνεχείᾳ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 253704]25069]21-11-64
καὶ 269503]22-12-64 ἡμετέρων ἐγγράφων, ἀφορώντων
τὴν ὑπ' ἀριθμ. 705]64 Ἐρώτησιν τοῦ Βουλευτοῦ κ. Κωτιᾶδη,
εἰς ἀπάντησιν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 18214]14576]
23-12-64 ὑμετέρου διαβιβασθείσης ὑπ' ἀριθμ. 1116]64
ἐρωτήσεως ἰδίου βουλευτοῦ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβά-
σωμεν συμπληρωματικῶς καταστάσεις ἐμφαινούσας τὰ
αἰτούμενα στοιχεῖα καὶ νὰ ἀράσχωμεν συναφῶς τὰς κάτωθι
πληροφορίας

α) Κατόπιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς ἐξ
Ὑπουργῶν Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ ἀτελοῦς εἰσαγω-
γῆς εἰδῶν διατροφῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡ ἀρμοδία Ὑπηρεσία
τοῦ Ὑπουργείου ἀπέστειλεν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς περιφερεια-
κὰς Ὑπηρεσίας, δι' ἧς ὠρίζετο ὅτι αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν εἰδῶν
τούτων θὰ ἐπραγματοποιούντο μετ' ἐγκρίσιν τῆς καθ' ἡμᾶς
Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἡ ἐπ' ὀνόματι Βησ. Σουρασῆ ἐγκρίσις παρεσχέθη κατό-
πιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 189994]13-7-64 ὑποβληθείσης πρὸς τὸ
Ὑπουργεῖον ὡς καὶ σχετικῆς αἰτήσεως τούτου ὑπευθύνου
δηλώσεώς του περὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ εἰσαχθησομένου
κρεάτος.

β) Παρ' οὐδεμιᾶς ἀποφάσεως ἐτίθετο ὡς προϋπόθεσις
διὰ τὰς ἀτελεῖς εἰσαγωγὰς ἡ ἐγγράφῃ τῶν αἰτούντων εἰς τὰ
οἰκεία Ἐπιμελητήρια. Κριτήριον διὰ τὴν παροχὴν ἐγκρί-
σεων, ἀπετέλεσαν αἱ ἀνάγκαι τῆς καταναλώσεως καὶ ἡ τιμὴ
ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως παρὰ τῶν ἐμπόρων ἐπὶ σκοπῷ ἐξα-
σφαλίσεως καλῆς ποιότητος καὶ χαμηλῆς τιμῆς. Ἐνταῦθα
δύναται νὰ σημειωθῇ ὅτι δὲν συνέβη νὰ ἀπορριφθῇ παρ' ἡμῶν
αἴτημα Δωδεκανησίου ἐμπόρου περὶ εἰσαγωγῆς κρεάτων
μὴ ὑποβληθέντος τοιούτου αἰτήματος παρ' ἑτέρου προσώπου,
πλὴν τοῦ ἀνωτέρω Βησ. Σουρασῆ.

γ) Ἡ Ἐποπτεία Ἐμπορίου Ν. Δωδεκανήσου διὰ τῆς
ὑπ' ἀριθμ. 6006]2-1-65 ἀναφορᾶς τῆς παρέσχεν ἡμῖν τὴν
πληροφορίαν, ὅτι, κατ' ἐξακρίβωσιν τῆς ὁ ἔμπορος Σουρα-
σῆς εἰς οὐδὲνα ἐπώλησε διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως
τὴν χορηγηθεῖσαν αὐτῷ ἐγκρίσιν εἰσαγωγῆς κρεάτων ἐξω-
τερικοῦ. Συνταγῆσα συμβολαιογραφικὴ πράξις ἀφορᾷ πλη-
ρεζούσιον ὑπ' ἀριθμ. 5649]1-9-1964 Συμβολαιογράφου Κῶ
Στεφάνου Κιτρῖνα δυνάμει τοῦ ὁποίου ὁ ἔμπορος Σουρασῆς
διορίζει καὶ ἀποκαθιστᾷ πληρεζούσιον ἀντιπρόσωπον καὶ
ἀντίκλητόν του τὸν Νικόλαον Εὐσταθίου Εὐστρατίου κρεο-
πώλην Ρόδου.

δ) Ὁ ἔμπορος Νικόλαος Σύνκαλης ἐνεγράφη εἰς Ἐπι-
μελητήριον Κῶ Καλύμνου πρὸ τοῦ ἔτους 1958, τὸ δὲ δηλωθὲν
ὑπὸ τούτου κεφάλαιον, ἀνῆρχετο εἰς 300.000 δραχ. κατὰ
πληροφορίας παρασχεθείσας ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου τούτου
εἰς Εἰδικὸν Γραφεῖον Ἐμπορίου Καλύμνου.

ε) Πέραν τῶν ἐν τῇ συνημμένῃ καταστάσει ἀναφερομέ-
νων ποσοτήτων τυροκομικῶν εἰδῶν καὶ ὡς προέκυψεν ἐκ
διενεργηθέντος ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Γραφείου, Ἐμπορίου Κῶ
ἐλέγχου εἰς τὰ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Νικολάου Σύνκαλη
τηρουμένας βιβλίων, ὁ ἔμπορος οὗτος μετέφερε καὶ διέθεσεν
ἐν Κῶ τὰς ἐξῆς ποσότητας τυροκομικῶν εἰδῶν προελεύσεως
ἐξωτερικοῦ.

	1961	1962	1963	1964
Κασσέρι-Χ]μα	1.600	800	1.500	2.000
Φέτα	1.500	2.000	2.500	3.000
Βούτυρον	1.000	800	2.040	

στ) Ἐπ' ὀνόματι πλοιάρχου Γ. Κουρούνη δὲν ἐξεδόθη
παρ' ἡμῶν ἐγκρίσις δι' εἰσαγωγὴν εἰδους τινὸς τροφίμων,
ἐξ' ἐκείνων, δι' ἣ ἀπαιτεῖται ἐγκρίσις τῆς καθ' ἡμᾶς Ὑπηρε-
σίας.

Ὡς πρὸς τὴν ἄδειαν εἰσαγωγῆς παρὰ τούτου, μεταχει-
ρισμένου ἱματισμοῦ διαβιβάζομεν συνημμένως ἀντήραφον
τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 69579]9-1-65 ἐγγράφου τῆς Διευθύνσεως
Εἰσαγωγικοῦ Ἐμπορίου παρ' ἧς ἐζητήσαμεν σχετικὰς πλη-
ροφορίας, πρὸς ἐνημέρωσιν ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑφυπουργὸς

Α. ΣΠΑΝΟΡΡΗΓΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Αριθ. πρωτ. 69579.

Εν Αθήναις τῇ 5-1-1965

Π Ρ Ο Σ

Τὴν Γενικὴν Δ/νσιν Ἀγορανομίας

Δ/νσιν Α'

τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 272198]28689]30-2-64 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ διαβιβάζεται ἡμῖν ἀπόσπασμα τῆς κατατεθείσης πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ὑπ' ἀριθμ. 1116 ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Σ. Κωτιάδη σχετικῶς μετὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας εἰσαγωγῆς μεταχειρισμένου ἱματισμοῦ εἰς τὸν Πλοίαρχον Π)Κ Γ. Κουρούνην ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι εἰς τὸν Γ. Κουρούνην ἐχορηγήθη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συσταθείσης δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 71877]1952 ἀποφάσεως τοῦ ΣΕΕ ἄδεια διὰ τὴν εἰσαγωγὴν μεταχειρισμένου ἱματισμοῦ διὰ τὸ ἔτος 1964. ἀξίας δολλαρίων ὀκτακοσίων (800). Ἡ ἐν

λόγῳ ἄδεια ἐχορηγήθη βάσει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 134]20-10-1964 βεβαιώσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλύμνου-Κῶ, ἐν ἣ βεβαιοῦται ὅτι ὁ Γ. Κουρούνης Ἐμπορος Κῶ, τυγχάνει ἐγγεγραμμένος παρ' αὐτῷ ὑπ' αὐξοῦντα ἀριθμ. μητρώου 316 μετ' ἀντικείμενον Ἐμπορίας, τὸ Ἐμπόριον μεταχειρισμένου ἱματισμοῦ καὶ ἐτοίμων ἐνδυμάτων.

Ἀδεῖαι διὰ τὸ ὡς ἄνω ποσὸν ἐτησίως χορηγοῦνται εἰς ἀπάσας τὰς ἐν Δωδεκανήσω Ἐπιχειρήσεις, τὰς ἐχούσας ὡς ἀντικείμενον Ἐμπορίας τὸν μεταχειρισμένον ἱματισμὸν ἐφ' ὅσον αὐταὶ τὸ πρῶτον πραγματοποιοῦν εἰσαγωγὰς. Εἰς ὁμοίας Ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ἔχουν πραγματοποιήσει εἰσαγωγὰς πέραν τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, χορηγοῦνται ἄδεια καὶ διὰ τὸ 1]3 τῶν εἰσαγωγῶν τὰς ὁποίας αὐταὶ ἐπραγματοποίησαν κατὰ τὴν προηγουμένην τριετίαν.—

Ε.Υ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντής

Γ. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ

Π Ρ Α Γ Μ Α Τ Ο Π Ο Ι Η Θ Ε Ι Σ Α Ι Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Α Ι

Ὄνοματεπώνυμον Ἐμπόρου	Χρονολογία Τυρὸς 1961 Βούτυρον ἐγγραφῆς εἰς Ἐπιμελ. Κῶ-Καλύμνου	Τυρὸς 1962 Βούτυρον	Βούτυρον
1. Σύκαλης Νικόλαος	4- 2-1958		
2. Μαρίνος Μιχαὴλ καὶ Ὑῖος	28- 1-1960	X]μα 1000 \$ 514,80	X]μα 1000 \$ 650
		» 300 \$ 895	
		» 600 \$ 512,5	
3. Ζεμπιλᾶς Ἰωάννης	5- 7-1955	X]μα 4000 \$ 712	» 1060 \$ 680-700
		» 1000 \$ 520	» 2000 Fr. Fr. 3040
4. Βαλσαμίδης Ἰωάννης	24- 6-1963	» 1000 \$ 527	
		Τυρὸς 1963 Βούτυρον	Τυρὸς 1964 Βούτυρον
1. Σύκαλης Νικόλαος	4- 2-1958	X]μα 670 \$ 822-1144	X]μα 12.000
		» 870 \$ 527-1080	
		» 500 F.F.R.4700	
2. Μαρίνος Μιχαὴλ καὶ Ὑῖος	28- 1-1960	» 1000 \$ 650	» 552 \$ 1322-1422
		» 571 \$ 891-1142	
3. Ζεμπιλᾶς	5- 7-1955	» 500 \$ 673	» 550 \$ 1222-1462
		» 2000 F. FR.4700	» 1000 FR 4.600
			» 1000 \$ 1222-1422

Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς : Ὁ Ἐμπορος Ν. Σύκαλης ἐδρεύει ἐν Κῶ ἀπὸ τοῦ 1946 προσερχόμενος ἐκ Χίου καὶ νυμφευθεὶς ἐν Κῶ.

Ὄνοματεπώνυμον Ἐμπόρου	Ἐγκριθεῖσαι εἰσαγωγαὶ ἀπὸ 1]7]- 31]10]64 Κασσέρι Φέτα Βούτυρον	Πραγματοποιηθεῖσαι εἰσαγωγαὶ μέχρι 31]10]64 Κασσέρι Φέτα Βούτυρον	Τιμὴ ἀγορᾶς ἐκ τοῦ Ἐ- ξωτερικοῦ = 901 διὰ 10 τον. καὶ £ 955 διὰ 2 τον.
1. Σύκαλης Νικόλαος	—	X]μα 32000	— 12.000
2. Μαρίνος Μιχαὴλ	—	569	—
3. Ἀλεξίου Ἐμμανουήλ	—	224	—
4. Ζεμπιλᾶς	—	221	—
5. Βαλαμίδης Ι	—	336	—

Μέση τιμὴ πωλήσεως εἰδῶν ἐν Κῶ

Πρὸ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1964	Μετὰ τὸν Ἰούλιον 1964
Κασσέρι = Δραχ. 37,50-38 κατὰ X]μον	Δραχ. 29-31 κατὰ X]μον
Φέτα » 25,50-29 » »	» 23,25 » »
Βούτυρον » 40-42 » »	» 35 » »

3) 'Επί ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ε. Σακελλάρη, Μ. Θεοδωράκη, Ν. Σκοπούλη, Α. Κύρκου.

'Επὶ τῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 983 [11-4-1965] ὑμετέρου ἐγγράφου διαβιβασθείσης ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 1166 ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ. Ε. Σακελλάρη κ.λ.π. περὶ ἐξαγωγῆς ἐσπεριδοειδῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

Εἰς τὸ Διεθνὲς Ἐμπόριον τῶν ἐσπεριδοειδῶν ὑφίσταται ὀξύτατος ἀνταγωνισμός, ὅστις ἀποτελεῖ μόνιμον φαινόμενον, λόγῳ αὐξήσεως ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τῆς παραγωγῆς τῶν ἀνταγωνιστριῶν χωρῶν ὡς καὶ τῆς προσθέσεως εἰς ταύτας καὶ νέων τοιούτων ἰδίᾳ εἰς τὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου.

Τὸ κράτος ἐν τῇ ἐπιδιώξει του ὅπως ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὸν ἀνταγωνισμόν τοῦτον καταβάλλει ἐκάστοτε πᾶσαν προσπάθειαν καὶ προβαίνει εἰς τὴν λήψιν παντὸς δυνατοῦ καὶ ἐνδεικνυμένου ἐν προκειμένῳ μέτρου, διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν Ἑλληνικῶν ἐσπεριδοειδῶν εἰς τὰς ξένας ἀγοράς, τὴν προώθησιν καὶ διευκόλυνσιν τῆς ἐξαγωγῆς των καὶ τὴν συγκράτησιν τῶν τιμῶν διαθέσεως ὑπὸ τῶν παραγωγῶν εἰς ὅσον ἔνεστι ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τῶν διεθνῶν τιμῶν ὑψηλότερα ἐπίπεδα.

Εἰδικώτερον προέβη εἰς τὰς ἀκολουθοῦς ἐνεργείας :

Εἰς τὰς συμφωνίας διμερῶν συναλλαγῶν ἐπετεύχθη αὐξήσις τῶν ποσοστῶσεων πρὸς ἐξαγωγὴν ἐσπεριδοειδῶν.

'Εδόθησαν ἐγκαίρως ἐντολαὶ πρὸς τὰ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ὑπηρετοῦντα κρατικὰ ὄργανα ὅπως καταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῶν εἰς τὰς χώρας εἰς ἃς ὑπηρετοῦν, εἰσαγωγῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ προέλθουν εἰς τοὺς καταλλήλους πρὸς τοῦτο συνδυασμούς.

'Εγένετο, δαπάναις τοῦ Δημοσίου, εὐρυτάτη διαφήμισις τῶν ἑλληνικῶν ἐσπεριδοειδῶν εἰς τὰς κυριωτέρας καταναλωτικὰς ἀγοράς Δυτ. Γερμανίας, Αὐστρίας, Ἀγγλίας καὶ Σουηδίας.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγῶν ἐσπεριδοειδῶν ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ χορήγησις εἰς τούτους δι' ἕκαστον χιλ.]μον πωλουμένου καὶ ἐξαγομένου προϊόντος των μέχρι 40 λεπτῶν διὰ λεμόνια, μέχρι 30 λεπτῶν διὰ τὰ μανδάρinia, μέχρι 20 λεπτῶν διὰ τὰ κοινὰ πορτοκάλια καὶ μέχρι 30 λεπτῶν διὰ τὰ ὀμφαλοφόρα, σαγκουῖνια καὶ γιάφας.

'Επίσης ἀπεφασίσθη ἡ καταβολὴ 20 λεπτῶν εἰς τοὺς παραγωγούς διὰ τὰς παραδιδόμενας εἰς τὰ ἐργοστάσια πρὸς χυμοποίησιν ποσότητας ἐσπεριδοειδῶν των. Περαιτέρω δι' ἀποφάσεως τῆς ἐξ Ὑπουργῶν Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπεφασίσθη ἡ καταβολὴ 0,10 δρχ. εἰσέτι διὰ τὰ λεμόνια, δηλαδὴ ἡ καταβολὴ ἐν συνόλῳ μέχρι 0,50 δρχ. κατὰ καθαρὸν χιλογρ., πρὸς συγκράτησιν δὲ τῶν τιμῶν τῶν ἐσπεριδοειδῶν εἰς ἱκανοποιητικὰ ἐπίπεδα ἀπεφασίσθη καὶ ἡ ρυθμιστικὴ ἐπέμβασις τῆς Ν. ΑΓΡΕΞ, λαμβάνονται δὲ πρόσθετα μέτρα ὑποβοηθήσεως τῆς ἐξαγωγῆς διὰ συμμετοχῆς τοῦ Κράτους εἰς τὰς δαπάνας μεταφορᾶς.

'Επίσης ἀπεφασίσθη ἡ διάθεσις 100 ἀδειῶν ἀτελοῦς διελεύσεως διὰ Γιουγκοσλαβικοῦ ἐδάφους εἰς τὰ Ἑλληνικὰ αὐτοκίνητα ψυγεῖα, ἅτινα θὰ μεταφέρωσιν ἐσπεριδοειδῆ. Τοῦτο θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν μείωσιν τοῦ μεταφορικοῦ κόστους τῶν προϊόντων καὶ τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν ἀπὸ τοὺς παραγωγούς εἰς καλυτέρως τιμὰς.

Ἀποτέλεσμα τῶν ὡς ἄνω μέτρων ἦτο ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου καὶ μέχρι 15ης Ἰανουαρίου νὰ ἐξαχθῶσι 43508 τόννοι πορτοκάλια ἔναντι 18605 τόννων τῆς ἀντιστοίχου περυσινῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου, 24091 τόννοι λεμόνια ἔναντι 20431 τόννων τῆς ἀντιστοίχου περυσινῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου.

Πέραν ὅμως τῶν Κρατικῶν προσπαθειῶν ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν εὐχερῇ τοποθέτησιν τοῦ ἐν λόγῳ προϊόντος εἰς τὰς ἀγοράς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι, ἐκτὸς τῆς ἀρίστης ποιότητος καὶ ἐξαιρετικῆς ἐμφανίσεώς του ἡ ἐγκαίρως προσφορὰ τούτου παρὰ τῶν παραγωγῶν εἰς τιμὰς προσηρμοσμένας πρὸς τὰς διεθνεῖς τοιαύτας.

Καίτοι ταῦτα εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς παραγωγούς μας ὡς καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου αἱ διεθνεῖς τιμαὶ τῶν ἐσπεριδοειδῶν ἦσαν εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα λόγῳ τῆς ἐφετεινῆς ὑπερπαραγωγῆς καὶ τῆς ἀθρόας προσφορᾶς τῶν ἀνταγωνιστριῶν χωρῶν, ἰδίᾳ τῆς Ἰταλίας ἐν τούτοις οἱ παραγωγοὶ μας δὲν προσέφερον τὸ προϊόν των ἐγκαίρως, ὥστε ἀφ' ἐνὸς μὲν οὗτοι νὰ ἐπιτύχουν τὰς προσφερομένας τότε ὑψηλότερας τιμὰς, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ ἐξαγωγεῖς νὰ ἐπιτύχουν περισσοτέρας παραγγελίας παρὰ τῶν ξένων ἀγοραστῶν καὶ οὕτω νὰ ἀποφευχθῇ ἡ ἀπώλεια εὐκαιριῶν ἐξαγωγῆς ἐτι μεγαλυτέρων ποσοτήτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργός

Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ

4) 'Επί ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ν. Σκοπούλη, Ε. Γρηγόρη, Ε. Σακελλάρη.

'Επὶ τῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 296 [11-4-1965] ὑμετέρου ἐγγράφου διαβιβασθείσης ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 1180 ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ν. Σκοπούλη κ.λ.π. περὶ ἐξαγωγῆς πορτοκαλλίων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι ὡς πρὸς τὰ εἰς τὴν ἡμετέραν ἀρμοδιότητα ἐμπίποντα θέματα :

Εἰς τὸ διεθνὲς Ἐμπόριον τῶν ἐσπεριδοειδῶν ὑφίσταται ὀξύτατος ἀνταγωνισμός, ὅστις ἀποτελεῖ μόνιμον φαινόμενον, λόγῳ αὐξήσεως ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τῆς παραγωγῆς τῶν ἀνταγωνιστριῶν χωρῶν ὡς καὶ τῆς προσθέσεως εἰς ταύτας καὶ νέων τοιούτων ἰδίᾳ εἰς τὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου.

Τὸ Κράτος ἐν τῇ ἐπιδιώξει ὅπως ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὸν ἀνταγωνισμόν τοῦτον καταβάλλει ἐκάστοτε πᾶσαν προσπάθειαν καὶ προβαίνει εἰς τὴν λήψιν παντὸς δυνατοῦ καὶ ἐνδεικνυμένου ἐν προκειμένῳ μέτρου, διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν Ἑλληνικῶν ἐσπεριδοειδῶν εἰς τὰς ξένας ἀγοράς, τὴν προώθησιν καὶ διευκόλυνσιν τῆς ἐξαγωγῆς των καὶ τὴν συγκράτησιν τῶν τιμῶν διαθέσεως ὑπὸ τῶν παραγωγῶν εἰς ὅσον ἔνεστι ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τῶν διεθνῶν τιμῶν ὑψηλότερα ἐπίπεδα.

Εἰδικώτερον προέβη εἰς τὰς ἀκολουθοῦς ἐνεργείας :

Εἰς τὰς συμφωνίας διμερῶν συναλλαγῶν ἐπετεύχθη αὐξήσις τῶν ποσοστῶσεων πρὸς ἐξαγωγὴν ἐσπεριδοειδῶν.

'Εδόθησαν ἐγκαίρως ἐντολαὶ πρὸς τὰ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ὑπηρετοῦντα κρατικὰ ὄργανα ὅπως καταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῶν, εἰς τὰς χώρας εἰς ἃς ὑπηρετοῦν, εἰσαγωγῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ προέλθουν εἰς τοὺς καταλλήλους πρὸς τοῦτο συνδυασμούς.

'Εγένετο, δαπάναις τοῦ Δημοσίου, εὐρυτάτη, διαφήμισις τῶν Ἑλληνικῶν πορτοκαλλίων εἰς τὰς κυριωτέρας καταναλωτικὰς ἀγοράς τῆς Δυτ. Γερμανίας, Αὐστρίας, Ἀγγλίας καὶ Σουηδίας.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγῶν ἐσπεριδοειδῶν ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ χορήγησις εἰς τούτους δι' ἕκαστον χιλ.]μον πωλουμένου καὶ ἐξαγομένου προϊόντος των μέχρι 20 λεπτῶν διὰ τὰ κοινὰ πορτοκάλια καὶ μέχρι 30 λεπτῶν διὰ τὰ ὀμφαλοφόρα, σανγκουῖνια καὶ γιάφας.

'Επίσης ἀπεφασίσθη ἡ καταβολὴ 20 λεπτῶν εἰς τοὺς παραγωγούς διὰ τὰς παραδιδόμενας εἰς τὰ ἐργοστάσια πρὸς χυμοποίησιν ποσότητας ἐσπεριδοειδῶν των.

Περαιτέρω πρὸς συγκράτησιν τῶν τιμῶν τῶν ἐσπεριδοειδῶν εἰς ἱκανοποιητικὰ ἐπίπεδα ἀπεφασίσθη καὶ ἡ ρυθμιστικὴ ἐπέμβασις τῆς Ν. ΑΓΡΕΞ λαμβάνονται δὲ πρόσθετα μέτρα ὑποβοηθήσεως τῆς ἐξαγωγῆς διὰ συμμετοχῆς τοῦ Κράτους εἰς τὰς δαπάνας μεταφορᾶς.

'Επίσης ἀπεφασίσθη ἡ διάθεσις 100 ἀδειῶν ἀτελοῦς διελεύσεως διὰ τοῦ Γιουγκοσλαβικοῦ ἐδάφους εἰς τὰ Ἑλληνικὰ-Ψυγεῖα, ἅτινα θὰ μεταφέρωσιν ἐσπεριδοειδῆ. Τοῦτο θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν μείωσιν τοῦ μεταφορικοῦ κόστους τῶν προϊόντων καὶ τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν ἀπὸ τοὺς παραγωγούς εἰς καλλιτέρας τιμὰς.

Ἀποτέλεσμα τῶν ὡς ἄνω μέτρων ἦτο ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου καὶ μέχρι 15ης Ἰανουαρίου νὰ

ἐξαχθῶσι 43.508 τόν. πορτοκαλλίων ἔναντι 18.605 τόνων τῆς ἀντιστοίχου περυσινῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου.

Πέραν ὅμως τῶν κρατικῶν προσπαθειῶν, ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν εὐχερῆ τοποθέτησιν τοῦ ἐν λόγῳ προϊόντος εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι ἐκτὸς τῆς ἀρίστης ποιότητος καὶ ἐξαιρετικῆς ἐμφανισέως τοῦ ἡ ἐγκαιρος προσφορά τοῦτου παρὰ τῶν παραγωγῶν εἰς τιμὰς προσηρμοσμένας πρὸς τὰς διεθνεῖς τοιαύτας.

Καίτοι ταῦτα εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς παραγωγούς μας ὡς καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου αἱ διεθνεῖς τιμαὶ τῶν ἐσπεριδοειδῶν ἦσαν εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα λόγῳ τῆς ἐφτενῆς ὑπερπαραγωγῆς καὶ τῆς ἀθρόας προσφοράς τῶν ἀνταγωνιστριῶν χωρῶν, ἰδίᾳ τῆς Ἰταλίας, ἐν τούτοις οἱ παραγωγοὶ μας δὲν προσέφερον τὸ προϊόν των ἐγκαίρως, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν οὗτοι νὰ ἐπιτύχουν τὰς προσφερομένας τότε ὑψηλότερας τιμὰς, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ ἐξαγωγεῖς νὰ ἐπιτύχουν περισσοτέρας παραγγελίας παρὰ τῶν ξένων ἀγοραστῶν, καὶ οὕτω ἀποφευχθῇ ἡ ἀπώλεια εὐκαιριῶν ἐξαγωγῆς ἐτι μεγαλύτερων ποσοτήτων.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργός

I. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ

5) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Ἀλ. Μ. Π. ρ. ἄ. τ. η. Ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 548/14-1-65 ὑμετέρου ἐγγράφου διαβιβασθείσης ἡμῖν ὑπ' ἀριθμ. 1188 ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Ἀλ. Μ. Π. ρ. ἄ. τ. η. περὶ ἐξαγωγῆς ἐσπεριδοειδῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

Εἰς τὸ Διεθνὲς Ἐμπόριον τῶν ἐσπεριδοειδῶν ὑφίσταται ὀξύτατος ἀνταγωνισμὸς ὅστις ἀποτελεῖ μόνιμον φαινόμενον, λόγῳ αὐξήσεως ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τῆς παραγωγῆς τῶν ἀνταγωνιστριῶν χωρῶν ὡς καὶ τῆς προσθέσεως εἰς ταύτας καὶ νέων τοιούτων ἰδίᾳ εἰς τὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου.

Τὸ Κράτος ἐν τῇ ἐπιδιώξει του ὅπως ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν τοῦτον καταβάλλει ἐκάστοτε πᾶσαν προσπάθειαν καὶ προβαίνει εἰς τὴν λήψιν παντὸς δυνατοῦ καὶ ἐνδεικνυομένου μέτρου, διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐλληνικῶν ἐσπεριδοειδῶν εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς, τὴν προώθησιν καὶ διευκόλυνσιν τῆς ἐξαγωγῆς των καὶ τὴν συγκράτησιν τῶν τιμῶν διαθέσεως ὑπὸ τῶν παραγωγῶν εἰς ὅσον ἔνεστι ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τῶν διεθνῶν τιμῶν ὑψηλότερα ἐπίπεδα.

Εἰδικώτερον προέβη εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐνεργείας :

Εἰς τὰς συμφωνίας διμερῶν συναλλαγῶν ἐπετεύχθη αὐξήσις τῶν ποσοστῶσεων πρὸς ἐξαγωγὴν ἐσπεριδοειδῶν.

Ἐδόθησαν ἐγκαίρως ἐντολαὶ πρὸς τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπηρετοῦντα κρατικὰ ὄργανα ὅπως καταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῶν, εἰς τὰς χώρας εἰς ἃς ὑπηρετοῦν, εἰσαγωγῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ προέλθουν εἰς τοὺς καταλλήλους πρὸς τοῦτο συνδυασμούς.

Ἐγένετο, δαπάναις τοῦ Δημοσίου, εὐρυτάτη διαφήμισις τῶν ἐλληνικῶν ἐσπεριδοειδῶν εἰς τὰς κυριώτερας καταναλωτικὰς ἀγορὰς Δυτικῆς Γερμανίας, Αὐστρίας, Ἀγγλίας καὶ Σουηδίας.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγῶν ἐσπεριδοειδῶν ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ χορήγησις εἰς τοὺς δι' ἑκαστον χιλιόγραμμον πωλουμένου καὶ ἐξαγομένου προϊόντος τῶν μέχρι 40 λεπτῶν διὰ λεμόνια, μέχρι 30 λεπτῶν διὰ τὰ μανδαρίνια μέχρι 20 λεπτῶν διὰ τὰ κοινὰ πορτοκάλια καὶ μέχρι 30 λεπτῶν διὰ τὰ ὀμφαλοφόρα σαγκουῖνια καὶ γιάφας.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ καταβολὴ 20 λεπτῶν εἰς τοὺς παραγωγούς διὰ τὰς παραδιδόμενας εἰς τὰ ἐργοστάσια πρὸς χυμοποίησιν ποσότητας ἐσπεριδοειδῶν των.

Περαιτέρω δι' ἀποφάσεως τῆς ἐξ Ὑπουργῶν Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπεφασίσθη ἡ καταβολὴ 0,10 δραχμ. εἰσέτι διὰ τὰ λεμόνια, δηλαδή ἡ καταβολὴ ἐν συνόλῳ μέχρι 0,50 δραχμ. κατὰ καθαρὸν χιλιόγραμμον, πρὸς συγκράτησιν δὲ τῶν τιμῶν τῶν ἐσπεριδοειδῶν εἰς ἱκανοποιητικὰ ἐπίπεδα ἀπεφασίσθη καὶ ρυθμιστικὴ ἐπέμβασις τῆς Ν. ΑΓΡΕΞ λαμβάνονται δὲ πρόσθετα μέτρα ὑποβοηθήσεως τῆς ἐξαγωγῆς διὰ συμμετοχῆς τοῦ Κράτους εἰς τὰς δαπάνας μεταφορᾶς.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ διάθεσις 100 ἀδειῶν ἀτελοῦς διελύσεως διὰ τοῦ Γιουγκοσλαβικοῦ ἐδάφους εἰς τὰ ἐλληνικὰ αὐτοκίνητα-φυγεῖα, ἅτινα θὰ μεταφέρωσιν ἐσπεριδοειδῆ. Τοῦτο θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν μείωσιν τοῦ μεταφορικοῦ κόστους τῶν προϊόντων καὶ τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν ἀπὸ τοὺς παραγωγούς εἰς καλυτέρας τιμὰς.

Ἀποτέλεσμα τῶν ὡς ἄνω μέτρων ἦτο ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου καὶ μέχρι 15ης Ἰανουαρίου νὰ ἐξαχθῶσι 43.508 τόν. πορτοκαλλίων ἔναντι 18.605 τόν. τῆς ἀντιστοίχου περυσινῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου καὶ 24.091 τόν. λεμονίων ἔναντι 20.431 τόνων τῆς ἀντιστοίχου ἐξαγωγικῆς περιόδου.

Πέραν ὅμως τῶν κρατικῶν προσπαθειῶν, ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν εὐχερῆ τοποθέτησιν τοῦ ἐν λόγῳ προϊόντος εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι, ἐκτὸς τῆς ἀρίστης ποιότητος καὶ ἐξαιρετικῆς ἐμφανισέως του, ἡ ἐγκαιρος προσφορά τοῦτου παρὰ τῶν παραγωγῶν εἰς τιμὰς προσηρμοσμένας πρὸς τὰς διεθνεῖς τοιαύτας. Καίτοι ταῦτα εἶναι γνωστὰ, εἰς τοὺς παραγωγούς μας ὡς καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου αἱ διεθνεῖς τιμαὶ τῶν ἐσπεριδοειδῶν ἦσαν εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα λόγῳ τῆς ἐφτενῆς ὑπερπαραγωγῆς καὶ τῆς ἀθρόας προσφοράς τῶν ἀνταγωνιστριῶν χωρῶν, ἰδίᾳ τῆς Ἰταλίας, ἐν τούτοις οἱ παραγωγοὶ μας δὲν προσέφερον τὸ προϊόν των ἐγκαίρως, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν οὗτοι νὰ ἐπιτύχουν τὰς προσφερομένας τότε ὑψηλότερας τιμὰς, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ ἐξαγωγεῖς νὰ ἐπιτύχουν περισσοτέρας παραγγελίας παρὰ τῶν ξένων ἀγοραστῶν καὶ οὕτω ἀποφευχθῇ ἡ ἀπώλεια εὐκαιριῶν ἐξαγωγῆς ἐτι μεγαλύτερων ποσοτήτων.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργός

I. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ

6) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Γ. ρ. ἄ. κ. ο. υ. Ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 831/18-1-65 ὑμετέρου ἐγγράφου διαβιβασθείσης ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 1259 ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Γ. ρ. ἄ. κ. ο. υ. περὶ ἐξαγωγῆς ἐσπεριδοειδῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

Εἰς τὸ Διεθνὲς Ἐμπόριον τῶν ἐσπεριδοειδῶν ὑφίσταται ὀξύτατος ἀνταγωνισμὸς ὅστις ἀποτελεῖ μόνιμον φαινόμενον, λόγῳ αὐξήσεως ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τῆς παραγωγῆς τῶν ἀνταγωνιστριῶν χωρῶν ὡς καὶ τῆς προσθέσεως εἰς ταύτας καὶ νέων τοιούτων ἰδίᾳ εἰς τὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου.

Τὸ Κράτος ἐν τῇ ἐπιδιώξει του ὅπως ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν τοῦτον καταβάλλει ἐκάστοτε πᾶσαν προσπάθειαν καὶ προβαίνει εἰς τὴν λήψιν παντὸς δυνατοῦ καὶ ἐνδεικνυομένου μέτρου, διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐλληνικῶν ἐσπεριδοειδῶν εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς, τὴν προώθησιν καὶ διευκόλυνσιν τῆς ἐξαγωγῆς των καὶ τὴν συγκράτησιν τῶν τιμῶν διαθέσεως ὑπὸ τῶν παραγωγῶν εἰς ὅσον ἔνεστι ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τῶν διεθνῶν τιμῶν ὑψηλότερα ἐπίπεδα.

Εἰδικώτερον προέβη εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐνεργείας.

Εἰς τὰς συμφωνίας διμερῶν συναλλαγῶν ἐπετεύχθη αὐξήσις τῶν ποσοστῶσεων πρὸς ἐξαγωγὴν ἐσπεριδοειδῶν.

Ἐδόθησαν ἐγκαίρως ἐντολαὶ πρὸς τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπηρετοῦντα κρατικὰ ὄργανα ὅπως καταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῶν, εἰς τὰς χώρας εἰς ἃς ὑπηρετοῦν, εἰσαγωγῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ προέλθουν εἰς τοὺς καταλλήλους πρὸς τοῦτο συνδυασμούς.

Ἐγένετο, δαπάναις τοῦ Δημοσίου, εὐρυτάτη διαφήμισις τῶν ἐλληνικῶν ἐσπεριδοειδῶν εἰς τὰς κυριώτερας καταναλωτικὰς ἀγορὰς Δυτικῆς Γερμανίας, Αὐστρίας, Ἀγγλίας καὶ Σουηδίας.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγῶν ἐσπεριδοειδῶν ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Κυβ. σεως ἡ χορήγησις εἰς αὐτοὺς δι' ἑκαστον χιλιόγραμμον πάλουμένου καὶ ἐξαγομένου προϊόντος των μέχρι 20 λεπτῶν διὰ τὰ κοινὰ πορτοκάλια καὶ μέχρι 30 λεπτῶν διὰ τὰ ὀμφαλοφόρα, σαγκουῖνια καὶ γιάφας.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ καταβολὴ 20 λεπτῶν εἰς τοὺς

παραγωγούς διὰ τὰς παραδιδόμενας εἰς τὰ ἐργαστάσια πρὸς χυμοποίησην ποσότητες ἐσπεριδοειδῶν των.

Περαιτέρω δὲ ἀποφάσκει τῆς ἐξ Ὑπουργῶν Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπεφασίσθη καὶ ἡ ρυθμιστικὴ ἐπέμβασις τῆς Ν/ΑΓΡΕΕ, λαμβάνονται δὲ πρόσθετα μέτρα ὑποβλήθησας τῆς ἐξαγωγῆς διὰ συμμετοχῆς τοῦ Κράτους εἰς τὰς δαπάνας μεταφορᾶς.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ διάθεσις 100 ἀδειῶν ἀτελοῦς δι-ελεύσεως διὰ τοῦ Γιουγκοσλαβικοῦ ἐδάφους εἰς τὰ ἐλληνικὰ αὐτοκίνητα - ψυγεία, ἅτινα θὰ μεταφέρωσιν ἐσπεριδοειδή. Τοῦτο θὰ ἔχη ὡς συνέπειν τὴν μείωσιν τοῦ μεταφορικοῦ κόστους τῶν προϊόντων καὶ τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν ἀπὸ τοὺς παραγωγούς εἰς καλυτέρα τιμὰς.

Ἀποτέλεσμα τῶν ὡς ἄνω μέτρων ἦτο ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου καὶ μέχρι 15ης Ἰανουαρίου νὰ ἐξαχθῶσι 43.508 τόν. πορτοκαλίων, ἔναντι 18.605 τόν. τῆς ἀντιστοίχου περυσινῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου. Ἀναφορικῶς μετὰ τὴν τιμὴν διχθέσεως τῶν ὁμαλοφόρων πορτοκαλίων εἰς τὸ Μόναχον, κατὰ προσφάτους πληροφορίες αὕτη ἀνέρχεται εἰς 85-90 δολάρια κατὰ τόννον παραδοτέον εἰς τὰ Ἑλληνογιουγκοσλαβικὰ σύνομα, εἰς τὴν τιμὴν συμπεριλαμβανόμενα ἅπαντα τὰ ἐξοδα συσκευασίας ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα μεταφορᾶς μέχρι τῶν Ἑλληνογιουγκοσλαβικῶν συνόρων.

Πέραν ὅμως τῶν Κρατικῶν προσπαθειῶν ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν εὐχερῆ τοποθέτησιν τοῦ ἐν λόγω προϊόντος εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι, ἐκτὸς τῆς ἀρίστης ποιότητος καὶ ἐξαιρετικῆς ἐμφανίσεώς του, ἡ ἔγκαιρος προσφορά τοῦτου παρὰ τῶν παραγωγῶν εἰς τιμὰς προσηρμωμένας πρὸς τὰς διεθνεῖς τοιαύτας.

Καίτοι ταῦτα εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς παραγωγούς μας ὡς καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐξαγωγικῆς περιόδου αἱ διεθνεῖς τιμαὶ τῶν ἐσπεριδοειδῶν ἦσαν εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα λόγῳ τῆς ἐφετείνης ὑπερπαραγωγῆς, καὶ τῆς ἀθρόας προσφοράς τῶν ἀνταγωνιστριῶν χωρῶν, ἰδίᾳ τῆς Ἰταλίας ἐν τοῦτοις οἱ παραγωγοί μας δὲν προσέφερον τὸ προϊόν των ἐγκαιρῶς, ὥστε ἀφ' ἐνὸς μὲν οὗτοι νὰ ἐπιτύχουν τὰς προσφερομένας τότε ὑψηλοτέρας τιμὰς, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ ἐξαγωγεῖς νὰ ἐπιτύχουν περισσοτέρας παραγγελίας παρὰ τῶν ξένων ἀγοραστῶν καὶ οὕτω ἀποφευχθῇ ἡ ἀπώλεια εὐκαιριῶν ἐξαγωγῆς ἐπὶ μεγαλυτέρων ποσοτήτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ

7) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Μ. Μυριδάκη
Ἐπὶ τοῦ ἐν ἐπικεφαλίδι ὑμετέρου ἐγγράφου, ἀναφορικῶς μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Μ. Μυριδάκη ὑπαβληθεῖσαν ὑπ'ἀριθ. 1301 ἐρώτησιν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρῶμεν ὑμῖν τ' ἀκόλουθα :

Ἀναθεσίσθαι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 226/11-12-64 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν Ἐλαιουργικὴν Συν. Π.Ε τῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου συγκεντρώσεως ἐλαίου λάδου ἐκ τῆς τρεχούσης ἐλαιοκομικῆς περιόδου 1964 — 65, ἐδόθησαν ὁδηγίαι εἰς ταύτην καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, μέσῳ τῆς ὁποίας εἶναι πληρωτέα ἡ τιμολογιακὴ ἀξία τοῦ προσφερομένου ὑπὸ τῶν παραγωγῶν ἐλαιολάδου.

Συμφώνως τῷ ἀνωτέρῳ ἡ συγκέντρωσις ἐνεργεῖται μόνον ἀπὸ ἐλαιοπαραγωγούς, εἰς ἀπεριόριστον ποσότητα καὶ δὴ εἰς οἰαδήποτε ἐλαιοπαραγωγικὴν περιφέρειαν ἐνθα ἤθελεν ἐκδηλωθῇ ἐνδιαφέρον ὑπὸ τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν διὰ προσφορὰν ἐλαιολάδου.

Ποιοτικῶς γίνεται δεκτὸν ἐλαιόλαδον ὀξύτητος μέχρι καὶ 15 % εἰς ἐλαϊκὸν ὀξύ.

Κατὰ τὰς δοθείσας ἡμῖν πληροφορίας ὑπὸ τῆς ἐλαιουργικῆς ἥτις ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὰς Ἐνώσεις Γεωργικῶν Συν/σμῶν τῶν ἐλαιοπαραγωγικῶν περιοχῶν, μέχρι καὶ τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1965 οὐδὲν ἐνδιαφέρον παραδόσεως ἐλαιολάδου εἰς τὴν συγκέντρωσιν

εἶχεν ἐκδηλωθῇ, ἐνῶ ἀντιθέτως ἤρξατο ἐκδηλούμενον τοιοῦτον ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς προηγουμένης ἐβδ μάδας, ὅποτε συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας μας ἡ Ἐλαιουργικὴ ἤρχισε νὰ θέτῃ ἐν λειτουργίᾳ τὸν μηχανισμόν συγκεντρώσεως εἰς τὰς περιφέρειας ἐξεδηλήθη ἤδη ὡς ἐκδηλοῦται ἐνδιαφέρον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΣΠΑΝΟΡΗΓΑΣ

Γ') Τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.

1) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Παπαδημητρίου κ.λ.π.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν, εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 18309, 16870, 16955 ἐγγράφων ὑμῶν ἐπὶ τῶν ἐν θέματι ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων τῶν βουλευτῶν κ.κ. Παπαδημητρίου κ.λ.π., νὰ γνωρῶμεν ὑμῖν ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπόνησιν πολεοδομικῶν μελετῶν, τὸ θέμα ἀντιμετωπίζεται εἰς τὰ πλαίσια τῆς Πολιτικῆς Περιφικῆς Ἀναπτύξεως βάσει προγράμματος διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζονται προτεραιότητες. Κατὰ κανόνα, τὴν προτεραιότητα ἔχουν αἱ πόλεις διὰ τὰς ὁποίας προβλέπονται ἰσχυρὰ δημογραφικὴ πίεσις καὶ σοβαρὰ προβλήματα ἀναπτύξεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀποτελεῖ πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως προχωρήσῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν ἐκπόνησιν τοιούτων μελετῶν, ὅχι μόνον διὰ τὰ ἀστικά κέντρα, ἀλλ' ἐπίσης καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν ἀγροτικῶν τοιούτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25-Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

2) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Β. Ἐφραιμίδη

Ἐχομεν τὴν τιμὴν, εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 171173] 171175 ἐγγράφων ὑμῶν ἐπὶ τῶν ἐν θέματι συστάσεων καὶ ἐρωτήσεων, τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἐφραιμίδη, νὰ γνωρῶμεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα σχετικῶς μετὰ τὰ θέματα ἅτινα ἀπτονται τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπ. Συντονισμοῦ.

Κατ' ἀρχήν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ προβλήματα ἀναπτύξεως τοῦ Νομοῦ Σερρῶν διὰ τὴν δημιουργίαν προϋποθέσεων ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῆς περιοχῆς καὶ τὴν ἀνάσχεσιν τοῦ μεταναστευτικοῦ ρεύματος, ὡς ἐπίσης τὴν ἐν γένει βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῆς περιοχῆς, προβλέπεται ἡ ἀντιμετώπισις των, ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ γενικωτέρου προγράμματος ἀναπτύξεως τῆς Μακεδονίας.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. Β] 4γ' δ θέμα, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι : α) ἡ χρηματοδότησις τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων γίνεται ἀναλόγως τῶν δυνατοτήτων τοῦ προϋπολογισμοῦ Δημοσίων Ἐπενδύσεων καὶ προγράμματος καταρτιζομένου ἀπὸ τὸ ἴδιον Νομαρχιακὸν Ταμεῖον, καὶ ἐν ὅψει τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς ἱκανότητος πραγματοποιήσεως τῶν ἔργων παρ' ἐκάστου Νομαρχιακοῦ Ταμείου, ἐν συσχετισμῷ πάντοτε καὶ πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν λοιπῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων τῆς Χώρας. β) Τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον Σερρῶν ἐχορηματοδοτεῖτο πάντοτε κανονικῶς, προφανῶς δὲ καὶ πέραν τῆς ἀπορροφητικῆς τοῦ ἱκανότητος, ὡς συνάγεται ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν ἀδιαθέτων ὑπολοίπων ἐκάστου ἔτους.

Ἀθῆναι τῇ 25 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

3) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ι. Παπαδημητρίου καὶ Ε. Σακελλάρη.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17483] 11-12-64 ἐγγράφου ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἐν θέματι ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Παπαδημητρίου καὶ Ε. Σακελλάρη καὶ ἐν σχέσει μετὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 θέμα τῆς ἐρωτήσεως, ἐφ' οὗ ἔχομεν καθ' ὕλην ἀρμοδιότητα, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρῶμεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

Ἡ πρωτοβουλία διὰ τὴν ἱδρύσιν ὑποκαταστημάτων ἐμπορικῶν Τραπεζῶν ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς πρὸς

τοῦτο ενδιαφερομένης Τραπεζας, αἵτινες ἐφ' ὅσον ἤθελον κρίνει τοῦτο σκόπιμον, ὑποβάλλουν σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ αἰτήματος, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκάστοτε ὑφιστάμενας ἀνάγκας καὶ τὴν δυνατότητα ἐξυπηρετήσεως τῶν συναλλασσομένων μετὰ τῶν Τραπεζῶν ἐκ τῶν λειτουργούντων ὑποκαταστημάτων, δεδομένου ὅτι ἡ ἴδρυσις μὴ ἀπολύτως ἀναγκαίων ὑποκαταστημάτων ἐπιβαρύνει τὸ κόστος τοῦ τραπεζικοῦ χρήματος καὶ ἀποβαίνει εἰς βάρος τῶν χρηματοδοτούμενων.

Εἰδικώτερον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἴδρυσιν ὑπ' ἵτος εἰς Ἀταλάντην ἐκ μέρους τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς, ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἔχει ὑποβληθῇ παρ' αὐτῆς εἰς τὴν Ν.Ε. αἴτησις ἰδρύσεως ὑποκ' ἵτος εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Λόγω, ὅμως ἐπιτεύξεως πληρεστέρου κατὰ τὸ δυνατόν συντονισμοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας ἰδρύσεως ὑπ' ἵτων καὶ τὰς ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν ὑποβαλλομένας αἰτήσεις εἰς τὴν Ν.Ε. αὕτη θεωρήσῃ σκόπιμον, ὅπως ἡ παρ' αὐτῆς λήψις ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ ἐν λόγω θέματος γίνεται οὐχὶ μεμονωμένως καὶ περιπτωσιακῶς, ἀλλ' ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ συλλήβδην δι' ὅλας τὰς ὑποβαλλομένας ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος αἰτήσεις.

Κατόπιν τούτου, ἡ Ν.Ε. θὰ λάβῃ σχετικὴν ἀπόφασιν δι' ὅλας τὰς ἐκκρεμούσας σχετικὰς αἰτήσεις τῶν Τραπεζῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ διὰ τὴν ἴδρυσιν ὑποκ' ἵτος ὑπὸ τῆς Ἐμπ. Τραπεζῆς ἐν Ἀταλάντῃ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Ἀθῆναι τῇ 25 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

4) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Σ. Κωτιιάδην.
Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 17926]17—12—64 ἐγγράφου ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἐν θέματι ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Κωτιιάδη, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 55883]649]28—11—64 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας, ἐνεκρίθη ἡ ἐκ μέρους τοῦ Βασιλείου Ἐμμ. Καρπαθίου, κατοίκου Παρισίων, εἰσαγωγὴ κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 2687]53, ποσοῦ \$ 100.000 διὰ τὴν ἴδρυσιν ἐν Ρόδῳ-Δωδεκανήσου ἐργοστασίου κατασκευῆς ἐτοιμῶν ἀνδρικών, γυναικείων καὶ παιδικῶν ἐνδυμάτων.

Ἡ ἰδρυθῆσα ἐπιχείρησις ὑποχρεοῦται ὅπως ἐξαγάγῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τὸ 95 % τῆς ἐτησίας παραγωγῆς τῆς, ἐπιτρεπομένης τῆς διαθέσεως ἐν Ἑλλάδι τοῦ ὑπολοίπου τῆς παραγωγῆς τῆς ἥτοι ποσοστοῦ 5 %, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ἐκάστοτε τῶν ἀναλογούντων δασμῶν ἐπὶ τῶν χρησιμοποιηθεισῶν πρώτων ὕλων.

Πρόκειται περὶ βιομηχανίας τοῦ τύπου ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλεται νὰ ἀναπτυχθῇ ἐν Ἑλλάδι διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ταχυτέρα αὐξήσις τῆς ἀπασχολήσεως ἐργατικῶν χειρῶν καὶ ἡ προώθησις τῆς ἐξαγωγῆς Ἑλληνικῶν βιομηχανικῶν προϊόντων.

Ἐξ ἄλλου οὐδὲν αἶτημα τοῦ ἐνδ.αφερομένου, τὸ ὁποῖον θὰ καθίστα ἐνδεχομένως ἄνισον τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν ὁμοειδῶν Ἑλληνικῶν βιοτεχνιῶν, ἐγένετο ἀποδεκτόν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

5) Ἐπὶ ἐρωτήσεως βουλευτοῦ κ. Π. Παπαληγόρου.

ἔχομεν τὴν τιμὴν, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 18138]21—12—64 ἐγγράφου ὑμῶν, ἐπὶ τῆς ἐν θέματι ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Παπαληγόρου, καθὼς καὶ τῆς διαβιβασθείσης ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου ὑπ' ἀριθμ. 4273 συναφοῦς ἀναφορᾶς σχετικῶς μὲ τὴν ὑποβληθεῖσαν παρὰ τῶν Ἀμερικανικῶν Ἑταιριῶν Ralton Rufina Company, Chase International Investment Go καὶ τοῦ John Caruso-κατοίκου ΗΠΑ, αἴτησιν περὶ ἐγ-

κρίσεως εἰσαγωγῆς, δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 2687]53 ποσοῦ \$ 501.400, διὰ τὴν ἴδρυσιν ἐπιχειρήσεως ἀναπαραγωγῆς πουλερικών, βιομηχανοποιήσεως τροφῶν διὰ πουλερικά, παρασκευῆς ἱατρικῶν ἐμβολίων κ.λ.π. γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι τὸ θέμα τοῦτο μελετᾶται, μὴ ληφθεῖσης εἰσέτι οὐδεμιᾶς ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

6) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Σ. Ἐλαφροῦ Ἀ. Φροντιστῆ.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18194]22—12—1964 ἐγγράφου ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἐν θέματι ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ἐλαφροῦ κλπ. ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, μετὰ τὴν ἐπικειμένην δημοσίευσιν τοῦ Ὁργανισμοῦ του, μελετᾷ τὴν ἐπὶ νέων βάσεων ὁργάνωσιν τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀναπτύξεως, ὡς καὶ τῶν περιοχῶν εἰς ἃς θὰ ἐγκατασταθῶν αὐταί, καθὼς καὶ τὸν τρόπον λειτουργίας αὐτῶν, Συνεπῶς. καὶ διὰ τὴν σύστασιν Ὑπηρεσίας περιφερειακῆς ἀναπτύξεως Μαγνησίας, θὰ ληφθῇ ἀπόφασιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1965.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ.
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

7) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Χ. Πιπιλῆ.
Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 229]9—1—65 ἐγγράφου ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἐν θέματι ἐρωτήσεως, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πληγέντων καὶ ἀποκοιτάστας τῆς οἰκονομίας τῶν, τὰ ἐξῆς :

1. Δανειοδότησιν διὰ 30 δραχμῶν κατὰ τελείως καταστραφέν ἐλαιόδενδρον ἢ ὁπωροφόρον.

2. Δανειοδότησιν διὰ 15 δραχμῶν κατὰ μερικῶς πληγέν ἐλαιόδενδρον ἢ ὁπωροφόρον δένδρον καὶ χορήγησιν λιπασμάτων μέχρις 8 δραχμῶν κατὰ δένδρον.

Τὰ ἀνωτέρω δάνεια εἶναι δεκαετοῦς λήξεως, τῆς ἐξοφλήσεως τῶν γενησομένης εἰς δόσεις καὶ ἀρξαμένης μετὰ τὸ β' ἔτος ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ δανείου. Κατὰ τὰ 5 πρῶτα ἔτη καταβάλλονται μόνον οἱ τόκοι.

3. Δανειοδότησιν μέχρις 20.000 δραχμ. κατ' ἀνώτατον ὄριον, διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ὁλοσχερῶς καταστραφεισῶν ἀμπελῶν. Διάρκεια δανείου ἑπταετής, τῆς ἐξοφλήσεως ἀρξαμένης ἀπὸ τοῦ 4ου ἔτους.

4. Ἐπὶ πλέον ἐχορηγήθησαν ἀνὰ 200 χιλμ. σίτου κατὰ πληγεῖσαν οἰκογένειαν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1965

Ὁ Ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Δ) Τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

1) Ἐπὶ ἐρωτήσεως βουλευτοῦ κ. Ι. Προκοπίδη.
Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15626]12484]18—11—64 ἐγγράφου ὑμῶν δι' οὗ διεβιβάσατε τὴν ὑπ' ἀριθ. 685 ἐρωτήσιν τοῦ Βουλευτοῦ κ.Ι. Προκοπίδη, σχετικῶς μὲ ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς καταβολῆς βεβαιωθέντων μισθωμάτων εἰς βάρος κατοίκων τῶν ἐν αὐτῷ μνημονευομένων Κοινοτήτων διὰ παραχωρηθείσας αὐτοῖς ἐκτάσεις πρὸς προσωρινὴν καλλιέργειαν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

Ἡ Δ)νσις Γεωργίας Γιαννιτσῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 108]8—1—65 ἀναφορᾶς τῆς εἰς ἀπάντησιν σχετικῶν διαταγῶν μας δι' ὧν ἐζητήσαμεν πληροφορίας ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν μισθωμάτων εἰς βάρος κατοίκων τῶν Κοινοτήτων Ἀραβύσσου, Παλ. Πέλλας, Παλαιοφύτου, Ἀσβεστορίου, Μελισσίου, Καλυβίων καὶ Νέας Πέλλας ἀνέφερον ἡμῖν τὰ κάτωθι :

1) Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 91040]502]1945 ἀποφάσεως ἡμῶν ἐκδοθείσης, βάσει τῶν διατάξεων τῆς Νομοθεσίας περὶ ὁρ-

γανώσεως τῆς Πολιτικῆς καὶ Οἰκονομικῆς ἐπιστρατεύσεως τῆς χώρας παρεχωρήθησαν εἰς ἀγρότας κατοίκους τῶν ἄνω Κοινοτήτων διαθέσιμοι καλλιεργήσιμοι ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου κλπ. διὰ προσωρινὴν καλλιέργειαν πρὸς συντήρησιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν.

2) Διὰ τὰς ὡς ἄνω παραχωρήσεις, καθωρίσθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Προϊσταμένου τῆς Δ)νσεως Γεωργίας (ὡς ὀρίζει ἡ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 91040]502]1945 ἀπόφασις ἡμῶν) ἐν ἐλάχιστον μίσθωμα εἰς βάρος ἐκάστου δικαιοῦχου, τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου ὀρίσθη ἀναλόγως τῆς γονιμότητος καὶ ἀποδόσεως τοῦ ἐδάφους ἐκάστου κτήματος κυμαινόμενον μεταξὺ τῶν 12 καὶ 100 δραχμῶν κατὰ στρέμμα ἐτησίως.

3) Τὰ ὡς ἄνω μισθώματα καλύπτουν τὸν χρόνον μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποκαταστάσεως ἐκάστου ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰς τὴν προσωρινῶς καλλιεργουμένην ἔκτασιν τῆς ὀριστικῆς τῶν ἀποκαταστάσεως ἐκάστου ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰς τὸν προσωρινῶς καλλιεργουμένην ἔκτασιν τῆς ὀριστικῆς τῶν ἀποκαταστάσεως συντελεσθείσης διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 7]52, 16]52, 10]52, 17]52, 15]53, 11]54, 97]56, 83]57, 31]59, 102]58, 114]58, 2]61, 5]61, 28]61, 76]61, 88]61, 44]62 καὶ 123]62 ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλ)σεων Γιαννιτσῶν καὶ

4) Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τῆς ΕΛΓΙαννιτσῶν, δι' ὧν ὀριστικοποιεῖται ἡ ἀποκατάστασις τῶν ρηθέντων κατοίκων τῶν ὡς ἄνω Κοινοτήτων οὐδεμία περαιτέρω βεβαίωσις εἰς βάρος τῶν μισθωμάτων ἐγένετο ὑπὸ τῆς Δ)νσεως Γεωργίας.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21-1-65

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. ΜΑΛΛΙΑΚΑΣ

2) Ἐπὶ ἐρωτήσεως βουλευτοῦ κ. Κ. Κωνιωτάκη.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16055]25-11-64 ὕμετέρου, περὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὰ κάτωθι: Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς, ἐκ θεομηνιῶν, δημιουργηθείσης καταστάσεως εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Βιάννου τοῦ Νομοῦ Ἡρακλείου προέβημεν εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐνεργείας.

1) Διετάξαμεν τὴν ὑφ' ἡμᾶς Δ)νσιν Κτηνοτροφίας νὰ προβῇ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας πρὸς ἐξασφάλισιν ζωοτροφῶν εἰς τὴν πληγθεῖσαν περιοχὴν.

2) Διετάχθη ἡ οἰκεία Δ)νσις Γεωργίας νὰ προβῇ εἰς τὴν μελέτην καὶ προγραμματισμὸν μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων καὶ εἰσηγηθῇ ἀρμοδίως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων εἰς τὴν ἐν λόγω ἐπαρχίαν.

3) Παρεκλήθη ἡ Α.Τ.Ε. ὅπως παράσχῃ πιστωτικὰς διευκολύνσεις καὶ ἐνισχύσεις εἰς τοὺς σοβαρῶς πληγέντας.

4) Παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τοῦ θέματος τῆς δυνατότητος χορηγήσεως εἰς τοὺς πληγέντας, ἐλαιολάδου ἐκ τῶν Κρατικῶν ἀποθεμάτων ἐπὶ ἐπιστροφῇ κατὰ τὴν προσεχῇ ἐλαιοεσοδείαν.

5) Χορηγεῖται, ἤδη ὑπὸ τῆς Δ)νσεως Γεωργίας Ἡρακλείου, σῆτος διατροφῆς εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην αὐτοῦ ἀγρότας, ἐπὶ τιμῇ 2,70 κατὰ χιλιόγραμμα μὲσω Α.Τ.Ε. ὑπὸ μορφὴν ἀτόκων δανείων ἐξοφλητέων μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1965.

6) Ὡς μᾶς ἐπληροφόρησεν ὁ Ὁργανισμὸς Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων ἐπελήφθη τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἐκ χαλάζης προκληθεισῶν ζημιῶν εἰς τὴν ἡρτημένην παραγωγὴν τῶν καλλιεργητῶν, τῆς πληγείσης περιοχῆς πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 26-1-1965

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ

3) Ἐπὶ ἐρωτήσεως βουλευτῶν κ.κ. Η. Ἡλιοῦ Θ. Παππαῦ Ν. Γανίτη.

Εἰς ἀπάντησιν ἐγγράφου σας, δι' οὗ διεβιβάσθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 1183 ἐρώτησις τῶν ἐν θέματι βουλευτῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ πληροφωρήσωμεν ὑμᾶς, ὅτι λαβόντες γνώσιν γενικῶς περὶ τῶν προξενηθεισῶν ζημιῶν, λόγῳ

πλημμυρῶν, εἰς ἐλαιόκαρπον καὶ λοιπὰς καλλιεργείας Κοινοτήτων Ν. Λέσβου, διετάξαμε τὴν ὑφ' ἡμᾶς Δ)νσιν Γεωργίας Λέσβου νὰ προβῇ εἰς ἐξατομικευμένην ἐκτίμησιν τῶν προξενηθεισῶν ζημιῶν, εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ τὰς καλλιεργείας καὶ γνωστοποίησιν ταύτην εἰς τὰ οἰκεία Ὑποκαταστήματα τῆς Α.Τ.Ε.

Ἐκ παραλλήλου παρεκλήθη τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Α.Τ.Ε. ὅπως διατάξῃ τὰ οἰκεία ὑποκαταστήματα τῆς Λέσβου νὰ παράσχουν εἰς τοὺς σοβαρῶς πληγέντας καλλιεργητὰς τὰς ἀναγκαίαις πιστωτικὰς διευκολύνσεις καὶ ἐνισχύσεις.

Ἐξ ἄλλου εἰς τοὺς πληγέντας χορηγεῖται σῆτος διατροφῆς ἐπὶ τιμῇ 2,70 κατὰ χιλιόγραμμα μὲσω Α.Τ.Ε. ὑπὸ μορφὴν ἀτόκων δανείων.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27-1-65

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ

4) Ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν Ε. Σακελλάρη, Μ. Καραγιώργη, Δ. Παπανικολάου.

Ἐπὶ ὑπ' ἀριθμ. 826]18-1-1965 ἐγγράφου σας, σχετικῶς μὲ τὸ ἐν ἐπικεφαλίδι θέμα, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, ἡ Κυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ Καπνοῦ, θέλει ἐπανελθεῖ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς χορηγήσεως δικαιώματος καπνοκαλλιεργείας εἰς νέους παραγωγοὺς διὰ τὴν καλλιεργητικὴν περίοδον 1965, διὰ νεωτέρας ἀποφάσεώς τῆς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 28-1-1965

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας
ΑΛΕΞ. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὴν Προεδρικὴν ἑδραν καταλαμβάνει ὁ Α' Ἀντιπρόεδρος κ. Ε. Μπακλατζής.

Πρόεδρος. Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν
ΗΜΕΡΗΣΙΑΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ
ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Συζητοῦνται ἐρωτήσεις τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας. Ὁ κύριος Ὑπουργὸς ἔχει τὸν λόγον ἐπὶ ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Φροντιστῆ καὶ Σ. Ἐλαφροῦ, ἀναφερόμενης εἰς τὴν ἀνάγκην λήψεως μέτρων διὰ τὴν παροχὴν ἐσθλείας εἰς ὑποστάντας ζημίας, συνεπείᾳ πλημμυρῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας.

Ν. Ζορμπᾶς (Ὑπουργὸς Κοιν. Προνοίας). Κύριε Πρόεδρε, εἰς τὸν Νομὸν Μαγνησίας καὶ ἰδιαιτέρως εἰς Βορείους Σποράδας ἔγιναν πλημμύραι. Τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Προνοίας ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν προσωρινὴν περιθάλψιν τῶν παθόντων καὶ διέταξε τὸ Κέντρον Κοιν. Προνοίας Βόλου νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν παθόντων. Ἡ ἀπογραφὴ εὐρίσκειται εἰς τὸ στάδιον ἀποπερατώσεως. Μόλις ἔλαβα γνώσιν τῆς ἀναφορᾶς διέταξα τὸ Κέντρον Προνοίας Βόλου νὰ συνταχθῇ τὴν διαδικασίαν διὰ τὴν ἀπογραφὴν τῶν παθόντων. Μόλις λάβω ἀπάντησιν τοῦ Κέντρου Προνοίας Βόλου θὰ λάβω τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν παθόντων.

Α. Φροντιστής. Κύριε Πρόεδρε, εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Νομὸς Μαγνησίας ἐπλήγη ἀπὸ θεομηνίας. Ἰδιαιτέρως ἡ ἐπαρχία Σκόπελος ἐπλήγη ἀπὸ τρεῖς θεομηνίας. Ἡ πρώτη ἦτο τῶν σεισμῶν, ἡ δευτέρα τῶν πλημμυρῶν τοῦ 1963 καὶ ἐπὶ πλέον ὑπάρχει καὶ θέμα κατολισθήσεων ἰδιαιτέρως εἰς τὸ χωρίον Ἀνώ Κλίμα τῆς Σκοπέλου. Νομίζω ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐν συσχετισμῷ καὶ τὰς τρεῖς θεομηνίας, διότι καὶ αἱ τρεῖς συσχετίζονται μεταξὺ τῶν καὶ ἐπιτείνουν τὴν κατάστασιν εἰς βάρος τῶν κατοίκων τῆς Νήσου Σκοπέλου. Εἶναι ἀληθές ὅτι διὰ τοὺς πλημμυροπαθεῖς ἐλήφθη μέρμνα ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας ἐπὶ ὑπουργίας τοῦ κ. Κασιώτα ἐστάλησαν σιγναλὶ κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν μου παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Προνοίας. Ἀλλὰ τὸ θέμα τῶν σεισμοπλήκτων παραμένει μέχρι σήμερον στάσιμον. Οὐδεμία ἀρωγὴ ἐλήφθη ἐκ μέρους τοῦ Κράτους. Παρακαλῶ τὸν κύριον Ὑπουργόν τῆς Κοιν. Προνοίας ὅπως ἐπιταχυνθῇ ἡ διαδικασία διὰ τὴν ἀπογραφὴν τῶν δικαιούχων καὶ τύχουν

της αποκαταστάσεως εκ μέρους του Κράτους.

Σ. Έλαφρός. Κύριε Υπουργέ, ως έχω πληροφορηθῆ ἔχουν υποβληθῇ 8.000 αἰτήσεις διὰ παροχὴν στέγης. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς τῶν αἰτήσεων αἱ ὁποῖαι ἐκκρεμοῦν, σημαίνει ὅτι δὲν ἔγινε κανονικὰ ἡ κατάταξις τῶν δικαιούχων. Δίκαιον εἶναι νὰ ἀποκατασταθῶν ὅσοι ὑπέστησαν βλάβην ἀπὸ ὠρισμένους θεομηνίας, ἀλλὰ νομίζω ὅτι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἔπαθον βλάβην λόγῳ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν πλημμυρῶν καὶ παραμένουν ἄστεγοι. Θὰ πρέπει νὰ ἐκανοποιηθῶν κατ' ἀπόλυτον προτεραιότητα. Τὸ ὄραμα τῶν σεισμοπλήκτων καὶ τῶν πλημμυροπαθῶν τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας, οἱ ὁποῖοι παραμένουν ἄστεγοι πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἀμέσως ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Προνοίας καὶ παρακαλῶ τὸν κύριον Ὑπουργὸν ὅπως διατάξῃ τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας νὰ ἐπιταχύνουν τὴν ἀπογραφὴν τῶν παθόντων διὰ νὰ τῶν συντόμου ἀποκαταστάσεως καὶ ὅχι νὰ καταταγοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἀστέγων.

Ν. Ζορμπᾶς (Ὑπουργὸς Κοιν. Προνοίας). Κύριοι συνάδελφοι, τὸ πρόβλημα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν παθόντων περιπλέκεται, διότι ὅλοι ζητοῦν νὰ ἀποκατασταθῶν. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὑπεβλήθησαν 8.000 αἰτήσεις. Διέταξα τὸ Κέντρον Κοινωνικῆς Προνοίας Βόλου νὰ κατατάξῃ τοὺς παθόντας ἀεὶ ἀλόγως τῶν ἀναγκῶν τῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ θέμα τοῦ ἐδιέξεν ὁ κύριος Φροντιστὴς τῆς κατολισθήσεως τοῦ χωρίου Ἄνω Κλημὰ Σκοπέλου σὰς πληροφορῶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Προνοίας ἐφρόντισε διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν κατοίκων τοῦ Ἄνω Κλημᾶτος εἰς ἄλλην περιοχὴν, ἀλλὰ οἱ κάτοικοι δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀποκατασταθῶν εἰς ἄλλον σημεῖον. Πιστεύω ὅτι συντόμως τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Προνοίας θὰ ἔχῃ τὰς σχετικὰς πιστώσεις καὶ θὰ προβῇ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπλήκτων καὶ τῶν πλημμυροπαθῶν τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς Κοιν. Προνοίας ἔχει τὸν λόγον ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Λαντζούνη δι' ἧς ζητεῖ νὰ πληροφορηθῇ ἐὰν ληφθῶν μέτρα διὰ τὴν παροχὴν βοήθειας εἰς τοὺς πληγέντας ἐκ πλημμύρας κατοίκους Μεθώνης Μεσσηνίας.

Ν. Ζορμπᾶς (Ὑπ. Κοιν. Προνοίας). Κύριε Πρόεδρε, τὸ αὐτὸ πρόβλημα μὲ τὸν Νομὸν Μαγνησίας ἀντιμετωπίζει τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Προνοίας καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν τῶν πλημμυροπαθῶν τῆς Μεθώνης. Ἐχουν υποβληθῇ εἰς τὸν Κέντρον Κοιν. Προνοίας Καλαμάτας 8.000 αἰτήσεις πλημμυροπαθῶν ἀλλὰ ἡ ἐξέτασις τῶν καθυστερεῖ διότι μᾶς λείπουν τεχνικοί. Διέταξα τὸ Κέντρον Προνοίας Καλαμάτας νὰ συντομεύσῃ τὴν διαδικασίαν διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν δικαιούχων καὶ πιστεύω ἐντὸς συντόμου χρόνου νὰ τῶν τῆς πρακτικῆς ἀρωγῆς.

Δ. Λαντζούνης. Κύριε Πρόεδρε, ἡ πλημμύρα τῆς Μεθώνης ἔγινε πρὸ ἐνάμισι ἔτος. Οἱ παθόντες ὑπέβαλαν ἀμέσως τὰς αἰτήσεις εἰς τὸ Κέντρον Προνοίας Καλαμάτας ἀλλὰ μέχρι σήμερον οὐδεμίαν ἐνέργειαν ἔγινεν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους. Καὶ οἱ κάτοικοι ἐξακολουθοῦν νὰ κατοικοῦν εἰς ἀχυρώνας. Ἡ ἐρώτησίς μου συνεζήτηθῇ καὶ πρὸ μηνῶν καὶ ὁ προκατόχος σας Ὑπουργὸς μοῦ ἔδωκε τὴν ἀπάντησιν ὅτι διέταξε τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πλημμυροπαθῶν τῆς Μεθώνης. Ἀλλὰ κύριε Ὑπουργέ, δὲν πρέπει νὰ συγχέετε τὸ ὅλον θέμα τῶν παθόντων τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας μὲ τὸ θέμα τῶν πλημμυροπαθῶν τῆς Μεθώνης. Σὰς πληροφορῶ ὅτι Κοιν. Πρόνοια εἰς τὴν Μεσσηνίαν δὲν ὑπάρχει. Ἡ Κοιν. Πρόνοια εἰς τὸν Νομὸν Μεσσηνίας εἶναι κατὰ τὸ ἀγνωστον. Πιστεύω εἰς τοὺς λόγους σας. Ἀλλὰ θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ ἐπιταχύνετε τὰς ἐνεργείας σας διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πλημμυροπαθῶν τῆς Μεθώνης.

Ν. Ζορμπᾶς (Ὑπ. Κοιν. Προνοίας). Κύριε συνάδελφε, πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἡ ἐπέκτασις τῆς Κοιν. Προνοίας εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Πράγματι ὁ προκατόχος μου διέταξε τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας νὰ ἐπιταχύνουν τὸ ἔργον τῶν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πλημμυροπαθῶν τῆς Μεθώνης. Τοὺς λόγους τῆς καθυστέρησεως σὰς τοὺς ἐξήγησα.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς Κοιν. Προνοίας ἔχει τὸν λόγον ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Β. Ἐφραιμίδη, ἀνα-

φερομένης εἰς τὴν λήψιν μέτρων διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν θαρμῶν πηγῶν Νιγρίτης.

Ν. Ζορμπᾶς (Ὑπ. Κοιν. Προνοίας). Κύριε Πρόεδρε, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ κ. συνάδελφου θέμα εἶναι ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Β. Ἐφραιμίδης. Κύριε Ὑπουργέ, ὑπάρχει ἀρμοδιότης τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας. Καὶ θὰ σὰς ἐξηγήσω διατί. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν αἱ πηγαὶ τῆς Νιγρίτης ἀνῆλκον εἰς τὴν ἀνταλλάξιμον περιουσίαν τοῦ ὅς γνωρίζετε ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς ἀνταλλάξιμου περιουσίας προβλέπεται ἡ ἀποκατάστασις τῶν προσφύγων.

Εἰς ὠρισμένην περίοδον ἡ περιοχή αὕτη εἰσῆλθεν εἰς τὸν ΕΟΤ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ μέχρι τῆς στιγμῆς πληροφορησις ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου, τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν, βάσει ποίας διαδικασίας, βάσει ποίας διατάξεως περιήλθε τὸ τμήμα αὐτὸ εἰς τὸν ΕΟΤ.

Ν. Ζορμπᾶς (Ὑπ. Κοιν. Προνοίας). Ἡ ἀνταλλάξιμος περιουσία ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐπομένως καὶ τὰ δύο σκέλη τῆς ἐρωτήσεως εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ οὐχὶ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας.

Πρόεδρος. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 5 ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Λύχνου δι' ἧς ζητεῖ νὰ πληροφορηθῇ εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκεται καὶ διατί δὲν προχωρεῖ ἡ εἰς νέον ἀσφαλὴν χώρον ἐγκατάστασις χωρίων Ἁγίου Μάρκου καὶ Κορακάδας Κερκύρας, ἀναβάλλεται, διότι ὁ κ. Λύχνος εὐρίσκεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔχει τὸν λόγον ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀνερούτη σχετικῶς μὲ τὸ περιεχόμενον τῶν πινάκων τῶν ἐπιτροπῶν ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν ἀπορίας τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων.

Ν. Ζορμπᾶς (Ὑπ. Κοιν. Προνοίας). Κύριοι συνάδελφοι, βάσει τοῦ Νομοῦ 4352/64 ἔπαυσεν ἡ ἀρμοδιότης τῶν ἐπιτροπῶν ἀπορίας αἱ ὁποῖαι ἀντικατεστάθησαν ἐκ τῶν Κέντρων Προνοίας. Ὁ κ. συνάδελφος ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας νὰ τοῦ δοθῇ ἑνας πῖναξ τῶν ἐπιτροπῶν ἀπορίας τῶν 126 περιφερειῶν τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων. Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ ἀπάντησε διὰ τοῦ ἀπὸ 10.12.64 ἐγγράφου του, ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολον εἰς τὸ κέντρον Προνοίας νὰ συγκεντρώσῃ τὰ στοιχεῖα ταῦτα. Ἐὰν ἔχῃ τι τὸ συγκεκριμένον ὁ κ. συνάδελφος νὰ μᾶς τὸ θέσῃ ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ τὸν πληροφορήσωμεν σχετικῶς. Ἐξ ἄλλου ὁ πῖναξ τῶν πενταμελῶν ἐπιτροπῶν ἀπορίας τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ, εἰς τὸ Κέντρον Προνοίας Κυκλάδων, ὅπου δύναται νὰ προσέλθῃ καὶ νὰ λάβῃ γνώσιν. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι, ἂν ἔχῃ τι τὸ συγκεκριμένον ὁ κ. συνάδελφος νὰ μᾶς τὸ θέσῃ ὑπ' ὄψιν.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ἀνερούτης ἔχει τὸν λόγον.

Ε. Ἀνερούτης. Ἀπευθύνω, κ. Πρόεδρε, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας διὰ συγκεκριμένην περίπτωσιν καὶ ἐζήτησα νὰ δοθῇ ὁ κατάλογος τῶν εἰς Νομὸν Κυκλάδων Ἐπιτροπῶν ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν ἀπορίας. Διότι ἀπὸ ὠρισμένα στοιχεῖα προκύπτει, ὅτι ἔχουν διορισθῇ πρόσωπα τὰ ὁποῖα δὲν διακρίνουν καὶ εἰς τὸν Νομὸν Κυκλάδων. Ἐὰν εἶναι δύσκολον νὰ μοῦ δοθῇ ὁ πῖναξ, τὸν ὁποῖον ἐζήτησα μὲν νὰ πάω ἐγὼ νὰ τὸν ἀντιγράψω. Εἰς τὰς Κυκλάδας δὲν λειτουργοῦν αἱ ἐπιτροπαὶ αὐταὶ καὶ θὰ παρεκάλουν τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ προσέξῃ τὸ θέμα αὐτό.

Διορίζονται, κ. Πρόεδρε, ὠρισμένα πρόσωπα τῇ παρεμβάσει ἀναρμοδίων κομματικῶν παραγόντων, πράγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ σκάνδαλον. Δι' αὐτὸ θὰ σὰς παρεκάλουν, κ. Ὑπουργέ, νὰ ἐρευνήσετε τὸ θέμα αὐτό, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δημιουργηθῇ αὕτη ἡ ἐντύπωσις καὶ νὰ λειτουργοῦν αἱ ἐπιτροπαὶ πλημμελῶς καὶ νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ βοηθηθῶν οἱ κάτοικοι τῶν Κυκλάδων, προκειμένου νὰ λάβουν πιστοποιητικὴν ἀπορίας διὰ νὰ εἰσχωρῶν εἴτε εἰς Νοσοκομεῖα εἴτε νὰ ἐγγραφεῖν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἢ ὅπου χρειάζεται τὸ πιστοποιητικὸν ἀπορίας, ὅπερ ἡ Πολιτεία ἐθέσπισε πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἡμοῦ. Συνεπῶς ἐζήτησα πληροφορίας ἐπὶ συγκεκριμένου θέματος καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ ἐρε-

νήση τὸ θέμα ἰδιαιτέρως διὰ τὰς νήσους Σύρον, Μύκονον, Κέαν καὶ ἄλλας τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων. Θὰ ἡδυνάμην νὰ στείλω καὶ ἓνα ἰδικὸν μου ὑπάλληλον διὰ νὰ διευκολύνω τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν παροχὴν τῶν στοιχείων, τὰ ὅποια ζητῶ, οὕτως ὥστε νὰ ἴδωμεν ποῖα ἄτομα διορίζονται καὶ ἂν οἱ γενόμενοι διορισμοὶ εἶναι σύμφωνα με τὸν νόμον καὶ τὰς κειμένας διατάξεις ἢ ἂν εἶναι ἀνατάλληλα πρόσωπα, ἀλλὰ καθαρῶς κομματικά.

Ν. Ζορμπᾶς (Ὑπ. Κοιν. Προνοίας). Κύριε Πρόεδρε, θὰ λάβω ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. συναδέλφου, θὰ ζητήσω πληροφορίας ἀπὸ τὸ Κέντρον Προνοίας Κυκλάδων καὶ θὰ εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν του νὰ τὸν πληροφορήσω. Ἐν πάσῃ περιπτώσει γενική διαταγὴ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι αἱ ἐπιτροπαὶ νὰ συγκροτοῦνται κατὰ νόμον καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ ἀπορίας νὰ ἐκτελοῦν τὸ καθήκον των σύμφωνα με τὸν νόμον. Ἐάν, καὶ ἀπευθύνομαι πρὸς ὅλην τὴν Βουλὴν, ὑπάρχουν παράπονα ἐναντίον τῶν ἐπιτροπῶν ἀπορίας, θὰ εἶμαι εὐτυχὴς νὰ μοῦ τὰ καταγγείλετε, διὰ νὰ λάβωμεν τὰ δέοντα μέτρα.

Διότι πολιτικὴ μας εἶναι τὰ ὄργανα τῆς κοινωνικῆς προνοίας νὰ μὴ παίζουν με τὸν πόνον τοῦ λαοῦ. Ἐάν ὑπάρχουν παράπονα εἰς οἰονδήποτε διαμέρισμα τῆς χώρας νὰ μοῦ τὸ εἰρήτε καὶ θὰ ἐπιβάλω αὐστηροτάτας κυρώσεις.

Πρόεδρος. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 7 διαγράφεται. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 8 ἐρώτησις τῶν κ. κ. Μ. Καραγιώργη, Ν. Σκοπούλη κλπ., σχετικῶς με τὸ θέμα τῆς πωλήσεως βρεφῶν ἐξ Ἑλλάδος κλπ. Ὁ κ. Ὑπουργός, ἔχει τὸν λόγον.

Ν. Ζορμπᾶς (Ὑπουργὸς Κοινωνικῆς Προνοίας). Τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον θίγουν οἱ κύριοι συνάδελφοι, διὰ τῆς ἐρωτήσεως των, εἶναι πράγματι σοβαρὸν καὶ τὸ ἡρευνῆσαι. Εἶναι διάσπαρτος ἡ γνώμη ὅτι εἰς τὴν χώραν μας διεξάγεται ἐμπορία βρεφῶν καὶ ἡ ἐξαγωγή των εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Μία δὲ δίκη ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἔδωσε μίαν νύξιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Τὸ πρόβλημα τῆς ἐμπορίας τῶν βρεφῶν καὶ γενικῶς τῶν υἱοθεσιῶν, ἀπασχόλησε καὶ τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸ συμβούλιον προστασίας τῆς παιδικῆς ηλικίας, τὸ ὁποῖον προεδρεύεται ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τὸ συμβούλιον αὐτὸ εἰσηγγήθη τὴν σκληρύνειν τῆς διαδικασίας διὰ τὰς υἱοθεσίας. Ἀνεφέρθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας ἀπετάθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, ζητήσαν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἀστικοῦ κώδικος, ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν υἱοθεσιῶν. Συγχρόνως εἰς ἓν νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον καταρτίζομεν περὶ τῆς παιδικῆς προστασίας περιλαμβάνομεν διατάξιν διὰ τῆς ὁποίας σκληρύνονται αἱ διατυπώσεις διὰ τὴν υἱοθεσίαν, ὥστε ὁ θεσμὸς ὁ ὁποῖος εἶναι παλαιότατος εἰς τὴν χώραν μας καὶ χρήσιμος κοινωνικῶς νὰ διατηρηθῇ, νὰ μὴ δίδῃ ὅμως εὐκαιρίαν εἰς τὴν ἐμπορίαν τῶν βρεφῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπειδὴ διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἡ ἐμπορία τῶν βρεφῶν αὐτῶν διεξάγεται εἰς ἑκτασιν μεγάλην καὶ κατὰ χιλιάδας ἐξάγονται τὰ βρέφη εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐζήτησα πληροφορίας καὶ μοῦ εἶπον στατιστικὰ στοιχεῖα τῆς τελευταίας πενταετίας ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ὅτι ἐκ τῶν ὁρφανοτροφείων ποὺ ἐποπτεύονται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας ἐγένοντο αἱ κάτωθι υἱοθεσίαι: Ἐκ τοῦ ὁρφανοτροφείου ΠΙΚΠΑ 275, Χίου 1, Κονίτσης 1, Καστοριάς 1, Σιδηροκάστρου 1, Ἡρακλείου 1. Σύνολον 281, ἤτοι 56 ἐτησίως.

Ἐκ τῶν Δημοτικῶν Βρεφκομείων, τὰ ὅποια ἐποπτεύονται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν, ἐγένοντο αἱ κάτωθι υἱοθεσίαι κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν: Ἀθηνῶν 51, Θεσσαλονίκης 36, Καλαμάτας 5, Πατρῶν 3 καὶ Πειραιῶς 8. Σύνολον 103, ἤτοι 25 ἐτησίως. Βεβαίως τὰ παιδιά αὐτὰ ἐκ τῶν βρεφκομείων καὶ ὁρφανοτροφείων, υἱοθετήθησαν ἀπὸ Ἑλλήνας γονεῖς καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου. Ἐκ τοῦ ὁρφανοτροφείου «Μητέρα» υἱοθετήθησαν 947 παιδιά κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν, πολλὰ δὲ τούτων υἱοθετήθησαν ὑπὸ τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διαμενόντων θετῶν γονέων. Πέρα τῶν πηγῶν αὐτῶν τῆς υἱοθεσίας, δηλαδὴ τῶν ὁρφανοτροφείων καὶ βρεφκομείων τῶν ἐποπτευομένων ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑ-

σωτερικῶν καὶ τοῦ ὁρφανοτροφείου τῆς «Μητέρας» ὑπάρχει καὶ ἡ πηγὴ τῆς ἐλευθέρως υἱοθεσίας ἀπὸ τοὺς ιδιώτας. Ἡμεῖς δὲν τὴν παρακολουθοῦμεν, διότι δὲν ἔχομεν στατιστικὰ στοιχεῖα καὶ διότι τὰ δικαστήρια δὲν μᾶς εἰδοποιοῦν. Καὶ τὸ συμβούλιον προστασίας, εἰσηγγήθη μέτρα καὶ τὸ Ὑπουργεῖον μελετᾷ μέτρα, σκληρύνσεως τῆς διαδικασίας διὰ τὴν υἱοθεσίαν. Τὸν θεσμὸν θὰ τὸν διατηρήσωμεν διότι εἶναι χρήσιμος κοινωνικῶς, ἀλλὰ θὰ προσπαθήσωμεν νὰ μὴ γίνωνται παραβάσεις, ὥστε νὰ διεξάγεται αὐτὸ τὸ ἐμπόριον τῶν βρεφῶν διὰ τὸ ὁποῖον ἀκόμη δὲν ἔχομεν ἐπίσημον καταγγελίαν ἢ βεβαίωσιν.

Ν. Σκοπούλη. Ἡ δῆλωσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, μᾶς ἐκανοποιεῖ κάπως. Πάντως τὰ μέτρα τὰ ὅποια ἐξηγγείλην ὁ κ. Ὑπουργός, δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι ἐνδεδειγμένα διὰ νὰ προστατευθῇ ἡ βρεφικὴ ηλικία. Ὅπως εἶναι γνωστὸν ἐπὶ διακυβερνήσεως τῆς Ε.Ρ.Ε. εἶχε προκύψῃ τὸ μέγα σκάνδαλον, τὸ ὁποῖον εἶχε συγκλονίσῃ τὸ Πανελλήνιον καὶ τὴν κοινὴν διενεγὴ γνώμην τῆς ἐμπορίας τῶν βρεφῶν. Κατὰ χιλιάδας ἐπωλούντο καὶ ἐγένετο καὶ μία σχετικὴ δίκη με καταδικαστικὴν ἀπόφασιν. (Διαμαρτυρία ἐκ τῆς πτέρυγος τῆς Ε.Ρ.Ε.).

Ἐξηγήθη τότε ἀνάκρισις ὑπὸ βουλευτῶν τοῦ κόμματός μας, πλὴν ὅμως καθυστέρησαν καὶ ἐπὶ δύο ἔτη οὐδεμία ἀπάντησις ἐδόθη, με τὸ αἰτιολογικόν ὅτι γίνονται ἀνακρίσεις. Κύριε Ὑπουργέ, νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ληφθοῦν θραστικά μέτρα διὰ τὴν περιστολὴν τοῦ πράγματος ἐγκληματικοῦ αὐτοῦ μέτρου, τὸ ὁποῖον τηρεῖται μέχρι σήμερον. Ἐρωτᾷται ὁ κ. Ὑπουργός τῆς Κοιν. Προνοίας, ἀφορὰ φυσικὰ τὸ θέμα καὶ τὸν ἀξιώσιμον κ. Ὑπουργὸν τῆς Κοιν. Προνοίας, ἀφορὰ φυσικὰ τὸ θέμα καὶ τὸν ἀξιώσιμον κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ποῖα μέτρα πρόκειται νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις συμπληρωματικὰ μέχρις ὅτου ἐξασφαλισθῇ νομοθετικῶς ἡ διάθεσις τῶν ἐξωγῶμων τέκνων ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς ἢ νομίμους γονεῖς των. Ἐπίσης ποῖα μέτρα πρόκειται νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις ὅσον ἀφορᾷ τὴν υἱοθεσίαν καὶ τὰ προστατευτικὰ μέτρα διὰ τὰς μητέρας των ὡς καὶ διὰ τὰ ἐκθετα.

Ν. Ζορμπᾶς (Ὑπ. Κοιν. Προνοίας). Λέγεται ὅτι διὰ χιλιάδας βρεφῶν γίνεται ἐμπορία, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἀπεκαλύφθη. Τὰ στοιχεῖα τὰ ὅποια ἔχει τὸ Ὑπουργεῖον ἀποκαλύπτουν ὅτι ὁ ἀριθμὸς εἶναι λογικὸς ὁ συνήθης, διότι ὁ θεσμὸς εἶναι κοινωνικῶς ἐπιβεβλημένος καὶ πρέπει νὰ διατηρηθῇ. Ἐάν ὑπάρχουν αὐταὶ αἱ χιλιάδες πωλήσεις τῶν βρεφῶν, καλοῦμεν δημοσίᾳ ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν νὰ μᾶς συντρέξῃ καὶ νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ ἐάν πράγματι ὑπάρχουν αὐταὶ αἱ σπεῖραι τῆς ἐμπορίας, κατ' ἀρχήν, καὶ νὰ μᾶς τὸ καταγγείλουν. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἄλλα στοιχεῖα διὰ νὰ ἀντιδράσωμεν. Τὸ μόνον ποὺ ἡμποροῦμεν νὰ κάμωμεν εἶναι νὰ ζητήσωμεν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἀστικοῦ κώδικος ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς υἱοθεσίας, διὰ νὰ σκληρύνωμεν τὰς διατυπώσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαδικασίαν τῆς υἱοθεσίας ὥστε τὰ δικαστήρια νὰ μὴ ἐξετάζουν ἐπιπολαιῶς τὰς περιπτώσεις τῆς υἱοθεσίας, ἀλλὰ μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς.

Πρόεδρος. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 9. Οἱ κ.κ. Δ. Παπανικολάου, Μ. Καραγιώργη κλπ. ζητοῦν νὰ πληροφορηθοῦν τί μέτρα Προνοίας θὰ ληφθοῦν ὑπὲρ τῶν ἀνατρεφιστῶν ὑπερηλίκων Τρικάλων.

Ν. Ζορμπᾶς (Ὑπ. Κοιν. Προνοίας). Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου σύμφωνα με τὰς προεκλογικὰς τῆς ἐπαγγελίας εἰς τὸν ἐφετεινὸν παρῶπολογισμὸν Κοιν. Προνοίας περιέλαβεν ἓν ποσὸν ὀκτὼ ἑκατομμ. δρχ. διὰ τὴν ἐπιδότησιν τῶν ὑπερηλίκων γερόντων οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι ἡσφαλισμένοι εἰς κναένα ἀσφαλιστικὸν ὁργανισμὸν καὶ εἶναι τελείως ἄποροι.

Ἦδη γίνεται ἀπογραφή καὶ ἀνακατάταξις αὐτῶν τῶν ὑπερηλίκων προσώπων, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι θὰ συγκυρωθῶσιν περὶ τοὺς 10 χιλιάδας εἰς ὅλην τὴν χώραν. Τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ τὸ κατανείμωμεν ὡς ἓν εἶδος ἐπιδότησεως τὸ ὁποῖον θὰ τὸ καθορίσωμεν ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπολογιζομένων δι' ἐπιδότησιν. Διὰ τὴν τάξιν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι ἐγκαταλειμμένη, ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν αὐτὸ τὸ μέτρον καὶ θὰ ἀρχίσῃ νὰ ἐφαρμόζεται μετὰ δύο ἢ τρεῖς μῆνας, ὅταν τὸ Ὑπουργεῖον θὰ εἶναι ἑτοιμὸν νὰ προχωρήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιδότησιν.

Δ. Π α π α ν ι κ ο λ ά ο υ. Κύριε Πρόεδρε, ή άπάντησις του κ. Υπουργού, έν μέρει, ικανοποιεί την περίπτωσιν. Θά ήθελα νά τονίσω μόνον ότι πρέπει νά υπάρξη σταθερά βοήθεια πρὸς τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, οἱ ὅποιοι ἀναγκάζονται νά ζοῦν ζητιανεύοντες. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, θά πρέπει νά χορηγηθῶν μεγαλύτερα κονδύλια ἀπὸ αὐτά τὰ ὁποῖα ἐξήγγειλεν ὁ κ. Υπουργὸς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, διότι νομίζω ὅτι τὸ ποσὸν εἶναι ἀνεπαρκές.

Ν. Ζ ο ρ μ π ᾶ ς (Υπ. Προν.). Ἀντιθέτως, κ. Πρόεδρε, τὸ κονδύλιον τὸ ὁποῖον ἐξήγγειλα εἶναι λίαν ἐπαρκές καὶ φθάνει τὸ ὕψος τῶν ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγουμένων εἰς τοὺς δικαιοῦχος συντάξιν. Φαντασθῆτε, τί θά συνέβαινε καὶ εἰς ποῖαν ἀντίθεσιν θά ἐρχόμεθα ἂν τὸ χορηγούμενον ἐσθῆθημα εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀξίων πάσης κρατικῆς μερίμνης ἀναξιοπαθόντων αὐτῶν συνανθρώπων μας, ὑπερέβαινε τὸ ὕψος τῆς ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγουμένης συντάξεως εἰς δικαιοῦχος συντάξιους. Ἀνέμενον ἀπὸ τὸν κ. συνάδελφον νά εὐχαριστηθῇ διότι διὰ πρώτην φοράν Κυβέρνησις λαμβάνει μέτρα ὑπὲρ τῶν γερόντων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀναφερθὲν ζήτημα τῆς ζητιανίᾳς ἐνίων, ὁφείλω νά ὁμολογήσω ὅτι δὲν μοῦ εἶναι συμπαθὴς γενικῶς ἡ περίπτωσις, διότι ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἀσκούντες κατ' ἐπάγγελμα τὴν ἐπατεῖαν. Προσφάτως ἀνέγραψε μία ἐφημερίς ὅτι εἰς κεντρικὸν σημεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἐπατεῖ μία γυνή. Εὐθὺς ὡς ἔλαβον γινώσκιν τοῦ δημοσιεύματος, ἀπέστειλε κοινωνικὸν λειτουργὸν καὶ ἐκαλέσαμεν τὴν ἐν λόγῳ ἐπατίδα καὶ τῆς συνεστήσαμεν ὅπως ἀποφύγῃ τοῦ λοιποῦ ἐπατεῦσαι καὶ τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Υπουργείου. Αὕτη ὁμοῦ δὲν ἐδέχθη τὴν προστασίαν αὐτὴν διότι κατ' ἐπάγγελμα ἦσκει τὴν ἐπατεῖαν. Δὲν εἶναι λοιπὸν γενικὴ συμπαθὴς ἡ περίπτωσις τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἐπατεούντων.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ κ. Λαυρεντίδου ἀναφερομένης εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας Σερρών, καθυστέρησιν ἐκδόσεως παραχωρητηρίου, διὰ εἰς πρόσφυγα παραχωρηθὲν οἰκόπεδον ἐν τῷ Ἀσσοσηροτροφικῷ Συνοικισμῷ Σερρών, ὁ κ. Υπουργὸς ἔχει τὸν λόγον.

Ν. Ζ ο ρ μ π ᾶ ς (Υπ. Κοιν. Προν.). Παρὰ τὸ ὅτι ἀπουσιάζει ὁ κ. ἐρωτῶν συνάδελφος, πληροφορῶ τὴν Ἑθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν — καὶ ἀσφαλῶς θά λάβῃ γινώσκιν ὁ κ. Λαυρεντίδης — ὅτι ἐπελήφθη τὸ ζήτημα καὶ παρὰ τὸ ὅτι ὁ, δι' ὃν ἐνδιαφέρεται ἐπὶ 10ετίαν προσεπάθει νά ἐπιτύχῃ τὴν ἐκδόσιν τοῦ παραχωρητηρίου, ἡ σχετικὴ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐσχάτως παρ' ἐμοῦ καὶ ἐνθὺς ὡς λάβει ἐξυποποίησιν, νά σπεύσῃ νά πάρῃ τὸ παραχωρητήριόν του. Φρονῶ ὅτι πρέπει νά εἶναι ἱκανοποιημένος καὶ ἐκεῖνος καὶ ὁ ἐρωτῶν κ. συνάδελφος.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Ἐπὶ ἐρωτήσεως τοῦ κ. Κωνσταντινίδου, ἀναφερομένης εἰς τὴν λήψιν μέτρων διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος τῶν ἀγροτῶν, ὁ κ. Υπουργὸς ἔχει τὸν λόγον.

Ν. Ζ ο ρ μ π ᾶ ς (Υπ. Προν.). Κύριε Πρόεδρε, καὶ κ. συνάδελφοι, διὰ τῆς ἐρωτήσεως αὐτῆς, θίγεται ἕνα τεράστιον πρόβλημα πρὸς ἐκκλινῆ, τὸ τῆς στεγαστικῆς τῶν ἀγροτῶν, τὸ ὁποῖον ὅλοι αἱ Κυβερνήσεις τῆς χώρας ἐπεζήτησαν, διὰ διαφόρων τρόπων νά ἐπιλύσουν. Ἐντὸς αὐτῆς τῆς προσπάθειας, εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῶν συμμοριαπλήκτων, τῶν ἀστέγων λόγῳ θεωρητικῶν κλπ. Τὸ Υπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων του, ὡς ἀντιλαμβάνεται, εἶναι ἀδύνατον νά ἀντιμετωπίσῃ τὸ μέγα αὐτὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ κρατικῆς πιστώσεως καὶ τὸ ὁποῖον πρέπει νά ἀντιμετωπισθῇ διὰ γενικοῦ Κυβερνητικοῦ μέτρου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀπὸ μέρους τοῦ Υπουργείου Κοιν. Προνοίας, καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια καὶ ἐπιλύεται ὅσῳ εἰς ἀναφύεται πᾶσα περίπτωσις μερικῇ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν πάντοτε τῶν ὁρισμένων οἰκονομικῶν δυνατοτήτων ἐντὸ τῶν ὁποίων δύναται νά κινηθῇ.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Ὁ κ. Κωνσταντινίδης ἔχει τὸν λόγον.

Α. Κ ω ν σ τ α ν τ ι ν ῖ δ η ς. Κύριε Πρόεδρε, δὲν εἶμαι δυνατόν νά παραβλέψῃ κατεῖς ὅτι πρόκειται πρᾶγματι περὶ κρατικοῦ προβλήματος καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτόν ἡ ἐρώτησίς μας ἀπηφύονθη, ἐκτὸς τοῦ κ. Υπουργοῦ καὶ πρὸς τὸν συνά-

δελφόν του ἐπὶ τῆς Γεωργίας, τελοῦντες ἐν πεποιθήσει ὅτι τὸ καὶ ἀρμοδιώτερον Υπουργεῖον Γεωργίας, διὰ τῆς χορηγήσεως ἀγροτικῶν θανείων, διὰ τὴν στέγασιν τῶν ἀγροτῶν, θά συνέβαλεν ἐν πολλοῖς εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ θέματος. Βεβαίως ὁ κ. Υπουργὸς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ἐντὸς τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Υπουργείου του. Θά ἀναμεινῶμεν καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας, διὰ νά σχηματίσωμεν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς προσπάθειας ποὺ καταβάλλεται πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Ν. Ζ ο ρ μ π ᾶ ς (Υπ. Προν.). Κύριε Πρόεδρε, τόσον ὁ κ. συνάδελφος, ὅσον καὶ ἡ Ἑθνικὴ Ἀντιπροσωπεία, πιστεύω, ὅτι θά πρέπει νά ἀντελήφθῃσαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις καταβάλλει κάθε προσπάθειαν πρὸς αὐτὴν τὴν λίαν δύσκολον ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως περίπτωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀστέγων ἀγροτῶν. Ἡ προσπάθεια ἐλπίζομεν νά ὁλοκληρωθῇ καὶ νά μετατραπῇ εἰς πραγματικότητα, διότι πρόκειται περὶ θέματος συγκινοῦντος καὶ μὲ στοργὴν ἀντιμετωπιζομένου ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Κύριε Υπουργέ, νά συζητήσωμεν τὴν 12ην ἐρώτησιν εἰς ἣν εἶναι ἐγγεγραμμένοι 26 συνάδελφοι ἐρωτῶντες;

Ν. Ζ ο ρ μ π ᾶ ς (Υπ. Κοιν. Προν.). Κύριε Πρόεδρε, ἔχω τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι μὲ τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποῖαν θά δώσω, δὲν θά χρειασθῇ νά ἐπεκταθῇ ἡ συζήτης.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐν τῇ προσπάθειᾳ τῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐπιλύσεως τοῦ τεραστίου αὐτοῦ προβλήματος τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων εἰς οἰκήματα, ἔχει συστήσει Ἐπιτροπὴν ἐξ ὑπηρεσιακῶν παραγόντων, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐκπροσωποῦνται καὶ ὅλοι αἱ μερίδες τῶν δικαιοῦχων προσφύγων, ἡ ὁποία Ἐπιτροπὴ, ἔχει ἐντολὴν ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὸ Υπουργεῖον, τὸ πόρισμά της, μέχρι τῆς 28ης τρέχοντος μηνός. Ἀφοῦ ὑποβλήθῃ τὸ πόρισμα καὶ μελετήσῃ τοῦτο, θά εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν σχέδιον νόμου τὸ ὁποῖον καὶ θά συζητηθῇ εἰς τὴν δυνατὴν ταχύτεραν συνεδρίσιν. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε. Κ., ἀλλὰ καὶ τὸ Υπουργεῖον, ἀντεμετώπισαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τὸ θέμα, πλὴν ὅμως ὑπάρχει ἀνάγκη δημιουργίας νόμου πρὸς ἀντιμετώπισίν του.

Δ. Λ α ν τ ζ ο ῦ η ς. Κύριε Υπουργέ, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν τῆς Μεσοητίας, δὲν ἀνεφέρατε τί τὸ συγκεκριμένον.

Ν. Ζ ο ρ μ π ᾶ ς (Υπ. Κοιν. Προν.). Κύριε συνάδελφε, ὅλα τὰ ὑπομνήματα, ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων ἔχουν τεθῇ ὑπ' ὄψει τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ θά συμπεριληφθοῦν γενικῶς.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Ἐπὶ ἀναφορῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Καλαμάτας καὶ τῶν χωρίων Κοσμίου καὶ Ἀμαξῶδων Κομοτινῆς, αἰτουμένων ἔκτακτον ἐπιχορήγησιν πρὸς κάλυψιν ἀναγκῶν προσέλευσών ἐκ τῶν προσφάτων πλημμυρῶν, ὑποβληθεισῶν ὑπὸ τῶν κυρίων Μπούτου καὶ Δούκα, ὁ κ. Υπουργὸς ἔχει τὸν λόγον.

Ν. Ζ ο ρ μ π ᾶ ς (Υπ. Κοιν. Προν.). Κύριε Πρόεδρε, ἡ ἀποκατάστασις ζημιῶν εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς Κοινοῦτος Κιβωτοῦ Γρεβενῶν, θά ἀντιμετωπισθῇ ἐν τῷ πλαίσίῳ τῶν πιστώσεων περὶ ἐργατικῆς στέγης, ἀφοῦ βεβαίως λάβῃ σειράν προτεραιότητος. Ἐχω ὑπ' ὄψιν μου τὸ θέμα καὶ θά προῶ εἰς τάς, ἐν τῷ μέτρῳ τῆς γενικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος, δεούσας ἐνεργείας.

Π. Δ ο ῦ κ α ς. Κύριε Πρόεδρε, ἡ ἀναφορὰ ἔχει καὶ ἄλλο σκέλος ἐπὶ τοῦ οὐοῦ δὲν ἀπήντησεν ὁ κ. Υπουργός. Τὸ δεῦτερον τοῦτο σκέλος ἀνάγεται εἰς ἀναφορὰν τοῦ χωρίου Ἀμαξᾶδες καὶ Κόσμιον τῆς Κομοτινῆς.

Ν. Ζ ο ρ μ π ᾶ ς (Υπ. Κοιν. Προν.). Κύριε Πρόεδρε, ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τὴν σειράν ὡς ἔχει ἀναγραφῇ εἰς τὸν πίνακα καὶ ἀπήντησα ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 ἀναφορᾶς. Ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. συνάδελφου ἀναπτυσσομένην περίπτωσιν, διὰ μὲν τὴν Καλαμάταν ἀπήντησα εἰς τὸν κ. Λαντζούνην. Ὡς πρὸς τὸ χωρίον Ἀμαξᾶδες, θά γίνῃ κάθε προσπάθεια ὅπως ἀντιμετωπισθῇ τὸ θέμα.

Π. Δ ο ῦ κ α ς. Κύριε Υπουργέ, τὸ χωρίον Ἀμαξᾶδες, εἶναι ἀναγκασμένο νά παίρνῃ νερὸ καὶ οἱ κάτοικοί του νά πίνουν

ἀπὸ σημεία κριθέντα ἀκατάλληλα πρὸς πόσιν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας λόγῳ καταστροφῆς τοῦ δικτύου.

Ν. Ζορμπᾶς (Ἰπ. Κοιν. Προν.). Κύριε συνάδελφε, ἐπ' αὐτοῦ ἀριθμοῦ εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς.

Ἐν συνεχείᾳ διαγράφονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 15, 16, 17, ὡς ἀφορῶσαι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, 18 καὶ 19 ἐρωτήσεις λόγῳ ἀπουσίας τῶν ἐρωτώντων βουλευτῶν.

Πρόεδρος. Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 20 ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Ἀμφιάλης, αἰτουμένων ἀπαλλαγὴν πάσης χρηματικῆς καταβολῆς πρὸς ἀναγνώρισιν κυριότητος ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων οἰκοπέδων, ὑποβληθείσης ὑπὸ τῶν βουλευτῶν κ.κ. Μπουγά, Σικροδίλη καὶ Χονδροματίδη, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔχει τὸν λόγον.

Ν. Ζορμπᾶς (Ἰπ. Κοιν. Προν.). Κύριε Πρόεδρε, ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τῶν κυρίων συναδέλφων, εἶναι λίαν δυσχερὴς. Μελετᾶται ἡ περίπτωσις τόσον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας, ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁλοκληρῶς, διότι ἀφορᾷ τεραστίαν δαπάνην, τὸ ὅπως τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καθορισθῇ εὐκόλως.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Μπουγάς ἔχει τὸν λόγον.

Χ. Μπουγάς. Βεβαίως, κ. Πρόεδρε, δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δώσῃ ἀπάντησιν, διότι εἶναι ὁ πέμπτος Ὑπουργὸς τοῦ Ὑπουργείου αὐτοῦ ἀφ' ἧς ἀνέλαβεν ἡ παρούσα Κυβέρνησις. Εὐελπιστῶ, ὅμως, ὅτι θὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δώσῃ μίαν ἱκανοποιητικὴν λύσιν.

Ὅπως σᾶς εἶπον καὶ αἱ ἐπιτροπαί, αἱ ὁποῖαι σᾶς ἐπισκέφθηκαν, τὸ θέμα εἶναι νὰ ἀπαλλαγῶν οἱ κάτοικοι Ἀμφιάλης πάσης χρηματικῆς καταβολῆς διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς κυριότητος ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων οἰκοπέδων ὡς ἐπίσης ὁ καθορισμὸς τῆς ἀξίας τῶν αὐθαίρετως καταληφθέντων. Καὶ ἐπειδὴ ὁμιλοῦμεν περὶ Ἀμφιάλης σᾶς γνωρίζω, κ. Ὑπουργέ, ὅτι τὰ οἰκόπεδα αὐτὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτιμηθῶν, διότι δὲν ἔχει γίνεαι ἡ κτηματογράφησις ὡς ὀρίζει ὁ νόμος. Παράκλησίς μου εἶναι νὰ δοθῇ καὶ λύσις ὡς πρὸς τὸ πρῶτον θέμα καὶ ἐντολὴ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ πρὸς τὰς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ταχέαν κτηματογράφησιν.

Ε. Σικροδίλης. Κύριε Πρόεδρε, δὲν ἔχω νὰ προσθέσω περισσότερα καὶ ἀναφέρωμαι εἰς ὅσα εἶπεν ὁ κ. Μπουγάς.

Χ. Χονδροματίδης. Κύριε Πρόεδρε, τὸ 1927 ἔγιναν αἱ ἀπαλλοτριώσεις. Ἀπὸ τὸ 1928 ὅχι μόνον εἰς τὴν Ἀμφιάλην, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα τὰ οἰκόπεδα αὐτά, τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν ἐπωληθήσαν παρὰ τῶν ἀρχικῶν ιδιοκτητῶν μὲ συμβόλαια καὶ οἱ ἀποκτήσαντες ταῦτα, ἔκτισαν ἐπ' αὐτῶν. Ἐρχεται τὸ κράτος καὶ μὲ τὸν νόμον 4170/61 τοὺς λέγει, ὅτι θὰ πρέπει νὰ πληρώσετε γιὰ τὰ οἰκόπεδα αὐτά.

Κύριε Πρόεδρε, δὲν εἶναι δυνατόν τὸ κράτος νὰ φέρεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ νὰ ζητῇ πληρωμὴν ἀπὸ οἰκόπεδα, ποὺ ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν τὰ κατέχουν νομίμως καὶ μὲ συμβόλαια. Δὲν πρέπει νὰ πληρῶσουν τίποτα. Δὲν εἶναι δυνατόν τὸ κράτος νὰ γίνῃ μαυραγορίτης. Πιστεύομεν, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τὴν ἐντιμότητα, τοῦ ὁποίου ὅλοι μὲς ἀναγνωρίζομεν, ὅτι θὰ δώσῃ τὴν πρέπουσαν λύσιν.

Ν. Ζορμπᾶς (Ἰπ. Προνοίας). Κύριε Πρόεδρε, τὸ γενικὸν πρόβλημα ἐξετάζεται. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παράκλησιν τοῦ κ. Μπουγά, θὰ δώσω ἐντελὴν νὰ προωθηθῇ ἡ κτηματογράφησις.

Πρόεδρος. Οἱ κ.κ. Μαυρίδης καὶ Τσιάρας ἐπὶ ἀναφορᾶς τῆς Κοινοῦτος Ἄνω Ποροῖων—Σερρών, αἰτουμένης τῆς ἀγροτικῆς μεταβατικῆς οἰκοκυρικῆς σχολῆς Ἄνω Ποροῖων εἰς νηπιστροφείον. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔχει τὸν λόγον.

Ν. Ζορμπᾶς (Ἰπ. Προνοίας). Κύριε Πρόεδρε, εἰς Ἄνω Ποροῖα—Σερρῶν εἶχε συσταθῇ Σχολὴ Ἀγροτικῆς Μεταβατικῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς. Δυστυχῶς, ὅμως, ἡ Σχολὴ δὲν συνεκέντρωσε τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν, ποὺ εἶναι 35—40, παρὰ μόνον 7 κατόπιν τούτου ἐκλείσθη. Διετάξαμεν τὸν Νομάρχην Σερρῶν ὅπως ἐξεύρη ἄλλην κοινότητα διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία καὶ νὰ συγκεντρώσῃ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν μαθητῶν. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὴν μετατροπὴν τῆς εἰς νηπιστροφείον ἔχω νὰ σᾶς εἶπω,

ὅτι τὸ κοινὸν τὸ σχετικὸν μὲ τὰ νηπιστροφεία ἔχει ἐξαντληθῇ, διότι ἡ Κυβέρνησις μὲς ἡῤῥησε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ 90 δηλαδή ἀπὸ 120 τὰ ἔκαμε 210. Τὸ Ὑπουργεῖον σκέπτεται νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸν Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἐξεύρεσιν πιστώσεων διὰ τὴν ἱδρυσιν καὶ ἄλλων νηπιστροφείων.

(Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὴν Προεδρικὴν ἔδραν καταλαμβάνει ὁ Πρόεδρος κ. Γ. Ἀθανασιάδης—Νόδας).

Πρόεδρος. Ὁ κ. Τσιάρας ἔχει τὸν λόγον.

Α. Τσιάρας. Κύριε Πρόεδρε, εἰς Ἄνω Ποροῖα, ὑπάρχει τὸ κτίριον τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ οἰκοκυρικὴν σχολήν. Σωστὸν εἶναι νὰ τὸ μεταφέρωμεν εἰς ἄλλην κοινότητα, ἐφ' ὅσον δὲν συγκεντρώνει τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν μαθητῶν. Τὸ αἶτημα, ὅμως, τῶν κατοίκων, εἶναι ἐφ' ὅσον ὑπάρχει καὶ τὸ κτίριον, νὰ ἱδρυθῇ ἐκεῖ νηπιστροφείον. Θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ὑπουργὸν εἰς τὴν πρώτην εὐκαιρίαν ποὺ θὰ ὑπάρχουν πιστώσεις διὰ τὴν ἱδρυσιν νηπιστροφείων, ἐκ τῶν πρώτων νὰ ἱδρυθῇ εἰς Ἄνω Ποροῖα.

Ν. Ζορμπᾶς (Ἰπ. Προνοίας). Μάλιστα.

Πρόεδρος. Παρελθούσης τῆς ὥρας ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν

ΗΜΕΡΗΣΙΑΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Συνέχεια τῆς συζήτησεως ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς Ε.Δ.Α. περὶ παραπομπῆς εἰς εἰδικὸν δικαστήριον τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων πρῶν Ὑπουργῶν κλπ.

Πρὶν ἢ εἰσελθόμεν εἰς τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως ἐρωτῶ τὴν Βουλὴν, ὑπάρχει ἀντίρρησης διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως;

Ι. Διαμαντόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, κατὰ τὴν χθεσινὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ βιομηχανικῶν περιοχῶν, εἶχον δηλώσει εἰς τὸν κ. Ὑπουργόν, ὅτι θὰ ψηφίσω τὸ νομοσχέδιον καὶ τὸν παρακάλεσα νὰ μοῦ δώσῃ ἀπάντησιν, ἂν εἰς περίπτωσιν ποὺ θὰ ἐδίηγοντο τὰ συμφέροντα τῶν ἤδη λειτουργουσῶν βιομηχανικῶν εἰς Λαύριον καὶ Μεγάλη Πεῦκα, ἐκ τῶν διευκολύνσεων, ποὺ δίδονται εἰς τὰς ἱδρυόμενας βιομηχανίας εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενας περιοχάς, θὰ ἐδίηγοντο καὶ εἰς αὐτάς ἀνάλογα εὐκολία. Μοῦ ἀπήντησεν, ὅτι ἐκ τοῦ νόμου δὲν θὰ διηγῶντο τὰ ὑπ' ἐμοῦ ἀναφερθέντα μέρη καὶ κατόπιν τούτου τὸν εὐχαρίστησα. Δυστυχῶς ἐκ τῶν πρακτικῶν συναγεται, ὅτι οἱ πρακτικογράφοι ἔκχον λάθην λόγῳ κοπώσεως, δι' ἣ παρακαλῶ νὰ διορθωθῶν τὰ πρακτικά.

Π. Παπαληγοῦρας. Κύριε Πρόεδρε, παρακαλῶ καὶ ἐγὼ διὰ τὴν διορθωσιν ἐπὶ τῆς συνεδριάσεως τῆς 29ης Ἰανουαρίου.

Δ. Σικροδίλης. Κύριε Πρόεδρε, ἀσφαλῶς ἐκ παραδρομῆς δὲν ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ πρακτικά τὰ ὅσα εἶπον κατὰ τὴν χθεσινὴν ὁμιλίαν μου. Παρακαλῶ νὰ διορθωθῶν.

Χ. Πιπλήης. Κύριε Πρόεδρε, ἔχω καὶ ἐγὼ ὠριμένως φραστικὰς διορθώσεις.

Α. Γερβόσωστοπουλος. Καὶ ἐγώ, κ. Πρόεδρε, θὰ δώσω ἕνα σημείωμα μὲ ὠριμένως διορθώσεις.

Πρόεδρος. Ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά μὲ τὰς φραστικὰς διορθώσεις ποὺ ὑπέδειξαν οἱ κ. συνάδελφοι. Κύριοι συνάδελφοι, θὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν εἰκοσι καὶ ἐνὸς βουλευτῶν περὶ παραπομπῆς εἰς εἰδικὸν δικαστήριον τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων πρῶν Ὑπουργῶν τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως. Θὰ ἤθελον νὰ παρακαλέσω ὅπως μεθοδεύσωμεν τὴν συζήτησιν κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ μὴ φθάσωμεν πάλιν εἰς τὰς πρωϊνάς ὥρας, ἐν ἀμφιβολίᾳ, ἐὰν θὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις καὶ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν καὶ ἂν θὰ γίνῃ ἡ ψηφοφορία ἀπόψε ἢ τὴν προσεχῇ Παρασκευῇ. Θὰ προετίμων νὰ κηρυχθῇ περαιωμένη ἡ συζήτησις ἀπόψε καὶ νὰ γίνῃ ἡ ψηφοφορία τὴν Παρασκευῇ, ἐκτὸς ἐὰν χρειασθῇ πρὸ τῆς ψηφοφορίας νὰ λάβουν τὸν λόγον ἡ Κυβέρνησις ἢ οἱ κ.κ. Ἀρχιεροὶ τῶν κομμάτων, φυσικὰ δὲ οἱ ἐκκαλούμενοι. Θὰ παρακαλῶ συνεισφέρει ὅπως ὅλοι οἱ ἐγγεγραμμένοι λάβουν ἀπόψε τὸν λόγον, διὰ νὰ λήξῃ ἡ συζήτησις, ἀνευ περαιτέρω χρονοτριβῆς. Γνωρίζετε, ὅτι τὸ θέμα εἶναι λεπτόν, ἡθικῆς φύσεως καὶ ἡθικῆς τάξεως καὶ διὰ τοῦτο καὶ πάλιν θὰ κάμω ἐκκλησίαν ὅπως ἡ συζήτησις διεξαχθῇ εἰς κλίμα ἡρεμίας καὶ μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τοιαύτης σοβαρότητος θέμα εὐπρέπειαν. Δι' αὐτὸ, θὰ ἤθελον νὰ εἶναι ἐκ τῶν προτέρων καθώ-

ρισμένη ή ώρα της ψηφοφορίας, δια να μη δημιουργηται εννευρισμός την τελευταίαν στιγμήν. υπό την επήρειν του όποιου δέν είναι εύκολος ή λήψις αντικειμενικής δικαστικής απόφασης. Οφείλομεν να αποφασίσωμεν τελικώς με γαλήνην ψυχής και πνεύματος.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, κατά την συνεδρίασιν της παρελθούσης Παρασκευής, είχαν διατυπώσει την παράκλησιν προς την Βουλήν, να ετεροματίζετο ή συζήτησις και να κατελήγαμεν και εις ψηφοφορίαν εντός της αυτης νυκτός. Η άποψις αυτή, δέν εγένετο δεκτή, ή και τεχνικώς δέν καθίστατο δυνατή και εάν ακόμη ύπρχε, δέν ύπρχεν ή πρόθεσις των βουλευτών να συμμερισθουν την άποψίν μου, δέν καθίστατο δυνατή ή άποδοχή της, διότι είχαν έγγραφη πολλοί βουλευται και ως εκ τούτου δέν ήτο δυνατόν να φθάσωμεν εις ψηφοφορίαν. Έφ' όσον λοιπόν, και το εδήλωσα αυτό, κατά τας πρωϊνάς ώρας προχθές δέν κατέστη δυνατή ή λήξις της συζητήσεως και ή ψηφοφορία κατά την αυτήν νύκτα, νομίζω ότι κατ' αρχήν, είναι όρθή, ή πρότασις σας. Άλλα μόνον κατ' αρχήν, διότι δέν συμμερίζομαι ότι πρέπει να αποκλείσωμεν την δυνατότητα την Παρασκευήν να συνεχισθ ή συζήτησις. Αφ' ής στιγμής λέγετε ότι ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως θά είναι δυνατόν να λάβη τον λόγον, είναι σαν να λέγετε, ότι και εγώ θά εδικαιούμην να λάβω τον λόγον και όχι μόνον μετά τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως, αλλά ενδεχμένως και πρό αυτού, δια να τού θέσω έρωτήματα, δια να τον παρακαλέσω να λάβη θέσιν, ή εγώ, ή ο κύριος Αρχηγός των Προοδευτικών, ή ο εκπρόσωπος της ΕΔΑ, ή και οι τέως Υπουργοί, κατά των οποίων στρέφεται ή πρότασις. Δέν νομίζω ότι είναι δυνατόν να περιορίσωμεν την συζήτησιν μέχρι του σημείου, εις το όποιον επιθυμείτε να την περιορίσετε. Κατανοώ το πνεύμα της προτάσεως που κάνετε και το θεωρώ πνεύμα ανταποκρινόμενον εις την θέλησιν όλων, να γίνη το ταχύτερον ή διεκπεραίωσις αυτής της υποθέσεως. Νομίζω, ότι το όρθότερον θά είναι να συνεχισθ ή απόψε ή συζήτησις και την Παρασκευήν να μη όρίσωμεν άπλως, ότι θά γίνη ψηφοφορία, αλλά να αφήσωμεν και την δυνατότητα τουλάχιστον εις τους Αρχηγούς των Κομμάτων, τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως και τους προσβαλλομένους τέως Υπουργούς να όμιλήσουν και πάλιν.

Η. Ηλιοϋ. Θά ήδυνάμην, κ. Πρόεδρε, να συμφωνήσω και με την πρότασιν σας και με την πρότασιν του κ. Αρχηγού της ΕΡΕ, ή οποία νομίζω μάλιστα, ότι, λόγω και του άριθμού των έγγεγραμμένων και του ότι αύριον ύπάρχει πρωϊνή συνεδρίασις, είναι ή μόνη πρακτικώς έφικτή. Εκείνοι επί του οποίου θά παρεκάλουν να ύπάρξη συμφωνία είναι να διευκρινισθ ή ποία εκ των δύο θά γίνη δεκτή. Διότι, εγώ προτίθεμαι να όμιλήσω, ως εκπρόσωπος του κόμματός μου. Και εάν πρόκειται να τερματισθ ή απόψε ή συζήτησις, θά αναγκασθώ, χωρίς να έχω την πρόθεσιν να παραμερίσω την σειράν και άλλων συναδέλφων και εκ του Κκονισμού να ζητήσω τον λόγον. Εάν όμως συμφωνηθ ή εκείνο το όποιον ο κ. Αρχηγός της ΕΡΕ προτείνει, θά ύπάρχη άνεσις να όμιλήσουν εκείνοι οι όποιοι έχουν έγγραφη και να συνεχισθ ή συζήτησις την Παρασκευήν. Εγώ είμαι σύμφωνος και με την μίαν και με την άλλην πρότασιν, δέν είμαι σύμφωνος όμως, εις το να μη διευκρινισθ ή.

Π. Κανελλόπουλος. Έφ' όσον και ο εκπρόσωπος της ΕΔΑ, του κόμματος, το όποιον και διετύπωσε την πρότασιν περί κατάρτισεως Έπιτροπής Ανακριτικής, συμφωνή, την Παρασκευήν να περιορισθ ή συζήτησις μεταξύ των Αρχηγών, ή εκπροσώπων των Κομμάτων και φυσικά του Προέδρου της Κυβερνήσεως και των καθ' ών στρέφεται ή πρότασις τέως Υπουργών, νομίζω, ότι αυτή θά ήτο ή όρθότερα διαδικασία. Αυτό θά μάς ύποχρεώση την Παρασκευήν να παραμείνωμεν άργά, αλλά νομίζω, ότι είναι και καθήκον όλων μας, να μείνωμεν και είναι επίσης και δικαίωμα ήμών, οι όποιοι ύφιστάμεθα την επίθεσιν, να άπαντήσωμεν είτε δια των προσβαλλομένων Υπουργών, είτε δι' έμού εις εκείνα, τα όποια θά λεχθουν.

Σ. Μαρκεζίνης. Κύριε Πρόεδρε, βεβαίως συμφωνώ

άπολύτως και εκφράζω την εύχην και ελπίζω να μη χρειασθ ή την Παρασκευήν αι όμιλίας των άγορητών, να είναι μαχαί, δια να καταλήξωμεν την Παρασκευήν εις ψηφοφορίαν.

Διότι, εάν πρόκειται να επεκταθουν οι άγορηταί, εγώ, ξερετε, είμαι σύντομος, μη τυχόν δέν τελειώσωμεν την Παρασκευήν. Από τώρα θά ήτο χρησιμον να το γνωρίζουν όλοι όσοι πρόκειται να όμιλήσουν, ώστε όσον είναι δυνατόν να περιορίσουν τον λόγον των, δια να τελειώσωμεν την Παρασκευήν.

Π. Κανελλόπουλος. Ός γνωστόν, κ. Πρόεδρε, την Παρασκευήν επρόκειτο να συζητηθ ή προταχθείσα έπερώτησις επί της ασφαλείας. Και είχα, μάλιστα, δηλώσει προς ύμās και τους κ.κ. συναδέλφους, ότι θά ελάμβανα πρώτος τον λόγον. Έφ' όσον ύπάρχει το θέμα αυτό, και έφ' όσον θά συνεχισθ ή, και πρέπει άνευ διακοπής να συνεχισθ ή συζήτησις επί της προτάσεως της Ε.Δ.Α., ή Παρασκευή θά άφιερωθ ή κατ' ανάγκην εις το θέμα τούτο, και επομένως την ερχομένην Παρασκευήν θά μου επιτρέψετε να λάβω τον λόγον επί του θέματος της ασφαλείας.

Πρόεδρος. Παρακινήθην να κάμω την πρότασιν αυτήν επί τη προόψει ότι δέν θά φθάσωμεν άπόψε εις ψηφοφορίαν. Πολλοί εκ των έγγεγραμμένων κ.κ. συναδέλφων εξέφρασαν την επιθυμίαν να όμιλήσουν την Παρασκευήν και δι' αυτό έκρινα σκόπιμον να κάμω την πρότασιν προς το Σώμα, να μεθευδύσωμεν την συζήτησιν. Θέλω να παρακαλέσω τους κ.κ. συναδέλφους, των οποίων, μάλιστα, θά αναγνώσω και τον κατάλογον δια να δηλώσουν εάν επιμένουν να όμιλήσουν. Δέν ήμην επί της έδρας την ώρα της έγγραφής των, έχω όμως την εντύπωσιν ότι ίσως μερικοί εκ των κ.κ. συναδέλφων ήθέλησαν να έγγραφουν επί θεμάτων διαδικαστικών ή παρεμπιπτόντων κατά την διάρκειαν της προχθεσινής συζητήσεως και μάλιστα την στιγμήν της εξέψεως που δημιουργήθη τας πρωϊνάς ώρας. Θά παρακαλέσω, λοιπόν, τους κ.κ. συναδέλφους, όσοι έχουν σκοπόν να όμιλήσουν επί της ούσις να το δηλώσουν. Επίσης να δηλώσουν όσοι ήθελον να λάβουν τον λόγον επί ζητημάτων παρεμπιπτόντων προκυψάντων κατά την συζήτησιν των πρωϊνών ώρών. Να έχωμεν, τοιουτοτρόπως, ένα άκριβη κατάλογον των επιθυμούντων να όμιλήσουν επί της προτάσεως.

Έγγεγραμμένοι είναι οι κ.κ. Τσάτσος, ο όποιος θά λάβη τον λόγον άμέσως, ο κ. Κουτσοχέρας.

Ι. Κουτσοχέρας. Παραιτούμαι.

Πρόεδρος. Ο κ. Πανάγος.

Γ. Πανάγος. Θά όμιλήσω επί της ούσις, κ. Πρόεδρε.

Πρόεδρος. Ο κ. Παππας.

Γ. Βασιλάτος. Προηγούμαι εγώ, κ. Πρόεδρε.

Πρόεδρος. Παραχωρήσατε την σειράν σας εις τον κ. Κεφαλληνόν. Είσθε άμέσως μετά τον κ. Παππάν. Ο κ. Πανάγος και ο κ. Παππας ήσαν άμέσως μετά τον κ. Κουτσοχέραν.

Η. Ηλιοϋ. Ήμπορεί, κ. Πρόεδρε, ο κ. Παππας να παραχωρήση την θέσιν του εις τον κ. Βασιλάτον.

Πρόεδρος. Εγώ δέν έχω αντίρρησιν. Έρχεται κατόπιν έγγεγραμμένος ο κ. Παπαηλίας.

Ν. Παπαηλίας. Παραιτούμαι.

Πρόεδρος. Ο κ. Βερνίκος (άπών). Ο κ. Μερκούρης.

Σ. Μερκούρης. Θά όμιλήσω.

Πρόεδρος. Ο κ. Καστανίδης.

Γ. Καστανίδης. Δέν παραιτούμαι, κ. Πρόεδρε.

Πρόεδρος. Ο κ. Αύγερινός (άπών). Ο κ. Τσιαπάρας (άπών). Ο κ. Μυλωνάς Θεσσαλονίκης.

Δ. Μυλωνάς. Θά όμιλήσω.

Πρόεδρος. Ο κ. Διακόπουλος.

Α. Διακόπουλος. Παραιτούμαι.

Πρόεδρος. Ο κ. Καμπερίδης (άπών). Ο κ. Διαμαντόπουλος.

Ι. Διαμαντόπουλος. Θά όμιλήσω.

Πρόεδρος. Ο κ. Κοθρης (άπουσιάζει). Ο κ. Έσραιμίδης.

Β. Έφραϊμίδης. Θά όμιλήσω.

Πρόεδρος. Ό κ. Δούκας (παραιτείται). Ό κ. Παπαδημητρίου (παραιτείται). Ό κ. Σακελλαρίου (παραιτείται). Ό κ. Θεοχαρίδης (άπόν). Ό κ. Λαζαρίδης (παραιτείται). Ό κ. Σερράκης ένεγράφη σήμεραν.

Θ. Ρέντης. Καί κλείει ό κατάλογος τών όμιλητών. κ. Πρόεδρε;

Πρόεδρος. Όχι, έχετε τό δικαίωμα νά έγγραφητε κατ'α την διάρκεια τής συζήτησεως. Όσον άφορά την Παρασκευήν έχουν, βεβαίως, τό δικαίωμα οί Άρχηγοί τών Κομμάτων νά όμιλήσου. Λόγω δέ τής φύσεως του θέματος καί οί έγκαλούμενοι κ.κ. συναδελφοί, θά έχουν τό δικαίωμα, εάν τό κρίνουν χρήσιμον νά όμιλήσουν τελευταίοι.

Θ. Ρέντης. Οί άλλοι δέν θά έχωμεν τό δικαίωμα νά όμιλήσωμεν την Παρασκευήν;

Πρόεδρος. Θά παρακαλέσω νά έξαντληθ'ό κατάλογος τών ρητόρων άπόψε, ώστε νά περιορισθ'ή συζήτηση τή Παρασκευήν μεταξ' των Άρχηγών τών Κομμάτων καί τών κ.κ. συναδέλφων, που άφορά ή πρότασις.

Θ. Ρέντης. Πρόκειται, δηλαδή, περί άπλης παρακλήσεως. Άπλως θά προσπαθήσωμεν.

Πρόεδρος. Φυσικά. Όταν θά τελειώση ή άποψινή συζήτηση θά λάβωμεν όριστικήν άπόφασιν.

Ό κ. Τσάτσος έχει τόν λόγον.

Κ. Τσάτσος. Κύριοι συναδελφοί, ήκουσα μετά μεγάλης καί ιδιαίτερας προσοχής την εισήγησιν του άναπτύξαντος την πρότασιν συστάσεως ανακριτικής Έπιτροπής κ. Ηλιοπούλου, καί όφείλω νά όμιλογήσω, ότι δέν διεφωτίσθην από την άνάπτυξίν του. Όχι μόνον δέν διεφωτίσθην, αλλά φοβούμαι, ότι όσοι δέν είχαν ιδιαίτερος άσχοληθ'ή, ή δέν είχαν άναγνώσει τά πορίσματα τών τριών Άνωτάτων Δικαστικών επί τών όποιων ή πρότασις στηρίζεται, μόνον εις σύγχυσιν περιέπεσον από την άνάπτυξιν του άξιολόγου κ. συναδέλφου. Ό κ. συναδελφος, κυρίως, επανέλαβε κατ'α την τάξιν περίπου του πορίσματος τά όσα τό πορίσμα αυτό περιλαμβάνει, καί τό όποιον έχει άλλην κατεύθυνσιν. Άφορά την ευθύνην των υπαλλήλων καί μόνον. Καί ενώ έγέμετο τουτο διά παρεμπιπτούσων φράσεων, αί όποια κατ'α την άνάγνωσιν ή κατ'α την άγόρευσιν δέν έχωρίζοντο από τας φράσεις τών τριών δικαστικών, παρενεβάλλοντο αί σκέψεις του ίδιου εισηγητού αί όποια έτρέποντο καί έστρέφοντο κατ'α τών σήμεραν διγομένων τέως Υπουργών. Η εμφάνισις άναμ'ε ευθύνην υπαλλήλων ή άλλων προσώπων καί τών σήμεραν υπό κρίσιν τέως Υπουργών, άποτελεί την άφορμήν τής συγχύσεως αυτής, εις τρόπον ώστε νά έχη δημιουργηθ'ή ή έντύπωσις εις τους μή παρακάλου-θούντας τά πράγματα μέ ιδιάζουσιν προσην, ή έντύπωσις ότι όλα αυτά τά φοβερά καί τρομερά, τά όποια περιέχει ή εκθεσις εις βάρος τών υπαλλήλων, όφείλονται κατ'α κάποιον τρόπον καί εις τους τέως Υπουργούς, ενώ περί αυτού ούδέν υπάρχει έν τω πορίσματι. Άλλο πράγμα ή ευθύνη των Υπουργών καί άλλο τό πορίσμα. Δέν είναι βεβαίως έλλειψις ικανότητος του άξιολόγου εισηγητού ή σύγχυσις αυτή. Ό εισηγητής είναι δόκιμος νομικός καί ευστροφος πολιτικός καί ιην σύγχυσιν δέν την έθμιούργησε πταίσματι υποκειμενική. Είχε κάποιον σκοπόν. Είχεν όρισμένους σκοπούς. Καί όφείλω νά όμιλογήσω, ότι δέν άντιδρώ μέ τόν τρόπον μέ τόν όποιον έχάραξε την γραμμήν αυτήν. Συμβαίνει, ενώ εύρίσκομαι εις μίαν ριζικήν αντίθεσιν μέ την άκραν άριστεράν, νά έχω άπέναντί της, δύναμαι νά είπω, ήλαττωμένην αντίδρασιν, διότι άποβλέπει πάντοτε μέ συνέπειαν, μέ οργανωμένην σκέψιν εις ένα στόχον. Καί βαδίζει προς τόν στόχον αυτόν σταθερώς, πράγμα τό όποιον δέν συμβαίνει μέ τά άλλα Κόμματα. Άποβλέπει ή άκρα Άριστερά εις τό νά φθείρη κορυφαία πρόσωπα τής έθνικόφρονος παρατάξεως, άποβλέπει εις τό νά φθείρη ολόκληρον την Έθνικόφρονα παρατάξιν, άποβλέπει εις τό νά φθείρη ολόκληρον τό κοινωνικόν καθεστώς καί κάμει πολύ καλ'α τό έργον της συνεπής προς τας πεποιθήσεις της καί προς τας πολιτικές της βλέψεις. Δέν έχω έπομένως νά διατυπώσω κανένα παράπονον εναντίον εκείνων, οί ό-ποιοι πολιτεύονται φανερά καί κατευθύνονται φανερά προς

σκοπούς τους όποιους όλοι γνωρίζομεν καί τους όποιους ούδέποτε έδίσταξαν νά διακηρύξουν. Άλλά ήμεis όλοι οί άλλοι, κ. συνάδελφοι, συμβαίνει νά μή συμμερίζωμεθα αύτάς τας βασι-κάς άρχάς τής άκρας Άριστεράς καί έπομένως όφείλομεν όλοι νά διαχωρίσωμεν από τό χάος τών κατηγοριών, αί όποια στρέφονται εναντίον τών υπαλλήλων καί τών άλλων προσώ-πων έντός τής εκθέσεως καί νά άνεύρωμεν ψυχία τινά, τά όποια άποτελούν τυχόν έμέσους ύπαντιγμούς διά τους Υπουρ-γούς. Καί επί αυτών νά στηριχθώμεν εάν θέλωμεν νά έξε-τάταιεν την εκθεσιν αυτήν καί εξ αυτών νά άντλήσωμεν επι-χειρήματα διά νά ψηφίσωμεν ύπέρ τής προτάσεως την όποία υπέβαλεν ή Ε.Δ.Α. Όφείλομεν νά κάμωμεν μίαν διαλογήν, καί νά ιδώμεν από όλα αυτά τά πράγματα τί άφορά τους Υ-πουργούς. Διότι έδω λέγεται ότι έγιναν ένα σωρό παρανομίες καί άδικήματα καί πρέπει νά ιδώμεν εάν αυτά έχουν σχέσηιν μέ τους Υπουργούς. Θά τά ξεχωρίσωμεν καί ήμεis όπως αυ-ριον θά τό πράξη καί ή δικαιοσύνη. Καί άφού περιορίσωμεν τό θέμα εκεί όπου υπάρχει καί άφού έξετάσωμεν καί τό πόρι-σμα διά τί πράξεις πρέπει νά λογοδοτήση ένας έκαστος Υ-πουργός, θά ιδώμεν εάν αυτά αί έμέσως εμφανιζόμεναι έν τω περίσματι τυχών κατηγορίαί, θά ιδώμεν τί αξίαν έχουν, που στηρίζονται καί εάν είναι βάσιμοι. Δι' αυτό άντί νά αρχί-σω από τό χάος του πορίσματος καί όλων των πράξεων αί όποια περιλαμβάνονται εις τό πορίσμα, θά αρχίσω από τας όλίγας διατάξεις του νόμου περί ευθύνης Υπουργών. Με σύτην την αντίστροφον μέθοδον ελπίζω νά διευκρινίσω κατ'α τρόπον έποικοδομητικόν τό θέμα καί νά συμβάλω εις τό νά διαχωρισθ'ουν αί ευθύναι των Υπουργών από όλο αυτό τό χάος των ευθύνων που άφορά άλλα πρόσωπα καί τό όποιον δέν μέ ενδιαφέρει.

Η πρώτη παραβίασις, την όποιαν συνάγω από τό πορίσμα τής άγορεύσεως του άξιολόγου εισηγητού είναι ή παραβίασις ή αναφερομένη συγκεκριμένως εις τό άρθρον 1 παρ. 3 έδά-φιος γ' του 1468 κατ'α την όποιαν αί τιμαί ήλεκτρικού ρεύ-ματος διά καταναλωτάς τής αυτής κατηγορίας πρέπει νά είναι όμοια. Όπου υπάρχουν καταναλωτάς τής αυτής κατη-γορίας πρέπει καί αί τιμαί νά είναι ίδιαι. Λέγει ό κ. εισηγη-τής παρεβίασε τόν νόμον ή Κυβέρνησις τής ΕΡΕ, διότι έκα-με τιμήν διά την Έταιρείαν Άλουμινίου. Η άπάντησις εί-ναι πολύ απλή. Δέν παρεβίασε τόν νόμον, αλλά έκαμεν άλλον νόμον τροποποιητικόν του βασικού νόμου, καί καθώρισε χω-ριστήν τιμήν. Η τροποποίησις του νόμου δέν ήμπορεί νά είναι παραβίασις του νόμου. Άρα πίπτει ή κατηγορία τής παρα-βάσεως του νόμου. Υπάρχει τροποποίησις του νόμου καί όχι παραβίασις. Η παραβίασις τιμωρείται. Η τροποποίησις γίνε-ται από την Βουλήν. Έπομένως τό κεφάλαιον αυτό τής κα-τηγορίας πίπτει άμέσως.

2ον) Υπάρχει άλλη παραβίασις του νόμου 1468, άρθρον 1 παρ. 2. Εκεί τό πράγμα είναι εύρύτερον. Εκεί κατηγορού-νται οί πρώην Υπουργοί ότι δέν έκαμαν δίωξιν υπεύθυνον, διότι δέν ήσκησαν τόν όφειλόμενον έλεγchon κατ'α τής ΔΕΗ. Εάν τουτο πράγματι έγέμετο, άποτελεί παράβασιν του καθή-κοντος. Καί π'ας τις εξ ήμ'ων γνωρίζει ότι ή παράβασις του καθήκοντος τιμωρείται κατ'α τό άρθρον 259 του Ποινικού Νόμου. Λέγεται δέ περαιτέρω εις τό αυτό κεφάλαιον του κατηγορητηρίου, ως τό είπωμεν, ότι ήγήνησεν ή Κυβέρνησις ή κατέπισε την αυτοτέλειαν τής ΔΕΗ. Βεβαίως την ήνάγκη-σεν όχι διά διοικητικών μέτρων, αλλά συνέστησεν ή την έπίε-σεν ήθικώς νά λάβη όρισμένα μέτρα. Τό κεφάλαιον τουτο έπιδέχεται πολύ συζήτησιν, διότι δέν καταργείται ή αυτοτέ-λεια διά τής άσκήσεως πίεσεως — αν τοιαύτη υπήρξε. — Καί δέν υπήρξεν. Δυνάμεθα νά είπωμεν ότι όλη ή κατηγορία περί άσκήσεως πίεσεως στηρίζεται επί μαρτυριών τινων, αί όποια προέρχονται από χείλη, τά όποια είχαν ύψιστον συμφέ-ρον νά είπουν εκείνο, τό όποιον είπαν διά νά καλύψουν ιδίας των ευθύνas. Π'ως λοιπόν επί τή βάσει μαρτυριών ευθέως υπόπτων διατυπώνται τόσον έλαφρά μία βαρεία κατηγορία κατ'α Υπουργών χωρίς κανένα άλλο στοιχείον καί χωρίς νά υπάρχει καμμία διοικητική πράξις, ή άπόφασις ύπουργική εκ τής όποιας νά προκύπτει έμέσως ή άμέσως ή άσκηθείσα πίεσις.

Ἡ σύστασις καὶ ἂν ὑπῆρξε δὲν ἀποτελεῖ κολάσιμον πρᾶξιν. Ἡ σύστασις δὲν ἔμπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ κατηγορίαν κατὰ τὸν νόμον περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν. Ἐντυπώσεις ἔμπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἀλλὰ ὄχι κατηγορίας. Καὶ ἐδῶ εἴμεθα εἰς τὴν ὥραν τῶν ἐντυπώσεων, διότι ἐδῶ δὲν παρίστασε ὡς βουλευταὶ, ἀλλὰ ὡς δικασταί, οἱ ὅποιοι θὰ κρίνουν ἐάν παραβίασεν ἡ Κυβέρνησις τὸν ἐλεγχον. Δὲν κατηγορεῖτε τὴν Κυβέρνησιν ὡς ἐγκληματήσασαν, ἀλλὰ ὡς μὴ ἐλέγξασαν τοὺς ἐγκληματίας. Ἀλλὰ ἰδοὺ τί ἔκαμεν ἡ τότε Κυβέρνησις.

1) Κατόπιν αἰτήσεως τοῦ κ. Κιτσίκη — ἐάν δὲν μὲ ἀπατᾷ ἡ μνήμη — τὴν 16.1.1961 κατατίθεται ὁλόκληρος ὁ φάκελλος ἐν σχέσει μὲ τὰ σκάνδαλα αὐτὰ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ.κ. βουλευτῶν ὅχι μόνον τῆς ΕΔΑ, ἀλλὰ ὅλης τῆς Βουλῆς διὰ νὰ εὐρεθῇ ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου.

2) Μετὰ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Νεολόγον» τῶν Πατρῶν — τὴν 1 — ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας μεταβαίνει εἰς τὸν Εἰσαγγελεὰ τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τοῦ ζητᾷ νὰ κάμῃ προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν, μεταβαίνει μάλιστα καθὼς μοῦ εἶπε δις παρ' αὐτῷ καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο τὸ ἀνεκοίνωσεν ἤδη εἰς ἀνύποπτον χρόνον, εἰς τὰς 22.6.1962 εἰς τὴν Βουλὴν ὁ τότε Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ, λαβὼν καὶ σχετικὴν διαβεβαίωσιν ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Βιομηχανίας. Τόσον δὲ εἶναι ἀληθὲς ὅτι γέγονε αὐτό, ὥστε ὅταν συνάδελφοί τινες ἠμφοσθήτησαν τὸ γεγονὸς προσκλήθη ἀπὸ τὸν τότε Ὑπουργὸν κ. Μάρτην νὰ μεταβοῦν μαζί εἰς τὸν Εἰσαγγελεὰ διὰ νὰ ἐπαληθεύσουν τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές.

Ἀλλὰ, κύριοι, ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀσήμαντα. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν φωτοτυπιῶν, ἐδημοσίευσεν ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἐλεγχομένη, τὸν Νόμον διὰ τοῦ ὁποίου ἔκαμε τὸ μείζον. Παύεται ὁλόκληρος ἡ Διοίκησις τῆς ΔΕΗ, ἀπομακρύνονται οἱ ὑπεύθυνοι. Αὐτὸ σημαίνει παράβασιν καθήκοντος;

Ἐγκατέλειψε τὰ πράγματα εἰς τὴν τύχην των ἡ Κυβέρνησις ὅταν διὰ νόμου κάμνῃ κάτι διὰ τὸ ὅποιον ἐγὼ δὲν συνεζώνησα τὴν στιγμὴν ἐκείνην, διότι ἐθεώρουν ὅτι ἀποτελεῖ ὑπερβολήν, καὶ ἐν τούτοις τὸ ἔκαμεν ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ. Ἐκαμε τὸ μείζον, τὸ MAXIMUM ποὺ ἔμπορούσε νὰ γίνη.

Καὶ εἶναι καταπληκτικὸν νὰ φθάσωμεν εἰς μίαν τοιαύτην νόθευσιν τοῦ κλίματος ὥστε νὰ ἐλέγχεται ὅτι παρέλειψε τὸ καθήκον τῆς, τοῦ ἐλέγχου. Ποία Κυβέρνησις, ἐκείνη ἡ ὁποία ἔκαμε τὸν Νόμον διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἐλεγχόμενοι ὑπάλληλοι τίθενται ἐκτὸς ὑπερσείας;

Ὅταν, δοθείσῃ εὐκαιρία δις εἰς δικαστικὰς ἀρχάς, διότι ἔγινε καὶ προκαταρκτικὸς ἐλεγχος ἐν Πάτραις, ὅπως τὸ ἀναφέρει ἡ ἐκθεσις, τῶν τριῶν δικαστικῶν, — δὲν ἔμπορούσα νὰ ἐξακριβώσω πῶς καὶ πότε — ὅταν γίνεται δύο φορές δικαστικὴ ἔρευνα, ὅτι κατατίθενται οἱ φάκελλοι, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ ὅταν τέλος γίνεται Νόμος ὁ ὁποῖος παρέχει τὴν μείζονα ἀπόδειξιν ὅτι ἡσυχία πᾶσα δυνατὴ ἐποπτεία, ὅταν παύωνται οἱ ὑπεύθυνοι, ὅταν καὶ τοῦτο γίνεται, ἡξεύρατε τί ὑπεστηρίζετε ἀπὸ τοὺς ὀρισμένους;

Ναί, ἀλλὰ εἰς τὸν Νόμον αὐτὸν ἡ τροπολογία διὰ τῆς ὁποίας ὠμίλησαν οἱ τρεῖς δικαστικοὶ δὲν ἦτο τῆς πρωτοβουλίας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀλλὰ ἐάν, κύριοι συνάδελφοι, ἡ Κυβέρνησις ἡ τότε ἐπ' ἐλαχίστῳ ἐφοβεῖτο τὸν ἐλεγχον, τὸν οἰονδήποτε ἐλεγχον, θὰ ἐδέχετο τὴν σύστασιν τῆς Ἐπιτροπῆς; Αὐτὴ, ἡ διαθέτουσα τὴν ἀραγὴ πλειοψηφίαν, τὴν ὁποίαν εἶχε τότε;

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐψήφισε τὸν Νόμον αὐτὸν ἀποτελεῖ τὴν ἀπόλυτον διάψευσιν οἰσodήποτε προσπάθειας νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐπολιτεῖται κατὰ παράβασιν τοῦ Νόμου καὶ δὴ τοῦ ἀρθροῦ 259 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο, κύριοι. Ὁ Ποινικὸς Νόμος εἰς τὸ ἀρθρον 259 ἀπαιτεῖ δόλον. «Ὑπάλληλος ἐκ προθέσεως παραβαίνων τὰ καθήκοντά του». Καὶ ἐρωτῶ τοὺς ἀξιότιμους συνάδελφους: Εἶναι δυνατόν σοβαρῶς νὰ καταλογισθῇ δόλος εἴτε εἰς τὸν Παπαληγούραν, εἴτε εἰς τὸν Πρωτοπαπαδάκη, δόλος ἀποβλέπων εἰς τὸ νὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τοῦ μὴ ἐλέγχου;

Εἶναι σοβαρὰ πράγματα νὰ λέγωνται αὐτά; Εἶναι δυνατόν νὰ λεχθῇ ὅτι ὅταν κατετέθησαν οἱ φάκελλοι εἰς τὴν Βουλὴν,

ὅταν ἔχωμεν τὰς προκαταρκτικὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον Δικαστικῶν Ἀρχῶν, ὅταν ἔχωμεν τὸν Νόμον ὁ ὁποῖος ἐψηφίσθη, νὰ ὀμιλοῦμεν περὶ ὑπάρξεως δόλου; Καὶ ἐπομένως περὶ παραβάσεως τοῦ ἀρθροῦ 259 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου;

Ποῖος δικαστὴς — καὶ εἰσθε ὅλοι δικασταὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν — θὰ δεχθῇ δόλον ἐν προκειμένῳ τῶν κ. Ὑπουργῶν; Εἶμαι βέβαιος ὅτι κανεὶς. Οὔτε ὑμεῖς, οὔτε οἱ ἄλλοι.

Πάντως εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο. Μεταξὺ τῶν φερομένων ὡς ὑπευθύνων διὰ παράβασιν καθήκοντος εἶναι καὶ ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κ. Καραμανλῆς, ὁ ὁποῖος οὔτε ἐκ τοῦ Νόμου ἔχει ὑποχρέωσιν ἐλέγχου, οὔτε ἐποπτεῖαν ἀσκέῖ ἐπὶ τῆς ΔΕΗ, οὔτε εἰδικωτέρας, τυχὸν εὐθύνas ἔχει. Τὸν βάξουν ὅμως εἰς τὴν πρότασιν. Διατί; Διατί; Νὰ τὸ εἰπωμεν ἡ μήπως δὲν χρειάζεται νὰ τὸ εἰπωμεν; Πόσον ὠραιότερα εἶναι ἡ πρότασις καὶ πόσον ὠραιότερα εἶναι ἡ ἐμφάνισις τῶν ἐφημερίδων ὅταν ἀναγράφεται: Παραπέμπεται ὁ Καραμανλῆς!

Τί νὰ κάμωμεν, κ. Παπαληγούρα; Δὲν ἔχετε τὴν αὐτὴν λαμπρότητα, τὴν αὐτὴν αἴγλην, μὲ τὸν κ. Καραμανλῆν. Ἐχρειάζετο τὸ ὄνομά του διὰ νὰ διανθίσουν τὴν περιπέτειάν των.

Ἀλλὰ θέλω νὰ κάμω μίαν παρένθεσιν, κ. συνάδελφοι.

Ὅλοι αὐταὶ αἱ κατηγορίαι τὰς ὁποίας ἠκούσατε μέχρι τώρα, ὅλοι αὐταί, τὰς ὁποίας ἴδατε στὸ κατηγορητήριον μέσα καὶ τὰς ὁποίας πολλοὶ ἐξ ὑμῶν εἶχαν τὴν ὑπομονὴν νὰ διαβάσετε, προϋποθέτουν, ὡς δεδομενον, ὡς ἀποδεδειγμένον ὀριστικῶς τὴν ἐνοχὴν τοῦ Πεζοπούλου, Γουναράκη καὶ εἰ τινας ἄλλου. Δὲν εἶμαι οὔτε φίλος, οὔτε ὑπερασπιστὴς τῶν κυρίων αὐτῶν. Μὲ τὸν ἕνα ἐπειδὴ ἦτο παλαιὸς δικηγόρος εἶχον βέβαια τὸν συνήθῃ μὲ συνάδελφους δεσμόν. Τὸν ἄλλον σχεδὸν ποτὲ δὲν τὸν εἶδον. Εἶναι ζήτημα ἐάν τὸν εἶδον δύο ἢ τρεῖς φορές. Δὲν ἀσχολοῦμαι μὲ τὴν πολιτείαν των. Ἀσχολεῖται μὲ τὴν πολιτείαν αὐτῶν ἡ τακτικὴ δικαιοσύνη, ἡ ὁποία ἀκόμη δὲν ἀπεφάνθη. Δὲν ἡμπαρῶ ἐγὼ νὰ τοὺς κρίνω καὶ δὲν αἰσθάνομαι τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς κρίνω.

Εἰς μίαν πολιτισμένην χώραν — καὶ ἡ Ἑλλὰς εἶναι πολιτισμένη χώρα — μέσα εἰς τὰ πλαίσια ἐνὸς Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος ὁ κατηγορούμενος δὲν ἔμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ δεδομενον, ὅτι εἶναι ἐνοχος ποῖν ἐκδοθῇ τελείδικος ἀπόφασις, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ ἐνδείξεις. Δὲν ἡξεύρω οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τί εἶπον, τί ἀπολογίαν ἔκαμον, οὔτε τί πρόκειται νὰ υποστηρίξουν. Ἀλλὰ εἶναι στοιχεῖον πολιτισμοῦ διὰ τὴν χώραν μας νὰ μὴ ξεκινᾷμε μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἐνοχοὶ ἀφοῦ ἐπελήφθη ὀριστικῶς τοῦ θέματος ἡ Δικαιοσύνη καὶ δὲν ἀπεφάνθη ἀκόμη.

Σὰς ἐρωτῶ κ. συνάδελφε, ἐάν παρ' ἐλπίδα καὶ γνωρίζουν οἱ ποινικολόγοι πόσας ἐκπλήξεις παρουσιάζει πολὺ συχνὰ ἡ ἀκροατικὴ διαδικασία εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια, ἐάν ὁ ἕνας ἐξ αὐτῶν ἡ καὶ οἱ δύο ἀδωθοῦν καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἔχῃ προχωρήσει ἡ διαδικασία τὴν ὁποίαν κινεῖτε σεῖς; Ποῦ πάει ἡ κρίσις σας, ποῦ πάει τὸ κύρος τῆς Βουλῆς ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ κηρύξει ὁλόκληρον τὴν ἀπόφασίν της καὶ τὴν σπύλωσιν συναδέλφου ἐπὶ τῇ βάσει μὴ ἀποδεχθέντων τελικῶς ἐνώπιον τῆς τακτικῆς ποινικῆς διαδικασίας δεδομένων;

Ποῦ πάει τότε ἡ παράβασις καθήκοντος κ. συνάδελφοι καὶ ἡ παραπομπή σας. Ἀλλὰ ἐδῶ θὰ κλείσω τὴν παρένθεσιν καὶ θὰ προχωρήσω εἰς ἄλλο θέμα. Ἐξήντησα ὅλας τὰς περιπτώσεις αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς παράβασιν Νόμου ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Νόμου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν.

Καὶ ἔρχομαι εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἀρθροῦ 2, ἐκεῖ ποῦ λέγει ὁ Νόμος περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, ὅτι εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος χωρὶς παράβασιν τυχὸν τοῦ Συντάγματος ἡ Νόμου κλπ. ἐκ δόλου καὶ ἐκ προθέσεως ἐβλάψῃ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ κεφάλαιον κατηγορίας ἐάν δὲν ἀπατῶμαι τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς προτάσεως. Κατηγοροῦνται οἱ ὑπὸ κρίσιν Ὑπουργοὶ ὅτι εἶχον τὴν πρόθεσιν νὰ ἐλάβουν τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας καὶ θὰ τοὺς πᾶμε εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον διὰ νὰ τοὺς τιμωρήσωμεν δι' αὐτό. Τί ἤθελον οἱ ἐγκληματῆαι αὐτοί. Ἦθελον ν' ἀπορροφήσουν τὰς Γαλλικὰς πιστώσεις. Μεγάλον ἐγκλημα. Ἐπίστευον οἱ ἐγκληματῆαι αὐτοὶ ὅτι ἡ ἀπορρόφησις τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων θ' ἀποτελεῖ κάτι ἀπαράιτητον διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας μας. Ἦθελον αὐτοὶ

οι εγκληματίαι να γίνουν το αλουμίνιον εις την Ελλάδα, ώστε να μη καρδίζωμεν από τον θωξίτην 20 εκατ. δολάρια αλλά 500 εκατ. δολάρια. Μεγάλο εγκλημα. Πολύ μεγάλο εγκλημα. "Ηθελον αυτού του είδους την ανασυγκρότησιν. . .

Διά να τα κάμουν αυτά, πώς έμεθόδευσαν την προσπάθειάν των — δεν θά εισέλθω εις τας λεπτομερείας των συμβάσεων — υπέταξαν τα επί μέρους συμφέροντα, άτομων και οίονδήποτε άλλων μονάδων εις το εθνικόν συμφέρον και εις την ιδέαν της εθνικής ανασυγκροτήσεως, υπέταξαν τα μεμονωμένα συμφέροντα εις το σύνολον.

Θά ήτο πολύ εύκολον και διά τον κ. Παπαληγοράν, αλλά και εις τον κ. Πρωτοπαπαδάκην να καθίστη εις τα κύρια του και να δεχθώ τας εισηγήσεις πολλών σοφών μηχανικών έδω πέριχ, της χώρας μας, οι οποίον έλεγον «δεν γίνεται αλουμίνιον εις την Ελλάδα, αφήσατε να μη γίνη αλουμίνιον» θά ήτο και αυτός ήττος και σήμερα θά εύρίσκετο ίσως εις το Ψυχικόν, εις την ώραίαν επαυλίαν του διά να ήσυχάζη και όχι έδω διά να συζητή τα εγκλήματά του μαζί σας. Αλλά θά ήτο ανάξιος Υπουργός και θά είχε τότε διαπράξει το αδίκημα διά το όποιον τον κατηγορούν, θά είχε τότε διά της παραλείψεως του πράγματι εκ προθέσεως βλάψει τα συμφέροντα της επικρατείας.

Αλλά τα θέματα αυτά έχουν τόσον εξαντληθώ, έχουν τόσον σαφώς αποδειχθώ και θά αποδειχθού άνόμην σαφέστερον, όταν εγκύβουν οι μηχανηματικοί εις το θέμα, ότι όχι μόνον δεν έδυσιάσθησαν συμφέροντα της ΔΕΗ, αλλά χωρίς ζημίαν της ΔΕΗ, εξυπηρετήθησαν τα συμφέροντα του συνόλου, ώστε εγώ τουλάχιστον εις το θέμα δεν θέλω να προχωρήσω. Θά προχωρήσω εις άλλο γενικώτερον θέμα.

Κύριοι συνάδελφοι, με συγχωρείτε ότι μακρηγορώ λιγάκι, αλλά δεν είμαι μακρὸν του τέλους. Θά ήθελον να συνειδή τοποιώσωμεν το τί κάμνομεν αυτήν στιγμήν. Αδικήματα του Ν. ΦΠΣΤ' που εάν εξαίρεσετε την περίπτωσιν του Χατζηπάνου και μίαν περίπτωσιν, νομίζω του 1917 επί Κυβερνήσεως Ελευθερίου Βενιζέλου, τότε εις έκτάκτους περιπτώσεις εφημέριος εις μίαν άλλην περίπτωσιν διά πρώτην φοράν το 1878, είναι μία διαδικασία σπανιστάτη. Ακόμην προχθές πολλοί συνάδελφοι δεν γνώριζον ποία διαφορά υπάρχει μεταξύ ανακριτικής και εξεταστικής των πραγμάτων επιτροπής και τα έμπέδευαν και δεν ήμπορούσαν να ξεχωρίσουν το ένα από το άλλο, συνάδελφοι έκλεκτοί, διότι δεν είχαν εγκύψει εις το θέμα.

Ημείς, κύριοι συνάδελφοι, αυτήν την στιγμήν δεν είμεθα βουλευταί, είμεθα μία ομαδική εισαγγελική αρχή. Ηλθεν ο κ. Ηλιόπουλος και κατέθεσε μίαν μύνησιν εις την εισαγγελικήν αυτήν αρχήν και ήμεις σήμερα εξετάζομεν εάν θά στείλωμεν την υπόθεσιν εις τον ανακριτήν, ο οποίος είναι ή 12μελής Ανακριτική Επιτροπή εν προκειμένω ή δεν θά την στείλωμεν. Αυτή είναι ή θέσις μας. Διὰτί μας εφόρτωσεν ο νόμος περί εϋθύνης Υπουργών, μας εφόρτωσεν αυτό το βάρος; Διότι δεν ήθελεν ή σκέψις ή εισαγγελική εν προκειμένω, να είναι ή συνήθης τυπική σκέψις των εισαγγελέων των ποινικών δικαστηρίων. Έχουμεν κάποιαν ιδιαιτελίαν. Ως εισαγγελείς είναι επιβεβλημένον, ως εκ της φύσεως των πραγμάτων να σκεφθώμεν με εύρύτερα κριτήρια, να εξετάζωμεν τας γενικώτερας συνεπείας μιας απόφασως τοιαύτης σημασίας, να εξετάζωμεν όχι τόν τον τύπον, αλλά την ουσίαν. Ένθ είμεθα εισαγγελείς, ενθ είμεθα δικασταί, κάποια απόχρωσις πολιτική υπάρχει — πολιτική απόχρωσις όχι εν τω πνεύματι της ικανοποιήσεως κομματικών συμφερόντων, βλέψεων, — αλλά εν τω πνεύματι της προλήψεως συνεπειών πολιτικών διά το μέλλον άπορρομητότου μεγέθους. Ας ιδώμεν λοιπόν, μία πού μας εφόρτωσεν αυτό το βάρος ο νόμος περί εϋθύνης Υπουργών, τί πρέπει να κάμωμεν, τί θά κρίνωμεν και διά να τα είπω μάλιστα καλύτερον τα πράγματι, όχι τί θά κρίνωμεν, αλλά τί δεν πρέπει να κρίνωμεν, τί δεν δικαιούμεθα να κρίνωμεν.

Δεν δικαιούσθε, κύριοι βουλευταί, οι όποιοι αυτήν την στιγμήν επαύσατε να εισθε βουλευταί και εισθε δικασταί, δεν δικαιούσθε να κρίνετε την πολιτικήν της προηγουμένης Κυβερνήσεως είτε συμφωνείτε είτε δεν συμφωνείτε με την πο-

λιτικήν αυτήν. Εφ' όσον ή Κυβέρνησις εκείνη με την πλειοψηφίαν της Βουλής έχαραξε μίαν πολιτικήν, έχαραξε μίαν γραμμήν εις τα οικονομικά θέματα, έχαραξε μίαν γραμμήν εις το θέμα της ΔΕΗ, αυτή ή πολιτική είναι ανεξέλεγκτος από δικαστάς, όπως εισθε σεις. Δεν δύνασθε να δικάσετε σεις τους Υπουργούς, λέγοντες «ή πολιτική, την οποίαν εκάματε, κύριοι τώως Υπουργοί, έβλαψε τα συμφέροντα της Επικρατείας. Την ήθελήσατε αυτήν την πολιτικήν, σας καταδιώκομεν δι' αυτήν την πολιτικήν». Πρώτον αποκλείεται αυτό διότι εις μίαν τοιαύτην κατηγορίαν δεν περιέχεται ή έννοια του δόλου. Δεν ύπήρξε πρόθεσις βλάβης των συμφερόντων και όπου έλλείπει ο δόλος, δεν ήμπορεί να ύπαρχη εϋθύνη κατά τον νόμον περί εϋθύνης Υπουργών, πρώτον. Δεύτερον, φατασθώτε, κύριοι συνάδελφοι, εάν ή κάθε Κυβέρνησις, ή κάθε Βουλή, ήδύνατο να πάρη της προηγουμένης Κυβερνήσεως την πολιτικήν να την αποδοκιμάση και έπειδή την αποδοκιμάζει, να θεωρή ότι εκ της πολιτικής της προήλθεν εθνική ζημία και να παραπέμπη τους πρώην Υπουργούς ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου. Κάθε μέλλουσα πλειοψηφία τότε θά είχε το δικαίωμα να θεωρή, ότι ή άσκηθείσα πολιτική είναι τιμωρητέα διά νόμου. Εν τούτοις κινδυνεύετε εις την προκειμένην περίπτωσιν να κάμετε κάτι παρόμοιον. Προσέξατε, κύριοι συνάδελφοι. Καταδιώκεται τους Υπουργούς αυτούς, διότι εξέτασαν εν τω συνόλω της την οικονομίαν της Χώρας και βάσει αυτών των γενικωτέρων απόψεων έχαραξαν μίαν πολιτικήν και εις συγκεκριμένα θέματα. Σεις έρχεσθε και λέγετε, ότι αυτή ή πολιτική δεν είναι σωστή, δεν μας άρέσει ή πολιτική άπορροφήσεως των γαλλικών πιστώσεων, ήμεις θέλωμεν άπορρόφησιν από την Ρωσίαν, από το ανατολικόν παραπέτασμα, δεν θέλωμεν να γίνη αλουμίνιον, θέλωμεν να γίνη θωξίτης, εκάματε πολιτικήν καθ' ήμας ζημιώσαν τον κράτος, σας παραπέμπομεν εις το δικαστήριον.

Λησμονούμεν όταν λέγωμεν αυτά ότι αυτήν την στιγμήν είμεθα δικασταί και ότι οι δικασταί, σεις βεβαίως οι δικασταί, όπως όλοι οι άλλοι δικασταί της Επικρατείας, δεν δικαιούνται να ελέγξουν τίποτε ούτε ήμπορούν να ελέγξουν την πολιτικήν την οποίαν έχαραξε ή νομοθετική και ή εκτελεστική εξουσία. Έλεγχος πολιτικός είναι έλεγχος άσκούμενος μόνον από την άκούστην την νομοθετικήν εξουσίαν Βουλήν. Αυτή την στιγμήν δεν εισθε νομοθετική εξουσία διά να ελέγξετε την πολιτικήν της οίανδήποτε Κυβερνήσεως, εισθε δικαστική εξουσία. Και εάν σήμεραν άκούοντες δικαστικήν εξουσίαν παρέμβητε εις τον έλεγχον των πολιτικών και διά των πράξεων σας και διά των αποφάσεώς σας αποδοκιμάσετε προηγουμένην πολιτικήν, παρβιάζετε την αρχήν της διακρίσεως των εξουσιών. Θέλετε να ελέγξετε πολιτικώς την πολιτικήν και της προηγουμένης Κυβερνήσεως και της Κυβερνήσεως Θεοτόκη και της Κυβερνήσεως Τρικούπη και του Καποδίστρια άκόμην, δικαίωμά σας. Ο Κανονισμός της Βουλής όρίζει πώς άσκείται ο πολιτικός έλεγχος. Αλλά τότε δεν ήμπορείτε να πάτε ή να οδεύετε τον δρόμον της παραπομπής εις το Ειδικόν Δικαστήριον. Η το ένα θά κάμετε ή το άλλο. Η θά κρίνετε ως δικασταί και τότε δεν ήμπορείτε να κρίνετε την πολιτικήν όποτε ήμπορείτε να προχωρήσετε εις τον δρόμον του ειδικού Δικαστηρίου ή εάν θέλετε να κάμετε πολιτικόν έλεγχον, δεν ήμπορείτε να ακολουθήσετε τον δρόμον περί εϋθύνης Υπουργών. Τα δύο δεν γίνονται, διότι τότε αναμιγνύετε δικαστικήν και νομοθετικήν εξουσίαν, κατά παρέκκλισιν της αρχής της διακρίσεως των εξουσιών.

Θά ήθελον παρά πολύ κ. συνάδελφοι να προσέξατε αυτά τα όποια σας είπον μέχρις αυτής της στιγμής. Είναι έδαικα άτύχημα ότι όμιλώ και εγώ ως μέλος του κόμματος της ΕΡΕ και αυτήν την στιγμήν ότι και αν είπω μοιραίως έχει το χρώμα μιας κομματικής τοποθετήσεως. Λυπούμαι, αλλά εάν δεν ήμην βουλευτής και εάν ήμην μόνον διδάκκαλος — πού μακάρι να ήμην μόνον — σας βεβαιώ ότι άκριβώς τα είδα πράγματα θά σας έλεγα, διότι ή απόφασις πού θά λάβατε σήμεραν θά έπηρέαση την εφαρμογήν του νόμου περί εϋθύνης Υπουργών και εις το μέλλον και ο νόμος περί εϋθύνης Υπουργών φοβούμαι ότι αρχίζει να γίνεται της μόδας και δεν θά παύση ή μόδα με την ιδίαν σας Κυβέρνησιν. Κάμνετε νομολογίαν.

Ἡ νομολογία πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ κατοχυρώσεται κ. συνάδελφοι καὶ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν δικαστικὴν καὶ τὴν πορείαν τῆς δημοκρατίας, εἰς αὐτὸν τοῦλάχιστον τὸν τομέα.

Μερικοὶ συνάδελφοι ἐξ ἀγαθοῦ συνειδότες λέγουσιν τὸ ἐξῆς, τὸ εἶπον καὶ εἰς ἐμὲ ἐδῶ εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς, ὅπου ἔχομεν τὸ ἐλάττωμα νὰ συγχάζωμεν περισσότερον οἱ βουλευταὶ ἀπ' ὅ,τι συγχάζωμεν ἐντὸς τῆς αἰθούσης, μὲ εἶπον: Βρὲ ἀδελφέ, ἀφοῦ ἔγινεν αὐτὸ τὸ κομπούρι καὶ αὐτὴ ἡ ἀναταραχὴ, ἃς πᾶνε τέλος πάντων εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν εἰς μίαν διαδικοσίαν νὰ ἀδωθῶσιν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ μὴ μένουν μὲ αὐτὴν τὴν κατηγορίαν εἰς βάρος τοῦς. Καὶ ἀπὸ αἰσθήματος φιλανθρωπίας, δύναμαι νὰ εἶπω ὑπὲρ τῶν διωκομένων Ὑπουργῶν, ὑποστηρίζουν ὅτι πρέπει τέλος πάντων αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ δικασθῶσιν, διὰ νὰ ἀδωθῶσιν. Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ σᾶς εἶπω εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ὅτι οἱ ἴδιοι οἱ κατηγορούμενοι, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἡμεῖς δὲν αἰσθανόμεθα καθόλου νὰ ὑπάρχῃ οἰαδήποτε σκιά, ἡ ὁποία νὰ βαρύνῃ εἴτε τὸν ἕνα, εἴτε τὸν ἄλλον.

Δὲν αἰσθάνομαι καθόλου ὅτι εἶναι δυνατόν ποτὲ ἕνας οἰοσδήποτε ὄχι ὁπαδὸς τῆς ΕΡΕ, ἀλλὰ ἕνας νοήμων ὁπαδὸς τοῦ Κέντρου, εἰς τὸν σταματήσετε εἰς τὸν δρόμον καὶ τὸν ἐρωτήσετε, θὰ εἶπῃ ὅτι ὁ Πρωτοπαπαδάκης καὶ ὁ Παπαληγούρας ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι κατηγορούμενοι ἐκ δόλου ἐξημέωσαν τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς αὐτὸ δὲν θέλω νὰ προχωρήσω. Προτιμῶ νὰ ἀκολουθήσω τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησεν ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, ὁ ὁποῖος περαίνων τὸν λόγον του εἶπεν ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ σημείου δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπολογηθῇ. Ἀλλὰ ἤθελον νὰ εἶπω εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ ἐκ φιλαλληλίας καὶ φιλανθρωπίας ὑποστηρίζοντας τὴν παραπομπήν, ὅτι ὄχι μόνον δὲν αἰσθανόμεθα αὐτὴν τὴν ἀνάγκην, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ, τὸ ὁποῖον θέλουν αὐτοὶ εἰς ἀγαθοῦ συνειδότητος, δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτευχθῇ. Διότι ἐδῶ θὰ ὀδηγήσετε, εἰς τὴν θέλησιν διὰ τῆς πλειοψηφίας τοὺς ὑπὸ κατηγορίαν Ὑπουργοὺς μέχρι τοῦ ἐιδικοῦ δικαστηρίου καὶ τὴν ἐπομένῃ τὸ πρωτὶ, λόγῳ τῆς βεβαίας παραγραφῆς ὅλων τῶν ἀδικημάτων, τῆς ἀσυνήτητου παραγραφῆς, πρόκειται τὸ δικαστήριον νὰ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οὐσίαν νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ λόγῳ τῆς παραγραφῆς καὶ ἔτσι οἱ ὅσοι φιλανθρωπῶς ἐπιδιώκουν τὴν ἀδωσίαν τῶν κατηγορουμένων δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχουν. Θὰ μείνῃ ὁ σπῆλος πλουτισμένος μὲ ὅλα ὅσα ὁ πολιτικὸς φανατισμὸς καὶ τὰ πολιτικὰ πάθη θὰ προσθέσουν κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν τῶν μηνῶν, ὅπου θὰ διαδράμουν μὲ τὰς ἀνακριτικὰς ἐπιτροπὰς καὶ εἰς τὸ τέλος οἱ κύριοι αὐτοὶ θὰ ἐξέλθουν, λόγῳ παραγραφῆς μετὰ βεβαίωτος, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ οὐδεμία δικαστικὴ κρίσις. Ἄλλως τε ἐνθυμούμαι, ἐναυοὶ εἶναι ἀκόμη οἱ λόγοι τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, ὅταν παρόμοιον ζήτημα συνεζητεῖτο καὶ κατὰ τὸ ὁποῖον εἶπε κάτι τι, τὸ ὁποῖον ὀλόκληρος ἡ Βουλὴ ἐχειροκρότησε, μάλιστα ἡ μερὶς ἡ ἰδικὴ σὰς ἐσηκώθη καὶ ἐχειροκρότει, εἶπε τότε, ὅτι ἐφ' ὅσον ὑπάρχει κατηγορία κατὰ πολιτικῶν προσώπων, ἡ ὁποία λόγῳ παραγραφῆς δὲν δύναται νὰ ὀδηγήσῃ εἰς δικαστικὴν κρίσιν, ἐγὼ θεωρῶ ὅτι δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ οἰαδήποτε κατ' αὐτοῦ δώδεξις, οὔτε ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπὴ, οὔτε καὶ ἐξεταστικὴ τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὴ.

Καὶ ἀπέριψε τὴν πρότασιν τῆς ἐξεταστικῆς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπῆς, τότε αὐτὰ ἐλέγχθησαν. Δὲν ἤξεύρω τί ἐμεσολάησε καὶ ἤλλαξεν ἡ κοσμοθεωρία περὶ τὸ θέμα αὐτό. Δὲν θὰ ἐξετάσω τὸ θέμα. Καὶ δὲν θὰ τὸ ἐξετάσω, κύριοι συνάδελφοι, διότι αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶμαι καὶ ἐγὼ δικαστῆς, συνάδελφοι δικασταὶ μαζί σας καὶ ὁμιλῶ ἐπὶ δικαστηρίῳ.

Ἐνθυμούμαι τὰς καλὰς ἡμέρας, ὅπου ὁμιλοῦσα ἐκεῖ καὶ δὲν ὁμιλοῦσα ἐδῶ. Ὅμιλῶ ἐπὶ δικαστηρίῳ. Τὴν πολιτικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ θέματος, αὐτὴν τὴν ἀναβάλλομεν δι' ἄλλοτε, ὅταν θὰ εἴμεθα συγκεκροτημένοι ὄχι ὡς δικαστικὸν Σῶμα, ἀλλὰ ὡς βουλευτικὸν καὶ τότε θὰ τὰ ξαναποῦμε, κ. συνάδελφοι. (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος. Ὁ κ. Βασιλάτος, ἔχει τὸν λόγον.

Κύριοι βουλευταὶ, ἔχω νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῇ

ὁ Κανονισμός. Ἐκαστὸς τῶν ὁμιλητῶν ἔχει ἡμίωρον μόνον δικαίωμα νὰ ὁμιλήσῃ.

Γ. Βασιλάτος. Λάθος κἀμετα, Κύριοι Πρόεδρε, ζήτομεν ἴσην μεταχείρισιν. Ὅμιλησεν τρεῖς ὥρας ὁ κ. Ἡλιόπουλος καὶ ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης δύο ὥρας. Εἰς μίαν τοιαύτην συζήτησιν εἰς τὴν θέλετε νὰ θέλετε κλειψύδραν δὲν εἶναι ὑπὲρ τῆς συζητήσεως, ὑπὲρ τοῦ γοήτρου τῆς Βουλῆς, ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος καθ' ὃν στρέφεται ἡ πρότασις. Νὰ εἴμεθα ἐξηγημένοι.

Πρόεδρος. Ὅριστε κ. Βασιλάτο, ἀρχίσατε.

Γ. Βασιλάτος. Ἐνα λεπτό, διότι δὲν ἐγνώριζεν ὁ ἐκπονήσας τὰ σχέδια τοῦ θέματος, ὅτι θὰ ὑπῆρχε σκάνδαλον τοιαύτης ἐκτασεως, νὰ εἶχε προβλέψῃ καὶ μεγαλύτεραν τράπεζαν.

Μὲ τὸ συναίσθημα τῆς ἐκείνης εὐδύνῃς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐκεῖνος κ.κ. συνάδελφοι, ὁ ὁποῖος λαμβάνει μέρος εἰς συζήτησιν προτάσεως στρεφόμενης κατὰ συνάδελφον καὶ δὴ ἐπιλέκτων ἐπιτελῶν ἐνὸς κόμματος, ἀνῆλθον εἰς τὸ θέμα. Διεκήρυξα πάντοτε καὶ συμφωνῶ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ μετὰ τοῦ προλάλησαντος ἀξιότιμου κ. Τσάτσου διακεκριμένου ἐπιστήμονος καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ, ὅτι ὁ βουλευτὴς ὅταν ἀναμειγνύεται εἰς τοιαύτην συζήτησιν, παύει νὰ ἀνήκῃ εἰς κόμμα, παύει νὰ εἶναι μέλος οἰαδήποτε παρατάξεως, διότι μεταβάλλεται ἀληθῶς εἰς Δικαστὴν καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς γνώμονα μόνον τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς εὐσυνειδήτου τοῦ καθήκοντος τὴν ἐπιτέλεσιν. Καὶ τὸ ἔχω ἀποδείξει. Κατὰ τὴν προηγουμένην συζήτησιν διερωτήθησαν τινὲς τῶν κ.κ. συνάδελφων διατὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκάλεσεν ἐμὲ καὶ δὲν ἐκάλεσεν ἄλλους ἴσως. Ἡ γνώμη μου φαίνεται, ὅτι ἐπαίξε προτεῦντα ῥόλο εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ΔΕΗ. Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι ἤμην ἐπὶ 2 ἔτη συνήγορος τοῦ ἀδίκως διωχθέντος «Νεολόγου Πατρῶν» καὶ ἐπειδὴ ἤμην ἀναμειγνύμενος εἰς τὴν περιφημὴν ὑπόθεσιν τοῦ διαζυγίου τοῦ κ. Πεζοπούλου περισυνέλεξα καὶ ἐσταχυολόγησα ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἐθεμελίωσαν καὶ τὴν ἀνάγκην εἰς τὴν ὁποίαν ἐσύρθη ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ καταθέσῃ τὸ νομοσχέδιον ἐξ οὗ προέκυψε μετὰ συζήτησιν τὸ Ν.Δ. 4260, ἀλλὰ κυρίως ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν τῶν περιφημῶν ἐπιστολῶν Φιλαρέτου ἄνευ τῶν ὁποίων θὰ ἦσαν μέχρι ἴσως καὶ σήμερον ἀκόμη ὁ κ. Πεζόπουλος καὶ ὁ κ. Γουναράκης οἱ διοικούντες τὴν ΔΕΗ. Καὶ δὲν παραλείπω νὰ τονίσω, ὅτι ἐδέχθην καὶ τρεῖς μηνύσεις ἀπὸ τὸν κ. Πεζόπουλον. Μὲ ἐμήνυσεν, ὅτι τοῦ ὑπεξήγαγα τὰς ἐπιστολάς, διὰ παραβίαν τοῦ ἀπορρήτου. Ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημῆσει μετὰ τῶν κ.κ. Κόκα, Ἀνδρουλιδάκη καὶ ἄλλους καὶ ἀπηλλάγη βεβαίως διὰ βουλευμάτος πανηγυρικῶς. Ἀλλὰ ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἔχω συναίσθησιν, ὅτι εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν οὔτε προσωπικὸν πάθος ὑπῆρχεν, οὔτε διαφορὰ οὐδεμία, ἀλλὰ ἐν τῇ μεγάλῃ προσπαθείᾳ, ὅτι ἐπορεύετο τὴν διάχυτον φήμην, ὅτι λαμβάνουν χώραν μὴ σήψις ἀπεραντος, νὰ τὰς ἐρευνήσω ἀνεμίσχην καὶ εἰς τὰς δύο ὑποθέσεις. Καὶ εἶμαι ὑπερήφανος, διότι συνετέλεσα, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ ὁ καθαρισμός. Μὲ ἐμήνυσεν ὁ κ. Πεζόπουλος, ὅτι ὑπεξήγαγον τὰς ἐπιστολάς. Ἡ κατάθεσις τοῦ Φιλαρέτου λέγει, ὅτι καὶ τὰς ἐστειλε καὶ γνήσιαι εἶναι καὶ τὰς ἔλαβεν ὁ κ. Πεζόπουλος. Μοναδικὴ περίπτωσις ψευδοῦς καταμηνύσεως, καὶ ἡρνήσθην εἰς τὴν περιφρόνησιν.

Μὲ ἐμήνυσαν ὅτι παρεβίβασα τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν. Καὶ ἀπεδείχθη ὅτι τὰς εἶχον λάβει. Καὶ διὰ συκοφαντικὴν δυσφημῆσιν μαζί με τὴν «Ἐλευθερίαν» καὶ ἄλλους. Καὶ ἀπηλλάγημεν χωρὶς καὶ νὰ κληθῶμεν εἰς ἀπολογία. Ὅχι μόνον ἔκρινα ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπαντήσω, ἀλλὰ βεβαίως ἀπέδειξα ὅτι ἀπ' ἧς ἀνεμίσχην εἰς τὴν συζήτησιν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, δὲν ἠθέλησα πλέον νὰ ἀναμειχθῶ εἰς σωρείαν δικῶν καὶ ἐπὶ ἐπικηλοῦσιν. Καὶ πέραν τούτου, ὅταν τὸν παρελθόντα Νοέμβριον μὲ ἐκάλεσεν ὁ ἀνακριτὴς τοῦ Γ' Τμήματος νὰ ἐξετασθῶ ἐπὶ ἄλλῃς μηνύσεως κατὰ τοῦ Πεζοπούλου, ἀπήντησα: «Ἐναντίον τοῦ μηνυμένου Γ. Πεζοπούλου ἡσχολήθην διὰ μακρῶν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναμαι νὰ ἐξετασθῶ, ἐπὶ πλέον διότι εἶμαι καὶ δικηγόρος τῆς ἐπὶ διαζυγίῳ δίκης τῆς συζύγου μου».

Ἔτσι ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ

όποιος θέλει να είναι αμερόληπτος και με αντικειμενικότητα να κρίνει. Και με αντικειμενικότητα και αμεροληψία εισέρχομαι ήδη εις την ανάπτυξιν της υποθέσεως. Τα θέματα, τα οποία μᾶς απασχολοῦν εἶναι: Ἐλαβον χώραν ἀδίκηματα; Οἱ καὶ ὧν στρέφεται ὑπόθεσις ἀξιότιμοι κύριοι τέως Ὑπουργοὶ ἔχουν εὐθύνην τινά; Ἡ εὐθύνη τῶν Ὑπουργῶν, ὡς γνωρίζετε εἶναι ἠθική, πολιτική, δικαστική. Περὶ τῆς δικαστικῆς ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ πρόκειται. Συμμενῶ ἀπολύτως μετὸν ἀξιότιμον κ. Τσάτσον, ὅτι ἡμεῖς ἐδῶ εἴμεθα ἐν τῷ συνόλῳ ὁ Εἰσαγγελεὺς, ὁ κεκλημένος να κρίνῃ ἐὰν ὑπάρχουν προϋποθέσεις τί; Νὰ διατάξῃ δικαστικὴν ἔρευναν. Διότι ἐὰν δὲν ὑπάρξουν κατὰ τὸ ἄρθρον 43 αἱ προϋποθέσεις διὰ νὰ διαταχθῇ δικαστικὴ ἔρευνα, τίθεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ἀρχεῖον ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελεως, ἡμεῖς δὲ θὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Τὸ ἐρευνήτεον, λοιπόν, εἶναι, ὑπάρχουν τὰ χτοιχεῖα ἐκεῖνα τὰ ὅποια μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ κρίνωμεν ὅτι εἶναι δυνατόν ἡ δικαστικὴ ἔρευνα, εἶναι δυνατός ὁ ἐλεγχος, ἐὰν ὑπάρχουν στοιχεῖα τινά, τὰ ὅποια νὰ θεμελιώσουν τὸ ἀδίκημα, εἴτε τῆς παραβάσεως καθήκοντος ἢ ἄλλο τι ἀδίκημα; Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐξετάσασθαι. Διὰ νὰ εἰπώμεν ὅχι, πρέπει νὰ δεγθῶμεν καὶ νὰ πεισθῶμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει παντάπασιν καμμία, ἔστω καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑπόψια, ὅτι εἶναι δυνατόν ἡ καὶ ὧν στρέφεται κυρίων τέως εἴτε νὰ συνέπραξαν, εἴτε νὰ ἠδικόρησαν, εἴτε ὁπωσδήποτε νὰ ἔχουν εὐθύνην τινὰ ἐναντι τῶν φρικιαστικῶν ἀληθῶς ἐγκλημάτων, τὰ ὅποια τὸ πόρισμα τῶν 3 ἀνωτάτων δικαστικῶν ἐμφανίζει ὅτι διεπράχθησαν. Ἐὰν καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶναι ἀντὶ ἀστήρικτος αὐτὴ ἡ κατηγορία, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεμελιωθῇ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καὶ ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ εὐθύνη τῶν Ὑπουργῶν, θὰ εἰπώμεν ὅτι ὅχι καὶ θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἀλλὰ ἀκριβῶς διὰ τῆς προτάσεως τί ζητεῖται; Νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὴν ἀνακριτικὴν Ἐπιτροπὴν, πού θὰ εἶναι ὁ ἀνακριτὴς νὰ ἐρευνήσῃ ὅλα αὐτά, τὰ ὅποια διεπράχθησαν εἰς τὴν ΔΕΗ, ἂν ἦσαν ἀγνωστα εἰς τοὺς ἐγκαλούμενους Ὑπουργούς; Δὲν ἔλαβον γνῶσιν; Ἡ λαβόντες γνῶσιν ἠδιαφόρησαν ἐξ ἀμελείας καὶ προθέσεως; Δὲν εἶναι τῆς παρούσης στιγμῆς καὶ δὲν ἡμποροῦμε νὰ λάβωμεν θέσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ εἴμεθα μετὸν αὐτὸν μας συνεπείς, θὰ εἰπώμεν ὀλίγα τινὰ καὶ ἐπὶ τῆς οὐσίας.

Πέραν τῶν ὧν τὸ πόρισμα δέχεται καὶ διὰ μακρῶν ἀναπτύσσει —διότι δὲν θέλω νὰ παραβιάσω τὸν ὀριζόμενον χρόνον, καίτοι ἔχω δικαίωμα δευτερολογίας καὶ θὰ τὴν προσθέσω εἰς τὴν ἀγόρευσίν μου διὰ νὰ τελειώσω, θὰ εἶμαι συντομωτάτος παρά τὸν ὅγκον τῶν ἐγγράφων —πέραν τῶν ἀδικημάτων ἐκεῖνων, ἔχομεν ἤδη ἅπασα, ὅσα ἄλλα τὰ ὅποια δὲν ἀνέπτυξεν ὁ κ. Ἡλιόπουλος καὶ τὰ ὅποια μνημονεύονται ἐν τῇ ἐκθέσει. Εἶναι αἱ δύο ὑποθέσεις Συνεσίου, καταδικασθέντος ὑπὸ τοῦ ἡμελοῦς Ἐφετείου Πατρῶν, καὶ τοῦ Δούκα Ἀλεξάνδρου, ὁ ὁποῖος ἀφέθη ἐλεύθερος χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ, καὶ διὰ τὸ ὅποῖον διωχθεὶς ὁ κ. Πεζόπουλος ἀπηλλάγη λόγῳ παραγραφῆς. Καὶ τὸ σχετικὸν βούλευμα δέχεται ὅτι παρέλειψε τὸ καθήκον του νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τῆς ΔΕΗ. Καὶ οἱ 2 ἦσαν ὑπεργολάβοι τῆς ΟΛΟ. Ὁ Συνέσιος συνῆψε σύμβασιν διὰ πλαστογραφίας. Ὁ Μαγγιῶρος, ἐντεταλμένος νὰ ἐλέγχῃ τὸν Συνέσιον, ὡς ὑπάλληλος τῆς ΟΛΟ μεταφτευθεὶς εἰς τὴν ΔΕΗ, συνῆψε σύμβασιν μετὰ τοῦ Συνεσίου προχρονολογουμένην καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκάλυπτεν αὐτόν, ὁ ὁποῖος πλαστὰ δικαιολογητικὰ ὑποβαλὼν, προεκάλεσε μίαν ζημίαν 4 ἑκατομμυρίων τῆς ΔΕΗ. Κάποτε τέλος πάντων ἔγινεν ἐλεγχος, παρεπέμφθη ὁ Συνάσιος καὶ βλέπομεν τὸν Μαγγιῶρον μάρτυρα ὑπερασπίσεως, ἀγωνιζόμενον νὰ σώσῃ τὸν Συνέσιον. Καὶ ὅταν κατεδικάσθη ὁ Συνέσιος καὶ αἱ ἐφημερίδες ἐγγράψαν καὶ διεμαρτυρήσαν, ὁ Μαγγιῶρος δὲν ἀπελύθη ἀλλὰ προήχθη. Καὶ θὰ ἐξετάσῃτε εἰς τὴν ὑμετέραν συνείδησιν; Αὐτὸ τὸ γεγονός διέφυγε τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν; Ἐλαβον γνῶσιν; Δὲν ἔλαβον γνῶσιν; Τί ὤφειλον νὰ πράξουν;

Περαιτέρω διὰ τὸν κ. Ἀλεξάνδρον Δούκαν εἶναι μία μεγάλη ἱστορία, τὴν ὁποίαν ἐκθέτε: τὸ πόρισμα. Ἀλλὰ εἶναι καὶ

τὸ βούλευμα τὸ ὅποῖον εἶναι συντριπτικόν, διότι ὅχι μόνον τὸν ἐκάλυπτε τὸν Ἀλεξάνδρον, ἀλλὰ ἀκούσατε κύριοι τὸ καταπληκτικόν: "Ὅταν εὐρέθῃ ἓνας ἐντιμὸς ὑπάλληλος καὶ ἀπεικάλυψε τὴν κατάχρησιν Ἀλεξάνδρου Δούκα καὶ τῶν συνεργαζομένων μετ' αὐτοῦ ὑπαλλήλων, ὁ ὑπάλληλος αὐτὸς ἐδιώχθη λυσσώδως, ὁ Δούκας δὲν ἐδιώχθη, ἀρῆκαν νὰ παραγραφῇ ἡ ὑπόθεσις. Οὕτε εἰς διαιτησίαν παρεπέμφθη. Καὶ ὅταν τέλος πάντων ἐξεδόθῃ καὶ τὸ ἀπαλλακτικὸν βούλευμα τοῦ Πεζοπούλου, λόγῳ παραγραφῆς, τὸ ὅποιον ὅμως δέχεται τὴν ἐνοχλήν του, ὁ Ἀλεξάνδρος μεταφορμώθη ἀπὸ ἐργολάβον εἰς προμηθευτὴν καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερον. Κύριοι, ὑπάρχουν καταθέσεις, ὅτι ὁ Ἀλεξάνδρος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι προμηθευτὴς τῆς ΔΕΗ, δεκάδων ἑκατομμυρίων. Ὑπάρχουν αἱ καταθέσεις ὑπαλλήλων διότι διεξήχθη νέα ἀνάκρισις, καὶ ὁ Ἀλεξάνδρος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι προμηθευτὴς. Διότι ναὶ μὲν ἐπαύθη ἡ διοίκησις — καὶ περὶ αὐτοῦ θὰ ἀσχοληθῶ μετὰγενεστέρως — ὁ Ἀλεξάνδρος ὅμως παρέμεινε. Καὶ παρέμεινε ὁλόκληρον τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Πεζοπούλου, τὸ ὅποιον δὲν ξέρω ἂν κατέρωθον ἀκόμη ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας νὰ ξεκαθαρίσῃ αὐτὸ τὸ ἄντρον τοῦ Πεζοπουλισμοῦ.

Καὶ περαιτέρω θὰ σὰς φέρω καὶ ἓνα ἀκόμη στοιχεῖον. Διὰ νὰ ἴδτε ποῖα κατάχρησις ἔγινε, ἓνα νεώτερον στοιχεῖον: "Ἐνας γερανὸς μεταφέρθη ὑπὸ τῶν ἐργολάβων Δούκα Ἀλεξάνδρου εἰς Πτολεμαῖδα καὶ ἐπληρώθη ὁ Ἀλεξάνδρος εἰς 120.000 δραχμάς καὶ ὅταν τὸν ἐπανεφέρον εἰς ΣΕΚ ἐκόβτισε μόνον 2000 δραχμάς.

Καὶ αὐτὰ κατηγοροῦντο καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἔλαβον γνῶσιν οἱ κ.κ. Ὑπουργοί. Καὶ ἡ ἔρευνα ὅταν διαταχθῇ θὰ ἐξετάσῃ διατὶ ἐσιώπων, διατὶ δὲν ἐπενέβαινον, διατὶ δὲν ἐλάμβανον μέτρα.

Καὶ ὑπάρχει καὶ κάποιον ἄλλο στοιχεῖον, τὸ ὅποιον τίθεται ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ κρίνετε, κ. συνάδελφοι, ἐὰν ὑπῆρχε συνεργασία, ἐὰν ὑπῆρχε προστασία τῶν συμφερόντων, ἡ ἐνδεδειγμένη προστασία, ἂν εἶχον τὴν δύναμιν καὶ οἱ κυβερνῶντες νὰ ἐπιβάλλουν εἰς τὴν ΔΕΗ χαριστικάς πράξεις.

Τυχαιῶς ὑπέβαλον τὴν ἀπὸ 5.12.1964 ἐρώτησιν νὰ μᾶς εἰπὼν πῶς συμβαίνει ἓνα κτήμα εἰς τὸ Ἐρηροτόταμον Ἡρακλείου, τὸ ὅποιον ἡγοράσθη ἀντὶ 32.000 δραχ. 19 στρέμματα, ἀπὸ πολιτευόμενον τῆς Κυβερνήσεως, νὰ πωληθῶν κατόπιν εἰς τὴν ΔΕΗ τὰ 10 στρέμματα ἀντὶ 220.000 δραχ. καὶ νὰ μείνουν εἰς τὴν διάθεσιν του καὶ τὰ 9 στρέμματα. Καὶ ἀπαντᾷ τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν τὴν 19.1.1965, στοιχεῖον, τὸ ὅποιον οὐτε ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐτέθη, εἶναι ἓνα νεώτερον ντοκουμέντον, διὰ νὰ ἴδῃτε, δηλαδή, πόσα θὰ ἀνακαλύβῃ ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει παραπεμφθῇ, διότι πρέπει νὰ γνωσθῇ ὅτι οἱ φάκελλοι ὅλοι αὐτοὶ ἐκχερσοῦν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Ἀνακριτοῦ τῶν Πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπιληφθῇ, διότι εἶναι ἀρμοδιότης πενταμελοῦς. Τὰ ἑκατομμύρια, τὰ ὅποια διεσπαθίσθησαν ἀνήκουν εἰς τὸ Δημόσιον, εἶναι μὲν οἶονεἰ ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐπιχείρησις ἡ ΔΕΗ, ἀλλὰ τὸ χρήμα εἶναι δημόσιον, τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἡ ἀρμοδιότης πενταμελοῦς. Καὶ μοῦ ἀπαντᾷ τὸ Ὑπουργεῖον. Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. Η. 9)10

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1965

Π Ρ Ο Σ

Τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Θέμα: Σχετικῶς μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 909)5.12.64 ἐρώτησιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Βασιλάτου.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17058)8.12.64 ὑμετέρου ἐγγράφου διαβιβαθείσης ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 909 π.ε. ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν κ. Γ. Βασιλάτου, ἐν σχέσει μετὰ τὴν ἀναδραστικὴν ἐρώτησιν, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 506 φύλλον τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1964 τῆς ἐν Ἀθῆναις ἐκδιδουμένης ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος» καταγγελλὶν τῆς ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης ἐφημερίδος «Κρητικὸν Φῶς» ἀφορῶσαν τὴν ἀγορὰν ἀπὸ τὴν

Κτηματική Τράπεζα οικοπέδου και την μεταπώλησιν μέρους τούτου εις την ΔΕΗ υπό του Κωνσταντίνου Ίωάν. Κεφαλογιάννη, έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν υμίν, ότι από απόφωσ ἀρμοδιότητος ἀφορούν την ήμετέραν ήπηρεσίαν, τ' ἀκόλουθα:

Καθ' ὃ ἀνέφερον υμίν ὁ Οἰκονομικός "Εφορός "Ηρακλείου Κρήτης διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 18215 π.έ. ἀναφορᾶς του, ἐκ τῶν παρὰ τῇ Οἰκον. "Εφορία τηρουμένων φακέλλων ὑπαθέσεων φορολογίας μεταβιβάσεων ἀκινήτων προκύπτουσι τὰ ἐξῆς:

1) Ὁ Κωνσταντίνος Ίωάν. Κεφαλογιάννης ἠγόρασεν ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν Α.Ε. δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 26323 τῆς 25.10.1956 συμβολαίου τοῦ Συμβίου "Ηρακλείου Ἀντωνίου Γιάνναρη, ἀγρὸν κείμενον ἐν τῇ κτηματικῇ περιφερίᾳ «ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΣ» ἐκτάσεως 19 στρεμμάτων ἀντὶ τιμῆματος 1.648 δραχ. κατὰ στρέμμα, ἥτοι ἐν συνόλῳ ἀντὶ δραχ. 32.000.

Διὰ τὴν ἀγορὰν ταύτην ἐνεχειρίσθη αὐτῷ σχετικὴ δηλώσις φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ καταβλήθη ὁ ἐπὶ τῇ βᾶσει ταύτης ἀναλογῶν φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

"Επικυλούνησαν φορολογικὸς ἔλεγχος τῆς δηλώσεως πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ μεταβιβασθέντος ἀγροῦ κατὰ τὸν ὁποῖον διεπιστώθη, ὅτι ἡ ἀγοραία ἀξία τούτου, κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως, ἦτο ἡ ἐν τῇ δηλώσει περιληφθεῖσα τοιαύτη τῶν 32.000 δραχμῶν.

Συνεπεία τούτου καὶ ἡ δηλώσις τῶν συμβληθέντων ἐκρίθη ὡς εἰλικρινής.

2) Ὁ αὐτὸς ὡς ἄνω ἀγορασθεὶς τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἀγροῦ (Κωνσταντίνος Ίωάν. Κεφαλογιάννης) προσέβη εἰς πώλησιν μέρους τούτου, ἥτοι 10 στρεμμάτων, πρὸς τὴν ΔΕΗ ἀντὶ τοῦ κατὰ στρέμμα τιμήματος τῶν δραχ. 22.000 καὶ συνολικῶς δραχ. 220.000 δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4613/9.5.1959 συμβολαίου τοῦ Συμβίου Ἀθηνῶν Χαρ. Στασινοπούλου.

Καὶ διὰ τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος μεταβιβάσιν ὑπεβλήθη ἀρμοδίως ἡ κατὰ Νόμον δηλώσις φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, εἰς ἣν περιελήφθη ὡς ἀξία τοῦ μεταβιβασθέντος ἀκινήτου ἡ τοιαύτη τοῦ ὡς ἄνω συμβολαίου τῶν δραχ. 220.000, ἐφ' ὧν ὁ ἀναλογῶν φόρος μεταβιβάσεως ἐβεβαιώθη καὶ εἰσπραχθῇ ὑπὸ τοῦ Ταμείου.

"Επικυλούνησαν ἔλεγχος καὶ τῆς νεωτέρας ταύτης δηλώσεως πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ μεταβιβασθέντος ἀγροῦ ἐκτάσεως 10 στρεμμάτων πρὸς τὴν ΔΕΗ κατόπιν τοῦ ὁποῖου ὁ Οἶκον. "Εφορός "Ηρακλείου ἔκρινε τὴν δι' ἣν ὁ ἔλεγχος δηλώσιν ὡς εἰλικρινή.

Ἐπὶ τούτοις γνωρίζομεν υμίν, ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς τοῦ Οἴκου. "Εφόρου "Ηρακλείου, προκύπτει, ὅτι, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1956 ἕως 1963, αἱ τιμαὶ τῶν ἐν τῇ κτηματικῇ περιφερίᾳ «ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΣ» ἀγρῶν ἐκυμάνθησαν μεταξὺ τῆς κατωτάτης τιμῆς τῶν δραχ. 1.500 καὶ τῆς ἀνωτάτης τοιαύτης τῶν δραχ. 7.000 κατὰ στρέμμα.

Ὁ Ὑπουργός

καὶ εἰδικῇ ἐντολῇ

Ὁ Γενικός Γραμματεὺς

ΘΕΟΔ. Δ. ΜΕΡΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Καὶ ὁ "Εφορός βεβαίῳ, ὅτι ἀπὸ τὸ 1956 μέχρι τὸ 1963 εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν δὲν ἔλαβε χώραν πώλησις μὲ τιμὴν ἀνωτέραν τῶν 7 χιλ. τὸ στρέμμα. Μέχρι τὸ 1963 καίμενεταί ἀπὸ 1.500 μέχρι 7.000. Ἰσοῦ λοιπόν, ὅτι ἡ ΔΕΗ ἐχαρίσθη καὶ μάλιστα εἰς οἶκον τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις μὲ 32.000 δρχ. εἰσέπραξε 220.000 καὶ ἔχει στὴν γιγαντίαν του καὶ 9 στρέμματα. Αὐτὴ τί εἶναι, ἐξ ἀμελείας πολιτικῆς πράξεως, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐλεγχθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη καὶ ὑπευθύνως ἡ τὸ ἀδίκημα, τὸ ὁποῖον διεπράχθη καὶ ὑπὸ τῶν διοικούντων τὴν ΔΕΗ καὶ ὑπὸ τοῦ εἰσπράξαντος τὰ χρήματα δι' ἀπάτης, ὅτι ἔχει αὐτὴν τὴν ἀξίαν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε; Θὰ τὸ κρίνῃ ἡ μέλλουσα Ἐπιτροπὴ, ἡμεῖς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λάβωμεν θέσιν, μόνον ἐρευνῶμεν. Ἐπιβάλλεται διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ εἴπωμεν τί συμβαίνει, πρέπει νὰ προχωρήσωμεν καὶ νὰ δεγθῶμεν τὴν πρότασιν, ὥστε νὰ διαταχθῇ ἐρευνα. Ἡ παντελῶς πάντι παντάπασιν δὲν ὑπάρχει κανένα στοιχείον καὶ πρέπει νὰ τὴν θέσωμεν εἰς τὸ ἀρχεῖον, ὅπως θὰ ἐπραττεν ὁ Εἰσαγγε-

λεύς, διότι δὲν ἀξίζει καὶ τὸν κόπον τῆς δικαστικῆς ἐρεῦνης; Ἡ ὑπόθεσις Ἀλεξάτου, ἡ ὁποία ἐκόστισεν εἰς τὸν ἐντιμὸν ἐκείνον ὑπάλληλον τὴν θέσιν του, εἶχε δραματικὰς ἐξελίξεις καὶ ἤρχισε ἀπὸ τὸ 1959. Ὁ ἀτυχὴς ἐκεῖνος ὑπάλληλος, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ ἔκαμε τὸ καθῆκον του ἐδιώχθη, δι' ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν καταθέτω, ἀναφέρθη εἰς τὸν τότε Ὑπουργὸν τῆς Βιομηχανίας, τὸν ἀπολειπόμενον τέως συνάδελφον κ. Μάρτην καὶ παρεπονέθη καὶ ἐξιστόρησε πάντα τὰ διατρέχοντα ἐν τῇ ΔΕΗ, τὰ ὁποῖα ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ, διότι ὑπῆρχεν Ἐπιτροπὸς, ὁ κ. Βλαχόπουλος, ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ ἐνημερώσῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Προϊστάμενον Ὑπουργόν. Ἀλλὰ προκύπτει ἀπὸ πλείστα ὅσα στοιχεῖα καὶ ὑπευθύνως καὶ ἐγὼ τὸ ἐβεβαίωσα, νὰ τὸ καταθέτω ἐνώπιον τῆς Δικ. Ἐπιτροπῆς, διὰ τοῦ ὑπομνήματος, διὰ τοῦ ὁποῖου μνημονεύεται εἰς τὸ πόρισμα ἐκ 38 σελίδων, ὁ ἐντεταλμένος κ. Βλαχόπουλος, ἐλάμβανεν ἀπὸ τὴν ΔΕΗ ἐπίδομα τὰ 50% τοῦ μισθοῦ του, ἵνα κατὰ τὸν καλῦτερον τρόπον ἐπιτελῇ τὸ καθῆκον του, ἀμειβόμενος ἀπὸ τὸν ἐλεγχόμενον καὶ ὅπως δέχεται καὶ τὸ πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς, αὐτὸν ἤθελον οἱ Γάλλοι διαιτητὴν διὰ τὰς περιφερίους τουρμπίνας. Καὶ λέγει τὰ ἐξῆς περὶ αὐτοῦ τὸ πόρισμα, τὰ ὁποῖα κατήγγειλεν ὁ ἄλλοτε ἀναπληρωτὴς Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ΔΕΗ κ. Φλαμπουριάδης. Ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, πρὸς τιμὴν του, τὸν ἠρνήθη ὡς διαιτητὴν, διότι θὰ εἴπωμεν τὰ τοῦ Κλαίσκου τῷ Καίταρι, οἱ Γάλλοι τὸν ἤθελον: «Παριέρως μετὰ τὴν ἐπιστροφήν» τοῦ Γ. Πεζοπούλου. Ἡ ἰδία Κυβέρνησις αὐτὸν τὸν κύριον, ὅταν συζητουμένου τοῦ νομοσχεδίου τὸ 1962, ὁ κ. Παπαληγούρας, εἶπεν, ἐκάμωμεν τὴν ἡρωϊκὴν πράξιν νὰ παύσωμεν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸν ἐνοχον, ὁ ὁποῖος ὅλα τὰ ἐβλεπε καὶ θὰ ἐξετάσεται ἐσεῖς ἐὰν τὰ ἀνέφερον ἢ τὰ παρασιώπα, τὸν διώρισε μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐὰν δὲν κάνο λάθος ἐπαύθη ὑπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ νῦν Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Ζιγδῆ, μὲ τὸν νόμον περὶ 35ετίας τῆς καταγγελίας τῶν συμβάσεων πού τοῦ παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ τὸν παύσῃ. Αὐτὰ θὰ τὰ ἐκτιμῆσετε. Ἀλλὰ τί συνέβη ὅμως; Ὁ ἀτυχὴς ἐκεῖνος ὑπάλληλος κατέφυγεν εἰς τὸν ἐργατοδίκην, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀπέρριψε τὴν ἀγωγὴν, ἡ ἐρεσις εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τὸν ἐδικαίωσε καὶ τὸν ἐφύλαξεν ἡ ΔΕΗ μέχρι τὸν Ἀρειὸν Πάγον καὶ ἐκεῖ ἐδικαίωθη. Κατέφυγεν εἰς τὸν κ. Μάρτην καὶ τὰ διεξετραγώδησεν καὶ ὁ κ. Μάρτης, τοῦ ἀπήντησεν, ἐνῶ εἶχεν ὑπ' ὄψιν του ὅλα ὅσα εἶχον συμβῆ καὶ εἶχον καταγγελθῇ, «καλὰ σοῦ ἔκαμεν ἡ ΔΕΗ». Αὐτὴ εἶναι περίπου ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Μάρτη. Καὶ κατέφυγεν ὁ ἀτυχὴς αὐτὸς εἰς τὸν κ. Παπαληγούραν καὶ ὑπάρχει καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς αἰτήσεώς του. Ὁ κ. Μάρτης τοῦ ἀπήντησεν τὴν 1.3.1960. Ἡ ἀναφορὰ του ἦτο 5.12.1959, ἐὰν ἀπὸ τότε ἐπενέβαινον, πόσα θὰ εἶχον ἀποσβεσθῇ. Τοῦ ἀπήντησε: «Ὡς ἐγνώρισεν υμίν ἡ ΔΕΗ ἐκ τῆς διεξαχθείσης ὑπ' αὐτῆς ἐμπεριστατωμένης μελέτης (ἀναγινώσκει) Τὰ παράπονά σας εἶναι ἀβάσιμα καὶ λόγῳ τῆς διαγωγῆς σας, ἡ διατήρησις εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν εἶναι ἀδύνατος». Ἡ διαγωγή του ἦτο ὑποπτος καὶ διὰ τὴν Διοίκησιν, ἀλλά, ἀτυχῶς, καὶ διὰ τὸν κ. Ὑπουργόν, διότι αὐτὸς ὁ πείσμων ὑπάλληλος δὲν ἔκλεινε τὸ στόμα του, ἐβλεπε καὶ εἶχε τὸ θάρρος νὰ καταγγείλῃ καὶ λόγῳ αὐτῆς τῆς διαγωγῆς, τοῦ ἀπαντᾷ, ὅτι συμφωνεῖ ὁ Ὑπουργὸς μὲ τὴν ΔΕΗ. Ἐν συνεχείᾳ, κύριοι, κατέφυγεν ἀργότερον εἰς τὸν κ. Παπαληγούραν καὶ ἐζήτηι δικαίωσιν καὶ δὲν ἔλαβεν ἀπάντησιν. Θὰ θέσω ὑπ' ὄψιν σας καὶ τὴν σχετικὴν ἀναφοράν.

Τὸ ἀποτέλεσμα ποῖον εἶναι; Ὅταν ἐδικαίωθη ὁ Σπηλιωτόπουλος ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων καὶ ἐξηναγκάσθη ἡ ΔΕΗ νὰ πληρώσῃ 300.000 δραχ. καὶ τὸν ἐπανάφερε καὶ μισθοδοτεῖται ἀκόμη καὶ τὸ πόρισμα τῶν τριῶν Δικαστικῶν κατηγορεῖ τοὺς ὑπευθύνους τῆς ΔΕΗ ὅτι συνετέλεσαν εἰς τὴν ζημίαν αὐτὴν ἐρωτῶ πάντα ἀστήρικτον θὰ εἶναι τὸ παράπονον τοῦ κ. Σπηλιωτοπούλου, ὅτι ἐνημέρωσε τὸν πρώην Ὑπουργόν τῆς Βιομηχανίας ἐνῶ ἔπρεπε νὰ τὰ γνωρίζῃ; Τὰ κατήγγειλε αὐτὰ ὁ Σπηλιωτόπουλος καὶ ὁ Μάρτης τοῦ ἀπήντησεν ὅτι λόγῳ τῆς κακῆς διαγωγῆς δὲν ἤμπορεῖ νὰ παραμείνῃ. Καὶ ἡ ΔΕΗ ἐπλήρωσε τίς 300.000.

Ἐγὼ δὲν δέχομαι οὔτε ὅτι ὁ κ. Πεζόπουλος εἶναι ἐνοχος μέχρι τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀνοχῆς του ἀπὸ τὸ Δικαστήριον.

Δεν έχω δικαίωμα να επικαλεσθώ τούτο, ούτε μου τὸ ἐπιτρέπει ἡ ἐπὶ 40 ὁλόκληρα ἔτη ἀσκήσις τῆς δικηγορίας ἐμοῦ ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων. Διὰ τὴν παραπομπὴν σύμφωνα μὲ τὸν Κώδικα τῆς Ποινικῆς Δικονομίας πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἀποχρῶσαι καὶ ἱκαναὶ ἐνδείξεις.

"Ὅταν λοιπὸν 3 ἀνώτατοι δικαστικοὶ λέγουν ὅτι ἐξ ἰδιοτελείας ἐζημίωσε τὴν ΔΕΗ, μὲ τὸ ἓνα λάθος 3.000.000 δραχ. καὶ μὲ τὸ ἄλλο λάθος 40.000.000 δραχ. καὶ ὅταν ἀποδίδουν ἰδιοτέλειαν εἰς τὸν Πεζόπουλον, ἐρωτῶ ὑπάρχουν ἱκαναὶ ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις διὰ τὴν παραπομπὴν τῶν διοικησάντων τὴν ΔΕΗ; Οὐδεὶς ἡμπορεῖ νὰ τὸ ἀρνηθῇ αὐτό. Ἡμποροῦν νὰ ἀδωωθοῦν καὶ τοὺς τὸ εὖχομαι. Δὲν πρόκειται νὰ στενοχωρηθῶ, διότι δὲν ἔχω καμμίαν διαφορὰν μαζὶ τῶν. Καὶ τὸ ἀποδεικνύω ἐγγράφως μὲ μίαν ἀνωτερότητα ἐπιτρέψατέ μου νὰ περιαυτολόγησω, τὴν ὁποίαν δὲν ἤξεύρω, πόσοι θὰ ἐπεδείκνυν. Συνεχῶς μὴνυόμενοι ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον κ. Πεζόπουλον, δὲν θὰ ἀνταπέδιδε τὰ ἴδια; Ἀπήντησα διὰ περιφρονήσεως καὶ μὲ τὴν συνείδησιν ὅτι ἐπετέλεσα τὸ καθήκον μου καὶ θὰ τὸ ἐπιτελῶ πάντοτε χωρὶς πάθος καὶ προκατάληψιν.

Καὶ ἐρχόμεθα τώρα νὰ θιγῶμεν τὸ θέμα τῆς παραγραφῆς εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεφέρθη ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προδευτικῶν, τὴν ὁποίαν ἐμμέσως μὲν ἀλλὰ πλέον σαφῶς ἐπεκαλέσθη καὶ ὁ ἀξιότιμος καθηγητὴς κ. Τσάτσος. Ὑποστηρίζω μὲ συναίσθημα εὐθύνης ὅτι ὅσα ἀδικήματα διεπράχθησαν μετὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1962 δὲν παρεγράφησαν. Ἡ παρεμβληθεῖσα ἑκτακτος σύνοδος τῆς Βουλῆς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῇ. Τὸ θέμα βεβαίως στασιάζεται.

Ὁ ἀξιότιμος Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐγνωμοδότησεν ἀκριβῶς, ὅτι ὑπεστήριξα καὶ ἐγώ. Δύο διακεκριμένοι καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ὑποστηρίζουν τὰ ἀντίθετα. Θὰ τὸ λύσωμεν αὐτὴν τὴν στιγμήν τὸ θέμα; Δὲν ἔχω καμμίαν ἀντίρρησην. Ἀλλὰ ἐὰν ἀποβλέψωμεν καὶ εἰς τὸ γράμμα τοῦ Νόμου καὶ εἰς τὴν αἰτιολογίαν τοῦ νόμου καὶ εἰς ὅσα τότε ἐκράτους καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἐὰν ἀνατρέξωμεν εἰς τὰς πηγάς, τὸν Ἀραβαντινόν, τὸν Κυριακοῦ, τὸν Σαρίπολον καὶ τὸν ἀξιότιμον κ. Σγουρίτσαν, εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀποφανθῶμεν, ὅτι δὲν ὑπολογίζεται ἡ ἑκτακτος σύνοδος, διότι ἐὰν ὑπολογίζετο, ἦτο δυνατὸν μία φαῦλος Κυβέρνησις προκαλοῦσα πολλὰς ἐκτάκτους συνόδους νὰ παραγράφῃ ὁσαδήποτε ἀδικήματα καὶ ἐὰν εἶχε διαπράξει. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον καὶ ὁ Χαρίλαος Τρικούπης, θεώρησε τὴν βετίαν τῆς παραγραφῆς σύντομον καὶ ὑπεστήριξε τὴν βετίαν, ὅταν εἰς ἄλλα κράτη ἔχουν 10ετίαν, πλὴν τῆς Αὐστρίας καὶ μερικῶν ἄλλων χωρῶν. Ἐρωτῶ, ὅταν ὅλα τὰ Συντάγματα, ἀφ' ἧς ἰδρῦθη τὸ Ἑλληνικὸν Βασιλεῖον, δέχονται, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀπαξ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναστείλῃ τὰς ἐργασίας τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, πλὴν ὅλα δέχονται ὅτι ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἀπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις τὸ κρίνει εὐλογον, διὰ ἀπρόοπτα γεγονότα καὶ διὰ λόγους ἐθνικῆς ἀνάγκης ὡς ἡ ἐπιστροφῆς, ὡς διαγράφουν τὰ ἀρθρα 37 καὶ 38 τοῦ Συντάγματος, τότε θὰ ἔπρεπεν ὁ νόμος περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νὰ σχισθῇ καὶ πλήρης ἀσυδοσία τῶν διαχειριζομένων τὰ κοινὰ νὰ καθιερωθῇ ἂν ὑπολογίζοντο καὶ αἱ ἑκτακτοι. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτόν. "Ὅσα ἀδικήματα διεπράχθησαν μετὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1962 δὲν παρεγράφονται.

Καὶ ἐρχομαι τώρα εἰς τὸ κύριον θέμα. Κύριοι συνάδελφοι, ὁ ἀξιότιμος κ. Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ, ὁμιλῶν κάποτε μετὰ τὸ 1963 διὰ νὰ δικαιολογηθῇ, πῶς ἀφοῦ ἔγινε θυελλώδης δίκη εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν, ὅπου κατηγγέλθη, ὅτι ἐγένετο προσφορά 10.000 λιρῶν ἀπὸ τὴν προμήθειαν πού θὰ ἔπαιρνε ὁ Πεζόπουλος ἀπὸ τὴν ΔΕΗ, πῶς ἀφοῦ ἐπηκολούθησεν ὁ Νεολόγος τῶν Πατρῶν μετὰ ἐν ἔτος καὶ ἐδημοσίευσέ τινας ἐκ τῶν ἐπιστολῶν, πῶς ἀφοῦ ἐξεδόθησαν βουλευμάτα τὰ ὁποῖα διαπιστώνουν, ὅτι σκοπίμως παρενέβη ὁ κ. Πεζόπουλος καὶ δὲν ἐδίωξαν τὸν Ἀλεξάνδρον καὶ ἐζημίωσαν τὴν ΔΕΗ, πῶς ἀφοῦ αἱ ἐφημερίδες διὰ τῶν κυρίων τῶν ἄρθρων ἐπεσήμαναν τὴν σῆψιν ἡ ὁποία ἐπεκράτει εἰς τὴν ΔΕΗ ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ δικαιολογηθῇ διὰ τὴν ἀνεξήγητον ἡ μᾶλλον εὐνόητον ἀνοχήν, διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ νομοσχε-

δίου ἐσκέφθη νὰ λάβῃ τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα; Ἠκούσατέ τι ἰσχυρίσθη ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ Ὑπουργὸς κ. Μάρτης μὴ ἐπληροφόρησεν ὅτι εἶχε τεθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ Ἀρχεῖον. Καὶ ὁμίλει περὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ 1961. Ἐδῶ ἦτο ἡ τραγικὴ παρεξήγησις ἡ ἡ ἀνάγκη νὰ δικαιολογηθῇ. Διότι, ὅταν τὸν Μάρτιον τοῦ 1960 ὁμίλησεν ἡ τότε διάδικος, τέως σύζυγος τοῦ κ. Πεζοπούλου, ὅτι ἔχει εἰς χεῖρας τῆς ἐπιστολῆς, τὰς ὁποίας θὰ καταθέσῃ, δὲν ἔπαυεν ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ διοικῇ τὴν ΔΕΗ καὶ τὸ Πολυτεχνεῖον. Πῶς ἀφοῦ βούλιναν αἱ ἐφημερίδες, δὲν ἔλαβε μέτρα ἡ Κυβέρνησις; Ἐκαμε τότε μίαν αἴτησιν ὁ κ. Πεζόπουλος εἰς τὸν Εἰσαγγελεῖα Ἐφετῶν καὶ ὁ κ. Γανώσης εἶπε, φέρτε τὰς ἐπιστολάς. Ἡ κυρία δὲν τὰς εἶχε καταθέσει. Καὶ ἀπηντήσαμεν ὅλοι, ὅτι δὲν τὰς ἔχομεν. Καὶ ὁ κ. Γανώσης διὰ τῆς ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1960 ἀναφορᾶς ἰσχυρίσθη τὰ διατρέξαντα, βεβαίως τὴν ἐκτοξευθεῖσαν ἀπειλήν, ὅτι κατέχει ἐπιστολάς αἰτίνας θὰ ἔπαυσεν τὸν σύζυγον τῆς ἀπὸ τὴν ΔΕΗ καὶ ἀπὸ τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἀναφέρεται εἰς τὴν περικοπὴν τῶν 10.000 λιρῶν τὰς ὁποίας θὰ τῆς ἐδίδεν ὁ κ. Πεζόπουλος ἀπὸ τὰς προμηθείας τῆς ΔΕΗ. Πλὴν ἡ διάδικος σύζυγος ὀχυρομένη ὀπισθεν τῶν δικονομικῶν διατάξεων αἰτίνας ἐπιτρέπουν εἰς τὸν σύζυγον ν' ἀρνηθῇ μαρτυρίαν κατὰ τοῦ συζύγου δὲν τὰς κατέθεσεν. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τὴν ἔθεσεν εἰς τὸ Ἀρχεῖον. Διότι εἶχε διαπραχθῇ βαρυτάτη δυσφήμησις, πλὴν ἄλλο ἀδίκημα ἐξ ἐπαγγέλματος διωκόμενον δὲν ὑπῆρχε.

Ἐφ' ὅσον δέ, δὲν εἶχεν ἐγκλησιν διὰ τὴν ἥν τοῦ προσῆψε τότε ἡ κυρία σοβαρωτάτην προσβολὴν καὶ συκοφαντίαν ὅτι παίρνει προμήθειαν ἀπὸ τὴν ΔΕΗ τὴν ἔθεσεν εἰς τὸ Ἀρχεῖον. Δὲν ἔκαμεν ἐγκλησιν δι' αὐτὴν τὴν δυσφήμησιν. Ἐρωτῶ, ἦτο δυνατόν ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ ἀσκήσῃ δίωξιν; Ἡρευνήσεν ἐὰν ὑπῆρχον αἱ ἐπιστολαὶ καὶ ἐὰν ἐξ αὐτῶν προέκυπτε ἐνοχὴ τινός. Αἱ ἐπιστολαὶ δὲν κατετέθησαν, διότι ἤλπιζεν ἡ κυρία εἰς τὴν ἐπιστροφήν τοῦ ἀσώτου. Αὐτὴν τὴν εἰς τὸ Ἀρχεῖον θέσιν τῆς δικηγορίας τὸν Μάϊον τοῦ 1960 ἐπικαλεῖται ὁ κ. Παπαληγοῦρας, ὡς Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ, ὅταν ἐλέγγετο κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1962 καὶ ἔλεγε: «Τί θέλετε νὰ κάμω, ἀφοῦ ἡ ὑπόθεσις ἔχει πάει εἰς τὸ Ἀρχεῖον;».

Τὸ 1961 ἐδημοσιεύθησαν δύο ἐπιστολαὶ μὲ ἄρθρον δορυμνιστικὸν εἰς τὸν «Νεολόγον» καὶ ἐπεσημαίνετο ἡ σῆψις, ἡ ὁποία ἐπεκράτει εἰς τὴν ΔΕΗ. Εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν προσέβη τότε ἡ Κυβέρνησις καὶ ὅταν ἠρωτήθη διὰ τί ἀφοῦ εἶχον δημοσιεύσῃ τὸ 1961 αἱ ἐπιστολαὶ δὲν συνεκινούντο καὶ ἐπειδὴ τώρα, τὸν Ἰούνιον τοῦ 1962 κατετέθησαν αἱ ὑπόλοιποι κατελήφθητε ἀπὸ τὴν βίαν καὶ κατεθέσατε τὸ νομοσχέδιον; Ἡ δικαιολογία εἶναι εἰς τὰ Πρακτικά τῆς 22 Ἰουνίου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συντάγματος, εἰς τὴν σελίδα 4. Ἀφοῦ ὁ κ. Μάρτης ἐβεβαίωσεν ὅτι ἔγινεν ἡ δικαστικὴ ἔρευνα καὶ ἐπῆγε ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ Ἀρχεῖον, τί ἠθέλατε νὰ κάμω. Ἐδικαιολόγηται τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ 1961 μὲ τὰ γεγονότα τοῦ 1960. Βέβαια ὁ κ. Μάρτης εἶναι ἀπὸν διὰ νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ, ἀλλὰ τὸ ἐὰν πρέπει νὰ ἐρευνήσωμεν τὸ θέμα αὐτό, σεῖς θὰ τὸ κρίνετε. Πάντως εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι οὐδεμία δικαστικὴ ἔρευνα ἔγινε μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐπιστολῶν εἰς τὸν «Νεολόγον». Δικαστικὴ ἔρευνα ἔγινεν ὅταν ἐξετοξεύθη ἡ ἀπειλὴ ἀπὸ τὴν κυρίαν, ὅτι θὰ καταθέσῃ τὰς ἐπιστολάς, τὸ 1960. Δὲν μπορούσε ὅμως νὰ στοιχειοθετηθῇ κανένα ἀδίκημα. Καὶ προχωροῦμεν, κύριοι. Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, ὅταν ἠρωτήθη ἐπανειλημμένως ὁ κ. Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ πόσον καιρὸν πού τὸ ἐγνωρίζατε τί ἐκάματε; Ἐδικαιολογήθη καὶ πάλιν ὅτι ἐκκρεμοῦσε δικαστικὴ ἐνέργεια. Ποία δικαστικὴ ἐνέργεια; Εἶχεν ἡ Κυβέρνησις ἐπαρκεθῇ εἰς ἓνα ὑπάλλληλον ἀγρίως διωχθέντα. Καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας προφυλακίζόμενον. Ἐξεταστέος, λοιπὸν, αὐτός ὁ ἰσχυρισμὸς ὅταν ἐδικαιολογεῖτο καὶ ἠσυχάζε, διότι ὁ ἀνακριτὴς εἶχεν ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως διὰ τὴν δίωξιν κατὰ Στῆλινωποῦλου ἦτο βάσιμος; Ὁ ἀνακριτὴς εἶχεν ἐπιληφθῇ μόνον διὰ τὴν ὑπόθεσιν Ἀλεξάνδρου. "Ὅλα τὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα κατηγγέλλοντο διὰ τῶν ἐπιστολῶν, αἱ συμβάσεις μὲ τὴν ΟΛΚΟ, ὁ ἐντιμώτατος ὑπάλλληλος Παπαλεονάρδος ὅστις ἐπροπηλακίζετο καὶ ὅλα ὅσα ἀναφέρονται

εις τὸ πόρισμα δὲν ἦσαν θέματα διὰ νὰ κινήσουν τὸ ἐνδιαφέρον; Ἀλλὰ αἱ δύο τελευταῖαι ἐπιστολαὶ ἐκεῖναι ἦσαν τὸ ἀπάντων. Ἀλλ' τί εἶχε προηγηθῇ, κύριοι; Κατὰ τὴν συζήτησιν, τότε, ὁ νῦν Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας καὶ τότε Βουλευτῆς, κ. Ζιγδης, ἐκάλεσε τὸν κ. Παπαληγούρα νὰ καταθέσῃ τοὺς φακέλους. Τοῦ ἀπήντησεν ὅτι θὰ τοῦ ζητήσετε νὰ σὰς φέρω καὶ ὅλον τὸ ἀρχεῖον τῆς ΔΕΗ; Ὁχι, λέγει, ὑπάρχουν κατὰ ἔγγραφα καὶ κατὰ φακέλλοι κατὰ τὰ ὁποῖα διημερίσθησαν μεταξὺ ἡμῶν, τοῦ κ. Γουναρᾶκη καὶ τοῦ κ. Πεζοπούλου διαξίφισμοι καὶ ἐπειδὴ δὲν τὰ κατέθετεν ὁ κ. Παπαληγούρας, δὲν ξέρω πῶς τὰ εἶχεν ὁ κ. Ζιγδης τὰ ἀντιγράφα ἠθέλησε νὰ τὰ ἀναγνώσῃ.

Π. Παπαληγούρας. Μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλὰ διαβαζιώνας τὸ Σῶμα περὶ πραγμάτων τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν οὗτοι.

Γ. Βασιλάτος. Θὰ εἶμαι εὐτυχὴς ἐάν μετὰ τὸ ἀποδείξετε.

Π. Παπαληγούρας. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ἐκείνην εἶπον, ὅτι δὲν ἔχω τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν τσέπην μου καὶ ἔδωκα μίαν περιληπτικὴν εἰκόνα ἀπὸ ὅσα ἐνθυμούμαι τώρα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἔφερα τὰ ἔγγραφα αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἔκτοτε ἔχω καταθέσει δεικνύοντες εἰς τὴν Βουλὴν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἔγγραφα ἔγινε καὶ προχθὲς ἡ συζήτησις καὶ διὰ τὰ ὁποῖα δικαιούμαι νὰ εἶμαι ὑπερήφανος. Διότι καὶ κατὰ τὴν προχθεσινὴν συζήτησιν ἀπεδείχθη, ὅτι ἐστὶν ἓνα αὐστηρότατον ἔγγραφο τὸ ὁποῖον διέταξε τὸν κ. Πεζόπουλον καὶ κ. Γουναρᾶκην νὰ θέσουν ὑπ' ὄψιν ὁλοκληρὸν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, διέταξα νὰ γίνῃ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου καὶ τοὺς εἶπα, ὅτι θὰ ἀναγνώσω τὰ πρακτικὰ καὶ θὰ υποβάλω ἀναλόγως τοῦ περιεχομένου τῆς συζητήσεως, ἡ ὁποία θὰ προκύβῃ ἐναντίον σας μὴνύσεις ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημίᾳ καὶ ἐκινητοποίησα τὸ ἔγγραφο καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ συγκαλέσῃ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ νὰ συζητήσῃ τὸ θέμα. Μεγαλύτεραν δημοσιότητα δὲν ἤδυνάμην νὰ δώσω εἰς αὐτὸ τὸ ἔγγραφο. Αὐτὸ τὸ ἔγγραφο ὅπως ἐξηγήσα καὶ χθὲς καὶ ὅπως ἔχω ἐξηγήσει ἐξ ἑστέρας εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν ἔχεν ἓνα ἀπλούστατον ἀντικείμενον. Μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῶν φακέλλων διαγωνισμοῦ τινος διὰ τὴν ἀνάθεσιν μελέτης καὶ ἐπιθεώσεως, εἰς ἓκ τῶν συμμετασχόντων οἶκος, ἐξήγησε νὰ λάβῃ γνώσιν τῆς προσφορᾶς τοῦ ἄλλου διὰ νὰ ἀποκαλύψῃ ἐνδεχόμενας κρυπτάς ρήτρας μὴ συμφερούσας εἰς τὸ δημόσιον. Καὶ διέταξα τότε τὸν κ. Φαρμακίδην νὰ τηλεφωνήσῃ εἰς τὴν ΔΕΗ διότι ἦτο ἄρρωστος ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας καὶ νὰ τοὺς εἶπῃ, δώσατε τοὺς φακέλλους εἰς ἅπαντας τοὺς διαγωνιζομένους ἀφ' οὗ τοὺς ἀνοίξατε διὰ νὰ λάβουν γνώσιν τῶν προσφορῶν ὁ εἰς τοῦ ἄλλου. Ἐὰν ὠργίσθῃ ἐναντίον τοῦ κ. Πεζοπούλου καὶ Γουναρᾶκη εἶναι διότι εἶπαν, ὅτι διατάχθησαν ἀπὸ τὸν κ. Φαρμακίδην νὰ δώσουν μόνον εἰς ἓνα τὸν αἰτήσαντα τὴν προσφορὰν τοῦ ἄλλου, πού καὶ αὐτὸ ἐὰν συνέβαινεν οὐδεμίαν σημασίαν θὰ εἶχε, διότι ὅποιος τὸ ζητεῖ δύναται νὰ λάβῃ τὴν προσφορὰν τοῦ ἄλλου μετὰ τὸ ἀνοίγμα. Τί περίεργον ὑπάρχει; Ἀπλούστατα οὐδὲν τὸ περίεργον. Καὶ τὸ ἔγγραφο αὐτὸ καὶ ὁ τόνος μετὰ τὸν ὁποῖον ἐγγράφη ἀποτελεῖ μίαν πρόσθετον ἀπόδειξιν, ὅτι δὲν τοὺς εἶχον ἀνάγκην. Καὶ τὸ ἔγγραφο αὐτὸ τὸ ἐκονοποίησα «ΟΥΡΜΠΙ ΕΤ ΟΥΡΜΠΙ» εἰς ὁλόκληρον τὸ Διοικ. Συμβούλιον καὶ τὸν Πρωθυπουργόν.

Γ. Βογιατζής. Τί θὰ ἐκάματε σεῖς;

Γ. Βασιλάτος. Θὰ σὰς εἶπω τί θὰ ἐκάμα, μὴνυσιν.

Ο. κ. Ζιγδης, πρῶτος καταθέτει τὸ ἔγγραφο, τὸ ὁποῖον ὅπως εἶπον δὲν γνωρίζω, πῶς εἶχε περιέλθῃ εἰς χεῖρας τοῦ καὶ ὁ κ. Παπαληγούρας ὅταν πλέον δέχεται τὸν καταγγελλόμενον τοῦ κ. Ζιγδης, ἀπαντᾷ: «Κύριε Πρόεδρε, ὁμολογῶ ὅτι μετὰ προξενεῖ κατὰ πληξιν ὅτι προσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἔγγραφο τὸ ὁποῖον ὄντως ἀπῆλθεν πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῆς Δ.Ε.Η. πρό τινων μηνῶν... (Ἀναγινώσκει)...». Καὶ τὰ καταθέτει καὶ παρατίθενται, ἀλλὰ δὲν τὰ ἔφερε μόνος, τὸν ἐπροκάλεσεν ὁ κ. Ζιγδης καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐγγράφων, διότι δὲν τοῦ ἐπιτρέπετε, κύριοι συνάδελφοι νὰ ἐπεκταθῶ, θὰ σὰς ἀναγνώσω τί εἶπεν ὁ νῦν Πρωθυπουργὸς ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Κ. κ. Παπανδρέου, εἶπε τὰ ἐξῆς ἐπὶ τῶν ἐγγράφων: «Αὐτὰ εἶναι τὰ κείμενα τῶν καταπληκτικῶν ἐπιστολῶν. Τί ἔπρεπε νὰ συμβῇ κατὰ τὴν γνώ-

μην σας; Πρῶτον, νὰ εἶχε προκληθῇ ἀπὸ μακροῦ ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως...» (Ἀναγινώσκει)...»

Πάντως ἔπρεπε νὰ περιφρουρηθῇ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ μὴ λῦσις ὑπῆρχε μὴνυσις.

Πρόκειται περὶ αὐτῶν τῶν ἐγγράφων καὶ ἐπὶ πλέον προβαίνουν καὶ εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῆς θητείας τὴν 31ην Δεκεμβρίου, βεβαίως εἶναι μεταγενέστερον διὰ νὰ εἶμεθα ἐξηγημένοι. Παρέλειψα νὰ εἶπω ὅτι ἐνῶ ὁ «Νεολόγος» τὸν Ἰούνιον τοῦ 1961 ἐδημοσίευσεν τὰς ἐπιστολάς πού δεικνύεται ὅτι ἀναβύζει ἡ ἀθέμιτος συνεργασία Φιλαρέτου μετὰ τὴν Διοίκησιν, ἐνῶ ὅλα ἐκεῖνα ἦσαν γνωστά καὶ ἀπὸ καταγγελλίαν καὶ ἀπὸ δικαστικὴν ἀπόφασιν, ἡ Κυβέρνησις τί ἔκαμεν; Ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπεύθυνος ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ Ὑπουργὸς εἰσηγγέθη τὴν παράτασιν τῆς θητείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κα συνεπῶς κα τοῦ Πεζοπούλου διὰ μίαν ἑταίαν, ἔληγε τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἡ θητεία καὶ παρατάθη ἐπὶ μίαν ἑταίαν, τὸν ἐδράβευσεν. Συνέβη δὲ καὶ τοῦτο, ὅταν τὸν κ. Πεζόπουλον, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ εἶμαι δίκαιος εἶναι ἄριστα κατηγορησέναι ὡς Καθηγητῆς Ἠλεκτρολόγος καὶ εἰργάσθῃ καὶ ἀπέδωκεν, ἀφ' ἧς ὅμως τὸ 1957 ὁ τότε Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Παπαληγούρας τὸν προήγαγε ἀπὸ ἀπλοῦν Γεν. Διευθυντὴν εἰς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετὰ ψήφου, τὸν κατέστρεψε. Τὴν ἀπάντησιν τοῦ τί συνέβη, δηλαδή, θὰ σὰς τὴν δώσῃ ἡ ἀνάγκη εἰς ἓνα κείμενον τοῦ κ. Ζιγδης, τὸ ὁποῖον λέγει τὰ ἐξῆς: «Μὲ τὴν ἐγκαθίδρυσιν δικτατορίας τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, τὰ ἐσωτερικὰ Συμβούλια τῆς Δ.Ε.Η. οὐδὲ αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου Διευθυντῶν ἐξαίρουμένων ἔχουν ἀπὸ μακροῦ ἀτονήσει. Ἡ συγκέντρωσις τῶν ἐξουσιῶν εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς προσώπου, συνετέλεσεν ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ συνεργασία». Καὶ πᾶρα κάτω λέγει: «Ὅτι ἐδημιούργησε σουλτανάτο». Καὶ πράγματι αὐτὸ τὸν κατέστρεψε, διότι ἂν ἀνατρέξετε εἰς τὴν δίκην διαζυγίου του, θὰ ἰδῆτε ὅτι ἡκούσθη λέγων ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Ζεὺς καὶ εἰσθε οἱ ταπεινοὶ μου ὑπήκοοι καὶ θὰ μὲ ἀκούσετε». Τοιαύτην παντοδυναμίαν ἀπέκτησε.

Π. Παπαληγούρας. Ποῖος εἶπεν ὅτι εἶναι ὁ Ζεὺς;

Γ. Βασιλάτος. Ὁ ἴδιος, ὅχι ἐσεῖς, τὸν ἐκάματε παντοδύναμον μετὰ τὸ Διάταγμα τοῦ 1957 ἐν γνῶσι: ὅλων αὐτῶν τῶν ἀτασθαλιῶν. Καὶ ὅστερα ἀπ' ὅσα εἶχον συμβῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πλημμελειοδικείου, εἰς τὰς ἀναφορὰς τῶν Εἰσαγγελέων καὶ τὴν θημοσίευσιν εἰς τὰς Ἐφημερίδας μερικῶν ἐπιστολῶν, δὲν ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην κύριοι συνάδελφοι, νὰ κάμουν μίαν ἔρευναν, ἀλλὰ ἐπεδράβευσαν ὅλους αὐτάς τὰς ἀθλιότητας παρατείναντες τὴν θητείαν ἐπὶ μίαν ἑταίαν, καὶ εἰς ἀντάλλαγμα αὐτοὶ οἱ κύριοι τὸ ἀνταπέδωσαν εἰς τὸν Ὑπουργόν τοῦ Συντονισμοῦ, διότι ἔρχονται τὰ ἔγγραφα καὶ λέγουν εἰς μίαν αὐθαδεστάτην ἀναφορὰν πρὸς τὸν κ. Ὑπουργόν τοῦ Συντονισμοῦ ὅτι πάντοτε ἡ ΔΕΗ ἐνεργεῖ τὸ καθήκον της, μοναδικὴ παρέκκλισις ἦτο ἡ ἐπιδέσθαις λέγει τοῦ κ. Μάρτη καὶ ἐπειδὴ τότε ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἔλαβον ἓνα τηλεφώνημα ὅπου διατάχθη ἡ ΔΕΗ νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν ὅλους τοὺς ἄλλους φακέλλους, τὴν ἐνέργειαν ἐκείνην τὴν ἀνεκάλεσαν κατόπιν ὅτι εἶναι λάθος. Ἄν αὐτὴ ἡ ἐνέργεια τοῦ κ. Μάρτη ὅτι ἐπενέβη ὑπὲρ μιᾶς διαγωνιζομένης εταιρείας, ἀποτελεῖ ἐν παντὶ ἀστήρικτον ὑπόθεσιν, ὥστε νὰ μὴ διδῇ ἀφορμὴν, ὅχι δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἰς παραπομπήν, διότι εἶπον ὅτι ἐξετάζομεν ἂν ὑπάρχουν τὰ στοιχεῖα διὰ νὰ διενεργηθῇ δικαστικὴ ἔρευνα τὴν ὁποῖαν θὰ διεξαγάγῃ 12μελὴς Ἐπιτροπὴ τὴν ὁποῖαν θὰ ἐκλέξῃ τὸ Σῶμα. Τότε ἡ πρότασις εἶναι ἀστήρικτος καὶ ἐν συνεχείᾳ εἶναι ἐπιστολὰς τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ σὰς ἀναγνώσω, διότι χρειάζεται χρόνος. Ἀπειλεῖ πράγματι ὁ κ. Παπαληγούρας μὴνυσιν ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημίᾳ, διότι ἐνεφανίσθησαν ἐκεῖνοι διαμαρτυρόμενοι ὅτι κατ' ἐντολήν του ὁ τότε Γεν. Γραμματεὺς κ. Φαρμακίδης, ἐπενέβη πάλιν ὑπὲρ τῆς Ε.Ε.Ι. διὰ νὰ λάβῃ γνώσιν τῶν φακέλλων τῆς ΕΜΠΑΣΚΟ καὶ ἐπειδὴ ἦτο γέννημα καὶ σφύρα τῆς ΕΜΠΑΣΚΟ ὁ κ. Πεζόπουλος καὶ εἶχεν ἄλλα συμφέροντα μαζύ της, ἐξανεστὴ ἡ συνείδησις καὶ ἐστὶν ἐλαφρὰ ἰταμώτατα καὶ σκαιότατα καταρρίπτοντα τὸ γόητρον τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῶν Δημοσίων ἀνδρῶν. Καὶ ἠπειλήσε βεβαίως τότε ὁ κ. Παπαληγούρας μὴνυσιν καὶ ἐπηκολούθησαν δύο ἄλλα ἔγγραφα, τὸ ἓνα μὲν ἐστάλη πρὶν ἢ ληφθῇ τὸ ἔγγραφο τοῦ κ. Παπαληγούρα, τὸ δὲ ἄλλο

επτάλλη μετά. διεστουρώθηκαν τὰ ἔγγραφα. ὁμίλησαν περὶ λάθους. Λάθος ἦτο, μηδὲν παρεξήγησις ὅπως λέγει ὁ λαοφύλαξ καὶ μένουν εἰς τὴν Θεοῦλαν τοῦς. Σὰς λέγω τώρα πῶς τὰ κριτικάρησε τότε ὁ Ἀρχηγὸς τῆς μεζονος Ἀντιπολιτεύσεως καὶ νῦν Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κείμενα τῶν καταπληκτικῶν ἐπιστολῶν. Τί θὰ ἔπρεπε νὰ συμβῇ κατὰ τὴν γνώμην σας; Πρῶτον. Νὰ εἶχε προκληθῇ ἀπὸ μακροῦ ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατόν εἰς τὴν δικὴν σας συνείδησιν, οἱ ἡγέται τῆς μεγαλυτέρας ὁργανώσεως τῆς χώρας νὰ εἶναι ὑποποιοί. Διότι ἐπιθεδαίωνει ἡ ἰδίᾳ μὲ κείμενά της, τὰ ὅποια δὲν ἀνεκάλυπτον, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἰδικήν της συνείδησιν εἶναι ὑποποιοί. Καὶ τοὺς διατηρεῖ εἰς τὰς θέσεις των. Καὶ ἐπὶ πλέον προβαίνει καὶ εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῆς θητείας των τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1961. Ἐπομένως, ὅλα ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ παρελθόν, καταργοῦνται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὅποια ἀνανέωνει τὴν ἐμπιστοσύνην της.

Π. Παπαληγοῦρας (Ῥ. Συντ.). Κύριε Πρόεδρε, τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἶναι μεταγενέστερα.

Γ. Παπανδρέου. Κάμνεται λάθος. Δὲν ὁμιλῶ διὰ τὰ μεταγενέστερα. Εἰς τὰς 31 Δεκεμβρίου ἀνανεοῦται ἡ θητεία. Ἐπομένως, πᾶν ὅ,τι συνέβη ἕως τότε, αὐτὴ ἡ τραγωδία τῶν καταχρήσεων καὶ τῶν σκανδάλων ὅχι μόνον ἀγνοεῖται, ἀλλὰ βραβεύεται.

Δὲν δύναται νὰ γίνῃ πλέον λόγος περὶ οἰωνόηποτε εὐθύνων τῆς Δ.Ε.Η. εἰς τὸ παρελθόν, ὅταν ἔχωμεν ἀνανέωσιν τῆς θητείας, ἐπομένως, βράβευσιν. Πᾶσα εὐθύνη τῆς Δ.Ε.Η. εἶναι εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου).

Αἱ ἐπιστολαὶ ἀνταλλάσσονται τὸν Φεβρουάριον. Καὶ εἰς τὸ τέλος Μαρτίου ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ ἐπισκέπτονται τὴν Δ.Ε.Η.

Ἦκουσα, ὅτι αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ μοναδικὴ ἐπίσκεψις τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Δ.Ε.Η. Ἀλλὰ, ἐὰν εἶναι μοναδική, εἶναι πράγματι καταπληκτικόν. Ἀνέμενε νὰ καθυβρισθῇ ἡ Κυβέρνησις, καθ' ὃν τρόπον καθυβρίσθη, διὰ νὰ τοὺς κάμῃ τὴν τιμὴν νὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ τοὺς βραβεύσῃ.

Καὶ ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ, συνοδεύει τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ συμμερίζεται τὸν πανηγυρισμὸν τοῦ ἔργου τῆς Δ.Ε.Η. Ἐπομένως τῆς ἡγεσίας τῆς Δ.Ε.Η. Καὶ συνέβη αὐτὸ τὸ καταπληκτικόν! Διότι, ἡ ἐπίσκεψις, ὅταν ἔχη χαρακτῆρα πανηγυρικὸν ἀποτελεῖ θεδαίως τιμὴν διὰ τὴν ἡγεσίαν. Ἐρωτῶ: Ποῦ ὑπάρχει ἔχνος πολιτικῆς ἡθικῆς εὐθιξίας; Ἐκφράζω τὴν βαθυτάτην ἐκπληξίν καὶ λύπην μου.

Καταλογίζομεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐφ' ὅσον εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν της θὰ καταλογίζομεν, ὅτι εἶναι παράνομος καὶ ὅτι ἀποτελεῖ παραβίασιν τῆς δημοκρατίας. Εἶχομεν ἀποφύγει, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρχον στοιχεῖα, ἡθικὸν καταλογισμὸν. Εἰμεθα ὅμως ὑποχρεωμένοι σήμερον νὰ καταγγείλωμεν τὰς ἡθικὰς της εὐθύνας. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου). Τὰς καταγγέλλομεν ἐνώπιον τοῦ Σώματος, θὰ τὰς καταγγείλωμεν καὶ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. Ἡ Κυβέρνησις, δὲν εἶναι μόνον παράνομος. Εἶναι ἡθικῶς ἐκπτώτος. (Χειροκροτήματα) Καὶ ὀφείλει νὰ λογοδοτήσῃ καὶ διὰ λόγους ἡθικῆς τάξεως ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. Ὀφείλει νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸν λαὸν διὰ νὰ κριθῇ καὶ διὰ τὸ ἡθικὸν θέμα. Ὅχι μόνον διὰ τὴν εἶαν καὶ τὴν νοθείαν τῶν ἐκλογῶν. Ἀλλὰ ἐὰν δὲν ἐπιτελέσῃ ἡ Κυβέρνησις αὐτὸ τὸ ἐπιτακτικὸν χρέος της, τὸ ἐλάχιστον, τὸ ὅποιον ὀφείλει εἶναι νὰ δεχθῇ τὴν ἰδικὴν μας πρότασιν τῆς συστάσεως ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς συντόμου προσκλήσεως τῆς Βουλῆς εἰς ἐκτακτον σύνοδον καὶ τῆς ἀμέσου καταθέσεως τῶν φακέλων. Πρέπει ἀμέσως νὰ κατατεθοῦν οἱ φάκελλοι. Πρέπει συντομώτατα νὰ κληθῇ εἰς ἐκτακτον σύνοδον ἡ Βουλὴ. Πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐξεταστικὴ τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὴ.

Διότι, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ζητεῖ εὖ, ζητεῖ ἀρετήν, ζητεῖ ἡθικὸν καθαρμόν. (Ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου).

Τὸ κατατεθέν τότε νομοσχέδιον ἦτο μίᾳ ἐμβάλωματικὴ λύσις. Καὶ ἐχρησάσθη μίᾳ κοπιώδεῃ ἐργασίᾳ 1 1)2 ἔτους τριῶν ἀνωτάτων δικαστικῶν, διὰ νὰ συγκαταρθεῖν τὰ στοιχεῖα, τὰ ὅποια ἔχμεν σήμερον. Ἐλεγε ὁ κ. Ζιγὼς τότε: (Ἀναγιγνώσκει). Καὶ πράγματι τί ἔκαμεν ἡ Κυβέρνησις πρὸ τῆς πεπληγημένης ἐξεγέρσεως, τῶν δορυμάτων κυρίων ἀρθρῶν τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν ψιφύρων, καὶ θέλω νὰ πιστεύω, ὅτι καὶ ἀπὸ τὸν ἰδικόν σας κόσμον προσείρχοντο οἱ ψιφύροι, κατέθεσε τὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν διοίκησιν. Προκύπτει ἀπὸ τὴν συζήτησιν, ὅτι τοὺς ἐκάλεσε πρῶτον νὰ παρατηροῦν καὶ ἡρνήθησαν. Καὶ ἔρχονται σήμερα καὶ λένε τί ἄλλο θέλατε νὰ κάμωμεν; Ἡ ὑπόθεσις ἦτο εἰς τὰ δικαστήρια. Λάθος, δὲν ἦτο εἰς τὰ δικαστήρια. Δεύτερον ἡ ἀντικατάστασις ἐγένετο κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ προστατευθοῦν οἱ ὑπεύθυνοι τῆς Δ.Ε.Η. Καὶ ἐγένετο προσπάθεια, ὥστε οἱ διαδεχθέντες τὸ Συμβούλιον ἐκείνο προσκείμενοι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, νὰ προστατεύσουν τὸν κ. Πεζόπουλον. Ἡ πρώτη ἐγκύκλιος τοῦ νέου Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἔλεγε, ὅτι ἤρχετο νὰ ἀποδειχθῶν ὅλα ψευδῆ.

Π. Κανελλόπουλος. Κάθε ἐντίμου ἀνθρώπου ἡ εὐχὴ ἔπρεπε νὰ εἶναι αὕτη.

Γ. Βασιλάτος. Ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὸ ἐπιτελεῖον παρέμενε εἰς τὴν θέσιν του. Καὶ ὁ Μακρῆς καὶ ὁ Κλεώπας καὶ ὁ Κυριακίδης καὶ ὁ Γούτσος, ὁ ὅποιος ἦτο εἰς τὸ στενὸν περιβάλλον τοῦ κ. Καραμανλῆ καὶ ὁ Βλαχόπουλος. Ἐναι, κύριοι συνάδελφοι, δύναμαι νὰ σὰς βεβαιώσω ὑπευθύνως, ὅτι ἡ Ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξ ὅσων γνωρίζω, διότι διαμερίσματα στεγανά δὲν ὑπάρχουν, συνήτησεν ἐπίμονον ἀντίδρασιν. Οἱ πόλεις εἶχον συναπισπῆ νὰ προβάλλουν προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Λ. Μπουρνιάς. Πῶς τὰ γνωρίζετε αὐτὰ σεις; Νὰ πᾶτε μάρτυς.

Γ. Βασιλάτος. Δὲν ἐπροσέξατε. Εἶπον ὅτι στεγανά διαμερίσματα δὲν ὑπάρχουν, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐξετάζομεν τὴν ὑπόθεσιν καὶ εἶναι δυνατόν νὰ γίνεταί καὶ διαρροή. Πάντως, ὅτι λέγω εἶναι ἀκριβές. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν πηγαίνω μάρτυς βεβαίως καὶ δὲν δύναμαι νὰ εἶμαι μάρτυς καὶ συγχρόνως ἀσκήνῃ ἔλεγχον ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς.

Πρόεδρος. Κύριε Βασιλάτο, ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ παρακαλεῖ νὰ τοῦ ἐπιτραπῇ μίᾳ διακοπῇ.

Π. Κανελλόπουλος. Ἐπεχείρησα, κ. συνάδελφε, νὰ σὰς διακόψω — καὶ λυπούμαι ὅτι τὸ ἐπιχείρησα κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συγκροτήσεως ὠρισμένης φράσεώς σας — καθ' ἣν στιγμὴν ἐδίεξατε ἐμμέσως τὴν ὑπόληψιν ὠρισμένων ἀνωτάτων λειτουργῶν, οἱ ὅποιοι ἐξεπλήρωσαν πληρέστατα τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέος των. Εἶπατε συγκεκριμένως διὰ τὸν κ. Βλαχόπουλον, τὸν ὑπηρετήσαντα ἐπὶ δεκαετίας εὐθρῶς τὸ Δημόσιον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, εἶπατε ὅτι ἐλάβανε καὶ τὸν μισθόν του, ὡς δημόσιον λειτουργοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπίδομα ἀπὸ τὸ ἐλεγχόμενον ἴδρυμα, τὸ ἴδρυμα ἀπέναντι τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ ἀσκῇ καθήκοντα ἐλεγκτοῦ.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σὰς εἶπω ὅτι τοιαύτη διατύπωσις ἀποτελεῖ παραβίασιν μιᾶς στοιχειώδους ἡθικῆς ἀληθείας, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ἐξαγοραζόμενος ὁ δημόσιος λειτουργὸς ὅταν ἀπὸ ἑνὸς ὁργανισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ δημοσίαν ἐπιχείρησιν, λαμβάνει λόγῳ προσθέτου ἐργασίας, μικρὸν ἐπίδομα. Δὲν τὸ ἐλάμβανε ἀπὸ ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν, ἀπλούστατα λόγῳ μεγαλυτέρας ἀπασχολήσεως τὴν ὅποιαν φυσικὸν ἦτο νὰ ἔχη ἀσκήν καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ὅποια ἦσκει εἰς τὴν Δ.Ε.Η., ἐλάμβανε ἓνα ἐπίδομα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ.

Δὲν εἶχε λοιπόν, νομίζω, ὁ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπιδόλητος τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτόξευσιν μιᾶς τοιαύτης κατηγορίας ἐναντι ἀνωτάτου λειτουργοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πάντοτε τίμιος καὶ πρέπει νὰ τυγχάνῃ ἐκ μέρους ὧλων μας ἀναγνωρίσεως.

Εἶπατε ὅτι τὸ νέον Συμβούλιον κατηρτίσθη κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς εὐνοϊκὸς ἀπέναντι τῶν ἀπομακρυνθέντων, δηλαδὴ τῶν κυρίων Γουναράκη καὶ Πεζόπουλου. Πόθεν τὸ ἀντλείτε αὐτό; Ἐποποθετήθη ὁ καθ' ἡγήτης κ. Δημητράκοπουλος ὡς Κυβερνητικὸς Ἐπιτροπὸς, ὁ ὁποῖος

πρὶν ἦτο Ἀντιπρόεδρος, διαφωνήσας εἰς πολλὰ, ὅχι ὅμως καὶ εἰς τὴν ἀνάληψιν τῆς μελέτης εἰς τὸ Ε.Ε.Ι. Ἐψηφίσαν ὑπὲρ αὐτῆς, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀριστίαν τῆς ΕΒΑΣCO. Ἀλλὰ εἶναι γνωστὴ καὶ πανθομολογουμένη, καὶ ὑπὸ τοῦ σημερινοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, μὲ τὸν ὁποῖον συνδέεται μὲ παλαιότερον προσωπικὸν δεσμόν, ἡ ἀπόλυτος ἐντιμότης τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ, τοποθετηθέντος Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου. Δεύτερον, εἰς ποῖον ἀνατέθη ἡ Προεδρία; Εἰς τὸν Διοικητικὴν τῆς Κτηλιατικῆς Τραπεζῆς, τὸν κ. Ἀρλιώτην, ἄνδρα ἀπολύτου ἐντιμότητος, καὶ ἡ γενικὴ Δ' ὧσις εἰς καθιγητήν τοῦ Πολυτεχνείου, ἐπίσης ἀπολύτου ἀντικειμενικότητος καὶ ἐντιμότητος, τὸν κ. Καλλίνσκη.

Τονίζω καὶ πάλιν ὅτι οὗτος καλῶς ἔπραξε, διατυπώσας, μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων του, τὴν γνωστὴν ἐγκύκλιον. Θὰ τὸ ἐπράττατε καὶ σεῖς, ἐὰν δὲν εἴχατε τὴν διάθεσιν νὰ ἦσθε ἐξ ἐπαγγέλματος κατηγόρος, ἐνῶ εἴσθε ἐξ ἐπαγγέλματος συνήγορος εἰς τὴν ἐκτὸς τῆς αἰδούσης αὐτῆς ζωῆν σας. Θὰ διατυπώνατε καὶ σεῖς εἰς τὴν πρώτην σας ἐγκύκλιον τὴν εὐχὴν νὰ ἀποδεχθῶν ἀναληθῆ ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα κατηγορήθη ὁ προκατόχος σας. Νομίζω ὅτι πᾶς ἐντιμὸς ἄνθρωπος πρέπει νὰ εὐχεται ὅλοι οἱ συνάνθρωποί του νὰ εἶναι ἐντιμοί. Καὶ ὅταν σεῖς ἐπικαλέσθητε τὴν εὐχὴν τοῦ κ. Καλλίνσκη διὰ νὰ ἰσχυρισθῆτε ὅτι διέπεται φιλικῶς πρὸς τὸν κ. Πεζόπουλον, μόνον προκατάρχησιν ἰδικὴν σας ἀπεκαλύψατε εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

Γ. Βασιλᾶτος. Κύριε Πρόεδρε, οὐδεμία προκατάρχησις ἰδική μου. Πρῶτον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόψιν σας, ὅτι ὁ ἐλέγχων δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐπίδομα ἀπὸ τὸν ἐλεγχόμενον, διαφωνῶ ριζικῶς, διότι τὸ θεωροῦν, ὡς οὐχὶ ἡθικὴν πράξιν.

Κ. Μανιὰδᾶκης. Ἀπὸ ποῖον ἐλεγχόμενον;

Γ. Βασιλᾶτος. Ἀπὸ τὴν ΔΕΗ. Δεύτερον, ἡ πλειοψηφία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἦτο ἀπὸ τοὺς πέντε ἐμπιστοὺς — τοὺς νεοδιοριζομένους — τῆς Κυβερνήσεως.

Π. Κανελλόπουλος. Ὁ κ. Ζαριφόπουλος ἦτο ἐμπιστος τοῦ Πεζόπουλου; Ὁ κ. Ἀρλιώτης ἦτο ἐμπιστος...

Γ. Βασιλᾶτος. Εἶμαι εὐτυχής, διότι θὰ συναγάγω καὶ ἐγὼ μὲ τὴν σειράν μου...

Π. Κανελλόπουλος. Παρακαλῶ νὰ ἀπαντήσετε εἰς τὰ συγκεκριμένα ἐρωτήματα, ἃν ἦσαν ἐμπιστοὶ τοῦ Πεζόπουλου, ὁ Ζαριφόπουλος, ὁ Ἀρλιώτης, ὁ Λεβῆς, ὁ Δημητράκοπουλος, ὁ Καλλίνσκη.

Γ. Βασιλᾶτος. Πρῶτα-πρῶτα διὰ τὸν κ. Δημητράκοπουλον. Εἶμαι εὐτυχής, διότι μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξάρω τὴν ἐντιμότητα καὶ τὴν ἀνωτερότητα τοῦ κ. Δημητράκοπουλου, ὅπως λέγει καὶ τὸ πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον ἐλέγχει τὸν κ. Βλαχόπουλον, διὰ τὴν στάσιν του, ὡς δικαιοῦται. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Ἀρλιώτην, βεβαίως εἶναι δυνατόν, οὐδὲ πόρῳθεν, νὰ ὑπάρξῃ ἡ ὑποψία, ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ στραφῶ ἐναντίον του. Ἀλλὰ ἐφυγεν ἐγκαίρως. Οὐτε διὰ τὸν κ. Λεβῆ, ὁ ὁποῖος ἐμάχητο ἐκεῖ συνεχῶς. Ἐκεῖνο πού ἐχω δικαίωμα νὰ εἶπω διὰ τὸν κ. Καλλίνσκη, εἶναι — συμμερίζομαι τὴν ἀπόψιν σας — ὅτι καὶ τὸν Κλεόπα, ὁ ὁποῖος τόσα ἔκανε, καὶ τὸν Κυριακίδη καὶ τὸν Μακρῆν τοὺς διετήρησεν εἰς τὴν θέσιν των. Αὐτοὶ ἀντέδρων. Καὶ ἦτο φυσικὸν νὰ ἀντιδρῶν, διότι διὰ τὸν οἶκον των ἐμάχοντο. Συνεπῶς, δὲν εἶμαι προκατειλημμένος. Γνωρίζω τί λέγω καὶ ἐλέγχω ὅσα λέγω, καὶ αὐτὰ ἀποδεικνύονται ἀληθῆ.

Π. Κανελλόπουλος. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ὅμως νὰ συναγάγω τὸ συμπέρασμα, ὅτι οὐδεὶς τῶν τοποθετηθέντων τότε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἦτο προκατειλημμένος ὑπὲρ τοῦ κ. Πεζόπουλου, καὶ ὅτι ἐπιτηδες διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐτοποθετήθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ὁμολογῆσατε ὅτι ὁ κ. Ἀρλιώτης, εἶναι ἀνώτερος ὑποψίας. Ὁ κ. Δημητράκοπουλος διακρίνεται δι' ἀνωτερότητα καὶ ἐντιμότητα. Ὁ κ. Λεβῆς ἐπίσης καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐπίσης. Εἶπατε ὅτι ὁ κ. Δημητράκοπουλος ἔχεν ἐκφρασθῆ ὑπὲρ τοῦ κ. Πεζόπουλου. Τὸ αὐτὸ εἶχε πράξει καὶ ὁ σημερινὸς Πρόεδρος τῆς ΔΕΗ, καθιγητὴς κ. Παππᾶς. Γνωμαὶ εἶναι αὐταὶ καὶ αἱ γνωμαὶ δὲν εἶναι σεβασταὶ μόνον, ὅταν στρέφονται κατὰ τινος, ἀλλὰ εἶναι σεβασταὶ καὶ ὅταν εἶναι εὐνοϊκαί. Προκατάρχησιν πάντως κατὰ

τῶν κ.κ. Γουνάρη καὶ Πεζόπουλου, δὲν εἶχον οὔτε ὁ Ζαριφόπουλος, οὔτε ὁ Ἀρλιώτης, οὔτε ὁ Δημητράκοπουλος, οὔτε ὁ Λεβῆς. Ἀρξ αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶπατε...

Γ. Βασιλᾶτος. Ἐφθάσατε τοὺς τέσσαρες. Εἶναι ἐννέα.

Π. Κανελλόπουλος. Τούτους ἐνθυμούμαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν. Δὲν ἐνθυμούμαι ἄλλους. Σεῖς ὅμως, ὀφείλετε, νὰ ἀποδείξετε τὸ ἀντίθετον ἢ νὰ ἐνθυμηθῆτε ἄλλους.

Γ. Βασιλᾶτος. Ὁ Γούστης;

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν ἦτο μέλος τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ οὐδεμίαν σχέσιν εἶχε μὲ τὸν Πεζόπουλον.

Εἰς βουλήν τῃς. Ἀπορία.

Γ. Βασιλᾶτος. Ποῖος συνάδελφος, λέγει ὅτι εἶναι ἀπορία, ὅταν ἔχωμεν συντριπτικὰ στοιχεῖα;

Πρόεδρος. Κύριε ρήτωρ, παρακαλῶ, νὰ συντομεύσετε.

Γ. Βασιλᾶτος. Καὶ ἐρχομαι νὰ ἐξετάσω αὐτὴν τὴν πρότασιν μὲ ἀντικειμενικότητα καὶ ἐνὸς ἐκάστου τὴν εὐθύνην ἐὰν ὑπάρχῃ. Πρῶτον, χαίρω ἰδιαιτέρως, διότι ἀνεκάλεσαν οἱ ὑπογράφαντες τὴν πρότασιν, τὴν κατὰ τοῦ συναδέλφου κ. Μπουρνιά. Καὶ χαίρω ἰδιαιτέρως, διότι ἐξ ὅλης τῆς μελέτης τῶν φακέλων, πράγματι ἀποδεικνύεται ὅτι ἦτο ἄδικος ἡ ἐναντίον του αἰτίασις. Διὰ τὸν κ. Λαμπροῦκον, Γεν. Διευθυντὴν Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, δὲν ἔχω κανένα λόγον νὰ διακριμῶ συμπαιῶς. Δις ἐστράφη ἐναντίον του. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συντονισμοῦ, κ. Παπαληγοῦρα, ἐπῆρε 250.000 δρχ., διότι ἐξετέλει ἐν ταύτῳ τὸ ἔργον τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως. Εἶχον καταθέσει ἐπερώτησιν καὶ ἐπὶ Κυβερνήσεως Ε.Ρ.Ε., τὴν ὁποίαν καὶ ἐπανελάθον καὶ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον, ὅτι ἡ καταβολὴ ἐκεῖνη ἦτο οὐχὶ σύννομος, διότι ἡρμηνεύθη τῷ ἄρθρῳ 25 ἐνὸς κατοχικοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος εἶχε καταργηθῇ πρὸ 25ετίας.

Π. Κανελλόπουλος. Εἶναι ἄσχετον τὸ θέμα. Δὲν νομίζω ὅτι ἡμπορεῖ, κ. Πρόεδρε, νὰ κατηγορῇ ἀνωτάτους λειτουργούς, διὰ κάτι πού ἔκαμεν ἡ Κυβέρνησις, ἀναγνωρίσασα ἓνα δικαίωμα, ἀναγνωρίσασα, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ λάβῃ κάποιος, μίαν διαφορὰν μισθοῦ, ἡ ὁποία τοῦ εἶχε κατακρατηθῇ ἐπὶ ἔτη. Ἀπορῶ πῶς δὲν ἐξεγείρεται ὁ κ. Ὑπουργός τοῦ Συντονισμοῦ. Κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, κάμω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον νομίζω, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ κάμετε σεῖς. Ὁμιλεῖ ὁ ἐπὶ τοῦ θέματος συνάδελφος, ὅχι μόνον ἄσχετα μὲ τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ θίγει καὶ ἀνωτάτους λειτουργούς.

Γ. Βασιλᾶτος. Ἐντόνως ἐγὼ θὰ κηρυχθῶ ὑπὲρ τοῦ Λαμπροῦκου. Διατὶ βιάζεσθε;

Σ. Στεφανόπουλος (Ἀντ. Κυβ.). Διατὶ βιάζεσθε; Ἀφήσατε τὸν ρήτορα νὰ ολοκληρώσῃ.

Γ. Βασιλᾶτος. Λέγω, λοιπόν, ὅτι καίτοι ἄλλοτε ἐστράφη ἐναντίον του, ἐν τούτοις ὅμως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμφωνήσω μὲ τὴν πρότασιν ὅτι ἐπειδὴ ἀνέγραψεν ὁ ἀλήστου μνήμης Φιλάρετος, τὸ ὄνομά του, πρέπει νὰ ἐμπλέκεται εἰς ὅλας αὐτάς τὰς ἀτασθαλίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχομεν ἄλλα στοιχεῖα. Ἰδοὺ, λοιπόν, ὅτι ἡ παρέμβασίς σας, ἀξ. κ. Ἀρχηγέ τῆς ΕΡΕ, ἦτο ἄκαιρος. Σὰς ἐπέτρεψα διακοπὰς ἐπανειλημμένως, ἐνῶ σεῖς ἐὰν καμμίᾳ φορᾷ μονολεκτικῶς ἢ μονοσυλλάβως σὰς διακόψῃ κανεῖς, ἐκνευρίζεσθε. Ἐγὼ σὰς ἐπιτρέπω διακοπὰς. Λέγω, λοιπόν, ὅτι δὲν ἡμπορῶ νὰ ἐννοήσω, διατὶ οἱ κύριοι, οἱ ὑπογράψαντες τὴν πρότασιν ἀνέμειξαν καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ κυρίου. Ἐπειδὴ τὸ ἀνέγραψεν ὁ μακαρίτης Φιλάρετος; Ἡμποροῦσε ὅμως νὰ γράψῃ τὸ ὄνομα οἰουδήποτε. Συνεπῶς εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ εἶπω ὅτι καὶ διὰ τὸν κ. Λαμπροῦκον δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν πρότασιν. Ἐρευνήτεον περαιτέρω διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἐταιρείας Πεσινέ. Ἄλλοι ἀρμολιώτεροι ἐμοῦ ὠμίλησαν. Δὲν θέλω νὰ ἀναφερθῶ εἰς ὅσα ἀναφέρει τὸ πόρισμα. Δὲν δέχομαι ὅμως καὶ τοῦ ἀξιοτισμοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη, τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ βιομηχανία πρέπει νὰ δίδωμεν κάτω τοῦ κόστους τὸ ρεῦμα. Νὰ τὴν διευκολύνωμεν, ναί, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς βάρος τῆς φτωχολογίας, ἡ ὁποία πληρώνει 1,80 τὴν κιλοβατώραν νὰ δίδωμεν τὸ ρεῦμα κάτω τοῦ κόστους εἰς τὴν βιομηχανίαν. Διὰ τὸν κ. Πρωτοπαπαδάκη ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ ὅτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐξαγορᾶς τῶν Ἡλεκτρικῶν Ἐταιρειῶν, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἀγορασθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Ἡλεκτρικὴ Ἐταιρεία,

ἐνῶ ἡ ἀπογραφή ἔλεγεν ἀξίαν 49 ἑκατομ., ὁ κ. Πεζόπουλος, εἶπεν νὰ δώσουν 79 ἑκατομ. καὶ μὲ πολλὰς διαπραγματεύσεις καὶ χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη, ἐμειώθη τὸ ποσὸν εἰς 59 ἑκατομ. Καὶ ἐκεῖ ἐπενέθη ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς. Διότι δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον μία ἐπιχείρησις ἡ ὁποία ἐχρηματοδοτεῖτο διὰ νὰ ἐπιβιώσῃ, ἔπαιρνε 1.300.000 μνησίως διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ ἔξοδά της, ἐξαγοραζομένη ἀπὸ τὴν ΔΕΗ καὶ ἐνῶ, κατὰ τὴν ἀπογραφήν ἤξιζε 49 ἑκατομ., νὰ λάβῃ 79 ἑκατομ. καὶ τελικῶς ἐπῆρε 59 ἑκατομμύρια.

Ὁφείλω νὰ τοῦ ἀναγνώρισω τοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη αὐτὴν τὴν ἐπέμβασιν ἣτις διέσωσεν 20 ἑκατομμύρια. Καὶ νὰ σκεφθῇτε σεῖς ἐὰν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν πρωτεύοντα ρόλον ἔχει ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης ἢ ὁ κ. Καραμανλῆς, ὁ ὁποῖος ὁπωσδήποτε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ τὸ ἐγνώριζεν ἀφοῦ ἐπενέθη καὶ νὰ εἶναι ξένος πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ διὰ νὰ ἴδῃτε, κ. Ἀρχηγέ τῆς ΕΡΕ, πόσον εἶμαι ἀντικειμενικός, θὰ σὰς εἶπω ὅτι ἔχω ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ μίαν ἄλλην ὑπόθεσιν. Ὅταν κλιφιδικαστικῶς ἠθέλησαν νὰ δώσουν διὰ μίαν ἀνιδανῶς διαβλητὴν σύμβουλον τὰ ἀπορρίμματα ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων — ἡμεῖς τότε δημοτικῶς σύμβουλος — καὶ εἰς τὸν κ. Πρωτοπαπαδάκην ἀνεπτύξαμεν τὰς ἀπόψεις τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἔσπευσε νὰ σκίσῃ τὴν σύμβουλον. Περαιτέρω, ὁ κ. Μάρτης ὅμως, ὁ ὁποῖος λαμβάνει γινώσκιν ὅλων αὐτῶν, ἀντὶ νὰ προστατεύσῃ τὸν ἀτυχὲς ὑπάλληλον τὸν ἐπιτιμᾷ καὶ τάσπειται ἀλληλέγγως μὲ τὴν διοίκησιν τῆς ΔΕΗ καὶ ἐπιβραβεύει ὅλας τὰς ἀτασθαλίαις.

Ἰδοὺ τὸ ἔγγραφο.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ
ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΝ

Ἀριθ. πρωτ. Ε 227

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1960

Πρὸς τὸν
κ. Γεώργ. Στυλιωτοπούλου
Π. Τσαλδάρη 23
Κηφισίαν

Θέμα: Ἀπόλυσις Γ. Στυλιωτοπούλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας
τῆς ΔΕΗ.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου π.ε. αἴτησίν σας ὡς καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν (Δ)σις Ἑθνικῆς Ἀσφαλείας) διαδιδασθεῖσαν ἡμῖν ὑμετέραν ἀπὸ 26.1.1960 αἴτησιν σχετικῶς μὲ τὴν ἀπόλυσιν ὑμῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ΔΕΗ, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ὡς ἐγνώρισεν ἡμῖν ἡ ΔΕΗ ἐκ τῆς διεξαχθείσης ὑπ' αὐτῆς ἐμπεριστατωμένης ἐρεῦνης, προσέκυψεν ὅτι τὰ ὑφ' ὑμῶν διατυπωθέντα εἰς τὰς ἀναφοράς σας παράπονα εἶναι ἀβάσιμα καὶ λόγῳ τῆς διαγωγῆς σας ἡ διακέρησις εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν καθίσταται ἀδύνατος.

Ἀσ' ἐτέρου τὰ εἰς τὰς ἀναφοράς ὑμῶν καταγγελλόμενα εἰς βάρος ὑπαλλήλων τῆς ΔΕΗ ἀνεκοινώθησαν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν προκειμένου νὰ προδῇ οὗτος εἰς τὰς ἐν τῇ ἀρμοδιότητι αὐτοῦ ἐνεργείας.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. ΜΑΡΤΗΣ

Καὶ ὁ κ. Παπαληγοῦρας, Ὑπουργὸς τότε Συντακτικοῦ, δὲν ἐπενέθη ὅπως ἠκούσαστε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς τότε Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ξένος πρὸς ὅλα αὐτὰ εὐλογεῖ.

Ὁ κ. Τσάτσος λέγει: Πρέπει νὰ ἀναζητήσετε δόλον καὶ νὰ εἰπώμεν ἐκ προθέσεως ὅτι παρήχθη τὸ κατὰ τὸν τῶν. Ἡμεῖς δὲν ἀναζητοῦμεν οὔτε δόλον, οὔτε ἀμέλειαν, οὔτε ἐλαφροειδῆ ἀποδίδομεν, οὔτε πλήρη σύγχυσιν. Ἡμεῖς ἐξετάζομεν, συντρέχουν αἱ ἀπαιτούμεναι προϋποθέσεις ὥστε νὰ διαταχθῇ ἐρευνα; Αὐτὸ ἐξετάζομεν καὶ περὶ αὐτοῦ εἴμεθα ὑπογασμένοι νὰ ἀποφαινωμεν. Ἡ ὑπόθεσις ὅπως ἐδημιουργήθη ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τύχῃ μιᾶς ἐρεῦνης ὑπὸ ἐπιτροπῆς τῶν βουλευτῶν ἢ πρέπει νὰ πάῃ εἰς τὸ ἀρχεῖον, ὅπως κάμνει ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐνεργῶν προκαταρκτικῶν ἐξετάσεων, ὅταν δὲν

εἴρη παντελῶς οὐδὲ ὑποψία περὶ διαπραξέως ἐγκλήματος. Εἰκοὶ ταπεινεῖται τὸ ζήτημα.

Πρόεδρος. Συντομεύσατε, κ. Βασιλάτο. Ἐπείρασεν ἡ ὥρα.

Α. Γερόκωστόπουλος. Ἐχει περάσει, κ. Πρόεδρε, μία ὥρα καὶ εἴκοσι λεπτά ἀφ' οὗτος ἤρχισεν τὴν ἀγόρευσίν του ὁ κ. συνάδελφος.

Πρόεδρος. Τελειώνατε, κ. συνάδελφε.

Γ. Βασιλάτος. Κύριε Πρόεδρε, ἐπ' ἐκείνῃ πού ξεκίνησα.

Οἱ κύριοι θέλουν νὰ τελειώσω. Θὰ τοὺς κάνω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τελειώσω διὰ νὰ μὴ ἀκούσουν τὰ παρατέρω. Εἶναι καὶ ἄλλα. Πῶς ὁ κ. Γουναράκης ὁμολογεῖ ὅτι κατ' ἐντολήν τῆς Κυβερνήσεως πριμοδοτεῖ τὰς κυβερνητικὰς ἐφημερίδας. Τὰ παραλείπω, διότι δὲν πρόκειται νὰ ἐκδώσωμεν ἀπόφασιν οὔτε παραπομπῆς, ἀλλ' εἶπομεν ὅτι ἐρευνῶμεν ἐὰν ὑπάρχουν στοιχεῖα.

Κύριοι συνάδελφοι, ἐπ' ἐκείνῃ εἰς τὸν ὑπαινιγμόν, πού ἐγένετο, διατί ἐκλήθη ὁ κ. Βασιλάτος. Ἐγὼ ἐνόμισα ὅτι κληθεὶς ἔπρεπε νὰ ὑποβάλω ἓνα ὑπόμνημα. Καὶ τελειῶνων ἀναφέρω ὅτι πρὸς τοὺς διακεκριμένους καὶ τιμήσαντας τὸ ὄνομά τους ἀνωτάτους δικαστικούς ἐξέδρα. Ἐλεγα: «Ἡ μοῖρα ἠθέλησε νὰ εὐρεθῶ ἀντιμέτωπος τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς ὑποθέσεως, ἣτις συνετάραξε τὸ Πανελλήνιον. Ἡ πρώτη ὑπόθεσις τὴν ὁποίαν ἐχειρίσθη ἦτο τοῦ Νεολόγου. Συνέβη, κ. συνάδελφοι, οἱ κ.κ. Πεζόπουλος καὶ Γουναράκης νὰ ἀναφέρουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ὁ Νεολόγος ἠξίωσε νὰ τοῦ καταβάλουν 25.000 δραχ. Ἐγινε μῆνυσις, ἐξητάσθησαν ἀμφότεροι καὶ δύο Ὑπουργοὶ τῆς Ε.Ρ.Ε. Διὰ τὴν ἀπόπειραν πού δὲν ἐξημώθη ἡ ΔΕΗ καὶ μῆνυσις ἔγινε καὶ μάρτυρες Ὑπουργοὶ ἐξητάσθησαν. Διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς διασπαθίσεως δακτύλων ἑκατομμυρίων οὔτε μῆνυσις ἔγινε οὔτε Ὑπουργοὶ συνεκινήθησαν ἢ ἐκινήθησαν. Ἐκρίνα ὅτι δὲν εἶχα δικαίωμα ν' ἀρνηθῶ τὰς ὑπηρεσίας μου εἰς ἓνα ἀδίκως δοκιμαζόμενον δημοσιογράφον τοῦ ὁποίου ἡ Ἐφημερὶς ἐξυπηρέτησε τὰ Ἑθνικὰ συμφέροντα ὑπὲρ τὴν 60ετίαν.

Τὸ ἐγκλήματόν μου ἦτο ὅτι ἔπαυσε νὰ ὑπηρετῇ τὴν ΕΡΕ. Ἐκλήθη ἐπίσης νὰ συνυπερασπισθῶ μὲ ἄλλους συναδέλφους τὸν «Ἀνεξάρτητον Τύπον». Τὸ ἰδικόν μου ἐγκλήμα ἦτο διότι κατηγορήσατε τὴν ΔΕΗ ὅτι ἦτο κομματικὸν φέουδον τῆς ΕΡΕ καὶ ἐνῶ ἔδιδε προκαταβολὰς 500 ὅλων ἑκατομμυρίων εἰς τοὺς ἐργολάβους, ἐν οἷς καὶ τὸν Συνέσιον καὶ τὸν Ἀλεξάντον, ἐδανείζετο μὲ τὴν ρήτραν δολλαρίου μὲ τόκον μεγάλον καὶ κολοσσιαίας δαπάνης διαφημίσεων.

Καὶ πάλιν φιλικῶς ἀνεμίχθην.

Ὡς τρίτος συνήγορος ὑπεστήριξα τὴν Καν. Πεζοπούλου. Δὲν ἠθύνθη ἐπίσης νὰ μείνω ἀπαθὴς πρὸ τοῦ δολάματος ἐνὸς ἐντίμου ὑπαλλήλου, τοῦ ὁποίου τὸ ἰδικόν μου ἐγκλήμα ἦτο ὅτι ἐνόμιζε ὅτι πρέπει νὰ εἶναι τίμιος.

Εἰς τὸν ἄνισον αὐτὸν ἀγῶνα ὅλοι αἱ ἐκροπαὶ τῶν ἀντιδίκων ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἐγαλύδωναν τὴν ἰδικήν μου πίστιν ὅτι τὸ δίκαιον τελικῶς θὰ ἐπικρατήσῃ.

Μὲ οὐδὲνα ἐξ αὐτῶν εἶχον ποτέ, οὔτε σχέσεις, οὔτε διαστροφάς. Καὶ ἐπέμεινα ἀγωνιζόμενος συλλέγων στοιχεῖα, ἐλέγχων αὐτά, ἀλλ' ἀποφασισμένος νὰ συντελέσω μὲ τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις καὶ διὰ τοῦ δικαίου τὴν ἐπικράτησιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἡθικοῦ καθαρμοῦ.

Βάσει αὐτῶν τῶν στοιχείων προσεπάθησα νὰ ἐνημερώσω τὴν ἐπιτροπὴν σας μὲ πᾶσαν ἀντικειμενικότητα.

Ἡ ἐπιτροπὴ μὲ τὰ παραγεθέντα ὑπὸ τοῦ Νόμου μέσα, εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ συμπληρώσῃ ὅσα καν. φυσικὸν εἶναι νὰ ὑπάρχουν, ὥστε νὰ κυρθῇ πλήρης φῶς εἰς τὰς ὑπόπτους αὐτάς ἐνεργείας ἔργα καὶ πράξεις πάντων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀδικησάντες.

Καὶ ἐπιβάλλεται νὰ διαλάβῃ ἡ ἀλήθεια. Ἀτυχῶς εἰς κάθε μεταπολεμικὴν περίοδον ἡ πλεονεξία καὶ φιλοχρηματία, ἡ δίψα τοῦ εὐκόλου πλουτισμοῦ καλλιεργεῖ τὴν διαφθορὴν ὥστε ἓνα κύμα σήψεως νὰ κατακλύζῃ τὴν κοινωνίαν μας καὶ ν' ἀπειλῇ λόγῳ τῆς ἀσυνείας τῶν διεφθαρμένων νὰ κλονίσῃ τὸ Κοινωνικόν μας καθεστῶς.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὡς δεικνύται ἐκ τοῦ ὕλικου τῶν ἐκθέσεων ἐργασίας φιλοτιμῶς ἀληθῶς ἔχουσιν εἰς τὰ διαπραχθέντα ἐγκλήματα.

Αὐτὰ ἔλεγον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν δι' ἐνὸς ὑπομνήματός μου. Κύριοι συνάδελφοι, ἐρευνήτεον σήμερον τί πρέπει νὰ γίνη. Ἐνθυμούμαι τὴν ὑπόθεσιν ΜΕΡΚΑΝΤΙΑΕ ὅταν ἐδημοσιεύθη μία γελοιογραφία, ἡ ὁποία ἐστρέφετο κατὰ πολιτικῶν ἀνδρῶν. Ἡ ἐφημερίς παρεπέμφθη εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον καὶ ἀπηλλάγη. Κατετέθη ἐπερώτησις εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὁ ἀειμνηστὸς Πρόεδρος Σοφοκλῆς Βενιζέλος ἐζήτησεν ἀμέσως ἐξεταστικὴν τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὴν. Καὶ εἰς ἄλλην περίπτωσιν ὅταν ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν ποῦ εἶχε τῶν 50 ἑκατομμυρίων δολλαρίων τῶν Γερμανικῶν πιστώσεων, ἔδωκε μίαν ἐπιστολὴν ὅτι θὰ προτιμηθῇ ἐπὶ ἰσοῖς ὅροις μία Γερμανικὴ Ἑταιρεία καὶ ἐγίνετο πρότασις παραπομπῆς, ἠγέρθη καὶ ἐζήτησεν ἀμέσως ἐξεταστικὴν τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὴν.

Ἀξιότιμος κ. ἀρχηγὲ τῆς ΕΡΕ, ἀπευθυνόμενος σήμερον πρὸς ὑμᾶς, μετὰ πάσης εὐκρινείας σᾶς λέγω τοῦτο: Ἐάν μὲν ἀπορριφθῇ ἡ πρότασις ἡ Κοινὴ γνώμη θὰ ἀλλαχάξῃ ὅτι ἡ ὑπόθεσις συνεκκλύβη. Ἐάν ἡ πρότασις γίνη δεκτὴ θὰ ἀλλαχάξῃ ἡ Κοινὴ γνώμη ὅτι τοὺς καθήσκειν εἰς τὸ σκαμνί. Ἐγὼ ἀνέμενον μετὰ γενναιότητος νὰ ἐγερθῇτε καὶ νὰ εἴπητε ὅτι δέχεσθε νὰ γίνη ἐρευνα. Καὶ τότε θὰ ἦμην ὁ πρῶτος, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐπραξα, ὁ ὁποῖος μετὰ χαρᾶς καὶ πανηγυρίζων θὰ διακέρυσσα, ὅταν ἀπεδεικνύετο ἡ ἀθωότης τῶν ἢ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν λόγων περὶ Κτητιφῶντος τοῦ Αἰσχύλου, ὁ ὁποῖος ἔλεγε: «ἐν τῇ πόλει ταύτῃ οὐδεὶς ἀνεξέταστος, οὐδεὶς ἀνεύθυνος, οὐδεὶς ἀνευ ἐλέγχου ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχῃ» (χειροκροτήματα).

Π. Κανελλόπουλος. Πρὶν κατέλθῃτε τοῦ βήματος, θέλω νὰ σᾶς θέσω ἓνα ἐρώτημα: Εἶναι ἐπιτετραμμένον, ὅταν ζητῇται ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, τοῦ προβλεπομένου ἀπὸ τὸν Νόμον περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, νὰ κινηθῇ ἡ διαδικασία ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου, εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἐγερθῇ ἀρχηγὸς Κόμματος καὶ νὰ εἴπῃ νὰ παραμερισθῇ αὐτὴ καὶ νὰ ἐξετασθῇ τὸ θέμα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄλλων βασικῶν κανόνων τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν ἔλεγχον, δηλαδὴ διὰ τῆς συστάσεως ἐξεταστικῆς τῶν πραγμάτων Ἐπιτροπῆς;

Πῶς εἶχατε τὴν εὐκόλον σκέψιν νὰ ἐπιρρίψῃτε ἐναντίον μου τὴν μομφὴν μίας παραλείψεως ἡ ὁποία ὄχι μόνον δὲν ἀποτελεῖ παράλειψιν, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον, γενναίαν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκ μέρους τῶν εἰκοσι βουλευτῶν πραγματοποιουμένης προσπάθειας διὰ νὰ κινηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν διαδικασία; Εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς ἐμέ, ὅπως τὸ εἶπατε, διὰ νὰ τεματίσετε τὸν λόγον σας, μὲ μίαν στροφὴν, ἡ ὁποία θὰ ἦτο δυνατόν πρὸς στιγμὴν νὰ δημιουργήσῃ ἐντυπώσεις. Θὰ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ εἴπω εἰς τοὺς κυρίους, οἱ ὁποῖοι ἐτόλμησαν νὰ ἐγείρουν ποινικὴν ἀγωγὴν, νὰ τοὺς εἴπω νὰ παραμερίσωμεν τὴν ἀγωγὴν καὶ νὰ καταρτίσωμεν ἐξεταστικὴν τῶν πραγμάτων Ἐπιτροπὴν; Εἶμαι βέβαιος, ὅτι τώρα ὅπως σᾶς θέτω τὸ ἐρώτημα, θὰ συμφωνήσετε καὶ θὰ ἀλλάξετε γνώμην.

Γ. Βασιλάτος. Κύριε Πρόεδρε, ἐγὼ πιστεύω, ὅτι ἐάν μὲν ἡ πρότασις ἀπορριφθῇ, ἡ κοινὴ γνώμη θὰ πιστεύῃ ὅτι ἀπορρίπτει τὴν ὑπόθεσιν, ἐάν ἡ πρότασις γίνη δεκτὴ θὰ ἀλλαχάξῃ καὶ οἱ ἀντίπαλοι καὶ οἱ πάντες ὅτι σᾶς καθήσκειν εἰς τὸ σκαμνί, δι' αὐτὸ ἐπιμένω εἰς τὴν ἀποψιν ταύτην.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Πανάγος ἔχει τὸν λόγον.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, παρακαλῶ νὰ ὑπάρξῃ λόγος καὶ ἀντίλογος, ὅπως τὸ ἐπιβάλλει ὁ Κανονισμὸς καὶ ἡ κοινοβουλευτικὴ ἡθικὴ.

Πρόεδρος. Ὑπάρχουν ἐγγεγραμμένοι νὰ ὁμιλήσουν ἐκ μέρους τῆς ΕΡΕ, οἱ κύριοι Παπακωνσταντίνου καὶ Ἰορδάνογλου, ἀλλὰ ἡ σειρά των εἶναι πολὺ κάτω.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν ἔχει σημασίαν ποία εἶναι ἡ σειρά των. Σημασία ἔχει ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ λόγος

καὶ ἀντίλογος. Καὶ δὲν θέλω νὰ ἐμφανίζωμαι ὅτι ἀντιδικῶ μετὰ τὸν ἐπὶ τοῦ βήματος συνάδελφον.

Γ. Πανάγος. Εἶμαι ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑπέγραψαν τὴν πρότασιν, μέχρι τῆς στιγμῆς μόνον ἓνας ὁμίλησεν ἐκ τῶν ὑπογραφάντων τὴν πρότασιν παραπομπῆς. Παρεχώρησα τὴν θέσιν μου εἰς τὸν κ. Τσάτσον καὶ εἰς τὸν κ. Βασιλάτον. Εὐρίσκωμαι ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ νομίζω, ὅτι ἔχω δικαίωμα νὰ ὁμιλήσω, δὲν ἠμπορεῖτε νὰ μοῦ ἀφαιρέσετε τὸν λόγον.

Π. Κανελλόπουλος. Νομίζω ὅτι κάμετε λάθος, διότι ὑπάρχει καὶ ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, ἀλλὰ καὶ κοινοβουλευτικὸν ἔθιμον, τὰ ὁποῖα ἐλησμόνησεν ὁ ἐπὶ τῆς ἐδρας καθήμενος κ. Ἀντιπρόεδρος. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ λόγος καὶ ἀντίλογος. Αὐτὸ εἶναι βασικὴ ἀρχὴ ἡ ὁποία διέπει τὸ Κοινοβούλιον. Δεύτερον, ἐάν αὐτὸ τὸ ὁποῖον λέγετε εἶναι ὀρθόν, θὰ ἔπρεπε νὰ ὁμιλήσουν οἱ 20 ὑπογράψαντες τὴν πρότασιν καὶ μετὰ νὰ ὁμιλήσουν οἱ ὑφιστάμενοι τὴν ἐπίθεσιν. Ὁ κ. Βασιλάτος ὁμίλησεν ἐπὶ 1 1/2 ὥραν ὡς ἐάν ἦτο εἰς ἐκ τῶν ὑπογραφάντων τὴν πρότασιν καὶ διετύπωσε κατηγορητήριον. Ἐπῆρε τὴν θέσιν τὴν ἰδικὴν σας καὶ ὑπῆρξεν ὄχι εἰσαγγελεύς, ἀλλὰ συνήγορος τῆς συζύγου τοῦ Πεζοπούλου.

Γ. Πανάγος. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ὑπολογίζετε τὸν κ. Βασιλάτη μετὰ τοὺς ὑπογράψαντας τὴν πρότασιν.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, πρέπει νὰ ὑπάρξῃ λόγος καὶ ἀντίλογος. Εἶναι ἰδικόν σας λάθος ποῦ ἐκαλέσατε τὸν κ. Πανάγον εἰς τὸ βῆμα. Παρακαλῶ διακόψατε τὴν συνεδρίασιν διὰ νὰ συνενοηθῶμεν μετὰ τὸν κ. Πρόεδρον. Κύριε Πρόεδρε, παραβιάζετε τὸν Κανονισμόν.

Γ. Πανάγος. Ἐγὼ θὰ ὁμιλήσω, δὲν θὰ κατέλθω τοῦ βήματος, διότι κάμω χρῆσιν δικαιώματος.

Π. Κανελλόπουλος. Κάμετε χρῆσιν δικαιώματος, διότι ἔπτασεν ὁ κ. Πρόεδρος.

Πάντως ἡ παράταξις μας δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ υποστῇ αὐτὴν τὴν ἀδικίαν μεταχειρίσιν.

Πρόεδρος. Τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Κανονισμοῦ λέγει ὅτι ὁ λόγος δίδεται ἐναλλάξ εἰς ὑπὲρ καὶ εἰς κατὰ τῆς προτάσεως, ἀλλὰ ἐδῶ ἦτο ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ τέλος οἱ θέλοντες νὰ ὁμιλήσουν ἐναντίον τῆς προτάσεως.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, παρακαλῶ νὰ τηρηθῇ ὁ Κανονισμὸς καὶ νὰ κατέλθῃ ὁ ἐπὶ τοῦ βήματος συνάδελφος.

Β. Ἐφραϊμίδης. Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. ἔχει δίκην. Τοποθετεῖ μίαν ἔατιν. Λόγος καὶ ἀντίλογος καὶ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ κανονισμοῦ, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου, λέγει αὐτὸ τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ κ. Κανελλόπουλος. Ὁ κ. Βασιλάτης ὁμοῦ δὲν ὑπῆρξεν ὁ λόγος ἐπὶ τῆς προτάσεώς μας....

Π. Κανελλόπουλος. Σύμφωνοι, κύριε Πρόεδρε, ἐφ' ὅσον ἔτι τίθεται τὸ θέμα. Ὑπάρχει εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν μία παρέκκλισις τὴν ὁποίαν καταγγέλλω.

Β. Ἐφραϊμίδης. Ἐλεγον, λοιπόν, κ. Πρόεδρε, ὅτι ὁ κ. Βασιλάτος δὲν ὑπῆρξε λόγος ἐπὶ τῆς προτάσεώς μας διότι κατέληξεν εἰς ἄλλα συμπεράσματα. Ἡμεῖς ζητοῦμεν παραποιήν καὶ ὁ κ. Βασιλάτος ἐζήτησε τὴν σύστασιν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Γ. Βασιλάτος. Ὁχι.

Κ. Καλλιὰς. Κύριε Πρόεδρε, δὲν κάμνετε μίαν μικρὰν διακοπὴν μήπως ρυθμισθῇ τὸ ἀνακῶσαν θέμα;

Πρόεδρος. Κύριε Καλλιὰς, ἡ σειρά τῶν ρητόρων εἶναι ἡ ἐξῆς: (Ἀναγινώσκει). Ὅπως βλέπετε δὲν εἶναι εἰς τὴν σειράν οὐδεὶς νὰ ὁμιλήσουν οἱ κ.κ. Ἰορδάνογλου καὶ Παπακωνσταντίνου.

Κ. Καλλιὰς. Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται προφανῶς περὶ ἀλελειψίας. Νομίζω, ὅτι μίαν μικρὰ διακοπὴν θὰ εἶδε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διευκρινισθῇ.

Γ. Πανάγος. Κύριε Πρόεδρε, παρεχώρησα τὴν θέσιν μου εἰς τὸν κ. Τσάτσον καὶ εἰς τὸν κ. Βασιλάτον. Μὴ θέλετε νὰ κάμω καὶ ἄλλην παραχώρησιν.

Σ. Μερκούρης. Κύριε Πρόεδρε, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἔχει πολὺ δίκαιον ὅταν λέγῃ ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ λόγος καὶ ἀντίλογος. Ἀλλὰ προφανῶς τοῦ διαφεύγει τῆς προ-

σοχής ότι εις την αίθουσαν αυτήν υπάρχουν τρεις παρατάξεις. Ο κ. Πανάγος παρεχώρησε την θέσιν του εις τον κ. Τσάτσον τον όποιον διεδέχθη επίσης ο κ. Βασιλάτος. Πρέπει να υπάρξει άγορητής και της τρίτης παρατάξεως. Και μετά ταυτα να ακολουθήσει άγορητής της Ε.Ρ.Ε. Αυτή είναι η τάξις.

Κ. Π. Α. Π. Α. Κ. Ω. Σ. Τ. Α. Ν. Τ. Ι. Ν. Ο. Ο. Κύριε Πρόεδρε, ο λόγος και αντίλογος κατά πρόδηλον έννοιαν του κανονισμού κρίνεται με το συζητούμενον θέμα και όχι με τας υπάρχουσας εις την Βουλήν παρατάξεις. Εάν αι παρατάξεις είναι πολλάί, τότε θα καθορισθώ ποιος θα έχη τον λόγον και ποιος θα έχη τον αντίλογον. Είναι συνεπώς το θέμα, το όποιο καθορίζει τον λόγον και τον αντίλογον. "Όσον αφορά το υποστηριχθέν ότι έγινετο παραχώρησις εκ μέρους συναδέλφων εις τον κ. Τσάτσον, θα μου επιτρέψετε να είπω, κ. Πρόεδρε, ότι τουτο δεν είναι αληθές. Ο κ. Τσάτσος έλαβε τον λόγον δικαιοματικώς, και δεν του έγινετο ουδέμία παραχώρησις, διότι κατά την προηγουμένην συνεδρίαν, τελευταίος άγορητής ήτο εξ άλλης παρατάξεως.

Πρόεδρος. Καί το Προεδρείον όμως δεν μπορεί να γνωρίζη ποιος είναι ο λόγος και ποιος ο αντίλογος.

Κ. Π. Α. Π. Α. Κ. Ω. Σ. Τ. Α. Ν. Τ. Ι. Ν. Ο. Ο. Αυτό, κ. Πρόεδρε, είναι άλλο θέμα και δι' αυτό είπον εν αρχή ότι πρέπει να καθορισθώ εκ των προτέρων δια να το γνωρίζουν όλοι, και το Προεδρείον. Άλλα το να λέγεται όμως περί παραχώρησεως ή όποια έγινετο εις τον κ. Τσάτσον, τουτο δεν είναι αληθές. Ο κ. Τσάτσος ώμίλησεν δικαιοματικώς. Ο κ. Παππάς, παρεχώρησε την θέσιν του εις τον κ. Βασιλάτον. Ο κ. Τσάτσος ώμίλησεν σύμφωνα με τον Κανονισμόν και την ακολουθουμένην τάξιν που το συζητούμενον θέμα επιβάλλει.

Πρόεδρος. Καί το Προεδρείον συμφωνεί ότι ο κ. Τσάτσος ώμίλησε δικαιοματικώς, διότι τελευταίος άγορητής της προηγουμένης συνεδριάσεως υπήρξεν ο κ. Κεφαλληνός.

Παρακαλώ, κ. Πανάγο, ανεπιτύχαιε τας απόψεις σας.

Γ. Π. Α. Ν. Α. Γ. Ο. Γεώργιος Πεζόπουλος, κύριοι βουλευταί, υπήρξε το σκευος έκλογής της Ε.Ρ.Ε. το 1956, τον προωθει εις την Γενικήν Διεύθυνσιν της Δ.Ε.Η. και εν συνεχείαι άρχότερον δια νόμου τον προωθει εις το διοικητικόν συμβούλιον αυτής, με δικαίωμα ψήφου. Συνεπώς ο κ. Πεζόπουλος υπήρξε πρόσωπον της απόλυτου έπιστοσύνης της Ε.Ρ.Ε.

Τίθεται επί κεφαλής του μεγαλύτερου οργανισμού της Χώρας, της Δ.Ε.Η., επί του όποιου στηρίζεται όλόκληρον το οικοδόμημα της βιομηχανικής αναπτύξεως της χώρας και της άνόδου του βιοτικού επιπέδου του Έλληνικού λαού.

Ο άνθρωπος αυτός την 9ην Μαρτίου 1960, εις το άκροατήριον του τριμελούς Πλημμελειοδικείου όπου εξέδικάζετο μήνυσις κατά της σύζυγου του δια ψευδορκίαν ως ήθικου αυτούργου, και κατά του δημοσιογράφου Λεωτσάκου ως αυτούργου, ροιπίζεται και πύεται εις το άκροατήριον. Και ανεμάσει τά πτύματα χωρίς να βγάξη ουδέ λέξιν. Έν συνεχείαι κατηγορείται από την σύζυγον του ότι της προσέφερε 10.000 χρυσές λίρες από τας προμηθείας τας όποιας έλάμβανεν εκ της ΔΕΗ. Έν συνεχείαι ή σύζυγός του καταγγέλλει ότι έχει εις χείρας της έπιστολάς του σύζυγυ της του κ. Πεζόπουλου, τας όποιας εάν αποκλύψη δεν θα μείνη ούτε μία ώρα εις την θέσιν του Γεν. Διευθυντού της Δ.Ε.Η. και θα τον διώξουν και από καθηγητήν του Πολυτεχνείου.

Αυτά τα γεγονότα και τα άλλα τα όποια έδημοσιεύθησαν εις τον «Νεολόγον» των Πατρών, τα όποια αναφέρονται εις αυτό το σημαντικόν πρόσωπον αφήνουν αδιάφορον την τότε κυβέρνησιν. Είναι κάτι που θα έπρεπε ο προϊστάμενος του οργανισμού αυτού, ή κυβέρνησις δηλαδή όλόκληρος, και ιδίαι οι Υπουργοί Βιομηχανίας και Συντονισμού, να μη τά αφήσουν να αντιπαρέλθουν εν σιγή. Καί μήπως ήσαν αυτά μόνον τά γεγονότα που διετυπώθησαν κατ' αυτών;

Ανεπτύχθη από τον κεντρικόν εισηγητήν της ΕΔΑ ότι υπάρχει μία σωρεία γεγονότων που τους βαρύνουν. "Ότι υπάρχει ένα «σκάνδαλον του αιδώνος» δηλαδή ή σύμβασις Πεσινέ. Εις τον οργανισμόν αυτόν υπάρχει μία σήψις την όποιαν δεν ήρνήθησαν και αυτοί οι άνθρωποι που σήμερον κατηγορούνται. "Όλοι αντιπαρήλθον τον Πεζόπουλον με το πρόσχημα ότι τά γεγονότα αυτά άφορούν τον υπάλληλον Πεζόπουλον.

Άλλα κύριοι, ο Πεζόπουλος δεν είναι μεμονωμένον άτομον. Συνδέεται με την Κυβέρνησιν και λαμβάνει εντολάς. Δεν είναι άσχετα τά όσα αναφέρονται εις την έκθεσιν των τριών δικαστών. Είχον την έντιμότητα να τά διατυπώσουν εις την έκθεσιν των κα. όπιν έξονυχιστικής έρεύνης. Καί εν τούτοις έστράφησαν άμέσως ή έμμέσως κατά της έκθέσεως αυτών. Έλέγχθη ότι ο Πεζόπουλος ήτο ξεκάφρωτος από την Κυβέρνησιν. Άλλ' ως ίδωμεν, εάν πράγματι ήτο και ά συνδέεται ή όχι με την Κυβέρνησιν.

Εγώ, κ. συναδελφοί, δεν θα προχωρήσω εις τον διαβαλόν της έκθέσεως των δικαστών. Δεν θα προχωρήσω εις τας προμηθείας και τας συμβάσεις με οικους του έξωτερικού, διότι είναι δι' έμέ βαρύ το έργον τουτο. Δεν πρόκειται να εισχωρήσω εις την σύμβασιν Πεσινέ, και εις το θέμα της ηλεκτρικής ένεργείας. Είναι αυτά τά θέματα πέραν των ιδιικών μου δυνάμεων. Άλλά, ως άνθρωπος έθεσα το έρώτημα εις τον έαυτόν μου. Υπεγράψατε, κύριε, μίαν πρότασιν κατά ώρισμένων πολιτικών προσώπων. Εσκέφθητε καλά τι έπράξατε; Διότι πέραν αυτού, το όποιον εκάνατε, υπάρχει ή συνείδησις του ανθρώπου και ο έλεγχος αυτής.

Και έδωσα την άπάντησιν εν όψει των αναφερθέντων εν τη έκθεσει των τριών δικαστών πραγματικών γεγονότων. Υπάρχει το θέμα Πεζόπουλου. Ο Πεζόπουλος καταγγέλλεται ότι συνήλλασσεν προς πάσαν κατεύθυνσιν. Οι καταγγελίες έναντιον του Πεζόπουλου δεν έδημοσιεύθησαν μόνον εις τον Έλληνικόν τύπον, αλλά και εις τον ξένον τύπον. Καί ενώ οι πάντες γνωρίζουν τις βρωμίες του Πεζόπουλου, ή Κυβέρνησις εις τούδεμιν ένεργειαν προσέθη διά την δίωξιν τουτο. Δεν υπάρχει κανένα έγγραφον παραπομπής του Πεζόπουλου εις τον Εισαγγελέα εκ μέρους της Κυβερνήσεως της ΕΡΕ. Καί αυτή είναι ή κατηγορία. Δια ποίον λόγον οι Υπουργοί της ΕΡΕ έσιώπησαν και δεν παρέπεμψαν τον Πεζόπουλον ένάντιον του Εισαγγελέως; Καί τίθεται επίσης το έρώτημα ποιος ο θεσμός της ΕΡΕ και του Πεζόπουλου; Μή τυχόν ο Πεζόπουλος εκτελούσεν εντολάς των Υπουργών της ΕΡΕ; Διότι πως άλλως να εξηγήσωμεν την παρατεταμένην σιγήν επί των βρωμιών συναλλαγών τουτο εκ μέρους των Υπουργών της ΕΡΕ; Υπάρχει βεβαιωμένον σκάνδαλον, κέρδη από τας βρωμεράς συναλλαγάς. Αυτά τά σκάνδαλα έχουν έλθει εις πλήρη δημοσιότητα. Αυτό το δικαιώδες θέμα πρέπει να έρευνήσ η Ανακριτική Επιτροπή. Ο κ. Τσάτσος μάς κατηγορήσεν ότι έχουμε τάσεις δυσφημίσεως του καθεστώτος. Το νόημα μας δεν έχει την τάσιν αυτήν που μας απέδωσεν ο κ. Τσάτσος. Άλλά το καθεστώς που έδημιούργησεν ή ΕΡΕ γάμαί σαπίλας και εϊμεθια αντίθετοι προς το καθεστώς αυτό και δι' αυτόν τον λόγον ζητούμεν την κάθαρσιν του. Συνεπώς δεν βιαθάλλομεν έμεις το καθεστώς, το διαβάλλομεν τά πρόσωπα τά όποια έτοπυθέτησεν εις καιρίας θέσεις ή ΕΡΕ. Έποικαλαθένομ και πάλιν ότι έμεις εϊμεθια αντίθετοι με το καθεστώς της σαπίλας. Αυτή είναι ή άπάντησις μας προς τον κ. Τσάτσον.

Κύριοι συναδελφοί, έλέγχθη ότι οι Υπουργοί της ΕΡΕ έπραξαν το μείζον. Καί το μείζον είναι ότι τους απομάκρυναν από την ΔΕΗ. "Όσοι γνωρίζουν τι θα πη μείζον και έλλασσον θα κρίνουν. Μείζον δεν είναι ή απομάκρυνσις των εκ της διοικήσεως της ΔΕΗ και με τυχόν μεγάλην αποζημίωσιν, αλλά μείζον θα ήτο εάν μετά την απομάκρυνσιν τους τους παρέπεμπε και εις τον Εισαγγελέα. Ένθυμείσθε, κύριοι συναδελφοί, υπό ποίον κλίμα άπεμακρύνθη ή Διοήσις της ΔΕΗ. Η δικαιοκραυγή όλόκληρου του Έλληνικού λαού δια τά σκάνδαλα που είχαν ξεσπάσει υπεχρέωσεν την Κυβέρνησιν της ΕΡΕ να απομακρύνη την Διοίκησιν της ΔΕΗ. Άλλά δια να αποδείξω εις ποίον κατάστασιν είχε περιαχάγει ή δετή της ΕΡΕ το Κράτος και δεν είχαν άφθσει ουδέμιν ήθικην αξίαν θα σας αναφέρω το εξής: Ο Πεζόπουλος μετά την 9ην Μαρτίου 1960 έρχεται εις συμβιβασμόν με την σύζυγον του, και εκδίδεται ή απόφασις συμβιβασμού εν τάχει πρωτοφανής εις τά δικαστικά χρονικά. Έντός 21 ήμερών λυεται ο γάμος κοινή ύπακτιότητα από το Πρωτοδικείον Αθηνών. Είναι γνωστόν εις όλους τους νομικούς τους παρευρισκομένους εις την αίθουσαν αυτήν πόσος χρόνος χρειάζεται

ἀφ' ἧς ὑποβλήθη αἴτησις διὰ τὴν ἐκδοτὴν διαζυγίου. Ἡ αἴτησις Πεζιπούλου συναρτῆται τὴν 25ην Ἀπριλίου καὶ ἐκδίδεται ἡ ἀπόφασις ἐντὸς 24ώρου, δηλαδή τὴν 26ην Ἀπριλίου. Τὸ Δικαστήριον ποὺ ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς ἐξῆς: Ἀπὸ τὸν κ. Τσακπούλου, ὡς πάρεδρον, τὸν κ. Δρόσον καὶ τὸν ἑμμισθον πάρεδρον κ. Παπαδημητρίου. Ἐκ τούτου ἀπρὸς ἐννοεῖται, ὅτι ἐδόθη ὑψηλὴ ἐπιταγὴ διὰ τὴν συντόμευσιν αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἓνα ἐρώτημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐρευνηθῇ ἡ ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπὴ. Τὴν 15ην Μαΐου ἐδόθη τὸ διαζύγιον καὶ τὴν 18ην Μαΐου ἐπανερχεται ἐνώπιον τοῦ ἀκριτοῦ ἡ μὴνσις ποὺ εἶχεν ἀναβληθῇ ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημῆσει. Καὶ ὁ Πεζόπουλος παρουσιάζεται εἰς τὸ Δικαστήριον μετ' ἄλλην ὄψιν. Κατόπιν τοῦ γενομένου συμβιβασμοῦ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου οἱ ἀντίδικοι κατέθεσαν ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου καὶ κατόπιν τούτου τὸ Δικαστήριον ἐξέδωκεν ἀπαλλακτικὴν ἀπόφασιν. Μετὰ τὴν ἀπαλλακτικὴν ἀπόφασιν ὁ Πεζόπουλος ἀπαθρούνεται καὶ ζητᾷ ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα νὰ τοῦ εὕρῃ τὰς ἐπιστολάς τοῦ Φιλαρέτου. Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον καταπτώσεως εἶχε φθάσει τὸ καθεστὼς ἐπὶ ΕΡΕ, διὰ τὸ ὁποῖον ὑπεραχύνεται ὁ κ. Τσάτσος. Καὶ ἐνῶ ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐγνώριζε τὰ σκάνδαλα τῆς ΔΕΗ, μόνον οἱ Ὑπουργοὶ τῆς ΕΡΕ δὲν ἐγνώριζαν τίποτε. Εἶμαι ἐπίσης γνωστὸν, ὅτι καὶ μετὰ τὰ γεγονότα ὁ Πεζόπουλος διετηρήθη εἰς τὴν θέσιν του καὶ μάλιστα τὸν ἐπετρεφθῇ καὶ ὁ τέως Πρωθυπουργὸς τὸ ἔτος 1962 κατὰ τρόπον ἐπίσημον, πρὶν τὸν θάρον τῶν σκανδάλων. Συνεπῶς ἡ Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ ἐδημιούργησε τὴν σαπίλα καὶ αὐτὴν τὴν σαπίλα κ. Τσάτσος χτυπᾷ ἐμεῖς σήμερον. Ἐλέγχθη ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ βγάλῃ παραπειμπικὸν Βούλευμα. Δὲν χρειάζεται τίποτε. Μία ἀπλὴ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν τῆς ἀμερολήπτου ἐκθέσεως θὰ μᾶς πείσῃ διὰ νὰ ἐκδώσωμεν τὴν ἀπόφασίν μας. Τὸ κείμενον αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἐκκλητήριον.

Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν τὰ πρόσωπα. Μᾶς ἐνδιαφέρει μόνον ἡ αἰτία ἡ ὁποία ἐδημιούργησε τὴν κατὰστασιν αὐτὴν.

Τὸ κείμενον τῶν Δικαστῶν αὐτῶν, τῶν Ἀνωτάτων καὶ ἀναβληθῶν Δικαστῶν, δὲν ἔχομεν δικαίωμα ἡμεῖς νὰ τὸ πετάξωμεν εἰς τὸν κάλασιν τῶν ἀρχαίων ἢ εἰς τὸ ἀρχεῖον.

Ἀντιθέτως σύμφωνα μετὰ τὸ κείμενον αὐτὸ πρέπει νὰ βγάλωμεν συμπεράσματα καὶ νὰ ἀποφασίσωμεν ἂν πρέπει νὰ ἐλεγχθῶν, νὰ ὑπαχθῶν κατ' ἀρχὴν εἰς τὸν προτεινόμενον ἐλεγχον οἱ θεωρούμενοι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τοιαύτην κατὰστασιν.

Νὰ παραπεμφθῶν καὶ κριθῶν. Ἄν ἀπαλλαγθῶν τοῦ κατηγορητηρίου καὶ ἡμεῖς πρῶτον θὰ χειροκροτήσωμεν τὴν ἀπαλλακτικὴν τῶν.

Κύριοι συνάδελφοι, καλούμεθα νὰ ἐκκαθαρίσωμεν τὸ ἄγος αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐδουλοποιήθη ἐκ τῶν ἐκτεθέντων περιστατικῶν. Τοῦτο εἶναι ἀπαίτησις τοῦ Λαοῦ.

Καὶ ἐὰν δὲν προβῶμεν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτὴν δὲν θὰ εἶμεθα οἱ τίμιοι ἐντολοδόχοι τοῦ Λαοῦ. Τὸ Κυλῶνειον ἄγος πρέπει νὰ ὑπὸστῃ κρίσιν (χειροκροτήματα ἐκ τῆς ΕΔΑ).

Π ρ ὁ ῥ ῆ ς. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Παπακωνσταντίνου.

Π ρ ὁ ῥ ῆ ς. Ὁ κ. Παπακωνσταντίνου ἔχει τὸν λόγον. **Κ. Παπακωνσταντίνου.** Τὸ Δημόσιον Δίκαιον εἰς ὅλας τὰς πεπολιτισμένας χώρας ἔχει ἀποδώσει, κύριοι βουλευταί, ἰδιόζουσαν σημασίαν εἰς τὸν τρόπον τοῦ δικαστικοῦ ἐλέγχου τῶν παραβάσεων τῶν Ὑπουργῶν. Καὶ εὐλόγως. Διότι δὲν θὰ πρέπει ἡ δίωξις τῶν ὑπευθύνων Ὑπουργῶν, ἡ ὁποία εἶναι συνάρτησις τῆς λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος, νὰ συνδυάζεται εἰς τὴν ἀγλὴν τῶν παθῶν μετὰ τὴν κομματικὴν δίωξιν τῶν ἀντιπάλων τῶν. Καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ἐνῶ ἡ ἐκδικασίς κατὰ κανόνα περὶπου εἰς τὰς χώρας, ἰδίως ἐκεῖνας, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχει τὸ σύστημα τοῦ διφυοῦς ἀντιπροσωπευτικοῦ Σώματος, ἐνῶ ἐκεῖ ἡ ἐκδικασίς ἔχει ἀνατεθῇ εἰς τὴν Τακτικὴν Δικαιοσύνην, ἡ δίωξις καὶ ἡ παραπομπὴ ἔχει ἐπαρθεῇ εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν, εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ὁ Νομοθέτης καὶ δὴ ὁ Συνταγματικὸς, ἔκριναν ὅτι μίαν πόσον λεπτήν πράξιν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τὴν ἐμπιστευθῶν εἰς τὴν κοινὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, τὸν ἐπιφορτισμένον νὰ δώκῃ τὰ κοινὰ ἀδικήματα ὅλων τῶν πολιτῶν. Διότι δὲν εἶναι δυνατόν ἡ δίωξις τῶν Ὑπουργῶν νὰ γί-

νεται κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ὑπηρετῇ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ πραγματικὸν συμφέρον τῆς Χώρας, βάσει στοιχείων, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ εἶναι δυνατόν νὰ εὐσταθήσῃ κατηγορία. Καὶ εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι αἱ Βουλὴ ἐκπληροῦν τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν μετὰ δικαστικὴν συνείδησιν, ἀπωθούσαι πρὸς στιγμὴν τὰς πολιτικὰς πεποιθήσεις, ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὸ πολιτικὸν πάθος, τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατόν νὰ ἐμφωλεύσῃ εἰς τὴν ψυχὴν, καὶ ἐμφωλεύει καὶ εὐρίσκεται ἐνδεχομένως εἰς τὴν ψυχὴν παντὸς πολίτου καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ ἔθνους τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν καλεῖται νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθήκον, τὸ ὁποῖον τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ Νόμοι τῆς Χώρας τοῦ ἔχουν ἐμπιστευθῇ. Νὰ κρίνῃ δηλαδή, περὶ τῆς ποινικῆς εὐθύνης ἐκεῖνων, οἱ ὁποῖοι διεχειρίσθησαν τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα εἰς τὴν χώραν. Διότι περὶ τῆς πολιτικῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν κρίνει καὶ ἑκάστην ὁ βουλευτής, ὡς μέλος τῆς Βουλῆς.

Θὰ προετίμων, βεβαίως, κ. βουλευταί, καὶ εἰς τὴν σημερινὴν συζήτησιν νὰ μὴ ἀνήκω εἰς τὸ κόμμα εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκονται οἱ ἐλεγχόμενοι καὶ οἱ προσβαλλόμενοι Ὑπουργοί. Διότι τότε θὰ εἶχον μεγαλύτεραν ἄνεσιν νὰ ἀναπτύξω τὰς ἀπόψεις, τὰς ὁποίας εἶναι δυνατόν νὰ ἀσκομήσῃ τις ἀναγινώσκων τὸ κατηγορητήριον καὶ τὸ πόρισμα τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐνῶ τώρα, ἀνέκων καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὸ κόμμα αὐτὸ καὶ μετασχὼν εἰς τὰς κυβερνητικὰς εὐθύνas, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῶ, ὅτι ἐπαρμόμενος διὰ τὸ ἔργον τὸ κυβερνητικόν, τὸ ὁποῖον ἐπετελέσθη κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, τὴν κατηγορουμένην, ἐπιθυμῶ νὰ περισπάσω τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἀπὸ τὰ κατηγορούμενα καὶ ἐλεγχόμενα ἀδικήματα, διὰ νὰ προβάλω πρὸ τῶν βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι καλοῦνται νὰ κρίνουν, ὡς δικασταί, ὡς ἐλέγχοι, ἐπὶ τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον πράγματι συνετελέσθη κατὰ τὴν κατηγορουμένην περίοδον.

Ἀλλὰ ἐὰν αὐτὸ, κ. βουλευταί, ἀποτελεῖ δυσχέρειαν δι' ἐμὲ τὸν ὁμιλοῦντα τὴν στιγμὴν αὐτὴν, ὑποθέτω ὅτι δὲν θὰ μὲ ἐμποδίσῃ, εἶμαι βέβαιος, ὅτι δὲν θὰ μὲ ἐμποδίσῃ ὅπωςδήποτε νὰ ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις μου μετὰ πᾶσαν εὐλικρίνειαν καὶ ἀντικειμενικότητα. Καὶ ἐλπίζω, ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ βουλευταὶ τῶν πτερυγίων τῆς Βουλῆς μετὰ ἀντικειμενικότητα καὶ μετὰ ἀμεροληψίαν θὰ ἐκπληρώσουν τὸ καθήκον τῶν ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμὴ. Καὶ ἐκείνους θαρῶναι ἐνδεχομένως ἡ κοινὴ προκατάληψις.

Δὲν θὰ εἰσέλθω, βεβαίως, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῶν κεφαλαίων τῆς κατηγορίας, διότι ἡ ἀπάντησις τῶν προσβαλλομένων Ὑπουργῶν ἤρκεσε διὰ νὰ καταδείξῃ εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν πόσον ἔωλον κατασκευάσμα ὑπῆρξεν ἡ κατηγορία.

Ἡ ἀπάντησις, μετὰ τὴν σειράν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδόθη, τοῦ ἰδιαιτέρου συμπολίτου μου καὶ συναδέλφου κ. Παναγιώτη Παπαληγοῦρα ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς διαχείρισεως τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Μέργδοα, κατέδειξε τὸν τρόπον, μετὰ τὸν ὁποῖον ὁ Ὑπουργὸς ἐχειρίσθη τὰ προβλήματα ἐκεῖνα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐξασφαλίσας τὴν ἀξιοποίησιν τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων καὶ τὴν προώθησιν τὴν οὐσιαστικὴν, τοῦ ἔργου τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ εἰς τὴν Χώραν μας.

Καὶ μετὰ τὴν σειράν τοῦ ἀγαπητοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ, ἐπίσης τῆς περιόδου 1958—1961, ὁ κ. Ἀριστείδης Πρωτοπαπαδάκης διὰ στερεῶν ἐπιχειρημάτων ἐξήγησεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ παρέσχεν ἀδρά στοιχεῖα καὶ ἐπίλυσιν τοῦ τρόπου, μετὰ τὸν ὁποῖον εἶχεν ὡς ἀρχιδίος Ὑπουργὸς χειρισθῇ τὸ ζήτημα τῆς συμβάσεως ἀλουμινίου, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐξησφαλίσθη ἡ δημιουργία εἰς τὴν Χώραν μας τῆς σημαντικωτάτης ἐκείνης βιομηχανίας μετὰ τὰ πολλαπλὰ ὠφελήματα καὶ μετὰ τὰς συνεπείas τὰς ἐπωφελεῖς ἐπὶ τῶν ὁποίων βεβαίως, δὲν εἶναι δυνατόν, οὔτε σκόπεον, νὰ ἐπανεέλθω σήμερον.

Καὶ ἐξ ὧν, κύριοι βουλευταί, ἐξέτέθησαν ἀπὸ τοὺς δύο ἐλεγχόμενους Ὑπουργούς, προέκυψεν, ὅτι καὶ οἱ ἐλεγχόμενοι Ὑπουργοὶ καὶ ὁ ἅπῳν ἐκ τῆς αἰθούσης αὐτῆς Ὑπουργὸς Βιομηχανίας τότε καὶ βουλευτὴς Καβάλας κ. Μάρτης, ἤχησαν τὴν ἐποπτικὴν ἐξουσίαν κατὰ τρόπον ἄσφον ἀπὸ πλευρᾶς ἡθικῆς καὶ ἐφαρμογῆς τῶν νόμων καὶ οὐσιαστικῶς ἀποδοτικῶς

απολύτως. Και τὰ αποτελέσματα τῆς ἀποδοτικῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἤρτησαν οἱ Ὑπουργοί, ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀρμοδιότητός των καὶ ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀνωτάτης ἐποπτείας, τὴν ὁποίαν ὁ νόμος ἔχει ἀναθέσει εἰς τοὺς ὅμους τῶν Ὑπουργῶν, εἶναι τόσον γνωστά, ὥστε νὰ μὴ παρίσταται ἀνάγκη ὑπομνήσεως των.

Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ, εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου ὅπως μὴ εἰσέλθω ὅπωςδήποτε εἰς τὴν ἀνάλυσιν καὶ τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποδέσεως, νὰ κάμω μίαν μόνον ἐξαίρεσιν, ἡ ὁποία ἀναφέρεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ πρώην συναδέλφου καὶ βουλευτοῦ Καβάλας κ. Μάρτη. Ἀναφέρεται εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς κατηγορίας διὰ τὴν μελέτην τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἔργου Κρεμαστῶν Ἀχελώου. Ἀναγράφεται εἰς τὸ κατηγορητήριον καὶ φαίνεται, ὅτι καὶ προκύπτει καὶ ἀπὸ τὸ πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι ὁ κ. Μάρτης ἐζήτησε τότε, καὶ εἰς αὐτὸ θὰ περιορισθῇ ἡ ἀναμείξις μου εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς οὐσίας, ἐζήτησε τότε, κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐνεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ ἀναθέσεως τῆς μελέτης καὶ ἐποπτείας, νὰ λάβῃ γνῶσιν μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν, βεβαίως, τῶν προσφορῶν, νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν προσφορῶν ὅλων τῶν διαγωνισθέντων Οἰκῶν, μόνον εἰς, ὁ Οἶκος I-ΣΙ-Α'Ι'. Καὶ τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν εἰς διάφορα σημεία ἐπαναλαμβάνει τὸ πόρισμα τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ ζήτημα ἐδημιουργήθη καὶ κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1962, ὅταν ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος, ἡσυχολήθη μὲ τὸ Ν)διον, τὸ ὁποῖον κατέληξεν εἰς τὴν καθ'ἑαυτὴν τῆς τότε διοικήσεως τῆς ΔΕΗ. Καὶ διεπιστώθη τότε, ὅτι ἡ διοίκησις τῆς Δ.Ε.Η. εἶχε ἀποστείλει ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1962, κοινὸν ἔγγραφον τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Σ. τῆς ΔΕΗ καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, τοῦ Πεζοπούλου, δηλ. ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν Ὑπουργόν, μὲ θέμα τὴν ἐπίμαχον μελέτην τοῦ φράγματος Καστρακίου. Πρεσβέντζης. Τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο ἔχει ὁλόκληρον καταχωρηθῇ εἰς τὰ Πρακτικά τῆς Εἰδικῆς Νομοθετικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συνεδριάσεως τῆς 27 Ἰουνίου 1962.

Μεταξὺ ἄλλων, τὰ ὁποῖα δὲν ἐνδιαφέρουν αὐτὴν τὴν στιγμήν, λέγονται καὶ τὰ ἐξῆς εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο: «Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δευτέραν παραγράφον τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς, καθ' ἣν... (Ἀναγινώσκει)...».

«Ἐπιθυμοῦμεν νὰ διευκρινίσωμεν, ὅτι ἡ ἀξίωσις τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Μάρτη, τὴν ὁποίαν ἀνεφέραμεν ἀπλῶς ὡς ἐν γεγονὸς λαθὼν χώραν, ἀφ' ἐνὸς ἀφεῶρα εἰς ὅλους τοὺς προσφέροντας νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα μελέτης τοῦ φακέλου προσφορᾶς τῶν λοιπῶν προσφερόντων καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡτο δικαιολογημένη ἐκ τῆς σημειωθείσης εἰς τὰς τότε μειοδοτούσας προσφορὰς μὴ πλήρους προσαρμογῆς των πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως. Καὶ ἐν προκειμένῳ λυπούμεθα, διότι ἐκ τῆς ἐλαΐσεως τῆς διευκρίνισης ταύτης δὲν δίδεται ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔγγράφῳ μας σαφῆς καὶ πλήρης εἰκὼν τῶν τότε περιστατικῶν».

Τὸ ἔγγραφον αὐτὸ ὁλόκληρον ἔχει καταχωρηθῇ εἰς τὰ πρακτικά τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος τῆς συνεδριάσεως τῆς 27ης Ἰουνίου 1962.

Υποτίθεται, κύριοι βουλευταί, ὅτι οἱ ἀξιότιμοι ἀνώτεροι Δικασταί, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον τὸ ἔργον τοῦ ἐκτάκτου ἐλέγχου καὶ συνέταξαν τὸ πόρισμα, θὰ ἔλαβον κατ' ἀνάγκην γνῶσιν τῶν πρακτικῶν τῆς συζητήσεως, ἡ ὁποία διεξήχθη, ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Εἰδικῆς τῆς Νομοθετικῆς καὶ κατ' ἀνάγκην θὰ ἔπρεπε νὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης.

Καὶ εἶναι παράδοξον πῶς εἰς τὰς στήλας τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου εισηγητοῦ δὲν γίνεται καὶ λόγος περὶ ὑπάρξεως τῆς κοινῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς ΔΕΗ, ἀλλὰ ἀντιθέτως μετ' ἐπιμονῆς σημειοῦται ὅτι ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας, ὁ κ. Ν. Μάρτης εἶχεν ὑποστηρίξει, εἶχε συστήσει εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς ΔΕΗ, ὅτι τάχα ἔπρεπε νὰ παραδώσῃ μόνον εἰς τὸν ἑνα οἶκον, εἰς τὴν Ε.Ο.Ι., τὰς προσφορὰς τῶν ἄλλων. Πάντοτε, βεβαίως, μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῶν προσφορῶν. Ἄρα γε, εἶχε λόγον τινὰ ἡ Ἐπιτροπὴ, ὁ ἀξιότιμος εισηγητὴς τῆς περιπτώσεως αὐτῆς, νὰ ἀδιαφορήσῃ διὰ τὸ κείμενον τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ; Τὸ ἐθεώρησε περιττόν, ἐνῶ ἀντιθέτως ἔκαμε λόγον περὶ τῆς ὑποδέσεως ταύτης, ἡ μήπως δὲν ἔκαμε καθόλου ἔλεγχον τῶν

Πρακτικῶν τῆς συζητήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως; Ἐν πάσῃ περιπτώσει, γεγονὸς εἶναι ὅτι δὲν γίνεται πάντῃσι λόγος περὶ ταύτης εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς. Καὶ ἐπίσης γεγονὸς εἶναι, ὅτι ὁ κ. Μάρτης, ἀρμοδῖος Ὑπουργὸς ἐπὶ θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐρευνῆς τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ ἐκτάκτου ἐλέγχου, δὲν ἐκλήθη διὰ νὰ δώσῃ πληροφορίαν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐλέγχου. Καὶ κλείνω τὴν παρένθεσιν αὐτὴν, ἐπιθυμῶν νὰ μὴ εἰσέλθω εἰς περισσώτερον λεπτομερειακὸν ἔλεγχον τοῦ περιστατικοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον προκύπτει ὅτι ἡ ἀπροσδιοριστία, ὅπως ἀδοκίμως λέγεται καὶ εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Αναγύρου Δημητρακοπούλου καὶ εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν ἄλλων ἀρμοδίων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ ἀπροσδιοριστία τῆς προσφορᾶς τῆς ΕΒΑΣΟ, ἀλλὰ ἡ ἀνησυχία ἀπὸ ὑπονοίας περὶ δεσμοῦ τῆς διοικήσεως τῆς ΔΕΗ μετὰ τῆς ΕΒΑΣΟ καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐξασφαλίσεως ἀδιαβλήτου διαγωνισμοῦ, ὤθησαν εἰς τὴν προτίμησιν τοῦ Οἴκου, ὁ ὁποῖος καὶ ἀνέλαβε τὴν μελέτην καὶ τὴν ἐπιβλεψιν τοῦ ἔργου. Περαιτέρω, κύριοι Βουλευταί, ἡ σημερινὴ ὁμιλία τοῦ ἀξιότιμου Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Τσάτσου, διευκρίνισεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ βαρύνουν τοὺς διοικητὰς τῆς ΔΕΗ, περὶ τῶν ὁποίων ἡμεῖς πάντες ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ δὲν ἔχομεν λόγον νὰ ἀσχολούμεθα τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀφοῦ ἐκλήθη, μάλιστα ἡ Δικαιοσύνη, καὶ τῶν εὐθυνῶν τῶν Ὑπουργῶν, κατὰ τῶν ὁποίων στρέφεται ἡ πρότασις τῶν 20 Βουλευτῶν. Εἶναι προφανές ὅτι πρέπει νὰ γίνεταί διακρίσις μετὰ τοῦ ἔργου τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ ἔργου τῆς ἐποπτείας. Καὶ πρέπει ἐπίσης νὰ γίνεταί διακρίσις μετὰ τοῦ ἔργου τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς ἐποπτείας. Καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ΔΕΗ ἔχει ἀνατεθῇ, ὅπως εἶναι γνωστόν, εἰς 3 ἀλλεπάλληλα ὅργανα: Εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον, εἰς τοὺς Ἐλεγκτὰς καὶ εἰς τὴν Ἀντιπροσωπευτικὴν Συνέλευσιν. Καὶ τὰ ὅργανα ταῦτα ἐκπροσωποῦν καὶ πρέπει νὰ ἐκπροσωποῦν τὸ δημόσιον συμφέρον καὶ τὰ συμφέροντα τὰ εἰδικὰ τοῦ μοναδικοῦ μετόχου, τοῦ μοναδικοῦ κυρίου τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς, τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Πέραν τῶν ὁργάνων τούτων τοῦ ἐλέγχου, ὑπάρχει κατὰ νόμον, ἡ γενικωτέρα ἐποπτεία τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας. Εἰς τί συνίσταται ἡ ἀνωτάτη ἐποπτεία ἐπὶ τῆς ΔΕΗ καὶ ἐπὶ πάσης Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως; Δὲν εἶναι, βεβαίως, ἀπὸ μακροῦ γνωστός ὁ θεσμός τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως καὶ εἰς τὸν τόπον μας καὶ εἶναι μικρὰ ἡ βιβλιογραφία καὶ τὰ βοηθήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατόν νὰ δώσουν στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ συντρέξουν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος. Οἱ συγγραφεῖς πάντως, οἱ ὁποῖοι ἡσυχολήθησαν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, κάμουν διάκρισιν μετὰ τοῦ ἐλέγχου, τὸν ὁποῖον ἀσκοῦν τὰ ὅργανα τὰ ἐπιφορτισμένα ἐκ τοῦ νόμου καὶ ἀνωτάτης ἐποπτείας. Καὶ ὡς ἀνωτάτη ἐποπτεία τῶν κυβερνητικῶν ὁργάνων, τῶν Ὑπουργῶν, ἐπὶ τῶν δημοσίῳ ἐπιχειρήσεων, θεωρεῖται ὅτι ἀφορᾷ, κυρίως, εἰς τὴν ἐξакρίβεισιν τῆς καλῆς διοικήσεως καὶ ὁργανώσεως καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς δραστηριότητος τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ὑφισταμένων γενικωτέρων κατευθύνσεων καὶ εἰδικώτερον ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀμέσους καὶ ἀπωτέρους σκοποὺς δημοσίου συμφέροντος, ἡ ἐπίδωξις τῶν ὁποίων ἔχει ἀνατεθῇ εἰς τὰς δημοσίας ἐπιχειρήσεις. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐννοία καὶ ἡ οὐσία τῆς ἀνωτάτης ἐποπτείας, τὴν ὁποίαν ὁ νόμος ἔχει ἐμπιστευθῇ ἐν προκειμένῳ, εἰδικῶς, εἰς τὸν Ὑπουργόν Βιομηχανίας. Καὶ τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ὁργανώσεως τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἀνταποκρίσεως τῆς δημοσίας ἐπιχειρήσεως, εἰς τὰς γενικάς κατευθύνσεις καὶ εἰδικώτερον εἰς τοὺς ἀμέσους καὶ ἀπωτέρους σκοποὺς τοῦ δημοσίου συμφέροντος, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνατεθῇ εἰς αὐτὴν, πλέον ἢ ἐπαρκῶς ἀντιμετώπισαν καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας καὶ οἱ Ὑπουργοὶ τοῦ Συντονισμοῦ καὶ ἐπὶ πλέον, χωρὶς καὶ νομικὴν ὑποχρέωσιν, ἀλλὰ ἐκ πάθους πολιτικοῦ καὶ ἐξ ὑποχρέωσεως ἠθικῆς, ὁ Πρόεδρος τῆς τότε Κυβερνήσεως. Καὶ ἀκριβῶς ἡ ἐπιθυμία τῆς προωθήσεως τῆς δραστηριότητος τῆς δημοσίας ἐπιχειρήσεως, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐτάχθη καὶ ἡ ἀνταπόκρισις τῆς εἰς τὰς προσδοκίας τῆς κοινῆς γνώμης, ὧδε καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς τοῦ Συντονισμοῦ μὲ τὴν σειράν των καὶ τὸν Ὑπουργόν τῆς Βιομηχανίας εἰς τὴν λήψιν τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζουν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν μέσων

και την εξασφάλισιν των τεχνικών προϋποθέσεων επίσης, δια να πραγματοποιηθούν οι ταχθέντες εις την δημοσίαν επιχειρήσιν ηλεκτρισμού σκοποί.

Αλλά, κύριοι βουλευταί, θα ήτο πραγματικώς έλλειψης ή εκθέσεις εις το σημείον αυτό, εάν υπεστήριζε κανείς ότι την εποχήν εκείνην οι αρμόδιοι Υπουργοί και κυρίως ο έποπτεύων κατά νόμον Υπουργός της Βιομηχανίας, περιωρίσθη άπλώς εις την άσκησιν της άνωτάτης έποπτείας.

Κύριοι βουλευταί, εξέτέθη πρό όλίγης ώρας από τον προλαλήσαντα βουλευτήν Αθηνών κ. Τσάτσον, ότι ή Κυβέρνησις, όταν εκ της συνδρομής διαφόρων περιστατικών, έκρινεν, ότι επιβάλλεται ή αλλαγή της διοικήσεως εις την ΔΕΗ, δέν έδίστασε να εισηγηθή την ψήφισιν ειδικού Νόμου, δια του οποίου έτετρατίζετο διαίως ή θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου. Δέν έδίστασε δια της πλειοψηφίας της να ψηφίση διατάξιν, δια της οποίας συνιστάτο τότε ή Δικαστική Έπιτροπή του εκτάκτου ελέγχου, με πρόσωπα τά όποια δέν υπέδειξεν ή δέν επρόκειτο να υποδείξη ο Υπουργός της Δικαιοσύνης, όπως γίνεται βάσει του παλίου Νόμου περί διεξαγωγής διοικητικού ελέγχου δια δικαστών επί των διαφόρων Υπουργείων και Υπηρεσιών, αλλά ανέθεσε το έργον της επιλογής των τριών δικαστών εις τά αρμόδια Σώματα κατά τρόπον έντελώς αδιάβλητον. Καί δέν θα είναι δυνατόν και δέν θα είναι λογικόν να πιστευθί, ότι ή Κυβέρνησις, καθ' ήν στιγμήν έφε-
ρεν εις την αίθουσαν αυτήν νομοσχέδιον και εισηγήτο εις την Έπιτροπήν του άρθρου 35 του Συντάγματος τον τετρατισμόν της θητείας του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΕΗ και την αποκοπήν του, θα ήθελανετο αίσθημα συνενοχής δια τυχόν παρανόμους πράξεις των αποπεμπομένων. Διότι φυσικόν θα ήτο ο αποπεμπομένος με το αίσθημα της πληγωμένης αξιο-
πρεπείας επί τέλους, φυσικόν θα ήτο να αντιδράση κατά της ένεργείας αυτής της πολιτικής εξουσίας και να αποκαλύψη την τυχόν ύφισταμένην συνενοχήν της Κυβερνήσεως με τους αποπεμπομένους διοικητάς της ΔΕΗ.

Και ετηρήθη ή γραμμή αυτή αποκλειστικώς και μόνον, διότι αυτή ήτο ή άποφάσις του προέδρου της Κυβερνήσεως και ή εισηγήσις του Υπουργού του Συντονισμού του κ. Παπαληγούρα και των αρμοδίων άλλων Κυβερνητικών παραγόντων, και διότι αυτή ήτο ή Κυβερνητική πολιτική εις όλα τά θέματα, τά όποια άνέκυπτον έν τη διεξαγωγή του Κυβερνητικού ελέγχου.

Είναι δυνατόν κ.κ. συνάδελφοι, να ύπάρχη οιαδήποτε διάστασις γνώμης έν τη αξιολογήσει του επιτελεσθέντος έργου κατά την περίοδον, κατά την οποίαν ή ΕΡΕ είχε την ευκαιρίαν και την τιμήν να διαχειρισθί τά κοινά συμφέροντα του τόπου μας. Καί αποδεχόμεθα εύχαρίστως τον έλεγχον οίουδήποτε συναδέλφου επί του έργου, το όποιον έπετελέσθη τότε από την Κυβέρνησιν της ΕΡΕ. Νομίζω, όμως, ότι αποτελεί χρέος και ύποχρέωσιν κοινήν να αναγνωρισθί, ότι κατά τάς ημέρας εκείνας ρυθμός αύστηρός επεκράτει εις την Διοίκησιν. Αύστηρός ρυθμός είχαν επιβληθί εις όλκας τάς δημοσίας υπηρεσίας και ο νόμος ήτο σεβαστός και πᾶσα παρεκτροπή ήλεγ-
χτο, άρκεί να ήτο γνωστή.

Υπό τάς συνθήκας αυτές, κ.κ. βουλευταί, υπό τάς συνθή-
κας τάς οποίας εξέθεσαν οι ελεγχόμενοι και προσβαλλόμενοι Υπουργοί του Συντονισμού, υπό το άγχος της αξιοποιήσεως των Γαλλικών πιστώσεων, υπό το πάθος της εκβιομηχανοποιήσεως της χώρας, μέσα εις την αγωνίαν της καθυστερήσεως της τεχνικής οργανώσεως, συντελείται ή οικονομική ανάπτυ-
ξις και λαμβάνουν χώραν αι πράξεις, ή αι συμβάσεις, περί των οποίων όμιλει ή κατηγορία, δια να φθάσωμεν σήμεραν εις την Βουλήν συζητούντες περί παραπομπής των Υπουργών της περιόδου εκείνης, διότι ίσως εξ ιδιοτελείας επεβουλεύθη-
σαν τά συμφέροντα της χώρας.

Δια την αξιολόγησιν, κύριοι της προτάσεως, έχει ιδιαίτε-
ραν σημασίαν το ότι οι αξιότιμοι κύριοι βουλευταί, οι υπο-
βαλόντες την πρότασιν, γνωρίζουν και την θέσιν της Κυβε-
ρνήσεως και του έποπτεύοντος Υπουργού της Βιομηχανίας, έναντι των διαχειριστών της ΔΕΗ και την έννοιαν της πα-
ρανομίας εις το δημόσιον δίκαιον. Καί όπως είναι γνωστόν, ή έννοια αυτή έγκειται εις την επιτέλεσιν πράξεων με σκο-

πόν καταδήλως διάφορον από εκείνον εις το όποιον αποβλέπει ο νόμος και τον όποιον καλείται να υπηρετήση ή διοίκησις και αι πράξεις της διοικήσεως. Καί τούτο αποτελεί άρχήν γενικώς παραδεχομένην και εις την θεωρίαν και εις την πράξιν.

Και δια να έλθωμεν τώρα εις τά πράγματα: Θα ύπάρξη κανείς ο όποιος θα άμφισβητήση τάς πραγματικάς προθέσεις των προσβαλλομένων Υπουργών και το δημιουργικόν πάθος, το όποιον ένέπνευσε τάς ένεργείας των; Αλλά κύριοι βουλευ-
ταί, και άλλος λόγος ο όποιος συνυφάινεται με την πρότασιν αυτήν, καταδεικνύει τον σκοπόν δια τον όποιον υπεβλήθη αύ-
τη. Ελέχθη την πρώτην ημέραν, κατά την οποίαν ήρχισε συ-
ζητουμένη ή πρότασις από τον αξιότιμον άρχηγόν του Κόμματος των Προοδευτικών, ότι αι κατηγορία, αι όποια διατυ-
πώνται έναντιον των Υπουργών της ΕΡΕ έχουν ήδη υποπέ-
σει εις παραγραφήν. Είναι ανάγκη να επαναληφθί και να ύπομνησθί εκείνο το όποιον και ο αξιότιμος άρχηγός μας από της πρώτης στιγμής ετόνισεν έν τη αίθουση ταύτη και πρό όλίγης ώρας επανέλαβε και ο κ. Τσάτσος. "Οτι ή ΕΡΕ, ιδιαι-
τέρως δε οι προσβαλλόμενοι Υπουργοί, δέν έχουν ανάγκην προβολής της παραγραφής εις την ύπόθεσιν αυτήν. Αλλά όταν είναι γνωστόν ότι όμοίως δέν δύνανται και να παραιτη-
θουν της παραγραφής και ότι ή τυχόν δια τάς πράξεις, δια τάς οποίας κατηγορούνται, παραπομπή εις την ανακριτικήν Έπιτροπήν, ένδεχομένως δε και εις το ειδικόν δικαστήριον, μέλλει να καταλήξη εις διαπίστωσιν, ότι αι πράξεις είναι παραγεγραμμένοι, χωρίς ούσιαστικόν έλεγχον της κατηγο-
ρίας, είναι δυνατόν να απομείνη άμφισβολία περί του αποτε-
λέσματος το όποιον δύναται να έχη επί της ύπολήψεως των προσβαλλομένων σήμεραν πολιτικών άνδρων, ή συνέχισις της διαδικασίας την οποίαν προβλέπει ο νόμος; Ποίαν σημασίαν θα έχη τότε το ότι την παραγραφήν αύτεπαγγέλτως εφαρμό-
ζει ο δικαστικός και ότι ή παραιτήσις του κρινόμενου είναι αδιάφορος;

Και είναι δυνατόν κατόπιν τούτων με έλαφράν την συνεί-
δησιν να αποβλέψη τις εις την ολοκλήρωσιν της διαδικασίας ταύτης, με την κατηγορίαν ότι τάχα ή ανακριτική έπιτροπή, ή και το δικαστήριον έν τέλει θα κρίνη περί της παραγραφής όταν ακριβώς αυτός ο κίνδυνος άπειλείται; "Οτι είναι δυνα-
τόν και μάλιστα είναι βέβαιον έν προκειμένω το δικαστήριον να αποφανθί ότι ή παραγραφή δέν επιτρέπει πλέον τον έλεγ-
χον της ούσίας και να καταλείψη τους τυχόν παραπεμφθη-
μένους με το παράπονον ότι διεσύρθη ή ύπόληψις εκείνων και ολοκλήρου του πολιτικού κόσμου, όχι μόνον της παρατάξεως εις την οποίαν άνήκουν και να τους αφήση με το παράπονον ότι εφθασαν ένώπιον του ειδικού δικαστηρίου χωρίς να κα-
ταστή δυνατός ο κατ' ουσίαν έλεγχος της κατηγορίας;

Δέν θα σᾶς άπασχολήσω φυσικά παρά δι' όλίγων επί του θέματος της παραγραφής και μόνον διότι συνάπτεται ήθικώς κατά τρόπον αδιάσπαστον με την ύποβληθείσαν πίστωσιν. Ήκουσα πρό όλίγου αξιότιμον συνάδελφον αναπτύσσοντα το θέμα τούτο. Είπεν ότι τουλάχιστον δια τάς πράξεις από του Νοεμβρίου 1962 και έντεϋθεν, κατά την γνώμην του, δέν τί-
θεται ζήτημα παραγραφής.

Δέν γνωρίζω, τάς πράξεις του κατηγορητηρίου, τάς αναγο-
μένας εις την περίοδον από του Νοεμβρίου 1962 και έντεϋ-
θεν αι όποια κατά την εκτεθείσαν αντίληψιν, δέν υπέπεσαν εις την παραγραφήν. Διότι υποθέτω ότι όλαί αι πράξεις της κατηγορίας έμπίπτουν εις την πρό του Νοεμβρίου 1962 περίο-
δον, δια την οποίαν και κατά τον κ. Βασιλάτον ή παραγραφή είναι άναμφισβήτητος. Εκτός εάν γίνη προσφυγή εις την έν-
νοιαν του διαρκούς, όχι του εξακολουθούντος ή, εάν επιτρέπε-
ται ή εκφρασις, του άεστού αδικήματος και εξερευνηθί δια την ανάγκην της περιστάσεως ή έννοια του εξακολουθούντος αδικήματος εις την εξακολούθησιν κατά την άποψιν της κα-
τηγορίας, της ζημίας εκ της ώρισμένης πράξεως, ή όποια θα συνεχίζεται επί μακράν σειράν ετών, όποτε θα έπρεπε να είπωμεν ότι και ο τραυματισμός δέν συντελείται κατά την ώ-
ραν κατά την οποίαν λαμβάνει χώραν ή άδικος επενέργεια άλλό ότι ή πράξις του τραυματισμού συνεχίζεται κατ' εξή-

κολούθησιν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, καθ' ὅλην τὴν περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ τραυματισθεὶς φέρεται τὰς συνεπείας τῆς ἀδικου πράξεως τοῦ τραυματισθέντος. Ἰσως καὶ ὁ φόνος νὰ συνεχίζεται εἰς τοὺς αἰῶνας, κατὰ τοὺς ὁποίους ὁ νεκρὸς θὰ εὐρίσκειται εἰς τὸν τάφον. Μετὰ τὴν σειρὰν αὐτῶν τῶν συλλογισμῶν ἔτσι πρέπει κανεὶς νὰ φθάσῃ καὶ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἐξακολουθοῦντος ἀδικήματος. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς μετὰ τὸν Νοέμβριον 1962 πράξεις ἂν ὑπάρχουν τοιαῦται, ἡ παραγραφή ἔχει ἐπέλθει.

Ὁ νόμος περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν ὁμιλεῖ περὶ παραγραφῆς ἐντὸς τῶν τριῶν ἀμέσως μετὰ τὴν πρᾶξιν συνόδων, καὶ οὐ μόνον δὲν κάμνει διάκρισιν μεταξὺ τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου συνόδου. Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ νόμος δὲν διακρίνει, δὲν εἶναι δυνατόν καὶ ὁ ἐφαρμοστής τοῦ νόμου νὰ διακρίνῃ. Καὶ ὁ νομοθέτης ἐγνώριζεν ὅτι ὑπῆρχε διάκρισις ἐν τῷ Συντάγματι μεταξὺ τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου συνόδου. Καὶ ἐὰν ἤθελε νὰ διαστείλῃ θὰ ἔκαμε τὴν διάκρισιν εἰς τὸν νόμον ὅτι ἡ παραγραφή ἀφορᾷ τακτικὰς καὶ ὄχι ἐκτάκτους συνόδους. Καὶ ἐγνώριζε μάλιστα ὅταν ἐθεσμοθετεῖτο ὁ νόμος περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν ὅτι ὑπῆρχον ἑκτακτοὶ σύνοδοι εἰς τὴν πρᾶξιν, διότι μέχρι τοῦ 1876 εἶχε κληθῇ ἡ Βουλὴ εἰς ἐκτάκτους συνόδους. Καὶ ἦτο φυσικόν, ὅταν ὁ εἰσηγητὴς Ὑπουργὸς κατέθεσε τὸ νομοσχέδιον καὶ ἡ Βουλὴ ὁλόκληρος, εἰς τὴν ὁποίαν συγκατελέγοντο καὶ νομομαθεῖς ὑψηλότερας στάθμης ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους συγκαταλέγει ἡ σημερινὴ Βουλὴ, ἦτο φυσικόν νὰ κάμουν τὴν διαστολήν μεταξὺ τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου συνόδου, ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι δὲν ἤθελον εἰς τὴν σύνοδον τῆς παραγραφῆς νὰ περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐκτακτος. Ἀλλὰ λέγουν ὅτι μὲ τὸν συνυπολογισμόν τῆς ἐκτάκτου συνόδου συντομεύεται παλὺ ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς. Διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ εἶναι δυνατόν μὲ μίαν τακτικὴν σύνοδον ἐνὸς ἔτους καὶ μὲ σύγκλησιν ἐκτάκτως τῆς Βουλῆς νὰ ἐπέλθῃ ἡ παραγραφή. Ἀλλὰ ἐὰν ὁ νομοθέτης ἤθελε νὰ τὸ ἀποφύγῃ θὰ τὸ καθώριζε ρητῶς. Καὶ δὲν διαφεύγει τὴν ἀντίληψιν οὐδενὸς ὅτι ὅταν ἐψηφίζετο ὁ νόμος περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀκριβὲς ἀντίγραφον τοῦ Αὐστριακοῦ νόμου τοῦ πρότυπον τοῦ "Ελληνικοῦ νομοθέτου, ὁ Αὐστριακὸς νόμος εἶχε καθιερώσει συντομωτέραν τὴν παραγραφὴν, μίᾳς μόνον συνόδου, ἐνῶ ὁ ἰδιὸς μας ἐζήτησε τρεῖς, ἀνευ διακρίσεως τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου συνόδου. Καὶ ὁ ἰδιὸς μας νόμος ἐπιτρέπει τὴν κίνησιν τῆς διαδικασίας καὶ τὴν προώθησιν τῆς διαδικασίας τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, τὴν ἀσκήσιν δηλαδὴ τῆς αἰτήσεως διώξεως, τὴν σύστασιν τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν κατάθεσιν ἐκθέσεως κλπ. εἴτε πρόκειται περὶ ἐκτάκτου εἴτε περὶ τακτικῆς συνόδου. Διὰ τὴν αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ὅταν πρόκειται περὶ ὑπεβολῆς τῆς προτάσεως, ὅταν πρόκειται περὶ καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ περὶ λήψεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς θὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ Βουλὴ ἐγκύρως ἀποφασίζει εἴτε πρόκειται περὶ τακτικῆς εἴτε περὶ ἐκτάκτου συνόδου καὶ κατ' ἐξαιρέσιν μόνον προκειμένου περὶ τῆς παραγραφῆς θὰ περιορίσωμεν τὴν ἐννοίαν τῆς συνόδου μόνον εἰς τὴν τακτικὴν;

Αὐτά, κύριοι βουλευταί, εἶναι σκέψεις τὰς ὁποίας θεοαίως ἀποδέχεται καὶ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Ἀντισταγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εὕρουν ἔρεισμα καὶ εἰς τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ νόμου καὶ εἰς τὰ κείμενα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀφορμήθῃ ὁ ἐλληνικὸς νόμος, οὔτε καὶ εἰς τοὺς ἐρμηνευτάς. Διότι οἱ τότε σύγχρονοι ἐρμηνευταὶ τοῦ κειμένου, οἱ ὁποῖοι εὐθὺς ἀμέσως κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἠσχολήθησαν μετὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ νόμου ὅπως ὁ Ἀραβαντινός, ὑποστηρίζουν ὅτι εἰς τὰς τρεῖς συνόδους ὑπολογίζεται καὶ ἡ ἐκτακτος. Ἀναμεισθήτως ὑποστηρίζει ὁ Ἀραβαντινός ὅτι ἡ προθεσμία, κατ' αὐτόν, εἶναι σύντομος, παρὰ ταῦτα, ὅμως, βάσει τοῦ ἰσχύοντος νόμου ἀποδέχεται ὅτι ὑπολογίζεται καὶ ἡ ἐκτακτος σύνοδος. Πολὺ θραδύτερον τὰ τελευταῖα ἔτη, ὁ καθηγητὴς κ. Σγουρίτσας καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. Βαμβέτσος, σύγχρονοί μας καὶ πολὺ θραδύτερον ζήσαντες ἀπὸ τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰσῆχθη καὶ ἐψηφίσθη ὁ νόμος, ἔδωσαν ἀντίθετον ἐρμηνείαν. Ἀλλὰ, κύριοι βουλευταί, ἐὰν ὁ νόμος ἤθελε νὰ ὁρίσῃ κατὰ διαφορὰν τῆς συνόδου καὶ ἐὰν ἤθελε τακτικὰς συνόδους, καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι μία τακτικὴ ὑπάρχει κατ' ἔτος,

διὰ τὴν θὰ κατέφευγεν εἰς τὴν θεωρίαν τῆς συνόδου καὶ δὲν θὰ ὄριζεν ὅτι τὸ ἀδίκημα παραγράφεται μετὰ τριετίας;

Διὰ τὴν θὰ ἔκαμε τὴν περίτεχνον αὐτὴν φρασεολογίαν ὅτι ἡ πρᾶξις παραγράφεται ἐντὸς τῶν ἀμέσως ἐπομένων τριῶν συνόδων καὶ δὲν θὰ ὄριζεν ὅτι παραγράφεται ἐντὸς τριετίας, ἐὰν ἤθελεν ὁποσδήποτε νὰ ἔχῃ τρεῖς συνόδους τακτικὰς, ἀφοῦ εἰς ἑκαστὸν ἔτος ἔχομεν μίαν τακτικὴν σύνοδον; Δὲν θὰ ἐπιμείνω περισσότερο διότι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐντελὲς περιττόν καὶ διότι ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν περὶ παραγραφῆς θεμάτων ἔχει μίαν σημασίαν. Ἐχει σημασίαν διὰ τὴν τὸν τὴν εὐθύνην ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὑπέγραψαν καὶ ὑπέβαλαν τὴν πρότασιν καὶ ζητοῦν τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως ἐκείνης, ἐν γνῶσει τοῦ βασικοῦ ἐλαττώματος τῆς προτάσεως τῶν.

Ι. Κουτσοχέρας. Κύριε συνάδελφε, μοῦ ἐπιτρέπετε μίαν ἐρώτησιν; Ὁ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν νόμος εἶναι γενικὸς ἢ ἐιδικός; Ἐκτιμῶ τὴν νομικὴν σας ἐμβέθειαν καὶ σὰς ἐρωτῶ, διότι ἐὰν πρόκειται περὶ ἐιδικοῦ νόμου (JUS SPECIALE) —ὅπως καὶ εἶναι ὁ νόμος αὐτός— τότε ἰσχύει κατὰ τὴν παγίαν νομολογίαν, πρέπει στενῶς νὰ ἐρμηνεύεται καὶ ἔχει «στενωτέραν κατ' ἀντικείμενον ἑκτασιν». Καὶ περὶ αὐτοῦ ἀναφέρομαι καὶ εἰς σχετικὴν μελέτην μου, εἰς ἀνύποτον χρόνον.

Κ. Παπακωνσταντίνου. Καὶ ἐὰν πρόκειται περὶ ἐιδικῶν νόμων ἔναντι τοῦ ἰσχύει;

Ι. Κουτσοχέρας. Τοῦ ἐιδικοῦ θέματος τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν.

Κ. Παπακωνσταντίνου. Θὰ ἠμπορούσα καὶ ἐγὼ νὰ σὰς ἀντερωτήσω, ἐιδικὸς ὁ νόμος ἔναντι τίνος;

Ι. Κουτσοχέρας. Εἰδικὸς νόμος ρυθμίζων πᾶσαν σχετικὴν ὑπόθεσιν.

Κ. Παπακωνσταντίνου. Ἀφήσατέ το, εἶναι κάπως περιπεπλεγμένον τὸ ζήτημα.

Ι. Κουτσοχέρας. Μοιραίως πρέπει νὰ διαλευκανθῇ. Καὶ διὰ τὴν ἀναφερθῶ εἰς τὸν Οἰκονομίδην ἔχει στενοτάτην κατὰ ἀντικείμενον ἑκτασιν.

Π. Κανελλόπουλος. Θὰ παρεκάλουν νὰ κωλυθῇ ἀπὸ τὸ βῆμα αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα, τὸ ὁποῖον, δυστυχῶς, καὶ ἐν τῇ αἰδούτῃ ταύτῃ ἠκούσθη, ἀπὸ τὸν συνάδελφον κ. Βασιλάτον, ὅτι ἡ ἐρμηνεία καθ' ἣν ἡ ἐκτακτος σύνοδος δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἰσοδύναμος πρὸς τὴν τακτικὴν, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Νόμου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, στηρίζεται εἰς τὸ ἐνδεχόμενον νὰ προβῇ μία πλειοψηφία εἰς ἐναντιλήμενας προκλήσεις διὰ Διαταγμάτων ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχόντος ἐκτάκτων συνόδων, διὰ τὴν δημιουργίαν τὴν παραγραφῆν κατὰ τῶν ἀδικημάτων. Δὲν ὑπάρχει πολιτικὸν κόμμα οἰουδήποτε, τὸ ὁποῖον θὰ διέπραττε τοιαύτην ἀσχημίαν ἔναντι τοῦ Συντάγματος, ἔναντι τῶν νόμων. Ἀλλὰ δὲν θὰ ὑπῆρχε καὶ Ἀνώτατος Ἀρχων, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπέτρεπε εἰς Κυβέρνησιν, ἔστω βασιζομένην ἐπὶ τῆς πλειοψηφίας, νὰ διαπράξῃ τοιαύτην ἀδικίαν. Ἀπλούστατα ὁ Ἀνώτατος Ἀρχων θὰ εἶπε δὲν ὑπογράφω, θὰ πᾶμε εἰς ἐκλογάς.

Κ. Παπακωνσταντίνου. Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ προσέσω, κ. Πρόεδρε, ὅτι πέραν τῆς φυσικῆς ἀντιδράσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχόντος κατὰ μίαν τοιαύτην τόσον εὐτελοῦς μεθόδου καταδολιεύσεως τοῦ Νόμου, διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἀπὸ τῶν εὐθύνων τῶν παρανομούντων Ὑπουργῶν τῆς πλειοψηφίας, ἔχω τὴν πίστιν καὶ ὑποθέτω ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ πίστις ὅλων τῶν συνάδελφων, ἀνεξαρτήτως τῆς πτέρυγος εἰς τὴν ὁποίαν κἀθίστανται, ὅτι ἡ ἡθικὴ τοῦ πολιτικοῦ κόμματος, ὅταν πρόκειται νὰ κριθῇ ἐν ἀντιπαράθεσιν πρὸς τὴν ἡθικὴν οἰουδήποτε ἄλλου πολιτοῦ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τεθῇ εἰς ἴσονα μοῖραν. Ἐγὼ τὴν ὑπερηφάνειον νὰ πιστεύω ὅτι εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν εὐρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δοκιμάσῃ αἰσθημα μειονεκτικότητος ἔναντι οἰουδήποτε, δι' οἰανδήποτε αἰτίαν. Σέβομαι οἰονδήποτε λειτουργὸν τοῦ Κράτους, ἀναγνωρίζω τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εἰς ὅλους τοὺς διακονούντας εἰς τὸν κρατικὸν ὀργανισμόν ὑπὸ οἰανδήποτε ιδιότητα καὶ εἰς πάντα πολίτην, κινούμενον ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς δραστηριότητος τοῦ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Νόμου. Δὲν ἀναγνωρίζω, ὅμως, ὅτι ἐκεῖνοι ἔχουν ἡδυσμένην ἀντίληψιν καθήκοντος ἔναντι ἡμῶν τῶν ἄλλων,

Καί εκείνο τὸ ὁποῖον ἐκεῖνοι δὲν θὰ ἐπραγματούνηται ἀπὸ διαταγῶν ἢ ἀπὸ συναίνεσιν καθήκοντος, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὸ καταλογίσουν εἰς βάρος τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, εἰς βάρος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἐκτός ἂν ὑποταθῇ ὅτι ὁ πολιτικὸς κόσμος ἀποδέχεται τὴν κατηγορίαν ὅτι οἱ εὐτελέστεροι τῶν πολιτῶν ἔχουν ἀναλάβει τὸ ἔργον νὰ ἐκπραστώσιν τοὺς πολίτας.

Π. Κανελλόπουλος. Ἐπομένως, οὔτε ὡς θεωρητικὴ ὑπόθεσις ἔπρεπε νὰ λεχθῇ, οὔτε ἔπρεπε νὰ τὸ γράψῃ ἐκείνος ὁ ὁποῖος τὸ ἔγραψεν, ἢ νὰ τὸ εἰπῇ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸ εἶπεν ἀπὸ τοῦ θήματος αὐτοῦ.

Κ. Στεφαννάκης. Ὁ κ. Βασιλάτος, δὲν τὸ εἶπε.

Π. Κανελλόπουλος. Τὸ ἐχρησιμοποίησεν ὡς ἐπιχείρημα. Καὶ τὸ ἐλαφρυντικὸν εἶναι, ὅτι τὸ ἡρύσθη ἀπὸ κάποιου κείμενον τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ σχισθῇ, διότι οὔτε ὡς θεωρητικὴ ὑπόθεσις ἐπιτρέπεται τοῦτο.

Κ. Παπακωνσταντίνου. Δὲν ἔπρεπε νὰ εἶχε γραφῇ, Γνωρίζει ἡ ΕΔΑ, κ.κ. βουλευταί, καὶ οἱ υπογράψαντες τὴν πρότασιν γνωρίζουν καλλίτερα ποῖος εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς προτάσεως. Καὶ οἱ σκοποὶ αὗτοί εἶναι θεθαίως εὐρύτατοι, κείμενοι πέραν τῶν στόχων τῶν ἀμέσων, τοὺς ὁποῖους ἐπιδιώκει ἡ υπογραφείσα πρότασις. Ἀς μὴ ἐπαναπαύονται ὅμως οἱ ἄλλοι, διότι ἡ δραστηριότης τῆς τῶρα, στρέφεται κατὰ τῶν βουλευτῶν ἢ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἐνώσεως.

Ὁφείλω νὰ ὁμολογήσω, ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ ΕΔΑ δικαιοῦται νὰ ἔγῃ τὴν ἱκανοποίησιν, ὅτι ἡ προσπάθειά της ἔχει ἀποδώσει τοὺς πρώτους της καρπούς καὶ μάλιστα οὐσιαστικούς. Καὶ δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζεται ἡ σημασία τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας της, ἐπιτυχίας ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἔχει κατορθώσῃ νὰ ἀμβλύνῃ τὸ αἰσθημα τῆς ψυχικῆς ἐπαφῆς μεταξὺ τοῦ ἐθνικοφρονος κόσμου. Καὶ ἡ ἐπιτυχία αὕτη, δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος.

Ἀνεφόρην καὶ εἰς ἄλλην στιγμὴν τῆς ὁμιλίας μου εἰς τὴν συνήθην ἐπὶ τῶν ὑπογραφόντων ἢ ὑποστηρικτῶν τῆς προτάσεως. Μὰ ἐπὶ τέλους ἡ σύστασις τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐνέχει τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τῆς ὑπάρξεως κατηγορίας καὶ ἀδικήματος. Σκοπὸν ἔχει τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀνακριτοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξετάσῃ τὴν κατηγορίαν, διὰ νὰ διαπιστώσῃ ἐὰν ὑπάρχουν ἐνδείξεις, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἡ Βουλὴ θὰ ἀποφασίσῃ τὴν ποινικοποιήσιν ἢ ὄχι. Πρὸς τί λοιπὸν ὁ τόσος θόρυβος καὶ ἡ ἀντίδρασις καὶ αἱ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς συστάσεως μιᾶς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἀντιθέτως πρόκειται νὰ προσφέρῃ τόσας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἐλεγχόμενους καὶ προσβαλλομένους Ὑπουργούς καὶ νὰ τοὺς δώσῃ τὸ πιστοποιητικὸν τῆς ἀσπίλου καὶ ἀψόχου διαχειρίσεως, τὸ ὁποῖον τοὺς ἀρνεῖται σήμερα ἡ ΕΔΑ; Πρὸς τί ἡ ἀντίδρασις τούτων τῶν ἐλεγχομένων Ὑπουργῶν καὶ ἡ ἀντίθεσις ἡμῶν τῶν ἄλλων πρὸς τὴν προσπάθειαν τῆς σπιλώσεως τῆς ὑπολήψεως ἐκείνων;

Κύριοι βουλευταί, δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγῃ, ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν, χωρὶς νὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἀρνηθῇ κανεὶς τὴν ἀνιδιοτέλειαν τῶν ἐλαττηρίων καὶ τῶν πράξεων τῶν Ὑπουργῶν, ἐπιζητεῖ τὸν διαυρισμὸν τῆς ὑπολήψεως τῶν διὰ τῆς παραπομπῆς τῶν εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν ἐνδεχομένων δὲ καὶ εἰς εἰδικὸν Δικαστήριον, οὐσιαστικῶς θέτει ὑπὸ κατηγορίαν τὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν ἤσκησαν οἱ Ὑπουργοί, ὅπως ἐτόνισεν ὀρθότατα ὁ ἀξιότιμος κ. Τσάτσος. Καὶ ἐπὶ πλέον ὁλόκληρον τὴν πολιτικὴν παράταξιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν οἱ Ὑπουργοὶ ἐκεῖνοι. Καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἰδιοτελεῖς σκοποὶ δὲν ἀπαθροῦνται εἰς τοὺς Ὑπουργούς τῆς ΕΡΕ, ἐπιζητεῖται ὅμως ἡ διώξις τῶν καὶ ἡ παραπομπὴ τῶν εἰς εἰδικὸν Δικαστήριον, διότι εἰς τὸ δημιουργικὸν τῶν πάθος διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου ἠκολούθησαν τὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν εἶχε ἐγκρίνει ἡ πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς.

Διότι ἠκολούθησαν τὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν καὶ ἐχάραξεν ἡ ΕΡΕ. Καὶ διὰ τὰς πράξεις αὐτάς, ἐγκαλίστανται καὶ ζητεῖται σήμερον ἡ παραπομπὴ τους εἰς τὴν Ἀνακριτικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον.

Ἐλέγθη ὅμως ἀπὸ γαίλην ἐπίσημα μαχητοῦ καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς ἔρχεται ἡ ὥρα καὶ ἂν ἀκόμη ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ, ἔρχεται

ἡ ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἡ πολιτικὴ δικαίωσις ἐπακολουθεῖ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἱστορικὴ κρίσις ἀπηλλαγμένη πάθους καὶ ὀργῆς θὰ ἀποδώσῃ δικαιοσύνην.

Ἀπευθυνόμενος ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς βουλευτάς τῆς πλειοψηφίας, θὰ ὑπενθυμίσω, θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ τὸ πράξω, φράσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀναφερομένης εἰς ἄρθρον του, δημοσιευθὲν πρὸ 50ετίας, ὅταν ὠραματιζέτο τὴν δημιουργίαν. Ἀναφέρετο βέβαια εἰς παλαιάς, πολὺ παλαιάς κατηγορίας, μὴ ἐμπιπτούσας εἰς τὸν ποινικὸν κολασμὸν, ἀλλὰ ἡ οὐσία δὲν μεταβάλλεται καὶ ἡ διαγραφόμενη ἀρχὴ διατηρεῖ τὴν ἀξίαν της. Ἐγγράφε, τότε, εἰς τὴν «ΝΕΑΝ ΕΛΛΑΔΑ» τὸ 1913 «ὁμιλοῦν διὰ τὰς εὐθύνas τῶν περασμένων ὅσοι δὲν ἐμπιστεύονται εἰς τὸν ἑαυτὸν τῶν, οἱ νικημένοι, ὄχι ὅσον πιστεύουν εἰς τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον οἱ νικηταί».

Κύριοι βουλευταί, ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀπὸ τὴν διεξαγομένην συζήτησιν ἔχει ἀνακύψει ἀνάγλυφος ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ προσπάθεια παραπομπῆς εἰς τὴν Ἀνακριτικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὑπουργῶν τῆς ΕΡΕ διὰ τὸ ἔργον τὸ πολιτικόν, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσαν καὶ διὰ τὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ θὰ ἐπαρτίψῃ τὴν κατηγορίαν καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ βουλευταί θὰ δώσουν τὸν τόνον καὶ πάλιν τοῦ δημιουργικοῦ ἔργου, τὸν τόνον τῆς δημιουργίας τοῦ μέλλοντος, τὸν τόνον, τὸν ὁποῖον χρειάζονται οἱ νικηταί καὶ ὄχι οἱ ἡττημένοι. (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ἐφραιμίδης ἔχει τὸν λόγον.

Β. Ἐφραιμίδης. Κύριοι βουλευταί, δὲν ὁμιλοῦμεν διὰ τὰ περασμένα, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐντελῶς πρόσφατα καὶ παρόντα καὶ μέλλοντα ἀκόμη, διότι τὸ θέμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπασχολεῖ, ἀποτελεῖ βαρεῖαν ὑποθήκην διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τοῦ τόπου, δηλαδὴ τῆς ἐπιταγῆς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ ὁ Ἕλληνός λαός, προκειμένου νὰ ἐπιδιώσῃ τὸ νεοελληνικὸν ἔθνος. Συνεπῶς τὰ ὅσα ἐγράψαν πρὸ 50ετίας, πρέπει νὰ ἀνατοποθετηθῶν εἰς τὴν πραγματικότητά καὶ νὰ εἰπώμεν ὅτι οἱ ἡττημένοι θέλουν νὰ ἀποφύγουν νὰ συζητήσωμεν διὰ τὰ σημερινὰ καὶ τὰ μέλλοντα.

Ὅμως, κύριοι βουλευταί, ἔγινε πολλὰ συζητήσεις καὶ περὶ παραγραφῆς, ὅλοι δὲ οἱ προλαλήσαντες συνάδελφοι τῆς ΕΡΕ, τὸ θέμα τὸ ἐπεφύλαξαν εἰς τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας των. Δὲν νομίζω, ὅτι ἡ Βουλὴ, εἰς αὐτὸ τὸ στάδιον τοῦ συζητούμενου, πρέπει νὰ ἐξαντλήσῃ καὶ τὸ θέμα τῆς παραγραφῆς, ὅταν ὑπάρχῃ ἡ διαδικασία καὶ εἰς τὴν ἀνακριτικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὸ ἀρμόδιον εἰδικὸν δικαστήριον νὰ ἐρευνήσῃ περὶ αὐτοῦ.

Ἦθελα μόνον νὰ υπογραμμίσω ὅτι ὅσον καὶ ἂν προσπαθοῦν τινὲς νὰ μετατρέψουν τὸν χαρακτήρα τῆς Βουλῆς, ὡς δὴθεν δικαστικοῦ Σώματος, αὕτη ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι πολιτικὸν Σῶμα καὶ ὀφείλει νὰ ἴδῃ τὸ θέμα οὐσιαστικῶς. Καὶ ἡ οὐσιαστικὴ πλευρὰ εἶναι ὅτι αἱ εὐθύναι τῶν ἀρμοδίων τέως Ὑπουργῶν, ἀσχέτως τοῦ ἐὰν παρεγράψῃ τὸ ἀδίκημα δι' ὁποιοσδήποτε ἄλλους, δι' αὐτοὺς ἐξακολουθοῦσε καὶ ὑφίστατο μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ παρητήθησαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Διότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἠδύναντο καὶ ἔπρεπε νὰ ἐπιτελέσουν ὅσα τὸ Σύνταγμα καὶ ὁ εἰδικὸς Νόμος ἐπιβάλλουν διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶν, ὅσα περιλαμβάνει τὸ πόρισμα. Ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἔγινε, νομίζω ὅτι ἀποτελεῖ ματαιοπονίαν, ἀποτελεῖ καὶ ὀλίσθημα ἡ ἐπὶ κλήσις τῆς παραγραφῆς.

Π. Κανελλόπουλος. Ποῖος τὸ ἐπεκαλέσθη; Νομίζω ὅτι δὲν δικαιοῦται νὰ τὸ εἰπῇ αὐτό. Πρῶτον ὅταν ἀνῆλθον τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν εἰς τὸ βῆμα, δὲν ἔθεσα διόλου τὸ ζήτημα. Ὅταν τὸ εἰδὶξεν ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, ἐσπευσα ἀμέσως νὰ τονίσω ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ τὸ παρεμύριζομεν. Τὸ θέμα τῆς παραγραφῆς. Ὅταν ὅμως ὁ κ. Βασιλάτος καὶ πρὶν ἀπὸ τὸν κ. Βασιλάτον ὁ κ. Ἡλιόπουλος κατὰ τὴν ἀγόρευσίν του, τὸ εἶπε, πῶς ἦτο δυνατόν νὰ σιωπήσωμεν ἐπ' αὐτοῦ; Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἰπώμεν τὴν γνώμην μας; Λοιπὸν, παρακαλῶ, νὰ μὴ ἐπιμείνεται εἰς τὴν ἀποψιν ὅτι ἐπικαλούμεθα τὴν παραγραφὴν. Δὲν τὴν ἐπικαλούμεθα. Ἀλλὰ ἐν πάτῃ περιπτώσει φυσικὸν ἦτο, ὅταν σεῖς τὸ ἐφέρατε καὶ τὸ ἔφερον ὁ κ. Ἡλιόπουλος καὶ ἐνημέρουνε τὴν περίπτωσιν τοῦ κατ' ἐξακολουθήσιν ἀδικήματος, τὸ ἔφερον ὁ κ.

Βασιλάτος και ο κ. Αρχηγός των Προεδρευτικών, φυσικών ήτο να λάβωμεν θέσιν.

Β. Έφραιμίδης. Έστω, κ. αρχηγέ της ΕΡΕ, αλλά πρό όλίγου ακόμη ο κ. Παπακωνσταντίνου και ο κ. Τσάτος έκλμχυν την επίκλησιν.

Π. Κιανελόπουλος. Απαντώντες.

Β. Έφραιμίδης. Είναι έρευνήτέον εάν απαντώντες, ήθέλησαν δι' αυτού του τρόπου να έπηρεάσουν την γνώμην των συναδέλφων εις την αίθουσαν αυτήν με το έπιχείρημα, ότι έφ' όσον πρόκειται περί παραγραφής και αν ακόμη έχετε πεισθή, ότι έπρεπε να ψηφίσετε υπέρ της συστάσεως ανγκιρ-τιικής έπιτροπής δεν πρέπει να ψηφίσετε. Υπ' αυτήν την έννοϊαν είπον, ότι αποτελεί όλίσθημα εις αυτό το στάδιον που ερίσκειται ή συζήτησις, ή έπιχειρηματολογία των κυρίων συναδέλφων, οι όποιοι έπεκαλέσθησαν την παραγραφήν.

Κύριοι συνάδελφοι, υπήρξεν από την πρώτην ήμέραν της συζήτησεως και μία προσπάθεια έρμηνείας των όμείτων, των άπωτέρων, των φανερών και άπαρηρτών σκοπών της προτάσεως, την οποίαν συζητούμεν. Δεν νομίζω, ότι έχωμεν υποχρέωσιν να δικαιολογήσωμεν την πρότασιν μας. Διότι εις οίον σημείον έπρεπε να γίνη τούτο διά να είμεθα τακτοποιημένοι έναντι της ήθικης και της κοινοβουλευτικής τάξεως, έχει υπογραμμισθή επαρκέστατα και πειστικώτατα από τον κ. Ηλιόπουλον. Εγώ θέλω να τονίσω το έξής: Είτε το θέλετε είτε όχι, υπήρξε και υπάρχει επίμονον, βασιανιστικόν το αίτημα του Έλληνικού λαού, ότι ώρισμένα εκ των θεμάτων, τά όποια έχαρακτηρίσθησαν σκάνδαλα-καταχρήσεις κλπ. έν γένει διαβλητά, από απόψεως ήθικης τάξεως, πρέπει να εκκαθαρισθών. Το αίτημα, λέγω, ήτο της κοινής γνώμης έν τώ συνόλω της και το εξέφρασε και ο Τύπος άσχετως κομματικής παρατάξεως, καταγγέλλων, αποκαλύπτων σκάνδαλα και ζητών εκκαθάρισιν. Συνεπώς ή πρότασις μας ανταπεκρίνεται εις αυτό το κοινόν αίτημα και δεν επιδέχεται παρερμηνείας. Άλλως δεν θά είχαν έννοιαν να υπάρχει και να προβλέπεται συνταγματική διαδικασίς. Αυτή είναι ή τοποθέτησις του ζητήματος και έπρεπε να γίνη ή πρότασις μας, διότι ο θεσμός ο κοινοβουλευτικός εφαρμόζων μόνον ούτω τά χείμενα και προχωρών εις την διαδικασίαν της εκκαθαρίσεως των ήθικών θεμάτων, δύναται να θεωρηθή άξιος της άποστολής του, και να μη δημιουργήται εις οίανδήποτε ή έντύπωσις έντός και εκτός της Βουλής, ότι ένω υπάρχει αυτή ή διαδικασία δεν ευρέθη μία Βουλή εις το διάστημα πρό και μετά την όκταετίαν να προβή εις την εκκαθάρισιν της καταστάσεως. Ίδού δική ή πρότασις μας είναι θεμελιωμένη και ούτω περιττεύει ή μικροκαχής προσπάθεια να δοθών διάφοροι άσχετοι έρμηνείαι.

Κύριοι βουλευταί, ή πρότασις μας έχει ήδη εκτενέστατα άναπτυχθή. Έστηρίχθη ή ανάπτυξις της κυρίως επί των εκθέσεων των τριών Ανωτάτων Δικαστικών, επί του πορίσματος των και όλου του σχετικού συναφούς ύλικού το όποιον υπήρξε πλουσιώτατον επί των θεμάτων, επί των οποίων ή πρότασις μας. Αί εκθέσεις και τά πορίσματα των τριών Ανωτάτων Δικαστικών έστηρίχθησαν εις την ιδιήν των έρευναν και την μελέτην όσον επί θετίαν εις την αίθουσαν αυτήν και εκτός της αίθούσης ταύτης διά του Τύπου και διά του Περιοδικού Τεχνικού Τύπου είχαν γραφή και ελέγχθησαν και συνεκρούσθησαν ως απόψεις. Μετά την ανάπτυξιν της προτάσεώς μας, έγινεν απόπειρα άντικρούσεως της και εις τά τυπικά και τά ουσιαστικά σημεία αυτής. Είχον την ύπομονήν να μελετήσω όλα τά προηγουμένα πρακτικά, τά σχετικά με τά θέματα της ΔΕΗ, που αποτελούν την ουσίαν και την βάση της προτάσεως και πιστεύατε, εκεί με την απομόνωσιν των απόψεων τας όποιας ύπεστήριζον τότε, οι κύριοι τέως Υπουργοί και την σύγκρισίν των με όσα ύπεστήριξαν κατά την παρούσαν συζήτησιν, δεν εύρον καμμίαν διαφοράν. Αυτόεπαναλαμβάνονται, οι κ. κ. τέως Υπουργοί, σχεδόν κατά λέξιν, τόσον πολύ, ώστε έσκέφην, ότι προκειμένου να προετοιμασθών και να άντικρούσω την πρότασιν μας δεν έκουράσθησαν, τά είχαν είπει τότε και πανομοιούτως τά επανέλαβον κατά την παρούσαν συζήτησιν. Έχει διπλήν σημασίαν ή τακτική των. Διότι απέβλεψαν να μη δημιουργηθών τυχόν, κατά την παρούσαν

συζήτησιν, αντιφάσεις προς όσα τότε ελέγχθησαν εκ μέρους των. Ακόμη όμως έχει σημασίαν διότι τά έπιχειρήματά των, ασφαλέστατα τά είχαν υπ' όψιν των οι τρεις Ανώτατοι Δικαστικοί, διότι έμελέτησαν και τά τότε πρακτικά της Βουλής και τά είδον και εις τον Τύπον, έφ' όσον δέ, οι τρεις Ανώτατοι Δικαστικοί, κατέληξαν εις οία κατέληξαν συμπεράσματα και πορίσματα, και εξ αυτής της απόψεως πλέον πρέπει να είπωμεν ότι, όσα διατύπωσαν οι κύριοι τέως Υπουργοί, κατά κανένα τρόπον δεν θίγουν, κατά κανένα τρόπον δεν κλονίζουν τά βασικά συμπεράσματα εις τά όποια κατέληξαν οι τρεις Ανώτατοι Δικαστικοί.

Εις τά πορίσματα αυτά, κύριοι βουλευταί, έχω την γνώμην ότι με την ευαισθησίαν ή όποια διακρίνει την ευθύνην κάθε συναδέλφου θά τά έχετε αναγνώσει από τά διανεμηθέντα τεύχη, αλλά και πέραν αυτών, υπήρξατε όλοι άκροαταί κατά την πρώτην ήμέραν της συζήτησεως, κατά την οποίαν ο συνάδελφος κ. Ηλιόπουλος άνέπτυξε το κατηγορητήριον κατά των τέως Υπουργών.

Οι τρεις Ανώτατοι Δικαστικοί επάγοντες εις την εκθεσί των και το πορίσμά των ότι οι διοικούντες την ΔΕΗ έχουν βαρυτάτας ευθύνας, ότι εκ προθέσεως, εξ ιδιοτελείας ευθύνονται και διά το 5% και δι άλλας απαλλαγάς και διά τά 50 εκατομ. γαλλικά φράγκα, και διά τά θέματα της εξαγοράς των ηλεκτρικών έπιχειρήσεων και διά τον τρόπον και το ύψος που συνεφωνήθη ή τιμή διά να δοθί εις την Πεσσινέ, και διότι ευθύνονται ακόμη ότι επέβαλον άνευ συζήτησεως όσα επέβαλον εις το Γενικόν Συμβούλιον της ΔΕΗ. Πέραν αυτών που επάγεται το δικαστικόν πορίσμα υπήρξαν και όμολογία των διοικούντων την ΔΕΗ και υπήρξε και παραδοχή εκ μέρους αυτής ταύτης της Κυβερνήσεως, όταν έφερε προς ψήφισιν τον Νόμον διά του όποιου απέμακρυνεν από την Διοίκησιν της ΔΕΗ, τον Πεζόπουλον και Γουναράκη.

Τόσον πολύ κ. βουλευταί, ή Κυβέρνησις είχαν έντυπωσιασθή από τά γεγονότα την πείσιν της Βουλής και της κοινής γνώμης, ώστε ήναγκάσθη άντι να ακολουθήσιν την τακτικήν διαδικασίαν άντικαταστάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΕΗ, έφερε και έψήφισεν ειδικόν νόμον. Ωστε, περί αυτών κ. βουλευταί, δηλαδή των ευθύνων των διοικούντων την ΔΕΗ δεν υπήρχε άμβιβολία.

Υπήρξαν όμως, κ. συνάδελφοι, κατά την διάρκειαν της συζήτησεως ώρισμένοι παρεμβολαί των άξιολόγων κ. τέως Υπουργών, έναντίον των οποίων στρέφεται ή πρότασις, όπως υπήρξε και σήμερα ακόμη παρομοία παρέμβασις του άξιολόγου κ. Αρχηγού της ΕΡΕ. Καί είπον, Ήμπορεί οι κύριοι αυτοί της ΔΕΗ να έχουν ευθύνας. Άλλά τί σχέσιν έχουν με αυτά οι Υπουργοί Βιομηχανίας και Συντονισμού; Άλλά, κ. συνάδελφοι, εάν άβασανίστως δεχθώμεν τον ισχυρισμόν αυτόν τότε θά καταντήσωμεν να θεωρούμεθα ως μία χώρα με τον πλέον πρωτοφανή και περίεργον δημόσιον έθον! Διότι ο θεσμός του άνευθύνου Ανωτάτου Αρχόντος θά καλύπτει όχι μόνον αυτόν αλλά και μερικώς δεκάδας (υπευθύνων) και άνευθύνων Υπουργών. Όταν υπάρχει, κ. συνάδελφοι, ένας κρατικός όργανισμός που ενδιαφέρει άποφασιστικώς τον Έλληνικόν λαόν, ως είναι ή ΔΕΗ, ποίος είναι υπεύθυνος διά τά συμβαίνοντα εκεί; Εάν δεν είναι υπεύθυνοι οι έποπτεύοντες και ελέγχοντες Υπουργοί, ποίος πρέπει να είναι; Μήπως ή ΕΔΑ; Μήπως, ως συνηθίζει να λέγη ο κ. Παπαληγούρας, ή Αρχιεπισκοπή; κατελήθησαν προσπάθειαι εκ μέρους των κ.κ. τέως Υπουργών να μειωθί ή έκτασις και ο βαθμός της ευθύνης των διοικούντων την ΔΕΗ, έστηρίχθη και κατά την παρούσαν συζήτησιν εις τά παλλαχιώτερα έπιχειρήματά των. Ταύτα όμως ως προείπον ήδη, τά εγνώριζον οι άνώτατοι δικαστικοί, διότι έμελέτησαν τά πρακτικά της Βουλής των προηγουμένων περιόδων.

Έπεκαλέσθησαν οι παρεμβάντες τρίτην κατηγορίαν έπιχειρημάτων, ότι δηλαδή δεν εγνώριζον τί έγινετο εις την ΔΕΗ και ότι δι' αυτό δεν πρέπει να έχουν ευθύνας.

Πρέπει να εκτιμήσιν ή Βουλή και αν ακόμα οι έγκαλούμενοι δεν εγνώριζον τί συνέβαινεν εις την ΔΕΗ οι τέως Υπουργοί, τούτο τους απαλλάσσει από τας ευθύνας; Και περαιτέρω, πρέπει να ίδωμεν έν τη ουσία του το έπιχείρημα. Διατί

δὲν ἐγνώριζον; Τί συμβαίνει καὶ δὲ ἐγνώριζον; Ἦσαν ἀνίκανοι; Ἐλεγε δηλαδὴ ἡ ἱκανότης των καὶ ζητεῖτε ἐνεκα τοῦ λόγου αὐτοῦ τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν εὐθυνῶν εἰς τὸν τομέα πού ἡ Πολιτεία τοὺς ὥρισε νὰ κατευθύνουν ὡς Ὑπουργοί; Ἀλλὰ ἐὰν αὐτὸ πράγματι συνέβαινε, ἐὰν δηλαδὴ προβάλλεται τὸ ἐπιχείρημα τῆς ἀνικανότητος, τότε θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ ὑποστηρίξουν μὲ ὅλην τὴν εὐθύτητα καὶ συνέπειαν καὶ ἡ Βουλὴ νὰ κρίνῃ τὴν ἐπιχειρηματολογία αὐτήν. Δὲν τὸ ἔκαναν καὶ ἡ Βουλὴ δὲν θὰ τὸ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὡς δικαιολογίαν. Ἀλλὰ μήπως ὑπάρχει θέμα ἀπειρίας; Οὐτε αὐτό. Διότι ἐπὶ μίαν δετίαν τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἐναλλάξ ἔστω, διηύθυνον τοὺς αὐτοὺς τομείς τῆς δημοσίας ζωῆς, εἰς τὴν αἰῶσαν δὲ αὐτὴν ἐνεφανίζοντο μὲ ὕψος καὶ μὲ ἐμπειρικότητα περὶ τὰ θέματα τῶν ὁποίων εἶχον τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν. Ἦσαν εἰς θέσιν, ὅπως ἐγράφη εἰς τὸν τύπον, νὰ «σχίζουν καὶ γάτες», δηλαδὴ τοῦτο δηλοῖ ὅτι ἦσαν ἱκανώτατοι εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν θεμάτων αὐτῶν.

Ἀλλὰ, κ. συνάδελφοι, εἶπεν ἐπίσης ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, τί θέλετε, κύριοι. Εἰσαγγελεὺς νὰ εἶμαι ἐγὼ μέσα εἰς τὴν Δ.Ε.Η. καὶ νὰ παρακολουθῶ τί γίνεται; Πολὺ καλὰ. Ἀλλὰ αἱ κατηγορίαι καὶ ἀποκαλύψεις, πολλὰς φορές καὶ ἀπὸ τοῦ 1959 ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν Τύπον. Πέραν αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς προτάσεώς μας καὶ τοῦ δικαστικοῦ πορίσματος ὑπῆρξεν εἰδικὴ ὁχλησις ἡμῶν δι' ἐρωτήσεως —καταθέσεως ἐγγράφων— μετατραπέσια εἰς ἐπερώτησιν τὴν 19ην Ἰουνίου 1961. Ἐπίσης καὶ ἡ ἄλλη ἐρωτήσις μας πολὺ ἐνωρίτερον τὴν 28ην Νοεμβρίου 1960. Κατεθέσαμεν δηλαδὴ ἐρωτήσεις καὶ ἐζητούσαμε νὰ κατατεθοῦν τί, κ. συνάδελφοι; Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα περίπου μετὰ δετίαν ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν τύπον, κατετέθησαν εἰς δικαστικὰς ἀρχάς, συγκεκριμένως, ἐζητήσαμεν πάντα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν προμήθειαν τῶν στροβύλων καὶ τῶν ἀγωγῶν τοῦ ἡλεκτρικοῦ ἐργοστασίου Μένδοβα, πάντα τὰ σχετικὰ μὲ τὰ ἀνταλλαγέντα ἐγγράφα μεταξὺ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρείας OMNITMILITONE σχετικῶς μὲ τὰς ἀνωμαλίας περὶ τὴν προμήθειαν τῶν μηχανημάτων ἐκ τοῦ ἀνωτέρου οἴκου. Ἦμπορεῖ νὰ μὴ ἦσαν τὰ παρ' ἡμῶν αἰτηθέντα ἐγγράφα ἀκριβῶς τὰ ἀπικαλυφθέντα μεταγενεστέρως, ἀλλὰ πάντως ἡ αἰτησίς μας παρέκτιναι ἀδίκως τοὺς ἀρμοδίους καὶ ὑπευθύνους Ὑπουργούς, νὰ ἀνησυχῇσιν, νὰ ἐρευνήσιν καὶ θὰ διεπίστωνον πολὺ ἐγκρίτως ὅτι κατὰ τὸ ἀνώμαλον συμβαίνει.

Ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων αὐτῶν δὲν ἐλάβομεν ἀπάντησιν καὶ τὰς μεταβάλαμεν εἰς ἐπερώτησιν. Καὶ ἐρωτῶνται οἱ ἀρμοδιοὶ τέως Ὑπουργοὶ Βιομηχανίας κλπ., δὲν ἔλαβον μήπως γνώσιν τῶν ἐρωτήσεών μας αὐτῶν; Διὰ τὴν δὲν προέβησαν εἰς ἐρευναν πρὸς διαπίστωσιν τοῦ τί συμβαίνει καὶ νὰ δώσουν μίαν ἀπάντησιν καὶ νὰ μὴ προβάλλουν σήμερον τὸ ἐπιχείρημα ὅτι δὲν ἐγνώριζαμεν τί ἐγένετο εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Δ.Ε.Η.

Ἀλλὰ τὸ δὲν ἐγνώριζαμεν καὶ δὲν ξεύριμεν τῶν κ.κ. τέως Ὑπουργῶν πρέπει νὰ τὸ ἴδωμεν καὶ ἀπὸ πλευρᾶς νομοθεσίας ἐποπτείας τῆς Δ.Ε.Η., ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Β. Διατάγματος περὶ ἀσκήσεως καὶ ἐποπτείας τῆς Δ.Ε.Η. Ὑπάρχουν 6 λεπτομερέστατα ἄρθρα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται ὁ τρόπος τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐποπτείας, τὰ δικαιώματα τοῦ Ὑπουργοῦ, τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῆς Διοικήσεως τῆς Δ.Ε.Η. Εἶναι σαφέστατα. Ὑπῆρξε νομοθετικὴ πρόβλεψις, ὥστε ὁ ἐλεγχος νὰ μὴ ἀφίσταται εἰς τὴν πατριωτικὴν ἢ τὴν καλὴν θέλησιν τῶν Ὑπουργῶν, ἀλλὰ εἰς τὸν νόμον. Ἀρα ἔχουν εὐθύνην οἱ Ὑπουργοὶ διότι παρεβίασαν τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος, ἤτοι παρεβίασαν τὸν νόμον. Ἀλλ' ἐρωτᾶται ἐγνώριζον τὸ Διάταγμα; Τὸ ἐγνώριζον καὶ ἰδοὺ διατί. Ὁ κ. Μπουρνιάς, ὡς Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας, ἐφῆρμστε τὸ Β. Διάταγμα περὶ ἐποπτείας τῆς Δ.Ε.Η. Μὰς ἀνέγνωτε προχθές τὸ ἐγγράφον πού ἔστειλε εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, ὅταν συνεζήτετο ὑπόθεσις τῆς Δ.Ε.Η. Καὶ τὸ ἔστειλεν ὁ κ. Μπουρνιάς, διότι ἐγνώριζεν ὅτι εἶχεν εὐθύνην. Θὰ σὰς ἀναγνώσω μερικὰς περικοπὰς ἐκ τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ. (Ἀναγινώσκει).

Ἐπομένως ἐγνώριζον ὅτι εἶχαμε δικαιώματα, ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνas ἐπὶ τῆς ἐποπτείας τῆς Δ.Ε.Η.

Α. Μπουρνιάς. Κύριοι συνάδελφοι, θὰ ἐνθυμηθεῖς, ὅτι προχθές εἶπον ὅτι εἰς τὸ ἐγγράφον μου ἐφῆρμσα τὸ πνεῦμα τῆς Κυβερνήσεως. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἐγραψα αὐτὰ εἰς τὸ ἐγγράφον.

Β. Ἐφραιμίδης. Κύριοι συνάδελφοι, εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πρέπει νὰ σημειώθῃ ὅτι ἡ ἐπιφοίτησις τοῦ πνεύματος πού ἐπικαλεῖσθε διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς ΕΡΕ, ἦλθε μετὰ τὸ 1962, ἐνῶ προηγουμένως, ὅταν εἶχαν καταγγεληθῇ πολλὰ σκάνδαλα, τὰ ὁποῖα συνέβησαν εἰς τὴν ΔΕΗ, ἢ Κυβ)σις τῆς ΕΡΕ δὲν ἔλαβε θέσιν, διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν των ὥστε νὰ ἀνακαίψῃ περαιτέρω καὶ τὰ ἄλλα σκάνδαλα πού ἐπηκολοῦθησαν.

Σ. Ἡλιόπουλος. Κύριοι συνάδελφοι, εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας προσεβλήθη ἡ ἀπόφασις ἀπολύσεως τοῦ Πεζοπούλου καὶ τοῦ Γουναράκη. Τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ἦτο ἀντίδικος, συνεπῶς ὑπεχρεωτο νὰ καταθέσῃ τοὺς φακέλους.

Α. Μπουρνιάς. Ὁ κ. Ἡλιόπουλος γνωρίζει ὅτι πολλὰς φορές οἱ Ὑπουργοὶ ἐπαφίενται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδικάσεως τῆς προσφυγῆς, παρίστατο ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας. Συνεπῶς τὸ ἐγγράφον δὲν ἐξεδόθη ἀπὸ ὑποχρεώσιν πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ πνεῦμα τῆς Κυβερνήσεως.

Π. Παπαληγοῦρας. Θὰ σὰς ὑπενθυμίσω, καὶ τὸ ὑπενθυμίζω, διότι ἔχουμεν μάρτυρας, ὅτι ὅταν ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῇ ἡ πρότασις αὐτὴ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐκαλέσαμεν τοὺς νομικοὺς συμβούλους εἰς τὸ γραφεῖον σας, κ. Μπουρνιά, καὶ ἐκάμαμεν εἰδικωτάτην σύσκεψιν, διότι ἐπῆλθε καὶ ἡ νομικὴ ἀποφῆς ὅτι ἡ ΔΕΗ εἶναι τόσο ἀνεξάρτητος — καὶ πρέπει νὰ εἶναι — πού ἀλλοθιμονοῦν ἐὰν δυνάμει ἔστω καὶ διὰ νόμου νὰ προθῶμεν εἰς ἀντικαταστάσεις πού προέβημεν. Πέραν αὐτοῦ, κ. συνάδελφε, ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ὑπενθυμίσω μίαν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία εἶχεν αἰονόχουτος λόγον νὰ φοβήται ἀποκαλύψεις, δὲν ἔγραφε τὰ ἐγγράφα τὰ ὁποῖα ἔγραψε τὸ Φεβρουάριον τοῦ 1962 — δὲν ἐνθυμούμαι ἐὰν ἦτο ἀκριβῶς τὸ 1962 — καὶ δὲν προβαίνει κατόπιν εἰς τὴν ἀπόλυσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου εἰς τὴν ὁποίαν προέβη, οὐδὲ προβαίνει εἰς τὴν ὑπόδειξιν περὶ παρακινήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ὁ ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας προκατόχος τοῦ κ. Μπουρνιά καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀποδεδειγμέναι καὶ γραφόμεναι εἰς τὰς ἐκδόσεις. Προσεπάθηκα καὶ πρὶν νὰ ἐξηγήσω ὅτι εἰς πρῶτην φάσιν αἱ ἐπιστολαὶ Φιλαρέτου αἱ δημοσιευθεῖσαι εἰς τὸν Νεφέλην — καὶ δύναμαι νὰ τὸ λέγω μετὰ πάσης ἀντικειμενικότητος — δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἐξ ἀντικειμένου, ὅχι μόνον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' εἰς οὐδένα οὔτε εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ἡ δημοσίευσις τῶν ἐπιστολῶν ἐν τῷ συνόλῳ των εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Τύπον. Ἐπὶ πλέον εἶχουμεν τὴν πληροφορίαν καὶ ἀνεγράφηται εἰς τὰς ἐκδόσεις ὅτι εἶχεν ἐπιληφθῇ τοῦ θέματος ἡ δικαστικὴ ἀρχή. Καὶ εἶχεν ἐπιληφθῇ διότι ἡ πρώτη ἀναφορὰ εἰς τὰς ἐπιστολάς ἐκεῖνας ἐγένετο ἐν τῷ Δικαστηρίῳ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ θέμα πού ἐδίγη, ὅτι ἡ ΔΕΗ ἠγόρασεν οἰκὸπεδον εἰς τὸ Ρεθύμνιον, νομίζω ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν εἶναι ἀγνοήσιμος τοῦ Ρεθύμνου, οὔτε δύναται νὰ παρακολουθήσῃ τὴν μεταφορὰν τῆς μολυβδόξας ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος εἰς τὸ ἄλλο.

Β. Ἐφραιμίδης. Κύριοι βουλευταί, δὲν νομίζω, ὅτι ὑπῆρξε κατὰ τὸ νεώτερον ἀπὸ τὴν μακροτάτην διακοπὴν τοῦ κ. Παπαληγοῦρα. Δὲν εἶναι σωστὸν αὐτὸ πού εἶπεν ὁ κ. Παπαληγοῦρας, διότι μέχρι στιγμῆς οἱ ἀναπτύσσοντες τὴν πρότασιν δὲν ἐθίξαμεν μικροζητήματα, ἀλλὰ τὰ μέγιστα. Εἶπεν ὁ κ. τέως Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ, ὅτι ὅταν ἐπρόκειτο νὰ καταρτισθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀπομακρύνσεως τῆς Διοικήσεως ΔΕΗ συνεκλήθη σύσκεψις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Βιομηχανίας μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν νομικῶν καὶ ἄλλων συμβούλων διὰ νὰ ἀποφασισθῇ μὲ ποῖον τρόπον θὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ θέμα. Καὶ ἐρωτῶ τὸν τέως Ὑπουργὸν τοῦ Συντονισμοῦ, ὅταν ἐξέσπασαν τὰ σκάνδαλα τὰ ὁποῖα ἐφεώρων τὴν ὑπόστασιν καὶ τὴν τύχην τῆς ΔΕΗ, διὰ τί τότε δὲν ἐξεδηλώθη ἡ εὐαισθησία τῆς Κυβερνήσεως νὰ συγκαλέσῃ σύσκεψιν διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἐναντίον των

υπευθύνων τῶν σκανδάλων; Ἡ Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ ἐτήρησεν σιωπὴν καὶ δὲν ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ νὰ ἀναγκασθῇ τὰ περαιτέρω σκάνδαλα καὶ νὰ παραπέμψῃ τοὺς ὑπευθύνους εἰς τὸν Εἰσαγγελέα. Καὶ τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι οἱ Ὑπουργοὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουν τὴν τεχνικὴν ἐμπειρίαν διὰ νὰ παρακολουθοῦν αὐτὰ τὰ τεχνικὰ προβλήματα, πρέπει νὰ λειψῇ. Τὰ πολιτικὰ πρόσωπα ἔχουν τοὺς τεχνικοὺς, τοὺς εἰδικούς συμβούλους των διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰ εἰδικὰ ζητήματα τοῦ τομέως πού ἐποπτεύουν.

Κύριοι βουλευταί, ὅταν ἡμεῖς διὰ τῆς αἰτήσεώς μας ζητούσαμε νὰ κατατεθοῦν ὠρισμένα ἔγγραφα καὶ ὅταν ἡ ΕΡΕ ἐσφυροκοπεῖτο εἰς τὴν αἵθουσαν τῆς Βουλῆς ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ κόμμα τῶν Προοδευτικῶν διὰ τοῦ κ. Καψάλη καὶ ὅταν ὅλα τὰ κόμματα ἐξητοῦσαν τὴν σύστασιν ἐξεταστικῆς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπῆς ἡ Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ καταχρωμένη τῆς πλειοψηφίας τῆς ἤρνεϊτο. Ὑπὸ τὴν πίεσιν ὅμως τῆς Κοινῆς Γνώμης καὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐξηναγκάσθη ἡ ΕΡΕ νὰ φέρῃ τὸν νόμον περὶ ἀπομακρύνσεως τῆς διοικήσεως τῆς ΔΕΗ. Ἐὰν δὲ ἀναγνώστετε τὴν εἰσηγητικὴν ἐκθεσιν τοῦ νόμου ἐκείνου πούθενά δὲν θὰ δῆτε νὰ ἀναφέρεται, ὅτι σκοπὸς του εἶναι ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ὧσων ἀπεκαλύφθησαν. Ὁ Νόμος ἀπέβλεπε μόνον εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῆς διοικήσεως τῆς ΔΕΗ. Ὑπῆρξε περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῆς τακτικῆς τοῦ ἀποδιοπομπαίου τράγου, ἡ προσπάθεια δημιουργίας ἐνὸς κάποιου ἄλλοι! Τὸ ἀντιεπιχείρημα τῆς ΕΡΕ ὅτι «ἡμεῖς μὲ τὴν πλειοψηφίαν μας, ἐψηφίσαμεν τὴν σύστασιν τῆς τριμελοῦς δικαστικῆς ἐπιτροπῆς» δὲν εἶναι ὑπὲρ τῆς ΕΡΕ, ἀλλὰ ἐναντίον τῆς.

Ἡδῆ, ὁ συνάδελφος κ. Πηλιοῦ, ἔχει ἐκκαθαρίσει τὸ ζήτημα καὶ εἶναι πλέον γνωστὸν εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτὴν ὅτι ἡ πρότασις ἐγένετο ἀπὸ μέρους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὅτι οὐδέποτε ἦτο ἀποτέλεσμα πρωτοβουλίας τινὸς τῆς τότε Κυβερνήσεως.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐπίσης ὅτι ἡ δυσχέρεια πού εἶχον οἱ ἀγορηταί τῆς Ε.Ρ.Ε. νὰ ἀντικρούσουν τὰς κατηγορίας καὶ τὸ συντριπτικὸν δικαστικὸν πόρισμα τοὺς ὠδήγησεν εἰς ἀπαράδεκτους ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν τριῶν Ἀνωτάτων Δικαστῶν. Ἡ ἐπίθεσις αὕτη εἶναι ἀποκαλυπτικὴ καὶ ἐνισχύει τὴν πρότασιν μας διὰ τὰς εὐθύνas τῶν κ. κ. τέως Ὑπουργῶν τῆς Ε.Ρ.Ε.

Κύριοι συνάδελφοι, ἀρκούμαι εἰς τὸ σημείον αὐτὸ νὰ τονίσω ὅτι ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε., ἀναφερόμενος εἰς τὸ πόρισμα τῶν δικαστῶν, εἶπεν ὅτι τοῦτο ἔστω καὶ πλαχίως, βάλλει καὶ κατὰ τῶν Ὑπουργῶν, τοῦτο ἐπανέλαβον μετὰ τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς Ε.Ρ.Ε. καὶ οἱ ἐπακολουθήσαντες ρήτορες τῆς παρατάξεώς του, οἱ ὅποιοι ἠθέλησαν νὰ ὑποστηρίξουν τοὺς Ὑπουργούς. Ἡ ἀποψὶς αὕτη ὅμως σημαίνει ὁμολογίαν ὅτι ἔστω καὶ ἐμμέσως ἐκ τοῦ δικαστικοῦ πορίσματος, προκύπτει ἡ εὐθύνη καὶ τῶν τέως Ὑπουργῶν τῆς Ε.Ρ.Ε., ἀντιφάσκει δὲ πρὸς τοὺς ἰσχυρισμούς των ὅτι δὲν τίθεται θέμα ἰδικῆς των εὐθύνης. Εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ δικασταὶ δὲν ὀμιλοῦν σαφῶς εἰς τὸ πόρισμα των περὶ τῆς εὐθύνης αὐτῆς. Τοῦτο δὲ διότι πρόκειται περὶ θέματος πέραν τῆς δικαιοδοσίας των, ὡς εἶναι ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία καὶ τὸ πότε καὶ πῶς ἀρχίζει ἡ δίωξις τῶν Ὑπουργῶν κλπ. Τὸ περίφημο «πλαχίως» διὰ τὴν εὐθύνην τῶν τέως Ὑπουργῶν, δὲν λέγεται βέβαια εἰς τὸ πόρισμα, ἀλλὰ προκύπτει ἀπὸ τὰς κρίσεις καὶ τὰ γεγονότα πού οἱ δικασταὶ παραθέτοντες φθάνουν μέχρι τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν. Εἶναι βέβαιον ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ κατέληγε πᾶς ὅστις θὰ ἐλάμβανε γνώσιν τῶν γεγονότων τῶν στοιχείων καὶ τῶν ἐγγράφων τὰ ὅποια ἔλαβον ὑπ' ὄψιν των οἱ Δικασταί, πᾶς ὅστις θὰ εἶχε τὸν μέσον νοῦν, τὸν ὅποιον ἔχουν οἱ περισσότεροι τῶν Ἑλλήνων.

Ἐλέγχθη, κύριοι βουλευταί, ὅτι ἐὰν προχωρήσωμεν εἰς τὴν ψήφισιν τῆς προτάσεως, τότε καθιερώνομεν προηγούμενον εἰς τὸν τόπον, ὅτι δῆθεν δημιουργοῦμεν κίνδυνον, νὰ βάλλωνται ἀπὸ τὴν νέαν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς, τὰ ἐκάστοτε μέλη τῆς προηγούμενης Κυβερνήσεως ἀπὸ ἐμπάθειαν καὶ ἀντιπολιτευτικὸν μένος, πρῶτον τὸ ὅποιον, θὰ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα, ὡς ἐδήλωσεν, ὁ κ. Παπαληγούρας, τὴν ἐκ τοῦ φόβου τούτου παραλυσιν τῆς πρωτοβουλίας τῶν Ὑπουργῶν. Ἀν παραδεχθώ-

μεν ὅτι ἔχουν βάσιν οἱ ἰσχυρισμοὶ αὐτοί, τότε νομίζω ὅτι παρασυρόμεθα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς καταργήσεως τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν διατάξεων. Ἀλλὰ οἱ θεσμοὶ αὐτοὶ ἰσχύουν ἀνεκάλυπτον καὶ δὲν ἔχουν χρησιμοποιοῦν διὰ πολιτικούς διωγμούς καὶ ἐπιθέσεις. Θὰ πῆτε ὅτι δὲν ὑπῆρχε τότε ΕΔΑ. Τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθὸν διότι ἡ ἀπάντησίς μου εἶναι ὅτι ἀπὸ τοῦ 1958 ἡ ΕΔΑ ἦτο εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτὴν, ἐκπροσωπούμενη ἀπὸ σοβαρὸν ἀριθμὸν βουλευτῶν. Δὲν στέκουν λοιπὸν τοιοῦτου εἶδους ἐπιχειρήματα, οὔτε ὡς σκέψις.

Ἄν ὑπάρξῃ κάτι τὸ ὅποιον θὰ παραλύσῃ εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ψήφισιν τῆς προτάσεως δὲν εἶναι ἡ δημιουργικὴ πρωτοβουλία, μελλοντικῶς, τῶν Ὑπουργῶν ἀλλὰ ἡ τάσις, ἡ διάθεσις ἐκείνων πού δὲν περιφρουροῦν τὸ δημόσιον χρέμα, ἐκείνων πού δὲν κηδύνονται τῶν δημοσίων συμφερόντων. Καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι μὲ τὴν πάταξιν τοῦ εἶδους τῶν παραλείψεων, μὲ τοῦ εἶδους αὐτοῦ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἐκάστοτε Ὑπουργῶν δὲν πρόκειται νὰ παραλύσῃ ἡ πρωτοβουλία τῶν δημοσίων ἀνδρῶν. Ἀντιθέτως διὰ τοῦ καταλογισμοῦ τῶν εὐθυνῶν ἡ δρασίς των θὰ εἶναι περισσότερον θαρραλέα διότι ὁ ὑπεύθυνος θὰ δύναται νὰ ἀπαντήσῃ εὐθὺς ὅτι ἐὰν ὑπάρχῃ κάτι ἐπέμειπτον εἰς οἰκονομικὰ πρᾶξιν του, ὑπάρχει ὁ θεσμὸς ὁ ὅποιος θὰ τὸ ἀποκαλύψῃ. Ἀλλοίμονον δὲ ἂν καταβληθῇ οἰαδήποτε προσπάθεια νὰ συγκαλύπτωμεν, νὰ κουκουλώσωμεν, ὅπως λέει ὁ λαὸς τέτοιου εἶδους πράξεις.

Κύριοι βουλευταί, ὑπῆρξε καὶ μία μεταχείρισις, μὲ θόσιν ἀπεθείας, ἐναντίον τῶν δικαστῶν. Τῆς τακτικῆς αὐτῆς ἔκαμε διαρκὴ χρήση, ἐμὴν ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης. Διότι, ὀμιλῶν περὶ τῶν δικαστῶν προέτασε πάντοτε τὸ ἐπίθετον «ἀγαθοί». Ἐλεγε «οἱ ἀγαθοί» αὐτοὶ 3 κύριοι δικασταί.». Τὸ ἐπίθετον αὐτὸ εἶναι γνωστὸν ποῖαν σημασίαν ἔχει καὶ μὲ ποῖαν ἐννοίαν λέγεται εἰδικῶς εἰς τὰς νήσους ἀπὸ τὰς ὁποίας κατὰρχεται ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης. Ἀλλὰ τὸ παρελθὸν τῶν δικαστῶν αὐτῶν ἐπὶ δεκαετίas ὑπηρεσία των εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀνάδειξις των εἰς τὴν ἱεραρχίαν της ἐγγυᾶται. . . .

Ι. Κουτσοχέρης. Κύριε συνάδελφε, θὰ ἐπεθύμουν ἐδῶ νὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην μου περὶ τῶν δικαστῶν αὐτῶν. Πρόκειται περὶ ἀδαμάντων δικαιοσύνης.

Πρόεδρος. Παρακαλῶ μὴ διακόπτετε.

Β. Ἐφραιμίδης. Ἀγαθοὶ λοιπὸν, κατὰ τὴν ἐννοίαν τὴν ὁποίαν ἤθελεν νὰ προσδώσῃ ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, δὲν ἦσαν, ἀγαθὰ ἦσαν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη. Ἰδοὺ δὲ διατί:

Κύριοι βουλευταί, ὅταν ἐγένετο ἡ συζήτησις διὰ τὴν κύρωσιν τῆς Συντάξεως Πετινέ, ἐκ μέρους τοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη κατετέθη καὶ κατεχωρήθη εἰς τὰ πρακτικά, σημεῖωμα τοῦ κ. Πεζοπούλου εἰς τὸ ὅποιον ὑπελογίζετο τὸ κόστος τοῦ ρεύματος εἰς 2,75 MILS. Κατὰ τοῦ προφανέστατου, ἐκτὸς πραγματικότητος ὑπολογισμοῦ αὐτοῦ ἠγέρθη θύελλα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὸν τεχνικὸν κόσμον.

Εἰδικῶς, ὁ συνάδελφος κ. Κιτσίκης ἀπέδειξε διὰ τριῶν μάλιστα μεθόδων ὑπολογισμοῦ τοῦ κόστους, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι κάτω τῶν 8 μίλες, ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης ἀπήντησεν, ὅτι ἐπίστευε μόνον εἰς τοὺς ὑπολογισμούς τοῦ συμβούλου, κ. Πεζοπούλου. Πρᾶξιν δὲ τὸ γεγονός, ὅτι ἐλκλικῶς ὁ τεχνικὸς κόσμος, ὅχι μόνον τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ ἑξένοι μετέπειτα δὲ καὶ ὁ κ. Μπόλτον, συνεφώνουν μὲ τὸν κ. Κιτσίκην, ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης ἐπέμενε ἀτακάνιστος εἰς τὴν υἱοθέτησιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ κ. Πεζοπούλου.

Ἐρωτῶ, ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, διατί δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναβάλῃ ἔστω ἐπ' ὀλίγον διὰ νὰ σχηματίσῃ γνώμην ἐφ' ὅσον μάλιστα ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ζημιωθῇ ἡ ΔΕΗ ἐκατοντάδας ἐκατομμυρίων, ἀλλὰ προσεκαλύψῃ εἰς τὴν γνώμην ἐνὸς καὶ μόνου, μὲ τὸ τυπικὸν ἐπιχείρημα, ὅτι ἦτο σύμβουλος του; Πῶς ὁ κ. Ὑπουργός ἐξηκολούθει νὰ ἐμμένῃ εἰς τοὺς ὑπολογισμούς Πεζοπούλου παρὰ τὰς ἐντιμωρίσεις τοῦ τεχνικοῦ κόσμου καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ Πεζοπούλος εἶχεν εἰς βάρος του τὰ ὅσα εἶχον λεχθῇ ἐναντίον του. Τοῦτο δικαιοῦμαι νὰ νομίζω, δὲν σημαίνει ἀπλήν ἀδιαφορίαν, ἀλλὰ καὶ κάτι πλέον. Ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, δηλαδὴ, ἀπαθῆκετο τὸ ἐνδεχόμενον ζημιῶν τῆς ΔΕΗ. Ἰδοὺ ἡ εὐθύνη του, διότι παρὰ ταῦτα ἐπροχώρησεν εἰς τὴν σύμβασιν μὲ τὴν καταστροφικὴν διὰ τὴν ΔΕΗ

τιμήν των 9 λεπτών. Καί επεκαλέσθη καί ἄλλοι (ἀγαθόν) ἐπιχειρήματα ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης διὰ νὰ πείσῃ ἡμᾶς ὅλους, λέγων: Μὲ τὴν τιμὴν αὐτὴν δὲν ζημιεύεται, ἀλλὰ καί θὰ κερδίτῃ ἡ ΔΕΗ καί δὲν θὰ κλονισθῇ οικονομικῶς. Ὅριστε, κύριοι, εἶπεν, ἀποδείξτε, ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ δίδουν δάνεια ὁ λαός, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καλύπτει τὰ δάνειά της, ποῖος θὰ τῆς ἐδάνειζε ἐὰν λόγῳ τῆς συμβάσεως Πεσσινὲ διέτρεχε κίνδυνον χρεωποκτίας;

Κύριοι βουλευταί, τὸ ἐπιχείρημα εἶναι ἀγαθὸν πράγματι. Εἶναι γεγονός, γνωστὸν τοῖς πᾶσι, ὅτι ὅταν οἱ Ἀμερικανοὶ ἐδίδουν καί δίδουν δάνεια εἰς τὴν ΔΕΗ εἶχον πρῶτον ἐξασφαλίσαι τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐπ' αὐτῶν, εἶχον τὸ κέρδος, τὸν τόκον καί τῶν συμπαρομαρτούντων, δηλαδὴ τὴν εἰς ἀμερικανικοὺς οἴκους ἀνάθεσιν ἔργων κλπ., γεγονός ἀναβιβάζον τὰ κέρδη εἰς πολὺ περισσότερα τῶν δανειζομένων κεφαλαίων.

Ἰδοὺ διατὶ διανείζουν καί ἂν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καλύπτῃ τὰ δάνεια τῆς ΔΕΗ, τὸ κάνει, διότι ἔχει κάνει συνείδησιν ὅτι θὰ πρέπει νὰ συντελέσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, διότι γίνεται ὄργιον διαφθίσεως διότι τὰ κέρδη καί οἱ τόκοι τῶν δανείων εἶναι ἀφορολόγητοι καί διότι ὑπάρχει ἡ ἐγγύησις τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δανείων. Ἐπομένως, δὲν εὐσταθεῖ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ ΔΕΗ καλῶς ἐνήργησε, διότι τῆς καλύπτει τὸ δάνειον ὁ Ἑλληνικὸς Λαός.

Κύριοι βουλευταί, θὰ πρέπει νὰ τελειώσω παρ' ὅλον οἱ διακοπὲς ἦσαν περισσότερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ χρόνου τῆς ἀγορεύσεώς μου. Εἶναι γεγονός ὅτι περὶ τῶν θεμάτων πού περιλαμβάνει τὸ πόρισμα καί ἡ πρότασίς μας, εἶχεν ἐκφρασθῇ τὸ σύνολον τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ὅπως τὰ κυριώτερα τῶν στελεχῶν τῆς Ἐνώσεως Κέντρου καί τὸ Κόμμα τῶν Προοδευτικῶν διὰ τοῦ κ. Καψάλη, καί εἶχον ζητήσῃ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ ζητήματος.

Ἀλλὰ πέραν αὐτοῦ, περὶ τίνος συζητοῦμεν, περὶ τίνος θὰ κρίνομεν καί θὰ ἀποφασίσωμεν; Μήπως πρόκειται νὰ κρίνωμεν καί νὰ ἀποφασίσωμεν περὶ καταδίκης τινός; Ὁχι. Μήπως πρόκειται περὶ παραπομπῆς τινός εἰς εἰδικὸν δικαστήριον; Οὐτε καί αὐτό. Πρόκειται νὰ ἀποφασίσωμεν ἐὰν ὑπάρχῃ ἡ ὄχι θέμα ἐξετάσεως παρὰ τοῦ ἀρμοδίου, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ὄργανον τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς. Εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἐλάχιστη ἀμφιβολία, εἶναι δυνατόν νὰ διερωτηθῇ κανεὶς τί πρέπει νὰ κάνῃ, εἶναι δυνατόν νὰ ἀμφιβάλλῃ κανεὶς ἐὰν πρέπει νὰ προχωρήσῃ; Δύναται νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς ἐὰν προχωρῶν εἰς τὴν ψήφισιν τῆς προτάσεώς μας κινεῖται ἀπὸ ἐμπάθειαν; Ὁχι. Διότι ἀποφασίζων ἐνεργεῖ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἑθνους καί τοῦ Λαοῦ πού ἀπαιτεῖ τὴν κάθαρσιν.

Κύριοι βουλευταί, ἐγγυήσεις διὰ νὰ μὴ ἀδικηθῇ κανεὶς ὑπάρχουν. Καί ὁ τρόπος τῆς συστάσεως καί ἡ λειτουργία τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς καί ὁ τρόπος καί ἡ λειτουργία τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου κλπ., εἶναι ἡ ἐγγύησις. Δὲν θὰ πρέπει ἐπομένως νὰ διστάσωμεν νὰ πράξωμεν τὸ χρέος μας.

Κύριοι βουλευταί, ὑπῆρξε τὸ ἐπιχείρημα καί κυρίως ἐκ μέρους ἀγορευτῶν τῆς Ε.Ρ.Ε. ὅτι κατεθέσαμεν τὴν πρότασιν, διότι θέλομεν νὰ περισπάσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἀπὸ τί; Ἀπὸ τὰ καθημερινὰ του προβλήματα, ἀπὸ τὸν ἀγῶνα πού κάνει διὰ νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὸ καθεστῶς πού ἐπὶ μίαν δετίαν τοῦ εἶχεν ἐπιβληθῇ; Κατέθεσεν, εἶπαν, ἡ Ε.Δ.Α. τὴν πρότασιν της, διὰ νὰ δημιουργήσῃ ἀντιπερισπασμὸν διὰ τὴν ἐρώτησιν τῆς Ε.Ρ.Ε. περὶ τῆς δραστηριότητος τῆς Ἀριστερᾶς, ἐνῷ πράγματι, ἡ ἰδική τους ἐπερώτησις ἔγινε διὰ ἀντιπερισπασμὸν. Καί θὰ σὰς ἀναφέρω τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικόν: Ἐφημερίς τῆς Δεξιᾶς ἀνήκουσα εἰς τὸν λεγόμενον σκληρὸν πυρῆνα τῆς Ε.Ρ.Ε. ἰσχυρίσθη, ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας, ὅτι δὴθεν εἰς ὁργάνωσίν τινα τῆς Ε.Δ.Α. ὑποστηρίχθη ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ πόλεμος Ἑλληνοτουρκικὸς κλπ. καί ὅτι περ' αὐτοῦ αἱ ἀρμόδια ὑπηρεσίαι ὑπέβλουν ἐκθέσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν καί τὸν Βασιλέα. Καί ὑπῆρξεν ἄμεσος ἡ διάψευσις τῆς ἀρμόδιας Ὑπηρεσίας. Ἰδοὺ, κ. βουλευταί, ἀπὸ ποίους ἔγινε ἡ ἀδίστακτος προσπάθεια προκλήσεως καί ἀντιπερισπασμοῦ τῆς προσοχῆς τοῦ Λαοῦ ἀπὸ τὰ καθημερινὰ του προβλήματα καί ἀπὸ τὴν πρότασιν μας πού ἡ συζήτησις καί ἡ ψή-

φισίς της ἀποτελεῖ πάγιον αἷτημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Α. Μπουρνιάς. Καί ἐπὶ τῶν ὁποίων θεμάτων σεῖς ἐσιωπήσατε.

Β. Ἐφ' ὧν μιλήσῃς. Ὁ συνάδελφος κ. Τσάτσος δὲν θὰ ἔπρεπε παρὰ τὴν δεξιότητά του ὑποστηρίζων ἀτυχεῖς ὑποθέσεις νὰ μεταχειρισθῇ τόσον ἀφελῇ ἐπιχειρήματα. Ἐπέκρασε πᾶς ἡ ἐποχὴ πού ὁ λαὸς ἐθαμπώνετο ἀπὸ τοὺς τίτλους διότι ἐπληροφόρηθη, τοῦ εἶναι γνωστὸν πῶς ἀποκτώνται οἱ τίτλοι αὐτοὶ εἰς περιόδους εὐνοιοκρατίας.

Χ. Κιτσίδης. Τοῦτο εἶναι ὕβρις, κ. Πρόεδρε.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῇ ζήτημα. Περιφρονοῦμεν τὴν ἄποψιν, ἡ ὁποία ἀνεπτύχθη.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ἰορδάνογλου ἔχει τὸν λόγον.

Ι. Ἰορδάνογλου. Κύριοι βουλευταί, ἡ σοβαρότης τοῦ συζητουμένου θέματος μὲ ἀναγκάζει καί ἐμὲ νὰ ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις μου, τὰς ὁποίας καί θὰ ἐκθέσω μὲ ἀντικειμενικότητα καί ἀμεροληψίαν. Ἡ κατατεθείσα καί συζητουμένη πρότασις, δὲν εἶναι συνήθης, εἶναι ἀπὸ ἐκείνες πού δημιουργοῦν θέματα καί ἐρωτήματα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. Καί μία μερὶς τοῦ λαοῦ διερωτᾶται. Μήπως ἡ πρότασις ἔχει σκοπὸν τὴν δίωξιν τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων; Μία ἄλλη μερὶς διερωτᾶται μήπως ὑπάρχουν καταχρασταί;

Ὑπάρχει μία μερὶς πολιτικῇ, κύριοι συνάδελφοι, ἡ ὁποία ἔχει λησμονήσει ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς πιστεύει ὅτι οἱ πολιτικοὶ εἰσέρχονται πλούσιοι καί ἐξέρχονται πένητες τῆς πολιτικῆς. Ἐπομένως, ἡ ἀπόφασις, τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ἡ Βουλὴ θὰ ἔχῃ μεγίστην σημασίαν διὰ τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν, τὸν πολιτικὸν κόσμον γενικῶς τῆς χώρας. θὰ ἔχῃ ὑψίστην σημασίαν διὰ τὰ πολιτικὰ ἥθη καί διὰ τὸν Κοινοβουλευτισμόν. Θὰ κριθῇ ἐὰν ὁ Κοινοβουλευτισμὸς στέκεται εἰς τὸ ὕψος του. Τοῦτο δὲν τὸ λέγω διὰ τὴν σημερινὴν πλειοψηφίαν, ἀλλὰ ἐφ' ὅσον γίνῃ ἡ ἀρχή, νὰ ἦσθε βέβαιοι ὅτι ἐκαστοτὴς ἡ κάθε πλειοψηφία θὰ καταδυναστεύῃ τὸς ἀντιπάλους της.

Ἀλλὰ τίθεται τὸ ἐρώτημα, ἐὰν ὑπάρχουν Ὑπουργοὶ ἔνοχοι θὰ πρέπει νὰ μείνουν ἀκαταδίωκτοι; Κύριοι συνάδελφοι, ἐὰν ὑπάρχουν τέτοιοι, τότε θὰ πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ πρότασις καί ὄχι νὰ ἀποριφθῇ.

Ἠκούσθη τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡμεῖς δὲν πρόκειται νὰ καταδικάσωμεν, ἀλλὰ θὰ τοὺς παραπέμψωμεν εἰς τὸ Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον καί θὰ δικάσῃ καί ἐπομένως πρὸς τί ἡ ἀνησυχία. Ἐὰν αἱ σκέψεις αὐταὶ εἶναι καλόπιστοι —διότι ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἴσως διὰ μερικῶν νὰ μὴ εἶναι καλόπιστοι— θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ εἶπω ὅτι εἶναι τοῦλάχιστον ἀπαράδεκτοι. Ἀπὸ τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν μου ὡς δικηγόρου σὰς λέγω τοῦτο: Ὅτι ἡ παραπομπὴ ἐνὸς ἀνθρώπου διὰ μίαν ποινικὴν ὑπόθεσιν, ὅπως εἶναι ἡ προκειμένη, ἀποτελεῖ μίαν ἄνευ προηγουμένου περιπέτειαν. Τὴν ἔχω ζήσει πλειστάκις καί οἱ ἀδελφοὶ ὑφίστανται μίαν ἄνευ προηγουμένου μείωσιν ἀπὸ τὴν περιπέτειαν τῆς διενεργουμένης εἰς βάρος των ἀνακρίσεως καί ἐξετάσεως. Ὅταν φθάσουν εἰς τὴν ἀδώωσιν, δυστυχῶς ἐλάχιστον μέρος τῆς μειώσεως αὐτῆς ἀποκαθίσταται.

Μὴ λοιπὸν λέγομεν ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν τὸ πρᾶγμα «ἡμεῖς ἀπλῶς ἐρευνᾶν διατάσσωμεν, ὑπὸ κατηγορίαν σὰς θέτομεν, ἔχετε τὴν εὐχέριαν νὰ ἀποδείξετε τὴν ἀθωότητά σας». Θὰ σὰς εἶπω πάρα κάτω διατὶ λέγω ὅτι δὲν εἶναι καλόπιστοι δι' ὠρισμένους, διότι δυστυχῶς οὔτε τὴν εὐχέριαν αὐτὴν δίδουν εἰς τοὺς ἐγκαλουμένους. Ἀπλῶς τοὺς προσάπτουν τὴν μαμφήν. Πέραν τούτου τίποτε ἄλλο. Καί θὰ ἤθελε νὰ βρεθῇ εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν νὰ παραπέμπεται διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του. Ἐὰν τις ἐξ ἡμῶν θὰ ἐδέχετο νὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν πιστεύων εἰς τὴν ἀθωότητά του, τότε θὰ δεχθῶ τὸ ἐπιχείρημα τὸ ὁποῖον προβάλεται, ὅτι εἰς τίποτε δὲν ἐλάττει μία παραπομπὴ ἀφοῦ δίδεται ἡ εὐχέρεια πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀθωότητός των.

Μὲ βάσιν αὐτὰ λέγω ὅτι ἕκαστος ἐξ ἡμῶν πρέπει νὰ βασανίσῃ πολὺ τὴν συνείδησιν του πρὶν φθάσῃ εἰς τὸ νὰ ἐκφέρῃ μίαν κρίσιν, κρίσιν ὅχι ἀπλῶς πολιτικοῦ ἀνδρός, κρίσιν δικαστοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς πολιτικῆς τύχης συναδέλφου του ἐν τῇ αἰθούρᾳ αὐτῇ.

Ἐλέχθη ὅτι ἡ Βουλὴ ἀσκεῖ ἀπλῶς εἰσαγγελικὰ καθήκοντα. Ἐχεῖ μίαν πρότασιν ἐρευνᾷ τῇ νόμῳ ὑποστατὸν τῆς προτάσεως αὐτῆς. Δὲν κάμνει ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέραν ἄλλην τινὰ ἐργασίαν, διερευνῇ τῆς οὐσιαστικῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ προτάσει ἀναγραφόμενων ἀλλὰ ἀπλῶς, ὅπως ὁ Εἰσαγγελεὺς διατάσσει ἀνάγκῃ.

Δὲν εἶναι ἀκριβὲς αὐτό, κύριοι βουλευταῖ. Ἡ Βουλὴ ἐρευνᾷ κατ' οὐσίαν τὴν πρότασιν, ὑπὸ τὴν ἐξῆς ἐννοίαν, ὅτι πρέπει ὄντως νὰ πιθανολογοῦνται, νὰ ὑπάρχουν ἀποχρώσεις ἐνδείξεις — ἐὰν θέλετε νὰ μεταχειρισθῶ τὴν ἑκφράσιν τῆς ποινικῆς δικονομίας — φαινομένου τὴν ὑπαρξίν ἀδικήματος, διότι τὰ ἐπὶ πικρῶν ἀδικημάτων πρόκειται. Ἐπομένως πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ ἐρευνῇ ἐὰν ὑπάρχουν στοιχεῖα δικαιολογούντα πλήρως ἀποχρώσεις ἐνδείξεις ὑπάρξεως δόλου, διότι ἂν δόλου δὲν στοιχειοθετεῖται οὐδὲν ποινικὸν ἀδικήμα, ὡς ἐμφανίζεται εἰς τὴν πρότασιν. Διότι εἴτε ὑπὸ τὴν θετικὴν μορφήν τῆς συνεργίας εἰς τὸ διαπραχθὲν ἀδικήμα — ἐὰν διαπραχθῇ — εἴτε ὑπὸ τὴν ἀρνητικὴν μορφήν τῆς παραλείψεως ἐνεργείας πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ διαπραχθέντος ἀδικήματος, εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται δόλος, διότι καὶ ἡ Β' περίπτωση ἐμπίπτει εἰς τὴν παράθεσιν καθήκοντος, διὰ τὴν ὁποῖαν ἐπίσης ἀπαιτεῖται δόλος.

Νομίζω, κύριοι βουλευταῖ, ὅτι ἡθελημένως ἐκ μέρους τῶν συνταξάντων τὴν πρότασιν ἐδημιουργήθη σύγχυσις μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ΔΕΗ καὶ τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν, ἐκ μέρους δὲ ὀρισμένων ὁμιλητῶν ἴσως ἀσυναισθητῶς ἐγένετο ἡ αὐτὴ σύγχυσις. Ὁφείλομεν νὰ ἐκκαθαρίσωμεν τὰ δύο αὐτὰ θέματα διὰ νὰ διευθετηθῇ κατὰ συνείδησιν νὰ λάβωμεν μίαν ἀπόφασιν. Ὁφείλομεν νὰ τὰ διαχωρίσωμεν χωρὶς συγχύσεις καὶ ἐμπλοκάς, διότι αὐτὸς ὁ διαχωρισμὸς εἶναι ἀπαραίτητος διὰ νὰ μορφώσωμεν καὶ γνώμην ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως.

Ἡ διοίκησις τῆς ΔΕΗ, βαρύνεται μὲ ὀρισμένους καταγρορίας. Σεβατὴ εἶναι ἡ θέσις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἀκόμη διότι δὲν ἔχουν εἰς βάρος τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, ἔχουν ὅμως ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν ἐνδείξεις εἰς βάρος τῶν. Ἐρωτῶ εἰς τὴν ἐκθεσιν αὐτὴν ὑπάρχουν αἱ αὐταὶ μορφαὶ ἐνδείξεων εἰς βάρος τῶν Ὑπουργῶν; Οὐδεμία τοιαύτη ἐνδείξις, κύριοι βουλευταῖ. Ὑπάρχει ἀπλῶς ἡ ἐκ πλαγίου ἐνδείξις ὅτι ἡ ἐπαποσία δὲν ὑπῆρξε τότεν ἐπιμελής. Αὐτὸ εἶναι τὸ ὅλον θέμα. Πέραν τούτου οὐδὲν ἕτερον ὑπάρχει. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι διὰ τὸν Πενικὸν Δ' ντὴν ἐνὸς Ὁργανισμοῦ ἡμπορεῖ νὰ φέρῃ πολιτικὴν εὐθύνην ἡ Κυβέρνησις ἡ ὁποία τὸν ἐπέλεξε. Πολιτικὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἐκλογὴν. Καὶ ἐρωτῶ, ὅταν ἐπέλεξε ὁ κ. Πεζόπουλος ὡς Πενικὸς Δ' ντὴς τῆς ΔΕΗ, ὑπῆρχε τί τὸ ἐνδόσημον τὸ ὁποῖον νὰ εἶδεν οἰκονομικῶς, ἔστω καὶ ἐλαχίστην ἀφορμὴν, περὶ τῆς ἡθικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρου πάτης ὑπονοίας; Ἐπρόκειτο περὶ καθήκοντος τοῦ Πολυτεχνείου μὲ κύρος καὶ ἐκτίμησιν εἰς ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ὑπολοίπου Ἑλλάδος ἡ μήπως ἐπρόκειτο περὶ ἐνὸς ἀνθρώπου κάπως ἡλικιωμένης ἡθικῆς ἀντιστάσεως; Νομίζω ὅτι οὐδεὶς εἶχε μίαν τοιαύτην γνώμην διὰ τὸν ἐπιλεγέντα Πενικὸν Διευθυντὴν.

Κ. Τσάτσος. Ἐπελέγη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν Πλαστήρα.

Ι. Ἰορδάνογλου. Θὰ φέρω τὸ ἐξῆς παράδειγμα. Ἐὰν ὑποθεθῇ ὅτι ὁ σήμερον ἐκλεγείς ἐξαίρετος Πενικὸς Δ' ντὴς τῆς ΔΕΗ, δὲν γνωρίζω πῶς εἶναι, διότι δὲν γνωρίζω τοὺς καθήκοντας τοῦ Πολυτεχνείου, μετὰ τριετίας, ἀπλῶς ὑπόθεσιν κάμνω, πρὸς Θεοῦ νὰ μὴ θεωρηθῇ ὅτι θέλω νὰ θίξω ἐπ' ἐλάχιστον τὸν ἐξαίρετον αὐτὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μετὰ τριετίαν, λέγω, ὑποθεθῇ ὅτι ὑποπέσει εἰς οἰκονομικὴν ἀδικίαν, θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ζητηθοῦν πολιτικὴ εὐθύνη διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κατὰ πάντα σήμερον ἐκτεταμένου σημερινοῦ Πενικοῦ Δ' ντοῦ; Ὡστε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς δὲν δύναται νὰ τεθῇ θέμα.

Ἐὰν ὁ κ. Πεζόπουλος ἢ ὁ κ. Γουναράκης διέπραξαν ἀδικήματα θὰ κριθῇ ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης θὰ λογιδοτησούν. Ἡ δικαιοσύνη θὰ εἴπῃ τὴν τελευταίαν λέξιν. Καὶ ἐὰν ἡ ἀπόφασις θὰ εἶναι καταδικαστικὴ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θὰ στιγματισθοῦν. Σήμερον δυνάμεθα μόνον νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ βαρύνονται μὲ ὀρι-

σμένης ὑπονοίας διατυπωθείσας εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν ἀνωτέρων δικαστικῶν καὶ οὐδὲν πλέον. Ὑπάρχει ὅμως, κύριοι βουλευταῖ, μεταξὺ ὑμῶν τίς ὁ ὁποῖος νὰ πιστεύῃ ὅτι οἱ δύο ἐγκαλούμενοι Ὑπουργοὶ ὑπέχουν εὐθύνην τινὰ διὰ πράξιν ἢ παραλείψιν ὀφειλομένην εἰς δόλον αὐτῶν; Καὶ διὰ νὰ διευκρινίσω τὰ πράγματα θὰ πρέπει νὰ ὑπομνήσω ὅτι ἔχομεν δύο εἰδῶν δόλους. Ὁ πρῶτος δόλος εἶναι ἐκεῖνος κατὰ τὸν ὅτιον οἱ ἐγκαλούμενοι Ὑπουργοὶ κατόπιν συνεννόησεως συνειργάσθησαν μὲ τὴν διοίκησιν τῆς Δ.Ε.Η. καὶ διέπραξαν ὀρισμένα ἀδικήματα εἰς βάρος τῆς Δ.Ε.Η. Ὁ δεύτερος δόλος εἶναι ἡ περίπτωση ἐκεῖνη κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ ἐγκαλούμενοι Ὑπουργοὶ καίτοι ἔλαβον γνώσιν ὀρισμένων ἀτασθαλιῶν τῆς διοικήσεως τῆς Δ.Ε.Η. ἐσιώπησαν, μὲ σκοπὸν ἢ νὰ βοηθήσουν τὴν διοίκησιν εἰς τὸ ἀνομον ἔργον τῶν ἢ νὰ λάβουν ἐκ τῶν ὑστέρων μερίδιον ἐκ τῶν ἀνόμων κερδῶν. Καὶ ἐρωτᾶται ὑπάρχει τοιοῦτόν τι, τὸ ὁποῖον νὰ προκύπτῃ ἀπὸ τὴν ἐκθεσιν τῶν ἀνωτάτων δικαστικῶν ἢ διαφαίνεται τοιαύτη σκέψις εἰς τὴν πρότασιν διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν τοῦ δόλου; Νομίζω, κύριοι βουλευταῖ, ὅτι οὔτε οἱ συντάξαντες τὴν πρότασιν ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ ἐγκαλούμενοι Ὑπουργοὶ συνειργάσθησαν μὲ τοὺς καταχραστὰς προσδοκούντες ἰδιαιτέρα ὀφέλη. Ὑποστηρίζεται μόνον εἰς τὴν πρότασιν τὸ δεύτερον ὅτι δηλαδή οἱ ἐγκαλούμενοι Ὑπουργοὶ ἐνῶ ἔλαβον γνώσιν ὀρισμένων ἀτασθαλιῶν τῆς διοικήσεως τῆς Δ.Ε.Η. δὲν ἔλαβον τὰ δεόντα μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς Δ.Ε.Η. Ἐρωτᾶται ὅμως καὶ ἂν ἀκόμη ὑποθεθῇ ὅτι ἔλαβον χώραν ὀρισμένα παραλείψεις τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν, αἱ παραλείψεις τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν, αἱ παραλείψεις αὐταὶ ἐγένοντο διὰ νὰ συγκαλυφθοῦν οἱ ἔνοχοι; Ποῖον στοιχεῖον ἔχετε, κύριοι, διὰ νὰ ὑποστηρίξετε αὐτὴν τὴν ἀποψιν; Ὑπάρχει τίς δεχόμενος ὅτι οἱ κ.κ. Ὑπουργοὶ παρέλειψαν τὸ καθήκον τῶν ἐκ δόλου διὰ νὰ συγκαλύψουν τοὺς καταχραστὰς; Οὐδεὶς νομίζω, ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ὑποστηρίξῃ τοιοῦτόν τι. Εἶναι δυνατόν ὅμως νὰ ὑποστηρίξουν τινές, ὅτι εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν δίκην τοῦ διαζυγίου τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δ.Ε.Η. κ. Πεζοπούλου ἐλέγχθησαν πράγματα τρομερὰ καὶ φοβερά, τῶν ὑπέρων θὰ πρέπει νὰ ἔλαβε γνώσιν ὁ κ. Ὑπουργός. Ἀλλὰ, κύριοι βουλευταῖ, αὐτῶν τῶν φοβερῶν πραγμάτων γνώσιν ἔλαβε πρῶτος ὁ Εἰσαγγελεὺς. Ἐλαβεν ἐπίσης γνώσιν τὸ Συμβούλιον τῆς Δ.Ε.Η. Καὶ ἄλλοι παράγοντες προτοῦ νὰ λάβῃ γνώσιν ὁ Ὑπουργός. Διὰ τί ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν παραγόντων οὐδεὶς ἐκινήθη; Θέλετε νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Εἰσαγγελεὺς παρέλειψε νὰ πράξῃ τὸ καθήκον του; Πληροφοροῦμαι μάλιστα ὅτι ὁ Εἰσαγγελεὺς προσέβη εἰς μίαν ἐρευναν καὶ εὔρεν ὅτι τὰ στοιχεῖα δὲν ἦσαν ἐπαρκῆ διὰ νὰ στηρίξουν παραπομπὴν τοῦ κ. Πεζοπούλου. Τὸ λεχθὲν ὑπὸ τῆς συζήτησιν τοῦ ὅτι ὁ κ. Πεζόπουλος εἶχεν εἰς βάρος τοῦ τότεν φοβερά πράγματα, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι οὔτε καθήκον τῆς οὔτε διευθυντῆς τῆς Δ.Ε.Η. δὲν ἦτο, νομίζω, ἀρκετόν. Διότι πολλὰ εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν συμβιβάζονται μὲ τὴν ιδιότητα τινὸς ὡς καθήκοντος ἢ ὡς διοικητοῦ τῆς Δ.Ε.Η., ἀλλ' οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ εὐθύνην τινὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, διότι διατηρεῖ εἰς τὴν θέσιν του αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον.

Συνεπῶς τίποτε τὸ ἐνδόσημον δὲν εἶδεν ἡ ὅλη ἐν τῷ Δικαστηρίῳ ἐκεῖνο ἀναταραχὴ. Μὰ ἐδημοσιεύθησαν λέγοντες καὶ εἰς τὸν «Νεολόγον» ἐγγράφα. Μὰ ἐὰν ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν «Νεολόγον» ἔλαβον γνώσιν οἱ πάντες. Ἐλαβε γνώσιν καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς. Ὅταν ὅμως, οὔτε καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς δὲν ἐπεμβαίνει, τί θέλατε νὰ εἴπωμεν, ὅτι δηλαδή ἔπρεπε νὰ ἐπέμβῃ διὰ μηνύσεως ὁ Ὑπουργός; Ὅταν οἱ Εἰσαγγελεῖς δὲν προβαίνουν εἰς καμμίαν ἐνέργειαν, πῶς ἡθέλατε ὁ Ὑπουργός νὰ καταθέσῃ μῆνυσιν; Διὰ τί ἐσεῖς, κύριοι τῆς ΕΔΑ, ὅταν ἀνεγνώσατε τὸν «Νεολόγον», δὲν κατεθέσατε μῆνυσιν;

Ι. Παπαδημητρίου. Δὲν εἶχομεν τὰ στοιχεῖα.

Ι. Ἰορδάνογλου. Ἐδημιουργήθη περαιτέρω θόρυβος διὰ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅλων τῶν ἐπιστολῶν. Ἀλλὰ τότε οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοὶ ἐνήργησαν δραστηρίως. Σεῖς ὅμως τί ἐκάνατε; Διὰ τί δὲν κατεθέσατε μῆνυσις; Διὰ τί ἐπὶ πλέον τὴν πρότασιν σας δὲν τὴν ἐκάμετε τὸν Μάρτιον τοῦ 1964 διὰ νὰ κερδίσετε τοιοῦτοτρόπως καὶ μίαν

σύνοδοι; Δύο είναι αί απόψεις. Ἡ δὲν εἶχατε ἐπαρκῆ στοιχεῖα ἢ περιμένατε νὰ περάσῃ ὁ χρόνος διὰ νὰ παραγραφῇ τὸ τυχὸν ἀδίκημα.

Π. Κανελλόπουλος. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ ἤθελον νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῆτε περὶ τριῶν συνόδων, περιλαμβανομένης τῆς ἐκτάκτου, ἀλλὰ περὶ 4 συνόδων, ἐξ ὧν αἱ τρεῖς τακτικάι. Διότι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Κυβέρνησις Καρχαμνλῆ ἔφερε τὸν νέον νόμον καὶ ἀνέθεσεν εἰς τοὺς τρεῖς Ἀνωτάτους Δικαστικοὺς τὴν ἔρευναν, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, καὶ ἂν ἀκόμη ὑπετίθετο ὅτι ὑπῆρχεν ἀδίκημα, παύει νὰ ὑπάρχῃ. Καὶ ἂν ἀκόμη ὑπετίθετο, ὅτι ὑπῆρχεν ἀδίκημα, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὁμιλῇ ἡ ΕΔΑ περὶ κατ' ἐξακολούθησιν ἀδικήματος, διότι ἐγένεν ἡ ἀνάθεσις τῆς ἔρευνας εἰς τοὺς τρεῖς Δικαστικοὺς. Καὶ φυσικόν, ἔπρεπε καὶ ἡ ΕΔΑ, ὅπως καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ, νὰ ἀναμείνῃ τὸ πόρισμα τῆς ἐκθέσεως τῶν τριῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ἀνέθεσε τὸν ἔλεγχον. Ἀρα εἶναι τέσσαρες αἱ σύνοδοι. Καὶ αὐτὸ, τὸ ὅτι εἶναι 4 αἱ σύνοδοι, εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν ΕΔΑ, παρὰ ταῦτα ὅμως ἐδημιούργησε τὸ ζήτημα.

Ι. Παπαδημητρίου. Ἀφοῦ ὑπῆρχον, κ. Πρόεδρε, τὰ ἀντικειμενικά ἐμπόδια. Ἐπιμένετε εἰς τὴν παραγραφὴν, διότι ὅλοι οἱ ὁμιλῆται ἐκεῖ καταλήγουν. Ἐπρεπε νὰ περιμένωμεν τὴν ἐκθεσὶν τῶν τριῶν Δικαστικῶν. Ὅλοι ἰσχυρίζομεθα, καὶ τώρα σεῖς τὸ εἶπατε, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν τὴν ἐκθεσὶν τῶν τριῶν Δικαστικῶν διὰ νὰ ἐνεργήσωμεν ἐπὶ συγκεκριμένων στοιχείων. Καὶ ἐφ' ὅσον ὑπῆρχον τὰ ἀντικειμενικά ἐμπόδια, δὲν εἶχομεν αὐτὴν τὴν ἐκθεσὶν, διατί ἐπιμένετε εἰς τὸ θέμα τῆς παραγραφῆς; Διότι ὅλοι ἐκεῖ καταλήγετε, εἰς τὸ νὰ ζητῆτε παραγραφὴν.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Παπαδημητρίου, καθὼς κάνετε καὶ ἐπ' ἀνέρεχθε εἰς τὸ σύνθημα τὸ ὁποῖον φαίνεται, ὅτι ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς ΕΔΑ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀπὸ σήμερον καὶ πέραν. Τὸ εἶπεν ὁ κ. Ἐφραιμίδης, τὸ εἶπατε καὶ σεῖς, θὰ τὸ εἶπῃ καὶ τρίτος καὶ τέταρτος, διότι ἐπαναλαμβάνετε ὅλοι τὰ ἴδια συνθήματα, εἶναι γραμμὴ, δὲν ὑπάρχει ἀτομικὴ σκέψις.

Εἶπον εἰς τὸν κ. Ἐφραιμίδην, ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐθέσαμεν τοιοῦτον ζήτημα. Ἐγὼ ἀνῆλθον εἰς τὸ θέμα τὴν Παρασκευὴν καὶ προκαλῶ οἰονδήποτε ἀπὸ σᾶς νὰ εἶπῃ ἂν ἐδιῆα ἔστω καὶ δι' ὑπαινιγμῶν τὸ θέμα τῆς παραγραφῆς, παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἔβρα, ὅτι ξέρετε, ὅτι ἔχουν περάσει τέσσαρες σύνοδοι καὶ ὅτι παρὰ ταῦτα προβαίνει εἰς αὐτὴν τὴν σπιλωτικὴν ἐνέργειαν.

Γνωρίζετε ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι τὸ Δικαστήριον τὸ εἰδικὸν ἐξετάζον πρῶτον τὸ θέμα τῆς παραγραφῆς καὶ μετὰ ταῦτα τὸ θέμα τῆς οὐσίας, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς κυρίους, οὔτε νὰ ἀθωωθῶν, οὔτε νὰ καταδικασθῶν. Μολοντί τὸ ἐγνώριζα καὶ ἐγνώριζα ὅτι τὸ γνωρίζει, διότι ἐδῶ εἶναι ὁ δόλος ὁ ἰδικός σας, δὲν ὑπάρχει δόλος ἀπὸ ἐδῶ, ἐκεῖ ὑπάρχει ὁ δόλος, παρὰ ταῦτα δὲν τὸ ἐδιῆα. Τὸ ἐδιῆεν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, δὲν ἤμποροῦσα νὰ τὸν ἐμποδίσω. Τὸ ἐδιῆεν ὁ κ. Ἡλιόπουλος, ὁ ἰδικός σας καὶ ὁμιλῆσε περὶ κατ' ἐξακολούθησιν ἀδικήματος διὰ νὰ στερεώσῃ τὴν βάσιν τῆς κατηγορίας του. Τὸ ἐδιῆεν ὁ κ. Βασιλάτος. Τί θέλετε νὰ κάνομεν, νὰ σιωπῶμεν; Νὰ μὴ λάβωμεν θέσιν, νὰ μὴ σᾶς εἰπώμεν, ὅτι ξέρετε πολὺ καλά, ὅτι ἔχουν περάσει 4 σύνοδοι καὶ ὅτι τὸ κάνετε μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ σπιλώσετε ὑπολήψεις, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ καταστήσετε διαβλητὴν μίαν ὁλόκληρον παράταξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μόνον καὶ μόνον, διότι δὲν εἶναι δυνατόν κανένα εἰδικὸν Δικαστήριον νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας;

Καὶ δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ σᾶς καταγγείλω εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν ὅτι τὴν κάνετε μόνον καὶ μόνον δι' αὐτὸν τὸν λόγον; Διότι ἔχετε νομικὴν σκέψιν — δὲν γνωρίζω ἂν σεῖς εἰσθε νομικός, ἀλλ' ἔχετε ἄλλους νομικούς, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ὅτι δὲν ὑπάρχει κατ' ἐξακολούθησιν ἀδίκημα, παρὰ μόνον μέχρι τῆς ἡμέρας πού ἀσκέϊ κανεὶς ἐν λειτούργημα ἢ ἀσκέϊ ὠρισμένως ἐνεργείας. Ἐπίσης δὲν ὑπάρχει μετὰ τὸν νόμον, πού ἔφερεν ἡ Κυβέρνησις Καρχαμνλῆ ἐδῶ. Διότι τότε ἔλαβε τὰ μέτρα καὶ ἀνέθεσεν εἰς τρεῖς ἀνωτάτους δικαστικούς τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ ἔχουν περάσει 4 Σύνοδοι ἀπὸ τότε, τρεῖς

τακτικά καὶ μία ἐκτάκτος. Καὶ ὅμως τὸ ἐφέρατε.

Καὶ σᾶς καταγγέλλω, ὅτι τὸ ἐφέρατε διὰ νὰ σπιλώσῃτε συνειδήσεις. Αὐτὴ εἶναι ἡ τακτικὴ σας καὶ αὐτὸς ὁ σκοπός σας καὶ μόνον. Δι' αὐτὸ λειτουργεῖτε ὡς κόμμα εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ τινάζετε εἰς τὸν ἀέρα καὶ τὴν ἡθικὴν καὶ τὰ πάντα εἰς τὴν κοινωνίαν μας. Γνωρίζετε ὅτι εἶναι ἀνήθικον νὰ παραπέμπωνται ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε νὰ καταδικασθῶν, οὔτε νὰ ἀθωωθῶν. Καὶ μοῦ λέγετε ἀπόψε σεῖς καὶ ὁ κ. Ἐφραιμίδης ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ὁμιλήσω καὶ περὶ παραγραφῆς! Σᾶς καταγγέλλω ὅτι τὸ λέγετε αὐτὸ διὰ νὰ δημιουργήσετε μόνον καὶ μόνον ἐντυπώσεις.

Ι. Παπαδημητρίου. Μὴ μετατοπίζετε τὸ θέμα.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν τὸ μετατοπίζω.

Ι. Παπαδημητρίου. Κύριε Πρόεδρε, μὴ μετατοπίζετε τὸ θέμα. Μόλις εἶχομεν εἰς χεῖρας μας τὸ πόρισμα τῶν Δικαστικῶν ἐντὸς ὧρων ἐνεργήσαμεν. Καὶ σεῖς ἄλλωστε τὸ εἶπατε ὅτι δὲν ὑπῆρχον συγκεκριμένα στοιχεία καὶ ὅτι τὰ συγκεκριμένα αὐτὰ στοιχεία προῆλθον ἀπὸ τὴν ἐκθεσὶν τῶν Δικαστικῶν. Ἀναγνωρίζετε ἐπομένως τὴν ἀντικειμενικὴν ἀδυναμίαν καὶ ὅμως ἐπιμένετε εἰς τὴν παραγραφὴν. Σήμερον παρουσιάζεται τὸ φαινόμενον, ὅλοι οἱ ρήτορες οἱ ἰδιοὶ σας νὰ ὁμιλοῦν καὶ νὰ ἐπιμένουν εἰς τὴν παραγραφὴν τοῦ ἀδικήματος. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ θέμα ὅτι ἡμεῖς δολίως ἐνεργοῦμεν καὶ ὑποσκάπτωμεν, σᾶς ἀπαντῶ ὅτι δολίως ἐνεργοῦν καὶ ὑποσκάπτουν τὰ γνωστὰ σκάνδαλα τῆς ΕΡΕ.

Ι. Ἰορδάνογλου. Εἶπατε ὅτι τώρα ἐλάβατε γνῶσιν. Νομίζω ὅτι εἶναι ἀπὸ τὰς 16 Σεπτεμβρίου. Μήπως ὅμως ἡ κατάθεσις δι' ἧς ζητεῖτε τὴν παραπομπὴν ἔχει σχέσιν μὲ ἄλλο θέμα;

Ι. Παπαδημητρίου. Ὅχι, πότε ὑπεγράφη ἡ ἐκθεσις, ἀλλὰ πότε κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν. Πότε ἐλάβαμεν γνῶσιν. Αὐτὸ πρέπει νὰ ἐξετάσεται. Καὶ τὸ γνωρίζετε ὅτι γνῶσιν ἐλάβαμεν μόλις προσφάτως καὶ ἀμέσως ὑποβάλαμεν τὴν πρότασιν.

Π. Κανελλόπουλος. Ἀπὸ μηνῶν ἔχει κυκλοφορήσει ἡ ἐκθεσις. Ἐκτὸς τούτου αἱ ἐπιστολαὶ εἰς τὸν «Νεολόγον» ἔχουν δημοσιευθῇ πρὸ πενταετίας (χειροκροτήματα ἐκ τῆς ΕΡΕ.). Ἐπομένως ψεύδεσθε.

Ι. Παπαδημητρίου. Τὰ πράγματα, κ. Πρόεδρε, εἶναι ὡς τὰ ἐξέθεσα. Εὐθὺς ὡς ἐλάβαμεν γνῶσιν τῶν στοιχείων διὰ τῆς κατατεθείσης ἐκθέσεως τῶν τριῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν, προσέβημεν εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς προτάσεώς μας. Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ δὲν χωροῦν παρερμηνεῖαι καὶ μὴ ἐπιμένετε, διότι κανένα δὲν πρόκειται νὰ παραπλανήσετε.

Ι. Ἰορδάνογλου. Ἰδού, κύριοι συνάδελφοι, ἡ ἀνακολουθία τὴν ὁποίαν θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἐπιστημάνω. Εἶπον οἱ ρήτορες ὅτι τὰ πάντα ἦσαν γνωστὰ ἀπὸ τὸ 1961 καὶ ἐπικαλοῦνται δι' αὐτὸ οἱ τέως Ὑπουργοὶ ὅτι δὲν ἔλαβον τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Ἐρχεται, ἐν τούτοις, σήμερον ὁ κ. Παπαδημητρίου διὰ νὰ διαβεβαίωσῃ ὅτι τίποτε δὲν ἦτο γνωστὸν καὶ ὅτι ὅλα ἐγένοντο γνωστὰ μετὰ τὴν ἐκθεσὶν τῶν Δικαστικῶν. Ἐν τούτοις, ὅμως, κ. Παπαδημητρίου, οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοὶ εἶχον ἀντιδράσει δραστηρίως καὶ ἔφερον νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐξεδίωξαν τὴν διοίκησιν τῆς ΔΕΗ (χειροκροτήματα).

Συνεπῶς ἐπ' ἀνέρχομαι καὶ λέγω πῶς εἶναι ἡ παράλειψις; Θὰ πρέπει ἐπὶ πλέον ἡ παράλειψις νὰ ὁφείλεται εἰς δόλον. Ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς Βουλευτὰς τοῦ Κέντρου. Εἰδὼς οἱ ὑποβαλόντες τὴν πρότασιν λέγουν ὅτι πέραν αὐτῶν δὲν ὑπάρχει πολιτικὸς κόσμος, ἀλλὰ μόνον σπῆλα.

Δυστυχῶς, κύριοι βουλευταί, ἡ ἀλήθεια εἶναι αὐτὴ, τὴν ὁποίαν σᾶς λέγω. Ἐβράνισα πολὺ τὴν συνείδησίν μου, πρὶν ἢ λάβω τὸν λόγον καὶ ἤκουσα, μετὰ προσοχῆς, ὅλους τοὺς ἀγορητὰς διὰ νὰ μορφώσω γνώμην ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως. Πράγματι ἐμόρφωσα τὴν ἐξῆς γνώμην, ὅτι οὐδὲν ἀδίκημα ὑφίσταται κατὰ οὐδεὲς μέλος ἐκ τῶν κατηγορηθέντων Ὑπουργῶν τῆς τέως Κυβερνήσεως. Ἡ Ε.Δ.Α. ἐπέλεξε τὸν κατάλληλον χρόνον, ἄφισε δηλ. νὰ παρέλθῃ τόσος χρόνος, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐλεγχθῇ αὐτὴ, ὡς κακόπιστος, ἰσχυρίζομένη, ὅτι ἀνέμενε τὸ πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ Ἀνωτάτων Δικαστικῶν. Ἐπέλεξε τὸν χρόνον αὐτὸν νὰ φέρουν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν

πρότασιν των δια να μη κατηγορηθούν, ως συκοφάνται.

Κύριοι συνάδελφοι, δια της απόφασώς σας, πρόκειται να θέσετε υπό μίαν δοκιμασίαν πολιτικήν και ήθικήν εντίμους συναδέλφους σας, οι οποίοι παρακάθηνται εις την αίθουσαν ταύτην. Η δοκιμασία αυτή, θεαίως, νομικώς θα σταματήσει και θα παραμείνη εις το στάδιον της πολιτικής και ήθικής δοκιμασίας, και δεν θα έχουν την ευχέρειαν οι συνάδελφοί μας να αποδείξουν ενώπιον της δικαιοσύνης την αθωότητά των, διότι δεν είναι δικαίωμα των να παραιτηθούν της παραγραφής. Θα ηυχόμην, τουλάχιστον δια τους πολιτικούς άνδρας να υπήρχεν η ευχέρεια αυτή και τότε, άσφαλώς, δεν θα τολμούσαν οι κ. συνάδελφοι της Ε.Δ.Α. να υποβάλουν τοιαύτην πρότασιν. Αλλά, διότι γνωρίζουν, ότι δεν έχουν το δικαίωμα αυτό οι κατηγορηθέντες συνάδελφοί μας, δι' αυτό υπεβλήθη αυτή η πρότασις.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ερωτήσω, υπάρχει κ. εις εις την αίθουσαν αυτήν, ο οποίος να πιστεύη, ότι ο κ. Πρωτοπαπαδάκης είναι δυνατόν εκ δόλου και εκ προθέσεως να έχη ζημιώσει το Κράτος; Πιθανόν να υπάρχουν αντίθετοι απόψεις, πιθανόν να υπάρχουν απόψεις, οι οποίοι να υποστηρίζουν, ότι το ρεύμα έχει το α' ή το β' κόττος. Δεν είναι όμως δυνατόν να αμφισβητηθή το γεγονός, ότι ο κ. Πρωτοπαπαδάκης, από αγάπην προς το Έθνος και τον Έλληνικόν Λαόν, έπραξεν ότι έπραξε και δεν είναι δυνατόν να είπη κανείς, ότι έχει οίανδήποτε αίχημην δόλου πάσα ενέργειά του, ή οποία απέβλεπεν εις το συμφέρον της εθνικής μας οικονομίας.

Το αυτό δύναται να λεχθή και δια τον κ. Παπαληγούραν, ότι ενήργησεν ουχί εκ προθέσεως και δεν είχε δόλον. Αντιθέτως. Παρηκολούθησα την όμιλίαν του, διεπίστωσα, ότι έχει πλήρη επιχειρήματα άναγκάζοντα πᾶσαν έννοιαν δόλου, διότι αυτός ο ίδιος απέστειλεν αυτό το έγγραφον «καταπέλτης», ώρωσε το άνάστημά του προς τους διοικούντας την ΔΕΗ, ειπών ότι τὰς απόψεις του ο καθείς να διατυπώση μετά εις τὰ Πρακτικά. Είναι δυνατόν δια τον άνθρωπον αυτόν να λεχθή, ότι είχε οίανδήποτε έννοχον σύνδεσμον με τους τυχόν διαπραξάντας άδικήματα;

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει έκαστος εξ ήμών να συναισθανθή την ευθύνην, την οποίαν έχει, άπέναντι του Έθνους, άπέναντι της πολιτικής ζωής του τόπου, άπέναντι του Έλληνικού λαού και να σκεφθή εάν πρέπει να επιτρέψη εις τον έαυτόν του, να έχρησιν μίαν τοιαύτην πρότασιν. Είμαι βέβαιος, ότι δεν θα έγκριθῇ η πρότασις αυτή. Υμείς, οι βουλευταί της πλειοψηφίας, πιστεύω, ότι δεν θα παραιτηθῇτε από πολιτικήν σκοπιμότητα, ή από πολιτικές βλέψεις. Δεν γνωρίζω εάν ειλικρινώς σας το είπαν, ή ειλικρινώς το πιστεύει ο Αρχηγός σας, σεις πρέπει να ακολουθήσετε, αυτό το όποιον σας είπεν.

Υπάρχουν, κύριοι βουλευταί, άλλα στάδια της πολιτικής ζωής που δύναται ο καθένας εξ ήμών να δείξη την πολιτικήν του εμπάθειαν. Είς το στάδιον αυτό δεν επιτρέπεται να υπάρχει εμπάθεια. Πρέπει να αρθώμεν όλοι εις το ύψος των ευθυνών μας, υπεράνω κωμμάτων και ή συνείδησίς μας, άσφαλώς, θα μας οδηγήσῃ τότε εις την άπόρριψιν της συζητούμενης προτάσεως. (Χειροκροτήματα).

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Κύριοι συνάδελφοι, σᾶς πληροφορώ, ότι από του σημείου αυτού θα εφαρμοσθῇ το ήμίωρον δια την όμιλίαν των λοιπών έγγεγραμμένων κ.κ. συναδέλφων, το όποιον θα τηρηθῇ άστυρως. Ο κ. Βερνίκος, έχει τον λόγον.

Α. Β ε ρ ν ί κ ο ς. Κύριοι συνάδελφοι, εις τον λόγον και τον αντίλογον της Αριστεράς με την Δεξιάν, ή θέσις της πλειοψηφίας είναι δυσχερεστάτη, διότι οίανδήποτε άποψιν και ήν εκθέσει, θα κατηγορηθῇ από μεν την Δεξιάν, ότι άγεται από την ΕΔΑ, από δε την Αριστεράν, ότι έπιδέχεται από την Δεξιάν. Επιθυμώ να μη παραινωθῶ από την αντιδικίαν των δύο άκρων. Και υπό την δυσχερή αυτήν θέσιν, θα προσπαθήσω με την μεγαλύτεραν δυνατόν αντικειμενικότητα, να αντιμετώπισω την τόσο σοβαράν πρότασιν της Αριστεράς, με το θάρρος που μου δίδει, ή επί θέτιαν και πλέον συνεχής αντίθεσίς μου με την Δεξιάν και με την Αριστεράν.

Κύριοι συνάδελφοι, εις θέματα ήθικής τάξεως, όπως πολύ σωστά, κατά την πρώτην όμιλίαν του ο αξιότιμος κ. Αρχηγός

της ΕΡΕ έτόνισε, θέματα παραγραφής δεν υπάρχουν και δεν πρέπει να υπάρχουν. Ίδίως, διότι το θέμα της ήθικής τάξεως έχει τεθῇ από την Αριστεράν, είναι επαναλαμβανών άπαράδεκτον να συζητούμεν, ότι υπάρχει θέμα παραγραφής. Δεν έχομεν το δικαίωμα, όταν ισχυρίζόμεθα, ότι ανήκομεν εις κόμματα αντίκρυς αντίθετα προς την κοσμοθεωρίαν της Αριστεράς, να ζητούμεν να καλυφθώμεν από παραγραφήν. Δεν έχω μελετήσῃ τὰς σχετικές δικονομικές διατάξεις και δεν γνωρίζω πῶς τίθεται το θέμα της παραγραφής κατόπιν του Νόμου 4230)62 εν συνδυασμῷ προς τον χρόνον εκδόσεως και δημοσιεύσεως του πορίσματος, καθ' ήμᾶς όμως το θέμα διακοπῆς της παραγραφής.

Αλλά είναι άπαράδεκτον να τίθεται θέμα παραγραφής, από οίονδήποτε κόμμα εύρισκόμενον έντεῦθεν της Αριστεράς της αιδούσης, όταν πρόκειται περί επερωτήσεως της και ιδίως, επί θεμάτων ήθικής τάξεως.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι τόσο η εκθεσις, όσον και το πόρισμα των τριών Ανώτατων Δικαστικών, είναι καταπέλτης. Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι ή διοίκισις και οι διευθύνοντες την ΔΕΗ βαρύνονται άπόλυτα. Και ούτε υπάρχει αμφιβολία, ότι μέσα εις το πόρισμα υπάρχουν έμμεσοι ένδείξεις, οι οποίοι έδωσαν το δικαίωμα της καλῶς έδραιωμένης προσφυγῆς της ΕΔΑ, την οποίαν και συζητούμεν. Δεν θέλω να πιστεύω, ότι ή προσφυγή αυτή εγένετο δια να υπερφαλαγγισθῇ ή δυσχερής θέσις της ΕΔΑ ως προς το Κυπριακόν, διότι ή ήμερομηνία της προσφυγῆς εν συνδυασμῷ προς την πρόσφατον εκδήλωσιν της ξένης δυνάμεως που ακολουθεῖ ή ΕΔΑ δεν παρέχει αυτήν την βάσιν. Εκείνο που είναι άναμφισβήτητον παρὰ τὰς «πειστικοφανείς» εξηγήσεις των συναδέλφων κ.κ. Εφραιμίδη και Ηλιοπούλου επί των προθέσεως της προσφυγῆς, εκείνο που είναι, επαναλαμβανών, άναμφισβήτητον, είναι ότι ή ΕΔΑ πλήρως υπερφαλαγγισθεῖσα από την Ένωσιν Κέντρου, έσπευσε να την προκαταλάβῃ και να έμφανισθῇ ως ήγουμένη της καθάρσεως του παρελθόντος, ενώ είναι γνωστόν, ότι πρωτοβουλία της Ένώσεως Κέντρου έψηφίσθη ο νόμος 4230)62 και ότι ή Ένωσις Κέντρου, κατὰ την διεξαγωγήν του άγώνος της είχαν ως έμβλημα την κάθαρσιν του παρελθόντος και με λάβαρον την κάθαρσιν έτιμηθῃ με το 53 ο.ο. Κατά συνέπειαν, διατηρούμεν την πρωτοβουλίαν. άγομεν και δεν άγόμεθα από ούδέναν.

Με αυτό το πιστεύω, εφρόντισα να άνεύρω στοιχεῖα τινά δια να με βοηθήσουν, ώστε συμφώνως και προς την έντολήν του Αρχηγού μου, να έρευνήσω εάν υπάρχει συνέπεια μεταξὺ της προσφυγῆς και της προηγουμένης Πολιτείας της ΕΔΑ.

Ένα από τὰ επιγεγνημένα της προσφυγῆς της ΕΔΑ, είναι και ο Μέγδοβας. Ένας από τους κορυφαίους Έλληνας τεχνικούς και βουλευτής της ΕΔΑ, ο κ. Ν. Κιτσίκης, γράφει εις το περιοδικόν «Νέα Οικονομία» του Απριλίου 1960. «Τὸ έργον Μέγδοβα εξετελέσθη καλῶς, άλλ' εκόστισε πολλά».

Διερωτήθην, εξετελέσθη καλῶς ή όχι το έργον Μέγδοβα; Και εάν το 1960, ως έγραψεν ο κορυφαίος τεχνικός κ. Κιτσίκης, εξετελέσθη καλῶς, έρωτώ, ποία υπήρξεν ή άποψίς του όταν έλαβε γνώσιν την 16.4.61 των ορακέλλων που του εδόθησαν; Νομίζω ότι αυτό είναι ένα από τὰ θέματα που πρέπει να έρευνήσῃ ή Έπιτροπή.

Ερχόμεθα, κ. συνάδελφοι, τώρα, εις το άλουμίνιον. Όλοι γνωρίζομεν ότι ή βιομηχανία Άλουμινίου υπήρξε μία από τὰς μεγαλυτέρας επιδιώξεις του τόπου, υπήρξεν ένας δραματισμός. Καί γράφει ο κορυφαίος τεχνικός Ν. Κιτσίκης, βουλευτής της ΕΔΑ, εις την «Νέαν Οικονομίαν» τον Απρίλιον του 1960. «Ειδικώτερον δια το ζήτημα της βιομηχανίας άλουμινίου, το όποιον θεωρούμεν άπολύτου ποτεροαιδότητος και το όποιον, όμως, το δετὲς πρόγραμμα μεταθέτει εις το άπότερον μέλλον κλπ...» (Αναγινώσκει).

Καί διερωτώμαι και πάλιν, κ. βουλευταί. Είναι δυνατόν να μη επηρεασθῇ μία Κυβέρνησις ή ένας Υπουργός—όταν συμβαίη να μη έχη πείραν επιχειρηματικής δραστηριότητος, από τοιαύτας διατυπώσεις γνώμων κορυφαίων επιστημόνων της χώρας και να μη προχωρήσῃ εις την έσπευσμένην κατασκευήν του έργου παρὰ τὰ άποθαρρυντικά προγνωστικά δια το κόστος του ήλεκτρικού; Καί επ' αυτού άνεζήτησα να άνεύρω

γνώμας ειδικών και ή γνώμη του ίδιου του κ. Ν. Κιτσιή, κορυφαίου, επαναλαμβάνω, τεχνικού και βουλευτού της ΕΔΑ, έχει και πάλιν πρωτεύουσιν θέσιν.

Γράφει ο κ. Κιτσιή εις την «Νέαν Οικονομίαν» ότι «το κόστος του ηλεκτρικού είναι ή κυρία βάσις βιωσίμου βιομηχανίας αλουμινίου. Η τιμή ρεύματος πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 0,2—0,3 εκατοστών του δολλαρίου ανά κηλοβατώρα. Είς τον Καναδά και εις την Νορβηγίαν είναι ακόμη μικρότερα». Η βιομηχανία αλουμινίου, θεωρούμεν ότι είναι απολύτου προτεραιότητος.

Και περαιτέρω, επί του θέματος της τιμής του ρεύματος λέγει: «Εκ των όσων ανέφερα εις το άρθρον μου της «Νέας Οικονομίας» του Απριλίου 1960, δίδω ώρισμένας πληροφορίας διά τας διεθνείς συνθήκας της βιομηχανίας αλουμινίου. Είς το CAMEROUN μεταλλουργία Αλουμινίου 45.000 τόννων, δηλ. όσων περίπου προβλέπει το δετές, εξυπηρετείται με τιμήν 4.2 λεπτών της δραχ. ανά ΚΒ2».

Επομένως έχομεν πλήρως αποδεδειγμένην την ζημίαν που θά ύφίστατο ή ΔΕΗ από τον κορυφαίον τεχνικόν της ΕΔΑ, όστις παρά ταύτα συνίστα την δημιουργίαν της βιομηχανίας αλουμινίου.

Συνεπώς, δι' ήμάς τους βουλευτάς του Κέντρου, οι όποιοι δεν πρέπει να ρυμουλκούμεθα από κινένα, παρά μόνον από την επιθυμίαν της διερευνήσεως της αληθείας ύπάρχει εις όλα αυτά όπως και εις την αποτυχείσαν προσπάγιαν εκ μέρους του κ. Ήλιοπούλου, ένα κενόν. Αναφέρεται ή από 7.2.62 επιστολή Γουναράκη - Πεζοπούλου, καταπέλτης εκ πρώτης όψεως, διά τους τότε Υπουργούς του Συντονισμού και Βιομηχανίας, ήτις όσαν το πρώτον ανεγνώσθη, με άφῃκεν εμδρόντητον. Ήρευνησα τα πρωτικά της Βουλής και ανέγνωσα την έτέραν από 9.2.62 επιστολήν των κ.κ. Γουναράκη - Πεζοπούλου, ή όποία — θά μου επιτραπή να αναγνωσθῇ και πάλιν εις την αίθουσαν αυτήν — Παρέχει τελείως άλλην εικόνα.

ΔΕΗ — Εμπιστευτικόν — Αθήναι 9.2.1962

Πρός τον κ. Υπουργόν της Βιομηχανίας
Γραφείον Υπουργού.

«Θέματα Μελέτης φράγματος Καστράκι Αχαλλώσσου» και γράφει ή επιστολή (αναγιγνώσκει). Και περαιτέρω σημειώνει ο κ. Γουναράκης (αναγιγνώσκει). Είς την εκθεσιν που ανέγνωσα, δεν έχω εύρη αυτήν την επιστολήν. Η επιστολή αυτή εν συνδυασμῷ προς την άλλην, πρέπει να έρευνηθῇ εάν έγγραφη αύθορηήτως ή κατ' επιταγήν. Εάν έγγραφη αύθορηήτως, αίρει μίαν από τας βάσεις της προσφυγής, εάν έγγραφη κατ' επιταγήν, γεννά θέμα.

Σ. Η λ ι ό π ο υ λ ο ς. Ποῦ καταλήγεις;

Α. Βερνίκος. Δεν καταλήγω πουθενά.

Και έρχεται, κ. συνάδελφε, το άνοιγμα των φακέλων. Και γεννάται το έρώτημα εάν υπῆρξε γενική ή άλληλο-ενημέρωσις των προσφερόντων. Και εάν όλοι όσοι προσήλθον εις τον διαγωνισμόν είχαν το δικαίωμα να ενημερωθουν επί της προσφοράς των άλλων, εάν δηλαδή ή άλληλοενημέρωσις ήτο γενική, τότε και το λέγω με όλην την ευθύνην, ως δικηγόρος και ως βουλευτής από του βήματος τούτου, δεν ύπάρχει δόλος. Εάν όμως ή ενημέρωσις εδόθη μονομερώς εις μίαν Έταιρείαν πρό της κατακυρώσεως διά να προσαρμόση τας τιμάς της, τότε θεμελιούται βάσις διά την προσφυγήν. Πάντως, εκ των στοιχείων που έτέθησαν, δεν αναφέρεται πουθενά ότι υπῆρξε δόλος.

Σ. Η λ ι ό π ο υ λ ο ς. Τό λέγει το πόρισμα.

Α. Βερνίκος. Άρα, κ. συνάδελφε, ισχύει ή άποψίς μου περί έρευνής. Πάντως επί του σημείου αυτού θά ήθελον να κάμω μίαν μικράν παρέκκλισιν. Είς τον τόπον μας δεν κρατείται ο κινδόν περί δημοπρασιών. Και πολλές φορές παρέχεται ή ευκαιρία ο ένας ενδιαφερόμενος να πληροφορηται τας προσφοράς του άλλου. Είμαι παθών εις αυτήν την περίπτωσιν και δι' αυτό το αναφέρω.

Π. Κανελλόπουλος. Ήθελα να παρηκολούσω να διευκρινίστη ενόπιον της Βουλής, διότι είμαι βέβαιος ότι το έχετε εξετάσει σεις και έχετε βεβαιωθῇ ότι ή γνωστοποίη-

σις εἴπε εις όλους είτε εις ένα, τον ζητήσαντα, εγώ πιστεύω ότι έγινε γνωστοποίησις εις όλους, αλλά και εις τον ζητήσαντα εάν εγένετο, και αυτό δεν είναι κακόν, διότι εγένετο άφου ήνοίχθησαν οι φακέλλοι. Δεν γνωστοποιήθη το περιεχόμενον πριν λήξη ο διαγωνισμός. Δεύτερον, δεν είναι άκριβες αυτό που είπατε ότι εδόθη εις ένα ή περισσοτέρα τεχνικά γραφεία, τα όποια έλαβον μέρος εις τον διαγωνισμόν αυτόν, ότι εδόθη ο φακέλλος της προσφοράς άλλου διά να προσαρμόση την ιδιικήν του προσφοράν. Δεν εδόθη, δι' αυτό ούτε επέ- τράπη να γίνη ούτε εγένετο προσαρμολή.

Γ. Β α σ ι λ ᾱ τ ο ς. Κύριε συνάδελφε, ή επιστολή Γουναράκη—Πεζοπούλου λέγει.... (Αναγιγνώσκει). Δηλαδή οχι εις όλους, παρά μόνον εις την ΕΓΙ.

Ι. Χ α ρ α λ α μ π ό π ο υ λ ο ς. Κύριε συνάδελφε, θά μου επιτρέψετε να σας διακόψω επ' όλίγον διά να δώσω τεχνικάς τινάς πληροφορίας επί της διενεργείας των διαγωνισμών.

Κατ' άρχήν ή πληρότης της διακηρύξεως εις ό,τι άφορά τους τεχνικοοικονομικούς όρους αυτής άποτελεί την βάση παντός διαγωνισμού.

Δυστυχώς εις την Ελλάδα, δεν τηρείται ή άρχή της πληρότητας της διακηρύξεως, εις τας πλείστας των περιπτώσεων λόγω έλλείψεως της άπαραιτήτου πείρας εκ μέρους των συντακτών αυτής.

Διά να εξασφαλισθῇ το αδιάβλητον των διαγωνισμών έχει καθιερωθῇ το άνοιγμα των προσφορών ενώπιον όλων των ενδιαφερομένων. Καλόν θά ήτο όλοι οι ενδιαφερόμενοι να λαμβάνουν λεπτομερώς γνώσιν της προσφοράς του άλλου, αυτό όμως καθίσταται αδύνατον, διότι εις ένα διαγωνισμόν είναι δυνατόν να λαμβάνουν 10—15 ενδιαφερόμενοι και καθίσταται δύσκολος ή εντός ολίγου χρόνου λεπτομερής πληροφορία επί της προσφοράς εκάστου. Μόνον ώρισμένα στοιχεία είναι δυνατόν να λάβουν γνώσιν. Το ανεξήγητον εις την περίπτωσιν της Δ.Ε.Η. είναι διατι δεν έτηρείτο ή άρχή αυτή και διατι παρενέβη ο Υπουργός διά να δοθουν τα στοιχεία μιας προσφοράς εις οίκαν συμμετασχόντα εις τον αυτόν διαγωνισμόν.

Π. Π α π α λ η γ ο ῦ ρ α ς. Κύριε Πρόεδρε, δέχομαι τας άπόψεις του κ. συνάδελφου, θέλω όμως να δώσω εξηγήσεις διατι παρενέβη ο Υπουργός. Εάν ενδυμῆσθε την εποχήν εκείνην διεξήχθησαν δύο διαγωνισμοί ένας επί Υπουργίας του κ. Μάρτη και εις τον ένα που παρενέβην εγώ. Ξεύρετε διατι παρενέβην, κ. συνάδελφε; Πανερέβην διότι μου παρεπονέθη ενδιαφερόμενος, ότι ή Δ.Ε.Η. δεν του δίδει την προσφοράν του άλλου και έχει πληροφορίας ότι ο άλλος έχει εις την προσφοράν του θέσει κεκρυμένας ρήτρας. Κατόπιν τούτου ετη- λεφώνημα εις τον κ. Φαρμακίδη να συνηνοθῇ με την Δ.Ε.Η. και να δώση τους φακέλλους. Η Δ.Ε.Η. άπήντησεν ότι δεν ήμπορεί να δώση τους φακέλλους διότι τηρεῖ άλλην γραμμήν εις το θέμα των διαγωνισμών. Εξωργίσθην πρώτον διότι ή διοίκησις της Δ.Ε.Η. δεν υπήκουσεν εις την έντολήν μου και δεύτερον διότι δεν έδεχόμην μαθήματα ήθικῆς τάξεως.

Συνεπώς παρενέβην διότι ή Δ.Ε.Η. δεν συνεμορφώθη με τας ύποδείξεις άκριβώς του συνάδελφου κ. Χαλαμποπούλου. Περιττόν να σας πληροφορήσω ότι εις τον διαγωνισμόν εκείνον επεκράτησε ή ΕΒΑΣΟ. Έχει δίκαιον ο κ. συνάδελφος, όταν λέγη ότι εις την Ελλάδα αἱ προκηρύξεις των διαγωνισμών δεν είναι άρτιοι και αυτό συμβαίνει εις όλους σχεδόν τους διαγωνισμούς. Και δεν είναι άρτιοι, διότι έχομεν και τεχνικήν και οργανωτικήν ανεπάρκειαν. Δεν φαντάζομαι να έχετε την αξίωσιν να καταρτίση ο Υπουργός την προκηρύξιν διαγωνισμού μελέτης των Κρεμαστών π.χ.

Θά είπω μίαν τελευταίαν λέξιν. Προχθές ανεγνωρίσθη υπό του κ. Υπουργού του Συντονισμού, ότι εδικαιούμεθα ή Κυδέρνρησις και ή ΔΕΗ να αναθέσωμεν και τας δύο αυτές μελέτας άνευ διαγωνισμού.

Π. Κανελλόπουλος. (Αποτεινόμενος προς το ση- μείον των βουλευτών της Ε.Κ.). Και σεις λέτε αυτά. Ας κατηγορηθώμεν και τότε θά λάβωμεν ήμεις τον λόγον και ας το ακούσουν όσοι έχουν ότα.

Π. Π α π α λ η γ ο ῦ ρ α ς. Αντιθέτως ήμεις εδώσαμεν τας δύο μελέτας διά διαγωνισμόν.

Α. Βερνίκος. Παρά το ότι παρήλθεν άρκετή ώρα από

τῆς ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ μου κ. Προέδρου τῆς Ε.Ρ.Ε. ἀπευθυνθείσης ἐρωτήσεως, θὰ ἀπαντήσω καὶ παρακαλῶ τὸν σεβαστὸν κ. Πρόεδρον καὶ καθηγητὴν μου, ὅπως μὲ διορθώσῃ ἐὰν κἀνὼ λάθω. Μὲ ἠρώτησεν ἐὰν ὑπάρχῃ, παρατυπία ἐὰν κατὰ τὸ ἄνοιγμα τῶν φακέλων λάθῃ γνώσιν, ὃ εἰς τῶν διαγωνιζομένων τῶν προσφορῶν τῶν ἄλλων. Ἀπαντῶ: Δὲν εἶναι ὀρθόν, ἐφ' ὅσον αὐτὸ λαμβάνει χώραν πρὸ τῆς κατακυρώσεως ὑπὲρ ἐνός.

Μὲ δάσιν δευτερίως τοὺς Ἑλληνοπρεπεῖς διαγωνισμοὺς καὶ τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ἀποψιν τοῦ συναδέλφου κ. Χαραλαμπεοπούλου εἶναι σωστὰί αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Παπαληγοῦρα. Ἀλλὰ ἐπὶ διεθνῶν διαγωνισμῶν δὲν γίνεται τοῦτο. Λυποῦμαι πάρα πολὺ ἀλλὰ αὕτῃ εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Π. Παπαληγοῦρας. Πάντως συμφωνεῖτε εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν.

Α. Βερνίκος. Ὁρθῶς ἐπολέξατε.

Π. Παπαληγοῦρας. Τόσον εἶχαμε δίκαιον, ὥστε ὁ κ. Δημητράκοπουλος ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι ὁ ἕνας τῶν συμμετασχόντων εἰς τὸν πρῶτον διαγωνισμόν ἔπασχεν ἀπὸ «ἀπροσδιοριστίας». Κατὰ τὸν διαγωνισμόν δὲ τὸν δεύτερον τὴν ἐκτέλεσιν δὲν ἀνέλαθεν ἡ ΕΣΙΑΤ, ἀλλ' ἡ ΕΜΠΑΣΚΟ. . .

Α. Βερνίκος. Παρακαλῶ μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ συνεχίσω καὶ ἐπὶ τῆς ἐτέρας διακοπῆς, διότι ἐγὼ δὲν ἐπηρεάζομαι οὔτε ἀπὸ ἐδῶ, οὔτε ἀπὸ ἐκεῖ. . .

Π. Κανελλόπουλος. Σωστὸ θὰ ἦτο νὰ ἐλέγατε, ὅτι δὲν ἐπηρεάζεσθε καὶ ἀπὸ τὰς τρεῖς πλευρᾶς.

Α. Βερνίκος. Ἡ Ε. Κ. δὲν παίρνει καμμίαν θέσιν.

Π. Κανελλόπουλος. Μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλὰ πῆρε θέσιν διὰ τοῦ κ. Βασιλάτου.

Α. Βερνίκος. Ὁ συνάδελφος, κ. Βασιλάτος, ἐχειρίσθη ἀρχῇ τὸν θέμα καὶ εἶναι βέβαιον, ὅτι ἂν ὁ ἐκλεκτός συνάδελφος ἀνῆλθεν εἰς τὴν πτέρυγαν τῶν Προσδευτικῶν, δὲν θὰ ὑπεστήριξε τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προσδευτικῶν ὑποστηρικθεῖσαν ἀποψιν τῆς παραγραφῆς.

Κ. Στεφανάνης. Τὸν ἀσθενοῦντα Ὑπουργὸν Βιομηχανίας κ. Ζησάκη ἀνεπληροῦσατε σεῖς;

Π. Παπαληγοῦρας. Ὁχι.

Κ. Στεφανάνης. Διατί τότε ἀπηνδύνθη εἰς σᾶς ὁ ἐνδιαφερόμενος. Ἀπλῶς ἐρωτῶ.

Π. Κανελλόπουλος. Διότι ἀπλούστατα ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ εἶναι ἀρμόδιος.

Κ. Στεφανάνης. Διατί δὲν ἀπηνδύνθη εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας;

Π. Παπαληγοῦρας. Κύριοι συνάδελφοι, εἶναι γνωστὸν εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἴχνη Κοινοβουλευτικῆς πείρας, ὅτι ἐπὶ οἰκονομικῶν θεμάτων ἐρωτᾶται καὶ εἶναι ἀρμόδιος ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ.

Κ. Στεφανάνης. Ἀπλῶς ἠρώτησα, διὰ νὰ πληροφρωθῶ.

Π. Παπαληγοῦρας. Κύριε Στεφανάνη, ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ ἐποπτεῖ ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν προκειμένου περὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων. Καὶ ὅταν ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ, εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἦτο ἀσθενής, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου, φυσικὸν ἦτο νὰ συμβουλευέτο τὸν Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ. Ἀλλὰ πέραν αὐτῶν, καὶ μία ἐπιτροπὴ, οἰαδήποτε, ἤρχετο καὶ μοῦ ἀνέφερε ὅτι κατὰ συνέθειν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δὲν θὰ ἐτηλεφώνουν ἐγὼ εἰς τὸν ἀρμόδιον; Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπηνδύνθη εἰς τὸν ἀρμόδιον τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας. Διὰ τὸν λόγον ἄλλωστε αὐτόν, ἡ ἀπάντησις ἀπηνδύνετο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας καὶ ἐκοινοποιήθη εἰς ἐμέ, ὡς ἀσκοῦντα τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν.

Α. Βερνίκος. Ἐδῶσα, κ. συνάδελφε, τὴν εἰκόνα οὐσιωδῶν ἀντιφάσεων ἐκτὸς τῶν ἄλλων κενῶν ποῦ ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν ἐγγράφων, τῆς προσφυγῆς καὶ τῶν σημείων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει ἐδραιωθῇ τὸ πόρισμα. Ὑπ' αὐτὴν τὴν προϋπόθεσιν καὶ μετὰ τὴν ἀρχικὴν δῆλωσιν καθ' ἣν θέμα ἀπτόμενον τῆς τιμῆς τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν παραγραφὴν, παραγραφείσης δὲ τῆς διαδικασίας

τοῦ ἀρθροῦ 58 τοῦ Συντάγματος, ἣν δὲν ἐδέχθη ἀτυχῶς ἀρχικῶς ἡ ΕΡΕ, θὰ ψηφίσω ὑπὲρ τῆς παραπομπῆς. Δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ δώσω εἰς τὴν ΕΔΑ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι διὰ τῆς καταψηφίσεως τῆς παραπομπῆς συμβάλλω εἰς τὴν κάλυψιν ἀδικημάτων διαπραχθέντων εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου βίου Κεὶ θὰ ὑπεδείκνυν καὶ εἰς τὴν ΕΡΕ τὴν θέλουσαν νὰ ἐμφανίσῃ ἐαυτὴν ὡς ἔχουσαν τὸ προβάδισμα τῆς ἐθνικοφροσύνης νὰ δώσῃ τὸ ἴδιον παράδειγμα, τὴν μάστιγα κατὰ τὰς δυσκόλους στιγμὰς ποῦ διέρχεται τὸ Κυπριακόν. Ἀλλὰ καὶ γενικώτερον εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ παραπομπὴ διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ θέματος αὐτῶν τῶν ἀπιθάνων ὀργανισμῶν, οἱ ὅποιοι εἰς τὴν πραγματικότητά εἶναι περισσότερον ἀπὸ Κράτος ἐν Κράτει. Ἡ ΔΕΗ ἀποτελεῖ κλασσικὸν παράδειγμα τούτου. Καὶ ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἄλλους ὀργανισμοὺς, ὅπως ἐπίσης καὶ περιπτώσεις, ἂν εἶναι δυνατόν νὰ γίνωνται τεράστια ἔργα ἀξίας πενήντα, ἑκατὸν καὶ διακοσίων ἑκατομμυρίων δολλαρίων ὑπὸ τὴν κρίσιν ἀνθρώπων τῶν 20 ἢ 30 χιλιάδων δραχμῶν. Ἐὰν δὲν συνέβαινον αὐτὰ καὶ ἂν οἱ Ὑπουργοὶ συνεβουλεύοντο ἀδαπάνως διὰ τὰ μεγάλα ἔργα ἐγκρίτους Ἑλλήνας καὶ ἀξίους, ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ὁποίους ἡ Πατρίς μας ἔχει, χωρὶς νὰ τοὺς χρησιμοποιοῖ, δὲν θὰ ἐφθάναμεν ἐκεῖ ποῦ ἐφθάσαμεν νὰ ἰστάμεθα μετὰ τὸν δίσκον τῆς ἐπαιτείας. Καὶ θὰ παραδέσω καὶ πάλιν ἀπόσπασμα ἀπὸ ἀρθρον τοῦ καθηγητοῦ κ. Κιτοῖκη, τοῦ ὁποίου ἡ ἀποψὶς ἔχει συμβεῖ νὰ ἔχη γραφεῖ καὶ ἀπὸ ἐμέ εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν:

«Ἐνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς, εἶναι ἡ ἐκτέλεσις ἔργων, οἰωνδήποτε ἔργων, μετὰ αἰτιολογίαν τὴν ἐπιδιώξιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Τὸ πρόγραμμα ἐκτελέσεως τῶν ἔργων δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς πρόγραμμα μετὰ τὴν οἰκονομικὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου. Εἶναι κατὰλογος ἀσύνδετων ἐπιθυμιῶν περὶ ἐκτελέσεως ἀσύνδετων ἔργων».

Καὶ πρέπει ἀκόμη νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὴν ψύχωσιν ὅτι ἐξυπηρετούμεθα ἀπὸ τὰ κεφάλαια τοῦ ἐξωτερικοῦ, πάση θυσίᾳ. Πρέπει νὰ ξεύρετε ὅτι οἱ ξένοι δὲν μᾶς προσφέρουν πάντοτε βοήθειαν. Οὐχὶ σπανίως ἡμεῖς τοὺς προσφέρομεν βοήθειαν, διότι τοὺς δίδομεν τὴν δυνατότητα νὰ χρησιμοποιήσουν «τὰ παγωμένα των κεφάλαια».

Κύριοι συνάδελφοι, δὲν νομίζομεν γλαῦκα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν μεταφέροντες κεφάλαια μετὰ τόκον 60ο, 70ο ὅταν εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ ἰδιῶτες βρίσκουν κεφάλαια μετὰ 30ο, 40ο ἢ 50ο. Μὲ τέτοιον τόκον βρίσκουν κεφάλαια ὁ Νιάρχος, ὁ Ὠνάσης ἢ ἄλλοι.

(Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, τὴν Προεδρικὴν ἔδραν καταλαμβάνει ὁ Πρόεδρος κ. Γ. Ἀθανασιάδης — Νόθεας).

Τ. Τριανταφυλλάκος. Οἱ ἰδιῶκοι σας ἐδανείσθησαν τελευταίως μετὰ 60ο.

Ν. Βερνίκος. Πρέπει νὰ ξεύρετε κ. συνάδελφε, ὅτι ὅταν εὐρίσκονται εἰς τὸ βῆμα αὐτὸ δὲν ὑπάρχουν δικοὶ μου καὶ δικοὶ σας.

Τ. Τριανταφυλλάκος. Μοῦ ἐπιτρέπετε μίαν διακοπὴν κ. συνάδελφε; Σᾶς ἤκουσα μετὰ ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Μοῦ ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς ὁμιλίας σας πολλαὶ ἀπορίαι. Διὰ μίαν ἐξ αὐτῶν θὰ ἤθελον νὰ σᾶς ζητήσω μίαν διευκρίνισιν.

Εἶπατε ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἡ παραπομπὴ καὶ θὰ ψηφίσετε ὑπὲρ τῆς προτάσεως συγχρόνως δὲ ὁμιλήσατε περὶ ἀνυπάρχοντων ἀδικημάτων. Καὶ ἐρωτῶ πῶς συνδυάζεται ἡ γνώμη σας περὶ ἀνυπαρξίας ἀδικήματος μετὰ τὴν ὑπὲρ τῆς παραπομπῆς ἀπόφασίν σας; Κατὰ ποίαν δικονομίαν οἱ ἐλεγγόμενοι σήμερον Ὑπουργοὶ θὰ ὑποσκάπτουν τὴν τιμὴν των. Καὶ ἐφ' ὅσον γίνῃ ἡ παραπομπὴ δι' ἀνυπαρκτα μάλιστα ἀδικήματα, οἱ παραπεμπόμενοι θὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ἀθωότητά των;

Α. Βερνίκος. Κύριε συνάδελφε, ἐγὼ εἶπον σαφῶς πιστεύω ὅτι δὲν ὑπάρχουν παραλείψεις οἱ ὁποῖοι ἄπτονται τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ἐδέχθη ὅτι ὑπάρχουν παραλείψεις κατὰ τὸ ἀρθρον 58 τοῦ Συντάγματος. Καὶ ἐπειδὴ ἡ εὐδύνη καὶ διὰ τὸ ἀρθρον 58 ἔχει παραγραφῆ εἰς τὴν βάσιν καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν ἀποφάσεων μου περὶ ἀπαραδέκτου τῆς παραγραφῆς συνιστῶ τὴν παραπομπὴν καὶ διὰ τὸν πρόσθετον λόγον ὅτι

θὰ πρέπει ἐσεῖς οἱ ἐκπροσωποῦντες τοὺς ὑπὲρ ἐθνικόφρονας νὰ ἀφαιρέσετε τὸ δικαίωμα τῆς ΕΔΑ νὰ κάμῃ ἐκμετάλλευσιν ἢ δημαγωγίαν καὶ ἐπὶ θεμάτων ἡθικῆς τάξεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Τ. Τριανταφυλλάκος. Πάντως ἐμεῖς δὲν εἴμεθα δεξιώτεροι ὑμῶν.

Πρόεδρος. Σὰς παρακαλῶ κ. Τριανταφυλλάκο δὲν ἐπιτρέπω καμμίαν διακοπὴν. Συνεχίσατε κ. Βερνίκο καὶ μὴ ἐπιτρέπεται διακοπὰς.

Τ. Τριανταφυλλάκος. Γνωρίζω τὴν συμπάθειαν ποὺ τρέφετε πρὸς ἐμὲ κ. Πρόεδρε. Ἐγὼ δὲν συνειθίζω νὰ διακόπτω καὶ μόνον μίαν φοράν ἀπόψε ἐζήτησα ὠρισμένας διευκρινήσεις ἀπὸ τὸν ρήτορα. Ἀλλῶστε ἐπιτρέψατε εἰς τοσοῦτους ἄλλους συναδέλφους διακοπὰς.

Δὲν μοῦ ἀπαντήσατε κ. Βερνίκο εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἐρωτήματός μου. Πῶς εἶναι δυνατόν οἱ τυχόν παραπεμπόμενοι νὰ ὑπερασμῶνται τῆς τιμῆς των ὅταν εἶναι γνωστὸν ὅτι λόγῳ τῆς παραγραφῆς τὸ δικαστήριον θὰ εὐρεθῇ ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ εἰσελθῇ εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ θέματος.

Ν. Βερνίκος. Κύριοι συνάδελφοι, ἐφ' ὅσον πιστεύω ὅτι οἱ παραπεμπόμενοι δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ παραλείψεις κατὰ τὸν Ποινικὸν Νόμον πιστεύω ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραπεμφθῶν.

Ἡμεῖς οἱ τῆς Ε. Κ. δὲν ἔχομεν θέσιν εἰς τὸν λόγον καὶ τὸν ἀντίλογον ἀλλὰ ὀφείλομεν ὅπως εἶπε κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συζήτησεως καὶ ὁ σεβαστός μου Ἀρχηγὸς νὰ ἐρευνήσωμεν ἀντικειμενικῶς τὴν ἀλήθειαν. Καὶ τελειώων, κ. Πρόεδρε, ὀφείλω νὰ ἐπαναλάβω ὅτι φρονῶ ὅτι δὲν ὑπῆρχαν συνάδελφοι οἱ ὅποιοι ὑπέπεσαν εἰς παραλείψεις κατὰ τὸν Ποινικὸν Νόμον. Ἐπίσης ἐπαναλαμβάνω ὅτι πιστεύω ὅτι δὲν πρέπει νὰ τίθεται θέμα παραγραφῆς καὶ προτείνω νὰ γίνῃ ἀποδεικτὴ ἡ προφυγὴ καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑπὸ τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ διερευνηθῇ ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος παραπομπῆς εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον τοῦ ἄρθρου 80 τοῦ Συντάγματος. Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν πεισθῇ καὶ τελικῶς παραπέμψῃ ὅλους ἢ τινὰς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ζητηθῇ ἀπὸ ἐμᾶς, τῆς Ε. Κ. νὰ συμπράξωμεν εἰς μίαν ἐνέργειαν ἢ ὁποία θὰ μᾶς φέρῃ ἀντιθέτους καὶ μὲ τὰς ἐπαγγελίας μας καὶ μὲ τὸ Δημόσιον αἶσθημα.

Πρόεδρος. Κύριοι συνάδελφοι, ἔχουν ἐγγραφῇ νὰ ὁμιλήσουν 9 ἀκόμη συνάδελφοι. Συνεπῶς καὶ ἂν ὁμιλήσουν ἐπὶ ἡμίωρον τότε θὰ χρειασθῶμεν τέσσαρες καὶ ἡμίσειαν ὥρας ἀκόμη.

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, ἐκ τῆς ΕΡΕ εἶναι κανεὶς ἐγγεγραμμένος νὰ ὁμιλήσῃ;

Πρόεδρος. Κύριοι συνάδελφοι, εἶναι ἐγγεγραμμένοι νὰ ὁμιλήσουν 9 ἀκόμη. Τὸ ἐλάχιστον ὅριον εἰς τὸ ὅποιον δύναμαι νὰ περιορίσω τὸν χρόνον ἐπικαλούμενος τὸν Κανονισμόν τῶν ἐπερωτήσεων εἶναι ἡμίωρον. Συνεπῶς καὶ ἄνευ διακοπῶν ἐὰν ὁμιλήσουν ἐπὶ ἡμίωρον χρειάζομεθα 4 1)2 ὥρας. Ὑπάρχει καὶ αὐριον πρωινήν συνεδρίασιν. Θὰ λάβωμεν περὶ αὐτοῦ ἀπόφασιν.

Π. Κανελλόπουλος. Πόσοι εἶναι ἐγγεγραμμένοι ἐκ μέρους τῆς ΕΡΕ;

Πρόεδρος. Ὁ κ. Θανόπουλος.

Π. Κανελλόπουλος. Θὰ παρεκάλουν νὰ μὴ ἐγγραφῇ ἄλλος παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ βιατικὴ ἀρχὴ εἶναι λόγος καὶ ἀντίλογος. Θὰ ὁμιλήσουν πλὴν τοῦ κ. Θανόπουλου, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ λάβῃ ἀμέσως τὸν λόγον, θὰ ὁμιλήσουν ὅλοι ἐν συνεχείᾳ.

Πρόεδρος. Ἐχει γίνῃ κατάλογος ἀπὸ τοὺς κ. Ἀντιπροέδρους. Πρῶτος εἶναι ὁ κ. Μερκούρης.

Π. Κανελλόπουλος. Τότε ἔχουν ὁμιλήσει 5 οἱ ὅποιοι ἦσαν κατήγοροι, καὶ ἐκείνοι οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ ἀμύνωνται δὲν εἶχον τὴν δυνατότητα παρὰ νὰ καταλάβουν 2—3 φορές τὸ βῆμα. Νομίζω ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν πρέπει νὰ δώσετε τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Θανόπουλον, διότι ὁμιλήσεν ὁ κ. Ἐφραιμίδης ἐπὶ ὥρας, ὁ κ. Πανάγος, ὁ κ. Βασιλάτος καὶ ὁ κ. Βερνίκος, 4 ὁμιλήσαν ἐναντίον καὶ μόνον 3 ὁμιλήσαν ἐκ μέρους τῆς ΕΡΕ, ἐπομένως πρέπει νὰ ὑπάρξῃ καὶ τέταρτος ἐκ μέρους τῆς ΕΡΕ.

Εἰς δὲ οὐ λ ε υ τ ῆ ς. Ἡμεῖς δὲν εἴμεθα λόγος ἢ ἀντίλογος.

Π. Κανελλόπουλος. Θὰ ἔλεγον ὅτι εἶναι διάλογος ἂν καὶ οἱ δύο ποὺ ἀνῆλθον εἰς τὸ βῆμα ἐκ μέρους τῆς Ε. Κ. δὲν συνεμερίζοντο εἴτε ἀμέσως κατὰ τρόπον ἔντονον, ὅπως ὁ κ. Βασιλάτος εἴτε ἐμμέσως τὴν ἀποψιν τῆς παραγραφῆς, ὅπως ὁ κ. Βερνίκος. Ὁ λόγος καὶ ἀντίλογος, ὅπως ἀνέπτυξεν εἰς μίαν διακοπὴν τοῦ ὁ κ. Παπακωνσταντίνου, δὲν εἶναι συνάρτησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κομμάτων. Τότε ἂν ὑπῆρχον 6 Κόμματα εἰς τὴν Βουλὴν θὰ ἔπρεπε νὰ λαμβάνουν τὸν λόγον ἀντιπρόσωποι ἐκάστου Κόμματος καὶ νὰ ἐρχεται ἡ σειρά τοῦ κατηγορουμένου Κόμματος, δὲν εἶναι ἔτσι, τότε θὰ ὁμιλοῦσαν πέντε καὶ ἓνας. Ἀλλὰ ὅταν λέγωμεν λόγος καὶ ἀντίλογος θὰ πρέπει νὰ δηλώσω ἐπειδὴ τὸ εἶπε καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Πετραλιάς, ποῖος εἶναι ὁ λόγος καὶ ποῖος εἶναι ὁ ἀντίλογος. Καὶ ἂν ἡ στιγμὴ συμμερίζονται ὅχι ἀμέσως ἀλλὰ ἐμμέσως τὴν κατηγορίαν, εἶναι λόγος.

Γ. Βασιλιάτος. Καὶ σεῖς καὶ ἐκεῖνοι εἰσθε μοναχικοί. Ἡμεῖς ἐχρηξάμεν νέαν γραμμὴν. Ἐπομένως δὲν εἶναι οὔτε συντακτικῆς. Σεῖς τὰ εὕρισκετε ὅλα ρόδινα καὶ οἱ κύριοι ὑπεστήριξαν πέρα γιὰ πέρα τὴν πρότασιν των.

Γ. Σταμάτης. Ἡ νέα γραμμὴ σας ποῖα εἶναι;

Γ. Βασιλιάτος. Τὴν ἀκούσατε.

Πρόεδρος. Ἐνα θέμα εἶναι κατὰ πόσον ὁ λόγος καὶ ἀντίλογος ἡμπορεῖ νὰ εἶναι εἰς τὴν πλειοψηφίαν. Σεῖς δὲν θέλετε διαφοροποιήσιν τῶν ρητόρων. Θέλετε νὰ λέτε ὅλοι συμφωνοῦν μετὰ τὴν ΕΔΑ. Ἀλλὰ εἶναι καὶ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι δὲν συμφωνοῦν. Ἀρα σπαταλῶμεν τὴν ὥραν μας ἄνευ λόγου, διότι μόνον ὁ κ. Θανόπουλος εἶναι ἐγγεγραμμένος νὰ ὁμιλήσῃ καὶ προσέρχεται βαρέως ἐξωπλισμένος. Ὁ κ. Μερκούρης, τὸν ὅποιον παρεκάλεσα νὰ παραιτηθῇ, μοῦ εἶπεν ὅτι θὰ ὁμιλήσῃ ἀπὸ τῆς θέσεώς του δι' ὀλίγων.

Ἐγὼ πάντως εὐρήκα ἐδῶ ἓνα κατάλογον ἔτοιμον καὶ ἐνόμιζον, ὅτι ἦτο κατόπιν ἐγκρίσεώς σας, εἰς τὸν ὅποιον εἶναι 4ος ὁ κ. Μερκούρης καὶ 5ος ὁ κ. Καττανίδης. Καὶ παρενεβλήθη ὁ κ. Θανόπουλος, ἄνευ ἐγκρίσεως. Δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησης ἐφ' ὅσον εἶναι δύο μόνον ρήτορες τῆς ΕΡΕ νὰ ὁμιλήσουν ὅσο θέλουν. Πάντως ὁ κ. Μερκούρης μοῦ ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ ὁμιλήσῃ ἀπὸ τῆς θέσεώς του καὶ ὅχι διὰ μακρῶν. Τὸ λέγω αὐτὸ διὰ νὰ διευκολύνω τὴν συζήτησιν.

Σ. Μερκούρης. Ἐγὼ θὰ εἶμαι βραχύτατος, ἀλλὰ θὰ ὁμιλήσω ἀπὸ τῆς θέσεώς μου, διότι ἔχω ὠρισμένα ἐγγράφα. τὰ ὁποῖα πρέπει κάπου νὰ τοποθετήσω.

Β. Ἐφραιμίδης. Ὁ συνάδελφος κ. Παππᾶς παραιτεῖται διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν συζήτησιν.

Λ. Μπουρνιάς. Εἶχε παραιτηθῇ πρὸ πολλοῦ.

Πρόεδρος. Ἐὰν θέλετε νὰ σᾶς ἀναγνώσω τὸν κατάλογον. (Ἀναγνώσκει). Κύριος Μερκούρης, κ. Θανόπουλος, κ. Καττανίδης, κ. Μυλωνᾶς, κ. Διαμαντόπουλος, κ. Παππᾶς — παραιτεῖται, — κ. Θεοχαρίδης — παραιτεῖται διὰ τῆς ἀπουσίας του — ὁ κ. Σεργάκης θὰ ὁμιλήσῃ δι' ἐλάχιστων. Συνεπῶς μόνον οἱ προαναφερθέντες κύριοι θὰ ὁμιλήσουν.

Φωναί. Αὐριον, αὐριον.

Πρόεδρος. Μετὰ τὴν πρόδλεψιν, ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἐνωρίτερον τῶν τεσσάρων ὥρων νὰ παραιτωθῇ ἡ συζήτησις — διότι ἔχομεν καὶ αὐριον τὰ πρωὶ συνεδρίασιν — πρέπει νὰ λάβωμεν μίαν ἀπόφασιν.

Ι. Διαμαντόπουλος. Νὰ ὁμιλῇ 1)4 ὁ καθένας.

Πρόεδρος. Ὀλιγώτερον τοῦ ἡμίωρου, δὲν ἡμπορῶ νὰ περιορίσω τὸν λόγον. Ἐκτός ἐὰν οἱ συνάδελφοι ἀντιληφθῶν καὶ τὴν κόπωσιν τοῦ σώματος καὶ τὴν ἐπαρκῆ διαφώτισιν καὶ περιορίσουν τὸν χρόνον τῆς ὁμιλίας των περισσότερον.

Σ. Μερκούρης. Θὰ ἤθελα νὰ ἐρωτήσω τὸν ἀξιότιμον κ. ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ. Ἐχει γίνῃ μία συμφωνία τὴν Παρασκευὴν νὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων.

Κ. Παπακωνσταντίνου. Καὶ οἱ ἐλεγχόμενοι.

Σ. Μερκούρης. Καὶ οἱ ἐλεγχόμενοι, εἶναι αὐτονόητον. Κάμνω μίαν πρότασιν προτοῦ ἀρχίσω τὴν ὁμιλίαν μου. Ἐπειδὴ εἶναι 2 1)2 ἡ ὥρα, ἐρωτῶ τὸν κ. ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ, ἐὰν

πραγματι περιοριζόμεθα ὅλοι εἰς τὸ ἡμῶρον, νὰ ὁμιλήσωμεν τὴν Παρασκευὴν.

Τινὲς βουλευταί. Ὁχι, ὄχι.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνη αὐτό. Ἀρ' ἤς στιγμῆς ἀποφασισθῇ νὰ μεταφερθῇ ἡ ὁμιλία εἰς τὴν Παρασκευὴν, δικαιοῦται οἰοσδήποτε ἄλλος συνάδελφος νὰ ἐγγραφῇ.

Σ. Μερκούρης. Νὰ γίνη μία συμφωνία κυρίων.

Π. Κανελλόπουλος. Ἡ συμφωνία ἔμπορεῖ νὰ γίνη μεταξὺ τῶν κυμάτων, νὰ ὁμιλήσουν οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ καθηγητοὶ τῶς Ὑπουργοί. Ἐὰν ὁμιλήσῃ τὴν Παρασκευὴν σεῖς καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι κύριοι, ἔμπορεῖ νὰ ἐγγραφῇ οἰοσδήποτε.

Σ. Μερκούρης. Νὰ γίνη συμφωνία κυρίων, ὅτι οἱ ἐγγραφόμενοι νὰ ὁμιλήσουν θὰ ὁμιλήσουν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ἐγὼ δὲν θὰ ὁμιλήσω πέραν τῶν 10 λεπτῶν.

Π. Κανελλόπουλος. Καὶ ἂν ἀνέμῃ συμφωνήσωμεν ἡμεῖς οἱ παριστάμενοι, δὲν ἔμπορεύμεν νὰ δεσμεύωμεν τοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι δὲν παρίστανται.

Σ. Μερκούρης. Τότε πρέπει νὰ συνεχίσωμεν, καὶ εἰσέρχομαι εἰς τὸ θέμα.

Κύριοι βουλευταί, ἔχομεν ἐν δικαστικὸν πόρισμα, ἐξαχθέν κατόπιν πολυμήνου ἐργασίας ὑπὸ τριῶν δικαστικῶν οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὴν ἐντολὴν αὐτῆς τῆς ἐργασίας ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς ΕΡΕ καὶ ἐξελέγησαν ὑπὸ τῶν οἰκείων Δικαστικῶν Σωμάτων. Πρόκειται συνεπῶς περὶ πορίσματος ἀπολύτως ἀδιαβλήτου, ἂν καὶ ἀδιάβλητον εἶναι ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι συνετάγη ὑπὸ Ἀνωτάτων Δικαστικῶν. Ἐχομεν λοιπὸν δυστυχῶς ἐν πόρισμα. Καὶ λέγω δυστυχῶς διότι ἀπεχθάνομαι τὰς προσωπικὰς διαμάχας. Εἶναι μία ἀρχὴ τὴν ὁποίαν ἐτήρησα εἰς ὅλην τὴν μακρὰν πολιτικὴν μου σταδιοδρομίαν. Ἐχομεν λοιπὸν ἐν πόρισμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ σωστὸν καταπέλτην καὶ τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀγνοηθῇ χωρὶς νὰ γίνη κάποια ἐρευνα ὅταν μάλιστα πρόκειται περὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι κατέλαβον τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα τῆς πολιτείας. Δὲν προτίθεμαι νὰ εἰσέλθω εἰς τὰς λεπτομερεῖας τοῦ πορίσματος τούτου, διότι ἄλλοι συνάδελφοι ἀνεφέρθησαν εἰς τὰς λεπτομερεῖας καὶ ἡ Βουλὴ ἔχει καταπονηθῇ. Θὰ ἀναφερθῶ εἰς ὁρισμένα σημεία τὰ ὁποῖα μοῦ ἔκαμαν μεγαλυτέρων ἐντύπων. Ἐγινεν ἡκούσα ἐν λάθος διὰ 50.000.000 Γαλλικὰ φράγκα, τὸ ὁποῖον ἐπέρασεν ἀπαράτηρτον. Καμμία ἀντίδρασις δὲν ἐξεδηλώθη ἐκ μέρους τοῦ ἐποπτεύοντος Ὑπουργοῦ. Ἐρχονται ἐν συνεχείᾳ αἱ τρομακτικαὶ ἐκεῖναι ἐπιστολαὶ ἐκ τῶν ὁποίων συναγεται ὅτι ὁ γράφων ταύτας εἶχε μεγάλην οἰκειότητα καὶ μὲ τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῆς ΔΕΗ καὶ μὲ τὸν κύριον Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει μὲ τὴν λέξιν «Παπαληγούρας».

Π. Παπαληγούρας. Αὐτὸ δὲν τὸ λέει κ. Μερκούρης. Ὁμιλεῖ πραγματὶ μετ' οἰκειότητος πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν. Ἐμὲ δὲν με ἀναφέρει καθόλου «Παναγιώτην» οὔτε θὰ πάμε, οὔτε θὰ κόμωμεν. Ἀλλὰ μὲ ἀναφέρει «Παπαληγούραν». Ἀπλῶς, δὲν μοῦ κάμνει τὴν τιμὴν νὰ μὲ λέγῃ «ὁ κ. Ὑπουργός».

Π. Κανελλόπουλος. Κύριε Μερκούρη, σεῖς ὁ ὁποῖος ἐγνώριζατε τὸν ἀποθανόντα ἄριστα ἀπὸ δεκαετηρίδας, ὅπως καὶ ὁ κ. Βασιλάτος πού τὸν ἐγνώριζεν, ὑποθέτω, τὸν Φιλάρετον.

Γ. Βασιλάτος. Οὐδέποτε. Ἡξευρα μόνον «ὁ Δημητρός», ὅλα νὰ τὰ τρῶς, εἰς τὴν ὑπερέτταν. Αὐτὴν τὴν γνωριμίαν εἶχον μὲ τὸν Φιλάρετον.

Π. Κανελλόπουλος. Σεῖς, κ. Μερκούρη, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς τὸν ἐγνώριζατε καὶ θὰ εἶχατε προσωπικὴν φιλίαν ἀσφαλῶς, διότι εἶχον προσωπικὴν φιλίαν μαζὺ τοῦ καὶ μέλη τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, ἐνῶ δὲν εἶχον ἐγὼ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, θὰ ἤθελα νὰ τὰς ἐρωτήσω, δύσκολα ἢ εὐκολα ἀπέκτα οἰκειότητα;

Εἰς βουλευτῆς.

Π. Κανελλόπουλος. Πάντως, δὲν κατόρθωτε νὰ ἀποκτήσῃ οἰκειότητα οὔτε μὲ ἐμὲ, οὔτε μὲ τὸν κ. Παπαληγούραν. Δὲν λέγω ποῖους εἶχον ἀποκτήσει. Διότι δὲν θίγονται καὶ ἂν τὸ εἶπω. Ὁ μακαρίτης Φιλάρετος ἀπέσπα τὴν οἰκειότητα,

ἐκδιάζων τὰς θύρας καὶ εἰσερχόμενος παντοῦ. Εἰς τὸ ἰδικόν μου γραφεῖον δὲν εἰσῆλθε ποτέ. Μοῦ ἔστειλεν ὁρισμένα ἀποκρίματα ἐφημερίδων, ὅπου ἔγραψεν, καὶ ἀπὸ ἐπάνω διὰ μελάνης μοῦ ἔκαμνεν ὁρισμένας ὑποδείξεις καὶ ἐπιστημάνσεις. Ἀλλ' οὐδέποτε τὰς ἐδέχθην. Δὲν θὰ ἤθελα νὰ προχωρήσω καὶ νὰ εἶπω ποῖοι ὑφίσταντο τὴν πίστίν του καὶ τὴν ἐπιρροήν του.

Σ. Μερκούρης. Τὸν ἐγνώριζα.

Π. Κανελλόπουλος. Ἀσφαλῶς, τὸν ἐγνώριζατε καὶ εἶχατε οἰκειότητα μαζὺ τοῦ καὶ εἶχεν ἀποσπάσει ἀκσιότητα ἀπὸ σὰς, διότι ἤτο κοινωνικὸς τύπος.

Σ. Μερκούρης. Κύριε Πρόεδρε, τὸν ἐγνώριζα, ἀλλὰ δὲν εἶχα οὔτε οἰκειότητα μαζὺ τοῦ, οὔτε φιλίαν, διότι ἤτο ἓνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐκυκλοφοροῦσεν, ὅπως εἶπατε, παντοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅμως, κύριε Πρόεδρε, ὑπάρχουν αὐταὶ αἱ ἐπιστολαί, εἴτε τὸ θέλομεν, εἴτε δὲν τὸ θέλομεν, εἴτε τοῦ ἐδόθη τὸ δικαίωμα, εἴτε τὸ ἐπῆρε μόνος του. Εἶναι γεγονός, ὅτι ὑπάρχουν αὐταὶ αἱ ἐπιστολαί. Ὑπογράφεται μία σύμβασις. Ποία σύμβασις; Ἡ σπουδαιότερα σύμβασις, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ κρίνῃ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, καὶ καλεῖται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἐντὸς μιᾶς ὥρας ἐγκρίνεται ἡ σύμβασις αὐτή.

Εἰς βουλευτῆς. Ποία σύμβασις;

Σ. Μερκούρης. Ἡ σύμβασις τοῦ ἀλουμινίου.

Π. Κανελλόπουλος. Κάμνετε λάθος. Δὲν ἔχουν σχέσιν αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Φιλάρετου μὲ τὴν σύμβασιν τοῦ ἀλουμινίου.

Σ. Μερκούρης. Ἐπεράσαμεν τὸν Φιλάρετον, κύριε Πρόεδρε.

Πρόεδρος. Ὁ ρήτωρ συντομύει.

Σ. Μερκούρης. Τὰ λέγω, ἴσως πολὺ λακωνικὰ καὶ ἐπήγαγε πάρα κάτω. Ὑπογράφεται ἡ σύμβασις ἀλουμινίου καὶ διανέμεται πρὸ μιᾶς ὥρας εἰς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐντὸς μιᾶς ὥρας ὑπογράφεται. Καὶ λέγω, εἶναι δυνατόν μίαν τοιαύτην σύμβασιν ἐν Συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν μέλη τεχνικοί, νὰ μὴ θέλουν τοῦλάχιστον, νὰ μὴ εἶμαι ὑπερβολικός, 48 ὥρας διὰ νὰ τὰς μελετήσουν καὶ κάθονται καὶ τὸν ὑπογράφουν τὸσον ἀμελέτητοι; Δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ μὴ ἔχῃ κάμει μίαν ἐντύπωσιν.

Π. Κανελλόπουλος. Μοῦ κάμνει καὶ ἐμὲ μίαν βαρεῖαν ἐντύπωσιν καὶ ἐγὼ εἰς τὴν θέσιν των δὲν θὰ τὴν εἶχον ὑπογράψῃ, ἂν δὲν τὴν εἶχον μελετήσῃ. Ἀλλὰ νὰ ἀπευθυνθῇ ἐναντίον αὐτῶν.

Σ. Μερκούρης. Βλέπετε, λοιπόν, ὅτι συμφωνοῦμεν.

Π. Κανελλόπουλος. Βεβαίως, ἐναντίον τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Εἶναι ὑπεύθυνοι αὐτοί, ἐὰν ὑπέγραψαν χωρὶς νὰ μελετήσουν τὴν σύμβασιν.

Σ. Μερκούρης. Εἶναι τόσον συνδεδεμένα ὅμως ἐκ τοῦ πορίσματος τῶν τριῶν ἀδιαβλήτων δικαστικῶν, τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μαζὺ μὲ τοὺς ὑπευθύνους Ὑπουργούς.

Π. Κανελλόπουλος. Ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ εἶχε παρακολουθήσῃ τὸ θέμα ἐπὶ μακρόν, τὸ ἤξευρε. Ἐπρεπε νὰ τὸ μελετήσουν καὶ οἱ σύμβουλοι τῆς ΔΕΗ καὶ νὰ εἶπουν ὅτι δὲν ὑπογράφουν τὴν σύμβασιν.

Σ. Μερκούρης. Τὸ πόρισμα δὲν λέγει αὐτό. Ἐδῶ ἔχομεν ἐν δικαστικὸν πόρισμα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁμιλοῦμεν καὶ πόρισμα τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ζημιωθῇ κατὰ 100 ἑκατομ. κατ' ἔτος ἡ ΔΕΗ ἢ νὰ φθάσῃ μέχρι 400 ἑκατομ. Δηλαδή, καταπληκτικὰ ποσά, καταπληκτικὴ κατηγορία, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δὲν θέλω νὰ πιστεύσω.

Π. Κανελλόπουλος. Θὰ παρακαλέσω νὰ μὴ τὸ πιστεύσῃτε, διότι πρόκειται περὶ λάθους συλλογισμῶν καὶ ὑπολογισμῶν.

Σ. Μερκούρης. Ἐλπίζω καὶ τὸ εὐχομαι, κύριε Πρόεδρε.

Π. Κανελλόπουλος. Διότι ἂν δὲν εἶναι λάθος θὰ πρέπει νὰ εὐρεθῇ τρόπος, ὥστε, ἔστω καὶ διὰ Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς νὰ γίνη ἡ ἐθνικοποίησις τῆς ἐπιχειρήσεως, διότι κάλλιστα εἰς 8 χρόνια μὲ 100 ἑκατομμύρια ἐτησίως ἐξαγοράζεται ἡ ἐπιχειρήσις, ἀλλὰ νομίζω ὅτι πρόκειται περὶ λάθους παμμεγίστου.

Σ. Μερκούρης. Μακάρι, να γίνουν αὐτὲς ἐθνικοποιήσεις, ἀλλὰ δὲν γίνονται, δυστυχῶς.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Εἶναι ἐκεῖνο ποὺ πρέπει καὶ εἶναι διατυπωμένον καὶ μὲ πολλὴν εὐγένειαν. Λέγουν ἐδῶ: «Ἐκ τῆς προσεκτικῆς μελέτης τῶν προαναφερθέντων στοιχείων — εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀλουμινίου — καὶ τῆς ἐν τῇ ἀντιπαράθεσιν σταθμίσεως αὐτῶν δυνάμεθα — προσέξαι τοῦτο — χωρὶς νὰ ἐμπλακῶμεν εἰς τεχνικοοικονομικὰς λεπτομερείας καὶ τὰς περὶ αὐτῶν ἀμφισβητήσεις νὰ συναγάγωμεν συμπεράσματα».

Π. Κανελλόπουλος. Χωρὶς νὰ ἐμπλακῶν.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Χωρὶς νὰ ἐμπλακῶν, συνεπῶς ἔρχονται καὶ λέγουν οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἀνώτατοι δικαστικοὶ ὅτι δὲν ἀνακατανομήθαι ἡμεῖς μὲ τὸ νὰ ἐξετάσωμεν τί λέγει ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἀνεφέραμεν προηγουμένως. Ἀλλὰ παίρνουν αὐτὰ ποὺ λέγουν αὐτοὶ καὶ λέγουν: ἀνεξαρτήτως ἐγάζομεν τὸ συμπέρασμα.

Π. Κανελλόπουλος. Ἐπῆρα ἀπὸ τοὺς κατηγοροῦν καὶ ἀνεξετάστως.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Εἶναι πρωτοφανὲς διατύπωσης πορίσματος δικαστικοῦ. Ὁμολογοῦν ἄνοιαν τοῦ θέματος καὶ ἀνεξετάστως. Λέγουν, ἐξαγορεύουν τὰ συμπεράσματα. Καὶ τὰ συμπεράσματα ἀπὸ ποῖον ἀπόψεων μόνον. Ἀπὸ τῶν ἀδόψεων τῶν κ. κ. Ζιγδῆ, Στυλιανίδη, Κιτσίκη καὶ ὅλων τῶν ἀντιθέτων καὶ θέλετε νὰ θεωρήσω ἀδιέβλητον μίαν τέτοιαν διατύπωσιν; Ἐγὼ πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ὅτι ἐὰν ἀσχοληθῶν μὲ αὐτὴν τὴν διατύπωσιν, ἰδίᾳ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀλουμινίου, ἄλλοι ἀνώτατοι δικαστικοί. Θὰ σχηματίσουν, θὰ φθάσουν εἰς πολλὰ φθιμένας σκέψεις διὰ τοὺς συναδέλφους των. Καὶ διὰ τὸ νὰ τὸ ἀπλοποιήσουν υἱοθέτησαν τὰς σκέψεις αὐτῶν.

Κύριε Μερκούρη, ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἔκαναν τοὺς ὑπολογισμούς, ὅτι δὲν ἐξήγησαν, ὅτι δὲν ἐκουράσθησαν διὰ νὰ ἐξετάσουν καὶ ἐν τούτοις υἱοθέτησαν μόνον τὴν κατηγορίαν. Πῶς τὸ θεωρεῖτε αὐτὸ σῆς ὡς πρῶτον τὸ ὅποιον ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ ἥθος ἀνωτάτων δικαστικῶν;

Σ. Μερκούρης. Μὲ ἐρωτᾷτε;

Γ. Βασιλᾶτος. Κύριε Πρόεδρε, ὁμιλοῦμεν τώρα καὶ περὶ ἡθους τῶν δικαστικῶν.

Π. Κανελλόπουλος. Βεβαίως διότι αὐτοὶ ὁμιλοῦν περὶ τοῦ ἰδικίου μας ἡθους.

Γ. Βασιλᾶτος. Ὅλοι οἱ κατηγορούμενοι ἔτσι ὁμιλοῦν διὰ τὸν Εἰσαγγελέα.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Μὲ ἐρωτᾷτε; Θὰ σᾶς ἀπαντήσω. Καὶ περαιτέρω εἰς τὴν σελ. 100, Τον: «Δὲν εἶναι βέβαιον τὸ ποσὸν τῆς ζημίας ἥτις θὰ προκύψῃ διὰ τὴν ΔΕΗ ἐκ τῆς συμφωνηθείσης τιμῆς τῆς παρασχεθείσης εἰς τὴν Πεσσινὴ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἡ ὁποία θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ Α, Β, Γ, Δ...». Θὰ ἐξαρτηθῇ. Πῶς τότε καταλήγουν εἰς τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα; «Πάντως δύναται ἀπὸ τοῦδε μετὰ βεβαιότητος νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ ζημία αὕτη ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 100 ἐκ. ἐτησίως». Πῶς τολμοῦν νὰ διατυπώσουν τοιαύτην βεβαίωσιν ὅταν ὀλίγον προηγουμένως...

Γ. Καστανίδης. Ἦμπορεῖ νὰ εἶναι καὶ μεγαλυτέρα.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Κύριε συνάδελφε, τὸ θέμα αὐτὸ τὸ ἔχω μελετήσει περισσότερον ἀπὸ τοὺς δικαστικούς — νὰ εἰσθε βέβαιος — καὶ ὑποθέτω πολὺ περισσότερον καὶ ἀπὸ σᾶς. Πῶς ἡμποροῦν εἰς τὴν ἰδίαν παράγραφον νὰ βεβαιώσουν ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ζημία εἶναι κατ' ἐλάχιστον 100 ἐκ. ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ λέγουν, ὅτι δὲν εἶναι βέβαιον τὸ ποσὸν τῆς ζημίας διότι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ Α, Β, Γ, Δ. Ἀλλὰ πιστεύω κύριοι...

Πρόεδρος. Παρακαλῶ μὴ διακόπτετε.

Π. Κανελλόπουλος. Ὅχι κύριε Πρόεδρε. Νὰ ἀπαγορεύετε εἰς τοὺς ἄλλους ἀλλὰ ὅχι εἰς κατηγορούμενους Ὑπουργούς. Παραμβαίνει συνεχῶς ὁ κ. Βασιλᾶτος.

Πρόεδρος. Ὅχι κύριε Πρόεδρε. Κτυπῶ πάντοτε νὰ μὴ ἐπιμένουν εἰς τὰς διακοπὰς. Καίτοι δὲν μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ μοῦ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν...

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Νομίζω ὅτι εἶμαι ἐν τάξει: ὁμιλῶν αὐτὴν τὴν στιγμὴν, διότι ἔχω καὶ τὴν ἰδικὴν σας ἄδειαν καὶ τὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος συναδέλφου.

Πρόεδρος. Ἐζητήσατε τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν ρήτορα ἀλλὰ δὲν τὴν ἐζητήσατε ἀπὸ ἐμέ. Δὲν τὸ παρεξήγησα ὅμως διότι ξέρω ὅτι ἔχετε δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ διαφωνήσετε τὴν Βουλὴν.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Εἰδοῖται: νὰ ζητηθῇ ἡ ἄδεια ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ βήματος συνάδελφον. Ἀλλὰ ὅταν, κύριε Πρόεδρε, διατυπῶνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αὐτὰ ποὺ λέγουν οἱ ἀνώτατοι δικαστικοί, εἶναι δυνατόν νὰ μὴ κριθῇ τὸ ἔργον των;

Π. Κανελλόπουλος. Εἴτε ἔτσι εἴτε ἄλλοιῶς πρέπει νὰ κριθῇ.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Καὶ πῶς ἔρχεται τώρα ὁ κ. Βασιλᾶτος καὶ λέγει ὅτι ὅλοι οἱ κατηγορούμενοι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁμιλοῦν διὰ τὸν Εἰσαγγελέα;

Γ. Βασιλᾶτος. Εἶναι δικασταί. Ὁμιλῶν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ περὶ τοῦ ἡθους ἀνωτάτων δικαστικῶν — ἀπαράδεκτον — καὶ μὲ ἡνάγκασε νὰ εἰπῶ ὅτι ὅλοι οἱ κατηγορούμενοι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁμιλοῦν διὰ τοὺς κατηγορούς.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Καὶ τὸν ἐρωτῶ, πῶς ἀπευθύνεται εἰς ἐμέ ὡς πρὸς κατηγορούμενον ποὺ ὁ ἴδιος ἀπὸ τοῦ βήματος μὲ ἀπήλλαξε;

Γ. Βασιλᾶτος. Ὅχι, ἐγὼ δὲν τὸ εἶπον. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς σας εἶπε («κατηγορούμενοι»). Ἐγὼ εἶπον «εἶναι ἐσφαλμένον». Ὑπὸ κατηγορίαν ἡμποροῦμεν νὰ εἰπώμεν ἀλλὰ κατηγορούμενοι δὲν εἰσθε. Κατηγορούμενοι θὰ εἰσθε ἐὰν συσταθῇ ἐπιτροπὴ ἐὰν ἐγάλῃ πόρισμα, ἐὰν ἐγκριθῇ ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ πάμε εἰς τὸ εἰδικὸν δικαστήριον.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Μά, εἶπατε πρὸ ὀλίγου ὅτι ὅπως ὁμιλῶ ἐγὼ, ἔτσι ὁμιλοῦν οἱ κατηγορούμενοι.

Π. Κανελλόπουλος. Εἶπεν εἰς ἐμέ αὐτὸ τὸ ὅποιον εἶπεν ὁ κ. Βασιλᾶτος καὶ τὸν εὐχαριστῶ διὰ τὴν εὐγένειαν τὴν ὁποῖαν ἐπέδειξεν ἀπέναντί μου, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁμιλοῦν οἱ κατηγορούμενοι διὰ τὸν Εἰσαγγελέα. Λέγω λοιπὸν — (κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὁ κ. Βασιλᾶτος εἶναι ὁρθὸς) — καθήσατε διότι δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ διάλογος αὕτην τὴν στιγμὴν....

Γ. Βασιλᾶτος. Θὰ ἀπαντήσω, ἐὰν θίξετε προσωπικὸν θέμα.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν θὰ ἀπαντήσητε. Δὲν θὰ θίξω σᾶς. Δὲν θὰ ὁμιλήσω διὰ σᾶς, δὲν θὰ μνημονεύσω τὸ ὄνομά σας, δὲν θὰ μνημονεύσω γνώμην σας, ἐπομένως δὲν θὰ ἀπαντήσητε.

Κύριε Πρόεδρε, ἔχω ἀπόλυτον δικαίωμα εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν — καὶ δὲν θὰ μοῦ τὸ ἀπαγορεύσῃ κανεὶς — νὰ κρίνω καὶ δικαστὰς καὶ πατριάρχας καὶ οἰονδήποτε ὅταν πλανῶνται καὶ ὅταν ὑποπίπτουν εἰς τοιοῦτου εἶδους πλάνους αἱ ὁποῖαι ὑπερβαίνουν τὴν λογικὴν πλάνην. Διότι δὲν εἶναι δικαίωμα οἰονδήποτε δικαστοῦ εἴτε λέγεται ἀρεοπαγίτης, εἴτε λέγεται ὁτιδήποτε νὰ ἀποφαινεῖται περὶ ἐνὸς τοιοῦτου θέματος, ὁμολογῶν ὅτι δὲν τὸ ἐμελέτησε καὶ υἱοθετῶν ἀπλῶς ὀρισμένης μερίδος τὰς καταγγελίας. Καὶ ἔχω δικαίωμα ὅταν τοῦτο πράττω νὰ λέγω ὅτι οἱ δικασταὶ αὐτοὶ ὑπερέβησαν τὰ ὅρια τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλει ἡ ἀποστολὴ των.

Καὶ ἔχω δικαίωμα εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν, ἐκπροσωπῶν ἕνα τεράστιον ἀριθμὸν Ἑλλήνων, νὰ ἐλέγξω οἰονδήποτε δικαστικόν. Καὶ δὲν ἐλέγχω ὡς προσωπικῶς διγγόμενος καὶ κατηγορούμενος, διότι δὲν εἶμαι κατηγορούμενος. Ἐλέγχω ὡς ἐντολοδόχος τοῦ 35% τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Καὶ οὐδεὶς ἔχει τὸ ἀνάστημα μὲ αὐτὰς τὰς φρασολογίας νὰ καταγγέλλῃ μίαν ὁλόκληρον παράταξιν, οὐδεὶς ἀρεοπαγίτης, οὐδεὶς σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, οὐδεὶς ἐλεγκτικὸς σύνεδρος. Τί κατάστασις εἶναι αὕτη εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν, νὰ δεχόμεθα μὲ αὐτὸ τὸ περίεργον ὕψος κατωτερότητος τὴν θεωρίαν ὅτι δὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ κρίνομεν τοὺς δικαστὰς; Πῶς αὐτό, καθ' ἣν στιγμὴν ὅταν εἴμεθα Κυβέρνησις τοὺς κρίνομεν, τοὺς προάγωμεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἢ τοὺς προαγάγωμεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς Ὑπουργικὸν Συμβούλιον; Βεβαίως τοὺς κρίνομεν. Καὶ αὐτοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα μόνον τότε νὰ μᾶς κρίνουν, ὅσκις ἡ ὑπόθεσις βάσει τῆς δικονομίας ἢ βάσει εἰδικοῦ νόμου φθάνει μέχρις αὐτῶν.

Πρόεδρος. Δεν δύναμαι αυτήν την στιγμήν νά εἶπω, εἰς ποῖον σημείον εὐρίσκεται ἡ συζήτης, λόγω τῶν πολλῶν διακοπῶν ἐκ διαφόρων σημείων. Νά μοῦ ἐπιτρέψετε ὅμως νά εἶπω ὀλίγας λέξεις. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, εἶπεν, ὅτι καί οἱ κρίνοντες, κρίνονται. Δεν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι ὑφίσταται ἀπόλυτον τὸ δικαίωμα κρίσεως γενομένων πράξεων. Τὸ πλανᾶσθαι εἶναι ἀνθρώπινον. Καί ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ὅταν ἀκούω νά γίνεται λόγος περὶ πλάνης ἢ περὶ σφάλματος, ἔστω καὶ δικαστικῶν προσώπων, τὸ ἀκούω χωρὶς νά ἐνοχλοῦμαι. Ὅταν ὅμως πρόκειται περὶ τοῦ Σώματος τῶν δικαστῶν ἢ κρίσις πρέπει νά γίνεται μετὰ προσοχῆς καὶ νά ἀποφεύγωνται οἱ ὑπαινιγμοὶ περὶ ἡθους καὶ ὕψους. Διότι ἡ ἀμφισβήτησις τῆς καλῆς πίστεως εἶναι ἀπαράδεκτος. Δύναται νά δημιουργηθῇ εἰς τὴν Κοινὴν Γνώμην γενικωτέρα ἐντύπωσις εἰς βάρος τῆς Δικαιοσύνης.

Π. Κανελλόπουλος. Παρακαλῶ κ. Πρόεδρε, μὴ προχωρεῖτε. Διότι οὐδεμίαν ἔκταμα γενίκευσιν. Ὡμίλησα περὶ ὀρισμένων. Μὲ συγχωρεῖτε πολὺ.

Α. Παπαλουκάς. (Δὲν ἠκούσθη).

Π. Κανελλόπουλος. Παρακαλῶ, κ. Παπαλουκά, μὴ διακόπτετε.

Μὲ ποῖον δικαίωμα λέγετε, ὅτι ἔκταμα γενίκευσιν; Παρακαλῶ νά διορθώσετε κ. Πρόεδρε, αὐτὸ τὸ ὅποιον εἶπατε. Εἶπον, ὅτι δὲν δίδω εἰς κανένα δικαστικὸν τὸ δικαίωμα νά κάμῃ τί: Νά κάμῃ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἔγινε μὲ τὴν παροῦσαν ἐκθεσιν. Δεν τὸ κάμουν τοῦτο ἄλλοι δικασταί. Πῶς λέγετε, ὅτι ἔκταμα γενίκευσιν; Παρακαλῶ νά σταματήσῃ εἰς τὴν αἰθούσαν αὐτὴν ἡ διασπορὰ τῶν λόγων τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, καὶ οἰουδήποτε βουλευτοῦ.

Πρόεδρος. Καὶ ἐγὼ θὰ παρεκάλουν νά περιορισθῶμεν εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἐκθέσεως.

Εἰς βουλευτῆς. Ὅπως τὸ εἶπεν ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἦτο γενίκευσις καὶ ὀφείλει νά τὸ διασαφηνίσῃ.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Δεν ἠμποροῦμεν νά περιορισθῶμεν εἰς τὴν ἐκθεσιν. Θὰ χρησιμοποιήσωμεν ὅλα τὰ στοιχεῖα, διὰ νά ἀποδείξωμεν τὸ ἀβάσιμον τῆς ἐναντίον ἡμῶν προτάσεως. Καὶ ἐπειδὴ ἡ πρότασις στηρίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐκθεσιν αὐτὴν κατ' ἀνάγκην εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά προβάλλωμεν τὰς ἀδυναμίας, τὰ σφάλματα, τὰς θλίψεις καὶ τὰς μονομερείας τῆς ἐκθέσεως.

Πρόεδρος. Ἀναφέρατε ἀρκετὰ σημεία, τὰ ὅποια ἐπρόσεξεν ὁλόκληρον τὸ Σῶμα. Ἡ ἀντικειμενικὴ καὶ ἀπροσωπικὴ συζήτησις εἶναι πάντοτε ὠφελιμωτέρα.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Δεν ἠμποροῦμεν νά περιορισθῶμεν εἰς τὴν ἐκθεσιν. Θὰ χρησιμοποιήσωμεν ὅλα τὰ στοιχεῖα διὰ νά ἀποδείξωμεν τὸ ἀβάσιμον τῆς ἐναντίον ἡμῶν προτάσεως. Καὶ ἐπειδὴ ἡ πρότασις στηρίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐκθεσιν αὐτὴν, κατ' ἀνάγκην εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά προβάλλωμεν τὰς ἀδυναμίας, τὰ σφάλματα, τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς μονομερείας τῆς ἐκθέσεως.

Πρόεδρος. Ἀναφέρατε ἀρκετὰ σημεία, τὰ ὅποια ἐπρόσεξεν ὁλόκληρον τὸ Σῶμα.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Μὲ αὐτὴν τὴν συζήτησιν δὲν μπόρεσα νά εἶπω εἰς τὸν κ. Μερκούρη ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἠθέλα. Ὁμιλοῦν περὶ ζημιῶν κατ' ἐλάχιστον 100 ἑκατ. Προηγούμενως ὅμως ἠθέλον νά ὑπενθυμίσω τί εἶπον προχθές. Εἶπον, ὅτι ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις διεξάγει διαπραγματεύσεις, δὲν ἐπιθυμῶ νά προχωρήσω εἰς τὰ στοιχεῖα, τὰ ὅποια ἔχω διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ὀρθότητος τῆς γνώμης μου, ὅτι καλῶς ἔπραξεν ἡ Δ.Ε.Η. νά ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν παροχῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας, διὰ τὸ ἀλουμίνιον. Ἀλλὰ ἐδῶ εἶναι στοιχεῖα, τὰ ὅποια ἐφ' ὅσων κατετέθησαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, χωρὶς νά χαρακτηρισθῶν ἀπόρρητα εἶναι πλέον κοινὰ δημόσια ἔγγραφα. 3,44 χιλιοστὰ τοῦ δολλαρίου εἶναι ἡ μέση τιμὴ, εἰς τὴν ὁποίαν συμφωνήθη ἡ παροχὴ ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς τὸ ἀλουμίνιον. Εἰς τὴν εἰσήγησίν του ὁ Ἀρτοποιίτης, κ. Παπαϊωάννου, —βιβλίον Δ', τμήμα Δ', σελ. 168— ἀναφέρει ὀρισμένας περικοπὰς ἀπὸ τὴν ἐκθεσιν αὐτὴν τοῦ κ. Μπόλ-

τσου. Καὶ ἐπειδὴ ὁμιλοῦμεν περὶ Μπόλτσου πρέπει νά σᾶς εἶπω ὅτι εἶναι συνταξιούχος Τμηματάρχης τῆς Ἀγγλικῆς Δ.Ε.Η. Ἐδῶ, λοιπὸν ἀναφέρει τὸ κόστος τῆς κιλοβατώρας ἀπὸ τὰ Κρεμαστὰ τοῦ Ἀχελώου. Σᾶς εἶπον, λοιπὸν, ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν ἰσχύουσαν σύμβασιν ἡ μέση τιμὴ εἶναι 3,44 χιλιοστὰ τοῦ δολλαρίου. Πόσον κοστίζει κατὰ τὸν κ. Μπόλτον ἡ κιλοβατώρα τοῦ Ἀχελώου; Εἶναι ἐδῶ γραμμένον. 3,24 χιλιοστὰ τοῦ δολλαρίου. Ὑπάρχει δηλαδὴ ὑπὲρ τῆς Δ.Ε.Η. μία διαφορὰ 0,20 χιλιοστῶν τοῦ δολλαρίου, μὴ ὑπολογιζομένης καὶ τῆς ἐκπτώσεως, ἡ ὁποία πρέπει νά γίνῃ καὶ ἐδῶ, διότι πρόκειται περὶ διωργανικῶν ρεύματος. Πού εἶναι λοιπὸν ἡ ζημία; Καὶ πῶς, ὅταν ἔχῃ αὐτὸ τὸ στοιχεῖον, τολμᾷ ὁ κ. Παπαϊωάννου νά λέγῃ, ὅτι ἔχομεν 100 ἑκατ. ζημίαν; Δηλαδὴ γεννῶνται ἀμφιβολίαι καὶ διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον λειτουργεῖ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ μέσα ἡ λογικὴ.

Πρόεδρος. Παρακαλῶ, κ. Μερκούρη, συνεχίσατε.

Σ. Ἡλιόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, παρακαλῶ τὸν λόγον.

Πρόεδρος. Ὅχι, κ. Ἡλιόπουλε, εὐρίσκεται ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν εἰς τὸ θῆμα ὁ συνάδελφος κ. Μερκούρης καὶ πρέπει νά συνεχίσῃ τὴν ἀγόρευσίν του.

Σ. Ἡλιόπουλος. Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ὅτι πρέπει νά ἀκουσθῇ καὶ κάποια ἄλλη ἀποψις, ἡ ἀντίθετος πρὸς αὐτὴν τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξεν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ καὶ ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης.

Κύριε Πρόεδρε, ἐδῶ γίνεται μία ἐπίθεσις ἐναντίον Δικαστικῶν, μέχρι σημείου νά κατηγορηθῶν οἱ Δικαστικοὶ ὅτι τὰ μυαλά τους δὲν ἐκτελούργησαν καλὰ κατὰ τὴν ἐρευναν τῆς συζητουμένης ὑποθέσεως. Δεν μοῦ κάμει ἐντύπωσιν ἡ στάσις τοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη ἐναντι τῶν Δικαστῶν, διότι δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν οὔτε μὲ τὴν δικηγορίαν, οὔτε μὲ τὸ Δικαστικὸν ἐπάγγελμα. Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ μοῦ ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἶναι αὐτὰ τὰ ὅποια εἶπε περὶ τῶν Δικαστῶν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ. Διότι καθὼς γνωρίζετε, ὅτι οἱ Δικασταί, προκειμένου νά ἐγάλουν ἓνα πόρισμα ἐπὶ ζητήματος τεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐιδικῆς ἐμπειρίας, καταφεύγουν πάντοτε εἰς γνώμας ἐιδικῶν, εἰς πραγματογνωμοσύνας. Ἐν προκειμένῳ, ἐπρόκειτο νά κάμουν ὑπολογισμόν, γιὰ τὸ κόστος τῶν κιλοβατῶρων καὶ δι' ἔργα, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν κἂν ἐκτελεσθῇ. Φυσικὸν εἶναι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν νά ἀναζητήσουν ἀπόψεις ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς θέσιν νά ἔχουν γνώμην ἐπὶ τοιούτων θεμάτων. Τὰς γνώμας αὐτάς ἐμελέτησεν ἐκθέτων τὰς ἀπόψεις μεγάλου ἀριθμοῦ καὶ δὴ ὅλων τῶν ἐιδικῶν ποῦ ἡσχολήθησαν μὲ τὸ θέμα τοῦ κόστους τοῦ ρεύματος τῆς ΔΕΗ, ὅλας δὲ αὐτάς τὰς ἀπόψεις ἐνέγραψεν ὁ κ. Παπαϊωάννου εἰς τὴν ἐκ 200 σελίδων ἐκθεσίν του. Καταγγέλλουν, ἐπὶ τῇ βάσει, ὅλων ἀπολύτως τῶν ἐκτιμήσεων ποῦ ἔχουν γίνῃ διὰ τὸ κόστος τοῦ ἡλεκτρικοῦ οὐράτου, ἀκόμη καὶ βάσει τοῦ ὑπολογισμοῦ ποῦ ἔχει κάμει ὁ ἴδιος ὁ κ. Πεζόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀνεβίβασε τὸ κόστος εἰς 4 μίλς καὶ ὅχι εἰς 3 ποῦ ἐξεβιάσθη νά εἴπῃ, μὲ βάσιν λοιπὸν, τοὺς ὑπολογισμοὺς ὅλων ἐκείνων τῶν ἐιδικῶν οἱ ὅποιοι ἐμελέτησαν τὸ θέμα, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ζημία θὰ εἶναι 100 ἑκατομ. καὶ ἠμπορεῖ νά φθάσῃ καὶ τὰ 300, διότι δὲν γνωρίζουν ποία θὰ εἶναι ἡ δαπάνη τοῦ ἐκτελουμένου ἔργου, διὰ νά ὑπολογίσουν ποία θὰ εἶναι ἀκριβῶς ἡ τιμὴ. Δεν ὑπάρχει, συνεπῶς, οὔτε πρόχειρος, οὔτε ἀλόγιστος ἀποψις τῶν δικαστικῶν περὶ τοῦ πόσον ἐπιβαρύνεται τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα. Καὶ διαμαρτύρομαι διὰ τὴν τόσῃ ἁλλειψίν σεβασμοῦ τοῦλάχιστον πρὸς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν. Δεν ὑποστηρίζω ὅτι δὲν ἠμποροῦν νά τεθοῦν ὑπὸ κρίσιν αἱ πράξεις τῶν Δικαστῶν, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν μὲ τόσῃ ἐλαφρότητα νά χαρακτηρίσωμεν τοὺς Δικαστάς.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Ἐκεῖνο ποῦ εἶπεν ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ κ. Ἡλιόπουλος, ὅτι ἐξεβιάσθη ὁ κ. Πεζόπουλος ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ εἶναι ἀκατανόητον. Μήπως ἠθέλε νά εἴπῃ ὅτι ἐπιέσθη;

Σ. Ἡλιόπουλος. Ἐπιέσθη, ναί.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Ἐφ' ὅσον, λοιπόν, οἱ Ἀνώτατοι Δικαστικοὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ σχηματίσουν γνώμην ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ τὸ παραδέχονται, θὰ ἐπρεπε εὐθέως νὰ εἰπουν ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν, ὅχι νὰ καταλήγουν εἰς συμπεράσματα αὐτῆς τῆς μορφῆς, τῶσον ἀνθαίρετα.

Ἄλλὰ ἔχω νὰ παρατηρήσω καὶ τοῦτο: Ἀφαίσεις διδάσκονται καὶ εἰς τὴν Β' τάξιν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ ἀπὸ τὸ 3,44 ἂν ἀφαιρέσωμεν τὸ 3,24 ὁ μαθητὴς τῆς Β' Δημοτικοῦ γνωρίζει ὅτι εἶναι θετική ἡ διαφορά, ὅχι ἀρνητική.

Πρόεδρος. Κύριε Μερκούρη, σὰς διέκοψαν ἐπὶ μακρὸν. Θὰ σὰς παρακάλουν νὰ μὴ ἀποστήτε τῆς ἐπιθυμίας σας νὰ εἰσθε σύντομος.

Σ. Μερκούρης. Κύριε Πρωτοπαπαδάκη. Ἡ διακοπή σας μοῦ δίδει ἓνα ὄπλον διὰ νὰ ὑποστηρίξω ἀκόμη περισσότερον τὴν θέσιν μου. Ἀμφισβητεῖτε, τὸ πόρισμα τῶν τριῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν, οἱ ὁποῖοι τὸ κατέθεσαν καὶ εἶναι σήμερον δημόσιον κτῆμα καὶ ἐκ τοῦ παρίσματος αὐτοῦ, εἴτε τὸ θέλωμεν εἴτε ὅχι, σεῖς καὶ ἄλλοι συνάδελφοί σας εὐρισκόμενοι τότε εἰς τὴν Κυβέρνησιν, εὐρίσκεσθε ὑπὸ μίαν κατηγορίαν. Θὰ ἤθελα νὰ ἤξευρα, ἐὰν θέλετε νὰ μείνετε ὑπὸ τὸ βάρος τῆς κατηγορίας αὐτῆς, διότι εἴτε τὸ θέλετε, εἴτε ὅχι, εἶναι πόρισμα τριῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν, τοὺς ὁποῖους ἐμνημόνευσε κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐθεώρησεν ὡς ἀδιαβλήτους καὶ τοὺς συνεκρότησε διὰ νόμου, ὅταν ἀντελήφθησαν ὅτι ἐγένετο, καὶ τι τὸ ἄτοπον, ἀμέσως ὥρισαν Ἐπιτροπὴν τὴν ὁποῖαν ἐπέλεξαν τὰ Σώματα καὶ ὅχι ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ εἶναι περισσότερον ἀδιάβλητος, ἡ ἀπόφασίς τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς. Ὁ κ. Κανελλόπουλος λησμονῶν τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπέλεξε ἡ Ἐπιτροπή, ἤλθεν ἀπόψε καὶ κατηγορήσας τὸν Ἀνώτατον Δικαστὴν καὶ λέγει ὅτι οὔτε ἠξέουρε, οὔτε ἠρεύνησεν ὥσάν νὰ εἶχε προσωπικοὺς λόγους ἢ μὲ τὸν κ. Παπαληγούραν ἢ μὲ τὸν κ. Πρωτοπαπαδάκην καὶ συνέταξεν αὐτὸ τὸ πόρισμα. Κύριε Ἀρχηγέ τῆς ΕΡΕ, ἐδῶ τὸ θέμα δὲν εἶναι τεχνικόν, εἶναι καθαρῶς πολιτικόν. Ἦκουσα τὰς ἀναπτυχθείσας θεωρίας ὑπὸ τοῦ κ. Τσάτσου, ὅτι εἴμεθα Δικασταὶ καὶ ὅτι θὰ δικάσωμεν μὲ συνείδησιν Δικαστικὴν. Δὲν εἴμεθα, κ. Τσάτσο, Δικαστικοί, εἴμεθα ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἢ ἐὰν θέλετε εἴμεθα Δικασταὶ Λαϊκοῦ Δικαστηρίου. Ἐδῶ συζητοῦμεν, ἐὰν ὑπάρχῃ πολιτικὴ εὐθύνη, διὰ τὴν ὁποῖαν κατηγορεῖσθε. Κατηγορεῖσθε δέ, καὶ εὐσταθῇ ἢ κατηγορία, διότι, εἴτε τὸ θέλετε, εἴτε ὅχι, ἀπὸ τὴν Βουλὴν τοῦ 1958 πλείστα ὅσα σκάνδαλα εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, ὅπως τῆς ΜΠΟΥΤΚΕ, τὸ λάδι, ὅποτε ἐζητήσαμεν τὴν σύστασιν Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποῖαν διὰ τῆς πλειοψηφίας τὴν ὁποῖαν εἶχατε, ἀπερρίψατε καὶ μᾶς ἐδώσατε σεῖς τὴν ἐντύπωσιν καὶ τὸ δικαίωμα καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν νὰ σὰς κατηγοροῦμεν. Ὑπῆρξε καταδίκη σας ἀπὸ τὸν Λαόν, λόγῳ τῶν σκανδάλων ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τῆς 16ης Φεβρουαρίου 1964. Ἐκάματε μίαν ἀδιάβλητον Ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν, ἢ ὁποῖα σὰς ἐνεφάνισεν αὐτὸ τὸ πόρισμα, τὸ ὁποῖον κατεσυκοφαντήσατε ἀπόψε. Κύριοι συνάδελφοι, εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν πρὸ 45 ἐτῶν καὶ παρέστην εἰς Βουλὰς πού ἦσαν ἐξαιρετικὰ πεισματώδεις καὶ ἐγένοντο συζητήσεις καὶ συμπλοκαί, ἀλλὰ πάντοτε ὑπῆρχεν εὐδιξία, τὴν ὁποῖαν μόνον ὁ κ. Παπακωνσταντίνου ἐπέδειξε κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν. Ὁ κ. Παπακωνσταντίνου, ὅταν ἓνας κακοήθης ἐτόλμησε νὰ κάμῃ ἓνα ὑπαινιγμὸν, ἀμέσως τὸν ὤφρην εἰς τὴν Δικαιοσύνην. Εἶμαι βέβαιος, ἐὰν καὶ σήμερον ὁ κ. Παπακωνσταντίνου ἀνεφέρετο εἰς τὸ πόρισμα αὐτὸ θὰ ἐζήτηι τὸ ταχύτερον τὴν σύστασιν Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς. Διατί φοβούμεθα αὐτὴν τὴν Ἀνακριτικὴν Ἐπιτροπὴν; Τί εἶναι ἡ Ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπή; Θὰ καθήσουν νὰ κρίνουν οἱ ἀπαρτιζόντες αὐτὴν καὶ θὰ κρίνουν αὐτοὺς τοὺς κυρίους, τῶν ὁποίων ἀμφισβητεῖτε τὴν πειστικότητά τοῦ παρίσματος.

Καὶ τότε πλέον θὰ ἠμπορούμε νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι ὅλοι μας ὅταν θὰ καταπέσουν ὅλοι αὐτοὶ αἱ κατηγορίαι.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Θανόπουλος ἔχει τὸν λόγον.

Δ. Θανόπουλος. Ἥλπιζον, κύριοι συνάδελφοι, ὅτι μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ἀξιολύτου συναδέλφου κ. Τσάτσου θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀπαλλαγῶ τῆς ὑποχρέωσός νὰ λάβω τὸν λόγον καὶ νὰ δικαιολογήσω τὴν ψῆφον μου, ὡς μέλος ἐνὸς συλλογικοῦ ὁργάνου πού καλεῖται νὰ ἐπιτελέσῃ ἓνα καθήκον.

Αἱ ἀγορεύσεις ὅμως τῶν κυρίων συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι διεδέχθησαν τὸν κ. Τσάτσον εἰς τὸ βῆμα, ὑπῆρξαν ἡ αἰτία, καὶ ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὸ Σῶμα, νὰ σὰς κουράσω καὶ ἐγώ. Λέγω ὅτι ἤλπιζα νὰ ἀποφύγω νὰ προσθέσω εἰς τὴν κούρασίν σας καὶ τὴν ἐκ τῆς ἰδικῆς μου, μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Τσάτσου, διότι πράγματι ὁ κ. Τσάτσος ἔκαμε μίαν προσπάθειαν, μὲ ἐπιστημονικὴν ἐπιχειρηματολογία, διὰ νὰ διαγράψῃ τὸ καθήκον μας κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Νόμον περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, ἀντικειμενικὴν, νὰ διαγράψῃ τὴν ἐννοίαν τοῦ θέματος, τὸ ὁποῖον συζητοῦμεν.

Αἱ ἀγορεύσεις ὅμως τῶν κυρίων συναδέλφων πού ἐπηκολούθησαν, μοῦ ἐδημιούργησαν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ὀδηγούμεθα, κατὰ τὴν πορείαν τῆς συζητήσεώς μας, ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος ἀπὸ τὸ ἄρθρον 80 τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, τὰ διέποντα τὸν κοινοβουλευτικὸν ἐλεγχον.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς, κύριοι συνάδελφοι, ὑποβλήθῃ ἡ πρότασις περὶ παραπομπῆς καὶ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 80 τοῦ Συντάγματος, παύει ἡ Βουλὴ νὰ εἶναι Πολιτικὸν Σῶμα καὶ μεταβάλλεται εἰς Σῶμα Δικαστικόν, καὶ ἐπιτελεῖ καθήκοντα Εἰσαγγελέως. Εἴμεθα, λοιπόν, ὅλοι ἓνα καθολικὸν εἰσαγγελτικὸν ὄργανον. Μακρὰν τῶν παθῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἀντιθέσεων εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, ἐν ὀνόματι τῶν θεσμῶν νὰ ἐπιτελέσωμεν τὸ καθήκον μας μὲ συνείδησιν καθαρῶς δικαστικὴν. Διαγράφονται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Νόμου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν πλαίσια ὅχι ἀπλῶς ἠθικά, ἀλλὰ καὶ νομικά ἐντὸς τῶν ὁποίων καὶ μόνον ὀφείλομεν νὰ κινηθῶμεν.

Τί λέγει ὁ Νόμος, βάσει τοῦ ὁποῖου ἐπιτελοῦμεν τὸ καθήκον μας, κύριοι συνάδελφοι; Ὁ Νόμος αὐτὸς εἰς τὸ ἄρθρον 10 λέγει ἐπὶ λέξει: «Τὴν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ποινικὴν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ μόνῃ ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἐνὸς καὶ τὸ ἄρθρον 80 τοῦ Συντάγματος Δικαστήριον». Εἴμεθα, λοιπόν, ἡμεῖς οἱ Εἰσαγγελεῖς. Οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν. Μόνον ἡ Βουλὴ.

Ἡ δευτέρα ὑποχρέωσις τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλει ὁ Νόμος ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαδικασίαν τῆς κινήσεως τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς, διαγράφεται εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἰδίου Νόμου τὸ ὁποῖον λέγει: «Ἡ περὶ καταδίκης πρότασις εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς 20 βουλευτῶν — τὸ στοιχεῖον τοῦτο ὑπάρχει εἰς τὴν πρότασιν — καὶ δὲν ἀναφέρει ἐπακριβῶς τὰ γεγονότα ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ κατηγορία. (ἀναγινώσκει)».

Καὶ ἀπευθύνομαι πρὸς ὑμᾶς, κύριοι συνάδελφοι, ὡς τιμίους καὶ εὐσυνειδήτους κριτὰς καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ διαβάσετε τὴν πρότασιν τῶν κ.κ. συναδέλφων τῆς ΕΔΑ. Ἐχετε τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ὑπάρχουν τὰ στοιχεῖα αὐτὰ πού καθορίζει ὁ Νόμος διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς;

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, κ. συνάδελφοι καὶ πρὸ παντὸς ὁ κ. Ηλιοπούλου, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὁ συντάκτης τῆς ἐν λόγω προτάσεως, νὰ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἡ πρότασις δὲν ἔχει τὰ προσόντα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖ ὁ Νόμος. Διότι δὲν ἀναφέρονται εἰς αὐτὴν ἀκριβῶς τὰ γεγονότα, οὐδὲ συνδέονται ταῦτα μὲ συγκεκριμένα πρόσωπα Ὑπουργῶν, δὲν ἀναφέρεται ἐπίσης πού συνίστανται αἱ παραβάσεις αἱ ὁποῖαι ἐπίσης δὲν προσδιορίζονται κατὰ τὸν χρόνον τελέσεως.

Μὲ αὐτὰ τὰ ἀτελῆ στοιχεῖα πῶς εἶναι δυνατόν νὰ κρίνωμεν διὰ νὰ ἀποφασίσωμεν τὴν παραπομπὴν Ὑπουργῶν εἰς δίκην; Κάθε ἀδίκημα, κ. συνάδελφοι, ἔχει τὴν ἀντικειμενικὴν του ὑπόστασιν, δηλαδὴ πρᾶξιν ἢ παράλειψιν τοῦ προσώπου

μέ ωρισμένα ἐπιβλαβή εἰς τὸν ἔξω κόσμον ἀποτελέσματα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποκειμενικὴν του ὑπόστασιν με προσδιορισμόν, ἐὰν τὸ ἀδίκησαν πρόσωπον ἐνήργησεν ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας καὶ ἐὰν ἡ πράξις δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς αὐτό. Καθορίζονται εἰς τὴν πρότασιν ἀκριβῶς τὰ στοιχεῖα ταῦτα, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ εἰδικὸς ἐν προκειμένῳ Νόμος;

Ὅχι. Εἰς τὴν πρότασιν ἔγινε μία συρραφὴ ὠρισμένων ἐν τυπωσιακῶν περικοπῶν ἀπὸ τὴν πρότασιν (πόρισμα) τῶν ἐλεγκτῶν—δικαστῶν, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν ὠρισμένα πρόσωπα τῆς ΔΕΗ καὶ ὄχι τοὺς Ὑπουργούς. Προκειμένου δὲ περὶ τῶν Ὑπουργῶν ἰδοὺ πῶς προσδιορίζεται εἰς τὴν πρότασιν τῶν συναδέλφων ἡ εὐθύνη τῶν. (Ἀναγινώσκει).

«Οὕτω σαφῶς συντρέχουν ἐνδείξεις ὅτι εἶναι συναίτιοι τῶν ἐγκλημάτων δωροδοκίας, ἀπιστίας, τῶν τοῦ Νόμου 5227/31 «περὶ μεσαζόντων». Καὶ εἰς ἄλλο σημεῖον: «Ὑποπτοὶ κατὰ παράβασιν τῶν κειμένων περὶ λειτουργίας τῆς ΔΕΗ διατάξεων δραστηριότης ἐπεδείχθη κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς τοσούτου προκαλεσάσης δημόσιον σάλον συμβάσεως βιομηχανίας ἀλουμινίου».

Ποῖοι ἐκ τῶν κατηγορουμένων Ὑπουργῶν συγκεκριμένως. Ποῖον ἀδίκημα καὶ πῶς καὶ πότε ἐξετελέσθη ὑπ' αὐτῶν δὲν προσδιορίζεται.

Διαπιστώνων καὶ ὁ ἴδιος ὁ συντάκτης τῆς περὶ παραπομπῆς του προτάσεως τὰς ἀδυναμίας τῆς ἐν τέλει αὐτῆς συμπληρώνει. (Ἀναγινώσκει). «Τέλος διὰ τὰ λεπτομερῆ στοιχεῖα τῶν ἀναφερομένων τῇ παρούσῃ παρανόμων πράξεων καὶ παραλείψων ἐπικαλουμένα συμπληρωματικῶς τὸ πόρισμα τῆς ἐξ ἀνωτέρων δικαστικῶν Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου συσταθείσης κλπ. Ἐπιτροπῆς».

Τὸ ἔγγραφον αὐτό, κ. συνάδελφοι, ἐξ ὧν προανέφερα δὲν ἀποτελεῖ πρότασιν περὶ παραπομπῆς, δυναμένης νὰ γίνῃ παράδεκτὴ κατὰ τὸν Νόμον, διότι καὶ ἐπὶ κοινῆς μηνύσεως πρέπει νὰ ἀναφέρονται τὰ περιστατικά, βάσει τῶν ὁποίων κατηγορεῖ τις, χωρὶς ὅμως τὸν κίνδυνον τοῦ ἀπαράδεκτου ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Εἰσαγγελέως. Προκειμένου ὅμως περὶ προτάσεως κατὰ Ὑπουργῶν τὰ στοιχεῖα πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἀκριβῆ, ὅπως λέγει ὁ Νόμος, με τὴν ὑποχρέωσιν ἡμῶν, ὡς Εἰσαγγελέων, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν πρότασιν ὡς ἀπαράδεκτον.

Θὰ ἐκμάτε, κ. συνάδελφοι, τὴν προσπάθειάν ὅπως τὴν ἔκαμα καὶ ἐγὼ νὰ διαβάσῃτε τὸ πόρισμα τῶν Ἐλεγκτῶν δικαστῶν. Δὲν νομίζω ὅτι θὰ ἐπετύχατε νὰ συμπληρώσῃτε τὰ στοιχεῖα, πού δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν πρότασιν, τὰ ἀφορώντα τοὺς Ὑπουργούς.

Ὑπάρχουν εἰς τὸ ἐν λόγῳ πόρισμα ὠρισμένα στοιχεῖα ἀφορῶντα τοὺς ὑπαλλήλους, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ περιπλεγμένα, ἐν πολλοῖς ἀντιτιθέμενα καὶ συγκεκριμένα εἰς τρόπον ὥστε ὁ μελετῶν αὐτὰ νὰ υφίσταται πολὺ περισσότερον σύγχυσιν, ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὁποῖαν φυσικῶς θὰ ἤδυνάτο ὁ ἴδιος νὰ ἔχη. Εἰς δύο σημεία ἂν δὲν ἀπατώμαι, ἐκφράζονται ὠρισμένα καὶ τῶν ἰδίων ἐλεγκτῶν ἀπορία, αἱ ὁποῖαι δύναται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς Πάριθα κατὰ ὠρισμένων Ὑπουργῶν βέλη, τὰ ὁποῖα ἔδωσαν τὸ δεδικαιολογημένον εἰς τὸν Ἀρχηγόν τῆς ΕΡΕ παράπονον καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκήσῃ κατ' αὐτῶν δριμύειαν κριτικὴν. Εἰς τὴν κριτικὴν αὐτὴν ἐξέδεσαν οἱ ἴδιοι τοὺς ἐαυτοὺς των, διότι παρέλειψαν νὰ κάμουν ὅτι τοὺς ἐνεπιστεύθη ὁ Νόμος με πληρότητα.

Σέβομαι τοὺς δικαστάς, διότι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν συνειργάσθησαν μαζὺ των. Τοὺς θεωρῶ ὄχι ὡς ὑπερασπιστάς τῆς Δημοκρατίας, ὅπως τελευταίως συνειθίζεται νὰ λέγηται, ἀλλὰ τοῦ Νόμου, διότι ὅλοι ὑπηρετήσαν τὸν Νόμον. Ἀλλὰ ὄχι καὶ τὴν Δημοκρατίαν, διότι καὶ ὅταν αὕτη κατελύθη ὑπηρετήσαν βολοκληρωτικὸν καθυστάς.

Διερρωτῶμαι διὰ τοὺς κυρίους δικαστάς ἐλεγκτάς. Ὅταν ἐκφράζονται ἔγω καὶ με ἀπαρίας δι' ὠρισμένους Ὑπουργούς, πῶς δὲν ἠσχολήθησαν με τὸ ἔργον, ὡς εἶχον ὑποχρέωσιν ἐκ τοῦ Νόμου, ὧν τῶν ὁργάνων, τῶν ὑπευθύνων ὁργάνων τῆς ΔΕΗ, τὰ ὁποῖα συνέστησαν οἱ ἰδρυτικοὶ περὶ ΔΕΗ νόμοι; Πέραν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΔΕΗ, κ. συνάδελφοι, ὑπεύθυνα διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν

μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συνιστῶνται ἕτερα ὅργανα, κατὰ πάντα σάβαρ, διότι συνετέθησαν ἀπὸ ἀξιόλογα δικαστικά, οἰκονομικά, ἀντιπροσωπευτικά τάξεων πρόσωπα. Τὸ Συμβούλιον Ἐλέγχου ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως καὶ ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ Συνέλευσις, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ ἰδρυτικὸς νόμος δίδει ἀπ' ἐνός μεν τὸ δικαίωμα παντός ἐλέγχου ἐπὶ τῆς καθ' ὅλας δράσεως τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπ' ἑτέρου δὲ καὶ τὸ δικαίωμα ἀπολύσεως αὐτῶν εἰς περιπτώσειν οἰασδήποτε παραβάσεως. Ὑποχρεωμένη εἶναι ἐκ τοῦ νόμου ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ Συνέλευσις περὶ ὧν αὐτῶν νὰ συντάσσῃ κατ' ἑτοὺς ἐκθεσίαν, τὴν ὁποῖαν ἀποστέλλει καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν (ἀναγινώσκει τὰ σχετικὰ ἀρθρά).

Ἀπαρῶ καὶ ἐγὼ με τὴν σειρὰν μου ὄχι διὰ τοὺς Ὑπουργούς πλέον, ἀλλὰ διὰ τὰ ὡς ἀνω ὑπεύθυνα ἐκ τοῦ νόμου πρόσωπα. Τί ἐπραξάν καὶ ὅλον τὸ διάστημα καθ' ὃ ἤρχισαν νὰ ἀντιπαρατίθω ψήφουσι κατὰ ὠρισμένων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου; Ποῖον ἔλεγχον ἤσκησαν; Ποῦ κατέληξαν; Διατὶ δὲν προέβησαν εἰς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἶχον δικαίωμα, ὧν τῶν ὑπευθύνων διὰ ἀνωμαλίας προσώπων τῆς ΔΕΗ; Καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπίσης ἀπαρῶ. Διατὶ οἱ ἐλεγκταὶ δικασταὶ δὲν ἠσχολήθησαν εἰς τὸ πόρισμά των με τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα, ὑπεύθυνα ἐκ τοῦ νόμου νὰ μὴ παραλείψουν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ νόμου ἀνατιθεμένων εἰς αὐτὰ καθηκόντων; Πῶς αἱ ἀπορίαι των δι' ὅσα συνέβησαν εἰς τὴν ΔΕΗ ἐφθάσαν μέχρις ὠρισμένων Ὑπουργῶν καὶ δὲν ἠγνώκησαν τὰ ὑπεύθυνα πρόσωπα διὰ τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὸν ἔλεγχον πρόσωπα, δηλαδὴ τὸ Συμβούλιον Ἐλέγχου καὶ τὴν Ἀντιπροσωπευτικὴν Συνέλευσιν;

Μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἡ σκέψις ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ ἀποδώσω εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα εὐθύνην. Ἀλλὰ ἡ ἀπορία μου διὰ τὴν συμπεριφορὰν τῶν δικαστικῶν ἐλεγκτῶν ἐναντι αὐτῶν, μοῦ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορήσω τοὺς κυρίους ἐλεγκτάς ὅτι δὲν ἐνήργησαν ὡς εἶχον ὑποχρέωσιν με περιπρήν, δὲν ἐνήργησαν με πνεῦμα ἀνεπηρέαστον καὶ ἀμερόληπτον. Δὲν εἶχον καὶ ἐν δικαίῳ νὰ ρίψουν τὰ Πάριθα βέλη πρὸς κατὰ ὠρισμένων Ὑπουργῶν με τὰς ἀπαρίας των, ὅταν παρέλειψαν νὰ μᾶς εἰπῶν τι ἔκαμαν τὰ κύρια ὅργανα ἐλέγχου τῆς ΔΕΗ, ἰδίᾳ τὰ ὁποῖα ἐκ τοῦ νόμου τοὺς ἐδόθη ἐντολὴ νὰ κρίνουν τὴν δράσιν των.

Σ. Ἡ λ. ὁ π. ο. λ. ο. Ὅχι δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα.

Γ. Β. α. σ. ι. λ. α. τ. ε. Ὅχι ἀντιτάσσει με αὐτὸν τὸν τρόπον ὅστις δὲν εἶχαν τὴν ἀτυλίαν; Ὅταν ὁ κ. Σουλιάτης διαμαρτύρεται τί ἔκαναν οἱ Ὑπουργοὶ

Ε. Κ. ο. θ. ρ. ἡ. ε. Ἡ δικαιοσύνη μας ἔπαυσε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας νὰ εἶναι ὑποχείρις τοῦ κόμματος.

Δ. Θ. α. ν. ὁ. π. ο. ο. λ. ο. ε. Σεῖς δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ οὐλήτε ὡς προστάτης τῆς Δικαιοσύνης, διότι τὴν ἐκλονίσατε ἐν βάθει. Αὐτὸ πού εἶπα, ἰὸ εἶπον με μεγάλῃ στενοχώρῃ, διότι καὶ ἐγὼ ἔχω συνείδησιν δικαστικὴν. Ἀλλὰ ἐδῶ συζητοῦμεν ἐπιτελοῦντες ὕψιστον καθήκον ἐναντι τοῦ Σώματος, τῶν νόμων καὶ τοῦ λαοῦ καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ πολιτικῶν τέρων καὶ ἱερωτέρων καθήκοντος ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ εἰπῶ ἐλευθερῶς τὴν γνώμην μου, ἡ ὁποία παρκαίμεν νὰ εἶναι ἡ ἰδίᾳ, δηλαδὴ ὅτι οἱ ἐλεγκταὶ δικασταὶ δὲν ἐπραξάν πλήρως τὸ καθήκον τους ἐναντι τοῦ νόμου.

Κύριοι συνάδελφοι, ἐπαναλαμβάνω ὅτι πρέπει κρίνοντες τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἐπιχειροῦμεν τὴν ἐκανοποίησιν πολιτικῶν μας παθῶν, οὔτε νὰ κρίνωμεν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν πολιτικῶν μας ἀντιθέσεων καὶ τῶν κομματικῶν μας συμφερόντων.

Καλοῦμεθα νὰ κρίνωμεν με πλήρη δικαστικὴν συνείδησιν. Ἄν συμβῇ τὸ ἐναντίον, τότε κρούω τὸν κώδωνα πολλῶν κινδύνων καὶ εἰς βάρος ἡμῶν τῶν ἰδίων καὶ εἰς βάρος τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου μας. Διαβάσατε, παρακαλῶ, τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Ἀπογευματινῇ». Μᾶς προτρέπει, διερμηνεύοντα ἀσφαλῶς τὸ αἶσθημα τοῦ λαοῦ πού τὴν διαβάσει — καὶ εἶναι πολλοὶ — νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν αἰθουσαν τῆς Βουλῆς, διότι διαπιστώνει ὅτι ἐκ τῆς ἀρξέμενης συζητήσεως ἤρχισε μία ἀνέμερος διώξις παρατάξεως ἡ ὁποία σήμερον ἔχει τὴν πλειοψηφίαν εἰς βάρος πολιτικῶν τῆς ἀντιπάλων.

Ἀλλοίμονον ἂν ἐξακολουθήσετε πολιτευόμενοι κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος νὰ σᾶς ἐκθέτῃ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ὡς ἐκδικητὰς καὶ ὄχι δικαίους κριτὰς τῶν πολιτικῶν σὰς ἀντιπάλων.

Ἐξαπολύετε ἀπὸ τὴν αἵθουσαν αὐτὴν τὸ μίσος καὶ τὸν διχασμὸν καὶ γίνεσθε υπεύθυνοι ἐναντι τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ ἐκδικηθῇ, καὶ τῆς ἱστορίας, ἡ ὁποία γνωρίζει νὰ κρίνῃ αὐστηρὰ καὶ νὰ καταδικάζῃ.

Ὁμιλοῦν μερικοὶ τῶν συναδέλφων τῆς ἀντιπάλου παρατάξεως περὶ ἡθικοῦ καθαρμοῦ. Εὐμεθεὶς σύμφωνοι. Ἡθικὸς καθαρμός, ἀλλὰ ὄχι ἐκδικητικὸς. Τὸ κλῆμα τοῦ καθαρμοῦ μὲ τὴν ἐπικίνδυνον ροπὴν ὄχι τοῦ κόλασμοῦ, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας, ἐπεὶ τὸ ἐθιμοτυπικὸν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τὰ πάθη καὶ νὰ τὰ χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν πολιτικὴν σὰς ἐπικράτησιν δὲν ἐδιστατάτε νὰ ὑβρίσῃτε, νὰ καταστηλώσῃτε μίαν μεγάλην παράταξιν ἐν τῷ συνόλῳ τῆς με ἀποτελέσματος νὰ μειώσῃτε τὴν σημασίαν τῶν λέξεων καὶ τῶν χαρακτηρισμῶν, ὥστε κανεὶς νὰ μὴ δύναται νὰ διακρίνῃ ποῖος εἶναι ὁ ἡθικὸς καὶ ὁ τίμιος καὶ ποῖος ὁ μὴ ἡθικὸς καὶ ἀνάξιος.

Κύριοι βουλευταί, εἰμαι τῆς γνώμης, ὅτι ὅταν παρέλθουν μερικὰ ἔτη καὶ καθιερτυχάσων τὰ πάθη, ὅταν θὰ γραφῇ ἡ πολιτικὴ ἱστορία τῆς ἐποχῆς μας, ἐκεῖνος ὁ ἱστορικὸς, ὁ ὁποῖος θὰ γράψῃ τὴν προκειμένην σελίδα θὰ σᾶς κρίνῃ πολὺ αὐστηρότερον ἀπὸ ὅ,τι σᾶς κρίνω ἐγὼ αὐτὴν τὴν στιγμὴν.

Σ. Ἡ λ ι ὁ π ο υ λ ο ς. (Ὁμιλεῖ μὴ ἀκούμενος ἐν μέτρῳ φθοῦρου, (Κωδωνοκρουσταί).

Δ. Θ α ν ὁ π ο υ λ ο ς. Κύριε Ἡλιόπουλε, γνωρίζετε μὲ πόσῃ προσοχῇ σᾶς παρακολουθῶ πάντοτε ὁμιλοῦντα. Μὴ μὲ διακόπτετε λοιπόν. Σᾶς παρακαλῶ, ἀφῆρατε νὰ ὁλοκληρώσω.

Π. Κ α ν ε λ λ ὁ π ο υ λ ο ς. Κύριε Πρόεδρε, παρηκολούθησα καὶ ἀπὸ μέσα τὴν προσπάθειαν ὀριζμένων νὰ σταματήσουν τὸν κ. Θανόπουλον νὰ ὁμιλήσῃ. Ὁ κ. Θανόπουλος, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ ἔθνους, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ ὅ,τι θέλει ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ νὰ σπαραχῇ ἐναντίον οἰουδὴποτε. Παρακαλῶ λοιπόν, νὰ ἐπιβάλῃτε τάξιν καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃτε αἰετὶν ὁμιλίας τοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος συναδέλφου.

Δ. Θ α ν ὁ π ο υ λ ο ς. Κύριοι, εἶναι βέβαιον, ὅτι ὑποκρίνεσθε, ὅταν ἠλέγετε, ὅτι εἰσθε ὑπεράνω κομματικῶν ἀντιθέσεων.

Ε. Κ ο θ ρ ῆ ς. Ποῦ ὑποκρινόμεθα; Νὰ καθορίσῃτε μὲ συγκεκριμένα στοιχεῖα τὴν κατηγορίαν.

Δ. Θ α ν ὁ π ο υ λ ο ς. Γνωρίζετε, ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν πολιτικῶν σὰς παθῶν τίποτε δὲν ἀφῆρατε ὄρθιον, ἀκόμα καὶ τὴν Δικαιοσύνην μὲ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ εἰσαγγελέως κ. Κόλια, καὶ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἡ ἱστορία θὰ σᾶς κρίνῃ αὐστηρότερον ἐμοῦ.

Ἐξακολουθῶ, κύριοι βουλευταί. Ὑπεστηρίχθη διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κατηγορίας κατὰ τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν, ὅτι τίποτε δὲν ἐνήργησαν οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοί, μετὰ ἰδίᾳ τὸν ἐγερθέντα Φύρβον, ἐξ αἰτίας τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐπιστολῶν Φιλαρίτου εἰς τὸν «Νεολόγον Πατρῶν».

Ἀνεφέρθη, κύριοι συνάδελφοι, ὅτι ἐπελήφθη τῆς ἐξετάσεως τὸ ἀρμοδιώτερον ὄργανον. Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς Πατρῶν, ὁ ὁποῖος μετὰ ἐνεργηθείσαν προσωπικὴν ἐρευναν, ἀπεφάνθη, ὅτι δὲν ὑπάρχουν στοιχεῖα διὰ τὴν ἐγερσιν ποινικῆς ἀγωγῆς. Τί ἔκαμνεν ἡ Κυβέρνησις; Κάτι τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐκλινεν ἄλλῃ. Παρὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τοῦ κ. εἰσαγγελέως, πορὰ τὴν ὑπαρξίν των νόμων περὶ ΔΕΗ, διὰ τῶν ὁποίων προβλεπέτο ἐπαρκῶς ἡ περίπτωσις ἐλέγχου καὶ κόλασμοῦ πάσης παραβάσεως καὶ κακῆς διαχειρίσεως διὰ τῶν υπεύθυνων τῆς Ὑπουργῶν, εἰσηγήθη καὶ ἐψήφισε τὸν Νόμον 4230/62 διὰ τοῦ ὁποίου βίᾳ ἔδωκε τέρμα εἰς τὴν φητεσίαν τῆς παλαιᾶς Διοικήσεως, τὴν ὁποίαν ἔδωκε καὶ ὑπὸ τὸν ἑκακτον ἐλεγχον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐλεγκτῶν-δικαστῶν, τῶν ὁποίων τὸ πόρισμα σήμερον μᾶς ἀπασχολεῖ.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ ἀπὸ ὑπερβολικῆν εὐθείαν...

Γ. Β α σ ι λ ᾱ τ ο ς. Εὐθεξίαν μετὰ πριετίαν...

Κ. Π α π α κ ω ν σ τ α ν τ ῖ ν ο υ. Θὰ σᾶς παρακαλέσω, κύριοι συνάδελφοι νὰ ἀπευθύνεσθε εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ ἀδιαφορήτε διὰ πάντα διακόπτοντα.

Π. Κ α ν ε λ λ ὁ π ο υ λ ο ς. Ὁρῶς.

Δ. Θ α ν ὁ π ο υ λ ο ς. Ἐρχεται, ἐπαναλαμβάνω, ἡ Κυβέρνησις καὶ δίδει ἔκτακτα καὶ σοβαρὰ δικαιώματα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν αὐτήν, ὅπως... (Ἀναγινώσκει).

Ὅλα αὐτὰ τὰ δικαιώματα διὰ τὸν πλήρη ἐλεγχον, τὰ ἔδωκεν ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶπον ὅτι θὰ μείνωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς μῦθος ὅταν θὰ πληροφοροῦνται οἱ νεώτεροι ὅτι ἐνῶ ἡ Κυβέρνησις οὕτως ἐνήργει ἡμεῖς ἐζητοῦμεν νὰ καθήσωμεν εἰς τὸ σκαμνὶ τοῦ κατηγορουμένου τοῦς δημιουργοὺς τοῦ ἐλέγχου ὁ ὁποῖος ἔφερε εἰς φῶς αὐτὰ τὰ ὁποῖα σήμερον συζητοῦμεν.

Ποῖαν σχέσιν δύναται νὰ ἔχουν ὅσα ἀναφέρῃ τὸ πόρισμα, κ. συνάδελφοι, σχετικῶς μὲ τὴν δρᾶσιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς ΔΕΗ, μὲ τοὺς ὑπὸ κατηγορίαν Ὑπουργοὺς καὶ μάλιστα μὲ ποινικὰς αὐτῶν εὐθύναι; Ποία ἐνέργεια τῶν Ὑπουργῶν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐγκληματικὴ καὶ ποῦ ὁ δόλος τῶν Ὑπουργῶν, κοινὸς μάλιστα δόλος μὲ τὰ υπεύθυνα πρόσωπα τῆς ΔΕΗ; Ἄν ἦτο δυνατόν νὰ ὑποθέσῃ τις κάποιαν ἀμέλειαν διὰ τοὺς Ὑπουργοὺς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑποχρέωσιν των πρὸς ἐποπτεῖαν καὶ ἐλεγχον ἐπὶ τῆς ΔΕΗ, αὕτη παύει καὶ διακόπτεται ἀπολύτως μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Νόμου τοῦ Ἰουλίου 1962 διὰ τοῦ ὁποίου οἱ Ὑπουργοὶ ὑπερβάλλοντος τοῦς κειμένους Νόμους, δημιουργοὺν τὰς προϋποθέσεις εὐρυτάτου καὶ αὐστηροτάτου ἐλέγχου.

Ὁμιλῶ μόνον περὶ τῶν εὐθυνῶν ἐκ τῆς ΔΕΗ, διότι εὐθύναι ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς Πεσσινὲ δὲν ὑπάρχουν μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συμβάσεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως καὶ τῆς Ὀλομελείας τῆς Βουλῆς, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐψήφισαν καὶ συνάδελφοι τῆς Ε. Κ.

Π. Κ α ν ε λ λ ὁ π ο υ λ ο ς. Δὲν ὑπῆρξαν ἀπλῶς συνάδελφοι τοῦ Κέντρου οἱ ὁποῖοι ἐψήφισαν, ἀλλ' ἐδόθη γραμμὴ νὰ ἀπουσιάσουν οἱ βουλευταί τοῦ Κέντρου καὶ οἱ εὐρεθέντες 2—3 εἰς τὴν αἵθουσαν συνεφώνησαν μὲ τὴν σύμβασιν.

Α. Π ρ ω τ ο π α π ᾱ δ ᾱ κ η ς. Ὁ κ. Μαρκῆς, ἤδη Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Κυβερνήσεως, ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς εἶχε δηλώσει ὅτι τὸ τότε κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τάσσεται ὑπὲρ τῆς συμβάσεως καὶ αὐτὰ μάλιστα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀειμνήστου Σοφοκλῆ Βενιζέλου. Καὶ εἶπεν ὅτι ὑπέβαλον πρότασιν ἀκυρώσεως τοῦ Ν. Δ)τος τοῦ τηρούντος τὴν σύμβασιν διὰ νὰ γίνῃ συζήτησις εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῆς Βουλῆς. Θὰ παρηκολούθουν δὲ τὴν συζήτησιν καὶ θὰ ἔβλεπον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐγένετο καὶ ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς συμβάσεως. Ἐχει μεγάλην σημασίαν ἡ ψήφος αὕτη, διότι τὸ τότε κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐξεκίνησε ἀπὸ πρότασιν ἀκυρώσεως τῆς συμβάσεως καὶ μετὰ τὴν συζήτησιν ἐψήφισεν ὑπὲρ αὐτῆς, δηλαδὴ κατὰ τῆς προτάσεως τῆς ἰδικῆς του.

Δ. Θ α ν ὁ π ο υ λ ο ς. Ἐτοί ἔχουν τὰ πράγματα.

Αὐτὰ λοιπὸν λέγουν αἱ κείμεναι διατάξεις καὶ νομικαὶ σκέψεις, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι, οἱ κ. συνάδελφοι, παρέρωσαν τὸσον πολὺ ὥστε, ἀγνοήσαντες πασίδηλα καὶ πασίγνωστα, στοιχειώδους ἐννοίας τοῦ δικαίου κινούμενοι μόνον ἀπὸ τὸ ἀσίγηστον πάθος τῆς ἐξουσίας, διὰ τῆς τακτικῆς, τὴν ὁποίαν ἐτήρησαν καὶ τηροῦν, ἔδωσαν δικαιώματα εἰς τὸν Τύπον, ὡς εἰς τὴν Ἐφημερίδα «Ἀπογευματινὴν», ἐκπροσωποῦσαν μεγίστην μερίδα τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλας ἐφημερίδας νὰ σχηματίσουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἄλλου τινός, ἀλλὰ περὶ μιᾶς διώξεως τῆς παρατάξεως τῆς ΕΡΕ ἀπὸ τὰς ἄλλας, τοῦ Κέντρου καὶ τῆς ΕΔΑ. Καὶ πῶς νὰ μὴ σχηματισθῇ ἡ ἀντίληψις αὕτη ὅταν εἰς τὴν ὑπὸ κρίσιν ὑπόθεσιν ἀναμειγνύεται τὸ ὄνομα τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ΕΡΕ καὶ Πρωθυπουργοῦ τότε.

Μὲ ποῖον δικαίωμα, κύριοι, ἀνεμίξατε τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Καραμανλῆ, ὅταν ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίας δὲν ὑπάρχει καμμία διάταξις καθιστῶσα υπεύθυνον τοῦτον, ἐφ' ὅσον υπεύθυνοι κατὰ τὸν Νόμον περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἶναι οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοὶ διὰ τὰ καθ' ἕναστον Ὑπουργεῖα καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένους ὑπηρεσίας ἢ ὀργανισμοὺς, ὡς ἐν προκειμένῳ οἱ διατελέσαντες Ὑπουργοὶ Βιομηχανίας καὶ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τῶν ὁποίων ἐτάχθη ἡ ΔΕΗ, τὸ Πρωθυπουργοῦ ὄντος Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ συντονιστοῦ τῆς ὅλης κυβερνητικῆς δραστηριότητος;

Γ. Β α σ ι λ ᾱ τ ο ς. Δὲν μὲ παρακολουθήσατε, κ. συνάδελφοι, φαίνεται.

Δ. Θανόπουλος. Σας παρηκολούθησα αρκετά και ή ένώπιον του Σώματος αγόρευσής σας, δέν ήτο επιτυχής. Πιθανόν νά ήτο καλή ένώπιον του Πλημμελειοδικείου. (Θόρυβος, κωδωνοχρούσεις).

Από σας κ. Βασιλάτο είχα περισσότερες απαιτήσεις και δέν είναι δυνατόν νά μεταφέρετε εις την αίθουσαν αυτήν τό πνεύμα του πλημμελειοδικείου.

Γ. Βασιλάτος. Νά μή γρονθοκοπήτε τό βήμα και νά σέβεσθε τό πλημμελειοδικείον.

Δ. Θανόπουλος. Τό πλημμελειοδικείον τό έτίμησα έγώ περισσότερο, ύμωv. Αλλά έγώ δέν έχρησιμοποιήθηv ως μάρτυς έπως έσείς.

Γ. Βασιλάτος. Πότε έχρησιμοποιήθηv έγώ ως μάρτυς; Έγώ εκλήθηv και ήρνήθηv νά έξετασθώ. Με εκάλεσεν ο ανακριτής και ήρνήθηv έφ' όσον ως του είπον είχαν έμιλήσει εις την Βουλήν. Πώς με κατηγορείτε ότι έπήγα ως μάρτυς; Έγώ κατέθεσα μίαν έννομιον κατάθεσηv και ήρνήθηv νά έξετασθώ.

Δ. Θανόπουλος. Σεις τό ώμολογήσατε διότι ανέφερατε εις έννομιον έγγραφον κατάθεσηv. Έν πάση περιπτώσει καλούμεθα νά κρίνωμεν άδικήματα. Αλλά άδικήματα δέν υπάρχουν. Επομένως δέν είναι δυνατόν νά ασχολούμεθα με την πρόταση αυτήν, διότι δέν αναφέρεται εις γεγονότα φέροντα ποινικόν χαρακτήρα. Ημπορεί νά άποτελέσει αντικείμενον κοινοβουλευτικού έλέγχου, αλλά όχι αντικείμενον ποινικής διώξεως.

Πέραν αυτού εάν πρόκειται νά κρίνετε τό στοιχείον του δόλου ή της άμελείας δημοσίων άνδρων είσθε υποχρεωμένοι νά κρίνετε με εύρύτητα την έννοιαν αυτών. Ο οίσοδήποτε Υπουργός καταλαμβάνει τό αξίωμα με την φιλοδοξίαν νά υπηρετήση τό Έθνος και δέν είναι δυνατόν νά του άποδοθώ δόλος υπό την έννοιαν του δόλου του κοινού εγκληματίου.

Έν συνεχεία ο κ. Θανόπουλος αναφέρεται εις γνώμηv εκφρασθείσαν παρά του άειμνήστου Κ. Ρέντη, όταν συνεζητείτο ή παραπομπή εις ειδικόν δικαστήριον του τότε βουλευτού Χατζηπάνου (αναγιγνώσκει απόσπασματα εκ των πρακτικών των συνεδριάσεων της Βουλής εκ των οποίων άποδεικνύεται ότι ο Κων)νος Ρέντης εκάλεσεν ένέργειαν δικαστών οι όποιοι άφηνον αίχμηv ποινικής ευθύνης κατά του Χατζηπάνου εις σχετικόν βούλευμά του).

Έτσι αντιμετώπιζεν ο άείμνηστος εκείνος πολιτικός άνήρ της παρατάξεώς σας πολιτικόν του αντίπαλον, τον κ. Χατζηπάνον. Ομιλών δε έν συνεχεία περί της εύρύτητος με την οποίαν πρέπει νά έρμηνεύονται ο δόλος ή ή άμέλεια Υπουργών εις την άσκησηv των καθηκόντων των έλεγε: «Είναι ένδεχόμενον εις μίαν περίπτωσην τούτο νά άποτελή δόλος. Είναι ένδεχόμενον όμως εις άλλην νά μή άποτελή και διά τούτο έθεσπίσθη ειδική διαδικασία, διαδικασία διά τους Υπουργούς. Συνέση κατά τό παρελθόν νά λάβουν άποφάσεις οι Υπουργοί, οι όποιοι νά είναι επιζήμιοι διά τό δημόσιον άνευ ιδιοτελείας, έν γνώσει των ότι είναι επιζήμιοι προς έξυπηρέτησιν άλλων σκοπών...».

Κύριοι βουλευταί, έλέχθη ότι τό Κρότος έδλάθη από την σύμβασιν ΠΕΡΙΝΕ, ενώ είναι γνωστόν ότι έπρεπε νά διατίσωμεν εις την ανασυγκρότησιν της χώρας έστω και ζημιούμενοι, πράγμα τό όποιον δέν συνέδη, όπως μάς απέδειξεν ο κ. Πρωτοπαπαδάκης.

Κύριοι βουλευταί, επανέρχομαι εις τον νόμον περί Ευθύνης Υπουργών, βάσει του οποίου πρέπει νά κρίνωμεν. Αναπτύσσων τάς άπόψεις του εις τό σημείον αυτό ο κ. Θανόπουλος, λέγει: ότι ο νόμος αυτός καθιστά τους βουλευτάς εις τό σημείον της ύποβολής της προτάσεως εισαγγελείας, αλλά με έπηρεχημένας υποχρεώσεις διότι ενώ περί κοινής ένγκλήσεως δέν καθιστά άπαράδεκτα, προκειμένου περί προτάσεως κατά Υπουργών ζητεί άκριβή γεγονότα και πλήρη προσδιορισμόν της ευθύνης, διότι άλλως θεωρεί την πρότασιν άπαράδεκτον.

Και ο κοινός εισαγγελεύς και ήμεις επομένως ή Εισαγγελική Αρχή είμεθα επίσης υποχρεωμένοι νά κρίνωμεν αν εκ των ύπ' όφιν ήμωv γεγονότων ύπάρχη άδίκημα και δη αξιόποινον. Έν προκειμένω ως τίθενται τά γεγονότα δέν ύπάρχει τό αξιόποινον των κατηγορουμένων πράξεων, διότι αυτά φέρονται

κατά τον ειδικόν νόμον παραγεγραμμένα. Τό σχετικόν άρθρον 111 του Ποινικού Κώδικος ρητώς αναφέρει: ότι τό αξιόποινον έξαιρείται λόγω παραγραφής. Έν νόματι επομένως του Συντάγματος και των νόμων ως και ο κ. Έφραιμίδης έζήτησεν, θα πρέπει λέγει ο κ. Θανόπουλος νά κρίνωμεν ότι δέν ύπάρχει αξιόποινος πράξις διά νά μή γράψη ή ιστορία ότι μία παράταξις έδίωξε διά πολιτικούς λόγους μέλη αντιθέτου παρατάξεως.

Διότι όταν αρχίσωμεν νά έρμηνεύωμεν και νά εφαρμόζωμεν έσφαλμένως τους νόμους, γινόμεθα οι δυναμιτισταί και αυτών των θεσμών και των κοινωνικών μας αξιών. Δέν δυνάμεθα, κ. βουλευταί, νά πράξωμεν διαφορετικά διά λόγους ουσιαστικούς, διότι ή παραγραφή είναι νόμος ουσιαστικός. Και έπειδή ο λόγος περί παραγραφής του Νόμου περί ευθύνης Υπουργών, αν λάβωμεν ύπ' όφιν, ότι διά τά γεγονότα της ΔΕΗ μετά τον Νόμον του Ιουλίου 1962, ότε κατηρτίσθη ή εκ δικαστικών Έλεγκτική Επιτροπή δέν δύναται νά γίνη λόγος περί παραλείψεως των Υπουργών νά κάμνουν τό καθήκον τους δέν έχομεν τρεις συνόδους, έξ ών μία έκτακτος, αλλά τέσσαρες παρελθούσας, ενώ σήμεραν εύρισκόμεθα εις την πέμπτην.

Περισσότεροι σύνοδοι έχουv περάσει από του έτους 1961 όταν υπεγράφη ή σύμβασις περί αλουμινίου, διά την οποίαν ούδεις άλλωστε λόγος όπως προανέφερα δύναται νά γίνη μετά την κύρωσιν της διά νόμου, διότι δέν υπάρχουν πλέον υπεύθυνοι Υπουργοί, αλλά βουλευταί υπεύθυνοι εναντι του λαού, οι όποιοι την επεκύρωσαν. Έν τώ σημείω τούτο θα μου επιτρέψουν οι κ.κ. συνάδελφοι νά διατυπώσω την γνώμηv μου σχετικώς με την γνωμοδότησιν του Αντισταγγελέως του Αρείου Πάγου του κ. Καλλιμοπούλου. Οφείλω νά δηλώσω, ότι αι νομikai του σκέψεις δέν με ικανοποιούν. Ηδιάταξις περί παραγραφής του υπουργικού άδικήματος όταν περάσουν τρεις σύνοδοι, χωρίς διάκρισιν τακτικών ή έκτάκτων είναι σαφής.

Έρμηνείαν του νόμου λογικην αναζητούμεν όταν αι διατάξεις αυτού δέν είναι σαφείς. Σας έζήτησεν όμως ο κ. Παπακωνσταντίνου ότι ο νομοθέτης του 1877 έτέλει έν γνώσει ότι ύπήρχον κατά τό Σύσταγμα του 1864 τακτικά και έκτακτοι σύνοδοι, και αν ήθελε νά άποκλείση τάς έκτάκτους, θα τώ έλεγεν ευθέως. Έπεκαλέσθησαν ακόμη ύπέρ των αντιθέτων άπόψεων τό βραχυρόνιον της παραγραφής διά της παρελεύσεως τριών συνόδων. Εις άλλα όμως κράτη, ή παραγραφή είναι συντομωτέρα και εκείνης την οποίαν ήμεις δεχόμεθα, και ως δικαιολογία προβάλλεται ή ανάγκη νά μή τελή ό Υπουργός επί μακρόν χρόνον με την άπειλήν της διατυπώσεως κατηγορίας. Ακόμη θα έπρεπεν ο κ. Καλλιμόπουλος, νά είχεν ύπ' όφιν του την άπόφασιν του Ειδικού Δικαστηρίου του έτους 1951 και την δημουργηθείσαν διά της άποφάσεως αυτού νομολογίαν. Κατά την άπόφασιν αυτήν μόνον τό δικαίωμα της διατυπώσεως της κατηγορίας υπό της Βουλής παραγράφεται έντός τριών συνόδων και ουχι αυτό τούτο τό άδίκημα. Οσάκις δηλαδή γίνη ή κατηγορία εκ μέρους της Βουλής, τό άδίκημα πλέον δέν παραγράφεται εις τον σύντομον χρόνον των τριών συνόδων. Ενώ επομένως διά της έρμηνείας αυτής δέν είναι διόλου βραχύς ο χρόνος της παραγραφής, δέν τελεί ο Υπουργός υπό την άπειλήν κατηγορίας επί μακρόν, διότι και τρεις έκτακτοι εάν ύπάρξουν σύνοδοι, έρωτάται: Δέν άρχουν διά νά διατυπωθώ εκ μέρους της Βουλής ή κατηγορία; Αλλά έφ' όσον κ. Βουλευταί τά πράγματα έχουv ούτω, έν νόματι της διαφυλάξεως των θεσμών, βάσει των οποίων πολιτεύομεθα, θα σας παρεκάλουν όχι ως υπερασπιστής των υπό κατηγορίαν συναδέλφων μας, διότι ουδέποτε θα έσκεπτόμην νά υπερασυνθώ από της θέσεως ταύτης ένόχων, θα σας παρεκάλουν, λέγω, νά σκεφθήτε ότι είσθε υποχρεωμένοι νά έχετε οίαν και έγώ γνώμηv, ότι δέν ύπάρχει διά λόγους ουσιαστικούς, αλλά και έλλείψειv αξιόποινου περίπτωσις ποινικής διώξεως των υπό κατηγορίαν Υπουργών και πρέπει ή πρότασις των είκοσι Βουλευτών της Ε.Δ.Α. νά καταψηφισθώ.

Δέν πρόκειται νά υπερασπισθώτε έξ άλληλεγγύης τους συναδέλφους σας. Πρόκειται νά υπερασπισθώτε τους θεσμούς μας και τό μέλλον του τόπου. Αρχής γενομένης προς παρερμηνείαν των νόμων και επομένως προς παρνομίαν, ούδεις

των Υπουργών εις τὸ μέλλον θὰ εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι βέλαιος ὅτι δὲν θὰ εὐρεθῇ κατηγορούμενος, καίτοι κατὰ νόμον ἐπετέλεσε τὸ καθήκον του καὶ εὐσυνειδήτως ὑπηρετήσε τὸ Δημόσιον καὶ τὸν Λόγον.

Ἀντιλαμβάνομαι ὅτι φοβεῖσθε τὴν κατάληξιν αὐτὴν, διότι τὴν μόνον δέον νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ἀντίληψις μερικῶν συναδέλφων ὅτι δὲν πρέπει νὰ κάμωμεν Ἀνακριτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἀλλὰ ἀπλῶς ἐξεταστικὴν. Θέλετε καὶ νὰ γίνῃ διὰ τὴν δημιουργίαν ἐντυπώσεων.

Π. Κανελλόπουλος. Ἀδίκως προσπαθεῖτε νὰ τοὺς πείσετε διότι θέλουν νὰ κάμουν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν, γνωρίζοντες ὅτι ὑπάρχει παραγραφὴ, ἀλλὰ γνωρίζοντες ἐπίσης ὅτι καλὸν εἶναι νὰ ἐκδικούνται τοὺς ἀντιπάλους των καὶ νὰ δημιουργοῦν προβλήματα, τὰ ὁποῖα κλονίζουν καὶ τὸν Κοινοβουλευτισμὸν καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Ἔθνος. Ἄς τὸ πράξουν αὐτό, θὰ εἶναι ὑπεύθυνοι.

Γ. Καστανίδης...

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν σᾶς ἀδικῶ, ἀλλὰ βλέπω τὴν ἀντίδρασίν σας. Βλέπω τὸν φίλον κ. Κοδρὴν νὰ κάμῃ ἀντίδρασιν πρὸς ἐμὲ, ἡ ὁποία, ὅταν ἐσημειώθῃ, ἔτο τελεῖως ἀπροσδόκητος. Ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ πιστεύσητε, παρὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἀγνότητά ἡ ὁποία σᾶς διέπει κ. Θανόπουλε, ὅτι πιθανώτατον εἶναι ὅτι θὰ πηγαίνωμεν ἀπὸ τὸ κακὸν εἰς τὸ χειρότερον.

Δ. Θανόπουλος. Πολὺ τὸ φοβοῦμαι.

Π. Κανελλόπουλος. Ἀλλὰ τὸ κακὸ ἤμπορεῖ νὰ σημειωθῇ εἰς θάρος ἡμῶν καὶ τὸ χειρότερον θὰ σημειωθῇ εἰς θάρος τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως.

Δ. Θανόπουλος. Τελειῶνω τὸν λόγον μου. Εὐχαριστῶ τὸν Ἀρχηγόν μου διότι προσεπάθησε νὰ μὲ προσγειώσῃ εἰς τὴν σημερινὴν πραγματικότητά τῆς Αἰθούσης αὐτῆς. Πολὺ φοβοῦμαι καὶ ἐγὼ ὅτι δὲν θὰ κατορθώσω νὰ πείσω τοὺς συναδέλφους μου διὰ τὴν ὁρότητα τῶν ἀπόψεών μου, ἂν καὶ διαισθάνομαι τὰς ἀνησυχίας των. Ὁ καθεὶς ἐξ ἡμῶν ἔχει τὴν ἱστορίαν του καὶ ὁ καθεὶς ἀς ἀναλάβῃ τὰς εὐθύνas του. Φοβεῖται ὅτι ἂν δὲν σταθῶμεν μακρὰν τῶν πολιτικῶν μας παθῶν καὶ ξένοι πρὸς τὰ κωμικὰ μᾶς συμφέροντα, κινδυνεύομεν νὰ θαδίσκωμεν ἀπὸ τὸ κακὸν εἰς τὸ χειρότερον καὶ τότε ἡμεῖς καὶ οἱ σήμερον ὑπὸ κατηγορίαν Υπουργοί, θὰ ἔχωμεν ἐλάφει τὸν τόπον.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι Ἐπιτροπὴ τοῦ ἀρθροῦ 58 τοῦ Συντάγματος δὲν δυνάμεθα νὰ συστήσωμεν, διότι αἱ Ἐπιτροπαὶ αὐταὶ ἀφοροῦν Υπουργοὺς ἐν ἐνεργείᾳ. Παρὰ εἶναι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ νομολογία καὶ ὁμόφωνοι οἱ συγγραφεῖς. Ἰδού τί λέγει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἀείμνηστος Σβώλος (ἀναγινώσκει):

«Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται εἶναι θεσμὸς ἀναγκάσιμος εἰς τὸν Κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον. Εἶναι ἓνα ἀκράϊον καὶ σκληρὸν μέσον ἐλέγχου τῶν Κυβερνήσεων».

Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν πού ἐπιθυμεῖτε δὲν ἤμπορεῖ νὰ γίνῃ. Ἀντιλαμβάνομαι, κύριοι συνάδελφοι τῆς πλειοψηφίας τὴν ψυχολογίαν σας. Φοβεῖσθε ὅτι ἀδικεῖτε συναδέλφους σας, ἀλλὰ θέλετε νὰ μὴ κατηγορηθῇτε ἀπὸ τὸν κόσμον σας. Εἴπατε δέσμιος μιᾶς ψυχολογίας πού ἐδημιουργήσατε εἰς τὸν κόσμον. Βλέπετε πόσον προσεκτικοὶ πρέπει νὰ εἰμεθα εἰς τὸν τρόπον ἀσκήσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου μᾶς. Δὲν πρέπει νὰ υπερβάλωμεν τὰ πράγματα, διότι ἐὰν τὰ υπερβάλωμεν ἤμπορεῖ αὐρίον νὰ γίνωμεν θύματα αὐτῶν τῶν ὑπερβολῶν. Δὲν εἶναι δυνατόν κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ κάμωμεν Ἐξεταστικὴν τῶν πραγμάτων Ἐπιτροπὴν. Ἐὰν ἔχετε πείσθῃ ὅτι ὑπάρχουν ἀδικήματα καὶ μάλιστα δυνάμενα νὰ τιμωρηθοῦν διὰ ποινῆς, θὰ πρέπει νὰ προχωρήσετε εἰς τὴν σύστασιν Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ὅμως τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν σας, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἰσθε ἤσυχαι ὅτι καὶ τὸ καθήκον σας ἐκάματε καὶ τοὺς νόμους ἐτηρήσατε. Εἶναι προφανές ὅτι ἂν ὅχι ὅλοι πολλοὶ ἀπὸ σᾶς φοβεῖσθε καὶ τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς συνεπείας τῆς πράξεώς σας, ἡ ὁποία πιθανὸν νὰ γίνῃ ἡ αἰτία μεγάλης περιπετειᾶς διὰ τὸν τόπον καὶ σεῖς τότε θὰ φέρετε ὅλας τὰς εὐθύνas. (Χειροκροτήματα).

Γ. Βασιλάτος. Κύριοι Πρόεδρε, τὸ μαρτυρεῖν εἶναι ὑποχρέωσις. Ἐγὼ ἐδήλωσα ὅτι ἐνῶ μὲ εἶχε μνηστὴς ὁ Πε-

ζόπουλος καὶ ἐνῶ ἤδυναμην νὰ τὸν μνηστὴς ἐπὶ ψευδῇ καταμνηστὴ ἐν τούτοις δὲν τὸ ἐκάμα. Ὁ κ. Θανόπουλος εἶπεν ὅτι ἐξητάσθην ὡς μάρτυς. Ἐβεβαίωσα τὸν κ. Θανόπουλον ὅτι δὲν ἐξητάσθην. Ἐπειδὴ ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ ἀμφιβάλλῃ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ διαβάσω εἰς τὴν Βουλὴν τὴν κάτωθι μαρτυρικὴν ἐξέτασιν. (Ἀναγινώσκει). Ὑστερὰ ἀπὸ αὐτὰ παρακλῶ τὸν κ. Θανόπουλον νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν αἰχμὴν πού ἐστρεψε ἐναντίον μου ἐὰν θέλῃ νὰ ἐξακολουθῶ νὰ τὸν τιμῶ ὅπως ἐπραττὶν μέχρι σήμερον.

Δ. Θανόπουλος. Εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμὴν μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιβάλλει ὁ κ. συνάδελφος. Μὲ ὅσα εἶπον δὲν εἶχον πρόθεσιν νὰ σᾶς μειώσω. Νομίζω, ὅμως πῶς κατὰ τὴν ὁμιλίαν σας κάματε χρῆσιν ἄλλης καταθέσεως.

Γ. Βασιλάτος. Ὁχι, κ. συνάδελφε, τὴν ἰδίαν ἀνέγνωσα. Δὲν μὲ προσέξατε ὅμως.

Δ. Θανόπουλος. Μετὰ τὴν ἀποσαφήνισιν δὲν ἔχω διαθέσιν νὰ ἐπιμείνω.

Πρόεδρος. Κύριοι συνάδελφοι, ὕστερὰ ἀπὸ ἐξαντλητικὴν ὁκτάωρον συζήτησιν νομίζομεν πῶς ἔχομεν δικαίωμα νὰ διακόψωμεν τὴν συνεδρίαν.

Πολλοὶ βουλευταὶ ἐκ τῆς Ε.Ρ.Ε. Νὰ συνεχίσωμεν, κ. Πρόεδρε.

Πρόεδρος. Δὲν εἶναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, νὰ συνεχίσωμεν τὴν συζήτησιν.

Α. Σπανορρήγας (Υφ. Ἐμπ.). Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ κάμω μίαν πρότασιν λόγῳ τῆς αὐριανῆς πρωΐνης συνεδριάσεως. Ἡ θὰ πρέπει νὰ διακόψωμεν καὶ νὰ συνεχίσωμεν τὴν Παρασκευὴν ἢ θὰ πρέπει νὰ παραιτηθῶν τοῦ λόγου ὅλοι οἱ ρήτορες.

Ι. Διαικάντος. Ἐγὼ δὲν παραιτοῦμαι.

Α. Σπανορρήγας (Υφ. Ἐμπ.). Εἶχε συμφωνηθῇ, ἐφ' ὅσον θὰ ἐπελειώναμεν, τὴν Παρασκευὴν νὰ ὁμιλήσουν ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων καὶ οἱ διγρόμνοι βουλευταί. Ἐφ' ὅσον ὅμως βλέπομεν ὅτι εἶναι ἐξ ἀόριστη διὰ νὰ ὁμιλήσουν καὶ δὲν πρόκειται νὰ τελειώσωμεν, διότι εἴπαμεν ἐν τέταρτον καὶ μὲ τὰς διακοπὰς, αἱ ὁποῖαι παρενεβλήθησαν ὁμιλήσαν ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ὁ κ. Θανόπουλος, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε καὶ πολλὰς διακοπὰς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συνεχίσω, ἐπομένως τὴν Παρασκευὴν θὰ ἐξαντληθῇ ὁ νικτάλογος τῶν ἐγγεγραμμένων καὶ τὴν ἄλλην Τρίτην θὰ γίνῃ αὐτὸ πού ἐλέγομεν νὰ γίνῃ τὴν Παρασκευῇ.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀποψὶς τοῦ κ. Υπουργοῦ ἔχει μίαν λογικὴν βάση. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ ὁμιλήσουν ἀπόψε—δηλαδή σήμερον—διότι πρόκειται περὶ πρωτῶν ὥρων—νὰ μὴ τοὺς ἐμπαδίσωμεν. Καὶ εἶναι ἴσως καὶ ὁρθὸν εἶναι τῆς συμφωνίας τὴν ὁποῖαν ἐκάμαμεν νὰ λήξῃ ἀπόψε ἡ συζήτησις, ἀλλὰ βεβαίως παρακαλουμένων τῶν κ.κ. συναδέλφων νὰ συντομεύσουν τὰς ἀγορεύσεις των καὶ νὰ ἐξαντληθῇ ὁ νικτάλογος τῶν ἐγγεγραμμένων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὐριανὴν συνεδρίαν ἡ μᾶλλον τὴν πρωΐνην, θὰ παρακαλέσω ἐὰν εἶναι δυνατόν νὰ ἀρχίσωμεν εἰς τὰς 11.30' ἀντὶ 10.30'. Ἀλλῶς τε εἶναι θέμα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰδικώτερον τὴν Ἑθνικὴν Ριζοσπαστικὴν Ἐνωσιν, διότι ἔχει φέρει πρὸς ἐπανεξέτασιν τὸ Ν. Δ. περὶ συνδικαλισμοῦ καὶ ἄς τὸ συζητήσωμεν εἰς δύο συνεδριάσεις. Ἄς ἀρχίσωμεν σήμερον 11.30' μὲ τὴν εἰσήτησιν τοῦ κ. Μπουρνιά.

Πρόεδρος. Μὰ κ. Πρόεδρε, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις καθ' ἣν περίπτωσιν οἱ περισσότεροι βουλευταὶ κοιμούνται εἰς τὰ ἐδῶλια;

Ε. Κοθρή. Κύριοι Πρόεδρε, ἡ ἀποψὶς τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ δὲν ἐξυπηρετεῖ κανένα σκοπόν.

Ε. Ἀναρούσης. Ἐδῶ, μᾶς βασανίζετε μέχρι τῶν πρωτῶν ὥρων, δι' ἄλλα θέματα. Ἀλλῶστε, δὲν ὑπάρχει καὶ ἀπαρτία. Ἐχετε τὸ δικαίωμα διαπιστώνωντας τὴν ἐλλείψιν ἀπαρτίας νὰ διακόψετε τὴν συζήτησιν.

Σ. Μερκούρης. Διὰ τὴν σοβαρότητα τοῦ θέματος, ὁφείλομεν νὰ διακόψωμεν. Δὲν εἶναι δυνατόν εἰς τὰς 5 πρῶν νὰ συνεχίσεται αὐτὴ ἡ συζήτησις. Εἶναι ἀκόμη, νομίζω, ἄλλοι ἐξ ὁμιλητῶν πού ἐπιθυμοῦν νὰ ὁμιλήσουν.

Ε. Άνερούσης. Νά αναγνωστούν τὰ ὀνόματα τῶν ὁμιλητῶν.

Σ. Μερκούρης. Ἐάν θά ἤμπορούσαμεν νά περιορισθῇ ἡ συζήτηση εἰς τὸ τέταρτον, θά ἔλυτο τὸ θέμα.

Πρόεδρος. Κατὰ ποῖαν λογικὴν θά περιορίσωμεν τὸν λόγον κ. συνάδελφε;

Ε. Κούρης. Ἐχετε ὑποχρέωσιν κ. Πρόεδρε διαπιστῶντας ἔλλειψιν ἀπαρτίας νά διακόψετε.

Πρόεδρος. Γνωρίζω τὰ καθήκοντά μου κ. συνάδελφε. Ὁ κ. Καστανίδης ἔχει τὸν λόγον.

Γ. Καστανίδης. Ἐφ' ὅσον κ.κ. συνάδελφοι, κατὰ τὸν ἀρτι κατελθόντα συνάδελφον ὁ νόμος καθορίζει τὴν διαδικασία καὶ τὰ ὄργανα ἐλέγχου ἐνὸς α' Σώματος ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα καὶ ἂν τὰ καθορισθέντα ὄργανα δὲν κάμουν τίποτε ἄλλο παρὰ νά δημιουργοῦν ἀτασθαλίαν ἢ ὑπέρτατη ἐξουσία εἰς οὐδὲν εὐθύνεται διότι ὑπάρχουν τὰ ὄργανα ἐκεῖνα τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ τοῦ νόμου. Καὶ ἐρευνώντας δικανικῶς τὸ ἐγκλητήριο ἐγγραφοῦ μᾶς εἶπεν, ὅτι ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐκθεσιν τριῶν Δικαστικῶν χωρὶς νά καθορίζῃ τὰ ἀδικήματα δὲν οὐσίανται τὰ ἐγγραφα. Καὶ ἐρωτῶ: Ἐάν ὁ Εἰσαγγελεὺς ἔχει μίαν ἐκθεσιν περὶ ἀδικήματος κατ' ἐγκλησιν διωκόμενου καὶ κάμετε μίαν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, ὅτι θέλετε νά δικασθῇ ἡ ὑπόθεσις ἐκείνη δὲν εἶναι ἀρκετὸν αὐτὸ κ.κ. συνάδελφοι;

Δ. Θανόπουλος. Καὶ αὐτὸ τὸ ἐξήγησα. Καὶ ἐκαμᾶ ἀντιδιαστολὴν, ἀλλὰ δὲν με παρακολουθήσατε.

Γ. Καστανίδης. Ἀλλὰ ἂς ἀρχίσω ἀπὸ τὴν ἐκ βαθέων διατυπωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Τσάτσου οἰονεὶ ἀπειλὴν κατὰ τοῦ Σώματος. Δὲν δικαιοῦνται μᾶς εἶπεν ὁ κ. Τσάτσος, δὲν δύνασθε νά κατηγορήτε τὴν προηγουμένην Κυβέρνησιν διὰ πολιτικὰς τῆς πράξεις. Συμφωνῶ ἀπολύτως. Πράγματι, δὲν εἶναι τῆς παρούσης ὥρας νά κατηγορηθῇ πᾶσα προηγουμένη Κυβέρνησις διὰ πολιτικὰς τῆς πράξεις. Ἀλλὰ ἐξ ἴσου δὲν εἶναι ὁρθὸν καὶ δὲν δικαιοῦται κανεὶς εἰς πᾶσαν πράξιν νά φορέσῃ τὸν μανθὺν τῆς πολιτικῆς πράξεως πρὸς τὸν σκοπὸν νά ἀποφύγῃ ὀρισμένας κατηγορίας. Καὶ εἶπεν περαιτέρω ὁ κ. Τσάτσος, ὅτι σπανίως εἰς τὴν αἵθουσαν αὐτὴν ἐνεφανίσθησαν περιπτώσεις παραπομπῆς Ὑπουργῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου περὶ εὐθύνῃς Ὑπουργῶν. Ἐάν τοῦτο εἶναι ἀληθές, δὲν τὸ γνωρίζω. Φαίνεται νά εἶναι ἡ αἰτία διὰ τὴν ῥοίαν ἴσως ἐναχρυνόμεθα ὅλοι νά θεωροῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μᾶς ἀσυδότες εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Καὶ περαιτέρω διετύπωσε καὶ μίαν ἄλλην ἀπειλὴν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ θά ἐπανεέλθωμεν καὶ διετυπώθῃ ἀπὸ ἄλλους ἀξιολύτους κ.κ. συνάδελφους ἢ ἀποφῇς ὅτι καὶ σεῖς θά εὐρεθῇτε κάποτε εἰς τὴν θέσιν αὐτήν. Τὸ θέμα αὐτὸ μᾶς κρατεῖ ἀδιαφόρους. Οὔτε τὸ ὑπολογίζομεν, οὔτε τὸ φοβούμεθα, διότι ἀντλούμε θάρρος καὶ πίστην διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον μας ἀπὸ τὴν ἱστορίαν μας. Δὲν θά εὐρεθῇ ἄνθρωπος τῆς παρατάξεώς μας ὁ ὁποῖος νά χειρισθῇ τὰ κοινά, καὶ νά ὑπάρξῃ δι' αὐτὸν οἰσθήκη φόβος. Ἐάν παρ' ἐλπίδα, συμβῇ τοιοῦτόν τι, ἡμεῖς θά τοὺς ἀπαγγεῖλωμεν τὴν κατηγορίαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δὲν πρέπει νά ἀπομακρυνόμεθα ἀπὸ τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ. Πολλὰκις διατυμπανίζεται τὸ ἀδιέλθητον τοῦ ἡθους τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Τοῦτο ἴσως νά εἶναι ἀληθές. Ἀλλὰ εἴτε τὸ θέλομεν, εἴτε ὄχι ὁ κόσμος — ἂς μεταχειρισθῶ μίαν λαϊκὴν ἔκφρασιν — «τὸ ἔχει τοῦμπανο καὶ μεῖς κρυφὸ καμάρι». Δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ ἐντύπωσις τοῦ λαοῦ. Αὐτὴν τὴν ἐντύπωσιν ἡμεῖς μετὰ τὸ παράδειγμά μας πρέπει νά τοῦ τὴν ἐξαλείψωμεν.

Κύριοι βουλευταί, ἀπὸ τὴν ὅλην συζήτησιν διαπιστώνω, ὅτι ἐπιχειρεῖται νά στηθῇ μία παγίδα εἰς βάρος τῆς παρατάξεώς μας καὶ ἀπὸ τὴν ἄκρην ἀριστερὰν καὶ ἀπὸ τὴν ἄκρην δεξιάν. Δύο πράγματα εἶναι δυνατόν νά συμβοῦν. Ὑπῆρχε τὸ αὐτῆς ἢ ἀπαγγελία τῆς κατηγορίας νά γίνῃ ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν. Ἐάν ἐπὶ τῆς προτάσεως, αὐριον, ἡμεῖς εἰπώμεν ὅχι ἡ ἀριστερὰ θά ἐξοχίξῃ τὰ ἱματῖά της καὶ θά φωνάξῃ, ὅτι ἡμεῖς ἐκαλύψαμεν τὰ σκάνδαλα καὶ τὰς ἀτασθαλίαις τῆς ΕΡΕ διὰ τῆς ψήφου μας. Ἐάν εἰπώμεν ναι ἡ δεξιὰ θά ἐπαναλάβῃ τὸ ἴδιον τροπάριον, ὅτι παρεσύρθημεν καὶ ἀγόμεθα ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν. Ἐάν εἰπώμεν τὸ ὄχι θά τὸ εἰπώμεν ἀπὸ λόγους πο-

λιτικῆς ἀλληλεγγύης καὶ μόνον. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ δι' ὀρισμένα σοβαρώτατα ἐρωτηματικά ποὺ ἀφείθησαν ἀπὸ τὴν ὅλην συζήτησιν καὶ συγκεκριμένως ἀπὸ τὸν κ. Πρωτοπαπαδάκη, ὁ ὁποῖος μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶπεν, καὶ τὸ εἶπεν ἴσως ἐπιχειρήσας νά ὑποτιμῇ τὴν νοημοσύνην τῶν πάντων. Δυσφορεῖτε ἀπὸ τὸ πόρισμα τῆς ἐπιτροπῆς διότι ἡ ζημία τῆς ΔΕΗ θά εἶναι 500 ἑκατομμύρια δολλάρια κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συμβάσεως καὶ εἶπεν ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης θά εἶναι δυνατόν αὐτὰ ὅταν ξένοι οἰκοὶ χρηματοδοτοῦν τὴν ΔΕΗ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τῆς οἰκονομικῆς τῆς δυνατότητος; Τὸ πόρισμα κ. Πρωτοπαπαδάκη δὲν λέγει ὅτι χρεωκόπησεν ἡ ΔΕΗ, ἀλλὰ ὅτι ἔχει ζημίαν 500 ἑκατομμ. δολλαρίων.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Ἐχετε προσλαμβάνουσας παραστάσεις κ. συνάδελφε, διὰ τὸ ποσὸν τῶν 500 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀντιστοιχεῖ μὲ 15 δις. ἑκατομμύρια δραχ. Καὶ σᾶς ἐρωτῶ, μία ἐπιχείρησις ποὺ ἔχει ζημίαν τοιαύτην εἶναι δυνατόν νά δανειοδοτηθῇ;

Γ. Καστανίδης. Τὸ ἕτερον ἐπιχείρημα τοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη εἶναι ἐάν εὐρίσκωμεν λογικόν, ὅτι μία βιομηχανία ἢ ὁποία ἀπορροφᾷ τὴν μεγαλύτεραν ποσότητα ηλεκτρικῆς ἐνεργείας νά πληρώνῃ τὸ ἴδιον μετὰ τὴν κατανάλωσιν.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Φαίνεται κ. συνάδελφε, ὅτι προηγουμένως, δὲν με ἀκούσατε ὅταν ὠμίλει ὁ κ. Μερκούρης. Εἶπον, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ ρεύματος ἀπὸ τὰ κρεμαστὰ εἶναι 3,24 χιλιοστὰ τοῦ δολλαρίου.

Γ. Καστανίδης. Περαιτέρω οἱ κύριοι Παπαληγοῦρας καὶ Πρωτοπαπαδάκης διεμαρτυρήθησαν πῶς ἦτο δυνατόν, εἶπον, νά στραφῶμεν κατὰ τὸν ὁργανισμόν τῆς ΔΕΗ, κατὰ Πεζιπούλου καὶ Γουνιράκη, καὶ ἦν στιγμὴ μᾶς εἶπον, ὅτι δὲν ὑπάρχει στοιχεῖα καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ὑπῆρχε καμμία ἐντύπωσις ὡς πρὸς τὸ διαβλητόν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Δὲν εἶπαν αὐτό. Εἶπον ὅτι ὑπάρχουν ὄργανα ἐλέγχου καὶ τὰ ὀνόματα. Ἐξ ἄλλου τὸ θέμα τὸ ἀνέλυσε προηγουμένως ὁ κ. Θανόπουλος καὶ ἔπρεπε νά τὸ περικυκλωθῇ.

Γ. Καστανίδης. Τὸ εἶπατε, κ. Πρωτοπαπαδάκη. Τώρα ἂς ἐξετάσωμεν, ἐάν ὑπῆρχον ἐνδείξεις ὥστε νά σᾶς κινηθῇ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ μίαν ἐρευναν. Ὑπολογίζεται τὸ ἔργον εἰς 16.500 ἑκατομμύρια. Ποία εἶναι ἡ ὑπερβάσις τοῦ ἔργου;

Π. Παπαληγοῦρας. Κύριε συνάδελφε, θά πάρωμεν τὴν ἀποψιν τῶν ἐλεγκτῶν. Ἀναφέρεται ὅτι εἶναι 19 ἑκατομμύρια καὶ ἂν προστεθοῦν ἄλλα 4 φθάνομεν περίπου 23. Κεῖν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀναφέρωμαι εἰς τὴν σελίδα 23 καὶ ἡ ὑπερβάσις εἶναι (230)0.

Γ. Καστανίδης. Καθ' ὅμως δὲν ὑπάρχει ὑπερβάσις.

Π. Παπαληγοῦρας. Πῶς δὲν ὑπάρχει. Διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς συζητήσεως δὲν τὸ ἀνέφερα προηδὲς. Ἡ ἐκθεσις ἀναφέρει σχετικῶς τὰ τῆς ὑπερβάσεως, ἀλλὰ ἄλλο εἶναι ἐάν ὑπάρχῃ ὑπερβάσις εἰς τὴν ἐντέλειαν ἐνὸς ἔργου καὶ ἄλλο εἶναι ἐάν ὑπάρχουν σκάνδαλα.

Γ. Καστανίδης. Κύριε Παπαληγοῦρα, καὶ ἐγὼ δὲν εἶπον ὅτι εἶπατε ὅτι ὑπάρχουν σκάνδαλα. Ἐξεκίνησα ἀπὸ τὴν ἀποψιν νά σᾶς εἶπω ὅτι ὑπάρχει μία ὑπερβάσις 230)0, καὶ κάνω τὴν ἐξῆς σκέψιν ὅτι ὑπάρχει αὐτὴ ἡ ὑπερβάσις ἢ ὁποῖα δὲν γνωρίζω ἐάν ὀφείλεται εἰς ἀτασθαλίαν ἢ ὄχι. Θά ἔπρεπε σεῖς νά δικτάξῃτε ἐρευναν καὶ νά διαπιστώσατε ἐάν πρόκειται περὶ συνήθων ὑπερβάσεων, ἢ περὶ ἀτασθαλίας.

Π. Παπαληγοῦρας. Κύριε συνάδελφε, γράφει ἡ ἰδέα ἡ ἐκθεσις τῶν τριῶν Δικαστῶν, ὅτι τὸ κόστος τῆς κατεσκευῆς τοῦ ἔργου δὲν ὑπερβαίνει τὰ ἀπαράδεικτα δοκ. Καὶ ὅτι συνεκρατῆθῃ ἐντὸς τῶν παραδεκτῶν ὁρίων. Ἀλλὰ ἡ ΔΕΗ, κ. συνάδελφε, ἔχει ἐκτελέσει καὶ ἄλλα ἔργα, πλῆθος. Καὶ ἔχει ἐκτελέσει ἔργα ἐπὶ τῶν ἰδικῶν σας Κυβερνήσεων. Γνωρίζετε ποῖαι ὑπῆρξαν αἱ ὑπερβάσεις τῶν ἔργων αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἰδικῶν σας Κυβερνήσεων; Αὐριον θά σᾶς φέρω τοὺς ἀριθμούς. Οὐδεὶς κ. συνάδελφε, εἶχε τὴν ἀξίωσιν τὸ ἔργον νά γίνῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων. Οὐδεὶς μὲ εἶπε ποτὲ τίποτε περὶ ἀνωμαλιῶν. Ὁ κ. Κισίκης ὅταν ἤλθον οἱ φάκελλοι ἐδῶ καὶ

τους εμπειρότερον ως ο πλέον εμπειρότατος. Εξήγησεν ότι το έργο εστοίχισε πολύ. Και ούδεις, κ. συνάδελφε, ούτε η αντιπολίτευσις είπεν ότι υπακούετο σκανδαλόν.

Γ. Καστανίδης. Κύριε Παπαληγούρα, δεν ήτο δυνατόν η αντιπολίτευσις όταν σεις είπατε εις την Κυβέρνησιν, να έχη όλα τα στοιχεία.

Π. Παπαληγούρας. Εγώ σας είπον, κ. συνάδελφε, ότι όλα τα αρμόδια Δημόσια όργανα, το Διοικητικόν Συμβούλιον της ΔΕΗ, αι Υπηρεσίαι του Υπουργείου Βιομηχανίας, οι Τεχνικοί Σύμβουλοι της Κυβερνήσεως, ποτέ δεν μου είπον τίποτε. Τι ήθέλατε να κάω, να πάω εγώ να διαπιστώσω διά θέματα τεχνικά; Και είναι σοβαρά πράγματα αυτά εις ένα πολιτισμένον Κράτος, ένας Υπουργός να κάμη καυτήν την δουλειά, καθ' ην σπιγμένη οι αρμόδιοι Τεχνικοί Σύμβουλοι, τα αρμόδια όργανα ούδεν είπον; Αλλά και κάτι άλλο. Το έργο αυτό δεν το έκαμην η Κυβέρνησις, κ. συνάδελφε, αλλά η ΔΕΗ. Η Κυβέρνησις παρενέβαινεν όταν η ΔΕΗ εύρίσκετο εις άδιέξοδον διά να διευκολύνη εις την έξευσιν λύσεως εις συζητήσεις μεταξύ Γαλλικής και Έλληνικής Κυβερνήσεως. Τι εύθνην ήμπορεί να έχη ο Υπουργός δι' αυτό; Ευθύνεται διά το γενικόν αποτέλεσμα. Αλλά και αυτό το γενικόν αποτέλεσμα του έργου του Μέργδοβα, κατ' την ιδίαν την Έπιτροπήν των Έλεγκτικόν είναι λαμπρόν, παρ' ό το γεγονός ότι έσημειώθη υπέρβασις.

Γ. Καστανίδης. Και έπειδή, κ. συνάδελφε, το έργο ήτο λαμπρόν, έπρεπε να υπάρξη πικτωλός διαλαρίων;

Β. Εφραιμίδης. Μου έπιτρέψατε, κ. συνάδελφε, να σας δώσω ένα αριθμόν;

Γ. Καστανίδης. Δεν μου χρειάζεστε, κ. συνάδελφε, εγώ πιστώω τον αριθμόν που μου είπον ο κ. Παπαληγούρας. Έγνωρίζατε, κ. Παπαληγούρα, τί υποχρέωσιν ανέλαβεν η ΟΑΚΟ και κάμει εν συνεχεία, τριποποίησιν της συμβάσεως, αφαιρείτε ένα έργο που κοστίζει 50 εκατομμ. φράγκα και δεν διαμαρτυρείται, έπειδή ο έντιμος αυτός, όπως είπατε, υπάλληλος, ο κ. Παπαλεονάρδου, έκαμε το λάθος. Έχετε το φαινόμενον, ότι η ΔΕΗ ζημιώνεται 50 εκατομμ. φράγκα περαιτέρω με την υπέρβασιν του 2500 και εν συνεχεία δημοσιεύονται εις τον ΝΕΟΔΟΓΟΝ αι έπιστολαί Φιλαρέτου και μ'ας είπατε, ότι αυτά αι έπιστολαί δεν έχουν σημασίαν και ακόμα επιτίθεσθε λάθρα κατ' των Δικαστών που έκαμαν τον έλεγγον.

Π. Παπαληγούρας. Μίαν λέξιν μόνον διά να επαυλάσω αυτά, τα όπ'τα είπα προχθές. Πράγματι έγινεν αυτό το λάθος αυτό το έκαμεν ο έντιμότερος υπάλληλος της ΔΕΗ και δεν υπέχει δόλον και αναφέρεται εις την έκθεσιν ότι η εύθνη έγκειται μόνον εις το θέμα, ότι δεν αναφέρθη τουτο εις τον Υπουργόν. Και λέγει η Έπιτροπή, ότι το γεγονός, διότι δεν αναφέρθη εις τον Υπουργόν, συνιστά παράβασιν καθήκοντος.

Είναι αληθές, κ. Πρόεδρε, ότι έλαβα μέρος εις πολλές διαπραγματεύσεις, διά να διευκολύνω την ΔΕΗ. Και είναι αληθές, ότι δεν υπαγόρευα ούλτιματα διαπραγματεύσεις έκαμα και έκαμα και υποχωρήσεις. Και εξήγησα διατί ήναγκάσθημεν να κα αφύγωμεν εις τας Γαλλικάς πιστώσεις και να δεχθώμε ακόμα και τον έκδικισμόν του εργολάβου. Και αν δεν είχαμε τας Γαλλικάς πιστώσεις και αν δεν εφιστάμεθα και τους έκδικισμούς του αναδόχου, όλόκληρον το έργο, κατ' την γνώμην του Προέδρου της Έπιτροπής κ. Χαμπούρη, θά έπιπτε εις το κενόν.

Γ. Καστανίδης. Αι έπιστολαί αυτάί, εκτός του ΝΕΟΔΟΓΟΥ έδημιουργήσαν και εις την εφημερίδα ΕΣΤΙΑ και δεν σας εκίνησαν καθόλου την περιέργειαν. Αλλά και κάτι άλλο. Μέτα εις τας έπιστολάς του Πεζουπούλου σας λέγει, ότι άφου τελειώσουν όλα αυτά θά σας παραδώση τους φακέλους με τα στοιχεία. Σεις ήρνήθητε μετά περιφρονησεως να δεχθώτε την κατάθεσιν των φακέλων, όταν μάλιστα είχατε και ώρισμένας αμφοβόλιας διά την στάσιν του Πεζουπούλου. Και διερωτώμαι, διατί ήρνήθητε αυτήν την προσφοράν Πεζουπούλου.

Π. Παπαληγούρας. Κύριε συνάδελφε, εγώ δεν είπα τίποτε από αυτά που λέτε. Πρώτον διότι θά ήτο άπτεϊον να εξετάζωμεν προσφοράς εγώ και σεις και να καταλάδωμεν τί-

ποτε. Τας προσφοράς εξήτασεν Έπιτροπή με Πρόεδρον τον Καθηγητήν του Πολυτεχνείου κ. Κουτσκούσταν. Μου είπον να ιδώ τους φακέλους και εγώ απήντησα. Τι να τους κάω τους φακέλους, εγώ δεν είμαι ούτε μηχανικός, ούτε ηλεκτρολόγος. Και είπα εις την Έπιτροπήν και τον κ. Κουτσκούσταν να μου θέσουν υπ' όψει μου όλα τα στοιχεία διά να καταλάδω, διότι εγώ δεν είμαι ούτε Τεχνικός, ούτε ηλεκτρολόγος.

Γ. Καστανίδης. Ο άξιότιμος Αρχηγός της Ε.Ρ.Ε. άπαντων εις τον κ. Ηλιόπουλον κατεφέρθη έναντίον του και είπεν, ότι έκαμεν έπιλογήν ώρισμένων τμημάτων της εκθέσεως, τα όποια μπορούσαν να στηρίξουν μίαν κατηγορίαν. Βεβαίως αυτό έκαμεν ο κ. Ηλιόπουλος, διότι είναι κατήγορος. Αλλά αυτό έπραξε και η πλευρά σας. Επέλεξεν ότι την συνέφερεν από την έκθεσιν διά να άποδείξη την άδωότητα των τέως ύπουργών.

Κύριοι συνάδελφοι, από την συζήτησιν βγήκε το συμπέρασμα, ότι κάτι υπάρχει. Αυτό το κάτι πρέπει να εύρεθ'η. Εγώ δηλώ, ότι θά ψηφίσω υπέρ της προτάσεως διά να συσταθ'η έξεταστική των πραγμάτων έπιτροπή, η όποία θά έρευνήση την αλήθειαν. Νομίζω, ότι η πλειοψηφία της Βουλής πρέπει να ψηφίση υπέρ της προτάσεως εάν θέλωμεν να εξυψώσωμεν τον πολιτικόν κόσμον και τον κοινοβουλευτικόν βίον της χώρας μας.

Ι. Διαμαντόπουλος. Κύριοι βουλευταί, κατ' αρχήν είμαι υποχρεωμένος ως Έλλην να εκφράσω την λύπην μου και την ψυχικήν όδύνην που αισθάνομαι διότι εις μίαν κρίσιμον ώραν ένδικήν η Βουλή άσχολείται επί περισσοτέρας συνεδριάσεις ούσιαστικώς διά προσωπικά θέματα.

Την παρελθούσαν Παρασκευήν είχαν προτείνει η Βουλή να μη διακόψη αλλά να συνεδριάση συνεχώς μέχρις ότου ληφθ'η απόφασις επί του συζητουμένου θέματος. Είχον τονίσει ότι αν ήμουν εργαλούμενος θά ήσθάνομην λύπην και πικρίαν αν οι συνάδελφοί μου σκεπτόμενοι την κόπωσιν των θά με άφινον υπό κατηγορίαν επί μακρόν και είμαι βέβαιος ότι το ίδιο θά ήσθάνετο ο καθείς εξ ύμών των 299 αν εύρίσκεσθε εις την ιδίαν μοίραν.

Η Ε. Κ. καθ' όλον το διάστημα του άνενδότου άγώνος, κατήγγειλε σκάνδαλα της ΕΡΕ και υπέσχετο να επιβάλλη κυρώσεις έρχομένη εις την αρχήν.

Προσωπικώς υπήρξα όξύτερος κατ' της Κυβερνήσεως της ΕΡΕ και θά ένθυμώσθε όλοι σας ότι κατ' την συζήτησιν επί της προτάσεως παραπομπής του στρατηγού Δόδα στις απηλλάγη υπό της τότε πλειοψηφίας της Βουλής είχαν καταγγείλει ότι έγένετο άγορά ύλικού των ΣΕΚ άρκετών εκατομμυρίων άνευ δημοπρασίας με υπογραφήν και του Υπουργού της Γεωργίας άκόμη αλλά όχι του αρμοδίου Υπουργού Οικονομικών κ. Παρασκευουπούλου του άργότερον Πρωθυπουργού.

Αμα τη συγκλήσει της παρούσης Βουλής και άμα τη δημοσιεύσει των πορισμάτων έρεύνης των μυστικόν κονδυλίων είχαν ζητήσει από το ίδιο βήματος την παραπομπήν 2 Υπουργών της ΕΡΕ διότι εις την Βουλήν του 1961—63 έγγράφως εις σχετικήν έρώτησίν μου διά οικονομικήν προσφοράν προς εφημερίδα εκδιδομένην εις Γερμανίαν απήντησαν άνηθικώς ένθ' άπεδείχθη ότι είχαν χορηγήσει περί τας 500 χιλιάδας.

Και όμως την σημερινήν συζήτησιν δεν την έφερε η Ε.Κ. ως αίχμάλωτος των προς τον Λαόν υποσχέσεών της ως είπε ο κ. Θανόπουλος, αλλά τα δύο άκρα και εξηγούμαι:

1) Η ΕΡΕ διότι εις το παρελθόν όταν η Ε.Κ. της εξέτισε έξεταστικήν των πραγμάτων έπιτροπήν διέπραξε το εγκληματικόν δι' αυτήν πολιτικόν σφάλμα να μη δεχθ'η όποτε σήμερον δεν θά υπήρχε θέμα προς συζήτησιν.

2) Η ΕΔΑ διότι η έν γνώσει ότι ένδεχομένως να προσκρούση εις το άδύνατον της νομικής δυνατότητας έκδικάσεως λόγω παραγραφής το έπραξε η διότι παρ' όλον ότι πρό 4μήνου υπήρχε το πόρισμα της έπιτροπής των 3 δικαστών αυτή το έφερε καθ' ην σπιγμένη ήθελε να διασκεδάση την έντύπωσιν που προσκλήθη εις τον Έλληνικόν Λαόν από τας

δηλώσεις Γερομίκο δια τὸ ἐθνικὸν θέμα τῆς Κύπρου ἢ διότι ἐπιθυμῶ νὰ σπιλώσῃ τὸν πολιτικὸν κόσμον.

Σ. Ἡλίόπουλος. Ἐάν, τοὺς παραπέμπατε σεῖς δὲν θὰ κατεσπιλώνατο ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς χώρας;

Ι. Διαμαντόπουλος. Κύριε Ἡλιόπουλε, ἐφ' ὅσον με διακόπτετε πρέπει νὰ πάρω τὴν ἀπάντησιν: Ὡς πρῶτος ἀγορητὴς τῆς ΕΔΑ μᾶς ἐσερβίρατε τὸ θέμα τόσον ὥρα ὥστε πρὸς στιγμὴν νὰ νομίσωμεν ἀρκετοὶ ὅτι ὁ κ. Παπαληγόρου εἶχε δώσει ἐντολὴν νὰ δοθῇ ἡ προσφορὰ μιᾶς ἐταιρείας εἰς ἄλλην συναγωνιζομένην ἐνῷ ἀπεδείχθη ὅτι τοῦτο ἐγένετο μετὰ τὸ ἀνοίγμα τῶν φακέλων.

Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ εἶπεν ὅτι εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν κρίνονται οἱ κρίται. ἐγὼ ὑπερθεματίζω, ἐδῶ οἱ πάντες κρίνουν τοὺς πάντας κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα. Βάσει αὐτῶν τῶν συλλογισμῶν, θὰ ἐκφέρω μερικοὺς συλλογισμοὺς μου.

Ὁ κ. Βασιλάκος ἀνέφερε διὰ κάποιον ὑπάλληλον τῆς ΔΕΗ Δούκαν, ὅστις εἶχε πολλὰ εἰς βάρος του ὅτι τὸν κρατᾷ καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν ΔΕΗ. Δηλαδή ὑπάρχει κίνδυνος αὐριοῦ νὰ ἐγκληθῇ ὁ σημερινὸς Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας δι' αὐτό;

Τὸ νομικὸν τοῦ θέματος ὑπεστήριξαν πρῶτος ὁ κ. Μαρκεζίνης, Ἀρχηγὸς τῶν Προδευτικῶν, τονίσας ὅτι οὐσιαστικῶς ὑπάρχει παραγραφή, ἐν συνεχείᾳ δὲ οἱ κ.κ. Τσάτσος — Παπακωνσταντίνου — Θανάπουλος, εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε ἐγὼ τοῦλάχιστον νὰ ἔχω πεισθῇ ὅτι ἂν ἡ ὑπόθεσις φθάσῃ εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, τοῦτο θὰ κηρύξῃ ἐαυτὸ ἀναρμόδιον νὰ λάβῃ θέσιν ἐπὶ τῆς οὐσίας. Βεβαίως καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔδωσε γνωμάτευσιν ὅτι ἡ ἔκτακτος σύνοδος δὲν συνυπολογίζεται, ἀλλὰ καὶ τότε πάλιν ἔχουν παρέλθει αἱ τρεῖς σύνοδοι, ὡς ἀνέπτυξεν ὁ κ. Κανελλόπουλος. Θεωρήσας πρῶτην σύνοδον, τὴν σύνοδον καὶ ἣν ἐγένετο ἐναρξίς τῆς διαλευκάνσεως διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ νόμου διὰ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν δικαστῶν. Ἀλλὰ πῶς τὸ θέμα τῶν οἰκοπέδων τῆς Ν. Μάρης παρεγράφη, ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ συζητούμενον δὲν παρεγράφη;

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἄφησε τοὺς Βουλευτὰς τοῦ ἐλευθέρου νὰ κρίνουν, ἄρα καὶ νὰ ἐκφέρουν τὰς ἀτομικὰς τῶν κρίσεις, διότι ἄλλως τί θὰ συνέβαινε; Ἡ θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ ἐντολὴ παραπομπῆς ὅποτε ἐνδεχομένως ἡ ἐντολὴ τοῦ Κόμματος θὰ ἦτο ὑπεράνω τῆς συνειδήσεως ὀρισμένων βουλευτῶν ἢ θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ ἐντολὴ μὴ παραπομπῆς, ὅποτε θὰ κατηγορούμεθα δι' ἀπεμπόλησιν τῶν παλαιῶν πεποιθήσεων καὶ ἀγώνων τῆς Ε. Κ. κατὰ τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ.

Κύριοι Βουλευταί, προσωπικῶς ὑπῆρξα ὀξύτερος κατὰ τὰς σχετικὰς συζητήσεις διὰ τὴν ΔΕΗ εἰς τὴν Βουλὴν, ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μου νὰ μὴ σᾶς ἀναγνώσω τί ἔλεγον τότε, διότι ἄλλωστε εἶναι πέραν τῆς 5ης πρωΐνης ὥρας, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀντισταθῶ εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ σᾶς ἀναφέρω ὅτι εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Ζορμπᾶ πρὸς τὸν κ. Παπαληγόρου, σχετικῶς μετὰ τὸν φάκελλον μετὰ τὰ λεπτὰ πού ἀνέγραψεν ἡ «Ἐστία», οὗτος δὲν ἀπήντησεν ὅπως δὲν ἀπήντησεν εἰς σχετικὴν ἐγγράφον ἐρώτησίν μου καὶ εἰς τὰ καταγγελλόμενα ἀπὸ τοῦ Βήματος διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς ἐφιλοξενήθη ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν ἐν Κηφισίᾳ ἑκαυλιν τοῦ περιβολήτου. Ἀλεξάνδρου, ὅστις τόσον ἐπικερδῶς δι' αὐτὸν ἐζημίωσεν, ὡς ἐργολάβος, τὴν Δ.Ε.Η.

Τελευτῶν ἔχω νὰ τονίσω ὅτι ἀνεξαρτήτως τῆς νομικῆς πλέον δι' ἐμὲ παραγραφῆς τοῦ ἀδικήματος, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἡ Ε.Κ. ἔχει εὐθύνην, διότι ἐγκαίρως δὲν τὴν ὑπεκίνησε, ἀπὸ τὴν ὅλην συζήτησιν δὲν ἀπεκόμισα τὴν ἐντύπωσιν οὐδὲ πόρρωθεν ὅτι ὑπῆρξε δόλος τῶν ἐγκαλουμένων παρόντων συναδέλφων, ἀλλὰ πάντως ἀμέλεια ὑπῆρξε. Καὶ ἐπειδὴ εἴμεθα ἀνδρώποι μετὰ ἀδυναμίας συμπεθείας, διὰ τὸν ἕνα τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν μετὰ τὸν ὅποιον οὐδέποτε ἤπιαμε ἕνα ποτήρι νερό καὶ τὸν ὅποιον ἀποκαλῶ πικραγχοῦρὰ πιστεύω καὶ ὅτι ἂν ἀκόμη μοῦ ἔλεγον ὅτι θὰ εἶχε δόλον, ἐγὼ θὰ προτιμοῦσα νὰ πάθω τὸ μεγαλύτερον κακὸν παρὰ νὰ τὸ πιστεύσω.

Δι' ἐμὲ πάντως τὸ θέμα εἶναι ἡθικὸν καὶ τονίζω ὅτι ἂν

ἤμουν ἐγκαλῶν μέλος δὲν θὰ ἤθελα νὰ στηριχθῶ εἰς τὴν παραγραφὴν ἐκ τοῦ χρόνου, ἀλλὰ θὰ ἤθελα ὅπωςδήποτε νὰ κρίθω, ζητώντας ὁ ἴδιος νὰ γίνῃ ἐξεταστικὴ σχετικὴ ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ ἀτενίσω τοὺς πολίτας χωρὶς νὰ φοβοῦμαι ὅτι θὰ ὑπάρχουν μερικοὶ πού θὰ ἀμφιβάλλουν διὰ τὸ ἥθος μου.

Ε. Κορφῆς. Κύριοι συνάδελφοι, λυποῦμαι εἰλικρινῶς διότι, ὑπαιτιότητι τῆς ΕΡΕ, ἐδόθη εἰς τὴν συζήτησιν ὀξύτης μὴ δικαιολογημένη ἐκ τῶν πραγμάτων. Καὶ δὲν εἶναι δικαιολογημένη ἡ ὀξύτης διότι, κατ' ἐμὴν γνώμην, θέματα πολιτικῆς καὶ ἡθικῆς φύσεως, ὡς τὸ παρὸν, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τὰ ἀντιμετωπίζωμεν μετὰ ἡρεμίας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν μάλιστα ὅτι ἡ ὀξύτης δὲν ἐξυπηρετεῖ οὐδεμίαν τῶν παρατάξεων, ἀλλὰ πρὸ πάντων δὲν ἐξυπηρετεῖ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου.

Ὅταν ἕνα πολιτικὸν Κόμμα, τὸ ὅποιον νομίμως δρᾷ, οἷο-δήποτε εἶναι αὐτὸ τὸ κόμμα, ζητεῖ νομίμως νὰ ἀσκηθῇ ἀνάκρισις ἐναντίον πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι διεχειρίσθησαν ἀνώτατα ἀξιώματα τῆς Πολιτείας, δὲν ἐξετάζομεν ποῖον πολιτικὸν Κόμμα ὑπέβαλε τὴν πρότασιν καὶ ποῖαν ἰδεολογίαν ἀκολουθεῖ καὶ ἐὰν αὕτη εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν ἰδικὴν μας. Σημασίαν ἔχει ὅτι ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἐδημιουργήθη πολιτικὴ ἀνωμαλία καὶ ἐπείγει νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ πολιτικὴ ὁμαλότης εἰς τὴν χώραν.

Καὶ θὰ ἀποκατασταθῇ ἐὰν λειτουργήσῃ ἀνεπηρέαστος ἡ διαδικασία τὴν ὅποιαν προβλέπουν τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ νόμοι εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις.

Ὅχι εἰλικρινῆ ἐκτίμησιν πρὸς τοὺς συναδέλφους τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ παραπομπὴ ἀλλὰ ὡς βουλευτῆς ἐκπροσωπῶν τὸ ἔθνος κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ ἐν προκειμένῳ ἁπλῶν, ὡς καὶ ὁ κ. Τσάτσος ὑπεστήριξε, δικαστικὸν ἔργον, ὀφείλω νὰ διατυπώσω τὰς σκέψεις μου ἐπὶ τοῦ θέματος μετὰ σαφηνείαν καὶ εὐθύτητα. Τοῦτο ἐπιβάλλει καὶ τὸ συμφέρον τῶν καθ' ὧν ἡ πρότασις συναδέλφων.

Νομίζω, ὅτι πρέπει, ὅτι ἔχομεν ὑποχρέωσιν εἰς τὰ μεγάλα ἡθικὰ καὶ πολιτικὰ προβλήματα, οἱ ὅποιοι νὰ λαμβάνωμεν θέσιν καὶ νὰ διατυπώνωμεν τὰς ἀπόψεις μας καὶ ὅπως νομίζομεν ὅτι ἐξυπηρετεῖται καλύτερον τὸ κοινοβουλευτικὸν μας πολίτευμα, χωρὶς κομματικὸν πάθος καὶ προκατάληψιν.

Συζητοῦμεν μίαν πρότασιν ὑποβληθεῖσαν κατὰ τὸ ἀρθρον 80 τοῦ Συντάγματος, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ παραπομπὴ ἐξιόντων συναδέλφων εἰς ἀνακριτικὴν Ἐπιτροπὴν, διότι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ καθήκοντός των ἐξ ἀσυγχωρήτου ἀμελείας, ἐξέδωσαν ἢ ἐξετέλεσαν διαταγὰς καὶ παρεβίασαν τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους καὶ ἔβλαψαν ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας τὰ συμφέροντα τῆς ἐπικρατείας κλπ.

Ἡ πρότασις αὕτη στηρίζεται εἰς ἐκθέσιν ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτάτων δικαστικῶν, ἡ ὁποία συνεστήθη ἐπὶ ΕΡΕ, δυνάμει ἐιδικῆς διατάξεως νόμου ψηφισθέντος τῇ αἰτήσει μας. Τοὺς ἀποτελέσαντας τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην ἀνωτάτους δικαστικοὺς τοὺς ὁποίους εἶχε διορίσει ἡ Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ, ἐχαρακτήρισεν τότε ὡς ἀδιαιθέτους. Τώρα τοὺς ἀποδίδει μεροληψίαν καὶ βάλλει κατ' αὐτῶν εἰς κάθε εὐκαιρίαν, διότι τὸ ὑπ' αὐτῶν ἐκδοθὲν πόρισμα δὲν ἦτο τὸ ὑπ' αὐτῆς ἀναμενόμενον. Οὕτω καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ καὶ ὑπὸ ἄλλων ἐπιτελῶν τοῦ κόμματος αὐτοῦ ἠκούσθησαν σήμερον εἰς βάρος τῶν Δικαστῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀδικαιολόγητοι ἐπικρίσεις τὰς ὁποίας ἀποδοκιμάζομεν. Εἶναι γεγονὸς ὅτι βάλλεται ἡ δικαιοσύνη ὑπὸ τῆς ΕΡΕ διὰ λόγους κομματικούς καὶ ἀντιλαμβανεται ὁ καθείς ἐξ ἡμῶν τὰς συνεπείας μιᾶς τοιαύτης ἐπιθέσεως.

Δυστυχῶς, συνάδελφοι ἐκ τῆς ΕΡΕ ἐνεθυμῆθησαν καὶ ἀνέμειξαν καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Κόλλια κατὰ τὴν συζήτησιν. Φρονῶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ τοῦτο, οὔτε νὰ ἐπικαλοῦνται τὴν περίπτωσιν αὐτὴν διότι καὶ αὕτη ἡ ὑπόθεσις εἶναι δημιούργημα τῆς κομματικῆς πολιτικῆς τῆς ΕΡΕ.

Κύριοι συνάδελφοι, διὰ τὸ θέμα τὸ ὅποιον ἐδημιούργησε ἡ συζητούμενη πρότασις, ἡ παράταξις μου διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς καὶ νῦν Πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου εἶχε λάβει σαφῆ θέσιν.

Υπενθυμίζω περικοπές λόγου του εις την Βουλὴν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς υποθέσεως ΔΕΗ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπε τότε ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν Βουλὴν τὰ ἑξῆς:

«Καταλογίζομεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐφ' ὅσον εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν τῆς θὰ καταλογίζομεν, ὅτι εἶναι παράνομος καὶ ὅτι ἀποτελεῖ παραβίασιν τῆς δημοκρατίας. Ἐρχομεν ἀποφύγει, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρχον στοιχεῖα, ἡθικὸν καταλογισμὸν. Εἴμεθα ὅμως ὑποχρεωμένοι σήμερον νὰ καταγγείλωμεν τὰς ἡθικὰς τῆς εὐθύνας. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου). Τὰς καταγγέλλομεν ἐνώπιον τοῦ Σώματος, θὰ τὰς καταγγείλωμεν καὶ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. Ἡ Κυβέρνησις, δὲν εἶναι μόνον παράνομος. Εἶναι ἡθικῶς ἐκπτώτος. (Χειροκροτήματα). Καὶ ὀφείλει νὰ λογοδοτήσῃ καὶ διὰ λόγους ἡθικῆς τάξεως ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. Ὄφείλω νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸν λαὸν διὰ νὰ κριθῇ καὶ διὰ τὸ ἡθικὸν θέμα. Ὅχι μόνον διὰ τὴν βίαν καὶ τὴν νοθείαν τῶν ἐκλογῶν. Ἀλλὰ ἐὰν δὲν ἐπιτελέσῃ ἡ Κυβέρνησις αὐτὸ τὸ ἐπιτακτικὸν χρέος τῆς, τὸ ἐλάχιστον τὸ ὁποῖον ὀφείλει εἶναι νὰ δεχθῇ τὴν ἰδικήν μας πρότασιν τῆς συστάσεως ἑξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς συντόμου προσκλησεως τῆς Βουλῆς εἰς ἐκτακτον σύνοδον καὶ τῆς ἀμέσου καταθέσεως τῶν φακέλων. Πρέπει ἀμέσως νὰ κατατεθοῦν οἱ φάκελλοι. Πρέπει συντομώτατα νὰ κληθῇ εἰς ἐκτακτον σύνοδον ἡ Βουλὴ. Πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἑξεταστικὴ τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὴ.

Διότι, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ζητεῖ φῶς, ζητεῖ ἀρετὴν, ζητεῖ ἡθικὸν καθαρμόν. (Ζωηρά καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου).»

Καὶ ἐσυνέχισεν ὁ κ. Πρωθυπουργός:

«Ἐλέχθη ἐπίσης ὅτι αἱ ἐπαρχιακαὶ ἠλεκτρικαὶ ἐταιρίαι ἠγοράσθησαν χαριστικῶς. Ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν προσκομισθῇ συγκεκριμένα ἀποδείξεις δὲν πρόκειται νὰ ἀσχοληθῶ οὐτε μετὰ αὐτὸ τὸ θέμα. Ἀλλὰ ὑπάρχουν ὀρισμένα θέματα, τὰ ὁποῖα εἶναι νῦν καὶ ἔχουν ἐντελῶς διεκρινισθῇ, ὥστε νὰ εἶναι δυνατόν νὰ καταλογισθῶν βαρεῖται πολιτικῶς καὶ ἡθικῶς εὐθύνας. Περὶ αὐτῶν θὰ ἀσχοληθῶ...».

Καὶ ὁ λαὸς μας διὰ τῆς ἐτυμηγορίας του τῆς 16 Φεβρουαρίου ἐνέκρινε τὴν πολιτικὴν μας καὶ ἀπεδοκίμασε τὴν ΕΡΕ.

Μετὰ τὰς δηλώσεις του αὐτὰς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ μετὰ τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐχάραξε τὴν πορείαν μας καὶ καθώρισεν τὴν θέσιν μας στὸ συζητούμενον πρόβλημα.

Π. Κανελλόπουλος. Διατὶ μᾶς λέγετε τὶ εἶπε πρὸ ἐτῶν καὶ δὲν μᾶς λέγετε τὶ εἶπε προχθές. Διατὶ προχθές δὲν ἔλαβε θέσιν; Ἐγὼ εἶς τὴν Βουλὴν αὐτὴν θὰ λαμβάνω πάντοτε θέσιν. Αὐτὸ ποὺ ἔκλειεν ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, νομίζω ὅτι δὲν ἦτο ὀρθόν.

Α. Σπανορρήγας (Υφυπ. Ἐμπορίου). Νομίζω ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔλαβε θέσιν. Ἡ θέσις του ἦτο ὅτι ἀφήνει τοὺς βουλευτὰς τῆς Ε.Κ. εἰς τὴν ἡθικὴν καὶ δικαστικὴν των συνείδησιν νὰ κρίνουν ἐλευθέρως. Αὐτὸ εἶναι μία θέσις.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν εἶναι θέσις. Δὲν τὸ καταγγεῖλω, ἀπλῶς τὸ ἐπισημαίνω καὶ εἶπα νὰ μὴ ἀναγινώσκῃ ὁ κ. Κοιρανῆς τὰ ὅσα πρὸ βετίας εἶπεν ὁ νῦν Πρωθυπουργός, ἀλλὰ νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι, ἐν προκειμένῳ, δὲν ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ λάβῃ θέσιν. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἔχει ἴσως ἀμφιβολίας, ἢ ὅτι δὲν τοῦ ἐφάνετο ἀναγκαῖον νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην. Δὲν τὸν καταγγεῖλω ὅτι δὲν ἔλαβε θέσιν, ἀπλῶς ἐπισημαίνω τὸ γεγονὸς καὶ ἔχει κάποιον σημασίαν. Δὲν ξέρω τι θὰ κάμῃ τὴν Παρασκευὴν. Δὲν ξέρω καὶ ἐγὼ τὶ θὰ πράξῃ ἀπέναντί του, ἐὰν θὰ τὸν καλέσω νὰ λάβῃ θέσιν, ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιπτώσει, προχθές δὲν ἔλαβε θέσιν.

Ε. Κοιρανῆς. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἤθελε νὰ μᾶς ἀφήσῃ ἐλευθέρους, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἐπέσθῃ, διὰ τὰς ἡθικὰς ζημίας τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος σας. Ὅταν ὅμως μᾶς ἀφήνῃ ἐλευθέρους, σημαίνει ὅτι δὲν ἀποδοκιμάζει τὴν πρότασιν. Ὅτι συμφωνεῖ εἰς τὸ ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ περαιτέρω ἀνάκρισις πρὸς διευ-

κρίνισιν τῆς υποθέσεως. Αὕτη εἶναι ἡ προσωπικὴ μου γνώμη.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν γνωρίζω ἐὰν εἶχατε ἰσχυρότερην συζήτησιν μετὰ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐὰν σὰς διεδιβάσθῃ ὑπὸ τρίτου προσώπου, ἢ πρόθεσις του. Τότε δὲν ὑπάρχει ἐλλειψισμὸς τοποθέτησις τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶπε τοιοῦτόν τι καὶ δὲν νομίζω ὅτι δύναται νὰ τὸ ἐξηγησέται ἔτσι. Δὲν εἶπεν οὕτως καὶ οὕτως ὅχι. Ἴσως νὰ ὀφείλεται πρῶτο εἰς ἀμφιβολίαν. Ἴσως νὰ ἤθελε νὰ λάβῃ θέσιν τὴν Παρασκευὴν, ἂν καὶ ἦτο ἐπιδεχόμενος ἀπόψε νὰ τελειώσῃ ἡ συζήτησις. Μὴ λέγετε ὅμως ὅτι ἡ στάσις του αὕτη σημαίνει ὅτι ὑπέδειξε νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τὴν ΕΔΑ.

Ε. Κοιρανῆς. Ὅχι ὑπέδειξε, ἐγὼ εἶπον ὅτι τὴν ἐξηγησάμην ἔτσι. Αὕτην τὴν στιγμὴν ζητούμεν περαιτέρω διευκρίνισιν τῆς υποθέσεως. Ὅταν δηλοῦμεν ὅτι ἀποτελεῖ ἡθικὸν θέμα ἡ ὑπόθεσις αὕτη, δὲν εἴμεθα συνεπεῖς νὰ ἔλθωμεν σήμερον καὶ νὰ εἰπώμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει θέμα καὶ νὰ καταψηφίσωμεν τὴν πρότασιν.

Α. Παπαλουκάς. Διατὶ δὲν ἔκλειεν τὴν πρότασιν τὸ Κόμμα σας 11)2 ἔτος τώρα;

Ε. Κοιρανῆς. Ὄφείλωμεν, προκειμένου περὶ τοιούτων θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν προβλήματα ἡθικῆς τάξεως νὰ ἔχωμεν τὸ θάρρος νὰ τὰ ἀντιμετωπίζωμεν εὐθίως. Μόνον ἔτσι θὰ ἡδυνάμεθα νὰ δώσωμεν λύσεις διὰ τὰς ὁποίας θὰ εἶναι σύμφωνα καὶ ἡ λαϊκὴ συνείδησις.

Α. Παπαλουκάς. Τὸ Κόμμα σας ἄρσεν ἐπὶ 11)2 χρόνον ἐκκρεμὲς τὸ θέμα. Πέστε μας, λοιπόν, ὅτι ὁμιλοῦντες διαιτυπῶνατε προσωπικὴν σας ἀπόψιν καὶ ὅχι τὰς ἀπόψεις τοῦ Κόμματός σας.

Ε. Κοιρανῆς. Ἐρωτῶ ποῖος ἐξ ἡμῶν ἔχει τὸ θάρρος ν' ἀρνηθῇ τὴν περαιτέρω διερεύνησιν τῆς υποθέσεως αὐτῆς, μετὰ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ὑπάρχει δὴθεν παράβασις τῆς ἀρχῆς περὶ διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν; Ἐπιχείρημα τὸ ὁποῖον ἐπικατέσθῃ ὁ κ. Τσάτσος κατὰ τὴν ὁμιλίαν του.

Ἐρωτῶ ἐὰν παρακλῶμεν τὸ θέμα καὶ υιοθετήσωμεν τὴν ἀπόψιν αὐτὴν, ποία δύναμις εἶναι ἱκανὴ νὰ πείσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι ὅλαι αἱ πολιτικαὶ παρατάξεις δὲν συνειργάσθημεν διὰ νὰ καλύψωμεν ἀτασθαλίαν καὶ παραβάσεις ἡθικῆς φύσεως τῆς Ε.Ρ.Ε. Καὶ θὰ δικαιώσωμεν τότε τὴν Ε. Δ.Α., δι' ὅσα περὶ ἡθικῆς καὶ πολιτικῆς σήψεως εἰς βάρος μας διεκήρυξε.

Θὰ ἀποδείξωμεν ὅτι ὑπάρχει ἡθικὴ καὶ πολιτικὴ σήψις μεγαλύτερα τῆς ἐμφανισμένης. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ προσέξωμεν διότι ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συζητήσεως αὐτῆς θὰ κριθῇ ἐὰν εἴμεθα ἕνα σωστὸν πολιτικὸν καθεστῶς, ἢ καθεστῶς ὑπὸ ἐξελίξιν μετὰ δυνατότητας συγχρονισμοῦ καὶ ἐπιδιώσεως.

Κύριοι συνάδελφοι, διερχόμεθα μίαν βαθεῖαν πολιτικὴν καὶ ἡθικὴν κρίσιν καὶ ἐνεφανίσθημεν ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μετὰ αὐτὸ τὸ πρόγραμμα ἐπαγγελλόμενοι ἡθικὸν καθαρμόν. Ὄφείλωμεν κατ' ἀκολουθίαν νὰ εἴμεθα συνεπεῖς πρὸς τοῦτο ἐφ' ὅσον καὶ αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 64 μᾶς ἔδωσαν μίαν τεραστίαν κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν διὰ νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸ πρόγραμμα αὐτὸ καὶ νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν πολιτικὴν αὐτὴν.

Α. Παπαλουκάς. Τὸ σφάλλει εἶναι ἀνθρώπινον.

Ε. Κοιρανῆς. Κύριοι συνάδελφοι, τόσον οἱ ὁμιλήσαντες συνάδελφοι τῆς ΕΡΕ ὅσον καὶ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς αὐτῆς, ἠγωνίσθησαν νὰ μᾶς πείσουν ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη εἶναι ἔργον τῆς ΕΔΑ, ἡ ὁποία ἐπιθυμεῖ νὰ κατασκευασθῇ τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς χώρας. Ἡμεῖς ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις τῆς καταστάσεως ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τοῦτο εἶναι πρᾶξις θαρραλέα ἡ ὁποία θὰ πείσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ὁ πολιτικὸς ἀγωνίζεται διὰ νὰ ἐξυγιάνῃ τὸν πολιτικὸν βίον τῆς χώρας. Ἐπομένως ἡ ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως εἶναι ὑποχρεώσεις ὧν μας καὶ δὲν ἐνισχύομεν διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ὅπως ἐλέχθη τὴν ΕΔΑ, ἀντιθέτως τὴν ἀφοπλίζομεν ἰδεολογικά.

Εἶπεν ὁ κ. Παπακωνσταντίνου, ὅτι γνωρίζει ἡ ΕΔΑ ποῖος εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς προτάσεως, ὅτι δηλαδὴ ἐπιδιώκει πολιτικὴς ὀφελείας. Δὲν ἀμφισβητῶ ὅτι ἡ ΕΔΑ στρέφεται ἐναντίον

τῶν ἄλλων πολιτικῶν κομμάτων, δικαίωμα τῆς εἶναι.

Ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσις ἡμῶν εἶναι νὰ μὴ δικαιώνομεν τὴν ΕΔΑ καὶ τὴν δικαιώνομεν ἐν προκειμένῳ διότι φοβούμεθα τὴν δικαιοσύνην.

Ἰσχυρίζεται ὅτι ὑπάρχει διασυρμὸς τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἐκ τῆς προτάσεως περὶ παραπομπῆς εἰς ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν. Δὲν συμφωνῶ, διότι οὕτω δὲν κρίνεται ὀριστικὰ ἡ ὑπόθεσις. Ἐὰν ὅμως δεχθῶμεν ὅτι ὑπάρχει δυσφήμισις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν συζητουμένην πρότασιν. Ἐγίνετο προγενεστέρως ὅταν ἐδημιουργήθη ἀρχικὰ ἡ ὑπόθεσις αὕτη.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι σχετικὸν δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος «Ἐστία» τῆς 30 Ἰανουαρίου τρ. ἔτους. Ἰδοὺ τί ἔγραψεν ἡ ἀντικομμουνιστικὴ καὶ σοβαρὰ αὕτη ἐφημερίς :

«Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ στάσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἐκ τῆς προτάσεως πρὸς παραπομπὴν τῶν Ἐρυθρῶν πρὸς παραπομπὴν τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἐντίμου Πενίας εἰς Εἰδικὸν Δικαστήριον διὰ τὸ σκάνδαλον τῆς Συμβάσεως τοῦ Ἀλουμινίου. Ὅτι περὶ σκανδάλου ἐπρόκειτο, δὲν ὑπάρχει ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία· βεβαίως δέ, οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπευθύνων θὰ διέφευγε τὴν δικαίαν τιμωρίαν ἐὰν ὁ κ. Παπανδρέου, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τοῦ Δεκεμβρίου 1963, ὅπου διένεμε δημοσκοπικῶς τὴν κληρονομίαν Καραμανλῆ ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, ἀνήγγειλλε τελικῶς, ὅτι εἰσηγείται καὶ τὴν κατὰ νόμον περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν σύστασιν Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰ διαπραχθέντα κατὰ τὰς πρὶς τελευταίας συνόδους ἀντεθνικὰ σκάνδαλα».

Κατ' ἀκολουθίαν, κύριοι συνάδελφοι, καὶ ὁ ἀπτικὸς Τύπος εἶχε υἱοθετήσῃ τὴν ἀποψιν, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ σκανδάλου εἰς τὸ θέμα τῆς ΔΕΗ. Δὲν υἱοθετῶ τὴν ἀποψιν αὕτην, διότι ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκφέρω γνώμην. Ἀλλὰ ἡμεῖς, κύριοι συνάδελφοι, πὼς θὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὅταν δὲν λάβωμεν θέσιν εἰς τὴν συζητουμένην πρότασιν; Συμφωνῶ μὲ τὴν ἀποψιν ποὺ ἐξέθεσεν ὁ κ. Βερνίκος, ὅτι ἐὰν ἡμεῖς εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐγκαλουμένων, θὰ ἐδεχόμεθα τὴν σύστασιν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἄνευ συζητήσεως καὶ ἂν δὲν ἐγένετο τοῦτο δεκτόν, θὰ ἐξήττούσαμεν οἱ ἴδιοι νὰ παρασυρθῶμεν εἰς ἀνάκρισιν διὰ νὰ ἀποδείχθῃ ἐκ τοῦ παραπτώματος αὐτῆς ἐὰν ἐξετελέσθησαν τὰ ἀδικήματα διὰ τὰ ὅποια ἠθελόμεν κατηγορηθῇ, καὶ αὐτὸ νὰ γίνη κατὰ τρόπον ἀδιάβλητον. Νὰ μὴ λησμονώμεν, ὅτι διερχόμεθα μεταβατικὴν πολιτικὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πρόπος ἀντιμετωπίσεως τοῦ ὑφισταμένου μεγάλου πολιτικοῦ καὶ ἠθικοῦ θέματος θὰ κρίνῃ τὸ μέλλον τοῦ κοινοβουλευτικοῦ καὶ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Σεργάκης ἔχει τὸν λόγον.

Ι. Σεργάκης. Κύριοι συνάδελφοι, δὲν θὰ ἀνερχόμην εἰς τὸ βῆμα ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ λάβω θέσιν εἴτε ὡς κατηγοροῦς εἴτε ὡς συνήγορος. Ἐὰν ἀνερχόμην μὲ αὐτὴν τὴν πρόθεσιν εἰς τὸ βῆμα, τοῦτο θὰ ἦτο καὶ ἀχρηστον, διότι θὰ ἦμην ὑποχρεωμένος νὰ ὁμιλήσω ἐνώπιον κενῶν ἐδωλίων καὶ ἐσπομένων δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ πείσω τοὺς κατὰ κάποιον τρόπον Εἰσαγγελεῖς βουλευτὰς νὰ ἐκφέρουν δικαίαν κρίσιν. Πρέπει νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ἐὰν ἐψήφισα μὲ ἀνθρώπινα κριτήρια, θὰ ἐψήφισα ὑπὲρ τῆς προτάσεως. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ἐξάρω ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν ἐλευθερίαν συνειδήσεως τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Σεβαστὸς Ἀρχηγός μου καὶ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς βουλευτὰς. Σᾶς ὁμολογῶ ὅτι ἐὰν ἐτίθετο θέμα κομματικῆς πειθαρχίας, δὲν ἐλέπω τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ ψηφίσω. Θὰ πρέπει νὰ τονίσω ὅτι καὶ ὁ Ἀξιότιμος Ἀρχηγός τῆς ΕΡΕ ἀφήνει καὶ αὐτὸς ἐλευθέρους τοὺς βουλευτὰς τοῦ Κόμματος του νὰ κρίνουν κατὰ συνειδήσιν.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν παρεξήγησα ἐγὼ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ι. Σεργάκης. Δὲν ἀνέρχομαι εἰς τὸ βῆμα οὔτε ὡς κατηγοροῦς, οὔτε ὡς συνήγορος τῶν ἐγκαλουμένων. Ἐὰν τοιαύτη ἦτο ἡ πρόθεσίς μου θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ τὸ ἐπιχειρήσω τὴν ὥραν ταύτην, ὅταν ἀπουσιάζουν οἱ βουλευταί—δικασταὶ ἡ εἰσαγγελεῖς ὡς ἐλέχθη, τοὺς ὁποίους καὶ ὑπόθεσιν θ' ἀπέβλεπα

νὰ πείσω. Ἀνέρχομαι εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ καθορίσω τὴν θέσιν μου καὶ νὰ δικαιολογήσω τὴν ψήφον μου, μὲ αἰσθημα πλῆρους εὐθύνης, χωρὶς κομμικὴν προκατάληψιν ἢ συναισθηματισμόν, ἐπὶ τοῦ συζητουμένου σοβαροῦ θέματος. Καὶ αἰσθάνομαι ἐκυτὸν ἐλευθέρων νὰ διατυπώσω τὴν γνώμην μου, κατόπιν μάλιστα τῆς δηλώσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ μας καὶ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐξάρω ἰδιαιτέρως, διότι μόνον ἐστὶ ὁ βουλευτὴς θὰ ψηφίσῃ ὡς δικαστὴς κατὰ συνειδήσιν. Ἐπὶ τοιούτων θεμάτων δὲν νοεῖται κομματικὴ πειθαρχία. Καὶ δὲν κωλύομαι νὰ δηλώσω ὅτι ἐὰν ἐτίθετο θέμα πειθαρχίας θὰ ὑπήκουα περισσότερον καὶ κυρίως εἰς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς μου, παρὰ εἰς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ κόμματος, διότι τότε μόνον θὰ ἐξετελέουν εὐσυνειδήτως τὸ καθήκον μου ὡς δικαστοῦ καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ.

Καὶ θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ διατυπώσω τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐπικρίσις τοῦ ἀξιότιμου Ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ κατὰ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξεν ἀδίκος, διότι ἡ θέσις τοῦ ἡτο ἡ ἐνδεχόμενη καὶ ἡ μόνη ὀρθὴ εἰς τὴν περίπτωσιν. Θέλω νὰ ἐρμηνεύσω μάλιστα ὅτι καὶ ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγός τῆς ΕΡΕ λαμβάνων θέσιν ἐναντίον τῆς προτάσεως ἐκφράζει προσωπικὴν πεποίθησιν τοῦ καὶ ἡ θέσις τοῦ δὲν ἔχει τὴν ἐννοίαν ἐπιταγῆς καὶ διαταγῆς πρὸς τοὺς βουλευτὰς του, τοὺς ὁποίους καὶ αὐτὸς ἀφίνει ἐλευθέρους νὰ κρίνουν κατὰ συνειδήσιν.

Π. Κανελλόπουλος. Δὲν παρεξήγησα ἐγὼ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ι. Σεργάκης. Λέγω λοιπόν, κ. Πρόεδρε, ὅτι καὶ σεῖς ἀφίνεσαι ἐλευθέρους τοὺς βουλευτὰς τῆς παρτάξεώς σας παρὰ τὴν προσωπικὴν σας θέσιν ἐπὶ τῆς προτάσεως. Ὅπως δὴ ποτε ἡ δήλωσις τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ ἐξηρθῇ διότι περιέχει ἐλευθερίαν κρίσεως.

Λυποῦμαι διότι ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγός τῆς ΕΡΕ εἰς διακοπὴν τοῦ ὑπεστηρίξεν ὅτι οἱ βουλευταὶ τῆς Ε.Κ. ποὺ θὰ ψηφίσουν ὑπὲρ τῆς προτάσεως ἐκδικοῦνται τοὺς πολιτικούς ἀντιπάλους των. Ὁ ἀφορισμὸς εἶναι ἀδίκος καὶ τὸν ἀποκρούω ἐντόνως καὶ ὁ μέρος ἐν τῇ γενικότητι τῆς διατυπώσεώς του περιλαμβάνει καὶ ἐμέ.

Φοβόμαι ἀντιθέτως, ὅτι ὁ κ. Ἀρχηγός τῆς Ε.Ρ.Ε. ὅταν πρὸ ὀλίγου ἐπροφάνευσεν ὅτι πᾶμε ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερον καὶ ὅτι τὸ κακὸ ἀφορᾷ αὐτοὺς καὶ τὸ χειρότερον ἡμᾶς, κινδυνεύει, νὰ παρεξηγηθῇ ὅταν ἐκφράξῃ ἀντεκδίκησιν, χωρὶς κἂν νὰ ἔχη προηγηθῇ ἐκδίκησις καὶ ἐκεῖ εὐρίσκεται ἡ πλάνη του.

Οὐδεὶς συνάδελφος, δέχομαι, δύναται νὰ ψηφίσῃ ἀπὸ κομματικὸν πάθος. Προσωπικῶς, ἐὰν ἐψήφισα ὡς ἄτομον θὰ ἐψήφισα ὑπὲρ τῶν συνανδελφῶν διότι καὶ συμπαθεῖς εἶναι καὶ αἱ προσωπικαὶ ἀντιθέσεις παρέχουν μόνον πικρίας. Ὑπὸ τὴν ιδιότητα ὅμως τοῦ βουλευτοῦ ψηφίζω ἀμερολήπτως ὑπὲρ τῆς προτάσεως, χωρὶς κανένα νὰ θεωρῶ ἔνοχον πρὶν ὑπάρξῃ δικαστικὸν πόρισμα καὶ ἀπολογία καὶ ἐν συντομίᾳ θὰ δικαιολογήσω τὴν ψήφον μου, διότι ὡς εἶπον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνῆλθον εἰς τὸ βῆμα.

Θὰ ἔλεγα κατ' ἀρχὴν ὅτι προϋπόθεσις τῆς ὑπὸ κρίσιν προτάσεως εἶναι ἡ εὐθύνη τῶν αὐτουργῶν. Ἐὰν δὲν ἔχομεν εὐθύνην τῶν Πεζοπούλου καὶ Γουναράκη, δὲν θὰ ἔχομεν εὐθύνην τῶν Ὑπουργῶν. Καὶ θὰ δεχθῶ καὶ διὰ τὴν συζήτησιν ὅτι εἰς τὴν ἐκθεσιν οὐδὲν ἀναγράφεται εἰς βάρος τῶν Ὑπουργῶν ἡ καὶ τὰ ἀναγραφόμενα δὲν ἔχουν ἀξίαν ἐφ' ὅσον ἀναρμοδίως ἐξητάσθησαν. Πολλὰ ὅμως ἀναγράφονται εἰς βάρος τῶν κ.κ. Γουναράκη καὶ Πεζοπούλου ποὺ δημιουργοῦν ὑπονοίας μέχρι πλῆρους ἀποδείξεως ἐνοχῆς. Οὐδεμία φωνὴ συνηγορίας ἡκούσθη ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν καὶ εἶναι πρὸς τιμὴν τῆς Ε.Ρ.Ε. διότι οὐδεὶς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀνέλαθεν τὴν συνηγορίαν των. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν τοὺς χαρύνει κάτι πλέον ἀπὸ τὰς ἐνδείξεις τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ὁ ποινικὸς κώδιξ διὰ τὴν παραπομπὴν ἐνὸς κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀχροατήριον. Φρονῶ λοιπόν ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ Πεζοπούλος θὰ παραπεμφθῇ καὶ ἐνδεχομένως θὰ ἔχομεν μίαν καταδίκην αὐτοῦ, εἶναι συμφέρον νὰ ἔχη διελευκανθῇ δι' ἄλλης ὁδοῦ τὸ θέμα τῶν Ὑπουργῶν, διότι ἄλλως θὰ αἰωρεῖται αἰωνίως ὁ ψέθυρος ποὺ θὰ ἀκαυρώνη τὸν λευκὸν μανθῶν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας. Ἡ ἐκθεσις τῶν δικαστικῶν, κ. βουλευταί, ἔχει ἐν μέγα προσόν,

Προσόν σπάνιον εις τὰ δικαστικά χρονικά, πού καθιστᾷ ἀδιά-
κλητον τὸ πόρισμα. Ἐπελέγησαν 3 Δικασταὶ ἐκλεγέντες ὑπὸ
τῶν οἰκείων δικαστηρίων, ἀπὸ 3 διάφορα δικαστήρια τὰ ὅποια
κρίνουν μὲ διάφορον σκέψιν, καὶ τελικῶς καὶ οἱ 3 Δικασταὶ
συνεφώνησαν εἰς τὸ συμπέρασμα χωρὶς τὴν παραμικρὰν δια-
φωνίαν. Αὕτη ἡ ὁμοφωνία εἶναι κάτι σπάνιον εἰς τὰς δικα-
στικὰς ἀποφάσεις. Εἶναι καὶ αὐτὸ μία ἐπὶ πλέον ἐνδείξις διὰ
τὴν βασιμότητα τῆς κατηγορίας κατὰ τὸν Πεζοπούλου καὶ
Γουναρακῆ.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰσέλθω εἰς λεπτομερεῖας ἐπὶ τῶν
κεφαλαίων τῆς κατηγορίας. Δι' ἐμὲ ἀρκεῖ ἡ στάσις του εἰς
τὴν ποινικὴν δίκην διὰ νὰ πεισθῶ ἀπολύτως περὶ τῆς τύχης
του.

Ὁ κ. Πεζόπουλος ἀνῆλθεν εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα. Καὶ
παρὰ ταῦτα ἐπέδειξε μίαν τοιαύτην ἐλαστικότητα ἡθικῆς ἀν-
τιστάσεως ἐναντὶ τῶν κατηγοριῶν του, ὥστε νὰ προκαλῇ ἐν-
τύπωσιν. Ἰδοὺ τί λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ κατήγορός του: «Ζῇ εἰς
βορβορῶδες περιβάλλον... Ἰσταταὶ τὶς ἐμβρόντος πρὸ τοῦ
ἀποθνήσκοντος βορβορῶδους περιβάλλοντος... Ἰσταταὶ τὶς ἐμβρόν-
τος πρὸ τοῦ ἀποθνήσκοντος βορβορῶδους εἰς τὸν ὅποιον κυλίσται ἓνας
καθηγητής... μὴ διστάζων πρὸ οὐδεμιᾶς ἀσχημίας, πρὸ οὐ-
δεμιᾶς ἀτιμίας, μὴ ἔχων χαλινόν... εἶναι ἀδίστακτος σκευω-
ρός, μέγας ψευδολόγος, ταπεινὸς συκοφάντης, ἀχάριστος καὶ
ἀγνώμων, ἔχει ἀποβάλλει πᾶν ἔγκος ἐντροπῆς... εἰς οὐδὲν
ὠφελεῖ νὰ κλείσω τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ φλιβερόν τοῦτο θέ-
μα καὶ τὴν ρίνα εἰς τὰς ἀναδιδομένας ἀναθυμιάσεις... θεω-
ρεῖ ἐαυτὸν ἀσύδοτον... ἰδοὺ ὁ ἐρωμερὸς συκοφάντης».

Ἐρωτῶ, εἶναι δυνατόν ὅταν διατυπώνωνται τοιαῦτα κατη-
γορίαι ἐναντίον ἐνὸς ἀνθρώπου, νὰ παραιτηθῇ ὁ ἐριζόμενος
τῆς μηνύσεώς του καὶ νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξόδα τοῦ μηνυτοῦ χω-
ρὶς νὰ ζητηθῇ οὔτε ἓνα συγγνώμην. Αὐτὰ ἔγιναν Νοέμβριον
1960 ἢ 1961. Καὶ δὲν πρόκειται περὶ ἐνὸς κοινῶ ἀνθρώπου.
Πρόκειται περὶ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου. Ὁ ἀνθρωπος
λοιπὸν αὐτὸς ἀπηλλοτριώσε τὴν ἡθικὴν του ὑπόστασιν, ἀσφα-
λῶς διὰ νὰ φιμώσῃ τοὺς κατηγοροῦς του. Ἐὰν δὲν προσέβαι-
νεν εἰς αὐτὴν τὴν παραχώρησιν αἱ ἀναθυμιάσεις θὰ ἦσαν
ἀσφαλῶς ἀκόμη μεγαλύτεραι. Ἀλλὰ καὶ ἕτερον στοιχεῖον μὲ
πεῖθει πλήρως περὶ τῆς ἐνοχῆς του. Εἰς τὴν ποινικὴν ἐκεί-
νην δίκην διετυπώθη ἡ ἀπειλὴ τῆς συζύγου. Καὶ ὦ τοῦ θαύ-
ματος. Τὸ χρυσίον τοῦ Πεζοπούλου ἐδαμματούργησε. Κατέ-
βαλε τὰς 10.000 λίρας διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἀποκαλύψεις καὶ
συνέθῃ ἐν συνεχείᾳ τὸ καταπληκτικὸν καὶ πρωτοφανὲς πού
δημιουργεῖ ὑπονομίας καὶ ἐναντίον δικαστῶν, νὰ ἐκδοθῇ διαζύ-
γιον τελεσιδικίᾳ ἐντὸς 20 ἡμερῶν!! Δικαιοῦμαι λοιπὸν νὰ
εἶπω, ὅτι ἐὰν δὲν ἐγίνετο ἡ συναλλαγὴ αὕτη τὰ εἰς βάρος του
στοιχεῖα θὰ ἦσαν ἀκόμη περισσότερα ἀναποχριστικά, βρω-
μερὰ καὶ ἀκάθαρτα. Δεδομένου λοιπὸν, ὅτι ὑπάρχει εὐ-
θύνη τοῦ κ. Πεζοπούλου, ἐρωτῶ, εἶναι συμφέρον νὰ ἐρευ-
νηθῇ ἐὰν ὑπάρχουν εὐθύναι καὶ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, Ἡ
κρίσις τῆς Βουλῆς αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν ἔχει τὴν ἐννοίαν
τῆς ἀποδόσεως εὐθύνης εἰς τοὺς ἐγκαλούμενους. Ἡ ὑπόθεσις
αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὁμοιάζει μὲ τὴν ἀντίστοιχον διαδικασίαν
τῆς ποινικῆς δικονομίας πού λέγεται προκαταρκτικὴ ἐξέτα-
σις. Παραπομπὴ θὰ εἴπωμεν ὅτι ὑπάρχει, ὅταν ἡ ἐξεταστικὴ
ἐπιτροπὴ καταλήξῃ εἰς πόρισμα παραπειμπτικὸν καὶ ἡ Βουλὴ
κατὰ τὴν δευτέραν ψηφοφορίαν ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς παραπομπῆς.
Καὶ ἐρωτᾶται, θὰ εἶναι δυνατόν οἰσδήποτε βουλευτὴς ἀπὸ
οἰανδήποτε παράταξιν βᾶσι τῶν στοιχείων πού ἔχει νὰ ψη-
φίσῃ παρὰ τὴν συνείδησιν εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν; Μή-
πως δὲν ὑπάρχουν παραδείγματα τοῦ παρελθόντος πού ἡκού-
σθαισαν φωναὶ ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν ὑπὲρ τῶν ἐγκα-
λουμένων; Δὲν εἶναι δυνατόν βουλευτὴς νὰ καταλήξῃ εἰς
παραπομπὴν συναδέλφου του, ὅταν διαπιστώσῃ τὸ ἀντίθετον.
Μία τοιαύτη σκέψις ἀποτελεῖ ὕβριν διὰ τὸ Κοινοβούλιον.

Διευκρινῶ τὸ παράπονον, ὅτι δὲν ἐκλήθησαν οἱ Ὑπουργοὶ
εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ δώσουν ἐξηγήσεις. Εὐλόγον παράπονον
καίτοι μὴ νόμιμον. Νὰ τοὺς δοθῇ λοιπὸν ἡ εὐκαιρία νὰ δώ-
σουν τὰς ἐξηγήσεις ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς καὶ εὐ-
χομαι, ὥς καὶ ἐκεῖνοι πιστεύουν νὰ διαλύσουν πᾶσαν ὑπόνοιαν
ἐναντίον των.

Ἐτέθη τὸ ἐρώτημα: Δύναται νὰ ἐπιληφθῇ ἡ ἀνακριτικὴ
ἐπιτροπὴ τοῦ ἔργου ἐὰν τὸ ἀδίκημα εἶναι παραγεγραμμένον;

Ἀδίστακτως, ναί. Διότι δὲν εἶναι δικαστικὸν σῶμα, εἶναι
προανακριτικὸν σῶμα καὶ θὰ συντάξῃ μόνον πόρισμα ἐπὶ τῆς
οὐσίας. Νὰ λοιπὸν ἡ εὐκαιρία διαλευκάνσεως τῆς οὐσίας.

Καὶ ἐὰν ἡ νομικὴ μου ἀποψις δὲν ἦτο ἀδιάκλητος, πού εἶ-
ναι, εἶναι σκόπιμον νὰ τὴν δεχθῶμεν, διότι δὲν ὑπηρετεῖ μόνη
τὰ πρόσωπα τῶν ἐγκαλουμένων, ἀλλὰ ὑπηρετεῖ τὸ σύνολον
τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Δ. Θ. α. ν. ὁ. π. ο. υ. λ. ο. ς. Ὑποβάλλεται μία μήνυσις εἰς τὸν
Εἰσαγγελέα. Ὁ Εἰσαγγελεὺς διαπιστώνει τὴν ἔλλειψιν ἀξιο-
ποίνου, δὲν θὰ τὴν θέσῃ εἰς τὸ ἀρχεῖον;

Ι. Σ. ε. ρ. γ. ἀ. κ. η. ς. Δὲν ἐπιμένω ὅτι αἱ νομικαὶ μου γνώ-
σεις εἶναι ἀδιάκλητοι. Ἐὰν ὑποβληθῇ μήνυσις ὁ κ. Εἰσαγγε-
λεὺς ὑποχρεοῦται νὰ ἀσκήσῃ ποινικὴν δίωξιν. Ἐὰν ἀναφερθῇ
τις εἴτε δι' ἐπιστολῆς εἴτε δι' αἰτήσεως τότε θὰ διαταχθῇ
προκαταρκτικὴ ἀνάκρισις. Πρόκειται περὶ προκαταρκτικῆς
ἐξετάσεως καὶ ἡ ποινικὴ δίωξις ἀσκήζεται ἐὰν προκύβουν ἐν-
δείξεις καὶ τότε θὰ χωρήσῃ παραπομπή, ὅτε καὶ ἀνακύπτει
μόνον τὸ θέμα τῆς παραγραφῆς.

Ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι ἡ ἀποψις ἡ ἰδικὴ μου δὲν εἶναι
ὀρθή, εἶναι πάντως συμφέρουσα; Κατὰ συνέπειαν ἡ ἀποψις
τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζω καὶ δικονομικῶς στέκει καὶ ἀφορῶς
εἶναι. Ὅταν, κ. συναδέλφου, αἱ ἀτασθαλίαι ἀρχίζουσιν ἀπὸ τὸ
ἔτος 1960 καὶ ὑπάρχει εἰς τὴν ΔΕΗ κυβερνητικὸς ἐπίτροπος.
Ἐρωτᾶται, ποῖος ἐκάλυπτε τὴν διοίκησιν τῆς ΔΕΗ εἰς τὰς
ἐκ προθέσεως παρανομίας τῆς; Εἶναι δυνατόν ἡ Κυβέρνησις
νὰ μὴ εἶχεν ἀνησυχίαν. Ἐὰν καὶ ἀπλῶς διετάσσετο ἡ ἀνά-
γνωσις τῶν πρακτικῶν, κάτι θὰ ἀνευρίσκετο. Καὶ ἀπὸ τὰ
50.000.000 πάλιν κάτι θὰ ἀνευρίσκετο. Ἐρωτᾶται, ἐξεπέσθη
τὸ ποσὸν αὐτὸ κατὰ τὴν ὑπογραφείσαν νέαν σύμβασιν; Ὁχι.
Ἐπαναλαμβάνω, ἐὰν ὑπῆρχεν ἐνδιαφέρον ἐκ μέρους τῆς Κυ-
βερνήσεως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1960 θὰ ἐκάλει ἡ Κυβέρνησις τὸν
κ. Φλαμπουριάδην νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις καὶ ἐὰν αἱ ἐξηγήσεις
δὲν ἦσαν ικανοποιητικαί, θὰ ἠμπορούσεν ἡ Κυβέρνησις νὰ κι-
νήσῃ ἓνα διοικητικὸν ἔλεγχον. Πῶς ἐξηγοῦνται ὅτι δὲν ἐγέ-
νοντο αὐτά;

Εἶναι εὐχάριστον ὅτι οἱ ὑποβαλλόντες τὴν πρότασιν δὲν ἀπο-
δίδουν ἰδιοτέλειαν εἰς τοὺς τέως Ὑπουργούς. Ἀποδίδουν εὐθύ-
νην ἀμελείας. Καὶ εἶναι μέγα τὸ κέρδος τοῦτο τὸ ὅτι δὲν ἀπο-
δίδεται ἰδιοτέλεια. Ἀπομένει ἡ ἀμέλεια ἢ ἡ παράλειψις.

Δὲν εἶναι πρὸς θάνατον ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀμελείας. Ἄλ-
λωστε καὶ αἱ εὐθύναι τῶν βουλευτῶν ἐν προκειμένῳ εἶναι με-
γάλαι, καὶ ὅταν αἰτῆται ἐκάστοτε ἄρσις τῆς ἀσυλίας τῶν
βουλευτῶν πρέπει νὰ δίδεται ἡ εὐχέρεια εἰς τὸν βουλευτὴν νὰ
ἐκφράξῃ ἐλευθέρως τὴν κρίσιν.

Ὑπεστήριξα πάντοτε, ὅτι ἐπὶ τοιούτων θεμάτων ἡ ἄρσις
τῆς βουλευτικῆς ἀσυλίας τοῦ βουλευτοῦ νὰ ἐξαρθῇ καὶ ἀπὸ
τὴν προσωπικὴν ἀντίληψιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοῦ βουλευτοῦ.
Ὑπῆρξαν κατὰ τὸ παρελθὸν πάρα πολλὰ θέματα καὶ νομίζω,
ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ ὑπάρχῃ λογοδοσία καὶ τῶν ὑπευθύ-
νων Ὑπουργῶν, ὅχι ὑπὸ τὴν ἐννοίαν μόνον κυρώσεων καὶ κα-
θαρμῶν, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς εὐθύνης. Ὑπάρχει διάτα-
ξις εἰς τὸν Ποιν. Κώδικα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅταν ἡ ἐγκλησις
ἐμπροσθέντος ὑποβληθῇ δὲν δύναται νὰ παραιτηθῇ ὁ μηνυτὴς
ἐὰν δὲν τὸ θέλῃ ὁ κατηγορούμενος, διὰ νὰ ἀποδείξῃ κατ'
οὐσίαν τὴν ἀθωότητά του. Αὐτὴν τὴν εὐδιξίαν δὲν πρέπει νὰ
ἔχῃ καὶ ὁ πολιτικός; Καὶ ἐρωτῶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ μόνον
ἡ ὑποβολὴ τῆς προτάσεως ἐὰν μεταφερθῇ ἔξωθεν τῶν ὁρίων
τῆς Βουλῆς θὰ ἔδιδε τὸ δικαίωμα εἰς τὸν ιδιώτην νὰ υποβά-
λῃ μήνυσιν ἐπὶ συκοφαντίᾳ; Ὅταν ὑποβάλλεται αὕτη ἡ μήνυ-
σις ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἀπὸ τὸν ιδιώτην, πού αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη
διὰ τῆς μηνύσεως αὐτῆς νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ
θέματος, δὲν πρέπει διὰ τοὺς πολιτικούς ἐν τῇ Βουλῇ νὰ
συμβῇ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; Καὶ ἐκδηλώνεται ἐμπράκτως μόνον
ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος ἀποδεχόμενος τὴν πρότασιν ἐπιζητῇ τὴν
συζήτησιν διὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του. Καὶ ὑπὸ τὴν
ἐννοίαν αὐτὴν ἡ ἀποψις, ὅτι ἡ Ε.Π.Ε. ἔπρεπε ν' ἀποδεχθῇ τὴν
πρότασιν ἦτο σκόπιμος διότι ἂν μὴ τι ἄλλο ἢ τοιαύτη θέσις
θὰ ἀπέρρεεν ἀπὸ τὸ αἰτήμα τοῦ ἀδούου. Καὶ δὲν ἀποκλείεται
ἡ σημερινὴ ἄρσις ν' ἀποδειχθῇ λάθος τακτικῆς, διότι καὶ
ἐν περιπτώσει παραγραφῆς, θὰ ἔμενε τοῦλάχιστον ἡ ἐπιθυμία

τῆς ἐξετάσεως τῆς οὐσίας, ἡ ὁποία θὰ παρέμενεν ἐκδήλωσις, ἐπαναλαμβάνω, ἀδωότητος.

Καὶ ἐρχομαι διὰ νὰ τελειώσω εἰς τὴν παραγραφὴν. Ἐξαιλείφατε τὸ ἀξιόποινον ἐὰν παρῇλθον 3 σύνοδοι καὶ ἐν προκειμένῳ ἡ ἐξάλειψις τοῦ ἀξιοποίνου ταυτίζεται μετὰ τὸ παραδεκτὸν τῆς ἐγκλήσεως, ἥτις ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ πρότασις. Ὑπεστηρίχθη ὅτι περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἑκτακτοὶ σύνοδοι. Διαφωνῶ διότι ἡ παραγραφὴ κατὰ γενικὸν κανόνα ὁρίζεται πάντοτε χρονικῶς κατ' ἑκτασιν κατ' ὅμοιον τρόπον — ὠρίσθη ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς κατ' ἔτος τακτικῆς συνόδου, διότι ἄλλως θὰ ἦτο δυνατόν ἡ παραγραφὴ νὰ σμικρυνθῇ εἰς ἓν ἔτος ἢ καὶ ὀλιγώτερον ἐὰν ἀνάγκαι ἐπέβαλον σύγκλησιν ἐντὸς τοῦ ἔτους δύο ἐκτάκτων συνόδων. Δύναται ὅμως νὰ ὑποστηρίχθῃ ὅτι ὁ εἰδικὸς ποινικὸς νόμος ἐθέσπισε διάφορον κατ' ἑκτασιν χρόνον παραγραφῆς, ἀναλόγως τυχαίων γεγονότων. Τοιαύτη ἄποψις δὲν εὐρίσκει ἐπιχείρημα οὔτε μετὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς περὶ παραγραφῆς. Νομίζω ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ἕνας Ὑπουργὸς εἰς 6 μῆνας μέσα εἰς τὴν αὐτὴν Κυβέρνησιν, διαπραττὼν ποινικὸν τι ἀδίκημα νὰ παραμένῃ ἀνευ εὐθυνῶν. Ἐπίσης ὁ κυβερνητικὸς βουλευτὴς αἰσθανόμενος τὴν εὐθύνην ἡ ὁποία τὸν συνδέει, ἔχει κάποιον δισταγμὸν νὰ ὑποβάλῃ μίαν τοιαύτην μήνυσιν κατὰ τέως Ὑπουργοῦ.

Περαινῶν, κύριοι συνάδελφοι, μετ' αἰσθήμα πλήρους εὐθύ-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

νης καὶ ἀντικειμενικότητος καὶ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν εὐχὴν τῆς ἐκκαθάρσεως θὰ πρέπει νὰ γίνῃ ἐξέτασις δι' Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς ὥστε νὰ ἔχωμεν ἓνα πόρισμα, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ῥίπτεται πλήρες φῶς καὶ νὰ παύσῃ πλέον ὁ πολιτικὸς κόσμος κατ' ἐξακολουθήσιν νὰ ὑφίσταται αὐτὰ τὰ πράγματα. Πέραν δὲ τούτου θέτω ἐνώπιον ὅλων σας τὸ ἐνδεχόμενον, ἐὰν καταδικασθῶν οἱ ὑπεύθυνοι καὶ ἡ πρότασις θὰ ἔχῃ ἀπορριφθῇ, δὲν θὰ δημιουργηθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι συνηργήσαμεν πάντες διὰ τὴν συγκάλυψιν τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν; Καὶ εἰς νὰ πιστεύσῃ τοῦτο ἡ ζημία θὰ εἶναι μεγάλη, διότι ὁ λαὸς μᾶς θέλει προστάτας καὶ υπερασπιστάς του καὶ ὅχι συναλλασσομένους μετ' ἀλλήλων πρὸς συγκάλυψιν ἀδικημάτων ποῦ στρέφονται εἰς βλάβαν του.

Πρόεδρος Ἐξαντληθέντος τοῦ καταλόγου τῶν ἐγγεγραμμένων νὰ ὁμιλήσουν κ.κ. βουλευτῶν. τερματίζεται σήμερον ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐν λόγω προτάσεως, διὰ νὰ συνεχισθῇ αὕτη τὴν πρῶτην Παρασκευὴν, ὁπότε θὰ ὁμιλήσουν μόνον ἡ Κυβέρνησις, οἱ κ.κ. Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων καὶ ἐνδεχομένως οἱ ἐλεγχόμενοι τέως Ὑπουργοί.

Μεθ' ὃ ὥραν 6.45 πρωῒνην συναινέσει τῆς Βουλῆς, λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον καὶ ὥραν 11.30 π.μ., μετ' ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως νομοθετικὴν ἐργασίαν.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Η' — ΣΤΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΕ'.

Τρίτη 2 Φεβρουαρίου 1965

«Ωραν 6.15' μ.μ., ο Πρόεδρος κ. Γ. Αθανασιάδης — Νόθεας, ανέλθων ἐπὶ τῆς ἑδρας καὶ διαπιστώσας τὴν ὑπαρξίν ἀπαρτίας, κηρύσσει τὴν ἑναρξίν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Πρόεδρος. Ἐχω τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω εἰς τὸ Σώμα ὅτι:

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Μ. Μυριδάκης καὶ Γ. Μεταξᾶς, καταθέτουσι πρότασιν νόμου «περὶ δωρεὰν παροχῆς κρατικῆς στεγαστικῆς συνδρομῆς πρὸς ἀπόρους καὶ ἀκτῆμονας σεισμοπλήκτους».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. 1) Φ. Ζαΐμης καὶ 2) Γ. Τζώρτζης, καταθέτουσι προσθήκας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ προστασίας ἀναπήρων πολέμου καὶ εἰρηνικῆς περιόδου στρατιωτικῶν νομοθεσίας».

Ὁ βουλευτὴς κ. Α. Τζιζῆς, καταθέτει προσθήκην ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως τῶν ἐκτάκτων μέτρων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. 1) Θ. Ὑψηλάντης, Α. Παπαϊωάννου, Δ. Κρεῖνος, Γ. Παπαδημητρίου, 2) Χ. Χονδροματίδης, Γ. Βασιλάτος, Ι. Παπασπύρου, Π. Κατσώτας, καὶ Δ. Διαμαντίδης, 3) Χ. Ἀποστολάκος καὶ Ι. Τσιριμῶκος, καταθέτουσι προσθήκας καὶ τροπολογίας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος κλπ.».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Χ. Ἀποστολάκος, Α. Ρουσόπουλος, Ε. Κοφρῆς, Χ. Βασματζίδης, Ν. Στεϊρόπουλος καὶ Ε. Κεφαλογιάννης, καταθέτουσι προσθήκην ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀναμορφώσεως διὰ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 5367/1932 «περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων».

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς Κοζάνης κ. Γ. Καστανίδης, καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Κοινότητος Βελβενδοῦ, αἰτουμένης γεφύρωσιν τοῦ χειμάρρου Γρατσάνης.

Ὁ βουλευτὴς Χανίων κ. Ι. Βαλυσάκης, καταθέτει ἀναφορὰν πλανοδίων μικροπωλητῶν Χανίων, αἰτουμένων ἐπίλυσιν αἰτημάτων των.

Ὁ βουλευτὴς Φλωρίνης κ. Δ. Θεοχαρίδης, καταθέτει ἀναφορὰν τῆς Κοινότητος Φλαμπούρου—Φλωρίνης, αἰτουμένης ἐπέκτασιν καὶ εἰς ταύτην τοῦ δικτύου διανομῆς ἡλεκτρικοῦ ρεύματος.

Οἱ βουλευταὶ Μαγνησίας κ.κ. Α. Φροντιστῆς καὶ Σ. Ἐλαφρός, καταθέτουσι ὑπόμνημα τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Συνεταιρισμοῦ Πλανοδίων καὶ Ὑπαιθρίων Μικροπωλητῶν Βόλου αἰτουμένων τὴν ἔστω καὶ καθυστερημένην ἐπιδότησιν των, λόγῳ τῶν ἐορτῶν Χριστουγέννων καὶ Νέου ἔτους.

Οἱ βουλευταὶ Μαγνησίας κ.κ. Α. Φροντιστῆς καὶ Σ. Ἐλαφρός, καταθέτουσι ὑπόμνημα τῆς Κοινότητος Κεραμίδιου, αἰτουμένης διάθεσιν τοπογραφικοῦ συνεργείου πρὸς ἀποτύπωσιν ἐκτάσεων τῆς.

Ὁ βουλευτὴς Ἀρκαδίας κ. Κ. Ἀποσκέτης, καταθέτει τηλεγραφικὴν ἀναφορὰν τοῦ Συνδέσμου Γεωπόνων Ἀρκαδίας διαμαρτυρομένων διὰ μελετωμένην ἑνταξίν τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς εἰς τὸ ὑπὸ ἴδρυσιν Ἀττικὸν Πανεπιστήμιον.

Ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Χ. Μπουγάς, καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Νικολάου Ι. Ἀξελῶ, ιδιοκτῆτου ἐργοστασίου κατασκευῆς πετρελαιομηχανῶν καὶ ἀντλίων, αἰτουμένου ρύθμισιν ἐξοφλήσεως ὀφειλῶν του πρὸς τὸ ΙΚΑ κ.λ.π.

Ὁ βουλευτὴς Καβάλας κ. Α. Λυμπέρης, καταθέτει ἀναφορὰν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων καὶ Γεωργ. Πιστωτικῶν Συνεταιρισμῶν χωρίων Μουσθένης, Δαματίων, Μελισσοκομείου καὶ Σιδηροχωρίου ἐπαρχίας Παγγαίου, αἰτουμένων ὅπως κατὰ τὴν κατανομήν τοῦ συμπληρωματικοῦ τιμήματος διὰ τὰ καπνὰ ἐσοδείας 1964 συμπεριληφθοῦν καὶ αὐτὰ ἐν λόγῳ Κοινότητες εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κλασσικῶν περιοχῶν.

Ὁ βουλευτὴς Λασηθίου κ. Ε. Κοφρῆς, καταθέτει ἀναφορὰν τῶν Προέδρων Κοινότητος καὶ Συνεταιρισμοῦ χωρίου Λαγοῦ, αἰτουμένων ἐπιδότησιν τῶν πατατοπαραγωγῶν ποιλίας «Μάζετικ» ἐκ δραχ. 1.50 κατὰ κιλόν.

Ο βουλευτής Πειραιώς κ. Χ. Μπουγάς, καταθέτει αναφοράν του Εξωραϊστικού και Εκπολιτιστικού Συλλόγου «ή Χαλκηδών», αίτουμένου απομάκρυνσιν των λατομείων εκ της κατοικησίμου περιοχής Νικαίας κ.λπ.

Ο βουλευτής Λαρίσης κ. Κ. Περαϊβός, καταθέτει αναφοράν Προέδρων Κοινοτήτων και Συνεταιρισμών, χωρίων Γόννων, Ίτέας, Τεμπών, Ευαγγελισμού, Έλατείας, Συκουρίου, Πουρναρίου, Όσσης και Κυψελοχωρίου, αίτουμένου λήψιν μέτρων υπέρ των καπνοκαλλιεργητών.

Ο βουλευτής Καβάλας κ. Α. Δυμπέρης, καταθέτει αναφοράν της Ένώσεως Όδηγών Αυτοκινήτων Καβάλας «Η Όμόνοια», αίτουμένου όπως ή επαγγελματική των ήσφαλισμένων εις τὸ ΤΣΑ διαπιστωται εκ του ασφαλιστικού βιβλιαρίου των προκειμένου περί χορηγήσεως αὐτοῖς πιστοποιητικῶν παρὰ τοῦ ἐν λόγω Ταμείου.

Ο βουλευτής Αιτωλ)νίας κ. Γ. Σεργάνος, καταθέτει αναφοράν πληγέντων ναυτικῶν Αντιρρίου, Ίδιοκτητῶν Πορθμείου «Άγιος Νικόλαος», αίτουμένου καθημερινήν δρομολόγησιν τοῦ ἐν λόγω Πορθμείου ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα, πρὸς ἀποφυγὴν οικονομικῆς των καταστροφῆς.

Ο βουλευτής Αιτωλ)νίας κ. Γ. Παπαδημητρίου καταθέτει υπόμνημα τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, αίτουμένου διευθέτησιν τοῦ χώρου τοῦ θεάτρου Ἀρχαίας Στράτου.

Ο βουλευτής Λαρίσης κ. Κ. Περαϊβός, καταθέτει αναφοράν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ἀμπελακίων Λαρίσης διαμαρτυρουμένου δι' ἀξίωσιν τῆς ΑΤΕ, ὅπως καταβληθῇ ή ἀξία διαφόρων εἰδῶν χορηγηθέντων πρὸς 12ετίας εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἐν λόγω Κοινότητος.

Ο βουλευτής Ἀθηνῶν κ. Κ. Ράλλης καταθέτει αναφοράν τοῦ Σωματείου Μοτοσυκλετιστῶν «Ο Ἅγιος Σπυρίδων», αίτουμένου χορηγήσιν ἀδειῶν τριτρίχων φορτηγῶν δημοσίας χρήσεως.

Οἱ βουλευταὶ Μαγνησίας Α. Φροντιστής καὶ Σ. Ἐλαφρός καταθέτουν υπόμνημα τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου, αίτουμένου ρύθμισιν ἐξοφλήσεως χορηγηθέντων εἰς σεισοπλήκτους ἐπαγγελματίας καὶ βιοτέχνας τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας δανείων.

Ο βουλευτής Ἀρχαδίας κ. Η. Παπαηλιοῦ καταθέτει υπόμνημα συνταξιούχων ΤΕΒΕ Παραδεισίων Ἀρχαδίας, διαμαρτυρουμένων διὰ μὴ διπλασιασμὸν τῶν συντάξεών των.

Οἱ βουλευταὶ Μαγνησίας Α. Φροντιστής καὶ Σ. Ἐλαφρός καταθέτουν υπόμνημα τοῦ Συλλόγου Καρροποιῶν Κατασ)ρχῶν καὶ Κατασκευαστῶν Καρροσερὶ Μαγνησίας, αίτουμένου ἀποζημίωσιν λόγω ὀλοσχεροῦς ἀφανισμοῦ τοῦ ἐπαγγελματῶς των ἐκ τῆς μηχανοποιήσεως τῶν μεταφορικῶν μέσων κλπ.

Ο βουλευτής Πέλλης κ. Ι. Προκοπίδης καταθέτει υπόμνημα τοῦ Σωματείου ἐργατοτεχνιτῶν οἰκοδόμων Γιαννιτῶν, αίτουμένου χορηγήσιν ἀδείας ἀνακύσεως μετ' ἀποδοχῶν, ὑπαγωγῆν ὅλων τῶν οἰκοδόμων ἐργατῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν κλπ.

Ο βουλευτής Καρδίτσας κ. Α. Ταλιαδούρος καταθέτει υπόμνημα πλημυροπαθῶν τῆς Κοινότητος Παλαμᾶ αίτουμένων χορηγήσιν δανείων πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν οἰκιῶν των.

Ο βουλευτής Δράμας κ. Δ. Γρίβας καταθέτει υπόμνημα τῆς Κοινότητος Βαθυτόπου, αίτουμένης οικονομικὴν ἐνίσχυσιν πρὸς ἀνέγερσιν Κοινοτικοῦ Καταστήματος.

Ο βουλευτής Κοζάνης κ. Γ. Καστανίδης καταθέτει υπόμνημα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνώσεως Κέντρου Βελενδοῦ, αίτουμένης ἱδρυσιν ἐν τῇ Κομοπόλει ταύτῃ αὐτοτελοῦς τηλεπικοινωνιακοῦ Κέντρου Δ' τάξεως.

Ο βουλευτής Αιτωλ)νίας κ. Γ. Σταμάτης καταθέτει υπόμνημα τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ - Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Αιτωλ)νίας, αίτουμένου τροποποίησιν τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου ἐπὶ τέλει ἐπιβολῆς φόρου ὑπερτιμῆσεως μόνον ἐπὶ τῶν Ἀστικῶν ἀκινήτων τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς.

Ο βουλευτής Αιτωλ)νίας κ. Γ. Σεργάνος καταθέτει αναφοράν Συνταξιούχων ΤΕΒΕ Ἀραχώβης, διαμαρτυρουμένων δι' ἄνισον ἔναντι τῶν συνταξιούχων τῶν πόλεων μεταχειρισιν τῶν τοιούτων τῶν χωρίων ὡς πρὸς τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ ΤΕΒΕ αὐξήσεις τῶν συντάξεων.

Ο βουλευτής Αιτωλ)νίας κ. Γ. Σεργάνος καταθέτει υπόμνημα τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἀγρινίου, αίτουμένων μείωσιν τοῦ φορολογικοῦ συντελεστοῦ διὰ τοὺς μικροβιοτέχνας κλπ.

Ο βουλευτής Ἠλείας κ. Χ. Πιπιλῆς καταθέτει αναφοράν τῶν ἐκ τοῦ φράγματος Πηνειοῦ πληττομένων Κοινοτήτων, αίτουμένων ἀποζημίωσιν κλπ.

Β. Έφραϊμίδης. Θά όμιλήσω.

Πρόεδρος. Ό κ. Δούκας (παρατείνεται). Ό κ. Παπαδημητρίου (παρατείνεται). Ό κ. Σακελλαρίου (παρατείνεται). Ό κ. Θεοχαρίδης (άπών). Ό κ. Λαζαρίδης (παρατείνεται). Ό κ. Σεργάνης ένεγράφη σήμεραν.

Θ. Ρέντης. Καί κλείει ό κατάλογος τών όμιλητών. κ. Πρόεδρε;

Πρόεδρος. Όχι. έχετε τό δικαίωμα νά έγγραφήτε κατά την διάρκεια της συζήτησεως. Όσον άφορά την Παρασκευήν έχουν, βεβαίως, τό δικαίωμα οί 'Αρχηγοί τών Κομμάτων νά όμιλήσουν. Λόγω δέ της φύσεως του θέματος και οί έγκαλούμενοι κ.κ. συναδελφοί, θά έχουν τό δικαίωμα, εάν τό κρίνουν χρήσιμον νά όμιλήσουν τελευταίοι.

Θ. Ρέντης. Οί άλλοι δέν θά έχωμεν τό δικαίωμα νά όμιλήσωμεν την Παρασκευήν;

Πρόεδρος. Θά παρακαλέσω νά εξαντληθώ ό κατάλογος τών ρητόρων άπόψε, ώστε νά περιορισθώ ή συζήτησις τη Παρασκευήν μεταξυ τών 'Αρχηγών τών Κομμάτων και τών κ.κ. συναδελφών, που άφορά ή πρότασις.

Θ. Ρέντης. Πρόκειται, δηλαδή, περί άπλής παρακλησεως. 'Απλώς θά προσπαθήσωμεν.

Πρόεδρος. Φυσικά. Όταν θά τελειώσῃ ή άποψινή συζήτησις θά λάβωμεν όριστικήν άπόφασιν.

Ό κ. Τσάτσος έχει τόν λόγον.

Κ. Τσάτσος. Κύριοι συναδελφοί, ήκουσα μετά μεγάλης και ιδιαιτέρας προσοχής την εισήγησιν του άναπτύξαντος την πρότασιν συστάσεως άνακριτικής Έπιτροπής κ. 'Ηλιοπούλου, και όφείλω νά όμιλογήσω, ότι δέν διεφωτίσθην από την άνάπτυξίν του. Όχι μόνον δέν διεφωτίσθην, αλλά φοβούμαι, ότι όσοι δέν είχαν ιδιαιτέρας άσχοληθώ, ή δέν είχαν άναγνώσει τά πορίσματα τών τριών 'Ανωτάτων Δικαστικών επί τών όποιών ή πρότασις στηρίζεται, μόνον εις σύγχυσιν περιέπεσον από την άνάπτυξιν του άξιότιμου κ. συναδελφού. Ό κ. συναδελφος, κυρίως, επανέλαθε κατά την τάξιν περίπου του πορίσματος τά όσα τό πόρισμα αυτό περιλαμβάνει, και τό όποιον έχει άλλην κατεύθυνσιν. Άφορά την ευθύνην τών υπαλλήλων και μόνον. Καί ενώ εγένετο τούτο διά παρεμπιπτούσων φράσεων, αί όποια κατά την άνάγνωσιν ή κατά την άγρόρευσιν δέν εχωρίζοντο από τάς φράσεις τών τριών δικαστικών, παρενεβάλλοντο αί σκέψεις του ίδιου εισηγητού αί όποιαι έτρέποντο και έστρέφοντο κατά τών σήμεραν διγγομένων τέως 'Υπουργών. Η εμφάνισις άναμύξ ευθυνών υπαλλήλων ή άλλων προσώπων και τών σήμεραν υπό κρίσιν τέως 'Υπουργών, άποτελεί την άσρομήν της συγχύσεως αυτής, εις τρόπον ώστε νά έχῃ δημιουργηθώ ή εντύπωσις εις τούς μη παρακαλουθούντας τά πράγματα με ιδιάζουσιν προσοχήν, ή εντύπωσις ότι όλα αυτά τά φοβερά και τρομερά, τά όποια περιέχει ή έκθεσις εις βάρος τών υπαλλήλων, όφείλονται κατά κάποιον τρόπον και εις τούς τέως 'Υπουργούς, ενώ περί αυτού ούδέν υπάρχει έν τῷ πορίσματι. Άλλο πράγμα ή ευθύνη τών 'Υπουργών και άλλο τό πόρισμα. Δέν είναι βεβαίως έλλειψις ικανότητος του άξιότιμου εισηγητού ή σύγχυσις αυτή. Ό εισηγητής είναι δόκιμος νομικός και ευστροφος πολιτικός και την σύγχυσιν δέν την έδημιούργησε πταίσματι ύποκειμενικῷ. Είχε κάποιον σκοπόν. Είχεν όρισμένους σκοπούς. Καί όφείλω νά όμολογήσω, ότι δέν αντίδρω με τόν τρόπον με τόν όποιον έχάραξε την γραμμήν αυτήν. Συμβαίνει, ενώ εύρίσκομαι εις μίαν ριζικήν αντίθεσιν με την άκραν άριστεράν, νά έχω άπέναντί της, δύναμαι νά εἶπω, ήλαττωμένην αντίδρασιν, διότι άποβλέπει πάντοτε με συνέπειαν, με ώργανωμένην σκέψιν εις ένα στόχον. Καί βαδίζει προς τόν στόχον αυτόν σταθερώς, πράγμα τό όποιον δέν συμβαίνει με τά άλλα Κόμματα. Άποβλέπει ή άκρα 'Αριστερά εις τό νά φθείρη κορυφαία πρόσωπα της έθνικόφρονος παρατάξεως, άποβλέπει εις τό νά φθείρη όλόκληρον την 'Εθνικόφρονα παρατάξιν, άποβλέπει εις τό νά φθείρη όλόκληρον τό κοινωνικόν καθεστώς και κάμει πολύ καλά τό έργον της συνεπής προς τάς πεποιθήσεις της και προς τάς πολιτικές της βλέψεις. Δέν έχω έπομένως νά διατυπώσω κανένα παράπονον εναντίον εκείνων, οί όποιοι πολιτεύονται φανερά και κατευθύνονται φανερά προς

σκοπούς τούς όποιους όλοι γνωρίζομεν και τούς όποιους ούδέποτε έδίσταξαν νά διακηρύξουν. Άλλά ήμεις όλοι οί άλλοι, κ. συναδελφοί, συμβαίνει νά μή συμμερίζομεθα αύτάς τάς βασικές αρχάς της άκρας 'Αριστεράς και έπομένως όφείλομεν όλοι νά διαχωρίσωμεν από τό χάος τών κατηγοριών, αί όποιαι στρέφονται εναντίον τών υπαλλήλων και τών άλλων προσώπων έντός της έκθέσεως και νά άνεύρωμεν ψιγία τινά, τά όποια άποτελούν τυχόν έμέσους ύπανιγμούς διά τούς 'Υπουργούς. Καί επ' αύτών νά στηριχθώμεν εάν θέλωμεν νά έξετάσωμεν την έκθεσιν αυτήν και εξ αύτών νά άντλήσωμεν επιχειρήματα διά νά ψηφίσωμεν ύπέρ της προτάσεως την όποιαν υπέβαλεν ή Ε.Δ.Α. Όφείλομεν νά κάμωμεν μίαν διαλογήν, και νά ιδώμεν από όλα αυτά τά πράγματα τι άφορά τούς 'Υπουργούς. Διότι έδω λέγεται ότι έγιναν ένα σωρό παρανομίες και άδικήματα και πρέπει νά ιδώμεν εάν αυτά έχουν σχέση με τούς 'Υπουργούς. Θά τά ξεχωρίσωμεν και ήμεις όπως αύριον θά τό πράξῃ και ή δικαιοσύνη. Καί άφού περιορίσωμεν τό θέμα εκεί όπου υπάρχει και άφού εξετάσωμεν και τό πόρισμα διά τί πράξεις πρέπει νά λογοδοτήσῃ ένας έκαστος 'Υπουργός, θά ιδώμεν εάν αυτά αί έμέσως εμφανιζόμεναι έν τῷ περίσματι τυχών κατηγορίαί, θά ιδώμεν τί αξίαν έχουν, που στηρίζονται και εάν είναι βάσιμοι. Δι' αυτό άντι νά αρχίσω από τό χάος του πορίσματος και όλων τών πράξεων αί όποια περιλαμβάνονται εις τό πόρισμα, θά αρχίσω από τάς όλίγας διατάξεις του νόμου περί ευθύνης 'Υπουργών. Με σύτην την αντίστροφον μέθοδον ελπίζω νά διευκρινίσω κατά τρόπον έπικοινωνητικόν τό θέμα και νά συμβάλω εις τό νά διαχωρισθώμεν αί ευθύναι τών 'Υπουργών από όλο αυτό τό χάος τών ευθυνών πύ άφορά άλλα πρόσωπα και τό όποιον δέν με ενδιαφέρει.

Η πρώτη παραβίασις, την όποιαν συνάγω από τό πόρισμα της άγορεύσεως του άξιότιμου εισηγητού είναι ή παραβίασις ή αναφερομένη συγκεκριμένως εις τό άρθρον 1 παρ. 3 εδάφιον γ' του 1468 κατά την όποιαν αί τιμαί ήλεκτρικού ρεύματος διά καταναλωτάς της αυτής κατηγορίας πρέπει νά είναι όμοιαί. Όπου υπάρχουν καταναλωτάς της αυτής κατηγορίας πρέπει και αί τιμαί νά είναι ίδιαι. Λέγει ό κ. εισηγητής παραβίασε τόν νόμον ή Κυβέρνησις της ΕΡΕ, διότι έκαμε τιμήν διά την 'Εταιρείαν 'Αλουμινίου. Η άπάντησις είναι πολύ απλή. Δέν παραβίασε τόν νόμον, αλλά έκαμεν άλλον νόμον τροποποιητικόν του βασικού νόμου, και καθώρισε χωριστήν τιμήν. Η τροποποίησις του νόμου δέν ήμπορεί νά είναι παραβίασις του νόμου. Άρα πίπτει ή κατηγορία της παραβάσεως του νόμου. 'Υπάρχει τροποποίησις του νόμου και όχι παραβίασις. Η παραβίασις τιμωρείται. Η τροποποίησις γίνεται από την Βουλήν. Έπομένως τό κεφάλαιον αυτό της κατηγορίας πίπτει άμέσως.

2ον) 'Υπάρχει άλλη παραβίασις του νόμου 1468, άρθρον 1 παρ. 2. Έκεί τό πράγμα είναι ευρύτερον. Έκεί κατηγορούνται οί πρώην 'Υπουργοί ότι δέν έκαμαν δίωξιν υπεύθυνον, διότι δέν ήσκησαν τόν όφειλόμενον έλεγchon κατά της ΔΕΗ. Εάν τούτο πράγματι εγένετο, άποτελεί παράβασιν του καθήκοντος. Καί πώς τις εξ ήμῶν γνωρίζει ότι ή παράβασις του καθήκοντος τιμωρείται κατά τό άρθρον 259 του Ποινικού Νόμου. Λέγεται δέ περαιτέρω εις τό αυτό κεφάλαιον του κατηγορητηρίου, ως τό εἶπωμεν, ότι ήγήνησεν ή Κυβέρνησις ή κατεπίεσε την αυτοτέλειαν της ΔΕΗ. Βεβαίως την ήνάγκασεν όχι διά διοικητικών μέτρων, αλλά συνέστησεν ή την επέσεν ήθικῶς νά λάβῃ όρισμένα μέτρα. Τό κεφάλαιον τούτο επιδέχεται πολύ συζήτησιν, διότι δέν καταργείται ή αυτοτέλεια διά της άσκήσεως πίεσεως — αν τοιαύτη υπήρξε. — Καί δέν υπήρξεν. Δυνάμεθα νά εἶπωμεν ότι όλη ή κατηγορία περί άσκήσεως πίεσεως στηρίζεται επί μαρτυριών τινων, αί όποια προέρχονται από χείλη, τά όποια είχαν ύψιστον συμφέρον νά εἶπουν εκείνο, τό όποιον εἶπαν διά νά καλύψουν ιδίας των ευθύνas. Πώς λοιπόν επί τη βάσει μαρτυριών ευθέως υπόπτων διατυπώνται τόσον έλαφρά μία βαρεία κατηγορία κατά 'Υπουργών χωρίς κανένα άλλο στοιχείον και χωρίς νά υπάρχει καμία διοικητική πράξις, ή άπόφασις ύπουργική έν της όποιας νά προκύπτῃ έμέσως ή άμέσως ή άσκηθεῖσα πίεσις.

Ἡ σύστασις καὶ ἂν ὑπῆρξε δὲν ἀποτελεῖ κολάσιμον πρᾶξι. Ἡ σύστασις δὲν ἡμπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ κατηγορίαν κατὰ τὸν νόμον περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν. Ἐντυπώσεις ἡμπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἀλλὰ ὄχι κατηγορίας. Καὶ ἐδῶ εἰσθε εἰς τὴν ὥραν τῶν ἐντυπώσεων, διότι ἐδῶ δὲν παρίστασθε ὡς βουλευταί, ἀλλὰ ὡς δικασταί, οἱ ὅποιοι θὰ κρίνετε ἐὰν παρεβίασεν ἡ Κυβέρνησις τὸν ἔλεγχον. Δὲν κατηγορεῖτε τὴν Κυβέρνησιν ὡς ἐγκληματήσασαν, ἀλλὰ ὡς μὴ ἐλέγχασαν τοὺς ἐγκληματίας. Ἀλλὰ ἰδοὺ τί ἔκαμεν ἡ τότε Κυβέρνησις.

1) Κατ'ὸν αἰτήσεως τοῦ κ. Κιτσίκη — ἐὰν δὲν με ἀπατᾷ ἡ μνήμη — τὴν 16.1.1961 κατατίθεται ὁλόκληρος ὁ φάκελλος ἐν σχέσει μετὰ τὰ σκάνδαλα αὐτὰ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ.κ. βουλευτῶν ὄχι μόνον τῆς ΕΔΑ, ἀλλὰ ὅλης τῆς Βουλῆς διὰ νὰ εὑρεθῇ ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου.

2) Μετὰ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Νεολόγον τῶν Πατρῶν» — τὴν 1 — ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας μεταβαίνει εἰς τὸν Εἰσαγγελεὰ τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τοῦ ζητᾷ νὰ κάμῃ προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν, μεταβαίνει μάλιστα καθὼς μοῦ εἶπε δις παρ' αὐτῷ καὶ τὸ γεγονός τοῦτο τὸ ἀνεκοίνωσεν ἤδη εἰς ἀνύποπτον χρόνον, εἰς τὰς 22.6.1962 εἰς τὴν Βουλὴν ὁ τότε Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ, λαβὼν καὶ σχετικὴν διαβεβαίωσιν ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Βιομηχανίας. Τόσον δὲ εἶναι ἀληθές ὅτι ἐγένετο αὐτό, ὥστε ὅταν συνάδελφοί τινες ἡμφεσθῆτησαν τὸ γεγονός προσκλήθησαν ἀπὸ τὸν τότε Ὑπουργὸν κ. Μάρτην νὰ μεταβῶν μαζί εἰς τὸν Εἰσαγγελεὰ διὰ νὰ ἐπαληθεύσουν τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές.

Ἀλλὰ, κύριοι, ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀσήμαντα. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν φωτοτυπιῶν, ἐδημοσίευσεν ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἐλεγχόμενη, τὸν Νόμον διὰ τοῦ ὁποίου ἔκαμε τὸ μεῖζον. Παύεται ὁλόκληρος ἡ Διοίκησις τῆς ΔΕΗ, ἀπομακρύνονται οἱ ὑπεύθυνοι. Αὐτὸ σημαίνει παράβασιν καθήκοντος;

Ἐγκατέλειψε τὰ πράγματα εἰς τὴν τύχην τῶν ἡ Κυβέρνησις ὅταν διὰ νόμου κάμνῃ κάτι διὰ τὸ ὅποιον ἐγὼ δὲν συνενοήσα τὴν στιγμήν ἐκείνην, διότι ἐθεώρουν ὅτι ἀποτελεῖ ὑπερβολήν, καὶ ἐν τούτοις τὸ ἔκαμεν ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ. Ἐκαμε τὸ μεῖζον, τὸ MAXIMUM ποῦ ἡμποροῦσε νὰ γίνῃ.

Καὶ εἶναι καταπληκτικὸν νὰ φθάσωμεν εἰς μίαν τοιαύτην νόθευσιν τοῦ κλίματος ὥστε νὰ ἐλέγχεται ὅτι παρέλειψε τὸ καθήκον τῆς, τοῦ ἐλέγχου. Ποία Κυβέρνησις, ἐκείνη ἡ ὁποία ἔκαμε τὸν Νόμον διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἐλεγχόμενοι ὑπάλληλοι τίθενται ἐκτὸς ὑπερσίας;

Ὅταν, δοθείσης εὐκαιρίας δις εἰς δικαστικὰς ἀρχάς, διότι ἔγινε καὶ προκαταρκτικὸς ἔλεγχος ἐν Πάτραις, ὅπως τὸ ἀναφέρει ἡ ἐκθεσις, τῶν τριῶν δικαστικῶν, —δὲν ἡμποροῦσα νὰ ἐξακριβώσω πῶς καὶ πότε— ὅταν γίνεται δύο φορές δικαστικὴ ἐρευνα, ὅτι κατατίθενται οἱ φάκελλοι, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ ὅταν τέλος γίνεται Νόμος ὁ ὁποῖος παρέχει τὴν μεῖζονα ἀποδείξιν ὅτι ἡσυχάθη πᾶσα δυνατὴ ἐποπτεία, ὅταν παύονται οἱ ὑπεύθυνοι, ὅταν καὶ τοῦτο γίνεται, ἡξεύρετε τί ὑπεστηρίζετο ἀπὸ τοὺς ὀριζόμενους;

Ναί, ἀλλὰ εἰς τὸν Νόμον αὐτὸν ἡ τροπολογία διὰ τῆς ὁποίας ὠμίλησαν οἱ τρεῖς δικαστικοὶ δὲν ἦτο τῆς πρωτοβουλίας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀλλὰ ἐάν, κύριοι συνάδελφοι, ἡ Κυβέρνησις ἡ τότε ἐπ' ἐλαχίστῳ ἐφοβεῖτο τὸν ἔλεγχον, τὸν οἰονδήποτε ἔλεγχον, θὰ ἐδέχετο τὴν σύστασιν τῆς Ἐπιτροπῆς; Αὕτη, ἡ διαθέτουσα τὴν ἀραγὴ πλειοψηφίαν, τὴν ὁποίαν εἶχε τότε;

Τὸ γεγονός ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐψήφισε τὸν Νόμον αὐτὸν ἀποτελεῖ τὴν ἀπόλυτον διάψευσιν οἰασδήποτε προσπάθειας νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐπολιτεύθη κατὰ παράβασιν τοῦ Νόμου καὶ δὴ τοῦ ἀρθροῦ 259 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο, κύριοι. Ὁ Ποινικὸς Νόμος εἰς τὸ ἀρθρον 259 ἀπαιτεῖ δόλον. «Υπάλληλος ἐκ προθέσεως παραβαίνων τὰ καθήκοντά του». Καὶ ἐρωτῶ τοὺς ἀξιότιμους συνάδελφους: Εἶναι δυνατόν σοβαρῶς νὰ καταλογισθῇ δόλος εἴτε εἰς τὸν Παπαληγούραν, εἴτε εἰς τὸν Πρωτοπαπαδάκην, δόλος ἀποβλέπων εἰς τὸ νὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τοῦ μὴ ἐλέγχου;

Εἶναι σοβαρὰ πράγματα νὰ λέγονται αὐτά; Εἶναι δυνατόν νὰ λεχθῇ ὅτι ὅταν κατετέθησαν οἱ φάκελλοι εἰς τὴν Βουλὴν,

ὅταν ἔχωμεν τὰς προκαταρκτικὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον Δικαστικῶν Ἀρχῶν, ὅταν ἔχωμεν τὸν Νόμον ὁ ὁποῖος ἐψηφίσθη, νὰ ὁμιλοῦμεν περὶ ὑπάρξεως δόλου; Καὶ ἐπομένως περὶ παραβάσεως τοῦ ἀρθροῦ 259 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου;

Ποῖος δικαστὴς—καὶ εἰσθε ὅλοι δικασταὶ αὐτὴν τὴν στιγμήν— θὰ δεχθῇ δόλον ἐν προκειμένῳ τῶν κ. Ὑπουργῶν; Εἶμαι βέβαιος ὅτι κανεὶς. Οὔτε ὑμεῖς, οὔτε οἱ ἄλλοι.

Πάντως εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο. Μεταξὺ τῶν φερομένων ὡς ὑπευθύνων διὰ παράβασιν καθήκοντος εἶναι καὶ ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κ. Καραμανλῆς, ὁ ὁποῖος οὔτε ἐκ τοῦ Νόμου ἔχει ὑποχρέωσιν ἐλέγχου, οὔτε ἐποπτεῖαν ἀσκεῖ ἐπὶ τῆς ΔΕΗ, οὔτε εἰδικωτέρας, τυχὸν εὐθύνας ἔχει. Τὸν εἶδον ὅμως εἰς τὴν πρότασιν. Διατί; Διατί; Νὰ τὸ εἰπωμεν ἡ μήπως δὲν χρειάζεται νὰ τὸ εἰπωμεν; Πόσον ὠραιότερα εἶναι ἡ πρότασις καὶ πόσον ὠραιότερα εἶναι ἡ ἐμφάνισις τῶν ἐφημερίδων ὅταν ἀναγράφεται: Παραπέμπεται ὁ Καραμανλῆς!

Τί νὰ κάμωμεν, κ. Παπαληγούρα; Δὲν ἔχετε τὴν αὐτὴν λαμπρότητα, τὴν αὐτὴν αἴγλην, μετὰ τὸν κ. Καραμανλῆν. Ἐχρειάζετο τὸ ὄνομά του διὰ νὰ διανθίσουν τὴν περιπέτειάν των.

Ἀλλὰ θέλω νὰ κάμω μίαν παρένθεσιν, κ. συνάδελφοι.

Ὅλοι αὐταὶ αἱ κατηγορίαι τὰς ὁποίας ἡκούσατε μέχρι τώρα, ὅλοι αὐταί, τὰς ὁποίας ἴδατε στὸ κατηγορητήριον μέσα καὶ τὰς ὁποίας πολλοὶ ἐξ ὑμῶν εἶχατε τὴν ὑπομονὴν νὰ διαβάσετε, προϋποθέτουν, ὡς δεδομένον, ὡς ἀποδεξιμὸν ὀριστικῶς τὴν ἐνοχὴν τοῦ Πεζοπούλου. Γουναράκη καὶ εἰ τινας ἄλλους. Δὲν εἶμαι οὔτε φίλος, οὔτε ὑπερασπιστὴς τῶν κυρίων αὐτῶν. Μετὰ τὸν ἕνα ἐπειδὴ ἦτο παλαιὸς δικηγόρος εἶχον βέβαια τὸν συνήθη μετὰ συναδέλφους δεσμόν. Τὸν ἄλλον σχεδὸν ποτὲ δὲν τὸν εἶδον. Εἶναι ζήτημα ἐὰν τὸν εἶδον δυὸ ἢ τρεῖς φορές. Δὲν ἀσχολοῦμαι μετὰ τὴν πολιτείαν των. Ἀσχολεῖται μετὰ τὴν πολιτείαν αὐτῶν ἡ τακτικὴ δικαιοσύνη, ἡ ὁποία ἀκόμη δὲν ἀπεφάνθη. Δὲν ἡμπορῶ ἐγὼ νὰ τοὺς κρίνω καὶ δὲν αἰσθάνομαι τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς κρίνω.

Εἰς μίαν πολιτισμένην χώραν—καὶ ἡ Ἑλλὰς εἶναι πολιτισμένη χώρα—μέσα εἰς τὰ πλαίσια ἐνὸς Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος ὁ κατηγορούμενος δὲν ἡμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ δεδομένον, ὅτι εἶναι ἐνοχος πρὸς ἐκδοθῆ τελεσίδικος ἀπόφασις, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ ἐνδείξεις. Δὲν ἡξεύρω οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τί εἶπον, τί ἀπολογία ἔκαμον, οὔτε τί πρόκειται νὰ ὑποστηρίξουν. Ἀλλὰ εἶναι στοιχεῖον πολιτισμοῦ διὰ τὴν χώραν μας νὰ μὴ ἔσκιναμε μετὰ τὴν κατηγορίαν ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἐνοχοὶ ἀφοῦ ἐπελήφθη ὀριστικῶς τοῦ θέματος ἡ Δικαιοσύνη καὶ δὲν ἀπεφάνθη ἀκόμη.

Σὰς ἐρωτῶ κ. συνάδελφε, ἐὰν παρ' ἐλπίδα καὶ γνωρίζουν οἱ ποινικολόγοι πόσας ἐκπλήξεις παρουσιάζει πολὺ συχνὰ ἡ ἀκροατικὴ διαδικασία εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια, ἐὰν ὁ ἕνας ἐξ αὐτῶν ἡ καὶ οἱ δύο ἀθωωθοῦν καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἔχη προχωρήσει ἡ διαδικασία τὴν ὁποίαν κινεῖτε σεῖς; Ποῦ πάει ἡ κρίσις σας, ποῦ πάει τὸ κύρος τῆς Βουλῆς ἡ ὁποία θὰ ἔχη κηρύξει ὁλόκληρον τὴν ἀπόφασίν της καὶ τὴν σπύλωσιν συναδέλφου ἐπὶ τῇ βάσει μὴ ἀποδεχθέντων τελικῶς ἐνώπιον τῆς τακτικῆς ποινικῆς διαδικασίας δεδομένων;

Ποῦ πάει τότε ἡ παράβασις καθήκοντος κ. συνάδελφοι καὶ ἡ παραπομπή σας. Ἀλλὰ ἐδῶ θὰ κλείσω τὴν παρένθεσιν καὶ θὰ προχωρήσω εἰς ἄλλο θέμα. Ἐξήντητα ὅλας τὰς περιπτώσεις αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς παράβασιν Νόμου ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Νόμου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν.

Καὶ ἐρχομαι εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ἀρθροῦ 2, ἐκεῖ ποῦ λέγει ὁ Νόμος περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, ὅτι εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος χωρὶς παράβασιν τυχὸν τοῦ Συντάγματος ἡ Νόμου κλπ. ἐκ δόλου καὶ ἐκ προθέσεως ἐβλάψεν τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ κεφάλαιον κατηγορίας ἐὰν δὲν ἀπατώμαι τοῦ εἰρηγητοῦ τῆς προτάσεως. Κατηγοροῦνται οἱ ὑπὸ κρίσιν Ὑπουργοὶ ὅτι εἶχον τὴν πρόθεσιν νὰ βλάψουν τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας καὶ θὰ τοὺς πᾶμε εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον διὰ νὰ τοὺς τιμωρήσωμεν δι' αὐτό. Τί ἤθελον οἱ ἐγκληματαίαι αὐτοί. Ἠθέλουν ν' ἀπορροφήσουν τὰς Γαλλικὰς πιστώσεις. Μεγάλον ἐγκλημα. Ἐπίστευον οἱ ἐγκληματαίαι αὐτοὶ ὅτι ἡ ἀπορρόφησις τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων θ' ἀπετέλει κάτι ἀπαραίτητον διὰ τὴν προαγωγήν τῆς οἰκονομικῆς τῆς χώρας μας. Ἠθέλουν αὐτοὶ

οί εγκληματίαι να γίνη το αλουμίνιον εις την Ελλάδα. Ωστε να μη κερδίζωμεν από τον δωξίτην 20 εκατ. δολλάρια αλλά 500 εκατ. δολλάρια. Μεγάλο εγκλημα. Πολύ μεγάλο εγκλημα. Ήθελον αυτού του είδους την ανασυγκρότησιν...

Διά να τα κάμουν αυτά, πώς εμεθόδευσαν την προστάσει των —δεν θά εισέλθω εις τας λεπτομερείας των συμβάσεων— υπέταξαν τα επί μέρους συμφέροντα, ατόμων και οίονδήποτε άλλων μονάδων εις το εθνικόν συμφέρον και εις την ιδέαν της εθνικής ανασυγκροτήσεως. Υπέταξαν τα μεμονωμένα συμφέροντα εις το σύνολον.

Θά ήτο πολύ εύκολον και διά τον κ. Παπαληγούραν, αλλά και εις τον κ. Πρωτοπαπαδάκη να καθίστη εις τα αυγά του και να δεχθῇ τὰς εισηγήσεις πολλών σοφών μηχανικών εδω πέριχ, της χώρας μας, οί όποίον έλεγον «δεν γίνεται αλουμίνιον εις την Ελλάδα, αφήσατε να μη γίνη αλουμίνιον» θά ήτο και αυτός ήσυχος και σήμερα θά εύρίσκατο ίσως εις το Ψυχικόν, εις την ώραίαν έπαυλίν του διά να ήσυχάζη και όχι εδω διά να συζητή τα εγκλήματά του μαζί σας. Αλλά θά ήτο άνάξιος Υπουργός και θά είχε τότε διαπράξει τό άδίκημα διά τό όποίον τον κατηγορούν, θά είχε τότε διά της παραλείψεως του πράγματι έν προθέσεως βλάψει τα συμφέροντα της επικρατείας.

Άλλά τα θέματα αυτά έχουν τόσον εξαντληθῇ, έχουν τόσον σαφώς αποδειχθῇ και θά αποδειχθού άκόμη σαφέστερον, όταν εγκύβουν οί μηχανηματικοί εις τό θέμα, ότι όχι μόνον δεν έθυσιάσθησαν συμφέροντα της ΔΕΗ, αλλά χωρίς ζημίαν της ΔΕΗ, εξυπηρετήθησαν τα συμφέροντα του συνόλου, ώστε εγώ τουλάχιστον εις τό θέμα δεν θέλω να προχωρήσω. Θά προχωρήσω εις άλλο γενικώτερον θέμα.

Κύριοι συνάδελφοι, με συγχωρείτε ότι μακρηγορώ λιγάκι, αλλά δεν είμαι μακράν του τέλους. Θά ήθελον να συνειδητοποιήσωμεν τό τί κάμνωμεν αυτήν την στιγμήν. Άδικήματα του Ν. ΦΠΣΤ' που εαν εξαίρεσετε την περίπτωσιν του Χατζηπάνου και μίαν περίπτωσιν, νομίζω του 1917 επί Κυβερνήσεως Έλευθερίου Βενιζέλου, τότε εις έκτάκτους περιπτώσεις εφημεύσθη εις μίαν άλλην περίπτωσιν διά πρώτην φοράν τό 1878, είναι μία διαδικασία σπανιωτάτη. Ακόμη προχθές πολλοί συνάδελφοι δεν εγνώριζον ποία διαφορά υπάρχει μεταξύ ανακριτικής και εξεταστικής των πραγμάτων επιτροπής και τα εμπέρδευαν και δεν ήμπορούσαν να ξεχωρίσουν τό ένα από τό άλλο, συνάδελφοι έκλεκτοί, διότι δεν είχαν εγκύψει εις τό θέμα.

Ήμείς, κύριοι συνάδελφοι, αυτήν την στιγμήν δεν είμεθα βουλευταί, είμεθα μία όμαδική εισαγγελική αρχή. Ήλθεν ό κ. Ηλιόπουλος και κατέθεσε μίαν μύνησιν εις την εισαγγελικήν αυτήν αρχήν και ήμείς σήμερα εξετάζομεν εάν θά στείλωμεν την υπόθεσιν εις τον ανακριτήν, ό όποιος είναι ή 12μελής Ανακριτική Επιτροπή έν προκαμένω ή δεν θά την στείλωμεν. Αυτή είναι ή θέσις μας. Δικτί μας εφόρτωσεν ό νόμος περί ευθύνης Υπουργών, μας εφόρτωσεν αυτό τό βάρος; Διότι δεν ήθελεν ή σκέψις ή εισαγγελική έν προκειμένω, να είναι ή συνήθης τυπική σκέψις των εισαγγελέων των ποινικών δικαστηρίων. Έχουμεν κάποιαν ιδιοτυπίαν. Ως εισαγγελείς είναι επιβεβλημένον, ως έν της φύσεως των πραγμάτων να σκεφθόμεν με εύρύτερα κριτήρια, να εξετάζωμεν τας γενικωτέρας συνεπείας μιας αποφάσεως τοιαύτης σημασίας, να εξετάζωμεν όχι τόσον τον τύπον, αλλά την ουσίαν. Ενώ είμεθα εισαγγελείς, ενώ είμεθα δικασταί, κάποια απόχρωσις πολιτική υπάρχει —πολιτική απόχρωσις όχι έν τῷ πνεύματι της ικανοποιήσεως κομματικών συμφερόντων, βλέψεων, — αλλά έν τῷ πνεύματι της προλήψεως συνεπειών πολιτικών διά τό μέλλον άπορρομητήτου μεγέθους. Ας ίδωμεν λοιπόν, μία που μας εφόρτωσεν αυτό τό βάρος ό νόμος περί ευθύνης Υπουργών, τί πρέπει να κάμωμεν, τί θά κρίνωμεν και διά να τό είπω μάλιστα καλύτερον τά πράγματι, όχι τί θά κάμωμεν, αλλά τί δεν πρέπει να κρίνωμεν, τί δεν δικαιούμεθα να κρίνωμεν.

Δεν δικαιούσθε, κύριοι βουλευταί, οί όποιοι αυτήν την στιγμήν επαύσατε να εισθε βουλευταί και εισθε δικασταί, δεν δικαιούσθε να κρίνετε την πολιτικήν της προηγουμένης Κυβερνήσεως είτε συμφωνείτε είτε δεν συμφωνείτε με την πο-

λιτικήν αυτήν. Εφ' όσον ή Κυβέρνησις εκείνη με την πλειοψηφίαν της Βουλής έχάραξε μίαν πολιτικήν, έχάραξε μίαν γραμμήν εις τα οικονομικά θέματα, έχάραξε μίαν γραμμήν εις τό θέμα της ΔΕΗ, αυτή ή πολιτική είναι ανεξέλεγκτος από δικαστάς, όπως εισθε σεις. Δεν δύνασθε να δικάσετε σεις τους Υπουργούς, λέγοντες «ή πολιτική, την όποιαν έχάματε, κύριοι τέως Υπουργοί, έδωκατε τα συμφέροντα της Επικρατείας. Την ήθελήκατε αυτήν την πολιτικήν, σας καταδίδωμεν δι' αυτήν την πολιτικήν». Πρώτον αποκλείεται αυτό διότι εις μίαν τοιαύτην κατηγορίαν δεν περιέχεται ή έννοια του δόλου. Δεν υπήρξε πρόθεσις βλάβης των συμφερόντων και όπου έλλείπει ό δόλος, δεν ήμπορεί να υπάρχει ευθύνη κατά τον νόμον περί ευθύνης Υπουργών, πρώτον. Δεύτερον, εγκαθίστη, κύριοι συνάδελφοι, εάν ή κάθε Κυβέρνησις, ή κάθε Βουλή, ήδύνατο να πάρη της προηγουμένης Κυβερνήσεως την πολιτικήν να την αποδοκιμάση και επειδή την αποδοκιμάζει, να θεωρή ότι έν της πολιτικής της προηλθεν εθνική ζημία και να παραπέμπη τους πρώην Υπουργούς ένώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου. Κάθε μέλλουσα πλειοψηφία τότε θά είχε τό δικαίωμα να θεωρή, ότι ή άσκηθείσα πολιτική είναι τιμωρητέα διά νόμου. Έν τούτοις κινδυνεύετε εις την προκαμένην περίπτωσιν να κάμετε κάτι παρόμοιον. Προσέξατε, κύριοι συνάδελφοι. Καταδίδωκατε τους Υπουργούς αυτούς, διότι εξέτασαν έν τῷ συνόλω της την οικονομίαν της Χώρας και βάσει αυτών των γενικωτέρων απόψεων έχάραξαν μίαν πολιτικήν και εις συγκεκριμένα θέματα. Σεις ερχεσθε και λέγετε, ότι αυτή ή πολιτική δεν είναι σωστή, δεν μας άρέσει ή πολιτική άπαρροφήσεως των γαλλικών πιστώσεων, ήμείς θέλομεν άπαρρόφησιν από την Ρωσίαν, από το ανατολικόν παραπέτασμα, δεν θέλομεν να γίνη αλουμίνιον, θέλομεν να γίνη δωξίτης, έχάματε πολιτικήν καθ' ήμας ζημιώσασαν τό κράτος, σας παραπέμπωμεν εις τό δικαστήριον.

Λησμονούμεν όταν λέγωμεν αυτά ότι αυτή την στιγμήν είμεθα δικασταί και ότι οί δικασταί, σεις δηλαδή οί δικασταί, όπως όλοι οί άλλοι δικασταί της Επικρατείας, δεν δικαιούνται να ελέγξουν τίποτε ούτε ήμπορούν να ελέγξουν την πολιτικήν την όποιαν έχάραξεν ή νομοθετική και ή εκτελεστική εξουσία. Έλεγχος πολιτικός είναι έλεγχος ακούμενος μόνον από την άκτουσαν την νομοθετικήν εξουσίαν Βουλήν. Αυτήν την στιγμήν δεν εισθε νομοθετική εξουσία διά να ελέγξετε την πολιτικήν της οιασδήποτε Κυβερνήσεως, εισθε δικαστική εξουσία. Και εάν σήμερα άσκούντες δικαστικήν εξουσίαν παρέμβετε εις τον έλεγχον τον πολιτικόν και διά των πράξεών σας και διά των αποφάσεών σας αποδοκιμάσετε προηγουμένην πολιτικήν, παρβιάζετε την αρχήν της διακρίσεως των εξουσιών. Θέλετε να ελέγξετε πολιτικώς την πολιτικήν και της προηγουμένης Κυβερνήσεως και της Κυβερνήσεως Θεωτόκη και της Κυβερνήσεως Τρικούπη και του Καπαδίστρια άκόμη, δικαίωμά σας. Ο Κανονισμός της Βουλής όρίζει πως άσκείται ό πολιτικός έλεγχος. Αλλά τότε δεν ήμπορείτε να πάτε ή να άδεύσετε τον δρόμον της παραποιήσεως εις τό Ειδικόν Δικαστήριον. Η τό ένα θά κάμετε ή τό άλλο. Η θά κρίνετε ως δικασταί και τότε δεν ήμπορείτε να κρίνετε την πολιτικήν όποτε ήμπορείτε να προχωρήσετε εις τον δρόμον του ειδικού Δικαστηρίου ή εάν θέλετε να κάμετε πολιτικόν έλεγχον, δεν ήμπορείτε να ακολουθήσετε τον δρόμον περί ευθύνης Υπουργών. Τα δύο δεν γίνονται, διότι τότε αναμειγνύετε δικαστικήν και νομοθετικήν εξουσίαν, κατά παρέκκλισιν της αρχής της διακρίσεως των εξουσιών.

Θά ήθελον παρά πολύ κ. συνάδελφοι να προσέξετε αυτά τα όποια σας είπον μέχρις αυτής της στιγμής. Είναι βέβαια άτύχημα ότι όμιλώ και εγώ ως μέλος του κόμματος της ΕΡΕ και αυτήν την στιγμήν ότι και αν είπω μοιραίως έχει τό χρώμα μιας κομματικής τοποθετήσεως. Λυπούμαι, αλλά εάν δεν ήμην βουλευτής και εάν ήμην μόνον διδάσκαλος —που μακάρι να ήμην μόνον— σας βεβαιώ ότι άκριβώς τα ίδια πράγματα θά σας έλεγα, διότι ή απόφασις που θά λάβετε σήμερα θά επηρεάση την εφαρμογήν του νόμου περί ευθύνης Υπουργών και εις τό μέλλον και ό νόμος περί ευθύνης Υπουργών εσδομαί ότι αρχίζει να γίνεται της μόδας και δεν θά πύση ή μόδα με την ιδιική σας Κυβέρνησιν. Κάμνετε νομολογίαν.

Ἡ νομολογία πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ κατοχυρώσῃ τὴν συνάδελφον καὶ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν δικαστικὴν καὶ τὴν πορείαν τῆς δημοκρατίας, εἰς αὐτὸν τοῦλάχιστον τὸν τομέα.

Μερικοὶ συνάδελφοι ἐξ ἀγαθοῦ συνειδότες λέγουν τὸ ἐξῆς, τὸ εἶπον καὶ εἰς ἐμὲ ἐδῶ εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς, ὅπου ἔχομεν τὸ ἐλάχιστον νὰ συχνάζωμεν περισσότερον οἱ βουλευταὶ ἀπ' ὅ,τι συχνάζωμεν ἐντὸς τῆς αἰθούσης, μοῦ εἶπον: Βρὲ ἀδελφέ, ἀφοῦ ἐγένινεν αὐτὸ τὸ κομφοῦζιο καὶ αὕτῃ ἡ ἀναταραχὴ, ἃς πᾶνε τέλος πάντων εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν εἰς μίαν διαδρακασίαν νὰ ἀθωωθοῦν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ μὴ μένουν μὲ αὐτὴν τὴν κατηγορίαν εἰς βάρος τοῦς. Καὶ ἀπὸ αἰσθημα φιλανθρωπίας, δύναμαι νὰ εἶπω ὑπὲρ τῶν διωκομένων Ὑπουργῶν, ὑποστηρίζουν ὅτι πρέπει τέλος πάντων αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ δικασθοῦν, διὰ νὰ ἀθωωθοῦν. Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ σᾶς εἶπω εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ὅτι οἱ ἴδιοι οἱ κατηγορούμενοι, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἡμεῖς δὲν αἰσθανόμεθα καθόλου νὰ ὑπάρχῃ οἰαδήποτε σκιά, ἢ ὁποία νὰ βαρύνῃ εἴτε τὸν ἕνα, εἴτε τὸν ἄλλον.

Δὲν αἰσθάνομαι καθόλου ὅτι εἶναι δυνατόν ποτὲ ἕνας οἰοσδήποτε ὅχι ὁπαδὸς τῆς ΕΡΕ, ἀλλὰ ἕνας νοήμων ὁπαδὸς τοῦ Κέντρου, ἐὰν τὸν σταματήσετε εἰς τὸν δρόμον καὶ τὸν ἐρωτήσετε, θὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Πρωτοπαπαδάκης καὶ ὁ Παπαληγούρας ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι κατηγορούμενοι ἐκ δόλου ἐξημίωναν τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς αὐτὸ δὲν θέλω νὰ προχωρήσω. Προτιμῶ νὰ ἀκολουθήσω τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησεν ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, ὁ ὁποῖος περαίνει τὸν λόγον τοῦ εἶπεν ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ σημείου δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπολογηθῇ. Ἀλλὰ ἤθελον νὰ εἶπω εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ ἐκ φιλαλληλίας καὶ φιλανθρωπίας ὑποστηρίζοντας τὴν παραπομπήν, ὅτι ὅχι μόνον δὲν αἰσθανόμεθα αὕτην τὴν ἀνάγκην, ἀλλὰ καὶ αὐτό, τὸ ὁποῖον θέλουν αὐτοὶ ἐξ ἀγαθοῦ συνειδότες, δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτευχθῇ. Διότι ἐδῶ θὰ ὀδηγησέτε, ἐὰν θέλετε διὰ τῆς πλειοψηφίας τοὺς ὑπὸ κατηγορίαν Ὑπουργοὺς μέχρι τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου καὶ τὴν ἐπομένῃν τὸ πρωί, λόγῳ τῆς βεβαίας παραγραφῆς ὅλων τῶν ἀδικημάτων, τῆς ἀσυζητήτου παραγραφῆς, πρόκειται τὸ δικαστήριον νὰ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οὐσίαν νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ λόγῳ τῆς παραγραφῆς καὶ ἔτσι οἱ ὅσοι φιλανθρώπως ἐπιδιώκουν τὴν ἀθώωσιν τῶν κατηγορουμένων δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχουν. Θὰ μείνῃ ὁ σπῖλος πλουτισμένος μὲ ὅλα ὅσα ὁ πολιτικὸς φανατισμὸς καὶ τὰ πολιτικὰ πάθη θὰ προσθέσουν κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν τῶν μηνῶν, ὅπου θὰ διαδράμουν μὲ τὰς ἀνακριτικὰς ἐπιτροπὰς καὶ εἰς τὸ τέλος οἱ κύριοι αὐτοὶ θὰ ἐξεέλθουν, λόγῳ παραγραφῆς μετὰ βεβαιότητος, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ οὐδεμία δικαστικὴ κρίσις. Ἄλλως τε ἐνθυμούμαι, ἐναυλοὶ εἶναι ἀκόμη οἱ λόγοι τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, ὅταν παρόμοιον ζήτημα συνεζήτητο καὶ κατὰ τὸ ὁποῖον εἶπε κάτι τι, τὸ ὁποῖον ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ ἐχειροκρότησε, μάλιστα ἡ μερὶς ἡ ἰδική σας ἐσηκώθη καὶ ἐχειροκρότει, εἶπε τότε, ὅτι ἐφ' ὅσον ὑπάρχει κατηγορία κατὰ πολιτικῶν προσώπων, ἢ ὁποία λόγῳ παραγραφῆς δὲν δύναται νὰ ὀδηγηθῇ εἰς δικαστικὴν κρίσιν, ἐγὼ θεωρῶ ὅτι δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ οἰαδήποτε κατ' αὐτοῦ δῶξις, οὔτε ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπὴ, οὔτε καὶ ἐξεταστικὴ τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὴ.

Καὶ ἀπέριψε τὴν πρότασιν τῆς ἐξεταστικῆς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπῆς, τότε αὐτὰ ἐλέγχθησαν. Δὲν ἤξεύρω τί ἐμεσολάβησε καὶ ἡλλαξεν ἡ κοσμοθεωρία περὶ τὸ θέμα αὐτό. Δὲν θὰ ἐξετάσω τὸ θέμα. Καὶ δὲν θὰ τὸ ἐξετάσω, κύριοι συνάδελφοι, διότι αὕτην τὴν στιγμὴν εἰμαι καὶ ἐγὼ δικαστής, συνάδελφοι δικασταὶ μαζί σας καὶ ὁμιλῶ ἐπὶ δικαστηρίῳ.

Ἐνθυμούμαι τὰς καλὰς ἡμέρας, ὅπου ὁμιλοῦσα ἐκεῖ καὶ δὲν ὁμιλοῦσα ἐδῶ. Ὅμιλῶ ἐπὶ δικαστηρίῳ. Τὴν πολιτικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ θέματος, αὕτην τὴν ἀναβάλλομεν δι' ἄλλοτε, ὅταν θὰ εἴμεθα συγκεκριημένοι ὅχι ὡς δικαστικὸν Σῶμα, ἀλλὰ ὡς βουλευτικὸν καὶ τότε θὰ τὰ ξαναπούμε, κ. συνάδελφοι. (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος. Ὁ κ. Βασιλάτος, ἔχει τὸν λόγον.

Κύριοι βουλευταὶ, ἔχω νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι θὰ ἐφαρμοθῇ

ὁ Κανονισμός. Ἐκαστος τῶν ὁμιλητῶν ἔχει ἡμίωρον μόνον δικαίωμα νὰ ὁμιλήσῃ.

Γ. Βασιλάτος. Ἀάθος κάμνετε. Κύριοι Πρόεδρε, ζητούμεν ἴσην μεταχείρισιν. Ὅμιλησεν τρεῖς ὥρας ὁ κ. Ἡλιόπουλος καὶ ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης δύο ὥρας. Εἰς μίαν τοιαύτην συζήτησιν ἐὰν θέλετε νὰ βάλετε κλειψύδραν δὲν εἶναι ὑπὲρ τῆς συζητήσεως, ὑπὲρ τοῦ γοήτρου τῆς Βουλῆς, ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος καθ' ὃν στρέφεται ἡ πρότασις. Νὰ εἴμεθα ἐξηγημένοι.

Πρόεδρος. Ὅριστε κ. Βασιλάτε, ἀρχίσατε.

Γ. Βασιλάτος. Ἐνα λεπτό, διότι δὲν ἐγνώριζεν ὁ ἐκπονήσας τὰ σχέδια τοῦ βήματος, ὅτι θὰ ὑπῆρχε σκάνδαλον τοιαύτης ἐκτάσεως, νὰ εἶχε προβλέψῃ καὶ μεγαλυτέραν τράπεζαν.

Μὲ τὸ συναίσθημα τῆς ἐκείνης εὐδύνῃς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐκείνος κ.κ. συνάδελφοι, ὁ ὁποῖος λαμβάνει μέρος εἰς συζήτησιν προτάσεως στρεφόμενης κατὰ συναδέλφον καὶ δὴ ἐπιλέκτων ἐπιτελῶν ἐνὸς κόμματος, ἀνῆλθον εἰς τὸ βῆμα. Διεκήρυξα πάντοτε καὶ συμφωνῶ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ μετὰ τοῦ προλαλήσαντος ἀξιότιμου κ. Τσάτσου διακεκριμένου ἐπιστήμονος καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ, ὅτι ὁ βουλευτὴς ὅταν ἀναμειγνύεται εἰς τοιαύτην συζήτησιν, παύει νὰ ἀνήκῃ εἰς κόμμα, παύει νὰ εἶναι μέλος οἰαδήποτε παρατάξεως, διότι μεταβάλλεται ἀληθῶς εἰς Δικαστὴν καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς γνώμονα μόνον τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς εὐσυνειδήτου τοῦ καθήκοντος τὴν ἐπιτέλεσιν. Καὶ τὸ ἔχω ἀποδείξει. Κατὰ τὴν προηγουμένην συζήτησιν διερωτήθησαν τινὲς τῶν κ.κ. συναδέλφων διατὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκάλεσεν ἐμὲ καὶ δὲν ἐκάλεσεν ἄλλους ἴσως. Ἡ γνώμη μου φαίνεται, ὅτι ἔπαίξε πρῶτοντα ρόλο εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ΔΕΗ. Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι ἤμην ἐπὶ 2 ἔτη συνήγορος τοῦ ἀδικῶς διωχθέντος «Νεολόγου Πατρῶν» καὶ ἐπειδὴ ἤμην ἀναμειγνύμενος εἰς τὴν περίφημον ὑπόθεσιν τοῦ διαζυγίου τοῦ κ. Πεζοπούλου περισυνέλεξα καὶ ἐσταχυολόγησα ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἐθεμελίωσαν καὶ τὴν ἀνάγκην εἰς τὴν ὁποίαν ἐσύρθη ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ καταθέσῃ τὸ νομοσχέδιον ἐξ οὗ προέκυψε μετὰ συζήτησιν τὸ Ν.Δ. 4260, ἀλλὰ κυρίως ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν τῶν περιφνημῶν ἐπιστολῶν Φιλαρέτου ἀνεν τῶν ὁποίων θὰ ἦσαν μέχρι ἴσως καὶ σήμερον ἀκόμη ὁ κ. Πεζόπουλος καὶ ὁ κ. Γουναράκης οἱ διοικούντες τὴν ΔΕΗ. Καὶ δὲν παραλείπω νὰ τονίσω, ὅτι ἐδέχθη καὶ τρεῖς μηνύσεις ἀπὸ τὸν κ. Πεζόπουλον. Μὲ ἐμήνυσεν, ὅτι τοῦ ὑπεξήγαγα τὰς ἐπιστολάς, διὰ παραβίασιν τοῦ ἀπορρήτου. Ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημῆσει μετὰ τῶν κ.κ. Κόκα, Ἀνδρουλιδάκη καὶ ἄλλους καὶ ἀπηλλάγην βεβαίως διὰ βουλευματος πανηγυρικῶς. Ἀλλὰ ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἔχω συναίσθησιν, ὅτι εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν οὔτε προσωπικὸν πάθος ὑπῆρχεν, οὔτε διαφορὰ οὐδεμία, ἀλλὰ ἐν τῇ μεγάλῃ προσπάθειᾳ, ὅτι ἔπρεπε τὴν διάχυτον φήμην, ὅτι λαμβάνουν χώραν φοβεραὶ ἀτμοσφαίραι εἰς τὴν ΔΕΗ, πὺ ἀπεδείχθη, ὅτι ἦσαν μία σήψις ἀπέραντος, νὰ τὰς ἐρευνήσω ἀνεμίχθην καὶ εἰς τὰς δύο ὑποθέσεις. Καὶ εἶμαι ὑπερήφανος, διότι συντέλεσα, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ ὁ καθαρκός. Μὲ ἐμήνυσεν ὁ κ. Πεζόπουλος, ὅτι ὑπεξήγαγον τὰς ἐπιστολάς. Ἡ κατάθεσις τοῦ Φιλαρέτου λέγει, ὅτι καὶ τὰς ἐστειλε καὶ γνήσιαι εἶναι καὶ τὰς ἔλαβεν ὁ κ. Πεζόπουλος. Μοναδικὴ περίπτωσις ψευδοῦς καταμηνύσεως, καὶ ἠρκέσθην εἰς τὴν περιφρόνησιν.

Μὲ ἐμήνυσαν ὅτι παρεβίβισα τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν. Καὶ ἀπεδείχθη ὅτι τὰς εἶχον λάβει. Καὶ διὰ συκοφαντικὴν δυσφημῆσιν μαζί μὲ τὴν «Ἐλευθερίαν» καὶ ἄλλους. Καὶ ἀπηλλάγημεν χωρὶς καὶ νὰ κληθῶμεν εἰς ἀπολογία. Ὅχι μόνον ἔκρινα ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπαντήσω, ἀλλὰ βεβαίως ἀπέδειξα ὅτι ἀφ' ἧς ἀνεμίχθην εἰς τὴν συζήτησιν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, δὲν ἠθέλησα πλέον νὰ ἀναμειχθῶ εἰς σφαιρὴν δικῶν πὺ ἐπηκολούθησαν. Καὶ πέραν τούτου, ὅταν τὸν παρελθόντα Νοέμβριον μὲ ἐκάλεσεν ὁ ἀνακριτὴς τοῦ Γ' Τμήματος νὰ ἐξετασθῶ ἐπὶ ἄλλης μηνύσεως κατὰ τοῦ Πεζοπούλου, ἀπήντησα: «Ἐναντίον τοῦ μηνυομένου Γ. Πεζοπούλου ἡσυχολήθην διὰ μακρῶν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναμαι νὰ ἐξετασθῶ, ἐπὶ πλέον διότι εἰμαι καὶ δικηγόρος τῆς ἐπὶ διαζυγίῳ δίχης τῆς συζύγου μου».

Ἔτσι ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀποστολήν του ἄνθρωπος, ὁ

όποιος θέλει να είναι αμερόληπτος και με αντικειμενικότητα να κρίνει. Και με αντικειμενικότητα και αμεροληψία εισέρχονται ήδη εις την ανάπτυξιν της υποθέσεως. Τα θέματα, τα οποία μάς απασχολούν είναι: Έλαβον χώραν αδικήματα; Οί καθ' ὧν στρέφεται υπόθεσις ἀξιότιμοι κύριοι τέως Ὑπουργοί ἔχουν εὐθύνην τινά; Ἡ εὐθύνη τῶν Ὑπουργῶν, ὡς γνωρίζετε, εἶναι ἠθική, πολιτική, δικαστική. Περὶ τῆς δικαστικῆς ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ πρόκειται. Συμφωνῶ ἀπολύτως μετὰ τὸν ἀξιότιμον κ. Τσάτσου, ὅτι ἡμεῖς ἐδῶ εἴμεθα ἐν τῷ συνόλῳ ὁ Εἰσαγγελεὺς, ὁ κεκλημένος νὰ κρίνῃ ἐὰν ὑπάρχουν προϋποθέσεις τί; Νὰ διατάξῃ δικαστικὴν ἔρευναν. Διότι ἐὰν δὲν ὑπάρξουν κατὰ τὸ ἄρθρον 43 αἱ προϋποθέσεις διὰ νὰ διαταχθῇ δικαστικὴ ἔρευνα, τίθεται ἡ υπόθεσις εἰς τὸ ἀρχεῖον ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελεως, ἡμεῖς δὲ θὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Τὸ ἐρευνητέον, λοιπόν, εἶναι, ὑπάρχουν τὰ χροῖεα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μάς ἐπιτρέπουν νὰ κρίνωμεν ὅτι εἶναι δυνατὸν ἡ δικαστικὴ ἔρευνα, εἶναι δυνατὸς ὁ ἔλεγχος, ἐὰν ὑπάρχουν στοιχεῖα τινά, τὰ ὁποῖα νὰ φεμελιώθουν τὸ ἀδίκημα, εἴτε τῆς παραβάσεως καθήκοντος ἢ ἄλλο τι ἀδίκημα; Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐξεταστέον. Διὰ νὰ εἰπώμεν ὅχι, πρέπει νὰ δεχθῶμεν καὶ νὰ πεισθῶμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει παντάπασι καμμία, ἔστω καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑπόψια, ὅτι εἶναι δυνατὸν ἡ καθ' ὧν στρέφεται κυρίων τέως εἴτε νὰ συνέπραξαν, εἴτε νὰ ἠδιαφρόρησαν, εἴτε ὁπωσδήποτε νὰ ἔχουν εὐθύνην τινὰ ἔναντι τῶν φρικιαστικῶν ἀληθῶς ἐγκλημάτων, τὰ ὁποῖα τὸ πόρισμα τῶν 3 ἀνωτάτων δικαστικῶν ἐμφανίζει ὅτι διεπράχθησαν. Ἐὰν καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶναι πάντῃ ἀστήρικτος αὕτῃ ἡ κατηγορία, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φεμελιωθῇ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εὐθύνη τῶν Ὑπουργῶν, θὰ εἰπώμεν ὅτι ὅχι καὶ θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἀλλὰ ἀκριβῶς διὰ τῆς προτάσεως τί ζητεῖται; Νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὴν ἀνακριτικὴν Ἐπιτροπὴν, πού θὰ εἶναι ὁ ἀνακριτὴς νὰ ἐρευνήσῃ ὅλα αὐτά, τὰ ὁποῖα διεπράχθησαν εἰς τὴν ΔΕΗ, ἂν ἦσαν ἀγνωστα εἰς τοὺς ἐγκαλούμενους Ὑπουργούς; Δὲν ἔλαβον γνῶσιν; Ἡ λαβόντες γνῶσιν ἠδιαφρόρησαν ἐξ ἀμελείας καὶ προθέσεως; Δὲν εἶναι τῆς παρούσης στιγμῆς καὶ δὲν ἠμποροῦμε νὰ λάβωμεν θέσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ εἴμεθα μετὰ τὸν αὐτὸν μας συνεπίς, θὰ εἰπώμεν ὀλίγα τινὰ καὶ ἐπὶ τῆς οὐσίας.

Πέραν τῶν ὧν τὸ πόρισμα δέχεται καὶ διὰ μακρῶν ἀναπτύσσει —διότι δὲν θέλω νὰ παραβιάσω τὸν ὀριζόμενον χρόνον, καίτοι ἔχω δικαίωμα δευτερολογίας καὶ θὰ τὴν προσθέσω εἰς τὴν ἀγόρευσίν μου διὰ νὰ τελειώσω, θὰ εἶμαι συντομώτατος παρὰ τὸν ὅγκον τῶν ἐγγράφων —πέραν τῶν ἀδικημάτων ἐκεῖνων, ἔχομεν ἤδη ἄπειρα, ὅσα ἄλλα τὰ ὁποῖα δὲν ἀνέπτυξεν ὁ κ. Ἡλιόπουλος καὶ τὰ ὁποῖα μνημονεύονται ἐν τῇ ἐκθέσει. Εἶναι αἱ δύο υποθέσεις Συνεσίου, καταδικασθέντος ὑπὸ τοῦ ἡμελοῦς Ἐφεσίου Πατρῶν, καὶ τοῦ Δούκα Ἀλεξάνδρου, ὁ ὁποῖος ἀφένθη ἐλεύθερος χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον διωχθεὶς ὁ κ. Πεζόπουλος ἀπηλλογῇ λόγῳ παραγραφῆς. Καὶ τὸ σχετικὸν βούλευμα δέχεται ὅτι παρέλειψε τὸ καθήκον του νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τῆς ΔΕΗ. Καὶ οἱ 2 ἦσαν ὑπεργολάβοι τῆς OLCO. Ὁ Συνέσιος συνήψε σύμβασιν διὰ πλαστογραφίας. Ὁ Μαγγιῶρος, ἐντεταλμένος νὰ ἐλέγχῃ τὸν Συνέσιον, ὡς ὑπάλληλος τῆς OLCO μεταφτευθεὶς εἰς τὴν ΔΕΗ, συνήψε σύμβασιν μετὰ τοῦ Συνεσίου προχρονολογουμένην καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκάλυπτεν αὐτόν, ὁ ὁποῖος πλαστὰ δικαιολογητικὰ ὑποβαλὼν, προεκάλεσε μίαν ζημίαν 4 ἐκατομμυρίων τῆς ΔΕΗ. Κάποτε τέλος πάντων ἐγένεν ἔλεγχος, παρεπέμφθη ὁ Συνάσιος καὶ ἐλέπομεν τὸν Μαγγιῶρον μάρτυρα ὑπερασπίσεως, ἀγωνιζόμενον νὰ σώσῃ τὸν Συνέσιον. Καὶ ὅταν κατεδικάσθη ὁ Συνέσιος καὶ αἱ ἐφημερίδες ἐγγράψαν καὶ διεμαρτυρήθησαν, ὁ Μαγγιῶρος δὲν ἀπελύθη ἀλλὰ προήχθη. Καὶ θὰ ἐξετάσθῃ εἰς τὴν ὑμετέραν συνείδησιν; Αὐτὸ τὸ γεγονός διέφυγε τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν; Ἐλαβον γνῶσιν; Δὲν ἔλαβον γνῶσιν; Τί ὤφειλον νὰ πράξουν;

Περαιτέρω διὰ τὸν κ. Ἀλεξάνδρου Δούκαν εἶναι μία μεγάλη ἱστορία, τὴν ὁποίαν ἐκθέτε: τὸ πόρισμα. Ἀλλὰ εἶναι καὶ

τὸ βούλευμα τὸ ὁποῖον εἶναι συντριπτικόν, διότι ὅχι μόνον τὸν ἐκάλυπτε τὸν Ἀλεξάνδρου, ἀλλὰ ἀκούσατε κύριοι τὸ καταπληκτικόν: "Ὅταν εὐρέθῃ ἓνας ἐντιμὸς ὑπάλληλος καὶ ἀπεκάλυψε τὴν κατάχρησιν Ἀλεξάνδρου Δούκα καὶ τῶν συνεργαζομένων μετ' αὐτοῦ ὑπαλλήλων, ὁ ὑπάλληλος αὐτὸς ἐδιώχθη λυσσώδως, ὁ Δούκας δὲν ἐδιώχθη, ἀφῆκαν νὰ παραγραφῇ ἡ υπόθεσις. Οὔτε εἰς διαιτησίαν παρεπέμφθη. Καὶ ὅταν τέλος πάντων ἐξεδόθῃ καὶ τὸ ἀπαλλακτικὸν βούλευμα τοῦ Πεζοπούλου, λόγῳ παραγραφῆς, τὸ ὁποῖον ὁμοῦς δέχεται τὴν ἐνοχλήν του, ὁ Ἀλεξάνδρος μεταφορμώθη ἀπὸ ἐργολάβου εἰς προμηθευτὴν καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερον. Κύριοι, ὑπάρχουν καταθέσεις, ὅτι ὁ Ἀλεξάνδρος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι προμηθευτὴς τῆς ΔΕΗ, δεκάδων ἐκατομμυρίων. Ὑπάρχουν αἱ καταθέσεις ὑπαλλήλων διότι διεξήχθη νέα ἀνάκρισις, καὶ ὁ Ἀλεξάνδρος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι προμηθευτὴς. Διότι ναι μὲν ἐπαύθη ἡ διοίκησις — καὶ περὶ αὐτοῦ θὰ ἀσχοληθῶ μετὰγενεστέρως — ὁ Ἀλεξάνδρος ὁμοῦς παρέμεινε. Καὶ παρέμεινε ὁλόκληρον τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Πεζοπούλου, τὸ ὁποῖον δὲν ξέρω ἂν κατέρωθωσιν ἀκόμη ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας νὰ ξεκαθαρίσῃ αὐτὸ τὸ ἄντρον τοῦ Πεζοπουλισμοῦ.

Καὶ περαιτέρω θὰ σᾶς φέρω καὶ ἓνα ἀκόμη στοιχεῖον. Διὰ νὰ ἴδατε ποῖα κατάχρησις ἐγένε, ἓνα νεώτερον στοιχεῖον: Ἐνας γερανὸς μεταφέρθη ὑπὸ τῶν ἐργολάβων Δούκα Ἀλεξάνδρου εἰς Πτολεμαῖδα καὶ ἐπληρώθη ὁ Ἀλεξάνδρος εἰς 120.000 δραχμάς καὶ ὅταν τὸν ἐπανάφερον εἰς ΣΕΚ ἐκόστισε μόνον 2000 δραχμάς.

Καὶ αὐτὰ κατηγγέλονται καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἔλαβον γνῶσιν οἱ κ.κ. Ὑπουργοί. Καὶ ἡ ἔρευνα ὅταν διαταχθῇ θὰ ἐξετάσῃ διατὶ ἐσιώπων, διατὶ δὲν ἐπενέβαινον, διατὶ δὲν ἐλάμβανον μέτρα.

Καὶ ὑπάρχει καὶ κάποιον ἄλλο στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον τίθεται ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ κρίνετε, κ. συνάδελφοι, ἐὰν ὑπῆρχε συνεργασία, ἐὰν ὑπῆρχε προστασία τῶν συμφερόντων, ἡ ἐνδεσβεγμένη προστασία, ἂν εἶχον τὴν δύναμιν καὶ οἱ κυβερνῶντες νὰ ἐπιβάλλουν εἰς τὴν ΔΕΗ χαρακτηριστικὰ πράξεις.

Τυχαίως ὑπέβαλον τὴν ἀπὸ 5.12.1964 ἐρώτησιν νὰ μάς εἰπουν πῶς συμβαίνει: ἓνα κτῆμα εἰς τὸ Ἐηροπόταμον Ἡρακλείου, τὸ ὁποῖον ἠγοράσθη ἀντὶ 32.000 δραχμ. 19 στρέμματα, ἀπὸ πολιτευόμενον τῆς Κυβερνήσεως, νὰ πωληθῶν κατόπιν εἰς τὴν ΔΕΗ τὰ 10 στρέμματα ἀντὶ 220.000 δραχμ. καὶ νὰ μείνουν εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ τὰ 9 στρέμματα. Καὶ ἀπαντᾷ τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν τὴν 19.1.1965, στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον οὔτε ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐτέθη, εἶναι ἓνα νεώτερον ντοκουμέντον, διὰ νὰ ἰδῆτε, δηλαδή, πόσα θὰ ἀνακαλύψῃ ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει παραπεμφθῇ, διότι πρέπει νὰ γνωσθῇ ὅτι οἱ φάκελλοι ὅλοι αὐτοὶ ἐκκρεμοὺν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Ἀνακριτοῦ τῶν Πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπιληφθῇ, διότι εἶναι ἀρμοδιότης πενταμελοῦς. Τὰ ἐκατομμύρια, τὰ ὁποῖα διεσπαθίσθησαν ἀνήκουν εἰς τὸ Δημόσιον, εἶναι μὲν οἶονεῖ ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐπιχειρήσεως ἢ ΔΕΗ, ἀλλὰ τὸ χρήμα εἶναι δημόσιον, τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἡ ἀρμοδιότης πενταμελοῦς. Καὶ μοῦ ἀπαντᾷ τὸ Ὑπουργεῖον. Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. Η.9)10

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1965

Π Ρ Ο Σ

Τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Θέμα: Σχετικῶς μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 909)5.12.64 ἐρώτησιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Βασιλάτου.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17058)8.12.64 ὑμετέρου ἐγγράφου διαβιβασθείσης ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 909 π.ε. ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν κ. Γ. Βασιλάτου, ἐν σχέσει μετὰ τὴν ἀναδομιστευθείσαν, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 506 φύλλον τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1964 τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδαιμένης ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος» καταγγελίαν τῆς ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης ἐφημερίδος «Κρητικὸν Φῶς» ἀφορώσαν τὴν ἀγορὰν ἀπὸ τὴν

Κτηματική» Τράπεζαν οικόπεδου και την μεταπώλησιν μέρους τούτου εις την ΔΕΗ υπό του Κωνσταντίνου Ίωάν. Κεφαλογιάννη. Έχουμε την τιμήν να γνωρίζωμεν υμίν, ότι από απόψεως αρμοδιότητος άφορούν την ήμετέραν ύπηρεσίαν, τ' ακόλουθα:

Και θ' άνέφερον ήμιν ο Οικονομικός Έφορος Ήρακλείου Κρήτης διά της ύπ' αριθ. 18315 π.έ. αναφοράς του, εκ των παρὰ τῇ Οίκον. Έφορία τηρουμένων φακέλων ύποθέσεων φορολογίας μεταβιβάσεων άκινήτων προκύπτουσι τὰ εξής:

1) Ο Κων/νος Ίωάν. Κεφαλογιάννης ήγόρασεν από την Έθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος και Αθηνών Α.Ε. δυνάμει του ύπ' αριθ. 26323 της 25.10.1956 συμβολαίου του Συμβ/φου Ήρακλείου Αντωνίου Γιάνναρη, άγρόν κείμενον εν τῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ «ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΣ» έκτάσεως 19 στρεμμάτων αντί τιμήματος 1.648 δραχ. κατὰ στρέμμα, ήτοι εν συνόλῳ αντί δραχ. 32.000.

Διά την άγρόν ταύτην ενεργήσθη αὐτῷ σχετική δήλωσις φόρου μεταβιβάσεως άκινήτων και καταβλήθη ὁ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης αναλογών φόρος μεταβιβάσεως άκινήτων.

Επισημασθήσιν φορολογικῆς ἐλεγχος τῆς δηλώσεως πρὸς ἐξακριβωσιν τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ μεταβιβαζέντος άγροῦ κατὰ τὸν ὅποιον διεπιστώθη ὅτι ἡ ἀγοραία ἀξία τούτου, κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως, ήτο ἡ εν τῇ δηλώσει περιληφθεῖσα ποσότης τῶν 32.000 δραχμῶν.

Συνεπείᾳ τούτου καὶ ἡ δήλωσις τῶν συμβληθέντων ἐκρίθη ὡς εἰλικρινής.

2) Ο αὐτός ὡς άνω άγοραστής τοῦ περὶ οὗ πρόκειται άγροῦ (Κων/νος Ίωάν. Κεφαλογιάννης) προσέβη εις πώλησιν μέρους τούτου, ήτοι 10 στρεμμάτων, πρὸς τὴν ΔΕΗ αντί τοῦ κατὰ στρέμμα τιμήματος τῶν δραχ. 22.000 καὶ συνολικῶς δραχ. 220.000 δυνάμει τοῦ ύπ' αριθ. 4613)9.5.1959 συμβολαίου τοῦ Συμβ/φου Αθηνῶν Χαρ. Στατινοπούλου.

Καὶ διά την περὶ ἧς ὁ λόγος μεταβίβασιν υπεβλήθη ἀρμοδίως ἡ κατὰ Νόμον δήλωσις φόρου μεταβιβάσεως άκινήτων, εἰς ἣν περιελήφθη ὡς ἀξία τοῦ μεταβιβαζέντος άκινήτου ἡ ποσότης τοῦ ὡς άνω συμβολαίου τῶν δραχ. 220.000, ἐφ' ὧν ὁ αναλογών φόρος μεταβιβάσεως ἐθεβαιώθη καὶ εἰσπράχθη ὑπὸ τοῦ Ταμείου.

Επισημασθήσιν ἐλεγχος καὶ τῆς νεωτέρας ταύτης δηλώσεως πρὸς ἐξακριβωσιν τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ μεταβιβαζέντος άγροῦ έκτάσεως 10 στρεμμάτων πρὸς τὴν ΔΕΗ κατὰ τὸν ὅποιον ὁ Οίκον. Έφορος Ήρακλείου ἔκρινε τὴν δι' ἣν ὁ ἐλεγχος δηλώσιν ὡς εἰλικρινή.

Επὶ τούτοις γνωρίζωμεν υμίν, ὅτι εκ τῆς αὐτῆς αναφοράς τοῦ Οίκον. Έφορου Ήρακλείου, προκύπτει ὅτι, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1956 ἕως 1963, καὶ τιμὰ τῶν εν τῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ «ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΣ» άγρῶν ἐκυμάνθησαν μεταξὺ τῆς κατωτάτης τιμῆς τῶν δραχ. 1.500 καὶ τῆς ἀνωτάτης ποσότης τῶν δραχ. 7.000 κατὰ στρέμμα.

Ο Υπουργός

καὶ εἰδικῇ ἐντολῇ

Ο Γενικός Γραμματεὺς

ΘΕΟΔ. Δ. ΜΕΡΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Καὶ ὁ Έφορος θεθαίσι ὅτι ἀπὸ τὸ 1956 μέχρι τὸ 1963 εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν δὲν ἔλαβε χώραν πώλησις με τιμὴν ἀνωτέραν τῶν 7 χιλ. τὸ στρέμμα. Μέχρι τὸ 1963 κειμένεται ἀπὸ 1.500 μέχρι 7.000. Ἰδοὺ λοιπόν, ὅτι ἡ ΔΕΗ ἐγκρίθη καὶ μόλις εἰς σίλῳ τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις με 32.000 δρχ. εἰσπράχῃ 220.000 καὶ ἔχει στήν κιοσχί του καὶ 9 στρέμματα. Αὐτὴ τί εἶναι, ἐξ ἀμελείας πολιτικῆς πράξεως, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐλεγχθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη καὶ ὑπευθύνως ἡ τὸ ἀδίκημα, τὸ ὁποῖον διεπράχθη καὶ ὑπὸ τῶν διοκούντων τὴν ΔΕΗ καὶ ὑπὸ τοῦ εἰσπράχοντος τὰ χρήματα δι' ἀπάτης, ὅτι ἔχει αὐτὴν τὴν ἀξίαν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε; Θὰ τὸ κρίνῃ ἡ μέλλουσα Ἐπιτροπὴ, ἡμεῖς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λάβωμεν θέσιν, μόνον ἐρευνώμεν. Ἐπιβάλλεται διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ εἴπωμεν τί συμβαίνει, πρέπει νὰ προχωρήσωμεν καὶ νὰ δεχθώμεν τὴν πρότασιν, ὥστε νὰ διαταχθῇ ἔρευνα. Ἡ παντελὴς πάντι παντάπαι δὲν ὑπάρχει κανένα στοιχείον καὶ πρέπει νὰ τὴν θέσωμεν εἰς τὸ ἀρχεῖον, ὅπως θὰ ἐπραττεν ὁ Εἰσαγγε-

λεύς, διότι δὲν ἀξίζει καὶ τὸν κόπον τῆς δικαστικῆς ἐρεῦνης; Ἡ ὑπόθεσις Ἀλεξάντου, ἡ ὁποία ἐκδίστασεν εἰς τὸν ἐντιμον ἐκείνον ὑπάλληλον τὴν θέσιν του, εἶχε δραματικὰς ἐξελίξεις καὶ ἤρχισε ἀπὸ τὸ 1959. Ο αὐτοῦ ἐκείνος ὑπάλληλος, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ ἔκαμε τὸ καθήκον του ἐδιώχθη, δι' ἀναφοράς, τὴν ὁποίαν καταθέτω, ἀναφέρθη εἰς τὸν τότε Ὑπουργὸν τῆς Βιομηχανίας, τὸν ἀπολειπόμενον τέως συνάδελφον κ. Μάρτην καὶ παρεπονέθη καὶ ἐξιστόρησε πάντα τὰ διατρέχοντα εν τῇ ΔΕΗ, τὰ ὁποῖα ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ, διότι ὑπῆρχεν Ἐπίτροπος, ὁ κ. Βλαχόπουλος, ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ ἐνημερώνῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Προϊστάμενον Ὑπουργόν. Ἀλλὰ προκύπτει ἀπὸ πλεῖστα ὅσα στοιχεῖα καὶ ὑπευθύνως καὶ ἐγὼ τὸ ἐθεβαιώσα, νὰ τὸ καταθέτω ἐνώπιον τῆς Δικ. Ἐπιτροπῆς, διὰ τοῦ ὑπομνήματος, διὰ τοῦ ὁποῖου μνημονεύεται εἰς τὸ πόρισμα ἐκ 38 σελίδων, ὁ ἐντεταλμένος κ. Βλαχόπουλος, ἐλάμβανεν ἀπὸ τὴν ΔΕΗ ἐπίδομα τὰ 50% τοῦ μισθοῦ του, ἵνα κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον ἐπιτελῇ τὸ καθήκον του, ἀμειβόμενος ἀπὸ τὸν ἐλεγχόμενον καὶ ὅπως δέχεται καὶ τὸ πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς, αὐτὸν ἤθελον οἱ Γάλλοι διαιτητὴν διὰ τὰς περιφημους τουρμπίνας. Καὶ λέγει τὰ ἐξῆς περὶ αὐτὸ τὸ πόρισμα, τὰ ὁποῖα κατήγγειλεν ὁ ἄλλοτε ἀναπληρωτὴς Γενικός Διευθυντὴς τῆς ΔΕΗ κ. Φλαμπουριάρης. Ο κ. Πρωτοπαπαδάκης, πρὸς τιμὴν του, τὸν ἠρνήθη ὡς διαιτητὴν, διότι θὰ εἴπωμεν τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι, οἱ Γάλλοι τὸν ἤθελον: «Παριέρως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Γ. Πεζοπούλου.». Ἡ ἰδία Κυβέρνησις αὐτὸν τὸν κύριον, ὅταν συζητουμένου τοῦ νομοσχεδίου τὸ 1962, ὁ κ. Παπαληγούρας, εἶπεν, ἐκάμομεν τὴν ἡρωϊκὴν πράξιν νὰ παύσωμεν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸν ἔνοχον, ὁ ὁποῖος ὅλα τὰ ἔδλεπε καὶ θὰ ἐξετάσετε ἐσεῖς ἐάν τὰ ἀνέφερον ἡ τὰ παρασιώπα, τὸν διώρισε μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐάν δὲν κάνω λάθος ἐπαύθη ὑπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ νῦν Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Ζίγδη, με τὸν νόμον περὶ 35ετίας τῆς καταγγελίας τῶν συμβάσεων πού τοῦ παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ τὸν παύσῃ. Αὐτὰ θὰ τὰ ἐκτιμήσετε. Ἀλλὰ τί συνέβη ὅμως; Ο αὐτοῦ ἐκείνος ὑπάλληλος κατέφυγεν εἰς τὸν ἐργατοδικὴν, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀπέριψε τὴν άγωγήν, ἡ ἔφεσις εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τὸν ἐδικαίωσε καὶ τὸν ἐφάσεν ἡ ΔΕΗ μέχρι τὸν Ἀρειὸν Πάγον καὶ ἐκεῖ ἐδικαιώθη. Κατέφυγεν εἰς τὸν κ. Μάρτην καὶ τὰ διεξέτραχώδησεν καὶ ὁ κ. Μάρτης, τοῦ ἀπήντησεν, ἐνῶ εἶχεν ὑπ' ὄψιν του ὅλα ὅσα εἶχον συμβῇ καὶ εἶχον καταγγεληθῇ, «καλὰ σοῦ ἔκαμεν ἡ ΔΕΗ». Αὐτὴ εἶναι περίπου ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Μάρτη. Καὶ κατέφυγεν ὁ αὐτοῦ αὐτὸς εἰς τὸν κ. Παπαληγούραν καὶ ὑπάρχει καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς αἰτήσεώς του. Ο κ. Μάρτης τοῦ ἀπήντησε τὴν 1.3.1960. Ἡ ἀναφορά του ήτο 5.12.1959, ἐάν ἀπὸ τότε ἐπενέβαινον, πόσα θὰ εἶχον ἀποσοβῇ. Τοῦ ἀπήντησε: «Ὡς ἐγνώρισαν ἡμῖν ἡ ΔΕΗ ἐκ τῆς διεξαγωγῆς ὑπ' αὐτῆς ἐμπεριστατωμένης μελέτης (ἀναγινώσκει).». Τὰ παράπονά σας εἶναι ἀβάσιμα καὶ λόγω τῆς διαγωγῆς σας, ἡ διατήρησις εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν εἶναι ἀδύνατος». Ἡ διαγωγή του ήτο ὑπὸ πρὸς καὶ διὰ τὴν Διοίκησιν, ἀλλὰ, αὐτοῦς, καὶ διὰ τὸν κ. Ὑπουργόν, διότι αὐτὸς ὁ πείσμων ὑπάλληλος δὲν ἔκλεινε τὸ στόμα του, ἔδλεπε καὶ εἶχε τὸ θάρρος νὰ καταγγεῖλῃ καὶ λόγω αὐτῆς τῆς διαγωγῆς, τοῦ ἀπαντᾷ, ὅτι συμφωνεῖ ὁ Ὑπουργός με τὴν ΔΕΗ. Ἐν συνεχείᾳ, κύριοι, κατέφυγεν ἀργότερον εἰς τὸν κ. Παπαληγούραν καὶ ἐζήτηι δικαίωσιν καὶ δὲν ἔλλαθεν ἀπάντησιν. Θὰ θέσω ὑπ' ὄψιν σας καὶ τὴν σχετικὴν ἀναφοράν.

Τὸ ἀποτέλεσμα ποῖον εἶναι; Ὅταν ἐδικαιώθη ὁ Σηπλιωτόπουλος ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων καὶ ἐξηναγκάσθη ἡ ΔΕΗ νὰ πληρώσῃ 300.000 δραχ. καὶ τὸν ἐπανάφερε καὶ μισθοδοτεῖται ἀκόμη καὶ τὸ πόρισμα τῶν τριῶν Δικαστικῶν κατηγορεῖ τοὺς ὑπευθύνους τῆς ΔΕΗ ὅτι συνετέλεσαν εἰς τὴν ζημίαν αὐτὴν ἐρωτᾷ πάντα ἀστήρικτον θὰ εἶναι τὸ παράπονον τοῦ κ. Σηπλιωτοπούλου, ὅτι ἐνημέρωσε τὸν πρῶν Ὑπουργόν τῆς Βιομηχανίας ἐνῶ ἔπρεπε νὰ τὰ γνωρίζῃ; Τὰ κατήγγειλε αὐτὰ ὁ Σηπλιωτόπουλος καὶ ὁ Μάρτης τοῦ ἀπήντησεν ὅτι λόγω τῆς κακῆς διαγωγῆς δὲν ἤμπορεῖ νὰ παραμείνῃ. Καὶ ἡ ΔΕΗ ἐπλήρωσε τίς 300.000.

Εγὼ δὲν δέχομαι οὔτε ὅτι ὁ κ. Πεζόπουλος εἶναι ἔνοχος μέχρι τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀνοχῆς του ἀπὸ τὸ Δικαστήριον.

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διατάξεων ἀφορώσων τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους ὡς καὶ περὶ καταργήσεως Συμβουλίων, Ἐπιτροπῶν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν κλπ.».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ σχεδίου θεσπίζονται διατάξεις περὶ ἀπολύσεως τῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων οἵτινες συνεπλήρωσαν ὅσον πρὸς πραγματικὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Ἡ διατάξις ἀφορᾷ ὅλας τὰς κατηγορίας τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων εἴτε ἡ κατάστασις τῶν ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος εἴτε ὑπὸ τὰς διαποιούσας ἐκάστην κατηγορίαν εἰδικὸν νόμον. Τὸ λαμβανόμενον μέτρον δὲν ἀφορᾷ τοὺς Στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους διότι οὗτοι ἐξέρχονται συνήθως λόγῳ τῶν ἐτησίων κρίσεων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ἱεραρχίας καὶ προαγωγῶν πρὸς τὴν συμπληρώσεως ὅσον πρὸς ὑπηρεσίας, κρίνονται δὲ καὶ ὑποχρεωτικῶς ἅμα τῇ συμπληρώσει ταύτης πρὸς ἀποστρατείαν. Ἐξαιροῦνται τοῦ μέτρου διὰ λόγους δημοσίου συμφέροντος οἱ καθηγηταὶ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, διότι ἡ ἀντικατάστασις τούτων εἰς τὰ ἔργα τοῦ Καθηγητοῦ εἶναι λίαν δυσχερὴς καὶ οἱ δικαστικοὶ λειτουργοὶ διότι ἡ θέσις αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς παραμονῆς τῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ρυθμίζεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Συντάγματος.

Τὸ ὡς ἄνω μέτρον λαμβάνεται χάριν τῆς φυσιολογικῆς καὶ ἀναγκαίας ἀνανεώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἥτις ἐπέρχεται ἐκάστοτε διὰ τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας τῶν Ὑπαλλήλων ἐκείνων, οἵτινες ἐξήντησαν τὸν μέγιστον πραγματικὸν συντάξιμον χρόνον παραμείναντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πλέον τῆς τριακονταπενταετίας. Τὸ μέτρον τοῦτο θεσπίζεται ὡς ὀργανικὴ παγία διατάξις παράλληλος πρὸς τὴν ὑφισταμένην διατάξιν περὶ ὁρίου ἡλικίας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁποίου εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἀποχώρησις τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας ἔστω καὶ ἐὰν ἡ διανοθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου πραγματικὴ Δημοσία Ὑπηρεσία εἶναι κατωτέρα τῆς ὅσον πρὸς ταύτης.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, τὸ μέτρον τῆς ἀπολύσεως θέλει ἐφαρμοσθῇ διαδοχικῶς, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοὺς κατέχοντες τοὺς βαθμοὺς τῆς ἀνωτάτης ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας μετὰ τὸν σκοπὸν ὅπως ἡ ἐπερχομένη δι' αὐτοῦ οικονομικὴ ἐπιβάρυνσις ἐπιβληθῇ εἰς τρεῖς οικονομικὰς χρήσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ τοιοῦτου τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Σχεδίου Νόμου μετατρέπονται αἱ ἐπὶ 1ῳ βαθμῷ θέσεις τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν καὶ ἀναπληρωτῶν Γενικῶν Διευθυντῶν πάντων τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν ἀποκεντρωμένων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν εἰς θέσεις ὑπαλληλικὰς ἐπὶ θητεία.

Ἡ ὡς ἄνω μετατροπὴ ἐπέρχεται μετὰ τὴν κατὰ νόμιμον τρόπον ἀποχώρησιν ἐκ τῶν θέσεων τούτων τῶν κατεχόντων ταύτας μονίμων ὑπαλλήλων καὶ εἶναι νόμιμος ὡς ἐκρίθη καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 969)1963 ἀποφάσεως τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ μέτρον τῆς μετατροπῆς τῶν θέσεων εἰς τοιαύτας ἐπὶ θητεία ἐκρίθη σκόπιμον καὶ ἀναγκαῖον ὅπως ληφθῇ διότι ἡ διατήρησις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπαλλήλων εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας κατέστη ἐπιζημία διὰ τὴν διοίκησιν, διότι οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι καταλαμβάνοντες τὰς θέσεις τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν καὶ ἐξαντλήσαντες οὕτω τὴν ὑπαλληλικὴν τῶν σταδιοδρομίαν, ἐμείωσαν λόγῳ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν διὰ τὴν ὁρμὴν καὶ εὐρύθμουν λειτουργίαν τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπηρεσιῶν μετὰ ἀποτέλεσμα τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὰ διάφορα Συμβουλία ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐλάμβανον προσθέτους ἀποζημιώσεις. Ἡ τοιαύτη ἐπὶ ἔτη παραμονὴ τῶν Γεν. Διευθυντῶν εἰς τὰς θέσεις τῶν μέχρι τῆς καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας κατέστη ἐμπόδιον πλέον καὶ εἰς τὴν ὑπαλληλικὴν ἐξέλιξιν νεωτέρων ὑπαλλήλων, ἀρίστων καὶ ἐξαιρετικῶν δυναμένων νὰ προσφέρωσι τὰς ἰκανότητας αὐτῶν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω οἱ ἀνώτατοι οὗτοι ὑπάλληλοι προστατευόμενοι ὑπὸ τῆς συνταγματικῆς μονιμότητος εἰς πλείστας περιπτώσεις ἀντὶ νὰ εἶναι οἱ συνεργάται τῶν ἐκαστοῦ Ὑπουργῶν ἐν τῇ ἐνασχέσει τῆς δημοσίας ἐξουσίας, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀγαθῆς καὶ εὐρύθμου διοικήσεως, ἐδυσχέρανον τὸ ἔργον αὐτῶν, ἐφ' ἐνὸς λόγῳ ἀντιθέτου πολιτικῆς τοποθετήσεως τῶν, ἂν ἑτέρου λόγῳ ἐπιθυμίας αὐτῶν νὰ ἐπιβάλλωσι τὰς ἰδικὰς τῶν ἀντιλήψεις ἐπὶ διαφόρων θεμάτων εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ οὐχὶ νὰ καταστῶσι φορεῖς τῶν ἀποφασιστικῶν ἐκαστοῦ μέτρων τῆς ἐχούσης τὴν εὐθύνην τῆς ἐξουσίας Κυβερνήσεως. Τὰ δημιουργηθέντα ὡς ἄνω ἀτοπα αἰρούνται διὰ τοῦ ἀπ' εὐθείας διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν ἐπὶ θητεία 3 ἐτῶν προσώπων διακρινόμενων διὰ τὰ ἐξαιρετικὰ αὐτῶν προσόντα, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι δυνατόν ἂν ἑνὸς νὰ βοηθήσῃ λόγῳ τῶν προσόντων τῶν εἰς τὴν εὐδωσίαν τοῦ ἔργου τῆς Δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ ὁρισμένον χρονικὸν διάστημα, ἂν ἑτέρου δέ, διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας τῶν νὰ μὴ παρακωλύσωσι τὴν προσφορὰν τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἑτέρων προσώπων τυχόν ἰκανωτέρων.

Λόγῳ τῶν ἀπαιτουμένων ἐξαιρετικῶν προσόντων διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὡς ἄνω θέσεων τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν ἐπὶ θητεία, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατόν νὰ κατέχωσι κατὰ τὸ πλείστον πρόσωπα ὑπερβάντα τὸ ὅσον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, καθίσταται δὴλον, ὅτι δύναται ἐν τῇ προκείμενῃ περιπτώσει νὰ ἰσχύσῃ ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ὁριζομένη ἡλικία διὰ τὸν διορισμὸν ὑπαλλήλων εἰς τὸν κατώτατον βαθμὸν.

Διὰ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου παρέχεται εὐχέρεια διορισμοῦ ὡς Συμβούλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν καὶ ἀναπληρωτῶν Γενικῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τῶν ἀπολυομένων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ σχεδίου νόμου θεσπίζεται ἡ δυνατότης συστάσεως εἰς ἕκαστον Ὑπουργεῖον θέσεων μετακλητῶν Συμβούλων, εἰς τὰς ὁποίας δύναται νὰ διορισθῶσι πρόσωπα διακρινόμενα διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν, ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν καὶ πείραν, ἵνα ἐπικουροῦσι τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ Ὑφυπουργοὺς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων τούτων δὲν θὰ δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν ἐκαστοῦ Ὑπουργείου. Ἡ λήξις τοῦ μέτρου τῆς συστάσεως τῶν ὡς ἄνω μετακλητῶν θέσεων ἐθεωρήθη σκόπιμος διὰ τὴν καλύτεραν παρακολούθησιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν διαφόρων θεμάτων καὶ ἐπικουρίαν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν διὰ τὴν ταχύτεραν λήψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῆς δημοσίας διοικήσεως.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ σχεδίου λαμβάνεται τὸ μέτρον τῆς καταργήσεως πάντων τῶν μὴ ἀναγκαίων Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δημιουργήθησαν ἐν τῇ Διοικήσει ποικίλλα Συμβουλία καὶ Ἐπιτροπαί, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων δυσχερὲς δύναται νὰ καθορισθῇ, εἰς τοῦτο συνετέλεσε καὶ τὸ γεγονός τῆς καταβολῆς ἀμοιβῶν εἰς τὰ μέλη αὐτῶν. Ὁ κατὰ τοιοῦτον τρόπον πολλαπλασιασμὸς τῶν Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν ἀποτελεῖ προπέτασμα ἀποκρύψεως τῆς πραγματικῆς εὐθύνης τῶν Κυβερνώντων, εὐκόλως ὀχυρουμένων ὀπισθεν τῶν γνωμοδοτήσεων, τῶν συμφώνων γνωμοδοτήσεων, τῶν προτάσεων τῶν ἀποφάσεων ποικίλων συλλογικῶν ὁργάνων, ἀποτελουμένων ἐκ πολιτικῶς ἀνευθύνων προσώπων. Τὸ δημιουργηθὲν καθεστὸς τῶν Συμβουλίων συντελεῖ ἀφαντάστως εἰς τὴν περιπλοκὴν τῶν ὑποθέσεων ἐν τῇ διοικητικῇ μηχανῇ. Λόγῳ τῆς πραγματικῆς ἀδυναμίας τοῦ καθορισμοῦ τῶν λειτουργούντων σήμερον Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν ἀπεφασίσθη ἡ διὰ γενικῆς ρήτρας τοῦ νόμου κατάργησις αὐτῶν, ὅσων δὲν ἤθελον ἀποφασισθῇ διὰ διατάγματος ἡ διατήρησις τῶν. Περαιτέρω ὁρίζεται ὅτι ἡ ἀποφασιστικὴ ἀρμοδιότης τῶν Συμβουλίων περιέρχεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ τοὺς Νομάρχας.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ σχεδίου τοῦ Νόμου τὸ μέτρον τῆς καταργήσεως τῶν Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ σχεδίου τοῦ Νόμου ὁρίζεται ὅτι τὸ μέτρον τῆς καταργήσεως δὲν ἀφορᾷ τὰ Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια τὰ γνωμοδοτοῦντα καὶ ἀποφασίζοντα ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς καταστάσεως τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ σχεδίου Νόμου ὁρίζεται ὅτι διὰ τὸν διορισμὸν τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν εἰς τὰ Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπὰς ἀπαιτεῖται πρότασις τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου εἰς ὃ ἀνήκει ὁ δικαστικὸς λειτουργός. Τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνεται ἵνα ὁ διορισμὸς τοῦ δικαστοῦ εἰς τὰ Συμβούλια ἐνεργεῖται κατ' οὐσίαν ὑπὸ τοῦ προτείνοντος Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, ὅστις δὲ προβαίνει εἰς τὴν πρότασιν μετ' ἐκτίμησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐν ἰσότητι ὁρῶν πρὸς τοὺς προτεινομένους πρὸς διορισμὸν καὶ ἀπασχόλησιν τούτων μετ' ἄλλωτρια ἔργα πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὡς δικαστικῶν λειτουργῶν. Περαιτέρω ὁρίζεται ὅτι οἱ δικαστικοὶ λειτουργοὶ ὡς καὶ οἱ λαμβάνοντες ἀποδοχὰς δικαστικῶν λειτουργῶν μετέχοντες τῶν Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν δὲν δὲ λαμβάνουσι ἀμοιβὴν τινα ὑφ' οἰονδήποτε τύπον ἢ μορφήν εἴτε ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἴτε ἐκ Ταμείων Νομικῶν Προσώπων εἴτε ἐξ οἰοδήποτε ἄλλης πηγῆς.

Ἡ νομοθετικὴ λήψις τοῦ ὡς ἄνω μέτρου εἶχεν ἤδη ἀποφασισθῇ ὑφ' ἧς ἡβήθη ὁ μισθὸς τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν.

Διὰ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 τοῦ σχεδίου Νόμου κηρύσσεται λήξεα ἡ θητεία τῶν διοικούντων τοὺς ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένους Ὄργανισμους, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν Διοικήσεων τῶν Ὄργανισμῶν τούτων. Διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ σχεδίου Νόμου ρυθμίζονται αἱ συμβάσεις αἱ ὁποῖαι συνήφθησαν παρὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου δι' ἀόριστον χρονικὴν διάρκειαν, ἥτις παρετάθη ἤδη πλεόν τοῦ ἔτους ὡς καὶ τὰς συμβάσεις αἰτινες συνήφθησαν διὰ χρονικὴν διάρκειαν πέραν τοῦ ἔτους. Αἱ συμβάσεις αἱ ὁποῖαι συνήφθησαν διὰ μικρότερα τοῦ ἔτους χρονικὰ διαστήματα δὲν διγίνονται διὰ τῆς ὡς ἄνω διατάξεως, ὡσαύτως δὲν διγίνονται διὰ τῆς ὡς ἄνω διατάξεως αἱ συμβάσεις τῶν μικρῶν ὑπαλλήλων οἵτινες προσελήφθησαν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ γραμματέως α' τάξεως καὶ τῶν ὁποίων δὲν κηρύσσεται λήξεα ὁ χρόνος τῆς διαρκείας αὐτῶν.

Ἡ λήψις τοῦ μέτρου τούτου ἐκρίθη ἀναγκαιὰ ἵνα καταστῇ δυνατόν νὰ ἀπολυθῶσιν ὑφ' ἐνός οἱ μὴ προσφέροντες ὑπηρεσίας ἀργόμισθοι, ὑφ' ἑτέρου οἱ κατέχοντες πλείονας τῆς μίας θέσεως εἰς τοὺς διαφόρους Ὄργανισμούς.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὰ λαμβανόμενα μέτρα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν λήξιν τῆς θητείας τῶν Συμβουλίων καὶ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων δὲν εἶναι νέα, ἀλλὰ ἀποτελοῦν ἐπανάληψιν τῶν διατάξεων αἰτινες ἐθεσπίσθησαν ὑπὸ τῶν προηγουμένων Κυβερνήσεων. Οὕτω διὰ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 10 τοῦ Ν. Δ. 2500)1953 «περὶ περιορισμοῦ τῆς εἰς προσωπικὸν συνθέσεως τῶν πολιτικῶν τοῦ Κράτους Ὑπηρεσιῶν» ὠρίσθη μεταξὺ ἄλλων ὅτι «Ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1953 πάσαι αἱ κείμεναι διατάξεις δι' ὧν ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ὑπαλλήλων εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ συμβάσει σχέσεως δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καταργοῦνται ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον ἐν τῷ μεταξὺ διατηρηθῇ διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκαστοτε προσλαμβανόμενων ὑπαλλήλων ἐπὶ συμβάσει ὁρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ. Ὁ χρόνος λήξεως πασῶν τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐν ἰσχύϊ συμβάσεως μισθώσεως ὑπηρεσίας πρὸς τὸ Δημόσιον ἐπὶ δημιουργίᾳ ὑπαλληλικῆς σχέσεως εἴτε δημοσίου εἴτε ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁρίζεται δυνάμει τοῦ παρόντος ἢ 30ῆς Σεπτεμβρίου 1953, οἱ δὲ ἐπὶ ταύτης προσληφθέντες ὑπαλλήλοι ἀπολύονται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1953 ἄνευ καταβολῆς αὐτοῖς οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς Συμβάσεως ἀπολύσει αὐτῶν» καὶ ὅτι αἱ ἄνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ, ὅπερ ἀνήκον εἰς ἀποκεντρωμένας ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους κλπ.». Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν θητείαν τῶν μελῶν τῶν διαφόρων διοικητικῶν συμβουλίων ἐλήφθησαν ὑπὸ τῶν προηγουμένων Κυβερνήσεων διὰ πλείστον Νομοθετημάτων τοιαῦτα μέτρα.

Οὕτω διὰ πλείστον διατάξεων ἐθεωρήθη λήξεα ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν καὶ λοιπῶν Συμβουλίων. Ἐνδεϊκτικῶς ἀναφερόμεν τὴν διατάξιν τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 3710)1957 δι' ἧς ὠρίσθη ὅτι: «Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας δι' ἀποφάσεών του ἐφ' ἀπαξ ἐκδιδομένων ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ δημοσιεύομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ προβῇ εἰς νέαν συγκροτήσιν τῶν Διοικητικῶν, Γνωμοδοτικῶν καὶ Ἐποπτικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν πάσης φύσεως Ἐπιτροπῶν ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τῶν ὑπὸ τὸν ἐλεγχοναυτοῦ ὑπαγομένων Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, πλὴν τῶν Ὑπηρεσιακῶν τοιούτων, ὡς καὶ ν' ἀντικαθιστᾷ μέλη τῶν Συμβουλίων τούτων καὶ Ἐπιτροπῶν. Ἡ θητεία τῶν ἤδη ὑφισταμένων Διοικητικῶν, Γνωμοδοτικῶν καὶ Ἐποπτικῶν Συμβουλίων θεωρεῖται λήξεα ἀπὸ τῆς διὰ τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων συγκροτήσεως ἐκάστου τούτων.

Ὁμοίου περιεχομένου εἶναι καὶ αἱ κάτωθι διατάξεις:

Ἄρθρον 2 τοῦ Ν. 2070)52.

Ὁ τρόπος τῆς συνθέσεως τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ταμείων κυρίας ἢ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως ἢ προνοίας τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκάστου τούτων καὶ γνωμάτευσιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 3873)58.

Ἡ διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3710)57 προβλεπομένη τριμνησ προθεσμία διὰ τὴν ἀνασυγκροτήσιν τῶν Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς πολιτικῆς, ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἢ παραταθείσα διὰ τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 5 τοῦ Ν.Δ. 3755)57 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1957 παρατείνεται καὶ αὐθις μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1958.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὰ πλείστα τῶν Ν.Π.Δ.Δ. Ἀσφαλιστικὰ Ταμεία κλπ. ὑπάγονται ὑπὸ τὴν Ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τὰ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων κλπ. ἐρρυθμίζοντο διὰ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων.

Ἄρθρον 21 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 2592)53.

«Οἱ Διευθύνται Κλινικῶν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν.Δ. διεπομένων νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων οἱ ὑπερβάντες τετραετὴ ὑπηρεσίαν θεωροῦνται ὡς διανύσαντες τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς θητείας τῶν ληγούσης μετὰ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω μέτρα λαμβάνονται καὶ διὰ τοὺς ἰατροὺς καὶ δικηγόρους.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Σχεδίου Νόμου θεσπίζεται πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας θέσεων εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τὸ Ν.Π.Δ.Δ. δι' ὑπουργικῶν ἀποφάσεων μὴ ὑποκειμένων εἰς τὸν ἐλεγχον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὅπως τοῦ λοιποῦ ἡ ἴδρυσις τῶν θέσεων πραγματοποιεῖται διὰ νόμου ἢ διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου βάσει εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως. Περαιτέρω λαμβάνεται τὸ μέτρον τῆς μετατάξεως τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τὰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας εἰς τὰς κεντρικὰς καὶ τὰν ἀπάλιν ἀναλόγως τῶν ὑφισταμένων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν. Τέλος, ὁρίζεται ὅτι ἡ κατάταξις τῶν ὑπαλλήλων εἰς τοὺς πίνακας τῶν προακτέων κατ' ἐκλογὴν ἐνεργεῖται κατόπιν συγκρίσεως αὐτῶν ἢτοι καθ' ὅμοιον τρόπον μετὰ τὴν κατάταξιν τῶν ὑπαλλήλων εἰς τοὺς πίνακας τῶν προακτέων κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν. Ἡ τροποποίησις αὕτη ἐκρίθη ἀναγκαιὰ διότι διὰ τῆς παγίας Νομολογίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐκρίθη ὅτι εἰς τὸν πίνακα τῶν προακτέων κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐγγραφή μόνον τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων οἵτινες κέκτηνται ἰδιαζόντως ἐξαιρετικὰ προσόντα, ἐνῶ τῶν ἀρίστων ὑπαλλήλων ἡ ἐγγραφή δύναται νὰ γίνῃ μόνον εἰς τὸν πίνακα τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων, δι' ὃ καὶ ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως ἡ ἐγγραφή ἐν αὐτῷ γίνεται τοῦ λοιποῦ κατόπιν συγκρίσεως τῶν ὑπαλλήλων προτασσομένου ἐν τῷ πίνακι τοῦ ἔχοντος τὰ μείζονα οὐσιαστικὰ καὶ τυπικὰ προσόντα. Ἡ προθεσμία συντάξεως τῶν πινάκων προακτέων διὰ τὸ ἔτος 1964 παρατείνεται μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου ἐ.ε. διότι αἱ πλείστα ὑπηρεσίαι δὲν ἔχουσι μέχρι σήμερον συντάξει πινάκας προακτέων.

Περαιτέρω όρίζεται ότι είς τήν περίπτωσιν επαναδιορισμού Πρεσβευτών δέν απαιτείται ή έκδοσις νέων διαπιστευτηρίων.

Τέλος επαναφέρεται έν ισχύί ή διάταξις τής παραγράφου 1 έδ. α, β, γ, δ, του άρθρου 5 του Ν. 3925)59 «περί Υπουργείων κλπ.» ίνα παρασχεθί ή εξουσιοδότησις προς καλύτεραν αναδιάρθρωσιν των Όργανισμών των Υπουργείων άνευ δημιουργίας δυνατότητος συστάσεως νέων θέσεων και επιβαρύνσεως του προϋπολογισμού.

Έν Αθήναις τή 10 Ιουνίου 1964

Ο Αντιπρόεδρος τής Κυβερνήσεως
και Υπουργός Συντονισμού
Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Υπουργός Οικονομικών
Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Ο Υπουργός Εργασίας
Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί διατάξεων άφωρωσών τους δημοσίους υπαλλήλους ως και περί καταργήσεως Συμβούλιων, Επιτροπών των Δημοσίων Υπηρεσιών κλπ.

Άρθρον 1.

1. Οί Δημοσίοι Πολιτικοί Υπάλληλοι απολύονται αυτοδικαίως άμα τή συμπληρώσει υπό τούτων τριχονταπενταετούς πραγματικής δημοσίας υπηρεσίας. Διά τής κατά τας κειμένης διατάξεως έκδιδομένης περί απολύσεως πράξεως τής διοικήσεως βεβαιούται ήτιολογημένως ό διανυθείς υπό του υπαλλήλου χρόνος υπηρεσίας.

2. Εξαιρούνται των διατάξεων τής προηγούμενης παραγράφου μόνον οί Καθηγηταί των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων (Πανεπιστημίων, Ανωτάτης Σχολής Εμπορικών και Οικονομικών Επιστημών, Παντείου Ανωτάτης Σχολής Πολιτικών Επιστημών, Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου, Ανωτάτης Γεωπονικής και λοιπών ισότημων προς ταύτα Ανωτάτων Σχολών) ως και οί δικαστικοί λειτουργοί.

3. Κατά τήν πρώτην εφαρμογήν του παρόντος οί εμπύπτοντες είς τήν πρώτην παράγραφον Δημοσίοι Πολιτικοί Υπάλληλοι, θέλousi αποχωρήσει τής υπηρεσίας διαδοχικώς ως κάτωθι :

α) Κατά τήν ισχύν του παρόντος θέλousi αποχωρήσει τής Υπηρεσίας οί ανώτατοι Δημοσίοι Υπάλληλοι, οί μη διεπόμενοι υπό του Υπαλληλικού Κώδικος ως και οί του 1ου βαθμού.

β) Τήν 1ην Ιανουαρίου 1965 θέλousi αποχωρήσει τής Υπηρεσίας οί επί βαθμῶ 2ῃ και 3ῃ υπάλληλοι ως και οί μη διεπόμενοι υπό του Υπαλληλικού Κώδικος επί αντίστοιχῃ βαθμῶ υπάλληλοι.

γ) Τήν 1ην Ιανουαρίου 1966 θέλousi αποχωρήσει τής υπηρεσίας πάντες οί λοιποί υπάλληλοι των κατωτέρων βαθμῶν.

Άρθρον 2.

Απασαι αί θέσεις επί βαθμῶ 1ῃ των Γενικών Διευθυντών και αναπληρωτών Γενικών Διευθυντών πάντων των Υπουργείων και αποκεντρωμένων Δημοσίων Υπηρεσιών μετατρέπονται αυτοδικαίως, άμα τή καθ' οιονδήποτε τρόπο αποχωρήσει των κατεχόντων κατά τήν ισχύν του παρόντος ταύτας υπαλλήλων, είς θέσεις υπαλλήλων επί 9ῃ τεία. Αί ως άνω θέσεις πληροῦνται μόνον διά διορισμού επί τριτεῖ 9ῃ τεία εκ προσώπων κεκτημένων πτυχίου Ανωτάτης Πανεπιστημιακής ή ισότημου Σχολής, ὅπερ απαιτείται ως τυπικόν προσόν διορισμού υπό του Όργανισμού εκάστου Υπουργείου και διακρινομένων διά τόν χαρακτήρα, τὸ ἥθος, τήν διοικητικήν και επιστημονικήν ικανότητα αυτών. Ο διορισμός είς τας ως άνω θέσεις ενεργείται διά Β. Διατάγματος έκδιδομένου τή προτάσει του άρμοδίου κατά περίπτωσιν Υπουργού μετ' άπόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου. Διά τόν διορισμόν είς τας ως άνω θέσεις δέν ισχύει τὸ υπό του άρθρου 16 του

Ν. 1811)1951 προβλεπόμενον ὅριον ηλικίας διά τήν είσοδον είς τήν δημοσίαν υπηρεσίαν.

Οί απολύόμενοι κατ' εφαρμογήν τής πρώτης παραγράφου Γενικοί Διευθυνταί και αναπληρωταί Γενικοί Διευθυνταί του Υπουργείου Οικονομικών επί 1ῃ βαθμῶ δύνανται μέχρι συμπληρώσεως υπό αυτών του ὁρίου τής ηλικίας του προβλεπόμενου υπό του Κώδικος Δημοσίων Υπαλλήλων, διά τήν έξοδόν των εκ τής Δημοσίας Υπηρεσίας, ὅπως διορίζονται ως Σύμβουλοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εφ' ὅσον κέκτηνται και τὰ λοιπά απαιτούμενα υπό των Οργανικών διατάξεων προσόντα. Διά τους οὕτω διοριζομένους έχουν εφαρμογήν αί διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 1605)50.

Άρθρον 3.

Διά Β. Διατάγματος εφ' άπαξ έκδιδομένου δι' εκαστον Υπουργείον επί τή προτάσει του άρμοδίου κατά περίπτωσιν Υπουργού μετ' άπόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου δύνανται νά συνιστώνται μετακλήται θέσεις Συμβούλων.

Οί Σύμβουλοι οὗτοι έχουν τόν β' βαθμόν των ειδικών θέσεων του άρθρου 40 παρ. 2 του Ν. 1811)1951 και εξαιρούνται τής μονιμότητος κατά τὸ άρθρον 61 του αὐτου Νόμου. Ως Σύμβουλοι διορίζονται διά κοινῆς αποφάσεως του Προέδρου τής Κυβερνήσεως και του άρμοδίου κατά περίπτωσιν Υπουργού, δημοσιευομένης διά τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως, πρόσωπα κεκτημένα πτυχίου Ανωτάτης Σχολής ὅπερ απαιτείται προς διορισμόν υπό του Όργανισμού του Υπουργείου είς ὃ διορίζονται, και διακρινόμενα διά τήν επιστημονικήν κατάρτισιν, επαγγελματικήν άπασχόλησιν και πείραν είς τὰ θέματα άρμοδιότητος εκάστου Υπουργείου. Οί Σύμβουλοι απολύονται κατά τήν κρίσιν του Προέδρου τής Κυβερνήσεως και του άρμοδίου κατά περίπτωσιν Υπουργού και διά κοινῆς αυτών αποφάσεως.

Αί άρμοδιότητες των Συμβούλων αναγόμεναι είς τήν επικουρίαν του Υπουργού και Υφυπουργού διά τήν εφαρμογήν τής Κυβερνητικής πολιτικής καθορίζονται διά τής περί προσλήψεως πράξεως των.

Ο αριθμός των δυναμένων νά συσταθῶσιν είς εκαστον Υπουργείον θέσεων Συμβούλων επί Β' βαθμῶ των ειδικών θέσεων του άρθρου 40 του Νόμου 1811)51 δέν δύναται νά είναι άνωτερος του αριθμού των γενικών διευθύνσεων εκάστου Υπουργείου.

Τὰ έργα του Συμβούλου δέν είναι άσυμβίβαστα προς τὰ έργα του Καθηγητου των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων και του Δικηγόρου. Δικηγόροι διοριζόμενοι Σύμβουλοι τελούσι κατά τήν διάρκειαν τής υπηρεσίας των έν άναστολή του Δικηγορικού λειτουργήματος.

Άρθρον 4.

1. Καταργούνται άπαντα τὰ γνωμοδοτικής και αποφασιστικής άρμοδιότητος συμβούλια και επιτροπαί παρά δημοσίαις έν γένει υπηρεσίαις μετά παρέλευσιν τεσσάρων μηνών από τής ενάρξεως τής ισχύος του παρόντος νόμου, εφ' ὅσον δέν ἤθελον διατηρηθῇ διά Βασιλικών Διαταγμάτων έκδιδομένων εφ' άπαξ καθ' εκαστον Υπουργείον έντός τής αὐτῆς τετραμήνου προθεσμίας.

2. Διά των κατά τήν παρ. 1 του παρόντος άρθρου Β. Διαταγμάτων έκδοθησομένων προτάσει του Προέδρου τής Κυβερνήσεως και των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και του άρμοδίου κατά περίπτωσιν Υπουργού, δύναται νά περιορίζεται ή άρμοδιότης και ὁ αριθμός των μελών και νά μεταβάλλεται ή σύνθεσις των διατηρηθησομένων Συμβουλίων και Επιτροπών.

3. Καταργουμένων των Συμβουλίων και Επιτροπών γνωμοδοτικής άρμοδιότητος, ή αποφασιστική άρμοδιότης άσκείται άνευ προηγούμενης γνωμοδοτήσεως καταργουμένων συμβουλίων και επιτροπών αποφασιστικής άρμοδιότητος, ή άρμοδιότης τής αποφάσεως περιέρχεται είς τόν άρμόδιον Υπουργόν, επιφυλασσομένης και τής εφαρμογῆς των διατάξεων του Ν. 3200)1955, ως και των κειμένων τοιούτων περί μεταβιβάσεως άρμοδιότητων του Υπουργού είς έτερα όργανα.

"Άρθρον 5.

1. Καταργούνται όμοίως άπαντα τά γνωμοδοτικήs και άποφασιστικήs άρμοδιότητος συμβούλια και έπιτροπαι παρά νομικούς προσώπους Δημοσίου Δικαίου πλην τών 'Όργανισμών τής Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, μετά παρέλευσιν έξ μηνών από τής έναρξεως τής ισχύος του παρόντος νόμου, έφ' όσον δέν ήθελον διατηρηθῆ διά Β. Διαταγμάτων εκδιδομένων έφ' άπαξ κατά νομικόν πρόσωπον έντός τής αὐτῆς εξαμήνου προθεσμίας.

2. Αί παράγραφοι 2 και 3 του προηγούμενου άρθρου έχουν ανάλογον εφαρμογήν και επί νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

"Άρθρον 6.

Αί διατάξεις τών άρθρων 4 παρ. 1 και 5 παρ. 1 του παρόντος νόμου δέν έχουν εφαρμογήν επί ύπηρεσιακῶν συμβουλίων γνωμοδοτούντων ή αποφασίζόντων επί θεμάτων καταστάσεως δημοσίων έν γένει ύπαλλήλων, πολιτικῶν και στρατιωτικῶν και ύπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

"Άρθρον 7.

1. "Όπου εκ τών κειμένων διατάξεων προβλέπεται διορισμός Δικαστικῶν έν γένει λειτουργῶν εἰς Συμβούλια και 'Επιτροπάς Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν ή Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου γνωμοδοτικήs ή αποφασιστικήs άρμοδιότητος οὗτος ενεργεῖται μετά πρότασιν του Προέδρου του Δικαστηρίου εἰς δ άνήκει ο διοριζόμενος δικαστικός λειτουργός.

2. 'Από τής έναρξεως τής ισχύος του παρόντος νόμου, εἰς δικαστικούς λειτουργούς έν γένει, ως και εἰς τούς λαμβάνοντας άποδοχάς δικαστικῶν λειτουργῶν, μετέχοντας κατά τὰς ειδικῶς κειμέναs διατάξεις, υπό τήν άρμοδιότητά των ταύτην ή τήν ιδιότητα του Κρατικού έν γένει λειτουργού, Συμβουλίων ή 'Επιτροπῶν δημοσίων ύπηρεσιῶν, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, 'Όργανισμῶν Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, Δημοσίων και Δημοτικῶν 'Επιχειρήσεων, 'Επιχειρήσεων ή 'Όργανισμῶν κοινῆς ωφελείας, οὐδεμία παρέχεται άμοιβή ύφ' οἰονδήποτε τύπον ή μορφήν (άποζημιώσεως, έξόδων κινήσεως, παραβόλων ή ά.τ.), εἴτε εκ του Δημοσίου Ταμείου εἴτε εκ του Ταμείου Νομικῶν Προσώπων εἴτε έξ οἰασδήποτε άλλης πηγῆς. 'Η παροχή και ή εἰσπραξιs τοιαύτης άμοιβῆς συνιστᾷ πειθαρχικόν παράπτωμα τοὔτε λαβόντος και του διατάκτου του εκκαθαρίσαντος τήν πληρωμήν της, ύποχρεομένων άλληλεγγύως και εἰς όλόκληρον εἰς άπόδοσιν αὐτῆς, όποτεδήποτε μετά τόν νόμον τοὔτον ληφθείσης.

"Άρθρον 8.

'Από τής έναρξεως τής ισχύος του παρόντος νόμου θεωρεῖται λήξασα ή θητεία ως και οἰαδήποτε σύμβασιs προσφορᾶς ύπηρεσιῶν τών Διοικητῶν, 'Υποδιοικητῶν, έντεταλμένων Συμβούλων, Γενικῶν Διευθυντῶν και άναπληρωτῶν ή βοηθῶν Γενικῶν Διευθυντῶν διορισμένων επί θητεία ή επί συμβάσει τών Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου οἰασδήποτε μορφῆς και όνομασίας, τής Δημοσίας 'Επιχειρήσεως 'Ηλεκτρισμοῦ, του 'Όργανισμοῦ Χρηματοδοτήσεως Οἰκονομικήs 'Αναπτύξεως, του 'Όργανισμοῦ Βιομηχανικήs 'Αναπτύξεως, του 'Όργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν 'Ελλάδος, τών Σιδηροδρόμων του 'Ελληνικοῦ Κράτους, τής 'Αγροτικήs Τραπεζῆς τής 'Ελλάδος και τής Νέας 'Αγρέξ. Οἱ διατελοῦντες εἰς τὰς θέσεις ταύτας θεωροῦνται ως αυτοδικαίως άπολυθέντες, από τής έναρξεως τής ισχύος του παρόντος, μη άπαιτουμένηs τής εκδόσεως διοικητικήs τιнос ή άλλης περί άπολύσεως πράξεως. Μέχρι του διορισμοῦ νέων Διοικητῶν κλπ. γεννησμένου έντός διμήνου από τής ισχύος του παρόντος, οἱ άπολυόμενοι έξακολουθοῦσιν άσκoῦντες τὰ καθήκοντά των. Εἰς τούς κατά τὰ άνω αυτοδικαίως άπολυομένους οὐδεμία άποζημιώσιs καταβάλλεται.

"Άρθρον 9.

'Από τής έναρξεως τής ισχύος του παρόντος νόμου θεωρεῖται λήξασα ή θητεία τών μελῶν τών διοικητικῶν, γνωμοδοτικῶν, έποπτικῶν, ύπηρεσιακῶν Συμβουλίων και τών παντός είδους και όνομασίας έπιτροπῶν τών δημοσίων ύπηρεσιῶν και

τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, επιχειρήσεων, όργανισμῶν και λοιπῶν προσώπων τών αναφερομένων έν τῷ άρθρῳ 8 του παρόντος.

2. Οἱ άρμόδιοι κατά περίπτωσιν 'Υπουργοί και τὰ λοιπά άρμόδια όργανα ύποχρεοῦνται όπως δι' άποφάσεων των εκδηλωσόμενων έντός δύο μηνῶν από τής έναρξεως τής ισχύος του παρόντος νόμου και δημοσιευομένων διά τής 'Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως, προδῶσιν εἰς διορισμὸν μελῶν και νέαν συγκρότησιν τών κατά τήν προηγούμενην παράγραφον Συμβουλίων και 'Επιτροπῶν. Μέχρι του διορισμοῦ τών νέων μελῶν, τὰ μέλη ὧν κηρύσσεται, ως άνω, λήξασα ή θητεία έξακολουθοῦσιν άσκoῦντα τὰ καθήκοντά των.

"Άρθρον 10.

1. 'Ο χρόνος λήξεως πασῶν τών κατά τήν δημοσίευσιν του παρόντος έν ισχύϊ συμβάσεων μισθώσεως ύπηρεσίας άορίστου χρόνου και ώρισμένου τοιούτου, πέραν του ένός έτους, πρὶς τὸ Δημόσιον, άποκεντρωμέναs δημοσίας ύπηρεσίας και Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου επί δημιουργία ύπαλληλικῆς σχέσεως εἴτε δημοσίου εἴτε ιδιωτικοῦ δικαίου ορίζεται δυνάμει του παρόντος ή 31η Αὐγούστου 1964 οἱ δὲ επί ταύτη προσληφθέντες ύπάλληλοι άπολύονται από τής 1ης Σεπτεμβρίου 1964.

'Εξαιροῦνται τής ως άνω ρυθμίσεως αἱ συμβάσεις μισθώσεως ύπηρεσίας επί δημιουργία ύπαλληλικῆς σχέσεως, προσώπων προσληφθέντων επί βαθμῶ και μισθῶ ή μόνον μισθῶ μέχρι και του Του βαθμοῦ (Γραμματέως α' τάξεως), αἱ εκ τούτων ὅμως συναφθεῖσαι διά χρονικήν διάρκειαν πέραν του έτους, μετατρέπονται εἰς συμβάσεις άορίστου χρόνου, κατά τὰ λοιπά πᾶσαι αἱ ως άνω συμβάσεις έξακολουθοῦν νά διέπωνται υπό τῶν κειμένων διατάξεων.

2. 'Η υπό τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένη θητεία, ή έμμισθος έντολή ή σύμβασιs ώρισμένου χρόνου πέραν του εξαμήνου ή άορίστου χρόνου παροχῆς ύπηρεσιῶν υπό τῶν ιατρῶν ως και σύμβασιs παροχῆς νομικῶν ύπηρεσιῶν υπό νομικῶν ή δικαστικῶν συμβούλων και δικηγόρων του Δημοσίου και τῶν αναφερομένων έν τῷ άρθρῳ 8 του παρόντος Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, πλην τῶν Δήμων, επιχειρήσεων, όργανισμῶν κλπ. θεωρεῖται λήξασα τήν 31ην Αὐγούστου 1964, οἱ δὲ προσφέροντες τὰς ως άνω ύπηρεσίας θεωροῦνται αυτοδικαίως άπολυθέντες από τής 1ης Σεπτεμβρίου 1964 άνευ εκδόσεως διοικητικήs ή άλλης τιнос περί άπολύσεως πράξεως. 'Ὡς Νομικοί ή Δικαστικοί Σύμβουλοι διά τήν εφαρμογήν του παρόντος, θεωροῦνται μόνον οἱ κατά τὰς όργανικὰς διατάξεις προϊστάμενοι νομικῶν ύπηρεσιῶν άπασχολουσῶν πλείονας δικηγόρους.

'Εξαιροῦνται τῶν διατάξεων του παρόντος 1) οἱ δικηγόροι οἱ τοποθετηθέντες άναγκαστικῶς εἰς τὰ ως άνω Νομικά πρόσωπα κλπ. ως πολεμιστᾶι κατ' εφαρμογήν τῶν διατάξεων τῶν Ν. 751)48 και 1836)51 ως οὔτοι έτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, 2) οἱ δικηγόροι οἱ έντεταγμένοι κατόπιν αποφάσεων τῶν 'Υπηρεσιακῶν Συμβουλίων ή λοιπῶν όργάνων τῶν έν άρθρῳ 8 Νομικῶν Προσώπων κλπ. εἰς τὸ προσωπικόν αὐτῶν και προσφέροντες τὰς ύπηρεσίας των κατά τὸ ύπαλληλικόν αὐτῶν ώράριον.

3. 'Υπάλληλοι ιατροί, νομικοί ή δικαστικοί σύμβουλοι και δικηγόροι άπολυόμενοι κατ' εφαρμογήν του παρόντος άρθρου και μη επαναδιοριζόμενοι εἰς τήν ύπηρεσίαν έξῆς ήs άπολύονται, δικαιoῦνται τής καταβαλλομένηs εἰς τούς ιδιωτικούς ύπαλλήλους άποζημιώσεως του Νόμου 2112)1920. Εἰς περίπτωσιν προσφορᾶς ύπηρεσιῶν υπό τῶν άνω εἰς πλείονα του ένός Νομικά Πρόσωπα κλπ. δικαιoῦνται οὔτοι άποζημιώσεως κατ' έπιλογήν αὐτῶν, παρ' ένός μόνον τῶν Νομικῶν Προσώπων κλπ. εἰς ᾧ προσέφερον τὰς ύπηρεσίας των.

Δικηγόροι έμπιπτοντες εἰς τὰς ως άνω έξαιρέσεις προσφέροντες ὅμως τὰς ύπηρεσίας των εἰς πλείονα νομικά πρόσωπα κλπ. δικαιoῦνται νά ποιήσωνται χρῆσιν τής έξαιρέσεως δι' έν μόνον νομικόν πρόσωπον τής έπιλογῆς των.

4. 'Ο χρόνος τῶν άπολυομένων δυνάμει του παρόντος άρθρου ιατρῶν, νομικῶν ή δικαστικῶν συμβούλων και δικηγό-

ρων και επαναδιοριζομενων εις τον αυτον Οργανισμον θεωρεται ως συνεχής δια την διεπουσαν αυτους, τον Οργανισμον και τα Ασφαλιστικά Ταμεία, σχέσιν.

Άρθρον 11.

1. Εφ' εξής δεν δύναται να ιδρυθή θέσις παρά Δημοσία Υπηρεσία και παρά νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου, οὐδὲ νὰ συσταθῇ παρ' αὐτοῖς γνωμοδοτικὸν ἢ ἄλλο συμβουλευτικὸν ἢ ἐπιτροπὴ ἄνευ ειδικῆς διατάξεως νόμου, ἢ ἄνευ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου κατόπιν ειδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως νόμου.

2. Οὐδεμία πρᾶξις διορισμοῦ μελῶν συμβουλίων ἢ ἐπιτροπῶν παρὰ τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ παρὰ τοῖς ὀργανισμοῖς κλπ. τῶν ἁρθρῶν 8 καὶ 9 ἔχει κύρος, οὐδ' ἐπάγει ἐννομὸν τι ὁποτέλεσμα ἂν μὴ προηγουμένως δημοσιευθῇ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἐντὺς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐπιτρέπεται ἡ μετὰταξις ὑπαλλήλων τῶν Κεντρικῶν Υπηρεσιῶν τῶν Υπουργείων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν Ἐπιθεωρητῶν εἰς ὁμοιοθάδμους θέσεις τῶν περιφερειακῶν Υπηρεσιῶν τῶν αὐτῶν Υπουργείων ὡς καὶ ἡ μετὰταξις ὑπαλλήλων τῶν περιφερειακῶν Υπηρεσιῶν τῶν Υπουργείων τούτων εἰς θέσεις Κεντρικῶν Υπηρεσιῶν.

Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον μετὰταξεις ἐναργίζονται διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τῶν οἰκείων Υπηρεσιακῶν Συμβουλίων.

4. Τὸ ἐδάφιον γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 104 τοῦ Ν. 1811)51 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξής: «γ πῖνακα τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων».

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων κρίνονται ἅπαντες οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς τὸν ὑπὸ στοιχεῖον α' πῖνακα πλὴν τῶν κρινέντων ὡς κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν προακτέων, ἡ δὲ ἐν τῷ καταρτιζομένῳ πῖνακι σειρὰ τῶν κρινόμενων ὡς κατ' ἐκλογὴν προακτέων, ἐξαρθρᾶται ἐκ τῆς μεταξὺ αὐτῶν συγκρίσεως.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 104 προβλεπομένη προθεσμία συντάξεως πινάκων προακτέων διὰ τὸ ἔτος 1964 παρατείνεται μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1964.

Προσβευταὶ ἀπολυμένοι κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ παρόντος καὶ επαναδιοριζόμενοι κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ Κ. Ν. 4952)1931, ἐξακολουθοῦσι τὴν συνέχισιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται ἡ ἐκδοσις τῶν κατὰ τὸ ἁρθρον 7 τοῦ Κ. Ν. 4952)31 νέων διαπιστευτηρίων.

5. Ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ ἐν ἔτος ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 ἐδ. α, β, γ, καὶ δ, τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ Ν. 3925) 1959 «περὶ Υπουργείων καὶ τῶν ὀργανισμῶν τῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Υπηρεσιῶν», ἐπιτρεπομένης τῆς καταργήσεως θέσεων, οὐχὶ ὅμως καὶ συστάσεως νέων τοιούτων.

Άρθρον 12.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουνίου 1964

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Υπουργὸς Συντονισμοῦ
Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Υπουργὸς Οἰκονομικῶν
Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Ὁ Υπουργὸς Ἑργασίας
Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους (ἄρθρον 57 — παρ. 3 τοῦ Συντάγματος) ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως «περὶ διατάξεων ἀφορώσων τοὺς δημοσίου ὑπαλλήλους ὡς καὶ περὶ καταργήσεως Συμβουλίων, Ἐπιτροπῶν τῶν Δημοσίων Υπηρεσιῶν κλπ.».

Ι. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ ὡς ἄνω σχεδίου Ν. Δ. θεσπίζεται ὅτι: 1) οἱ δημόσιοι πολιτικοὶ ὑπαλλήλοι, ἐξαιρέσει τῶν καθηγητῶν τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων καὶ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, ἀπολύονται αὐ-

τοδικαίως ἅμα τῇ συμπληρώσει 35ετοῦς πραγματικῆς δημοσίας ὑπηρεσίας: 2) κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου Ν. Δ., οἱ ἐιρημένοι ὑπαλλήλοι, ἔχοντες 35ετὴ ὑπηρεσίαν, θέλουσιν ἀποχωρῆσαι α) ἀμέσως, οἱ ἀνώτατοι, οἱ μὴ διεπόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ οἱ ἐπὶ 1ῳ βαθμῷ ὑπαλλήλοι, β) τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1965, οἱ ἐπὶ 2ῳ καὶ 3ῳ βαθμῷ, ὡς καὶ οἱ ἰσόβαθοι τούτων, οἱ μὴ διεπόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ γ) τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1966, πάντες οἱ λοιποὶ ὑπαλλήλοι τῶν ἐπὶ 4ῳ καὶ κατωτέρῳ βαθμῶν.

Ἐκ τῶν προτεινομένων διατάξεων προκαλοῦνται τὰ κάτωθι οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα:

1. Δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, λόγω τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ηλικίας. Ἡ δαπάνη αὕτη θὰ μειοῦται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καθ' ὅσον, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1940, ἡ εἰσδοσις εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν γίνεται εἰς ὄριμον ηλικίαν καὶ, μετὰ τινα ἔτη, ἡ συμπλήρωσις τῆς 35ετοῦς ὑπηρεσίας θὰ συμπίπτῃ μετὰ τὴν κατὰ ληψιν τοῦ ὑπαλλήλου ὑπὸ τοῦ ὁρίου ηλικίας.

2. Ἀνάληψις, ἐκτάκτως, ὑπὸ τῶν Ασφαλιστικῶν ὀργανισμῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων (Ταμείον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων, Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, Ταμεία Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων), ὑποχρεώσεων, αἰτίνας, ἄλλως, θὰ κατενέμοντο εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς ἔτη, βάσει τῆς κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν φυσιολογικῆς ἐξόδου τῶν ὑπαλλήλων.

3. Δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἐνισχυθῇ οἱ ὡς ἄνω Ασφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τοῦ νομοσχεδίου ἐκτάκτων υποχρεώσεων τῶν.

Αἱ, ὡς ἄνω, δαπάναι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσδιορισθῶν ἐπακριβῶς ἀπὸ τοῦδε, ἐλλείψει ἐπαρκῶν στατιστικῶν στοιχείων.

4. Ἀμεστοὶ δαπάναι ἐκ τῆς ἀθρόας ἐξόδου, τὸ πρῶτον, σημαντικοῦ ἀριθμοῦ τακτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐχόντων νῦν 35ετίαν:

Τὸ γε νῦν ἔχον, οἱ ὑπηρετοῦντες πολιτικοὶ δημόσιοι ὑπαλλήλοι, με 35ετίαν καὶ ἄνω, ὑπολογίζονται, βάσει τῶν παρασχεθέντων ἡμῖν παρὰ τῶν Υπουργείων στοιχείων, εἰς 2.778, ἐξ ὧν 493 οἰκονομικοὶ ὑπαλλήλοι καὶ 1.138 ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί. Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων α) οἱ ἀνώτατοι, οἵτινες θὰ ἐξέλθουν ἀμέσως καὶ μέχρι τέλους τοῦ 1964, ἀνέρχονται εἰς 89, β) οἱ Διευθυνταὶ α' ἢ β' καὶ οἱ ἰσόβαθοι, οἵτινες θὰ ἐξέλθουν τὴν 1.1.1965, ἥτοι περίπου μετὰ ἐξάμηνον, ἀνέρχονται εἰς 1.132 καὶ γ) πάντες οἱ λοιποὶ, οἵτινες θὰ ἐξέλθουν τὴν 1.1.1966, ἥτοι περίπου μετὰ 18μηνον, ἀνέρχονται εἰς 1.557. Κατ' ἀκολουσίαν τούτου, προκαλοῦνται αἱ κάτωθι δαπάναι τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν οἰκείων Ασφαλιστικῶν τῶν ὑπαλλήλων Ταμείων, συνεπείᾳ παροχῆς, ἐνωρίτερον, συντάξεων, μερισμάτων καὶ βοηθημάτων εἰς 2.778 ἐκτάκτως ἐξερχομένους ὑπαλλήλους:

α) Ἐτησίᾳ δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, διὰ συντάξεις 2.778 ἐνωρίτερον ἐξερχομένων, ἐκ δραχ. 165.500.000 περίπου καὶ ἐπὶ μίαν κατὰ μέσον ὅρον τριετίαν, καθ' ὅσον μετέπειτα θὰ συνταξιοδοτηθῶσιν ἅπαντες, λόγω ὁρίου ηλικίας.

Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ἡ ἐτησίᾳ δαπάνη τοῦ προϋπολογισμοῦ περιορίζεται εἰς δραχμὰς 10.500.000 περίπου, διὰ συντάξεις τῶν 89 ἀμέσως καὶ μέχρι τέλους τοῦ 1964 μελλόντων νὰ ἐξέλθωσιν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων. Αὕτη, ἀκολουθῶς, αὐξάνεται κατὰ δραχ. 80.000.000 περίπου, διὰ συντάξεις τῶν ἐξερχομένων τὴν 1.1.1965 ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ—2ῳ 1152 ὑπαλλήλων.

Τέλος, αὕτη μετέπειτα αὐξάνεται προσέτι κατὰ δραχμὰς 75.000.000 περίπου, διὰ συντάξεις τῶν ἐξερχομένων τὴν 1.1.1966 1557 λοιπῶν ὑπαλλήλων.

Ἦτοι, ἡ δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐπὶ ἑκαστον πλήρῳ ἔτος, δι' ἅπαντας τοὺς ἐκτάκτως ἐξερχομένους, συμποσοῦται εἰς δραχ. 165.500.000.

β) Έφ' ἅπαξ δαπάνη τοῦ Τ.Π.Δ.Υ. διὰ καταβολήν, ἐνωρίτερον τοῦ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προσδιοριζομένου χρόνου, ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων εἰς 2.778 ἐκτάκτως ἐξερχομένους, ἐκ δραχμῶν 327.000.000.

Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ δαπάνη τοῦ Ταμείου τούτου περιορίζεται εἰς δραχμὰς 16.500.000 περίπου (ἐξερχόμενοι ἀνώτατοι) κατὰ τὸ 1965 αὐξάνεται αὕτη κατὰ δραχ. 154.500.000 περίπου (ἐξερχόμενοι διευθυνταὶ) καὶ κατὰ τὸ 1966 αὐξάνεται, προσέτι, κατὰ δραχ. 156.000.000 (λοιποὶ ἐξερχόμενοι). "Ἦτοι, ἡ ἐνωρίτερον δαπάνη τοῦ Ταμείου ἀνέρεχεται, ἐν συνόλῳ εἰς δραχ. 327.000.000.

Πέραν τοῦ θάρους τούτου, τὸ Τ.Π.Δ.Υ. στερεῖται ἐνωρίτερον πόρου τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὴν διαφορὰν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ κρατήσεων τῶν ἐξερχομένων καὶ τῶν μελλόντων νὰ καταλάβωσι τὰς κενουμένας θέσεις ὑπαλλήλων καὶ ἐπὶ χρόνον ἴσον πρὸς τὸν χρόνον μεταξὺ τῆς ἐξόδου τῶν ἀπερχομένων καὶ τῆς πληρώσεως τῶν θέσεων.

γ) Ἐτῆσί α δαπάνη τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. διὰ καταβολήν, ἐνωρίτερον, μερισμάτων εἰς 2.778 ἐκτάκτως ἐξερχομένους, ἐκ δραχμῶν 35.700.000 περίπου, καὶ ἐπὶ μίαν κατὰ μέσον ὅρον τριετίαν, καθ' ὅσον μετέπειτα λογίζονται ὡς μερίσματα φυσιολογικῶς ἐξερχομένων. Σημειωτέον, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀνωτέρω ἐκτιθεμένων, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ἡ ἐτησί α δαπάνη τοῦ Ταμείου τούτου περιορίζεται εἰς δραχ. 2.200.000 περίπου, ἀκολούθως αὐξάνεται αὕτη κατὰ δραχ. 18.000.000 περίπου καὶ τέλος αὐξάνεται, προσέτι, κατὰ δραχ. 15.500.000 περίπου, ἤτοι ἐπὶ ἕκαστον πλήρες ἔτος, δι' ἅπαντας τοὺς ἐκτάκτως ἐξερχομένους συμποσῶνται εἰς δραχ. 35.700.000.

Ἀνάλογος ἐπίσης, προκαλεῖται στέρησις, ὡς καὶ διὰ τὸ Τ.Π.Δ.Υ., τῆς ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. διαφορᾶς ἐκ κρατήσεων.

δ) Ἐτῆσί α δαπάνη ὅλων συλλήβδην τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς, διὰ καταβολήν ἐνωρίτερον παγίων βοηθημάτων εἰς 2.778 ἐκτάκτως ἐξερχομένους, ἐκ δραχ. 35.400.000 καὶ ἐπὶ μίαν κατὰ μέσον ὅρον τριετίαν, καθ' ὅσον μετέπειτα λογίζονται ὡς βοηθήματα φυσιολογικῶς ἐξερχομένων.

Σημειωτέον ὅτι, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀνωτέρω ἐκτιθεμένων, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Νομοσχεδίου ἡ ἐτησί α δαπάνη τῶν ἐν λόγῳ Ταμείων περιορίζεται εἰς δραχμὰς 2.300.000 περίπου, ἀκολούθως αὐξάνεται, αὕτη κατὰ δραχ. 17.200.000 περίπου καὶ, τέλος, αὐξάνεται, προσέτι, κατὰ δραχ. 15.900.000 περίπου, ἤτοι ἐπὶ ἕκαστον πλήρες ἔτος, δι' ἅπαντας τοὺς ἐκτάκτως ἐξερχομένους, συμποσῶνται εἰς δραχ. 35.400.000 περίπου.

Δοθέντος, ὅμως, ὅτι ὁ Κρατικὸς Προϋπολογισμὸς, ἥδη, ἐπιχορηγεῖ τόσον τὸ Τ.Π.Δ.Υ. πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων αὐτοῦ ἐκ τῆς καταβολῆς ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων, ὅσον καὶ τὸ Μ.Τ.Π.Υ. πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων αὐτοῦ ἐκ τῆς καταβολῆς μερισμάτων, τὰ ἐν λόγῳ δύο Ταμεία θέλουσι ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμὸν, ὅπως ἔλθῃ αὐτοῖς ἀρωγός, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτάκτων βαρῶν τῶν. Τοιοῦτον θέμα δυνατόν νὰ ἀνακύψῃ προκειμένου καὶ περὶ τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς.

ε) Ἄν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀντιμετωπίζει θέμα σταδιακῆς βελτιώσεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, αἱ ὡς ἄνω δαπάναι ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1965 θὰ ἐπηρασθῶσι καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης γεννησομένων αὐξήσεων μισθῶν.

στ) Διαταραχὴ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ασφαλιστικῶν προγραμμάτων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, τῶν κατηρτισμένων βάσει τῶν περὶ τούτων ἀναλογιστικῶν μελετῶν.

Περαιτέρω σημειοῦνται καὶ τὰ ἀκόλουθα:

1) Οἱ εἰρημένοι 2.778 ὑπάλληλοι θὰ ἐξήρχοντο, κατὰ τὰς ἤδη κειμένας διατάξεις, λόγῳ ὁρίου ἡλικίας κλπ., ἄλλοι τούτων μέχρι 31.12.1964, ἄλλοι μέχρι 31.12.1965, ἄλλοι μέχρι 31.12.1966 κ.ο.κ. καὶ ὅτι, κατ' ἀκολουσίαν, αἱ ὡς ἄνω σημειούμεναι ἐνωρίτερον δαπάναι θὰ βαίνουν μειούμεναι σταδιακῶς, μέχρι διαμορφώσεως νέου πάλιν ρυθμοῦ ἐξόδου τῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὰς βάσεις τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ μείωσις αὕτη τῶν δαπανῶν τούτων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπολο-

γισθῇ ἀπὸ τοῦδε, καθ' ὅσον, δὲν εἶναι ἐκ προτέρου γνωστὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτω ἐκάστοτε μελλόντων νὰ ἐξέρχονται ὑπαλλήλων.

2) Παραλλήλως, καθ' ἕκαστον ἐπόμενον ἔτος θὰ προστίθεται καὶ νέος ἀριθμὸς συνταξιούχων, λόγῳ τῆς ὑποχρεωτικῆς μετὰ συμπλήρωσιν 35ετίας ἐξόδου καί, συνεπῶς, ἐν τῇ ροῇ τοῦ χρόνου, ἡ ὡς εἴρηται μείωσις τῶν δαπανῶν θέλει ἐξουδετεροῦσθαι, ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, ἐκ τῶν ἐντεῦθεν νέων δαπανῶν. Καὶ μόνον μετὰ 10ετίαν περίπου, ὡς προσέλθῃ, αἱ ἐκ τῆς 35ετίας πρόσθετοι δαπάναι θέλουσι σημαντικώτατα περιορισθῇ, καθ' ὅσον, τότε, οἱ ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ 35ετίας, ὑπάλληλοι θὰ ἔχουν συμπληρώσει περίπου τὸ ὅριον ἡλικίας τῶν.

3) Ἐλλείψει στατιστικῶν στοιχείων, ἔστω καὶ ἐπαρκῶν καὶ οὐχὶ πλήρων, δὲν παρέχεται δυνατότης συγκρίσεως τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου Ν.Δ. πρὸς τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα θὰ προέκυπτον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας.

II. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νομοσχεδίου θεσπίζεται ὅτι: α) ἅπασαι αἱ θέσεις ἐπὶ βαθμῷ 1^ῳ τῶν γενικῶν διευθυντῶν καὶ ἀναπληρωτῶν γενικῶν διευθυντῶν πάντων τῶν Ὑπουργείων καὶ ἀποκεντρωμένων δημοσίων ὑπηρεσιῶν μετατρέπονται αὐτοδικαίως, ἅμα τῇ καθ' οἷονδῃποτε τρόπον ἀποχωρήσει τῶν κατεχόντων κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ νομοσχεδίου ταύτας ὑπαλλήλων, εἰς θέσεις ἐπὶ τριετῇ θητείᾳ καὶ β) οἱ ἀπολυόμενοι, κατὰ τ' ἀνωτέρω, γενικοὶ διευθυνταὶ καὶ ἀναπληρωταὶ γενικοὶ διευθυνταὶ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐπὶ 1^ῳ βαθμῷ, δύνανται, μέχρι συμπληρώσεως ὑπ' αὐτῶν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπαλλήλικου Κώδικος προβλεπομένου ὁρίου ἡλικίας, διὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ὅπως διορίζωνται ὡς Σύμβουλοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κλπ. Ἐκ τῶν προτεινομένων διατάξεων θέλει προκληθῇ δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐὰν εἰς τοὺς ἐπὶ θητείᾳ γενικοὺς διευθυντάς ἤθελον καταβληθῇ ἀποδοχαὶ ἀνώτεραι τῶν καταβαλλομένων εἰς τοὺς ἐπὶ 1^ῳ βαθμῷ μονίμους ὑπαλλήλους.

Τὸ γε νῦν ἔχον, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νομοσχεδίου, ἀποχωροῦν τῆς ὑπηρεσίας 27 ὑπάλληλοι ἐπὶ 1^ῳ βαθμῷ καί, συνεπῶς, αἱ θέσεις αὐτῶν μετατρέπονται ἐπὶ θητείᾳ.

III. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ νομοσχεδίου θεσπίζεται ὅτι, διὰ Β. Δ) τας, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου δι' ἕκαστον Ὑπουργεῖον, δύναται νὰ συνιστῶνται μετακληταὶ θέσεις Συμβούλων ἐπὶ βαθμῷ β' τῶν ἐιδικῶν θέσεων, τοῦ ἀριθμοῦ τούτων μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν τῶν Γενικῶν Διευθύνσεων ἐκάστου Ὑπουργείου. Ἐκ τῶν προτεινομένων διατάξεων προκαλεῖται δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐκ δρχ. 3.350.000 περίπου ἐτησίως, διὰ τὴν μισθοδοσίαν 37 διορισθησομένων κατ' ἀνώτατον ὅριον Συμβούλων (ἔσαι αἱ ὑφιστάμεναι γενικαὶ διευθύνσεις).

IV. Διὰ τῶν ἀρθρῶν 4—6 τοῦ νομοσχεδίου θεσπίζεται ὅτι: α) καταργοῦνται ἅπαντα τὰ γνωμοδοτικῆς καὶ ἀποφασιστικῆς ἀρμοδιότητος συμβουλία καὶ ἐπιτροπαὶ παρὰ δημοσίαις, ἐν γένει, ὑπηρεσίαις, μετὰ παρέλευσιν 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ νομοσχεδίου, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον διατηρηθῇ διὰ Β. Δ) των, ἐκδιδομένων, ἐφ' ἅπαξ, καθ' ἕκαστον Ὑπουργεῖον, ἐντὸς τῆς ἐν λόγῳ τετραμήνου προθεσμίας β) καταργοῦνται, ὁμοίως, ἅπαντα τὰ γνωμοδοτικῆς καὶ ἀποφασιστικῆς ἀρμοδιότητος συμβουλία καὶ ἐπιτροπαὶ παρὰ Νομικοῖς Προσώποις Δημοσίου Δικαίου, πλην Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, μετὰ παρέλευσιν 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νομοσχεδίου, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον διατηρηθῇ διὰ Β. Δ) των, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένων, κατὰ νομικὸν πρόσωπον, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας γ) διὰ τῶν περὶ ὧν αἱ ὡς ἄνω α' καὶ β' περιπτώσεις Β. Δ) των δύναται νὰ περιορίζηται ἡ ἀρμοδιότης καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν καὶ νὰ μεταβάλληται ἡ σύνθεσις τῶν διατηρηθησομένων συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν δ) αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων, γνωμοδοτούντων ἢ ἀποφασίζόντων ἐπὶ θεμάτων κατὰστάσεως δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν καὶ ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. Διὰ τῶν προτεινομένων διατάξεων σκοπεῖται ἡ πραγματοποιήσις οἰκονομίας εἰς τοὺς Προϋπολογισμοὺς τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ., ἐξαρτωμένη ἐκ τῶν ἐκδοθησομένων Β. Δ) των.

V. Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νομοσχεδίου, δι' οὗ, εἰς τοὺς δικαστικούς λειτουργοὺς ἐν γένει ὡς καὶ εἰς τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς δικαστικῶν λειτουργῶν, μετέχοντας ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητά των ταύτην ἢ τὴν ιδιότητα τοῦ κρατικοῦ ἐν γένει λειτουργοῦ συμβούλων ἢ ἐπιτροπῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, Ν.Π.Δ.Δικαίου, Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως, δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐπιχειρήσεων ἢ Ὁργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας, οὐδεμία παρέχεται ἀμοιβή ὑφ' οἷονδήποτε τύπον ἢ μορφήν (ἀποζημιώσεως, ἐξόδων κινήσεως, παροδῶλων κλπ.), εἴτε ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, εἴτε ἐκ Ταμείου Νομικῶν Προσώπων ἢ ἐξ οἰαδήποτε ἄλλης πηγῆς, προκαλεῖται οἰκονομία τοῦ Κρατικοῦ Πρ)σμοῦ, τῶν Νομικῶν Προσώπων, Ὁργανισμῶν κλπ., μὴ δυνάμενη νὰ προσδιορισθῇ, ὡς ἐξαρτωμένη ἐκ γεγονότων πραγματικῶν.

VI. Διὰ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 τοῦ Νομοσχεδίου θεσπίζεται, ὅτι, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτοῦ θεωρεῖται λήξασα: α) ἡ θητεία ὡς καὶ οἰαδήποτε σύμβασις προσφορᾶς ὑπηρεσιῶν τῶν Διοικητῶν, Ὑποδιοικητῶν, ἐντεταλμένων Συμβούλων, Γενικῶν Διευθυντῶν καὶ ἀναπληρωτῶν ἢ βοηθῶν Γενικῶν Διευθυντῶν, διωρισμένων ἐπὶ θητεία ἢ συμβάσει, τῶν Ν.Π.Δ.Δικαίου οἰαδήποτε μορφῆς καὶ ὀνομασίας καὶ τῶν ΔΕΗ, ΟΧΟΑ, ΟΒΑ, ΟΤΕ, ΣΕΚ, ΑΤΕ καὶ Νέας Ἀγρῆς, οἱ δὲ διατελοῦντες εἰς τὰς θέσεις ταύτας θεωροῦνται ὡς αὐτοδικαίως ἀπολυθέντες, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως, β) ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν διοικητικῶν, γνωμοδοτικῶν, ἐποπτικῶν, ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων καὶ τῶν παντὸς εἶδους καὶ ὀνομασίας ἐπιτροπῶν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐπιχειρήσεων, ὁργανισμῶν καὶ λοιπῶν προσώπων, περὶ ὧν ἡ περίπτωσις α' κλπ. Ἐκ τῶν προτεινομένων διατάξεων δὲν προκαλεῖται δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Πρ)σμοῦ οὐδὲ τῶν Ν.Π.Δ.Δικαίου.

VII. Διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νομοσχεδίου θεσπίζεται, ὅτι α) ὁ χρόνος λήξεως πατῶν τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τούτου ἐν ἰσχύϊ συμβάσεων μισθώσεως ὑπηρεσίας ἀορίστου χρόνου καὶ ὠρισμένου τοιούτου, πέραν τοῦ ἐνὸς ἔτους, πρὸς τὸ Δημόσιον, ἀποκεντρωμένας δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ Ν.Π.Δ.Δ., ἐπὶ δημιουργία ὑπαλληλικῆς σχέσεως, εἴτε δημοσίου, εἴτε ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὁρίζεται ἡ 31η Αὐγούστου 1964, οἱ δὲ ἐπὶ ταύτῃ προσληφθέντες ὑπάλληλοι ἀπολύονται ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1964, ἐξαιρέσει τοῦ μέχρι καὶ τοῦ 7ου βαθμοῦ ἢ μισθοῦ 7ου βαθμοῦ προσωπικοῦ· β) ἡ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένη θητεία, ἐμμισθός ἐντολή ἢ σύμβασις ὠρισμένου χρόνου, πέραν τοῦ ἐξαμήνου ἢ ἀορίστου χρόνου παροχῆς ὑπηρεσιῶν τῶν ἱατρῶν ὡς καὶ ἡ σύμβασις παροχῆς νομικῶν ὑπηρεσιῶν ὑπὸ νομικῶν ἢ δικαστικῶν συμβούλων καὶ δικηγόρων (προϊσταμένων νομικῶν ὑπηρεσιῶν) τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ Νομοσχεδίου Ν.Π.Δ.Δ., πλὴν τῶν Δήμων, ἐπιχειρήσεων, Ὁργανισμῶν κλπ., θεωρεῖται λήξασα τὴν 31 Αὐγούστου 1964, οἱ δὲ προσφέροντες τὰς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπολυθέντες ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1964· γ) εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἀπολυμένους καὶ μὴ ἐπαναδιοριζομένους καταβάλλεται ἡ κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν ἀποζημιώσις. Ἐκ τῶν προτεινομένων διατάξεων προκαλεῖται δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Πρ)σμοῦ καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δικαίου, ἣτις θέλει ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπολυθησομένων καὶ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας των.

VIII. Διὰ τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νομοσχεδίου, δι' ὧν ὁρίζεται ὅτι ἐφεξῆς δὲν δύναται νὰ ἰδρυθῇ θέσις παρὰ Δημοσίᾳ Ὑπηρεσίᾳ, ὡς καὶ παρὰ Ν.Π.Δ.Δικαίου, οὐδὲ νὰ συσταθῇ παρ' αὐτοῖς γνωμοδοτικὴ ἢ ἄλλο Συμβούλιον ἢ Ἐπιτροπή, ἄνευ νόμου ἢ ἐιδικῆς ἐξουσιοδοτικῆς διατάξεως, δὲν προκαλεῖται δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Πρ)σμοῦ. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, ὅσον ἀφορᾷ τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, προβλέπεται ὑπὸ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὴν παγίαν δὲ νομολογίαν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, αἱ θέσεις προσωπικοῦ παρὰ τῷ Δημοσίῳ καὶ Ν.Π.Δ.Δικαίου δύναται νὰ συνιστῶνται καὶ διὰ Β. Διαταγμάτων, εἰς ἐκτέλεσιν Νόμου ἐκβιβασμένου, τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

IX. Διὰ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νομοσχεδίου, δι' ἧς ἐπιτρέπεται ἡ ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτοῦ, μετατάξεις ὑπαλλήλων τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ἐπιθεωρήσεων εἰς ὁμοιοβάθμους θέσεις τῶν περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν αὐτῶν Ὑπουργείων, ὡς καὶ ἡ μετατάξεις ὑπαλλήλων τῶν περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων τούτων εἰς θέσεις Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν, θέλει προκαληθῇ δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Πρ)σμοῦ, δι' ὁδοιπορικὰ ἐξόδα τῶν, συνεπεία τῶν μετατάξεων, μετατεθησομένων ὑπαλλήλων, ἣτις δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἐκ τῶν προτέρων, ὡς ἐξαρτωμένη ἐκ γεγονότων πραγματικῶν.

X. Διὰ τῶν πρώτου καὶ δευτέρου ἐδαφίων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νομοσχεδίου, δι' ὧν τροποποιεῖν διατάξεις τινὲς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος περὶ προαγωγῶν, δὲν προκαλεῖται δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Πρ)σμοῦ.

XI. Διὰ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νομοσχεδίου, δι' οὗ πρεσβευταί, ἀπαλυόμενοι κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 1 αὐτοῦ καὶ ἐπαναδιοριζόμενοι κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Κωδ. Νόμου 4952/1961, ἐξακολουθοῦν τὴν συνέχισιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται ἡ ἐκδοσις νέων διαπιστευτηρίων, δὲν προκαλεῖται δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Πρ)σμοῦ.

XII. Διὰ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νομοσχεδίου ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ ἐν ἔτος ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 1 (ἐδ. α', β', γ', καὶ δ') τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 3925/1959 «περὶ Ὑπουργείων κλπ.», ἐπιτρεπομένης τῆς καταργήσεως θέσεων, οὐχὶ ὅμως καὶ συστάσεως νέων τοιούτων, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως παρασχεθῇ εὐχέρεια εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ προβῇ εἰς τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν Ὁργανισμῶν τῶν Ὑπουργείων. Ἐκ τούτου δὲν προκαλεῖται δαπάνη τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

XIII. Προσαρτᾶται τῇ παρούσῃ Ἐκθέσει Κατάστασις ἐμφαίνουσα, ἐν ἀναλύσει τὸν τε ἀριθμὸν τῶν ἐκτάκτως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοσχεδίου ἐξερχομένων, λόγῳ τῆς νῦν καὶ μέχρι τέλους 1964 35ετίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἐνωρίτερον ἐντεῦθεν ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ τε Κρατικοῦ Πρ)σμοῦ καὶ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουνίου 1964

Ὁ Γενικὸς Διευθυντής
Ε. ΔΑΔΑΜΑΓΚΑΣ

Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ Ι Σ

Εμφανίσαισα τὸν ἄριθμόν τῶν νῦν συμπληρωσάντων 35ετίαν ὡς καὶ τῶν μέχρι τέλους τοῦ 1964 συμπληρούντων ταύτην καὶ ἐξερχομένων ὡς καὶ τὰς ἐκ τῆς ἐνωρίτερον ἐξόδου των ἐκτάκτους δαπάνας διὰ συντάξεις, μερίσματα καὶ βοήθημα.

BAΘMOI		Δαπάνη Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ		Δαπάνη Μ.Τ.Π.Υ.		Δαπάνη Ταμ. Ἀρωγῆς Υπαλλήλων		Δαπάνη Τ.Π.Δ.Υ.	
ἐξερχόμενοι	μηνιαία συντάξεις (ἐκτάκτου)	μηνιαία δαπάνη (ὅλων)	ἐτήσια δαπάνη συνόλου ἐξερχομένων (× 14 μῆνας) (ἐνωρίτερον)	μηνιαίων μερίσματος (ὅλων)	ἐτήσια δαπάνη (14 μῆνας) (ἐνωρίτερον)	μηνιαίων βοήθημα (ἐκτάκτου) (ποικίλλει)	μηνιαίων βοήθημα (ὅλων)	ἐτήσια δαπάνη (× 12 μῆνας) (ἐνωρίτερον)	ἐφ' ἅπασι βοήθημα (ἐνωρίτερον)
α) Ἀνώτατοι									
Πρέσβεις	7	9.400	65.800	921.200	2.220	15.540	217.560	210.000	1.470.000
Πληρ. Ὑπουργοῦ Α'	7	8.380	58.660	821.240	1.950	13.650	191.100	210.000	1.470.000
» Β'	2	7.850	15.700	219.800	1.810	3.620	50.680	200.000	400.000
Προεδρ. ΑΣΔΥ καὶ ΝΣΚ	2	17.500	35.000	490.000	2.220	4.440	62.160	210.000	420.000
Ἀντ. »	3	15.780	47.340	662.760	2.220	6.660	93.240	210.000	630.000
Σύμβουλοι ΑΣΔΥ	6	14.850	89.100	1.247.400	2.220	13.320	186.480	210.000	1.260.000
Πάρεδροι »	1	13.530	13.530	189.420	2.220	2.220	31.080	210.000	210.000
Γενικοὶ Ὑπουργοὶ Ἀρχαιοτήτων	2	7.445	14.890	208.460	1.600	3.200	44.800	200.000	400.000
Ἐκπαίδ. Σύμβουλοι	4	7.820	31.280	437.920	1.810	7.240	101.360	210.000	840.000
Γεν. Ἐπιθ. Ἐκπαίδεως	27	7.000	189.000	2.646.000	1.560	42.120	589.680	170.000	4.590.000
Γεν. Γραμμ. Κεαρ. Ὁργάνου	1	11.000	11.000	154.000	2.220	2.220	31.080	210.000	210.000
Ὑπάλληλοι ἐπὶ βαθμῷ 1φ	27	7.100	191.700	2.683.800	1.560	42.120	589.680	170.000	4.590.000
89	(μ.ο.8.573)	763.000	10.682.000 (μ.ο. 1.795)	156.350	2.188.900 (μ.ο.2.143)	190.750	2.289.000	16.490.000	31.649.90
β) Διευθυνταὶ καὶ ἰσόβαθοι 2φ 3φ									
614	5.600	3.421.600	47902.400.	1.300	794.300	11.120.200	150.000	91.650.000	δφ.
521	4.450	2.318.450	32.458.300	950	494.950	6.929.300	120.000	62.520.000	
1.132	(μ.ο.5.070)	5.740.050	80.360.700 (μ.ο.1.138)	1.289.250	18.049.500 (μ.ο.1.267)	1.435.012	17.220.144	154.170.000	269.800.344
γ) Λοιποὶ μόνιμοι :									
Ὑπάλληλοι ἐπὶ 4φ καὶ ἰσόβαθοι	1.034	3.720	3.846.480	53.850.720	780	806.520	11.291.280	110.000	113.740.000
» 5φ	175	3.350	586.250	8.207.500	700	122.500	1.715.000	100.000	17.500.000
» 6φ	304	2.850	581.400	8.139.600	580	118.320	1.656.480	80.000	16.320.000
» 7φ	37	2.480	91.760	1.284.640	500	18.500	259.000	72.000	2.664.000
» 8φ	36	2.220	79.920	1.118.800	445	16.020	224.280	63.000	2.268.000
» 9φ	52	1.975	102.700	1.437.880	390	20.280	283.920	58.000	3.016.000
» 10φ	19	1.790	34.010	476.140	345	6.555	91.770	45.000	855.000
1.557	(μ.ο.3.420)	5.322.520	74.515.280 (μ.ο. 712)	1.108.695	15.521.730 (μ.ο. 855)	1.330.630	15.967.560	156.363.000	262.367.570
Γενικὸν σύνολον									
2.778(2)	(μ.ο. 4.258)	11.825.570	165.557.980 (μ.ο. 922)	2.554.295	35.760.130 (μ.ο.1.064)	2.956.392	35.476.704	327.023.000	563.817.814

(1) Ἐπειδὴ τὸ β ο ἢ θ ἢ μ α ποικίλλει κατὰ ἐπιχειρηματικὰ ταμεία κατὰ μ.ο. τὸ 1/4 τῆς συντάξεως ὡς τοιοῦτον, διότι ποικίλλει κατὰ ταμεία.
(2) Ἐκ τῶν 2778 α) οἱ 1138 ἀνήκουν εἰς τὴν στοιχειώδη καὶ μέσην παιδείαν, ἥτοι ποσοστὸν 41 % (948 εἰς τὴν στοιχειώδη καὶ 190 εἰς τὴν μέσην) β) οἱ 493 εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀπαιτήσεις Ὑπ. Οἰκονομικῶν, ἥτοι ποσοστὸν 18 % περίπου καὶ γ) οἱ λοιποὶ 1147 εἰς τὰ διάφορα Ὑπουργεία.